

ABRIDGMENT

Parthasarathy

OF

THE NANNU L;

WITH

THE ORIGINAL TEXT.

EXPLANATIONS, EXAMPLES AND NOTES.

G. P. SAVUNDRANAYAGAM PILLAI,

VERNACULAR TRAINING MASTER, GOVERNMENT NORMAL SCHOOL, MADRAS;
FORMERLY HEAD MASTER, NORMAL SCHOOL CHETUR, KOAMBATUR.

MADHAN KANDASAMY
DR. J. M. SUNDARAM
BESANT NAGAR, MADRAS - 600 090.

MADRAS.

PRINTED AT THE PRESS OF THE SOCIETY FOR PROMOTING CHRISTIAN
KNOWLEDGE, CHURCH STREET, VEPERY.

1861.

நன்னூற் சுருக்கம்:

உரை பாடம்.

முன்பு கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவைச்சேர்ந்த சேயூர் நாரமல்
ஸ்கூல் தலைமை உபாத்தியாயர் ஆயும்

இப்போது

சென்னபட்டணத்துக் கவர்ண்மென்ற நாரமல் ஸ்கூலில்
சுதேச பாஷாபோதனை முறைபயிற்றும்
உபாத்தியாயரும் ஆகிய

க. பே. சவுந்தரநாயகபிள்ளை

அவர்களால்

ந ன் னு லி ல்

செயல்களுக்குப் பயன்படுப்படி

எடுத்த இன்றி அமையாச்சூக்திரங்கனும்,
அவற்றிற்குச்செய்தவெள்ளுரையும்,

இஃது

சென்னபட்டணம்

கிரிஸ்துமார்க்கு அறிவை விருத்திசெய்யுஞ் சங்கத்தாருடைய
அச்சுக்கூடத்தில் பதிக்கப்பட்டது.

சு.அ.சு.க.இ.பு.

ADVERTISEMENT.

THE Nannúl being too large a work to be gone through in even two or three years by a class which has other subjects besides Tamil to read, I have invariably found it necessary, in teaching the book, to select for study the most important sútrams only.

This selection has been gradually enlarged, with the view of enabling students to acquire a knowledge of as many as possible of the most necessary and useful sútrams, without, at the same time, suffering materially from ignorance of those not brought before them. It is now given to the public in the shape of an Abridgment, with Explanations, Examples and Notes:—I may add that to bring the subject within the comprehension of all has been the object steadily kept in view throughout.

G. P. S.

GOVT. NORMAL SCHOOL, }
MADRAS, June, 1861. }

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-600 090.

CONTENTS.

இயல் அடக்கம்.

I-வது : எழுத்ததிகாரம்.	பக்கம்
1-வது : எழுத்தியல்,	1
2-வது : பதவியல்,	14
3-வது : உயிர் ஈற்றுப்புணரியல்,	22
4-வது : மெய்ஈற்றுப்புணரியல்,	34
5-வது : உருபு புணரியல்,	40

II-வது : சொல்லதிகாரம்.

1-வது : பெயரியல்,	46
2-வது : வினையியல்,	67
3-வது : இடையியல்,	80
4-வது : உரியியல்,	85
5-வது : பொதுவியல்,	86

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-600 09

சிறப்புப்பாயிரம்.

செனனபட்டணத்துக்

கவர்ண்மென்ற் நார்மல் ஸ்கூலில்

தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

கா. இராசகேகாபாலபிள்ளை

அவர்கள் பாடிய

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

—ஐ—

பெர்ன்மல குவட்டுப் பொதியிலி னமர்ந்து
கொன்மலி பதினென் கூற்று மொழிகளுள்
தனனொப பிகந்த தண்டமிழ்க் கடறரு
துன்னிய சீர்த்திசேர் தொன்மைமா தவத்தோன்
இருளற வுணர்த்திய வியன்முழு துணர்ந்த
இருமூன் நிரட்டி யிரும்புல வேர்களில்
தலைமை நனிபெறுஉம் புலமை யவனியம்
பொல்காப் புகழ்புனை தொல்காப் பியவழி
யாப்புறு நன்னூற் காப்பிய மாண்பொருள்
சிறுஅ ருளங்கொளப் பெறானொ லாயதால்
தொகுத்துச் சூத்திரம் வகுத்தவற் றுட்பொருள்
தெற்றெனக் காட்டொழி தெரித்துச் சுருக்கெனக்
கற்றனர் பன்முறை கழறின ராக
இஃது லொக்கும தெற்று லுளதென
ஹாகக நன்னூற் சுருக்கமொன் றியறதினை

கமஞ்சூற் சங்கங் கடிநறுஞ் செங்கேழ்
 இமஞ்சால் கமல மிவர்ந்தீன் றாளம்
 வெண்ணிலா வெறித்தல் வியன்பொலி கற்பநா
 மெண்ணிலா வளனிதி னூங்கில தெனவசி
 கொள்வது நிகர்க்குங் குண்டிரீர் மடுக்களும்
 தெள்விளித் திவவியாழ்த் திறத்துரை வளநயில்
 ஆங்கு மடநலா ரமிர்துரு குதலைக்
 கேங்குபு மாழ்கி யெரிபுகல் கடுப்பச்
 சங்கக் கருங்குவி றுவின் றுறைதரு
 செந்தளிர் கஞலிய தேமாப் பொதும்பரும்
 இருசுடர்க் குடைந்தவல் விருள்பல வருககொளிஇ
 உருகுதா தலியனா யுலக்குதல் சிவணச்
 சாராப் பொதுளிய தன்னிய தேமலர்
 காராக் கறிக்குங் கண்ணகன் பழனமும்
 இன்னன பிறவு மன்னிவான செல்வம்
 சுற்றுமெண் ணுன்து தொலைவிந் யாலயப்
 பற்றுடைந் தாடுப் பரன்சுத னுவிபாம்
 மும்மையு மொருமையா முழுமுத லருணிநற
 செம்மையே தாகமஞ் செப்புணா கடைப்பிடி
 தக்தக வொழுகா வகம்புற மொருப்பிடம்
 வித்தகர் வதிய விளங்கியாழ்ப் பாணத்
 தொண்ணகர் வண்ணையி னன்னிய செல்வன்
 கண்ணெனப் படுவன கற்றொருங் கறிந்த
 அண்ண ளளவைநா லறிஞ னடாநெறி
 தபுதயா சீலனங் கபிரிடேன் மன்னன்
 செய்தவப் பயனெலாஞ் சிறந்தமா னிடனா
 வெய்திய வென்றுல கேத்துபுத் திரமணி
 நவந்தரு மங்கிலோ நலங்கிளர் கல்விதேர்
 சவுந்தர நாயகத் தமிழ்ப்பா வலனே.

ம.நா.நா. ஸ்ரீ. கா. பச்சையப்பமுதலியாரது

சென்னைக்கல்விச்சாலையில்

தமிழ்த்தலைமைப் புலமைநடாத்தும் வித்வான்

ஆ. சுப்பராயபிள்ளை

அவர்கள் செய்த

எழுதிர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

-ஔஔ-

காவலர் நறுந்தேன் நெவிட்டிவண் சுரும்பர்

காமர முரலும்பாழ்ப் பாணப்

பூவலர் வண்ணைச் சவுந்தர நாய

கப்பெரும் புலவனெம் புனிதன்

நாவலர் பூவா நாவல ரோத்த

நயமுணர் சிறுவர்க டெளியத்

நாவலர் நன்னூற் சுருக்கமென் றொருநா

றொகுத்துநன் கச்சியற் றின்னூல்.

~~~~~

கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவைச்சேர்ந்த

செயுர் நாரீமல் ஸ்கூல்

தலைமை உபாத்தியாயர் ஆகிய

சி. வேலுப்பிள்ளை

அவர்கள் பாடிய

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

—ஔஔ—

திருவருள் சிறக்குமெய்த் தெய்வநன் னூலின்
பொருள்தக வாய்ந்து பொறைபுட னோர்ந்து
பாலகர் பருகிப் பயன்பெற வெண்ணி
ஞாலம் புகழ்மெய்த் ஞானச் செயுள்சுமைத்

தாயின பின்ன ருந்தமிழக் கடலுட்
 போயின றொவரும் புகழ்க்கரை நண்ணத்
 தானே முதலாய்த் தனிநா வாயே
 மான னூலை மலைவற வகுக்கவும்
 அலகில் விதியுள் அங்கிலோ பாடை
 இலகி நசைதரு மிகலில் கணிதமாம்
 அங்கம் வீச மருந்திரி கோணம்
 பொங்கு குகோளம் பொருவில் ககோளம்
 அஃகி மனத்தை அகற்று னூலாம்
 வெஃகிக் சற்க விருப்பு மிகத்தருஞ்
 சலமொளி காற்று சகமுலாம் பொருளின்
 பலவா ராய்விரி பன்னரு னூற்பொரு
 ளாயதரு தருமநை யாயிக மானத
 மேயவிஞ் சைகள்மலி யிரசா யனமாம்
 பலகலை வித்தை பயிலுமா னாக்கர்
 சிலகா லத்திற் செழுந்தமி ழிலக்கணம்
 வழுவற வோதநேர் வழிமுன் னிலையாற்
 பழுதற வொன்று பயந்திட வெண்ணியும்
 எண்மைய பொருளைத் திண்மைய மொழியா
 னுண்ணிய விதிகெழீஇ னுவலிற் புகழ்மிக
 வோங்கிப் பெருகுமென் னுன்னிய மூதோர்
 தாங்கிய வழிபெருந் தவறென் றெண்ணியே
 யிலக்கிய மாந்திட் டிலக்கண மீந்த
 நலத்தரு கலைப்பவ ணந்தினன் னூலின்
 மரக்கல மூர்வழி மலைசுழி புளையுந்
 றரக்கனி செறியுமுற் றரைமுட் போலு
 மரும்விதி யனைத்து மாய்ந்தவை களைந்து
 தரும்வழி யதனாற் றகைத்தொட ராமலுஞ்
 சுருங்கிய வாற்றாற் சுதமயக் கிலாமலும்
 பெரும்பய னாடாப் பெட்டிறப் பொழிப்புணா
 கலமலி சீர்சால் நன்னூற் சுருக்கமென்

சிறப்புப்பாயிரம்.

றலமலி பெயர்புனைந் தச்சியற் றினனூல்
பன்னரு முறையாற் பவின்று நிரம்பிய
தன்னகத் துயர்நிச தனமா மறிவினாற்
துன்னகத் துறுநிச தூர்ப்பி வீட்டலா
லென்னகு சசிபொளி இகல்நிறை அறிஞன்
மன்னிய துணித்துணர் வகைமையிற் குசைதுனி
துன்னிய வச்சிரத் துகளறு கூர்மைய
னெண்ணில் வனங்களு மியல்புட னமைந்து
மண்ணி லுதித்தநன் மதியெனக் தோன்றி
யிலகொளி மல்கிடு மிலங்கைத் தீவிற்
பலவளம் பெற்றுமெய்ப் பயன்பிறர்க் காகக்
கலையுண வளித்தசற் கபிரியே லிறைபர
னிலைவழி மருவி நினைந்ததூ யகத்தின்
றவந்தவ ருமற் றந்தநன் மதலையாஞ்
சவுந்தர நாயகத் தமிழ்நூல் வலனே.

சென்னபட்டணத்தி

மதிறஸ்ஸா-இ-ஆசம் என்னும் பாடசாலையில்

உதவி உபாத்தியாயர் ஆகிய

கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவச்சேர்ந்த

ந ல் லு ர் ஈ. சி த ம் ப ர மு த லி ய ா

பாடிய

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

—௦௦௨—

சுகம்புடை வளைகட லகங்கையின் முகந்தற
துகர்ந்துவி ணிகந்ததென் னகந்தனை யுகந்துவாழ்
பெருந்தவப் புயறா வருந்தமிழ்ப் பரவையி
னரும்பொருட் பிறைசெலப பொருந்திய மரக்கல

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஶத்தகு மிலக்கண மனைத்துநீண் முதல்வழி
 த்துறு சார்பெனத் தனித்தனி வகைதொகை
 ரழுக்கிசைந் திருப்பினு மிழுக்கலி லிலக்கிய
 றத்திறத் தினர்க்கல தெழுத்துமோர் வரிதெனுங்
 ஶத்தையுற் றெண்ணிலர் தணத்தலி னெவருமோர்ந்
 னர்ச்சிபெற் றிடத்தொகுத் திணக்கியோர் னுற்றுகூ
 ளிப்படை பெறவகுத் தளிப்பது நலனென
 றத்தம திசைபரி மளித்திடப் புவிமிசை
 ன்னூ லெனத்திக மெந்நூ லினுமிக
 றனூல் வழங்கலி னந்நூ லினுட்பல
 ற்கணத் தவிர்மதி கமித்திரு வழக்கினு
 ற்த்துத் திரம்பல வெடுத்தகங் கையினுளா
 ளகமா மெனப்பொரு ளிலகவோ துநர்மருள்
 ளகவீ தலைந்ததென் றுலகமுள் ளுவப்புறச்
 நக்கநன் னூற்பெய ரிருத்தியவ் வாறுரை
 கரித்துகா ரணங்களும் பொருத்தியச் சியற்றினர்
 காட்டலர்த் தண்டலை மாட்டளி துதைந்திசை
 ட்டியாழ்ப் பாணநன் னுட்டில்வண் ணையம்பதி
 ருவிய கபிரியேல் வலம்புரி யுதவுமெய்
 ருவளர் புகழொளி பெருகுதண் ணித்திலஞ்
 சந்தமிழ்க் கலையெலாஞ் சேர்ந்தபூ ரணமதி
 மந்துமாங் கிலப்பெருஞ் சிந்துவுக் கோர்புணை
 சன்னையிற் போதனைத் திறங்குளர் சாலையின்
 னன்னுதான் டிதல்பெரு மாமணித் தீவிகை
 றாமெனக் கற்றநுண் ணறிவினர் தமதுசெந்
 றாமதித் தெடுத்தசொன் னன்னலத் தோடியர்
 ற்வர்ந்தசீர் படைத்தநன் னெறிவழு வாவியற்
 ற்வந்தர நாயகத் தகைமைநா வலலோ.

ABRIDGMENT
OF
THE NANNUL.

நன்னூற் சுருக்கம்.

எழுத்ததிகாரம்.—ORTHOGRAPHY

I-வகு : எழுத்தியல்.—OF LETTERS.

1. எழுத்திலக்கணத்தின் பிரிவு.—DIVISIONS OF ORTHOGRAPHY.

எண்பெயர்.முறைபிறப் புருவம் மாத்திரா
முதல்சு நிறைநிலை போலி என்று
பதம்புணர் பெனப்பன் நிருபாற் றதுவே.

[எழு.சூ.2.]

[மேற்கூறியபன்னிரண்டு பகுதிகளையும் உடையது அவ்வெழுத்திலக்கணம்.]

எண்.

2. | எழுத்து இப்படிப்பட்டதென்பதும் அதன்வகையும்.

DEFINITION AND DISTRIBUTION OF LETTERS.

மொழிமுதற் காரணம் ஆம்அணுத் திரளிலுலி
எழுத்தது முதல்சார் பெனஇரு வகைத்தே.

[எழு.சூ.3.]

[மொழிக்கு முதற்காரணமாகிய, அணுக்கூட்டத்தால் ஆன நிலியே எழுத்து; அதுமுதலெழுத்து, சார்பெழுத்து, என இரண்டிவகைப்படும்.]

3. முதலெழுத்தின்விரி.—KINDS OF PRIMARY LETTERS.

உயிரும் உடம்பும்ஆம் முப்பதும் முதலே.

[எழு.சூ.4]

[உயிர் எழுத்தும் மெய் எழுத்தும் ஆகியமுப்பது எழுத்துகளும் முசல் எழுத்தெனப்படும்.]

4. சார்பெழுத்தின்வகை.—KINDS OF SECONDARY LETTERS.

உயிர்மெய் ஆய்தம் உயிரள பொற்றள

பகிய இஉ ஐஒள மஃகான்

தனிநிலை பத்தும் சார்பெழுத் தாகும். [எழு.சூ.5]

[உயிர்மெய் முதலிய மேற்கூறியபத்தும் சார்பெழுத்தாம்.]

பெயர்.

5. பெயரின் பொதுஇலக்கணம்.—DEFINITION OF NOUN.

இடுகுறி காரணப் பெயர்பொதுச் சிறப்பின.

[எழு.சூ.6]

[இடுகுறிப்பெயரும், காரணப்பெயரும் ஆகிய இரண்டும் பலபொருளுக்கும் பொதுப்பெயராகியும் ஒருபொருளுக்குச் சிறப்புப்பெயராகியும் வருவனவாம்.]

(உ-ம்.) மரம் ..... [இடுகுறிப் பொதுப்பெயர்.]

பனை. .... [இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர்.]

அணி = ஆபரணம்... [காரணப் பொதுப்பெயர்.]

முடி..... [காரணச் சிறப்புப்பெயர்.]

அத்தணன்..... [காரண இடுகுறிப்பெயர்.]

எழுத்ததிகாரம். 1-வது : எழுத்தியல்.

6. உயிர்-மெய் ஆகிய இவற்றின்பெயர்.—VOWELS AND CONSONANTS.

அம்முதல் ஈரா றாவி கம்முதல்
மெய்ப்பெயர் வாறென விளம்பினர் புலவர்.

[எழு.கு.8.

[அ முதலாகிய பன்னிரண்டையும் உயிர் என்றும், க மு, லாகிய பதினெட்டையும் மெய்யென்றும் அறிவுடையோர் சொன்னார்.]

7. குற்றெழுத்து.—SHORT VOWELS.

அஹ்நுள், அஇ உஎ ஒக்ருறில் ஐந்தே. [எழு.கு.9.

[உயிர், மெய் என்றவற்றுள் மேற்கூறிய ஐந்தும் குற்றெழுத்தாம்.]

—ஐந்தே—

8. நெட்டெழுத்து.—LONG VOWELS.

ஆஈ ஊஏ ஐஓ ஔநெடில். [எழு.கு.10.]

[ஆ முதலிய ஏழும்நெட்டெழுத்தாம்.]

—ஏழும்—

9. சுட்டெழுத்து.—DEMONSTRATIVE LETTERS.

அஇ உம்முதல் தனிவரின் சுட்டே. [எழு.கு.11.

[அ, இ, உ என்கிறமூன்றும் சொல்லுக்குமுதலில் புறத்தும், அகத்தும், சுட்டுப்பொருளைக் குறிக்கவந்தால் சுட்டெழுத்தாம்.]

(உ-ம்.) அவ்வணி, இவ்வணி, உவ்வணி.... [புறத்துவந்தன.]

* அவன், இவன், உவன்..... [அகத்துவந்தன.]

* அவன் என்பதில் இருக்கிற அ, மலையன் என்பதிலுள்ள மலை யாகிய பகுதிபோல, வேறுநின்று சுட்டுப்பொருளைத் தருகின்றதாதலால் “தனிவரின்” என்றார்: இதுவினாவுக்கும்பொருத்தும்.

10. வினா எழுத்து.—INTERROGATIVE LETTERS.

எ யா முதலும் ஆ ஓ ஈற்றும்

ஏ இரு வழியும் வினாவா சும்மே. [எழு.சூ.12.]

[எ, யா ஆகிய இரண்டும் மொழிக்குமுதலிலும்; ஆ, ஓ, ஈகிய இரண்டும் மொழிக்கு இறுதியிலும்; ஏ இருவழியிலும் எனித்தனி வினாப்பொருளைக்காட்டவந்தால் வினா எழுத்தாம்.]

இவைபுறம் புறத்தும் அகத்தும்வரும்.

(உ-ம்.) எம்மனிதன்? } முதலில் புறத்துவந்தன.
யாங்ஙனம்? }

எவன்? } முதலில் அகத்துவந்தன.
யாவன்? }

கொற்றனா? கொற்றனோ?...[ஈற்றில் புறத்துவந்தன.]

ஏவன்? கொற்றனே?...[அகத்தும் புறத்தும்வந்தது.]

11. வல்லினம்.—HARD CONSONANTS OR PECTORALS.

வல்லினம் க ச ட த ப ற என ஆறே. [எழு.சூ.13.]

[இவ்வாறும் வல்லினமாம்.]

12. மெல்லினம்.—SOFT CONSONANTS OR NASALS.

மெல்லினம் ங ஞ ண ந ட ன என ஆறே.

[எழு.சூ.14.]

[இவ்வாறும் மெல்லினமாம்.]

13. இடையினம்.—MEDIAL CONSONANTS OR GUTTURAL.

இடைஇனம் ய ர ல வ ழ ள என ஆறே.

[எழு.சூ.15.]

[இவ்வாறும் இடைஇனமாம்.]

எழுத்ததிகாரம்.. 1-வது: எழுத்தியல்.

14. இனஎழுத்து.—KINDRED LETTERS.

ஐ ஒள இஉச் செறிய முதல்எழுத்
திவ்வரண் டோரினம் ஆய்வரல் முறையே.

[எழு.சூ.16]

[இனம் இல்லாத ஐ, ஒள என்பவை ஈ, ஊ க்களுக்கு இனமாகிய இ உ க்களைத் தமக்கினமாகப்பொருந்த முதலெழுத்துகள் இரண்டிரண்டு ஒரினமாய்வருதல் முறைஆதலால் வை இன எழுத்தெனப்படும்.]

(உ-ம்.) அ, ஆ; இ, ஈ; உ, ஊ; எ, ஏ; ஐ, இ; ஒ, ஓ; ஒள, உ, கூ, வ; ச, ஞ; ட, ண; த, ந; ட, ம; ந, ன.
ய, ர; ல, வ; தீ, ள; [இவ்வாறும் ஓரினம்ஆம்.]

15. உயிர்மெய் வரும் விதம்.—VOWEL CONSONANTS.

புள்ளிவிட் டவ்வொடு முன்உரு ஆகியும்
ஏனை உயிரோ டிருவு திரிந்தும்
உயிரள வாய்அதன் வடிவொழித் திருவயிற்
பெயரொடும் ஒற்றுமுன் னாய்வரும் உயிர்மெய்
[எழு.சூ.34.]

[மெய்புள்ளியைவிட்டு, உயிராகிய அகரத்தோடுகூடுங்காத்தில் முன்னின்ற உருவே உருவமாகியும், அகரம் அல்லாதமுறை உயிர்களோடுகூடும்போது உருவம்வேறுபட்டும், உயிரின மாத்திரையே தனக்குமாத்திரையாகக்கொண்டு, உயிரின்வா வடிவைநீக்கி, உயிர், மெய் ஆகிய இரண்டிடத்தும் பிறந்த “உயிர்மெய்” என்னும்பெயருடன், ஒலித்தலில்ஒற்று முன்னொடு உயிர்பின்னொடும் உயிர்மெய்வரும்.]

(உ-ம்.) க் + அ = கா; க் + ஆ = கூ; க் + இ = கி; க் + ஈ = கீ.

நன்னூற் சுருக்கம்.

16. முற்றாய்தம் வரும்விதம்.—WHEN PERFECT AIDAMS OCCUR.

சூறியதன் *முன்னர் ஆய்தப் புள்ளி
உயிரோடு புணர்ந்தவல் லாறன் மிசைத்தே.

[எழு.சூ.35.]

[புள்ளிவடிவையுடையதாகிய ஆய்தம் குற்றெழுத்தின்பின்
ன உயிரோடுகூடிய வல்லெழுத்தின்மேலதாய்வரும்.]

(உ-1.) எஃகு,கஃசு,துருபஃது ..[வல்வினத்தின்மேல்வந்தது.]

அஃகடிய.....[புணர்ச்சிவிசாரத்தால் வந்
தது.]

அஃகாள்.....[செய்யுள் விசாரத்தால் வந்
தது.]

முற்றாய்தத்தின் தொகை எட்டு.

17. உயிரளபெடை.—VOWEL PROLONGATION.

விசைக்கெழுந் மொழிமுதல் இடைகடை நிலைநெடில்
அளபெழும் அவற்றவற் றினக்குறில் சூறியே.

[எழு.சூ.36.]

[பாட்டில் ஒசைகுறைந்தால், மொழிமுதலில், நடுவில், இறு
தியில்நின்ற நெட்டெழுத்து ஏழும் அவ்வோசையை நிறைக்க
தத்தம் மாத்திரையில்குந்து ஒலிக்கும்; அவ்வாறு அளபெ
டுக்கன அறிதற்கு அவற்றின்பின் அவற்றிற்கினமாகிய குற்
றெழுத்துகள் வரிவடிவில் அறிசூறியாய்வரும்.]

(உ-ம்.) (1.) “ஒஔத் வேண்டும் ஒளிமாழ்குஞ் செய்வினை
ஆ அது மென்னுமவர்.” [குறள். 66. 3.]

[மொழிமுதலில் அளபெடுத்தன.]

* இதில் “முன்” என்றது இடமுன்; உரையில் “பின்” என்
றது காலப்பின்; இதுவேயுழக்கத்தில் வடிங்குவது; அதனால்
பின்வரும் சூத்திரங்களிலும் “முன்” என்றதற்குப் “பின்” என்று
வந்ததும் சொல்லப்படுக.

எழுத்ததிகாரம். 1-வது: எழுத்தியல்.

(2.) “கடாஅயினுஞ் சான்றவர் சொல்லார்.”

[நாலடி. 26. 5.]

[மொழிஇடையில் அளபெடுத்தது.]

(3) “பொருள்மேற்

படாஅ விடுபாக் கறிந்து.” [நாலடி. 26. 5.]

. [மொழிக்கடையில் அளபெடுத்தது.]

ஒள மொழிக்கு நடுவிலும் இறுதியிலும் வராது; வரும் அள
பெடை பத்தொன்பது.

மேலும், இன்னிசை அளபெடை, சொல்லிசை அளபெடை
என இருபடுண்டு.

(உ-ம்.)

(1.) “எற்றன கல்லார் செவிமூட்டிக் கையுறு உங்

குற்றம் தமதே.” [நீதிநெறி. 25.]

[இன்னிசையாக அளபெடுத்தது.]

(2.) “ஏழுநப் புனப்பெறு வித்தொ டின்பொருள்

தாமுற வழங்கி.” [இராமாயணம். 1. 6. 111.]

[சொல்லிசையாக அளபெடுத்தது.]

ஆக உயிர் அளபெடை இருபத்தொன்று.

-----ஐந்த-----

18. ஒற்றளபெடை—CONSONANT PROLONGATION.

ங ஞ ண ந ம ன வ ய ல ள ஆ ய்த ம்

அளபாம் குறில் இணை குறிற்கீழ் இடைகடை

மிகலே அவற்றின் குறியாம் வேறே. [எழு.கு.37.]

[பாட்டில் ஒசை குறைந்தால், குறில் இணைக்கீழும், குறிக்
கீழும், மொழிக்கு நடுவிலும், இறுதியிலும் நிற்கும் க், ஞ், ண்,
ந், ம், ன், வ், ய், ல், ள், ூ ஆகிய இவ்வெழுத்துகள் தம் மா
த்தினாயில் மிகுந்தோலிக்கும்; அவ்வளபெடையை அறியும்
படி அவற்றின்பின் அவ்வெழுத்துகளே வரிவடிவில் அறிகுறி
யாய்வரும்.]

(உ-ம்.) (1.) “சுலங்கு நெஞ்சமிலை காண்!”

. குறிலிணைக்கீழ் மொழிக்கிடையில் அளபெடுத்தது.]

நன்னூற் சுருக்கம்.

(2.) “எங்ங் கிறைவ்னுளன்னென்பாய்!”

[குறிஞ்சித் மொழிக்கிடையில் அளபெடுத்தது.]

(3.) “மடங்ங் கலந்த மனனே!”

[குறில் இணைக்கீழ்மொழி இறுதியில் அளபெடுத்தது.]

(4.) “நங்ங் களங் கறுப்பா நாம்.”

[குறிஞ்சித் மொழி இறுதியில் அளபெடுத்தது.]

(5.) “எஃஃ கிலங்கிய கையராய்.”

[ஆய்தம் அளபெடுத்தது.]

ஆய்தம் மொழிஇறுதியில் வராதது; ஆதலால் ஒற்றளபெடை

—இஃ—

19. குற்றியல் உகரம்.—SHORTENED உ.

நெழிலோ டாய்தம் உயிர்வலி மெலி இடை
தொடர்மொழி இறுதி வன்மைஊர் உகரம்
அஃகும் பிறம்மல் தொடரவும் பெறுமே.

[எழு.சூ.39.]

[தனிநெடில் எழுடனே ஆய்தம் ஒன்றும், உயிர் பதினென் றும்,* வன்கணமும், மென்கணமும், இடையெழுத்து ஐந்து† ஆகிய முப்பத்தாறு எழுத்துகளுள் ஒன்று அயலாய்த்தொடர அதன்பின் வல்லெழுத்துகளுள் ஒன்றைஊர்ந்த உ குறுகும்; தனிநெடில் ஒழிந்தவற்றிற்குமேலே வேறெழுத்துகள்தொட ரவும்பெறும்.]

(உ.ம்.) நாகு, கஃசு, குருகு, நத்து, கொம்பு, தென்கு.

[இடைத்தொடரில் குற்றியல் உ ஐந்து; மற்றைத்தொடர்க ளில் தொகைமுப்பது; ஆகவே, குற்றியல் உ முப்பத்தைந்து; ஆயினும்பொதுவில் முப்பத்தாறெண்ணப்பட்டது.‡]

* உயிருள் மொழியின் நடுவிலும் இறுதியிலும் வராத ஓள ஒழி யவே, பதினென்றும்.

† இடை எழுத்துகளுள் வல்லெழுத்துகளோடு வராத வகரம் ஒழிய, வருவன ஐந்தாம்.

‡ நெடிலில் ஓள தொடர்ந்தகுற்றியல் உ இல்லை.

20. குற்றியல் இகரம்.—SHORTENED இ.

யகரம் வரக்குறள் உச்சிரி இகரமும்
அசைச்சொல் மியாவின் இகரமுங் குறிய.

[எழு.சூ.38.]

[யகரத்தைமுதலிலே உடையசொல்வரக்குற்றியல் உ திரி
ந்த இகரமும், அசைச்சொல்லாகிய “மியா” என்பதில்உள்ள
இகரமும்குறியவை.]

(உ-ம்.) (1.) “வேண்டுதல்வேண்டாமைஇலானமுசேர்ந்தார்க்
கியாண்டும் இடும்பை இல.” [குறள். 1.4.]

(2.) கேண்மியா.

[குற்றியல் உகரம் முப்பத்தாறினாலும் ஆகும் குற்றியலிகரம்
முப்பத்தாறு, இவற்றோடு “மியா” விட உள்ள குற்றியலிகரமுஞ்
சார்ந்துகுற்றியலிகரத்தின்தொகை முப்பத்தேழு ஆகின்றது.]

21. ஐ, ஒள இவைகளின்குறுக்கம்—SHORTENED ஐ AND ஒள.

தற்சுட் டளபொழி ஐம்மு வழியும்

றையும் ஒளவும் முதல் அற்றாகும். [எழு.சூ.40.]

[ஐ தன்னைச்சுட்டித்தன்பெயர்சொல்லுமிடத்தில் ஒழியமற்
றற்ச் சொல்லின் முதல், இடை, கடை ஆகியமூன்றிடத்தி
லும், தன்மாத்தினாயிற்குறுகும்; ஒள சொல்லுக்குமுதலில்
அப்படியேகுறுகும்.]

(உ-ம்.) (1.) ஐயம், (2.) நனைவு, (3.) மலை; ஒளவியம்.

22. மகரக்குறுக்கம்—SHORTENED ம்.

ணன்முன் னும் வஃகான் மிசையும்மக் குறுகும்.

[எழு.சூ.41]

[ண், ண் இவைகளின்பின்னும் வவ்வின்முன்னும் வரும்மவ்
வானது தன்மாத்தினாயிற் குறுகும்.]

(உ-ம்.) மருண்ம், போண்ம், நிலம்வல்து.

23. ஆய்தக்குறுக்கம்—SHORTENED AIDAM.

லளவீழ் றியைபினும் ஆய்தம் அஃகும்.

[எழு.சூ.42.]

[ல, ள ஆகிய எழுத்துகளினுடைய ஈற்றுப்புணர்ச்சியினால் ஆகும் ஆய்தம்தன்மாத்நிராயிற்குறுகும்.]

(உ-ம்). அஃறிணை, முஃஉது.

—ஐஐஐ—

மாத்திரை

~~~~~

24. எழுத்துகளின் மாத்திரை.—QUANTITY.

மூன்றுயிர் அளபிரண் டாம்நெடில் ஒன்றே
குறிதலா டைஒளக் குறுக்கம் ஒற்றள
பனாயொற் றிஉக் குறுக்கம் ஆய்தம்
கால்குறள் மஃகான் ஆய்தம் மாத்திரை.

[எழு.சூ.41]

[ஒலிக்கும் அளவு உயிர் அளபெடைக்கு மூன்றாகும் ; நெடிலுக்கு இரண்டாகும் ; குற்றெழுத்து, ஐயின்குறுக்கம், ஒளவின் குறுக்கம், ஒற்றளபெடை ஆகிய இவற்றிற்குத் தனித்தனி ஒன்றாகும் ; மெய்யெழுத்திற்கும், குறுகிய இகரத்திற்கும், உகரத்திற்கும், ஆய்தத்திற்கும் தனித்தனி அமைமாத்திரையும் ; மவ்வின் குறுக்கத்துக்கும், ஆய்தக்குறுக்கத்திற்கும் தனித்தனி கால்மாத்திரையும் ஆகும்.]

—ஐஐஐ—

25. மாத்திரை இன்னதென்பது.—DEFINITION OF QUANTITY.

இயல்பெழு மாந்தர் இமைநொடி மாத்திரை.

[எழு.சூ.43.]

[மனிதரிடத்தில் இயற்கையாய் உண்டாகின்றகண் இமைப் பொழுதும் கைநொடிப்பொழுதுமே மாத்திரையின் அளவாம்.]

முதல், ஈறு, இடை நிலை.

26. மொழிக்கு முதலில்வரும் எழுத்துகள்.—INITIAL LETTERS.

பன்னீ ருயிருங் கசத் த ப ம வ ய
ருங் லீ னாத் தய ~~மெய்யும்~~ மொழிமுதல்.
[எழு.சூ.47.]

[பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துகளும், முதலாகிய பத்து உயிர் ஏறியமெய் எழுத்துகளும்சொல்லுக்கு முதலில்வரும்.]

(உ-ம்.) (1.) அணி, ஆணி, இரை, ஈடு, உளி, ஊன், எறி, ஏறு, ஐப்பசி, ஒலி, ஓடு, ஔவியம்.

[மொழிக்குமுதலில் பன்னிருயிரும் வந்தன.]

(2) கரி, சலி, தடை, நரி, பசு, மணி, வழி, யவனர், ஞமலி, அங்ஙனம்.

முதலாகியபத்து உயிர்மெய்களும்மொழிக்குமுதலில்வந்தன.]

27. மொழிக்கு இறுதியில்வரும் எழுத்துகள்.—FINAL LETTERS.

ஆவிருண ந ம ன் ய ர ல வ ழ ள மெய்
சாயும் உகரம்நா லாறும் ஈறே. [எழு.சூ.52.]

[தனித்தும் மெய்யோடுகூடியும் வரும்பன்னிரண்டு உயிர்களும், ரு முதலாகிய மேற்கூறிய பதினொருமெய்களும், குற்றியல் உகரமும் ஆகிய இருபத்துநான்குஎழுத்தும்மொழி இறுதியில்வரும்.]

(உ-ம்.) (1.) விள, நிலா, களி, ஈ, விடு, பூ, சேள, தே, பை, நொ, போ, கௌ.

[ஆவிமொழி இறுதியில்வந்தன.]

(2.) உரிஞ், மண், பொருந், மரம், பொன், சேய், நீர்,
கால், தெய், தாழ், வான், அஃகு.

[ஓ முதலாகிய பதினொரு எழுத்துகளும் மொழிஇறுதியில்
வந்தன.]

28. மொழிக்கு இடையில்வரும் எழுத்துகள்.—CONJUNCTION OF LETTERS IN WORDS.

க ச த ப ஒழித்தந் ~~கூட்டம்~~ கூட்டம்

மெய்ம்மயக் குடனிலை ரழ மொழித் திரெட்
டாகும்இவ் விருபான் மயக்கும் மொழிஇடை
மேவும் உயர்மெய் மயக்கள வின்றே.

[எழு.சூ.55.]

[க, ச, த, ப என்னும் நான்கும் அல்லாத பதினான்கு மெய்
களும் வேறுமெய்களோடு கூடுங்கூட்டம் வேற்றுநிலைமெய்ம்
மயக்கமாம்; ர, ழ அல்லாத பதினாறுமெய்களும் கூடுங்கூட்
டம் உடனிலைமெய்ம்மயக்கமாம்; இவ்விரண்டிவித மயக்கங்க
ளும் மொழிகளின் நடுவில்வரும்; உயர்மெய் மயங்குவதற்கு
அளவில்லை.]

(உ-ம்.) (1.) அங்கம்.....[வேற்றுநிலைமெய்ம்மயக்கு.]

(2.) பக்கம்[உடனிலைமெய்ம்மயக்கு.]

(3.) நெய்.....[உயர்மெய்மயக்கு.]

[மயக்கு=கூட்டம்.]

போலி.

39. மொழி இறுதிப்போலி.—FINAL SUBSTITUTES.

மகர இறுதி அஃறிணைப் பெயரில்
னகரமோ நிறழா நடப்பன உளவே.

[எழு.சூ.67.]

[அஃறிணைப்பெயர்களில்* இறுதியில் நின்ற ம் ஆனதன் ஒடு ஒத்தாடப்படவும் உண்டு]

(உ-ம்.) “சேக்கை மரன்ஒழியச் சேண்நீங்கு புட்பேர்ல்.”
[மரன்=மரம்.] [நாலடி.3.10.]

இவ்விறுதிப்போலியை முதலில்சொன்னதினால்தான் பின்வருபவைகளும் அமையும் எனக்கொள்க:—

(உ-ம்.) (1.) சுரும்பு=சுரும்பர்; வண்டு=வண்டர்.

[மென்றெடர்க்குற்றியல் உகரம் அர் ஆதல்.]

(2.) பந்தல்=பந்தர்; சாம்பல்=சாம்பர்.

[சில ல் ஈற்றுப்பெயர் இறுதி ஆகிய ல் ஒற்றுர் ஆதல்.]

30. மொழி முதற்போலியும் இடைப் போலியும்.—INITIAL
[at the beginning of words]AND MEDIAL[in the
middle of words]SUBSTITUTES.

அ ஐ முதலீஇடை ஒக்கும் ச ரு ய முன்.
[எழு.சூ.68.]

[அவ்வும், ஐயும் சொல்லுக்கு முதலிலும் இடையிலும் ச ரு, ய க்களின் முன்வந்தால் ஒத்தாடக்கும்.]

(உ-ம்.) 1. பசல்=பைசல்; மஞ்சு=மைஞ்சு; மயல்=மையல்

2. அமச்சன் = அமைச்சன்; இலஞ்சி = இலைஞ்சி
அரயர்-அரையர்;

—ஐஐ—

31. மொழி இடைப்போலி.—MEDIAL SUBSTITUTES.

ஐகான் ய ல்வழி ந ல்வொடு சில்வழி

ஞஃகான் உறழும் என்மரும் உளரோ.

[எழு.சூ.69.]

[ஐ யின் பின்னும், ய் ஒற்றின் பின்னும் இயல்பாய் வரும் ந் ஒற்றோடு சிலவிடங்களில் ஞ் ஒற்று ஒத்தாடக்கும் என்று சொல்வாரும் உண்டு.]

(உ-ம்.) ஐந்தா னுஃஐஞ்ஞா னு; நெய் + தின்ற=நெய்ஞ்ஞின்ற.†

* அஃறிணைப்பெயர் என்றது பால்பகா அஃறிணைப்பெயரை.

† மண் + யாத்=மண்ஞாத்; பொன் + யாத்=பொன்ஞாத், எனவும்வரும்

எழுத்ததிகாரம்.

II-வது : பதவியல்.—OF WORDS.

—ஜஹ—

பதம்.

~~~~~

32. பதம் இன்னது என்பதும் அதனவகையும்.—WORDS HOW FORMED AND THEIR KINDS.

எழுத்தே தனித்தும் தொடர்ந்தும் பொருள்தரின்
பதமாம் அதுபகாப் பதம்பகு பதம்என
இருபால் ஆகி இயலும் என்ப. [பத.கு.1.]

[எழுத்துகள் தனித்தாவது, தொடர்ந்தாவது, அருத்தத்தைத் தந்தால் பதமும்; அதுபகாப்பதம், பகுபதம் என இரண்டிவகைப்பட்டு நடக்கும் என்பார் அறிவுடையோர்.]

—ஜஹ—

33. பகாப்பதம்.—INDIVISIBLE WORDS.

பகுப்பால் பயனற் றிடுகுறி ஆகி
முன்னே ஒன்றாய் முடிந்தியல் கின்ற
பெயர் வினை, இடை உரி நான்கும் பகாப்பதம்.
[பத.கு.4.]

[பிரிக்கப்படுவதினால் பகுதி, விசுதி முதலிய பயன் இல்லாமல் இடுகுறியாகி முதற்காலந்தொடுத்து ஒன்றாய்முடிந்து நடக்கின்ற பெயர், வினை, இடை, உரி ஆகிய நான்கும் பகாப்பதமும்.]

(1.) திலம், தீ, பால்.....[பெயர்ப்பகாப்பதம்.]

(2.) போ, தீ, வா.....[வினைப்பகாப்பதம்.]

(3.) மற்று, எ, ஞ, கொல்...[இடைப்பகாப்பதம்.]

(4.) கழி, தனி, உறு.....[உரிப்பகாப்பதம்.]

34. பகுபதம்.—DIVISIBLE WORDS.

பொருள்[†] இடம் காலம் சினைகுணம் தொழிலின் வருபெயர் பொழுதுகொள் வினைபகு பதமே.

[எழு.சூ.5.]

[பொருள்முதலிய ஆறும் காரணமாய்வரும் பெயர்ச்சொற்களும், காலத்தைக்கொள்ளும் வினைச்சொற்களும் பகுபதங்களாம்.]

(உ-ம்.) (1.) பொண்ணன் .....[பொருட்பகுபதம்.]

(2.) அகத்தான்.....[இடப்பகுபதம்.]

(3.) ஆதியாயன்.....[காலப்பகுபதம்.]

(4.) கண்ணன்....[‡ சினைப்பகுபதம்.]

(5.) நீலன்.....[குணப்பகுபதம்.]

(6.) ஞாநுவான்.....[தொழிப்பகுபதம்.]

} பெயர்.

நடந்தான்.....[தேரிதிலைவினைப்பகுபதம்.]

பெரிது...[குறிப்புவினைப்பகுபதம்.]

வினை என்பதனால் தேரிதிலைவினை, குறிப்பு வினை என இரண்டும் அமையும்.

“வினைபகுபதம்” என்றதனால் இருவகைவினையால் அணையும் பெயரும் பகுபதம் ஆம் என விளங்குகின்றது.

35. பகுபத உறுப்புகள்.—THE MEMBERS OF DIVISIBLE WORDS.

பகுதி விசுதி இடைநிலை சாரியை

சந்தி விகாரம் ஆறினும் ஏற்பவை

முன்னிப் புணர்ப்ப முடியும்எப் பதங்களும்.

[எழு.சூ.6.]

‡ சினை=உறுப்பு.

[பகுதி முதலிய மேற்கூறிய ஆறு உறுப்பினுள் பொருள் அமைதலுக்குத் தக்கவைகளை நினைத்துச்சேர்த்தால் எவ்வகை ப்பதமும் முடியும்.]

உ-ம்). கூனி=கூன்(பகுதி) + இ(விருதி).

உண்டான்=உண்(பகுதி) + ட்(இடைநிலை) + ஆன்(விருதி)

மற்றவையுயிப்படியே கண்டுகொள்க.

—ஐஐ—

பகுதி.

36. பகுதி இப்படிப்பட்டது.—THE ROOT DEFINED.

தந்தம், பகாப்ப தங்களே பகுதி ஆகும்.

[பத.சூ.7.]

[பகுபதங்களுள் அவற்றவற்றின் முதலில் நின்ற பகாப்பதங்களே பகுதிகளாம்.]

—ஐஐ—

37. “செம்மை” முதலியபண்புப் பகுதிகள் விகாரப்படுமவகை.—THE INFLEXION AND COMBINATION OF INDIVISIBLE WORDS DENOTING QUALITY.

நறுபோ தல்லுடை உகரம்புயி யாதல்

ஆதிநீ டல்அடி அகரம்பு ஆதல்

தன்ஒம் நிரட்டல்முன் நின்றமெய் திரிதல்

இனம்மிகல் இனையவும் பண்பிற் கியல்பே.

[பத.சூ.9.]

[செம்மை; சிறுமை முதலிய வாய்பாடுகளின் இறுதியில் உள்ள மை விசுதி கெடுதலும், நடுவில்நின்ற உ ஆனது இ ஆதலும், முதலில்நின்றகுறில் நெடில் ஆதலும், முதலில்நின்ற அ ஆனது ஐ ஆதலும், தன்மெய்நடுவில் மிகுதலும், முன்னின்றமெய் வேறொரு மெய்யாய்த்திரிதலும், வரும் எழுத்திற்கு இன எழுத்தமிகுதலும், இவைபோன்ற வேறுவகைவிகாரமும் அப்பண்பிற்கு இயல்பாம்.]

(உ-ம்.)

- (1.) தல்வன் .....[நன்மையின் மை கெட்டது.]
- (2.) கரிபன் .....[கருமையின் மை கெட்டு, உ திரிந்தது.]
- (3.) பாசி .....[பசுமையின் மை கெட்டுமுதல் நீண்டது.]
- (4.) பைந்தார்.....[பசுமையின் மை, சு கெட்டு, நீ மிகுந்து
அகரம் ஐ ஆனது.]
- (5.) வெற்றிலை.....[வெறுமையின் மை கெட்டு, நீ இரட்டித்தது.]
- (6.) சேதாம்பல்...[செம்மையின் மை இடை, முதல்நீண்டு
ம் நீ ஆனது.]
- (7.) பைந்தார்.....[நீ மிகுந்தது; “இனையவும்” என்றதினால்
கெட்டது.]

38. செய்வி, செய்விப்பி, முதலிய ஏவல்.—CAUSAL
IMPERATIVES.

செய்என் வினைவழி விப்பி தனிவரின்
செய்விஎன் ஏவல் இணையின் ஈ லோவல்.

[பத.கு.11.]

[“செய்” என்னும்வாய்பாட்டு வினைப்பகுதிகளின் பின் வி,
பி சன்பவைகளில் ஒன்றுவந்தால் “செய்வி” என்னும்ஒர் ஏவ
ல்லும் இவ்விருதிகள் தம்மோடாவது, வேறுவிருதிகளோடா
வது இணைந்துவந்தால் “செய்விப்பி” என்னும்வாய்பாட்டு
ஏவல்லும்.]

(உ-ம்.) (1.) அணி + வி = அணிவி; உருள் + து = உருட்டு.

(2.) அணி + வி + பி + அணிவிப்பி.

உருள் + து + வி = உருட்டுவி.

விருதி.

39. விருதிகள் இவை என்பது.—TERMINATIONS.

அன் ஆன் அள்ஆள் அர் ஆர் பம்மார்
அ ஆ கு டு து று என் ஏன் அல் அன்

அம் ஆம் எம் ஏம் ஓம்மா டும்முர்
கடதற ஐ ஆய் இம்மின் இர் ஈர்
ஈயர் கயவும் என்பவும் பிறவும்
வினையின் விசுதி பெயரினும் சிலவே.

[பத.சூ.13.]

[மேற்கூறியமுபபத்தேழும், இவைபோல்வனபிறவும்வினைப்ப
குபதங்களின்விசுதிகள்ஆம்; பெயருக்கும் சிலவிசுதிகள்ஆம்.]

பெயரின் விசுதி { ஆன், ஆன், அன், ஆன், அர், ஆர், அ, அ, இ, திகன்..... }
மாள், மன், மான், கன், வை, தை, கை, பி, முன், ன், ன், ர், வ், முதலானவை.

பெயர் எச்ச விசுதிகள்... { அ, உம்.

வினை எச்சவிசுதி { உ, பு, ஆ, ஊ, என, அ, இன், இய, இயர், வான், பான், பாக்கு, இய், கு, ஆல், கால், ஏல், ஏனும், உம், மல், மை, மே, து, நி, முதலானவை.

தொழிப்பெயர் விசுதிகள்... { தல், அல், அம், ஐ, கை, வை, கு, பு, உ, தி, சி, வி, உள், காடு, பாடு, அரவு, ஆனை, மை, து, முதலியன; அடம்என்பதுவழக்கத்தில்வரும்.

பண்புப்பெயர் விசுதிகள்... { மை, ஐ, சி, பு, உ, கு, நி, னு, அம், தர், முதலியன.

எதிர்மறைவிசுதி { இல், அல், ஆ, து முதலியன.

பிறவினை விசுதி { வி, பி, கு, சு, டி, து, பு, னு.

பிறவிசுதிகள்; (உ-ம்.) { இ, ஐ, அம், (உ-ம்):—அலரி, பற } [வினைமுதற்பொருள்.]
வை, எச்சம்..... }
ஊருணி, தொடை, } [செயப்படுபொருள்.]
தொட்கண்பியம்.. }
மன் வெட்டி, பார் } [கருவிப்பொருள்.]
வை, நோக்கம்..... }
விடு, ஒழி, (உ-ம்.) வந்து விட்டான், } [துணிவுப்பொருள்.]
படித்தொழிந்தான். }
கொள், (உ-ம்.) நடத்திக்கொண்டான். [தற்செயல்.]
படு, உண், (உ-ம்.) ஓட்டப்பட்டான், } [செயப்பாட்டுவினை.]
அடியுண்டான்..... }
மை, (உ-ம்.) ஆண்மை, பெண்மை... [தன்மைப்பொருள்.]

இடைநிலை.

40. பெயரின் இடைநிலை.—MEDIAL PARTICLES OF NOUNS

இலக்கியங் கண்டதற் கிலக்கணம் இயம்பலின்
பகுதி விசுதி பகுத்திடை நின்றதை
வினைப்பெயர் அல்பெயர்க் கிடைநிலை எனலே.

[பத.சூ.14]

[இலக்கியத்தைப்பார்த்து அதற்கு இலக்கணம் சொல்லுத
லால் பகுதியையும் விசுதியையும் பிரித்து நடுவில் நின்றதை
வினையால் அணையும்பெயர் அல்லாதபெயர்களுக்கு இடைநிலை
என்று சொல்லுக.]

(உ-ம்.) அறிஞன்...[ஞ் இடைநிலை.]

ஒதுவான்...[வ் இடைநிலை.]

உலக்சி...[ச் இடைநிலை.]

வண்ணத்தி...[த் இடைநிலை.]

41. இறந்தகால இடைநிலை.—MEDIAL PARTICLES DENOTING
THE PAST TENSE.

தட்டற ஒம் றின்னே ஐம்பால் மூவிடத்
திற்றத்த காலம் தருந்தொழில் இடைநிலை.

[பத.சூ.15.]

[த்,ட்,ற்,இன் ஆகிய இவை ஐந்துபாலிலும், மூன்று இடத்
திலும் இறந்த காலத்தைக்குறிக்கும் வினைப்பகு பதங்களின்
டைய இடைநிலைகளாம்.]

(உ-ம்.)

(1.) நட + த் + அன் + அன் = நடத் தனன் = நடந்தனன்.

(2.) கொள் + ட் + ஆன் = கொட்டான் = கொண்டான்.

(3.) திவ் + ற் + ஆன் = திற்றான் = திற்றான்.

(4.) ஒடு + இன் + ஆன் = ஒடினான்.

ஆ + கு + இன் + ஆன் = ஆகிஞன் = ஆஞன். [இருறைந்தது.]
 விஞ்சு + இன் + அ + து = விஞ்சினது = விஞ்சியது. [ன்ருறை
 .ந்தது.]

42. நிகழ்கால இடைநிலை.—MEDIAL PARTICLES DENOTING
 THE PRESENT TENSE.

ஆநின்று கின்று கிறுமு விடத்தின்
 ஐம்பால் நிகழ்பொழு தறைவினை இடைநிலை.
 [பத.கு.16.]

[ஆநின்று, கின்று, கிறு ஆகிய இவை ஐந்துபாலிலும், மூன்று
 இடத்திலும் நிகழ்காலத்தைக் குறிக்கும் வினைப் பகுபதங்களி
 னுடைய இடைநிலைகளாம்.]

(உ-ம்.) (1.) போகாநின்றான்; (2.) போகின்றான்; (3.) போகிறான்.

43. எதிர்கால இடைநிலை.—MEDIAL PARTICLES DENOTING
 THE FUTURE TENSE.

பவ்வ முவிடத் தைம்பால் எதிர்பொழு
 திசைவினை இடைநிலை ஆம்இவை சிலஇல.*
 [பத.கு.17.]

[ப், வ் ஆகிய இவை ஐந்துபாலிலும், மூன்று இடத்திலும்
 எதிர்காலத்தைக் குறிக்கின்ற வினைப்பகுபதங்களினுடைய இ
 டைநிலைகளாம்.]

(உ-ம்.) (1.) உண்பான்; (2.) உண்ணுவான்.

44. காலங்காட்டும் விசுதிகள்.—TERMINATIONS DENOTING
 TENSE.

றவ்வொடு கரஉம் மைநிகழ் பல்லவும்
 தவ்வொ டிறப்பும் எதிர்பும் டவ்வொடு

* “இவை சில இல” என்றதற்குப்பொருள் பின் குத்திரத்தில்
 விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

கழிவும் கவ்வோ டெதிரீவும்மின் ஏவல்-
வியங்கோள் இம்மாரீ எதிரீவும் பாந்தம்
செலவொடு வரவும் செய்யுநிகழ் பெதிரீவும்
எதிரீமறை மும்மையும் ஏற்கும் ஈங்கே.

[பத.சூ.18.]

[து, தும், து, தும் இவை இறந்தகாலத்தையும் எதிர்
காலத்தையும்; டி, டிம் இவை இறந்தகாலத்தையும்; கு, கும்
இவை எதிர்காலத்தையும்; மின், ஏவல்விருதிகள், வியங்கோ
ள்விருதிகள், இ, மார் இவை எதிர்காலத்தையும்; ப இறந்த
காலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், “செய்யும்” என்னும் முற்
றுவிருதி நிகழ்காலத்தையும் எதிர்காலத்தையும்; எதிர்மறை
விருதியாகிய ஆ மூன்றுகாலத்தையும் ஏற்றுவரும் “இவை
சில இல” என்றவைகளுள்.†]

(உ-ம்.)

- (1.) சென்று, சென்றும் [இறப்பு]; சேறு, சேறும், [எதிர்வு]
- (2.) வந்து, வந்தும் [இறப்பு]; வருது, வருதும், [எதிர்வு.]
- (3.) உண்டு, உண்டும் [இறப்பு]; உன்கு, உன்கும், [எதிர்வு]
- (4.) செய்யின், செய்யாய், செய்க, சேறி, செய்யீமார் [எதிர்வு]

செய்ப, [இறப்பு, எதிர்வு.]

செய்யும், [நிகழ்வு, எதிர்வு.]

செய்யா, [இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு.]

இவற்றால் அன்றி வேறுவகையா வந்தாலும்தோன்றும்.

(உ-ம்.) விட்டான், பெற்றான்,

[பகுதிவிகாரத்தால் இறந்தகாலத்தானறியது.]

என்மனார், அறிந்திசினார், { மன், மனன், ய இறந்தகாலம்
ஆயது. .... } காட்டியன.

என்மர்..... ம் எதிர்காலங்காட்டியது.

உண்ணுகிடந்தான், உண் { ஆகிடந்தி, ஆவிருந்தி நிகழ்கா
ணவிருந்தான்..... } வங்காட்டியன.

வருதி என்பதில் இ நிகழ்காலங்காட்டியது.

† சா 1, சந்தி, விகாரம் ஆகிய இம்மூன்றுறுப்பையு
ரியலில் விளக்குகிறார்.

எழுத்ததிகாரம்.

III-வது : உயிர்நிறுப்புணரியல்.

OF THE COMBINATION OF VOWEL-FINALS.

—ॐ—

புணர்ச்சி.

15. புணர்ச்சி இன்னதென்பது.—COMBINATION OF LETTERS.

மெய்யுயிர் முதல்கூறும் இரு பதங்களும்
தன்னொடும் பிறிதொடும் அல்வழி வேற்றுமைப்
பொருளில் பொருந்துழி நிலைவரு மொழிகள்
இயல்பொடு விகாரத் தியைவது புணர்ப்பே.

[உயிர்.கு.1.]

[மெய்யுயிர் ஆவது உயிரா ஆவது முதலிலும் இறுதியிலும்
உடைய பகாப்பதம் பூர்பதம் என்கிற இரண்டுபதங்களும்,
என்னோமிதானும், அஃகிறிதோமி பிறிதமாய், அல்வழி,
வேற்றுமை என்னும்புள்ள ஒருபொருளில் பொருந்
தம்போது, நிலைமொழியும் வருமொழியும் இயல்பாய் அங்
லது விகாரமாய்த்தொடர்வது புணர்ச்சிஆம்.]

—ॐ—

16. அல்வழி, வேற்றுமை இவை யென்பது.—CASUAL AND
INCASUAL COMBINATION.

வேற்றுமை ஐம்முதல் ஆறாம் அல்வழி
தொழில்பண் புலமை உம்மை அன்மொழி

எழுவாய் விளிந் தொச்சம்முற் றிடைஉரி
தழுவு தொடர் அடுக்கி கெண்ட கோழே. [உயிர்.கு.2.]

[வேற்றுமைப் புணர்ச்சி ஆவது ஐ, ஆல், கு, இன், அத, கண் எனும் ஆறு உருபும் மறைந்தாவது, வெளிப்பட்டாவது வரப் பதங்கள் பொருந்தும் தொடர்ச்சியும்; அவ்வழிப்புணர்ச்சி ஆவது வினைத்தொகை முதலிய ஐந்துதொகை நிலையிலும், எழுவாய் முதலிய ஒன்பது தொகாநிலையிலும் பதங்கள் பொருந்தும் தொடர்ச்சி ஆகிய பதினாண்டாம்.]

[வேற்றுமை.]

1. வேற்றுமைத்தொகைநிலை 2. வேற்றுமைத்தொகாநிலை

(உ-ம்.) வீடுகட்டினான் ...[ஐ]	வீட்டைக்கட்டினான்
கல்லறிந்தான் ....[ஆல்]	கல்லால்எறிந்தான்
கொற்றன்மகன் ....[கு]	கொற்றனுக்குமகன்
மலைவீழ் அருவி ....[இன்]	மலையின் வீழ் அருவி
சாத்தன்கை ...[அது]	சாத்தனதுகை
மணிஒளி .....[கண்]	மணியின் கண் ஒளி.

[அல்லாடி.]

(உ-ம்.)

(1.) கொல்யானை ... .. வினைத்தொகை.	} ஐந்து தொகை நிலை
(2.) கருங்குதிரை .....பண்புத்தொகை. சாராப்பாம்பு .....இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.	
(3.) பிறைநுதல் ..... உவமைத்தொகை.	
(4.) ஜிராப்பகல், ... உம்மைத்தொகை.	
(5.) பொற்றொடி ..... அன்மொழித்தொகை.	
(1.) சாத்தன்வந்தான் .....எழுவாய்த்தொடர்.	} ஒன்பது தொகாநிலை.
(2.) சாத்தாவா .....விளித்தொடர்.	
(3.) வந்தமனிதன் .....பெயர்எச்சத்தொடர்.	
(4.) போய்ச்சென்றான்... வினைஎச்சத்தொடர்.	
(5.) நின்றான் அவன் ... .. தெரிநிலைவினையுற்றுத் தொடர்.	
(6.) பெரியன் அவன் .....குறிப்புவினையுற்றுத் தொடர்.	
(7.) மற்றுவழி ..... இடைச்சொல்தொடர்.	
(8.) நனிஉழைத்தான் ..... உரிச்சொல்தொடர்.	
(9.) பாம்புபாம்பு ..... அடுக்குத்தொடர்.	

47. இயல்புப் புணர்ச்சி.—NATURAL COMBINATION.

விகாரம் அனைத்தும் மேவல் தியல்பே.

[உயிர்.சூ.3.]

[பின்வரும் 'விகாராவகை எல்லாவற்றையும் அடையாதது இயல்புப்புணர்ச்சி ஆம்.],

(உ-ம்.) பொண்மலர்.

விகாரம்.

48. விகாரப் புணர்ச்சி.—MUTATIONAL COMBINATION.

தோன்றல் திரிதல் கெடுதல் விகாரம்

மூன்றும் மொழிமு விடத்தும் ஆகும்.

[உயிர்.சூ.4.]

[எழுத்தாவது, சாரியை ஆவது, ஒன்றும் பலவும் தோன்றுதலும், திரிதலும், கெடுதலும் மேற்சொன்ன விகாரம் ஆம். இம் மூவகைவிகாரமும் நிலைமொழி வருமொழிகளுடைய முதல், இடை, கடை என்கின்ற மூன்று இடத்திலும் ஏற்றபடிவரும்.]

(உ-ம்.) (1.) மா + சனி = மாங் சனி.....[ங் தோன்றியது.]

(2.) அல் + திணை = அஃறிணை.....[மெய்கள் திரிந்தன.]

(3.) திலம் + வலயம் = திலவலயம்...[ம் கெட்டது.],

49. செய்யுள் விகாரம்.—POETICAL CHANGES.

வலித்தல் மெலித்தல் நீட்டல் குறுக்கல்

விரித்தல் தொகுத்தலும் வரும் செய்யுள் வேண்டுழி

[உயிர்.சூ.5.]

[பாட்டில் வேண்டு மிடத்தில் மேற்கூறிய வலித்தல் முதலாகிய ஆறு விகாரங்களும் வரும்.]

எழுத்ததிகாரம். 3-வது: உயிர்சுற்றுப்புணரியல். 25

(உ-ம்.)

(1.) வலித்தல்...“பிறைக்கடை பிறக்கிட மடித்தபில வாயாள்.”

[பிறச்ச்கிடஊபிறங்கிட.] [இராமா.1.8.49.]

(2.) மெலித்தல்...“தண்டையின் துனக்கினி கடிவோள்.”

[தண்டை=தட்டை.]

(3.) திட்டல்...“ஆளி பொங்கும் அரம்பையர் ஓதியே.”

[ஆளி=அளி=வண்டு.] [இராமா.1.15.62.]

(4.) குறுக்கல்...“கோலாற் கடாஅய்க் குறிலும்.”

[குறிலும்=கூறிலும்.] [நாலடி. 26.8.]

(5.) விரித்தல்...“வள்வார் முரசம் மதீர்மாநகர்.”

[ம் விரித்தது.] [இராமா. 1.4.73.]

(6.) தொகுத்தல்...“துன்னாத் துறத்தல் தருவதோ?”

[துன்னா=துன்னுமல்.] [நாலடி. 23.6.]

—௪௫—

50. OMISSION OF INITIALS, MEDIALS AND FINALS IN WORDS.

ஒருமொழி மூவழிக் குறைதலும் அனைத்தே.

[உயிர்.சூ.6.]

[ஒருசொல்லின்முதல், இடை, கடைஆகிய மூன்றுஇடத்திலும் குறைந்துவருதலும் அச்செய்யுள்விகாரம் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) “மறாதுதழ்.”...[மறா=தாமறா.] } மூன்றுஇடம்
(2.) “ஒதிமுதுபோத்து.”[ஒதி=ஒந்தி.] } த்திலும்கு
(3.) “நீவ்உண்டுவிசை.”[நீவ்=நீலம்.] } றைதல்.

ஆனால் “குறைதலும்” என்ற எச்சஉம்மையால் விதிஇல்லாமல் வருகிற வேறுவிகாரங்களுக்கும் உண்டுஎனக்கொள்க.

(உ-ம்.) யாது=யாவது...[வ தோன்றிற்று.]

மாகி=மாசி...[சி ஆய்த்திரிந்தது.]

யார்=ஆர்...[ம் கெட்டது.] [டது.]

முமுரு=முழ்கு...[ஆதி நீண்டு முவ்வில் உ கெட்ட

மிஞிறு=மிமிறு...]

தசை=சதை...[எழுத்து நிலைமாறின.]

வைசாடி=வைகாசி...]

இவ்வாய்=வாயில்.... } [சொல் நிலைமாறின.]
நகர்ப்புறம்=புறநகர்.. }

51. A SINGLE COMBINATION MAY ADMIT OF MORE THAN ONE
KIND OF MUTATION.

ஒருபுணரீகீ கிரண்டும் மூன்றும் உறப்பெறும்.
[உயிர்.சூ.7.]

[ஒருபுணர்ச்சியில் தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் என்னும் மூன்று விகாரங்களுள், ஒன்றுமாத்திரமல்லாமல், இரண்டு மூன்றும் வரப்பெறும்.]

உ-ம்.) நிலம் + பனை = நிலப்பனை. . [இரண்டுவிகாரம்.]
பனை + காய் = பனங்காய் ... .. [மூன்றுவிகாரம்.]

பொதுப்புணர்ச்சி.

52. ஞ், ன், ம், ய், வ் இவைகளின் புணர்ச்சி. —THE COMBI-
NATION OF THE INITIALS ஞ், ன், ம், ய், வ் WITH OTHER
LETTERS.

எண்மு வெழுத்தீர் நெவ்வகை மொழிக்கும்
முன்வரும் ஞ ந ம ய வக்கள் இயல்பும்
சூறில்வழி யத்தனி ஐ ந்நொ து முன்மெலி
மிகலும்ஆம். ண ள ன ல வழிநத் திரியும்.

[உயிர்.சூ.8.]

[மொழிக்குக்கடைசியில் வரக்கூடிய இருபத்துநான்கு எழுத்துகளையும் இறுதியில் உடைய சொற்களின் பின்வரும் ஞ், ன், ம், ய், வ், இவை அல்லவழியிலும் வேற்றுமையிலும் இயல்பாம்; சூற்றெழுத்தின் பின்வரும் ய், ஐ, நொ, து, என்பவற்றிற்குப்பின்வரும் ஞ், ன், ம், (பிறசொற்களுக்குமுன் இயல்பாகிறதன்றி) மிகுந்தும்வரும்: ண், ள், ன், ல், இவற்றிற்குப் பின்வரும் ன், பிறநூற்றின்முன் இயல்பாதல் அன்றி, திரியும்.]

எழுத்ததிகாரம். 3-வது : உயிர்சுற்றுப்புணரியில். 37

(உ-ம்)

- (1.) வீள + ஞான்றது = வீளஞான்றது.....[இயல்பு.]
 (2.) மெய் + நீண்டது = மெய்நீண்டது..... } [ந் ஞ் மிகுந்தன.
 நொ + ஞொள்ளா = நொஞ்ஞொள்ளா..
 (3.) து + மாடா = தும்மாடா..... [ம் மிகுந்தது]
 (4.) சுண் + தவம் = சுண்ணலம்..... [ண் முன் த் திரிந்தது.]

53; THE COMBINATION OF THE FINALS OF EPICENE AND HIGH CASTE NOUNS WITH HARD CONSONANTS.

பொதுப்பெயர் உயர்திணைப் பெயர்கள் சுற்று வலிவரின் இயல்பாம் ஆவி யரமுன் [மெய் வல்மை மிகாசில விகாரம்ஆம் உயர்திணை. [உயிர்.சூ.9.]

[இருதிணைகளுக்கும் பொதுவான பெயர்களுக்கும், உயர்திணைப்பெயர்களுக்கும் ஈரூன மெய்கள் வல்லெழுத்தை முதலில் உள்ளமொழிகள் வந்தால் இயல்பாம். உயிர், ய, ர, என்னும் இவ்விறுதிகளை உடைய இருவகைப்பெயர்களின் பின்வரும் க, ச, த, பக்கள் மிகாஆம். உயிர், ஈறும் மெய்யீறும் ஆகிய உயர்திணைப்பெயர்களில்சில நாற்கணங்களோடும் புணர்ந்தால் விகாரப்படுவனவும் உண்டு.]

(உ-ம்.)

- கொற்றி, தாய் + குறிது, கை, செவி. [இயல்பு.]
 அவர் + குறியர், கை..... [இயல்பு.] } [இருவழியிலும்
 நம்பி + குறியன், கை..... [இயல்பு.] }
 கயிலன் + பரணன் = கயிலபரணர்..... } [விகாரம்.]
 அரசன் + வள்ளல் = அரசவள்ளல்..... }

54; THE INTERROGATIVES AND VOCATIVES COMBINE NATURALLY WITH HARD CONSONANTS.

ந்றியா வினாவிளிப் பெயர்முன் வலிஇயல்பே.. [உயிர்.சூ.10.]

[ஆ, ஏ, ஒ ஆகிய மூன்று ஈற்றுவினாவின் பின்னும், யா என்னும் வினாப்பெயரின் பின்னும், விளிப்பெயர்களின் பின்னும் வரும் வல்லினம் இயல்பாம்.]

(உ-ம்) நம்பியாகொண்டான், சென்றான், } [வினாவின்பின் வல்லி
போனான் ; யாகுறியன, கிறியன. } னம் இயல்பாதல்.]
நம்பிக்கொள், செல், தா, போ..... } [வினவின்பின் வலிதி
யல்பாதல்.]

—௧௧௯—

55. THE COMBINATION OF HARD CONSONANTS WITH THE SECOND PERSON OF VERBS AND WITH IMPERATIVES ENDING IN VOWELS OR IN ய், ர், ழ்.

ஆவி யாழ் இறுதிமுன் னிலைவினை
ஏவல்முன் வல்லினம் இயல்பொடு விகற்பே.

[உயிர்.சூ.11.]

[உயிரையும், ய், ர், ழ் ஆகிய இம்மூன்றையும் இறுதியில் உடையமுன்னிலை வினையின்பின்னும் ஏவல் வினையின்பின்னும் வரும் வல்லினம் இயல்பும் விகற்பமும் ஆம்.]

(உ-ம்.)

- 1.) உண்டனை + கொற்று = உண்டனைகொற்று...
செய்தாய் + சாத்தா = செய்தாய்சாத்தா...
போனார் + தேவரே = போனார்தேவரே..... } [இயல்பு.]
வாழ் + பூதா = வாழ்பூதா.....
- (2.) நட + கொற்று = நடகொற்று. நடக்கொற்று..
எய் + கொற்று = எய்கொற்று. எய்க்கொற்று.... } [விகற்பம்.]

ஈற்று முன்னிலையிற் வராத.

உயிர்ஈற்றுக்கிண்புணர்ச்சி.

56. உயிரின்பின் உயிர்முணரும்வகை.—THE COMBINATION OF VOWELS WITH VOWELS.

இ ஈ ஐ வழி யவ்வும் ஏனை
உயிர்வழி வவ்வும் ஏழுநிலும் இருமையும்
உயிர்வரின் உடம்படு மெய்பென் றாகும்.
[உயிர்.சூ.12.]

எழுத்ததிகாரம். 3-வது: உயிர்சுற்றுப்புணரியல். 29

[இ, ஈ, ஐ ஆகிய இவைகளின்பின் யகரமும்; மற்ற ஏழு உயிர்களின்பின் வகரமும்; ஏயின்பின் ய, வ இரண்டும், உயிநாமுதலில் உடையுமொழிவந்தால், உடம்படுமெய் என்று வரும்.]

(உ-ம்.)

(1.) மணி + அழகு = மணியழகு..... } [ய்தோன்றிற்று.]
நீ + இருந்தாய் = நீயிருந்தாய்..... }
பனை + ஓலை = பனையோலை..... }

(2.) பூ + அழகிது = பூவழகிது..... [ய்தோன்றிற்று.]

(3.) சே (= ஏருது) + ஓடிற்று = சேவோடிற்று [ய், ய், இரண்டும் நீயே + அறிவாய் = நீயேயறிவாய்.....] தோன்றிற்று.]

... ..வீரம்"

"கேவெலாம் காட்டுகின்ற." [இரா. 1.17.15.]

[ஏ (= அம்பு) + எலாம் = ஏவெலாம்.]

இது "ஏனை உயிர்வழிவவ்வும்" என்று சொல்லியிருந்தாலும் அருமையாய் யகரொற்றுத் தோன்றுதலை "இடையுரிவடசொலின்" என்றருத்திரத்தினுக்கொள்க.

(உ-ம்.) "மாயிரு ஞாலம் உண்டோன்." [இரா. 1.6.24.]

[மா + இரு = மாயிரு;]

"பூமழை பொழிந்து வாழ்த்தி வீண்ணவர் போயினோ.

[போ + இன் + ஆர் = போயினார்.] [இரா. 1.8.77.]

—௪௦௪—

57. THE COMBINATION OF THE INTERROGATIVE எ AND THE DEMONSTRATIVES WITH OTHER LETTERS.

[EXCEPTION TO 56, 52.]

எகர வினாமுச் சுட்டின் முன்னர்
உயிரும் யகரமும் எய்தின் வவ்வும்
பிறவரின் அவையும் தூக்கில் சுட்டு
நீளின் யகரமும் தோன்றுதல் நெறியே.

[உயிர். ௫. 13.]

[எ என்னும் வினா இடைச்சொல்லின் பின்னும், அ, இ, என்னும் மூன்று சுட்டிடைச்சொல்லின் பின்னும், உயிரும்

வ்வும்வந்தால் வவ்வும்; ய அல்லாதமற்றமெய்கள் வந்தால் அம்மெய்களும்; செய்யுளில் சுட்டு நீண்டிவந்தால் ய வ்வும் மிகுதல் ஞாற ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) எ + அணி = எவ்வுணி; அ + யாழ் = அவ்யாழ்.

(2.) இ + மலை = இம்மலை; உ + சூடம் = உச்சூடம்.

(3.) ஆ (=அ = அந்த) + இடை (=இடம்) = ஆயிடை.

“ஆயிடைப் பருவவந் தடைந்த எவ்வையின்” [இரா.1.6.101.]

“தெயி” என்றதனார் பின்வருவனவும் அமையும் எனக் கொள்க:—

யாங்நனம்..... [யா வினாவின் பின் ன் மிகல்.]

ஆங்நனம், ஈங்நனம், } [நீண்டசுட்டின்பின் ன் மிகல்
ஊங்நனம்.....]

நாது, ஆங்கு, ஈங்கு, ஊங்கு, } [சுட்டுப்பெயர் நீளல்.]
ஆண்டு, ஈண்டு... ..]

“செல்வழிச்செவ்வ.”..... } [ல் பின் உடம்படுமெய் அங்
வாத வ் தோன்றல்.]

||58. FINAL உ DROPPED BEFORE VOWELS AND CHANGED INTO இ BEFORE ய. [EXCEPTION TO 56.]

உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட் டோடும்

ய வ்வரின் இய்யாம் முற்றும்மற் றொளோவழி.
[உயிர்.சூ.14.]

[குற்றியல் உ, உயிராமுதலில் உள்ளமொழிவந்தால், தனக் காதாரமாகிய மெய்யைவிட்டுக்கெடும்; யவ்வைமுதலில் உள் ளமொழிவந்தால் இ ஆகத்திரியும்; முற்றியல் உவ்வும் அவ்வி ண்டிவிதியையும் சில இடங்களில் பெறும்.]

(உ-ம்.)

1.) நாகு + அருமை = நாகருமை. [குற்றியல் உ கெட்டது.]

கொக்கு + யாது = கொக்கியாது. [குற்றியல் உகரம் இ ஆனது.]

2.) அறிவு + அரிது = அறிவரிது. [முற்றியல் உ கெட்டது.]

அறிவு + யாது = அறிவியாது. [முற்றியல் உகரம் இ ஆனது.]

எழுத்தக்காரம். 3-வது: உயிர்ஈற்றுப்புணரியல். 31

“அழைப்பதுவே” = அழைப்பது + ஏ ; இதில் குற்றியல்
கெடாமல் வ் தோன்றியது காண்க.

[கெடும் என்னும் “ஒடும்” என்றதால் இது அமையுந்.]

—ஒடு—

உயிர்ஈற்றின் முன்வல்லினம் புணர்வ

59. க, ச, த, ப இரட்டிப்பது.—THE LETTERS க, ச, த, ப
DOUBLED AFTER VOWELS.

இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன்
க ச த ப மிகும் வித வாதன மன்றேன.

[உயிர்.கு.15.]

[இயல்பினாலும் விதியினாலும் இறுதிஆகநின்ற உயிர்களின்
பின்வரும் க, ச, த, ப பெரும்பாலும்மிகும் சிறப்புவிதியிற்
சொல்லாதவைகள்.]

(உ-ம்.) இத்தப்படம், வரச்சொன்னான், மரப்பலகை.

சிறப்புவிதிகளில் க, ச, த, ப இயல்பாயும் விகற்பம்
ஆயும்வரும் எனச்சொன்னவற்றிற்கு உதாரணம்:—

- (1.) உண்ணியகொண்டான்.[வினைஎச்சத்தின்பின் இயல்பு.]
- (2.) வந்தகுதினா.....[பெயர்எச்சத்தின்பின் இயல்பு.]
- (3.) வந்தனபறவைகள்.....[வினைமுற்றின்பின் இயல்பு.]
- (4.) தனதாள்கள் ... ..[ஆறன் உருபின்பின் இயல்பு.]
- (5.) பலசொற்கள்.....[அஃறிணைப்பன்மையின்பின் இயல்பு]
- (6.) அம்ம! கொற்று.....[அம்மவின்பின் இயல்பு.]

[உயிர். கு. 17.]

(7.) பலபல, பற்பல ; சிலசில, சிற்சில,

பல + சாலை = பல்சாலை, பலசாலை ;

சில + யானை = சிலயானை, சிலயானை,

[பலப்பல, சிலச்சில என்றும்கூட.]

[உயிர். கு. 20]

- (8) ஆ + குறிது = ஆகுறிது; மா + குறிது = மா } [செவ் ஆசற்
குறிது;.....} நின் பின்
(9.) கேண்மியா + கொற்று = கேண்மியாகொற்று. } இயல்பு.]
(10.) உண்ணு + குதிரைகள் = உண்ணு } [எதிர் மறை வினை
குதிரைகள்.....} முற்றம்.]
[உயிர். சூ. 21.]
- (11) யானை + குறிது = யானைகுறிது... [ஐயின்பின் இயல்பு.]
- (12.) கினி + குறிது = {கினிகுறிது...} [இழிப்பின் விகற்பம்.]
                                {கினிக்குறிது..}
- (13.) தினை + குறிது = {தினையுறிது...} [ஐயின்பின் விகற்பம்.]
                                {தினைக்குறிது..}
- [உயிர். சூ. 26.]
- (14.) பீ + குறிது = பீகுறிது..... } [பீ, நீ, மீ யின்பின் இயல்பு.]
நீ + குறியை = நீகுறியை.   } [மீ = மேல்.]
மீ + கண் = மீகண்..... }
- [உயிர். சூ. 28.]
- (15.) அவனோடுபோ... [உ ஈற்று மூன்றாம் உருபின்பின் இயல்பு.]
- (16.) சாத்தனதுதலை... [உ ஈற்று ஆறாம் உருபின்பின் இயல்பு.]
- (17.) ஒருகை, இருசெவி.... [எண்களின்பின் இயல்பு.]
- (18.) வருபுனல், தருசோறு... [வினைத்தொகையின்பின் இயல்பு.]
- (19.) அதுகுறிது... [அவ்வழியில் சுட்டின்பின் இயல்பு.]
- (20.) இதுபொறுத்தான்.... [வேற்றுமையில் சுட்டின்பின் இயல்பு.]
- [உயிர். சூ. 29.]
- (21.) நாகுகடித்து. [நெடிற்றொடர்க்குற்றியல் உவ்வின்பின் இயல்பு.]
[வன்றொடர் அல்லாத மஹைத்தொடர்களின் பின்னுக் அவ்
வழியில் மிகாமையாக.]
- [உயிர். சூ. 30.]
- (22.) நாகின்கடுமை... { ஒன்று இடையில் மிகாத நெடிற்றொடர்
                                    { இன்பின் வேற்றுமையில் இயல்பு;
                                    { இன்சாரியைபெற்றது.
- வரகுத்திர்... [சாரியைபெறாமல் உயிர்த்தொடரில் இயல்பு.]
- [ஆய்தம், உயிர் இவைவெதொடர்த்தகுற்றியல் உவ்வின்பின்
மிகாததுங்காண்க.]

60. SHORTENED உ IN ஊ AND ஁ PRECEDED BY LONG OR SHORT VOWELS. [EXCEPTION TO 59.]

நெடிலொ டுயிர்த்தொடர்க் குற்றுக் ரங்களுட்
டறவொம் றிரட்டிம் வேற்றுமை மிகவே

[உயர்.கு.33.]

[நெடில்தொடர், உயிர்த்தொடர் ஆகியகுற்றியல் உ க்களை
யுடையமொழிகளுள் அந்த உ ஏறிநிற்கும் ட், ற் வேற்றுமை
யில் பெரும்பாலும் இரட்டிக்கும்.]

(உ-ஃ.) ஆடு + கால் = ஆட்டுக்கால்... .. } [நெடில்தொடரில்
நீறு + படை = நீற்றுப்படை..] ட் ற் இரட்டித்தன
குருடு + கண் = குருட்டுக்கண்.. } [உயிர்த்தொடரில்
கயிறு + முடி = கயிற்றுமுடி...] ட் ற் இரட்டித்தன.]

உ-ஃ பின்வருபவைகளும் அமையும் :-

(உ-ம்.)

(1.) “காவிரி புரக்கும் நாடுகிழ வோனே.”

[வேற்றுமையில் இரட்டாமை.]

(2.) காடு + அரண் = காட்டரண்..... } [அல்வழியில் இரட்
களிற்று + யானை = களிற்றுயானை.] டித்தன.

(3.) வெருகு + கண் = வெருக்குக்கண். } [இருவழியிலும் வேறு
எருது + மாடு = எருத்துமாடு.....] ஒற்று இரட்டித்தன.]

எழுத்ததிசாரம்.

~~~~~

IV-வது: மெய் ஈற்றுப்புணரியல்.

OF THE COMBINATION OF CONSONANT-FINALS.

—௪௦௪—

மெய் ஈற்றுச்சிறப்புப்புணர்ச்சி.

~~~~~

61. THE COMBINATION OF VOWELS WITH CONSONANTS.

[GENERAL RULE.]

.உடல்மேல் உயிர்வந் தொன்றுவ றுயல்பே.

[மெய்.சூ.1.]

[நினைமொழி இறுதியில் நின்ற மெய்யின்மேல் வருமொழி முதலில்நின்ற உயிர்வந்துசேர்ந்து நடப்பது இயல்புப் புணர்ச்சியும்.]

(உ-ம்.) அவன் + அழகன் = அவனழகன்.

—௪௦௪—

62. CONSONANTS AFTER SINGLE SHORT LETTERS.

[EXCEPTION TO 61.]

தனிக்குறில் முன்ஒற் றுயிர்வரின் இரட்டிம்.

[மெய்.சூ.2]

[தனிக் குற்றெழுத்தின்பின்நின்ற ஒற்றானது உயிர்வந்தால் இரட்டிக்கும்.]

(உ-ம்.) பொன் + அழகு = பொன்னழகு...[ன் இரட்டித்த

எழுத்ததிகாரம். 4-வது : மெய்ஈற்றுப்புணரியல். 35

63. ண், னீ, ஈற்றுப்புணர்ச்சி.—ண் AND ன், NOT OCCURRING AFTER SINGLE SHORT LETTERS, DROPPED BEFORE ன்.

சூறில் அணை வில்லா ண் ன்க்கள் வந்த
நகரம் திரிந்துழி நண்ணும் கேடே..

[மெய்.சூ.7]

[தனிச்சூறில் ஒன்றுதவிர ஒருமொழி, தொடர்மொழிகளைச் சார்ந்த ண், ன் ஆனவை வருமொழிக்கு முதலில்வந்த ந, மயக்க விதிஇல்லாததினால், திரிந்த இடத்தில் கெடும்.]

(உ-ம்.)

தூண் + நன்று = தூணன்று... [நெடிவின் பின்.]

அரசன் + நல்லன் = அரசனல்லன்... [பலகூறிலின் பின்.]

செம்பொன் + நன்மை = செம் } [தொடர்மொழியின் பின்.]
பொன்மை..... }

64. ம் ஈற்றுப்புணர்ச்சி.—ம் FINALS UNITE WITH ALL INITIALS [GENERAL RULE.]

மவ்வீ றொற்றழிந் துயிர்ந் றொப்பவும்
வன்மைக் கினமாத் திரிபவும் ஆகும்.

[மெய்.சூ.16]

ம் ஈற்றுச்சொற்கள் இறுதியில் உள்ள மகர ஒற்று கெட உயிர் ஈறுபோல்புணர்வனவும், வல்லினம்வந்தால், கெடாமல் அவற்றிற்கு இனமாகத்திரிவனவும் ஆம்.]

பொதுவாய்ச் சொன்னதனால் வேற்றுமை, அல்வழி இரண்டிற்கும் இவ்விலக்கணம் அமையும்.

(உ-ம்.) (1.) வட்டம் + ஆழி = வட்டவாழி... }
வட்டம் + கடல் = வட்டக்கடல். } [அல்வழி.]
வட்டம் + நேயி = வட்டநேயி... }
வட்டம் + வாரி = வட்டவாரி... }
நாம் + கடியம் = நாங்கடியம்.. }

$$\begin{array}{l}
 (2.) \text{ மரம் + அடி} = \text{மரவடி} \dots\dots\dots \\
 \text{மரம் + கால்} = \text{மரக்கால்} \dots\dots\dots \\
 \text{நம் + கை} = \text{நங்கை} \dots\dots\dots
 \end{array}
 \left. \vphantom{\begin{array}{l} (2.) \text{ மரம் + அடி} = \text{மரவடி} \dots\dots\dots \\ \text{மரம் + கால்} = \text{மரக்கால்} \dots\dots\dots \\ \text{நம் + கை} = \text{நங்கை} \dots\dots\dots \end{array}} \right\} \begin{array}{l} \text{வேற்றுமை} \\ \text{வழி.} \end{array}$$

“இனமாத்திரிபவும் ஆகும்” என்றதனால்,
 நாம் + பெரியம் = நாம்பெரியம் எனப் பவ்வின்முன் திரி
 யாமை கொள்க.

64. ய், ர், ழ் ஈற்றுப்புணர்ச்சி.—THE COMBINATION OF
 ய், ர், ழ் FINALS WITH க, ச, த, ப.

ய ர ழ முன்னர்க் க ச த ப அல்வழி
 இயல்பும் மிகலும் ஆகும் வேற்றுமை
 மிகலும் இனத்தோடு மறழ்தலும் விதிமேல்.

[மெய்.ரு.2]

[ய், ர், ழ் ஆகிய மூன்று ஈற்றின்பின்னும் க, ச, த, ப க்கள்
 வந்தால் அல்வழியில் இயல்பாதலும்; மிகுதலும்; வேற்றுமை
 யில் மிகுதலும்; வல்லினமாவது மெல்லினமாவது மிகுதலும்
 விதிஆம்.]

- (உ-ம்.) (1.) வேய் + கடிது = வேய்க்கடிது.. } [அல்வழியில்
                   வேர் + கிறிது = வேர்கிறிது... } இயல்பு.]
                   வீழ் + பெரிது = வீழ்பெரிது.)
- (2.) மெய் + கீர்த்தி = மெய்க்கீர்த்தி. } [அல்வழியில்
                   கார்ப் + பருவம் = கார்ப்பருவம் } மிகுதல்.]
                   பூழ் + பறவை = பூழ்ப்பறவை.)
- (3.) நாய் + கால் = நாய்க்கால்.... } [வேற்றுமையில்
                   தேர் + கால் = தேர்க்கால்..... } மிகுதல்.]
                   பூழ் + கால் = பூழ்க்கால்.....)
- (4.) வேய் + குழல் = வேய்க்குழல், } [வேற்றுமையில்
                   வேய்க்குழல்..... } ங் க் மிகல்.]
                   ஆர் + கோடு = ஆர்ங்கோடு,
                   ஆர்க்கோடு.....)

ல், ள் ஈற்றுப்புணர்ச்சி.

65. ல், ள் ஈற்று, ட் உம் ன், ண் உம் ஆதல்.—ல் AND ள்
CHANGED INTO ட் AND ட், ALSO INTO ன் AND ண்.

ல ள் வேற் றுமையில் ட் ட் ஆம் அல்வழி
அவற்றோ, டிறழ்வும் வ்விவரின் ஆம்மெலி
மேவி ன் ணவும் இடைவரின் இயல்பும்
ஆகும் இருவழி யானும் என்ப. [மெய்.சூ.24]

[ல், ள் ஆகிய இரண்டு ஈறும் வல்லினம் வந்தால் வேற்ற
மையில் முறையே ட் ட் ஆம்; அல்வழியில் ட் ட் ஆகாமையும்
ஆதலும்ஆம்; இரண்டிவழியிலும் மெல்லினம்வந்தால் ன், ண்
ஆம்; இடை இனம்வந்தால் இயல்பு ஆம் என்று சொல்லு
வார் புலவர்.]

(உ-ம்.)

(1.) கல் + குறை = கற்குறை.... [வேற்றுமையில் ட் ஆனது.]

முள் + குறை = முட்குறை.... [வேற்றுமையில் ட் ஆனது.]

(2.) கல் + குறிது = கல்குறிது, } [அல்வழியில் உறழ்வு.]
கற்குறிது.

முள் + சிறிது = முள்சிறிது, } [அல்வழியில் உறழ்வு.]
முட்சிறிது.

(3.) கல் + முனை = கன்முனை.... [வேற்றுமையில் ம் வரன் ஆனது.]

முள் + முனை = முண்முனை. [வேற்றுமையில் ம் வரன் ஆனது.]

(4.) கல் + மலிந்தது = கன்மலிந் } [அல்வழியில் ம் வரன் ஆனது.]
தது..

முள் + முறிந்தது = முண்மு } [அல்வழியில் ம் வரன் ஆனது.]
றிந்தது.

(5.) கல் + யாது = கல்யாது.... [அல்வழியில் ய வர இயல்பு.]

கல் + யாப்பு = கல்யாப்பு.... [வேற்றுமையில் ய வர இயல்பு.]

எழுத்ததிகாரம். 4-வது : மெய்ஈற்றுப்புணரியல். 39

[ன், ல் ஆகிய இவற்றின் பின்வரும் த் ஆனது ற் ஆம்; அவற்றின் பின்வரும் ற் ஆனது ன் ஆம்; ண், ள் ஆகிய இவற்றின் பின்வரும் த் ஆனது ட் ஆம்; அவற்றின் பின்வரும் ற் ஆனது ன் ஆம், ஆராயுங்காலத்தில்.]

(உ-ம்.) பொன் + தீது, நன்று = பொன்றீது, பொன்னன்று. [த்.]

கல் + தீது, நன்று = கன்றீது, கன்னன்று. [த, த்.]

மண் + தீது, நன்று = மண்டது, மண்ணன்று. [த், த்.]

முள் + தீது, நன்று = முட்டது, முண்ணன்று. [த, த்.]

[ஈவற்றுமையில் வருவதற்கு உதாரணம் ஆராய்ந்துகொள்க.]

68. ஒருபுறமணம்.—A REMARK.

இடை உரி வட சொலின் இயம்பிய கொளாதவும்
போலியும் மருஉம் பொருந்திய ஆற்றிற்
கியையப் புணர்த்தல் யாவர்க்கும் நெறியே.

[மெய்யு. 36.]

[இடை, உரி, வட சொல் ஆகிய இவற்றுள் உயிர் ஈற்றுப் புணரியலிலும், மெய் ஈற்றுப்புணரியலிலும் தோன்றல், திரிதல், கெடுதல், இயல்பு என்று சொல்லியபுணர்ச்சி இலக்கணங்கள் பொருந்தாமல் வேறுபட்டுவருவனவும், இலக்கணப்போலிமொழிகளும், மருஉமொழிகளும், இருவகை வழக்கிலும் நடக்கின்ற முறைமைக்கு இணங்கும்படி புணர்த்தல் அறிவுடையோர் எல்லார்க்கும் முறைமை.]

MAHAMAHESWARAYA
DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS - 600 090.

எழுத்ததிகாரம்.

V-வது: உருபு புணரியல்.

COMBINATION OF CASUAL TERMINATIONS.

—௪௦—

உருபுகள்.

௬9. உருபுகள் இடவகையால் இத்தனை என்பது.—NUMBER OF CASUAL TERMINATIONS.

ஒருவன் ஒருத்தி பலர்ஒன்று பலன
வருபெயர் ஐந்தொடி பெயர்முதல் இருநான்
சூரும் உறழ்தர நாற்பதாம் உருபே.

[உருபு.௧.1.]

[ஒருவன்முதலிய ஐந்துபெயருடனே ஏழுவாய் முதலிய எட்டுவேற்றுமை உருபையும்பெருக்கவரும் வேற்றுமை உருபுகள் நாற்பதாம்]

—௪௧—

70. POSITION AND USE OF THESE TERMINATIONS.

பெயர்வழித் தமபெயர்முதல் தரவரும் உருபே.

[உருபு.௧.2.]

[வேற்றுமை உருபுகள் தமபெயர்முதல் தரப்பெயர்க்குப் பின்வரும்.]

(உ-ம்.) மணி அடித்தான்.....[மணியை]

71. சாரியைவருதலும், வராமையும் விகற்பமும்.—EUPHONIC INCREMENTS MAY OR MAY NOT OCCUR.

பதம்முன் விசுதியும் பதமும் உருபும்
புணர்வழி ஒன்றும் பலவும் சாரியை
வருதலும் தவிர்தலும் விகற்பமும் ஆகும்.

[உருபு.௫.4.]

[பதத்தின்பின் விசுதியாவது, பதம்ஆவது, உருபுஆவது புணரும்போது சாரியை ஒன்றுஆயினும் பலஆயினும் வருதலும் வராமையும் இவ்விரண்டும் ஆகிய விகற்பமும் ஆகும்.]

(உ-ம்)

(1.) சென்றனன்.....[சாரியைவந்தது.]	} [விசுதிப் புணர்ச்சி யில்.]
சென்றான்.....[சாரியைவரவில்லை.]	
சென்றன, சென்ற...[விகற்பம்.]	
(2.) புளியங்காய்.....[சாரியைவந்தது.]	} [பதப்புணர் ச்சியில்.]
புளிக்கறி.....[சாரியைவரவில்லை.]	
நெல்விள்குப்பை....}	
நெற்குப்பை.....}	
(3.) அவற்றை.....[சாரியைவந்தது.]	} [உருபுப் புணர்ச்சி யில்.]
தன்னை.....[சாரியைவரவில்லை.]	
ஆனை, ஆவை.....[விகற்பம்.]	
(4.) ஆவினுக்கு.....[பலசாரியைவந்தன.]	

சாரியை.

72. THE SEVENTEEN GENERAL INCREMENTS.

அன் ஆன் இன் அல் அற்றிற் றத்தம்.
தம் நம் புறம் ஏ அடி ஐ கு ன்
இன்ன பிறவும் பொதுச்சாரியையே.

[உருபு.௫.5.]

[மேற்கூறிய பதினேழும் இவைபோல்வனபிறவும் விசுதி, பதம், உருபு என்னும் மூன்று புணர்ச்சியிலும், தனிமொழிகளிலும் வருகிறதனால் பொதுச்சாரியை ஆகும்.]

பெயர்கள் வேற்றுமை யுருப்புணரும்போது
வரும்விதம்.

~~~~~

73. “எல்லாம்” என்னும்மொழி வேற்றுமை உருப்புணரும்
போது வரும்விதம்.—THE WORD எல்லாம் HOW DECLINED.

எல்லாம் என்ப திழிதிணை ஆயின்
அற்றோடு இருபின் மேலும் உறுமே
அன்றோல் நம்இடை அடைந்தற் றாகும்.

[உருபு 6]

[“எல்லாம்” என்னும் பொதுப்பெயர் அஃறிணையில் வரும்
போது அதனோடு ஆறுஉருபும் புணர்ந்தால் இடையில் அ, ற
முச்சாரியையும், உருபின்மேல் முற்றம்மையும்பெறும்; உயர்
சிணையில் வரும்போது இடையில் நம்முச்சாரியையும் உருபின்
மேல் முற்றம்மையும்பெறும்.]

(உ-1.) எல்லா உற்றையும், எல்லா வற்றினாலும்
எல்லா நம்மையும், எல்லா நம்மாலும்.

—○○○—

74. THE DECLENSION OF தான், தாம், நாம், யான், யாம்
நீ AND நீர்.

தான் தாம் நாம் முதல் குறுகும் யான் யாம்
நீ நீர் என் எம் நின் நும் ஆம்பிற
குவ்வின் அவ்வரும் நான்கா றிரட்டல.

[உருபு. ௭.]

[தான் தாம், நாம் ஆகிய மூன்றுபெயரும், வேற்றுமை
உருபு பெறும்போது தன், தம், நம், என நெடில் முதல் குறு
கும்; யான், யாம், நீ, நீர் ஆகிய நான்குபெயர்களும் வேற்
றுமை உருபுபெறும்போது “என்,” எம், நின், நும் என
வரும்; இவ்வேழுபெயரோடும் கு உருபு புணர்ந்தால் நடுவே

அகரச்சாரியைவரும்; கு உருபின் அகரச்சாரியைவந்தாலும் ஆறும்வேற்றுமை உருபுகள் வந்தாலும் இவ்வேழுசொற்களிலும் இறுதியாகிய தனிக்குறில்முன் ஒற்றுகள் இரட்டாவாம்.

தேஜீ “பிற” என்றதனால் பின்வருவதையுங் கொள்க. --

நீ [1-ம் வேற்.], உன்னை [2-ம் வேற்.]

நீர் [1-ம் வேற்.], உம்மை [2-ம் வேற்.]

—ஐஐஐ—

75. வ் ஈற்றுச்சுட்டு வேற்றுமை உருபுபுணரும்போது வரும் விதம்.—THE DECLENSION OF வ ENDING DEMONSTRATIVES.

வவ்விறு சுட்டிற் கற்றுறல் வழியே.

[உருபு.கு.11.]

[வ் ஈற்று முன்றுசுட்டுப்பெயருக்கும் வேற்றுமை உருபுகள் புணரும் இடத்தில் அற்றுச்சாரியை பொருந்துதல் முறைமை ஆம்.]

(உ-ம்.) அவற்றை, இவற்றை, உவற்றை.

தேஜீ “வழியே” என்றதனால் “அவற்றினை” இவற்றினை என “இன்” சாரியை பெறுதலும், தனிக்குறில்முன் ஒற்றுபிற் வந்த இடத்தில் இரட்டியாமையும் அமையும் எனக்கொள்க.

—ஐஐஐ—

76. சாரியைகாணும்வகை.—HOW THE INCREMENT IS TO BE DISCOVERED.

இதற்கிது சாரியை எனின் அள வின்மையின் விசுதியும் பதமும் உருபும் பகுத்திடை நின்ற எழுத்தும் பதமும் இயற்கையும் ஒன்ற உணர்த்தல் உரவார் நெறியே.

[உருபு.கு.14.]

[விசுதிமுதலிய புணர்ச்சிகளில் இதற்குஇதுசாரியை என்று அளவுசெய்து விதித்தனவற்றுள்ளும், ஒழிந்தனவற்றுள்ளும், தனித்தனிச்சொல்லத்தொடங்கினால்அளவுபடாதாதலால்விசு

மீமுதலிய புணர்ச்சிகள்வரும் இடத்தில் அப்புணர்ச்சிகளைப் பகுத்து ஏ, அ முதலிய எழுத்துச்சாரியைகளையும், அன், ஆன் முதலிய பதச்சாரியைகளையும், இவ்விரண்டுசாரியையும் இல்லாமல்நிற்கிற இயல்பையும்தெரிய அறிவித்தல்பெரியோருடைய நெறியாம்.]

புறனடை.

77. இரண்டாம். வேற்றுமையைக்குறித்து.—PECULIARITIES OF THE SECOND CASE.

இயல்பின் விகாரமும் விகாரத் தியல்பும்
உயர்திணை இடத்து விரிந்தும் தொக்கும்
விரவுப் பெயரின் விரிந்து நின்றும்
அன்ன பிறவும் ஆகும் ஐ உருபே. [உருபு.கு.16.]

[பொதுவிதியோடு முடிதலே அன்றி அப்படிவிதித்த இயல்பிலே விகாரமாயும், விகாரத்திலே இயல்பாயும், உயர்திணையில் விரிந்தும் மறைந்தும் பொதுப்பெயரில் விரிந்தும் மறைந்தும் இவைபோல்வன பிறவேறுபாடுகளும் வரும் இரண்டாம் வேற்றுமைப்புணர்ச்சி.]

(உ-ம்.)

- (1.) “நிழ்புறம் காக்க”.....[இயல்பில் விகாரம்.]
- (2.) மண்கொணர்ந்தான்.....[விகாரத்தில் இயல்பு.]
- (3.) நம்பியைக்கொணர்ந்தான், [உயர்திணை, விரவுப்பெயர் கொற்றனைக்கொணர்ந்தான்.] களில் விரிந்தன.]
- (4.) பல்லோர் அறியுஞ்சொல், [உயர்திணை, விரவுப்பெயர் ஆண்பெற்றான்.....] களில்மறைந்தன.]
- பிறவும் என்றதனால் பின்வருவனவும் அமையும்.
- (5.) வாகுகட்டினான்.....[இயல்பில் இயல்பு.]
- (6.) பலாக்குறைத்தான்.....[விகாரத்தில் விகாரம்.]
- (7.) தற்கொண்டான்... ..{[உறழ்ச்சியில் திரிந்துவந்தது.]

78. A CONCLUDING REMARK.

இதற்கிது முடிபென் 'மெஞ்சா தியாவும்
விதிப்பள வின்மையின் விதித்தவற் றியலான்
வகுத்துரை யாதவும் வகுத்தனர் கொளலே.

[இதற்கிது முடிபுஎன்று இவ்வதிகாரத்தில் விதிக்கத்தக்க
வைகளை எல்லாம் தனித்தனி வரையறுத்துச் சொல்லத்தொட
ங்கினால் அதற்கு அளவிராது; ஆதலால், வகுத்துச்சொல்லி
யவைகளின் இலக்கணங்களைக்கொண்டு வகுத்து விதிசொல்
லாதனவற்றையும் கருத்தினால் வகுத்துக்கொள்க.]

திகாரம்.—ETYMOLOGY.

I-வது : பெயரியல்.—OF NOUNS.

மொழி.

79. சொல் இன்னதென்பது.—சொல் DEFINED.

ஒருமொழி தொடர்மொழி பொதுமொழி என்ற இருதிணை ஐம்பாற் பொருளையும் தன்னையும் மூவகை இடத்தும் வழக்கொழி செய்யுளின் வெளிப்படடை குறிப்பின் விரிப்பது சொல்லே.

[பெயர்.கு.2.]

[ஒருமொழி, தொடர்மொழி, பொதுமொழி எனமூன்று பிரிவை உடையதாகி, இருதிணை ஆகிய ஐம்பாற்பொருளையும் அப்பொருளை அன்றித்தன்னையும், மூன்றிடத்திலும் வழக்கிலும் செய்யுளிலும், வெளிப்படையாலும் குறிப்பினாலும் விளக்குவது சொல்லாகும்.]

80. சொல் இத்தனைவகை என்பது.—KINDS OF சொல்.

ஒருமொழி ஒருபொருளானவாம் தொடர்மொழி பலபொருளானபொது இருமையும் ஏற்பன.

[பெயர்.கு.3.]

[ஒருமொழிகளாவன ஒருபொருளைத்தருவன ஆம். தொடர்மொழிகளாவன பலபொருளைத்தருவன. பொதுமொழிகளாவன ஒருமொழிக்கும் தொடர்மொழிக்கும் பொதுவாய் நிற்பன.]

(உ-ம்.)

- (1.) திலம், நட, உறு, மன்.[ஒருமொழிகன்.]
 (2.) திலம்வலிது, அதுசெம், சாலப்பெரியன்.[தொடர்மொழிகன்.]
 (3.) எட்டு, தாமரை, வேங்கை.. . . .[பொதுமொழிகன்.]

எட்டு=எள்+து=எள் உண்; எட்டு=8.

தாமரை=தாஅம்மரை; தாமரை=தாமரை என்னும்செடி.
 வேங்கை=வேகம்மை; வேங்கை=ஞர்புலி அல்லது ஞர்மரம்.

81. உயர்திணை, அஃறிணைப்பெயர்.—HIGH CASTE AND NO CASTE NOUNS.

மக்கள் தேவர் நரகர் உயர்
 மற்றுயிர் உள்ளவும் இல்லவும் அஃறிணை.

[பெயர்.சூ.4.]

[மக்கள், தேவர், நரகர்ஆகிய இவர்களைக்குறிக்கும் பெயர் உயர்திணைப்பெயர் ஆம்; இவர்கள்தவிரமற்றும் உயிருள்ளவைகளையும் இல்லாதவைகளையும் குறிக்கும்பெயர்அஃறிணைப்பெயராம்.]

82. உயர்திணையின்வகை.—DIVISIONS OF HIGH CASTE NOUNS.

ஆண் பெண் பலர் என முப்பாற் றுயர்திணை.

[பெயர்.சூ.5.]

[உயர்திணைஆனது ஆண், பெண், பலர் என மூன்றுபாடையும் உடையது.]

(உ-ம்.) உயர்திணை. { ஆண்பால்.....மகன், அரசன்.
 பெண்பால்மகன், அரசி.
 பலர்பால்.....அரசர், புத்திரர்.

83. அஃறிணையின்வகை.—DIVISIONS OF NO CASTE NOUNS.

ஒன்றே பலஎன் நிருபாற் றஃறிணை
[பெயர்.சூ.6.]

[அஃறிணை ஆனது ஒன்று, பல என இரண்டுபாலை உடையது.]

(உ-ம்.) அஃறிணை. { ஒன்றன்பால்... .. அது.
பலவன்பால்..... அவை, மாங்கல்.

—ஐஐ—

இடம்.

84. மூவிடம்.—THE THREE PERSONS.

தன்மை முன்னிலை படர்க்கைமூ விடனே.
[பெயர்.சூ.9.]

[மூவிடம் ஆவன :—தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை.]

(உ-ம்.) நான், நடந்தேன் [தன்மை.]

நீ, நடந்தாய் [முன்னிலை.]

அவன், நடந்தான் [படர்க்கை.]

—ஐஐ—

சொல்.

85. வழக்கு இவை என்பது.—DIVISIONS OF TANIL USAGES.

இலக்கண முடைய திலக்கணப் போலி
மருஉஎன் றாகும் மூவகை இயல்பும்
இடக்க ரடக்கல் மங்கலம் குழுவக்
எனுமுத் தகுதியோ டாரும் வழக்கியல்.
[பெயர்.சூ.10.]

[இலக்கணமுடையது, இலக்கணப்போலி, மருஉ என்று வழங்குகிற மூன்றுவகை இயல்புவழக்கும்; இடக்கரடக்கல் மங்கலம், குழுவக்குறி என்று வழங்குகின்ற மூன்றுதகுதிவழக்குடனே வழக்கிலக்கணம் ஆறும்.]

[I. இயல்புவழக்கு.]

உ.-ம்.)

- (1.) நிலம், நீர், தி..... { [இலக்கணமுடையது; அ-து: இலக்கண வழியால்வந்தது.]
- (2.) முன்றில்[=இல்முன்].. { [இலக்கணப்போலி. அ-து: இலக்கணம் இல்லா ஆனாலும் இலக்கணமுடையதுபோல் வருவது.]
- (3.) அருமந்தபிள்ளை = அருமருந்தன்னபிள்ளை { [மருஉ; அ-து: இலக்கணம்சிறைந்து மருவியது.]
- சோனாடு[=சோழநாடு]

[II. தகுதி வழக்கு.]

- (1.) கால்க நீஇவருதும்..... { [இடக்கர் அடக்கல்; அ-து. சொல்லத்தகாததை மறைத்துச்சொல்வது.]
- (2.) துஞ்சினார்[=செத்தார்] { [மங்கலம்; அ-து: மங்கலம் இல்லாததைத்தவிர்த்து மங்கலமாகச்சொல்வது.]
- (3.) பறி[=பொன்]..... { [குழுஉக்குறி; அ-து: ஒருகூட்டத்தார் ஏதாயினும் ஒருகாரணம் பற்றி ஒருபொருளின் பெயரைச் சொல்வனம்பி[=கன்].. விட்டு வேறொருசொல்லால் சொல்வது.]
- காரை[=ஆடை].....

87. வெளிப்படை, குறிப்பு.—DIRECT AND INDIRECT EXPRESSIONS.

ஒன்றொழி பொதுச்சொல் விகாரம் தகுதி ஆகு பெயர் அன் மொழிவினைக் குறிப்பே முதல்தொகை குறிப்போ டின்ன பிறவும் குறிப்பின் தருமொழி அல்லன வெளிப்படை.

[பெயர், கு.12.]

[இருதினை ஆண்பெண்ணுள் ஒன்றை ஒழிக்கும் பொதுச் சொல், வலித்தல்முதலிய ஒன்பது விகாரச்சொல், மூன்று தகுதிவழக்குச்சொல், ஆகுபெயர்ச்சொல், அன்மொழித்தொனைச்சொல், வினைக்குறிப்புச்சொல், முதற்குறிப்புச்சொல், தொகைக்குறிப்புச்சொல், இந்தமுதல்தொகையல்லாத வேறு வழிபால்வரும் குறிப்புச்சொல் ஆகிய இவைகளும் இவைபோன்ற வேறு சொற்களும் குறிப்பினால் இருதினை ஐம்பாற்பொருளைத் தரும் சொற்களாகும்; இவை அல்லாத மற்றைச் சொற்கள் எல்லாம் வெளிப்படையால் அப்பொருளைத் தரும் சொற்களாகும்.]

(உ-ம்.)

- (1.) ஆயிரமக்கள் பொருதார் [உயர்ந்தனை ஆண்பால்.]
[மக்கள், பொதுப்பெயர்; பொருதார், லிசுதியால் பொதுவினை.]
- (2.) பிறைக்கடை பிறக்கிட.....[பிறங்கிட, விகாரம்.]
- (3.) பறி... ..[பொன், தகுதிவழக்கு.]
- (4.) புளித்திசுருள்.... ..[புளியப்பழம், ஆகுபெயர்.]
- (5.) முற்றிழாய்![பெண்ணே! அன்மொழித்]
- (6.) இவனிப்போதசெல்வன்... [வினைக்குறிப்பு.] [தொனா.]
- (7.) ஆத்திகுடிபடித்தான்[முதற்குறிப்பு.]
- (8.) கண்ணனோடு ஐவர்வந்தார்.[பாண்டவர், தொகைக்குறிப்பு.]

—ஒரு—

83. சொல் இத்தனை என்பது.—CLASSES OF WORDS.

அதுவே,

இயற்சொல் திரிசொல் இயல்பிற் பெயர்வினை
என இரண் டாகும் இடைஉரி அடுத்து
நான்கும் ஆம் திசைவட சொல்லனு காவழி.

[பெயர்.சூ.13]

[முன்காட்டியசொல் இயற்சொல், திரிசொல், என்னும் தன்மையை உடைய பெயர்ச்சொல்லும், வினைச்சொல்லும் என இரண்டாம்; இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் அவற்றுடன் சேர்ந்து நான்கும் ஆம்; (இப்படி நான்காய்வுருவது) திசைச்சொல்லும் வடசொல்லும் அவற்றுடன் சேர்தவிடத்து.]

89. இயற்சொல் இது என்பது.—ORDINARY TAMIL WORDS.

செந்தமிழ் ஆகித் திரியா தியாரீக்கும்
தம்பொருள் விளக்கும் தன்மைய இயற்சொல்.
[பெயர்.கு.14.]

[செந்தமிழ் நிலத்துமொழிஆகி, திரிசொல்லைப்போல் ஆகாமல் கற்றோருக்கும் மற்றோருக்கும் தம்பொருளை ஒருசரியாய் விளக்குகின்றதன்மையை உடைய உலகவழக்கே இயற்சொல்.]

(உ-ட்) மண், பொன், மரம்... [பெயர் இயற்சொல்.]

நடந்தான், இருப்பான்..[வினை இயற்சொல்.]

அவனை, அவனால்... [ஐ, ஆல் இடை இயற்சொல்.]

அங்கு, அன்பு... [உரி இயற்சொல்.]

—கூடு—

90. திரிசொல் இது என்பது.—SYNONYMS AND WORDS OF SEVERAL SIGNIFICATIONS.

ஒருபொருள் குறித்த பலசொல் ஆகியும்
பலபொருள் குறித்த ஒருசொல் ஆகியும்
அரிதுணர் பொருளன திரிசொல் ஆகும்.
[பெயர்.கு.15.]

[ஒருபொருளைக்கருதிய பலசொல் ஆகியும், பலபொருளைக் கருதிய ஒருசொல் ஆகியும், அரிதாகக்கற்றோர் அறிகின்றபொருளை உடையனவாய்வருவன திரிசொல்கும்.]

(உ-ட்) (1.) பெயர்.

கிள்ளை, சுசும், தத்தை.

[கனி என்னும் ஒரு பொருள்குறித்த பலபெயர்த்திரிசொல்.]
வாரணம் [=யானை, சங்கு, கோழி.]

[பல பொருள்குறித்த ஒரு பெயர்த்திரிசொல்.]

(2.) வினை.

படர்ந்தான், சென்றான் [=போனான்.]

[ஒரு பொருள்குறித்த பலவினைத்திரிசொல்.]

ஹிதத்தான் [=சொன்னான், வடித்தான்.]

[பலபொருள்குறித்த ஒரு வினைத்திரிசொல்.]

(3.) இடை.

சேறும், வருதும் [ஹம், தாம்; தன்மைப்பன்மைவிருதிகள்.]

[ஒருபொருள்குறித்த பலஇடைத்திரிசொல்.]

கொல்.

[இது ஐயப்பொருளில் ஆவது அசைநிலையாக ஆவதுவரும் ஆதலால், பலபொருள் குறித்தஇடைத்திரிசொல்.]

(4.) உரி.

சால, உறு, தவ, நனி, கூர், கழி [=மிகல்.]

[ஒருபொருள் குறித்த பலஉரித்திரிசொல்.]

கடி [=மணம், காப்பு, கூர்மை, இன்பம், அச்சம்.]

[பலபொருள்குறித்த ஒருரித்திரிசொல்.]

91. திசைச்சொல் இது என்பது.—WORDS PECULIAR TO CERTAIN DISTRICTS.

செந்தமிழ் நிலஞ்சேர் பன்னிரு நிலத்தினும்
ஒன்பதிற் நிரண்டினில் தமிழ்ஒழி நிலத்தினும்
தங்குறிப் பினவே திசைச்சொல் என்ப.

[பெயர். கு 16.]

[செந்தமிழ் நிலத்தைச்சொர்ந்த பன்னிரண்டு கொடிந்தமிழ் நிலத்தினும், பதினெட்டுமொழிகளுள் தமிழ்ஒழிந்தமற்றைப் பாஷைகள் வழங்குமிடங்களிலும் உள்ளோரது குறிப்பை உடையனவாய் அவ்விடங்களில் இருந்து செந்தமிழ்நிலத்தில் வந்துவழங்குவன திசைச்சொல் என்றுசொல்வார் புலவர்.]

உ-ம்.) தென்பாண்டியில்.....[பச்=பெற்றம்.]

குட்டநாட்டில்.....[தாய்=தள்ள.]

குடநாட்டில்.....[தந்தை=அச்சன்.]

92. வடசொல் இது என்பது.—SANSKRIT WORDS.

பொதுஎழுத் தானும் சிறப்பெழுத் தானும்
ஈரெழுத் தானும் இயைவன வடசொல்.

[பெயர்.சூ.17.]

[ஆரியத்துக்கும் தமிழுக்கும் பொதுவாகிய எழுத்தாலும்
ஆரியத்துக்குமாதிரிமே உரியசிறப்பெழுத்தாலும் இவ்விரு
வகை யெழுத்தாலும் செந்தமிழ்ச்சொல்லைப்போல் வடதொச
யில்இருந்து செந்தமிழ்நாட்டில்வந்து வழங்குவனவடசொல்.]

(உ-ம்). அமலம், கமலம்.....[பொதுஎழுத்தால்.]

சுகி, சுத்தி..[சிறப்பெழுத்தால்.]

கழனம், சலம்... ..[ஈரெழுத்தால்.]

—ஐஓஐ—

பெயர்.

~~~~~

93. பெயர்ச்சொல்.—NOUN.

இடுகுறி காரண மரபோ டாக்கம்
தொடர்ந்து தொழில்அல காலம்தோற்றா
வேற்றுமைக் கிடன்ஆய்த் திணைபால் இடத்தொன்
றேற்பவும் பொதுவும் ஆவனபெயரோ.

[பெயர்.சூ.18.]

[இடுகுறியும், காரணக்குறியும், மரபையும் ஆக்கத்தையும்
தொடர்ந்து, வினையால் அணையும்காரணக்குறி. அல்லாதவை
காலத்தைக்காட்டாமல், எட்டு வேற்றுமையும் சார்ந்துவரு
தற்கு இடமாய், இருதிணை ஐம்பால் மூவிடம் ஆகியவற்றுள்
ஒன்றை ஆவது, பலவற்றைஆவது ஏற்பனவாய்வருவன பெய
ர்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.)

(1.) மரம், பனை, பலா... ..[இடுகுறிமரபு.]

(2.) அவன், பறவை, விலங்கு...[காரணக்குறிமரபு.]

- (3.) “பொன்போலும் கள்ளிப் பொறிபறக்குங் கானலிலே
என்பேதை செல்லற் கியைந்தனளே ; மின்போலும்
மானவேல் முட்டைக்கு மாறாய் தெவ்வர்போங்
கானவேல் முட்டைக்குங் காடு.”

[குமரன் பெயர் = முட்டை ; இடுகுறி ஆக்கம்.]

- (1.) பொன்னன், பூணன் ... [காரணக்குறி ஆக்கம்.]
புறவைகளுக்கு உதாரணம் 2-ம். பச்சுத்திற்காண்க.

ஆண், பெண், பலர், ஒன்று, பலஎன்னும்பாற் பெயர்
வரும்விதம் :—

- (1.) பொருள்முதலிய ஆறுடன் சுட்டு, வினா, பிற, மற்று
இவைகளின் அடியாகப்பிறந்து அன், ஆன், விருதிக
ளைக்கொண்டு முடியுஞ் சொற்களும் ; நம்பி, ஆடே,
விடலை, கோ, வேள், குரிசில், தோன்றல் முதலிய
பெயர்களும் ஆண்பாற் பெயர்ஆம்.

(உ-ம்.) தமன், ஊரன், தையான், செங்கணன், கரியன்
சுவான், அவன், எவன், பிறன், மற்றையான்.

- (2.) மேற்கூறியவைகள் அடியாகப்பிறந்து ள் இ என்னும்
விருதிகளைப்பெற்று வருவனவும் ; தோழி, செவிலி,
மகடே, நங்கை முதலானபெயர்களும் பெண்பாற்
பெயர்ஆம்.

(உ-ம்.) தமன், சருகூரி, ஆதிரையான், தடங்கண்ணி, பெரியள்,
சுவாள், எவள், அவள்.

- (3.) அவ்வாறேபிறந்தர் ஈற்றுப்பெயர்களும், என் என்னும்
விருதி ஏற்றுவருவனவும் பலர்பாற் பெயர்கள்ஆம்.

(உ-ம்.) தமர், கோக்கன், அரசர்கள், எவர், அவர்.

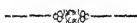
- (1.) மேற்காட்டியபடியே பிறந்த து விருதியை உடைய,
பெயரும், “ஒன்று” என்னும்பெயரும் ஒன்றன்பாற்
பெயராம்.

(உ-ம்.) கரியது, ஒன்று, எது, இது, அஃது.

(5.) முன்சொன்னவழியேயிற்றது, அ, கள் விடுதிகளைப் பெற்று. “ஒன்று” அல்லாத பலபொருளைக்குறிப்பனவும், வ் ஈற்றுச்சட்டும் உள்ள, இல்ல, பல்ல, சில்ல, உள், இல, பல, சில முதலியபெயர்களும் பலவின்பாற் பெயர்ஆம்.

(உ-ம்.) நெடியவை, குதிரைகள், இரண்டு, எவை, இவை, அவ்.

[பெயர்.சூ.19—23.]

91. பால்பகா அஃறிணைப்பெயர்.—NO CASTE NOUNS BOTH SINGULAR AND PLURAL.

பால்பகா அஃறிணைப் பெயர்கள் பாற்பொதுமைய. [பெயர்.சூ.24.]

[அஃறிணைப்பெயர்களுள் ஒருமை, பன்மை பகுக்கப்படா சபெயர்கள் எல்லாம் அத்திணையின் இருபாலுக்கும்பொதுவானபெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) குதிரைவந்தது ... .. [ஒருமை.]

(2.) குதிரைவந்தன ... .. [பன்மை.]

95. தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கைப்பெயர்கள்.

THE PERSONS OF பெயர்.

தன்மை யான் நான் யாம் நாம் முன்னிலை
எல்லீர் நீயிர் நீவிர் நீர்நீ
அல்லன படர்க்கை எல்லாம் எனல்பொது.

[பெயர்.சூ.28]

[யான், நான், யாம், நாம் இவைதன்மைப்பெயர்கள், எல்லீர், நீயிர், நீவிர், நீர், நீ இவைமுன்னிலைப்பெயர்கள், இவ்வொன்பதும் அல்லாதபெயர்கள். படர்க்கைப்பெயர்கள் ஆம்; அவற்றுள் “எல்லாம்” என்பது மூவிடத்திற்கும்பொதுவாம்.]

96. தான் முதலியவை ஒருமை; தாம் முதலியவை பன்மை.

தான், யான் &c. SINGULAR; தாம், யாம் &c. PLURAL.

தான் யான் நான் நீ ஒருமை பன்மைதாம்
யாம் நாம் எலாம் எலீர் நீயிர் நீர் நீவிர்.

[பெயர்.சூ.30.]

[தான், யான், நான், நீ என்கிறஇவை இருதினை ஒருமை யில்வரும் பெயர்களாகும். தாம், யாம், நாம், எல்லாம், எல் லீர், நீயிர், நீர், நீவிர் என்பவை இருதினைப் பன்மையில்வரும் பெயர்களாகும்.]

97. எண்ணல்வரும் உயர்தினைப்பெயர் [புறனடை.]

HIGH CASTE NOUNS FROM NUMBERS.

ஒருவன் ஒருத்தி பெயர்மேல் எண்ணில்.

[பெயர்.சூ.31.]

["ஒன்று"என்னும் எண்ணல் "ஒருவன்," "ஒருத்தி" என வரும் அல்லாமல் இவற்றின்மேல் இரண்டுமுதலாகிய எண் களால்துவ்வகை ஆண்பாற்பெயரும்பெண்பாற்பெயரும்வரா.]

98. "ஒருவர்" என்னும் பெயர்.—THE NOUN ஒருவர்.

ஒருவர் என்ப துயர்இரு பாற்றாய்ப்
பன்மை வினையொரும் பாங்கிற் றென்ப.

[பெயர்.சூ.32.]

["ஒருவர்" என்னுஞ்சொல் உயர்தினை ஆண்பெண் ஆகிய இரண்டுபாலுக்கும் பொதுவாய் அத்தினையிலே புன்மைவினை முற்றைக்கொண்டுமுடியும் தன்மையை உடையது என்று புல வர்சொல்வார்.]

(உ-ம்) ஆடவருள் ஒருவர் அறத்தின் வழிநின்பார்.

பெண்டிருள் ஒருவர் கொழுநன் வழிநின்பார்.

99. ஆகுபெயர் வரும்விதம்.—METONYMY.

பொருள்முதல் ஆறே டளவைசொல் தானி
கருவி காரியம் கருத்தன் ஆதியுள்
ஒன்றன் பெயரான் அதற்கியை பிறிதைத்
தொன்முறை உரைப்பன ஆகு பெயரே.

[பெயர் ரூ.33.]

[பொருள், இடம், தூலம், சினை, குணம், தொழில் ஆகிய ஆறுடனே நால்வகை அளவை, சொல், தானி, காரணம், காரியம், கருத்தா முதலாய்வரும் பொருள்களுள் ஒருபொருளின் இயற்பெயரால் அப்பொருளுக்கு இசைந்தவேறு ஒருபொருளை முற்காலந்தொடுத்து வழங்கிவருகிற முறைப்படியே சொல் லப்பட்டிவருவன ஆகுபெயர் ஆம்.]

(உ-ம்.)

- (1.) குவளைபோலங் கண்,...[“குவளை” பொருள் ஆகுபெயர்.]
[முதற்பொருளின் பெயர்கினைப்பொருளுக்கு ஆனது.]
- (2.) “ஊர்கேட்ப”.....[“ஊர்” இட ஆகுபெயர்.]
[இடப்பெயர் மனிதருக்கு ஆனது.]
- (3.) கார் அறுத்தது.....[“கார்” கால ஆகுபெயர்.]
[மாரிகாலத்துப்பெயர் அக்காலத்துப்பயிருக்கு ஆனது.]
- (4.) வெற்றிலை தட்டான்.....[“இலை” சினை ஆகுபெயர்.]
[அவயவத்தின் பெயர் கொடிக்கானது.]
- (5.) “தான்முட்டி ஆங்கிழி”..[“கிழி” குண ஆகுபெயர்.]
[குணத்தின்பெயர் மனிதனுக்கு ஆனது.]
- (6.) வற்றல் உண்டான்.....[“வற்றல்” தொழில் ஆகுபெயர்.]
[தொழிலின்பெயர் உணவிற்கு ஆனது.]
- (7.) காலாலே நடந்தான்.[“கால்” எண்ணல் அளவை ஆகுபெயர்.]
[எண்ணல் அளவைப்பெயர் உறுப்பிற்கு ஆனது.]
துலாக்கோல்.....[“துலா” எடுத்தல் அளவை ஆகுபெயர்.]
நாழி உடைந்தது.[“நாழி” முகத்தல் அளவை ஆகுபெயர்.]
இப்பிலம் பத்துப்பரப்பு[“பரப்பு” நீட்டல் அளவை ஆகுபெயர்.]

- (8.) இதற்குஞாசொல்.....[“உனா” சொல் ஆகுபெயர்.]
[சொல்வின்பெயர் பொருளுக்கு ஆனது.]
- (9.) விளக்கு முறிந்தது.....[“விளக்கு” தானி ஆகுபெயர்.
[திபத்தின்பெயர் தண்டினுக்கு ஆனது.]
- (10.) திருவாசகம்.....[காரண ஆகுபெயர்.]
[முதற்காரணத்தின்பெயர் செய்யுளுக்கு ஆனது.]
- (11.) இந்நூல் அலங்காரம்..[“அலங்காரம்” காரிய ஆகுபெயர்.
[காரியத்தின்பெயர் காரணத்தின்று ஆனது.]
- (12.) இந்நூல்திருவள்ளுவர்[“திருவள்ளுவர்” சுருத்தா ஆகுபெயர்.
[சுருத்தாவின் பெயர்நூலுக்கு ஆனது.]
- (13.) வெற்றிலை நடடான்.....[அடைஅடுத்த ஆகுபெயர்.]
[இலை ஆகிய சினைப்பெயர் வெறுமைஎன்கிற அடை அடுத்து
இலையை உடையபொருள் ஆகியகொடிக்கு ஆனது.]
- வே. (1.) “ஆதி” என்றதனால் இன்னும் சில அமையும் :—
(உ-ம்.) காளைவந்தான், பாவைவந்தான்.[உவமை ஆகுபெயர்.]
(2) கார் அறுத்தது என்பதில்,
கார்=சுருதிறம், (மேலும்,) கார்=கார்மேகம்,
[இருமடி ஆகுபெயர்.]
(மேலும்,) கார்=ஓர்தானியம்.
[மும்மடி ஆகுபெயர்.]
- (3.) மனுஷருக்கிட வழுங்கிவரும் தேவர் முதலியவர்பெயரும்
ஒருவகை ஆகுபெயராம் எனக்கொள்க.

—ஐ.பி.—

வேற்றுமை.

100. வேற்றுமை இன்னதென்பதும் இத்தனை என்பதும்.—

CASE DEFINED : THE NUMBER OF CASES.

ஏற்கும் எவ்வகைப் பெயர்க்கும் ஈ ராய்ப்பொருள்
வேற்றுமை செய்யவன எட்டே வேற்றுமை.

[பெயர், ரூ.31.]

[ஏற்ற எவ்வகையானபெயர்க்கும் இறுதியாய் அப்பெயர்ப் பாருளவேறுபடுத்துவன ஆகியவேற்றுமைகள் எட்டாம்.]

—௧௫௪—

101. வேற்றுமையின்பெயரும் முறையும்.—THE NAME AND ORDER OF THE CASES.

பெயரோ ஐ ஆல் கு இன் அது கண்
விளி என் றாகும் அவற்றின் பெயர்முறை.

[பெயர்.சூ.35.]

[அவ்வேற்றுமைகளுடைய பெயர்களும்முறையும் ஆவன பெயர், ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண், விளி என்பன ஆம்.]

—௧௫௫—

02. எழுவாய் மற்றஉருபுகளை ஏற்கும்.—THE SIX CASUAL TERMINATIONS ARE ADDED TO THE NOMINATIVE.

ஆறன் உருபும் ஏற்கும்அவ் உருபே.

[பெயர்.சூ.36.]

[எழுவாய்உருபு ஐ முதலிய ஆறுவேற்றுமை உருபுகளும் ஏற்கும்.]

—௧௫௬—

03. ஐ முதலியஉருபு ஏலாதவை.—WORDS WHICH DO NOT ADMIT OF THESE TERMINATIONS.

நீயிர் நீவிர் நான் எழுவாய் அலபெறா.

[பெயர்.சூ.37.]

[நீயிர், நீவிர், நான் என்னும்மூன்றுபெயரும் எழுவாய்வேற்றுமையல்லாத பிறவேற்றுமைகளை ஏலா.]

—௧௫௭—

04. எழுவாய்வேற்றுமை : பயனில்.—THE NOMINATIVE : ITS PREDICATE.

உவந்துள்,—எழுவாய் உருவு திரிபில் பெயரோ
வினை பெயர் வினாக்கொளல் அதன்பயனிலையே.
பெயர்.சூ.38.]

[வேற்றுமைகளுள் முதல்வேற்றுமையின் உருபு ஐ முதலிய உருபுபெற்றுத்திரியாத பெயரோகும்; வினை, பெயர், வினா, இவைகளைக்கொள்வதே அதன்பொருணிலே ஆகும்.]

(உ-ம்.) (1.) “தீயினுற் சுட்டபுண் உள்ளாறும்.” [குறள். 13, 9.]

[“ஆறும்” வினை.]

(2.) “அறத்தான் வருவதே இன்பம்.” [குறள். 4, 9.]

[“இன்பம்” பெயர்.]

(3.) “ஏதிலரை நோவ தெவன்” [நீதிநெறி. 25.]

[“எவன்” வினை.]

இம்முதல் வேற்றுமைக்கு உருபு இல்லை ஆயினும் ஆனவன், என்பவன், ஆனவன், ஆனது என்பது, என்கின்றது, என்பது முதலானவை சொல்லுருபாகவரும் எனக்கொள்க.

105. இரண்டாம்வேற்றுமை.—THE SECOND CASE.

இரண்டா வதன்உரு பையே அதன்பொருள் ஆக்கல் அழித்தல் அடைதல் நீத்தல் ஒத்தல் உடைமை ஆதி ஆகும். [பெயர். ரூ. 39.]

[இரண்டாம் வேற்றுமையின் உருபு ஐ என்பதே அதன்பொருள் ஆக்கல்முதலிய ஆறும் பிறவும் ஆகும்.]

[இவை எழுவாய்வேறுபட்ட செயப்படுபொருள்கள் ஆகும்.]

(உ-ம்.)

(1.) வீட்டைக்கட்டினான் ... [ஆக்கல்.]

(2.) மாத்தைவெட்டினான் ... [அழித்தல்.]

(3.) மோட்சத்தை அடைந்தான். [அடைதல்.]

(4.) ஊராவீட்டான் ... [நீத்தல்=விடுத்தல்.]

(5.) மலையை ஒத்தான் ... [ஒத்தல்.]

(6.) செவ்வத்தை உடையான் ... [உடைமை.]

(7.) அரசன்பகைவரைக்கிறை } [செயப்படுபொருள் குன்றவி
ச்சாவையை அடைவித் } னைக்கு இரண்டுசெயப்படு
தான் ... } பொருள்வந்தன.]

106. மூன்றாம்வேற்றுமை.—THE THIRD CASE.

மூன்று வதன்கூடு பால் ஆன் ஓடொடு
கருவி கருத்தா உடனிகழ் வதன்பொருள்.

[பெயர்.சூ.40.]

[மூன்றாம்வேற்றுமையின்உருபு ஆல், ஆன், ஓடு, ஓடு என்பவைகள். அவற்றின்பொருள் : கருவிமுதலிய மூன்றுமே.]

(உ-ம்.) (1.) பொன்னுச்செய்தவணி.....[கருவி.]

(2.) குயலானுவனையப்பட்டருடம்....[கருத்தா.]

(3.) கொற்றமோடு சாத்தன்வந்தான்.[உடனிகழ்ச்சி.]

கருவி முதற்கருவி, அணைக்கருவி என இருவகைப்படும் ; சில இடங்களில் ஆல், ஆன் உருபுகள் சினைப்பொருளிலும் ஆல், தோறும் என்னும்பொருளிலும்வரும்.

(உ-ம்.) (1.) கண்ணல்குருடன்... ..[சினைப்பொருள்.]

(2.) ஊரால்ஓர்மடம்... ..[தோறும்.]

107. நான்காம்வேற்றுமை.—THE FOURTH CASE.

நான்கா வதற்குரு பாகும் குவ்வே
கொடைபகை நேர்ச்சி தகவது ஆதல் [ருளே.
பொருட்டுமுறை ஆதியின் இத்தங்கிதெனல் பொ

[பெயர்.சூ.41.]

[நான்காம்வேற்றுமை உருபு கு என்பதே : அதன்பொருள் கொடைமுதலியவும் பிறவும்ஆம்.]

(உ-ம்)

(1.) சாத்தனுக்கு வீட்டைக்கொடுத்தான்.....[கொடை.]

(2.) அவனுக்கு இவன்பகை.....[பகை.]

(3.) கொற்றனுக்குநட்பின் சாத்தன்.[நேர்ச்சி.]

(4.) அருங்கலம் அரசார்க்குரியது.....[தருதி.] நாகாரியம்.]

(5.) மோதிரத்திற்குப்பொன்.....[அது ஆதல் ; முதற்காம

(6.) கூழுக்குச்சுற்றேவல்.....[பொருட்டு=நிமித்த கா

(7.) கொற்றனுக்குமுகன்.....[முறை.] நாகாரியம்.]

108. ஐந்தாம்வேற்றுமை.—THE FIFTH CASE.

ஐந்தா வதன்உரு பில்லும் இன்னும்
நீங்கல்லப் பெல்லை ஏதுப்பொருளே.

[பெயர்.சூ.42.]

[ஐந்தாம் வேற்றுமையினது உருபு இல், இன் என்பவை
களே. அவற்றின்பொருள் : நீங்கல்முதலிய ஆம்.]

உ-ம்.) (1.) “ துனியிற்கரும்புதினறந்து.”.....[நீங்கல்.]

(2.) “ பால்உண்குருகிற்றெரிந்து.”....[ஒப்பு.]

(3.) வேலூரிற்றெஞ்சச்சேவம்.....[உ.ல்லை.]

(4.) கய்வியிற் பெரியர் கம்பர்.....[ஏது.]

இவ்வேற்றுமைக்குச் சொல்உருபுகளுமுண்டு அ-ன : தின்று,
காட்டிலும், பார்க்கிலும், இருந்து.

109. ஆறாம்வேற்றுமை.—THE SIXTH CASE.

ஆறன் ஒருமைக் கதுவும் ஆதுவும்
பன்மைக் கல்வும் உருபாம் பண்புறுப்
பொன்றன் கூட்டம் பலவின் ஈட்டம்
திரியின் ஆக்கம் ஆம்தற் கிழமையும்
பிறிதின் கிழமையும் பேணுதல் பொருளே.

[பெயர்.சூ.43.]

[ஆறாம்வேற்றுமையின் ஒருமைக்கு அதாவும் ஆதுவும்பன்
மைக்குஅவ்வும்உருபாம். அவற்றின்பொருள் : பண்புமுதலிய
ஐந்து தற்கிழமைப் பொருள்களும் அவை அல்லாதபிறிதின்
கிழமைப்பொருள்களும் ஆம்.]

[I. தற்கிழமை.]

(உ-ம்.)

(1.) சாத்தனதுகருமை...[குண்ம்] } [பண்பு.]
சாத்தனதுவரவு....[தொழில்.]

- (2.) கொற்றனதுதலை..... } [உறுதிப்பு.]
 குதியினதுசெவி..... }
 (3.) மனிதரதுதொகுதி..... } [ஒன்றன்கூட்டம்.]
 நெல்லினதுகுப்பை..... }
 (4.) மணிகளதுதொகுதி..... } [பலவின்கூட்டம்.]
 பறவைகளதுகூட்டம்..... }
 (5.) நெல்லினதுபொரி..... } [திரிபின் ஆக்கம் அது: ஒ
 மஞ்சளதுபொடி..... } ன்றுதிரிந்துஒன்றானது.]

[II. பிறிதின் கிழமை.]

- (1.) கொற்றனது குதினா..... } [பொருள்.]
 சாத்தனது வாள்..... }
 (2.) கொற்றனது வீடு..... } [இடம்.]
 சாத்தனது நிலம்..... }
 (3.) கொற்றனது நான்..... } [காலம்.]
 மாரனது வேனில்..... }

110 மற்ற உருபுகள் வருவதற்கு உதாரணம்:—

எனதுகை, நினைதுதலை, தனதுபுறம் [ஆது உருபு.]

என்கைகள், நினதாள்கள், ... [அ உருபு.]

“கழுந்தராய்உன கழல்பணி யாதவர்” [இரா.சி.பாயிரம்.]

இவ்வேற்றுமைக்கு உடைய எண்குஞ்சொல்லுருபுவரும்.

—ஐந்தா—

110. ஏழாம்வேற்றுமை.—THE SEVENTH CASE.

ஏழன் உருபுகண் ஆதி ஆகும்

பொருள்முதல் ஆறும் ஓரிரு கிழமையின்

இடனாய் நிற்பல் இதன்பொருள் என்ப.

[பெயர்.கு.44.]

[ஏழாம்வேற்றுமையின் உருபுகண்முதலியஆம். இவற்றின் பொருள் ஆவன : தம்மைஏற்றபெயர்ப்பொருள் ஆகியபொ

மகாமகோபாக்கியாய

ருள்முதலிய ஆறும் இரண்டிகுழமைப்பொருள்களுக்கும் இடமாய் நிற்க அவற்றை வேறுபடுத்தலாம், என்று புல்வார்சொல்வார்.]

[உதாரணம்வரும் இடத்திற்காண்க]

—88—

111. ஏழாம்வேற்றுமை உருபுகள்.—THE TERMINATIONS OF THE SEVENTH CASE.

கண் கால் கடை இடை தலை வாய் திசை வயின்
முண் சார் வலம் இடம் மேல் கீழ் புடை முதல்
பின் பா டனை தேம் உழை வழி உழி உளி
உள் அகம் புறம் இல் இடப்பொருள் உருபே.

[பெயர்.சூ.45.]

[மேற்கூறிய கண்முதலானவை ஏழாம் வேற்றுமை இடப்பொருள் உருபுகள் ஆம்.]

இவற்றிற்கு உதாரணம் வந்தஇடத்திற் காண்க.

112. எட்டாம் வேற்றுமை.—THE EIGHTH CASE.

எட்டன் உருபே எய்துபெயர் ஈற்றின்
திரிபு குன்றல் மிகுதல் இயல்பயல்
திரிபும் ஆம்பொருள் படர்க்கை யோரைத்
தன்முகம் ஆகத் தாள் அழைப் பதுவே.

[பெயர்.சூ.46.]

[எட்டாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் விளி அடைந்தபெயர் ஈற்றினது திரிதல், கெடுதல், மிகுதல், இயல்பாதல், ஈற்றுக்கு அயல்எழுத்துத்திரிதல், ஆகியவை ஆம். அவற்றின்பொருள்: படர்க்கை இடத்தானாத்தனக்கெதிர்முகமாக அழைத்தலே ஆம்.]

(உ-ம்.) குழையாய்! அரச! செல்வனே! மக்காஃ!

113. விளி உருபு : ஓர்புறனடை.—A REMARK ON THE
TERMINATIONS OF THE EIGHTH CASE.

அண்மையின் இயல்பும் ஈறழிவும் சேய்மையின்
அளபும் புலம்பின் ஓவும் ஆகும்.

[பெயர்.சூ.56.]

[மேற்சொல்லிய விளி உருபுகளுள் சமீபவிளிகளுக்கு இய
ல்பாதலும், ஈறுகெடுத்தலும்; தூரவிளிகளுக்கு அளபெடுத்தி
லும்; புலம்பல் விளிகளுக்கு ஓ மிகுந்துவருதலும் ஆகும்.]

(உ-ம்.)

(1.) தம்பி ! [இயல்பு ;] அரச ! [ஈறழிவு.].....[அண்மை.]

(2.) மகனே ! [பிள்ளையாய் !] [அளபு.].....[சேய்மை.]

(3.) அண்ணாவோ !.....[புலம்பல்.]

—ஐந்தாம்—

114. எட்டாம் வேற்றுமையில் வராதபெயர்கள்.—WORDS NOT
ADMITTING OF THE VOCATIVE CASE.

நுவ்வொடு வினாச்சுட் நின்ற னளர
வை துத் தாமிதான் இன்னன விளியா.

[பெயர்.சூ.57.]

[நு, மூன்றுமுதல்வினா, மூன்றுசுட்டு, இவைகளைப்பொரு
ந்திய ன், ள், ர் ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்களும், வை, து
ஈற்று அஃறிணைப்பெயர்களும், தாம், தான் ஆகியபொதுப்
பெயர்களும், இவைபோல்வனவும் விளிக்கப்படா.]

“இன்னன” என்றதினால் பிறன், மஹையான் முதலான

115. வேற்றுமை மயக்கம்.—INTERCHANGE OF CASES.

யாதன் உருபின் கூறிக் ருயினும்

பொருள்செல் ஈருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.

[பெயர்.சூ.60.]

நன்னூற் சுருக்கம்.

[எந்தவேற்றுமையிற் சொல்லி இருந்தாலும் பொருள்சார்ந்தபக்கமே வேற்றுமைசாரும்.]

(உ-ம்.) “மனத்தால் மறுவிலர் ஏனுந்தாஞ் சேர்ந்த
இனத்தால் இகழப் படுவர்.” [நாவடி.18.10.]

[மனத்தால் = மனத்தில்; 7-ம் வேற்றுமை மயக்கம்.]

எட்டுவேற்றுமைக்கும் முடிக்குஞ்சொல்.—THE
GOVERNING WORD.

எல்லை இன்னும் அதுவும் பெயர்கொளும்
அல்ல வினையொளும் நான்கேழ் இருமையும்
புல்லும் பெரும்பாலும் என்மனார் புலவர்.

[பெயர்.கு.62.]

[எல்லைப்பொருளில்வரும் ஐந்தாம் வேற்றுமையும் ஆறாம் வேற்றுமையும் பெயர்க்கொண்டுமுடியும்; இவைஅல்லாத மற்றவைற்றுமைகள் எல்லாம்வினையைக்கொண்டு முடியும்; நான்காம், ஏழாம்வேற்றுமைகள் வினை, பெயர் ஆகிய இரண்டையுங்கொண்டு முடியும், மிகுதியும் என்று புலவர்கொல்வார்.]

[உதாரணம் அந்தந்தவேற்றுமை உதாரணங்களிற்காண்க.]

சொல்லதிகாரம்.

II-வது : வினையியல், OF VERBS.

—௧௦௦—

Bartholomaeus

117. வினை இன்னதென்பது.—DEFINITION OF VERB.

செய்பவன் கருவி நிலம்செயல் காலம்
செய்பொருள் ஆறும் தருவது வினையே.

[வினை.சூ.1.]

[செய்பவன் முதலிய ஆறபொருளையுங் கொடுப்பது தெரி

“செய்பவன்” என்பதை ஐம்பாலிலுங் கொள்க.

(உ-ம்.) குடத்தைவினைந்தான்—இதில், குயவன் செய்பவன்,
மண், தண்டசக்கரம் முதலியனகருவி; வினைத்திட
மே இடம்; வினைதல் செயல்; இறந்தகாலமே காலம்;
குடம், செய்பொருள்.

—௧௦௧—

118 குறிப்புவினை.—THE INDIRECT VERB.

பொருள் முதல் ஆறினும் தோற்றிமுன் ஆறனுள்
வினைமுதல் மாத்திரை விளக்கல் வினைக்குறிப்பே.

[வினை.சூ.2.]

[“பொருள்” முதலிய ஆறும் காரணமாகப்பிறந்து முன்
சொல்லிய “செய்பவன்” முதலிய ஆறனுள்கருத்தா ஆகிய
ஒன்றைமாத்திரமே தெரிவித்துவிற்பது குறிப்புவினை ஆம்.]

(உ-ம்.) பொண்ணன் [பொருள்]; வானத்தான் [இடம்.]

விருத்யால் செய்பவன் தோன்றியது.

119. முற்றுவினை.—THE FINITE VERB.

பொது இயல் பாரையும் தோற்றிப் பொருட்பெ
முதல்அது பெயர்அல தேற்பில முற்றே. [யர்

[வினை.சூ.4.]

[வினைக்குப்பொது இலக்கணம் ஆகிய “செய்பவன்” முத
வித்துப் பொருட்பெயர் முதல் ஆகிய
றுவகைப்பெயர் அல்லாத வேறென்றையும் கொண்டுமுடி
யாதன குறிப்பு தெரிநிலை வினைமுற்றுகளாம்.]

(உ-ம்.) நடந்தான் பொன்னன் [தெரிநிலை];

பெரியதுநிலம் [குறிப்பு.]

120. ஆண்பால் படர்க்கை.—THE THIRD PERSON SINGULAR,

MASCULINE.

அன் ஆன் இறுமொழி ஆண்பாற் படர்க்கை.

[வினை.சூ.6.]

[அன், ஆன் ஆகிய விசுதிகளை உடையசொற்கள் ஆண்பாற்
படர்க்கை ஆம்.]

(உ-ம்.) நடந்தனன் குழையன் [அன்.]

நடந்தான் குழையான் [ஆன்.]

121. பெண்பாற் படர்க்கை.—THE THIRD PERSON SINGULAR,

FEMININE.

அள்ஆள் இறுமொழி பெண்பாற் படர்க்கை.

[வினை.சூ.7.]

[அள், ஆள் ஆகியவிசுதிகளை உடையசொற்கள் பெண்பாற்
படர்க்கை ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) நடந்தனள் [அள்]; (2.) நடந்தாள் [ஆள்.]

122. பலர்பாற் படர்க்கை.—THE THIRD PERSON PLURAL,
HIGH CASTE.

ஆர் ஆர் பல்வூர் அகரம்மார் ஈற்ற
பல்லோர் படர்க்கைமார் வினையொடு முடிமே.
[வின.சூ.8.]

[ஆர், ஆர், ப, மார் ஆகிய விசுவிகளை உடையசொற்கள் பலர்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றும் ஆம். இவற்றுள் மார் விசுவியையுடையசொல் பெயருடனல்லாமல் வினையுடனும் முடியும்.]

(உ-ம்.) (1.) நடந்தனர் [ஆர்.]; (2.) நடந்தார் [ஆர்.]
(3.) நடப்ப [ப.]; (4.) கொண்மார் வந்தார் [மார்.]

—௪௪—

123. ஒன்றன்பாற் படர்க்கை.—THE THIRD PERSON SINGULAR, NO CASTE.

துறுடுகீ குற்றியல் உகர ஈற்ற
ஒன்றன் படர்க்கைடுகீ குறிப்பின் ஆகும்.
[வின.சூ.9.]

[து,று,டு ஆகியவிசுவிகளை உடையசொற்கள் ஒன்றன்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம்; டு குறிப்புவினைக்குமாத்திரமே உரியதாம்.]

(உ-ம்.) (1.) நடந்தது [து.]; (2.) போயிற்று [று.]
(3.) பொருட்டு=பொருளை உடையது [டு.]

—௪௫—

124. பலவீன்பாற் படர்க்கை.—THE THIRD PERSON PLURAL,
NO CASTE.

அ ஆ ஈற்ற பலவீன் படர்க்கை
ஆவே எதிர்மறைகீ கண்ண தாகும்.
[வின.சூ.10.]

[அ, ஆ, ஆகிய விசுவிகளை உடைய வினைச்சொற்கள் பல்வின் பாத் படர்க்கை ஆம்; ஆ எதிர்மறையிடத்தது ஆகும்.]

(உ-ம்.) (1.) நடந்தன [அ.] (2.) நடவா [ஆ.]

ஆ, குறிப்புக்குவாராத.

125. இருதிணைக்கும் பொதுவினை.—VERBS COMMON TO THE TWO CLASSES.

தன்மை முன்னிலை வியங்கோள் வேறிலை
உண்டி றொச்சம் இருதிணைப் பொதுவினை.

[வினை.கு.11.]

[தன்மை, முன்னிலை, வியங்கோள் முற்றுகளும், வேறு, இல்லை, உண்டு என்கிற குறிப்பு வினைமுற்றுகளும் பெயர் எச்ச வினை எச்சங்களும் இருதிணைக்கும் பொதுவினைகளாம்.]

126. தன்மை ஒருமைவினை.—THE FIRST PERSON SINGULAR.

கு டி து று என்னுங் குன்றியல் உகரமோ
டல் அன் என் ஏன் ஆகும் ஈற்ற்
இருதிணை முக்கூற் றொருமைத் தன்மை.

[வினை.கு.12.]

[கு, டி, து, று ஆகிய குற்றியல் உகரவிசுவிகளையும், அன், அன், என், ஏன் ஆகிய விசுவிகளையும் உடைய மொழிகள் இரு திணையில் மூன்றுபாலுக்கும் பொதுவான ஒருமைத்தன்மை முற்றும்]

கு, டி, து, று இவைதாமே காலங்காட்டுகின்றன அல் எதிர் காலவினைக்குமாத் திரய்வரும் ஆதவால் குறிப்புவினைக்குவாரா.

உ-ம்.) (1.) உன்கு...[கு, எதிர்வு.]

(2.) உண்டு...[ஊ, இறப்பு.]

(3.) வந்தா, [து, இறப்பு]; வருது.....[து, எதிர்வு.]

(4.) சென்று, [அ, இறப்பு]; செறு.....[அ, எதிர்வு.]

(5.) நடப்பல்.....[அல், எதிர்வு.]

(6.) வந்தனன்.....[அன்.]

(7.) வந்தனென் .....[என்.]

(8.) வந்தனேன் .....[ஏன்.]

(9.) குழையினன்.....[அன்.]

— — — — —

127. தன்மைப்பன்மை.—THE FIRST PERSON PLURAL.

அம் ஆம் என்பன முன்னிலை யாராயும்
எம் ஏம் ஒம் இவை படர்க்கை யாராயும்
உம்ஊர் கட த ற இருபா லாராயும்
தன்னொடு படுக்கும் தன்மைப் பன்மை.

[பெயர்.கு.13.]

[அம், ஆம் ஆகியவிஞ்சிகளை உடையசொற்கள் முன்னிலை யாராயும், எம், ஏம், ஒம் ஆகியவைகளை ஈற்றில் உடையமொழிகள் படர்க்கையாராயும், கும், டும் தும், றும் ஆகிய இவைகளை இறுதியாக உடையசொற்கள் முன்னிலையாராயும் படர்க்கையாராயும் தன்னொடுகூட்டும் உளப்பாட்டுத்தன்மைப் பன்மைமுற்றும்.]

(உ-ம்.)

(1.) சென்றனம், சென்றும், [யாம், யானும் நீயும்.]

(2.) சென்றனம், சென்றேம், சென்றோம் { யாம், யானும்
அவனும்.

(3.) உன்கும், உண்டும், செல்லுதும், { யாம், யானும்
சேறும். நீயும் அவனும்:

128. முன்னிலை உளப்பாட்டுப்பன்மை.—THE SECOND PERSON PLURAL. [when the second person comes together with the third.]

முன்னிலை கூடிய படர்க்கையும் முன்னிலை.

[வின.கு.14.]

[முன்னிலையோடிகூடிய படர்க்கையும் முன்னிலையும்.]

(உ-ம்.) தீயும் அவனும் வந்தீர், உண்மின், குழையீர்.

—❧—

129. முன்னிலை ஒருமை.—THE SECOND PERSON SINGULAR.

ஐ ஆய் இகர ஈற்ற மூன்றும்
ஏவலின் வருஉம் எல்லா வீற்றவும்
முப்பால் ஒருமை முன்னிலை மொழியே.

[வின.கு.15.]

[ஐ, ஆய், இ ஆகிய ஈற்றுமொழிகளும் ஏவலில்வருகின்ற சகல ஈற்றுமொழிகளும் மூன்றுபால்களுக்கும் பொதுஆகிய முன்னிலை ஒருமைவினையும்.]

(உ-ம்.) (1.) சென்றனை செங்கின்றுப் சேறி! [ஐ, ஆய், இ.]

(2.) செல்லாய் செல் நட படி [ஏவல் ஈறு.]

(3.) முடியினை, வேலாய், [குறிப்புவினை.]

❧ “மூன்றும்” என்று பிரித்தமையால் ஏவல் வினாமூற்றுகள் குறிப்புவினையில் இவ்வே எனக்கொள்க.

இ எதிர்காலங்காட்டும்.

—❧—

130. முன்னிலைப்பன்மை.—THE SECOND PERSON PLURAL.

இர் ஈர் ஈற்ற இரண்டும் இருதிணைப்
பன்மை முன்னிலை மின் அவற் றேவல்.

[வின.கு.16.]

[இர், ஈர் ஆகிய இரு விகுதிகளையும் உடையசொற்கள் இரு திணைப்பன்மை முன்னிலை வினையும். மின் என்னும் விகுதியை உடையசொற்கள் அவற்றின் ஏவல்களும்.]

(உ-ம்.) (1.) தீர் சென்றனீர், சென்றீர், [தெரிதலை.]

(2.) தீர் வில்வினீர், வில்லீர், [குறிப்பு.]

(3.) தீர் சென்மின், உண்மின், [ஏவல்.]

❧ உண்ணும் என உம் விகுதியும் வரும்.

131. வியங்கோள்.—THE OPTATIVE.

க ய வொடு ரவ்வொற் றீற்ற வியங்கோள்
இயலும் இடம்பால் எங்ஞம் என்ப.

[வின.சூ.19.]

[க, ய, ர் ஆகிய இவைகளை இறுதியாக உடையமொழிகள் வியங்கோள் முற்றுகளாம். இவை மூவிடத்திலும் ஐய்ப்பாலும் செல்லும் என்று புலவர் சொல்லுவார்.]

(உ-ம்.) வாழ்க, வாழிய, வாழியர்.

இஃது சிறுபான்மை அவ் விருதியும் வரும்; இதை

“வகுத்துனாயாதவும் வகுத்தனர் கொளலே.”

என இவ்வாசிரியர் கூறியதாற்கொள்க.

(உ-ம்.) “நன்றே தரினும் நடுஇகந்தாம் ஆகித்தை

அன்றே ஒழிய விடல்.”

[குறள்.123

[விடல்=விடுக.]

அகரவிருதியும் வரும்.

(உ-ம்.)

“வில் ண்டை மதியினை மிகையிதென்னவே.” [இரா.1.5.9.]

[என்ன=என்க.]

—ஓஹ—

132. OF வேறு, இல்லை AND உண்டு.

வேறில்லை உண்டைப் பால்மு விடத்தன.

[வின.சூ.20.]

[வேறு, இல்லை, உண்டு ஆகியமூன்று குறிப்புவினைமுற்றும் ஐம்பாலுக்கும் மூவிடத்திற்கும் உரியனஆம்.]

(உ-ம்.) யான், யாம். நீ, நீர்....

அவன், அவள், அவர்.... } வேறு, இல்லை, உண்டு.

அது, அவை... .. }

இஃது மேற்கூறியவை அன்றி வேண்டும், தரும், படுக, என் ன்சொற்களும் ஐய்ப்பால்மூவிடங்களுக்கும் பொதுவானவை என்கொள்க:—

(உ-ம்.)

- (1.) “யானை அனையவர் தண்பொரீஇ நாய்அனையார்
கேண்மை கெட்டிக் கொளவ்வேண்டும்.” [நாலடி. 22. 3.]
- (2.) அவ்வேலையெய்தந்தருட்.
- (3.) “நாச்சென்று வீரஞ்ஞெய் வாராமுன் நல்வினை
மேற்சென்று செய்யப் படும்.” [குறள். 34. 5.]

-ஐ-ஐ-

133. பெயர் எச்சம்.—RELATIVE PARTICLES.

செய்த செய்கின்ற செய்யும் என் பாட்டிற்
காலமும் செயலும் தோன்றிப் பாலொடு
செய்வதாதி ஆறுபொருட் பெயரும்
எஞ்ச நிற்பது பெயர்எச் சம்மே. [வின.கு.21.]

[செய்த, செய்கின்ற, செய்யும் என்கிற மூன்றுவாய்பாட்
க்சொற்களில் காலமும் செயலும் தோன்றி, பாலுடன்
“செய்வன்” முதலிய ஆறுவகைப்பொருட்பெயர்களும் சூ
றைந்துநிற்பன பெயர் எச்சவினையும்.]

(உ-ம்.)

- (1.) உண்ட { சாத்தன், கலம், வீடு, ஊன், இரா
சோறு.
- (2.) கரியபசு, உள்ளருண். [குறிப்பு.]

—ஐ-ஐ—

134. செய்யும் என்னும் எச்சம்.—THE RELATIVE PARTICIPLE செய்யும்.

செய்யும்என் எச்சநற் றுயிர்மெய் சேறலும்
செய்யுளுள் உம்முந் தாகலும் முற்றேல்
உயிரும் உயிர்மெய்யும் ஏகலும் உளவே.

[வின.கு.22.]

[செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டிப் பெயர்எச்சத்தினுடைய
நற்று உயிர்மெய்கெடுதலும், செய்யுளில் உம் விருதி உந்த

எனத்திரிதலும், அதுவினைமுற்று ஆனால் அதன் ஈற்று உயிர் ஆனாலும் உயிர்மெய்யுனாலும் கெடுத்தலும் உளஆம்.]

(உ-ம்.)

(1.) “யாதானும் நாடாம் ஆல் ஊராம் ஆல் என் ஒருவன்
சாந்துணையும் கல்லாதவாறு?” [குறள். 40. 7.]

[சாம்=சாரும்; கு கெட்டது.]

(2.) “கூப்பெயர்க்குந்து நீர்க்கோழி.”

[பெயர்க்குந்து=பெயர்க்கும்.]

(3.) “மருளினும் எல்லாம் மருளம்”

(4.) “மார்வினையொடுமுடிமே,”

[வினை.கு.8.]

[முடிமே=முடியுமே.]

-ஐந்த-

135. வினைஎச்சம்.—ADVERBIAL PARTICIPLES:

தொழிலும் காலமும் தோன்றிப் பால்வினை
ஒழிய நிற்பது வினைஎச்சம்மே.

[வினை.கு.23.]

[செயலும், காலமும்விளங்கி பாலும். வினையும் குறைந்து
நிற்பது வினைஎச்சம்ஆம்.]

“வினை” எனப்பொதுப்படச்சொல்லியிருப்பதால் தெ
ரிதிலவினையும், குறிப்புவினையும், வினையால் அணையும்பெயரும்,
தொழிப்பெயரும் குறைந்தும்நிற்கும் எனக்கொள்க.

136. வினை எச்சவாய் பாடுகள்.—DIFFERENT FORMS OF ADVERBIAL PARTICIPLES.

செய்து செய்பு செய்வாச் செய்யுச்
செய்தெனச் செயச்செயின் செய்யிய செய்யியர்
வான் பான் பாக்கின வினைஎச் சம்பிற
ஐந்தொன் றாறுமுக் காலமும் முறைதரும்.

[வினை.கு.24.]

[மேற்கூறியவற்றுள் முதல் ஐந்தும் இறந்தகாலத்தையும்,

நடுவில் நின்ற ஒன்றும் நிகழ்காலத்தையும் பிந்தின ஆறும் எதிர்காலத்தையும் காட்டுவனஆம்.]

இஃ இவற்றுள் செய்து ஏற்பது ஒழிய மற்றவை விருதியால் காலம்காட்டும்.

வேறுவகை வினை எச்சங்களை “இன” என்றதனாற் கொள்க.

[18-ம் பக்கத்திற்காண்க.]

137. இவைஅவாவுமாறு.—THE WORDS WHICH FOLLOW THESE.

அவற்றுள்,—முதலில் நான்கும் நூற்றில் மூன்றும் வினைமுதல் கொள்ளும் பிறவும்ஏற் கும்பிற.

[வினை.சூ.25.]

[அவ்வினை எச்சங்களுள் முதலில் உள்ளநான்கும் இறுதியில் உள்ள வான், பான், பாக்கு என்னும் மூன்றுவிருதிகளை உடையமூன்றும் செய்பவனைக் கொண்டுமுடியும்; நடுவில் உள்ளஐந்தும் இவைபோல்வனபிறவும், செய்பவனை அன்றி மற்றவைகளையும் கொண்டுமுடியும்.]

(உ.-ம்.) (1.) தான் நடந்துவந்தான்.....[வினைமுதல்.]

(2.) தான் உண்டெனமகிழ்ந்தான். } [வினைமுதலும் பிற
பிறன்உண்டெனமகிழ்ந்தான். } வும்கொண்டன.

[மற்றவைகளுக்கு உதாரணம் இட்படியேகாண்க,]

138. மேற்கூறியதற்கு ஒர்புறனடை.—A REMARK ON THE ABOVE.

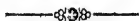
சிலைவினை சிலையொடும் முதலொடுஞ் செறியும்.

[வினை.சூ.26.]

[“முதலில் நான்கும் நூற்றில் இரண்டும்” என்றுசொன்ன வினை எச்சங்கள் சிலைவினையின் அவைசிலை வினைஉடனே அன்றிமுதல்வினை உடனும் முடியும்.]

(உ-ம்.) சால் ஒடிந்து மாடு விழுந்தது.

[ஒடிதல், சினைவினை; விழுதல், முதல்வினை.]

139. INTERCHANGE OF THE FORMS OF THE ADVERBIAL PARTICIPLE.

சொற்றிரி யினும்பொருள் திரியா வினைக்குறை.

[வினை.கு.27.]

[வினை எச்சங்களுள் சொல்திரிந்தாலும் அவற்றின் பொருள்திரியா.]

(உ-ம்.) (1.) கோழிகுவிப் பொழுதுவீழ்ந்தது.....[குவ.]

(2.) யான்கொள்ளுவான் பொன்கொடுத்தான்..[கொள்ள]

140. ஆக்கம் INDISPENSABLE.

ஆக்க வினைக்குறிப் பாக்கியின் றியலா.

[வினை.கு.28.]

[ஆக்கத்தால்வருகின்ற வினைக்குறிப்புச்சொற்கள் ஆக்கச் சொற்கள் இல்லாமல்வரா.]

(உ-ம்.) (1.) சாதத்தன் நல்லன் ஆயினான்.

[நல்லன், ஆக்கவினைக்குறிப்பு; ஆயினான், ஆக்கம்.]

(2.) சாதத்தன் நல்லன்...[ஆக்கம் தொக்கது.]

141. செய்யும் என்னும் முற்று.—THE FINITE VERB OF THE FORM செய்யும்.

பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மையிற்
செல்லா தாரும் செய்யும்என் முற்றே.

[வினை.கு.29.]

[செய்யும் என்னும்முற்றுவினை பலர்பாற்படர்க்கை, முன்னிலை, தன்மைகளில்செல்லாது.]

ஆதலால் மற்றை நான்குபாலிலும்செல்லும் எனக்கொள்க.

(உ-ம்.) (1.) அவன், அவள், அத், அவை உண்ணும்.

(2.) “மலைநலம் உள்ளும் குறவன்” [நாட்டி.36.6.]

(3.) “ஈன்ற பொழுதில் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச்

சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்.” [குறள்.7.9.]

[உள்ளும்=உள்ளுவான் ; உலக்கும்=உலப்பான்.]

-ஐஐஐ-

142. யார் என்பதைக்குறித்து.—OF யார்.

யார் என் வினாவனைக் குறிப்புயர் முப்பால்.

[வின.கு.30.]

[வினாப்பொருளைத்தருகிற யார் என்கிறவினைக்குறிப்பு முற்று உயர்திணைமுப்பால்களுக்கும் பொதுவினையும்.]

(உ-ம்.) அவன், அவள், அவர், யார்.

ஐ யார்என்பதுஆர் எனவும்வரும். [50-ம்.கு.காண்க.]

143. “எவன்” என்பதைக்குறித்து.—OF எவன்.

எவன் என் வினாவனைக் குறிப்பிழி இருபால்.

[வின.கு.31.]

[வினாப்பொருளைத்தருகிற எவன்என்னும் குறிப்புவினைமுற்று அஃறிணை இரண்டிபாலுக்கும் பொதுவினையும்.]

(உ-ம்.)

(1.) அஃது, அவை, எவன்.

(2.) “சிறைகாக்கும் காப்பெவன் செய்யும்?” [குறள்.6.7.]

ஐ எவன், என்பதுமருவி என், என்னை, என்ன, ஏன், எனவும்வரும்.

(உ-ம்.) “நீயோ அன்றேனென்றும்,” [இராமாயணம்]

“காச்செவன் காவாங்கால் என்,” [குறள்.31.1.]

144. முற்று எச்சம் ஆய்வருதல்.—FINITE VERBS USED AS PARTICIPLES.

வினைமுற் றேவினை எச்சம் ஆகலும்
குறிப்புமுற் றீரொச்சம் ஆகலும் உளவே.

[வினை.சூ.32.]

[தொழிலைவினைமுற்றே வினைஎச்சம்ஆகிவருதலும், குறிப்பு
முற்று வினைஎச்சம்ஆகியும் பெயர்எச்சம் ஆகியும் வருதலும்
உளவாம்.]

(உ-ம்.) போனான் நின்றான் = போய்நின்றான்.

அவன்வேலினன்வந்தான் = வேலின்ன் ஆகிவந்தான்.

[வினைஎச்சம் ஆனது.]

“ வேந்திறவினன் விறல்வழுதியொடு ” [திறவினனாகியவழுதி.]

[பெயர் எச்சம் ஆனது.]

MAHAMAHO PADHYAYA
DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-600 090.

சொல்லதிகாரம்.

III-வது : இடைச்சொல்லியல்
OF PARTICLES.

—ஐஐ—

145. பலவகை இடைச்சொற்கள்.—DIFFERENT KINDS OF
PARTICLES.

வேற்றுமை வினைசா ரியைஒப் புருபுகள்,
தத்தம் பொருள இசைநிறை அசைநிலை
குறிப்பென்எண் பகுதியில் தனித்தியல் இன்றிப்
பெயரினும் வினையினும் பின்முன் ஓர்இடத்
தொன்றும் பலவும்வந் தொன்றுவ திடைச்சொல்
[இடை.கு 1]

[வேற்றுமைஉருபுகள், வினைஉருபுகள், சாரியைஉருபுகள்,
ஒப்புருபுகள், தத்தம் பொருளைக்காட்டியசொற்கள், இசைநி
றைக்கிறசொற்கள், அசைநிலைச்சொற்கள், குறிப்பினால்வருஞ்
சொற்கள், என்கிற எட்டுவகையை உடையனாய் தனித்துவ
ழங்கப்படாமல் பெயரிலும் வினையிலும் பின்னும் முன்னுமா
கிய ஆறனுள் ஓர்இடத்தில் ஒன்றாயினும் பலவாயினும் வந்து
ஒன்றபட்டு நடப்பது இடைச்சொல்லும்.]

—ஐஐ—

146. இடைச்சொல் ஆகிய ஏ.—THE PARTICLE ஏ.

பிரிநிலை வினாஎண் ஈற்றசை தேற்றம்
இசைநிறை எனஆ றேகா ரம்மே.

[இடை.கு.3.]

[ஏகாரம் பிரிநிலை முதலான ஆறுபொருளைத்தரும்.]

- (உ-ஈ.) (1.) அவனே செய்தான்.....[பிரிதிலை.]
 (2.) நீயே வந்தாய்?.....[நீயா? வினா.]
 (3.) நிலனே நீரோ தீயே வளியே.....[நிலனும் என்.]
 (4.) “செய்யும் என் முற்றே”.....[சுற்றசை.]
 (5.) நானே செய்தேன். ....[தேற்றம்=தூணிவு]
 (6.) ஏ ஏ இவன் ஒருத்தி பேடியோ..[இசைநிறை.]

உ-ஈ இவை அன்றி ஏ எதிர்மறைப்பொருளையும் தரும்.

- (உ-ஈ.) யானே செய்தன்.....[செய்திலேன், எதிர்மறை.]

-----இடை-----

147. இடைச்சொல் ஆகிய ஒ.—THE PARTICLE ஒ.

ஒழிஇசை வினாச்சிறப்பு பெதிர்மறை தெரிநிலை
 சுழிவசை நில்பிரிப் பெனஎட் டோவே.

[இடை.சூ.4.

[ஒகாரம் ஒழிஇசை முதலான எட்டுப்பொருளைத்தரும்.

(உ-ஈ.)

- (1.) இங்கிருக்கவோவந்தாய்.....[ஒழியிசை.]
 [இருக்கவல்ல, போகவந்தாய் என ஒழிந்தசொல் கரு;
 நிதின்தது.]
 (2.) அவனேசெய்தான்?.....[வினா.]
 (3.) ஒ ஒ பெரியன்!.....[உயர்வு சிறப்பு.]
 ஒ ஒ சிறியன்!.....[இழிவு சிறப்பு.]
 (4.) நானேசெய்தேன்.....[நான்செய்திலேன்,எதிர்மறை.]
 (5.) சாத்தனே, அன்று கொற்றனே, அன்று..[தெரிதிலை.]
 [இவ்வாமை தெரிந்துநிதின்தது.]
 (6.) ஒ ஒ என்ன.உணர்விலையோ.[கழிவு.]
 [இரக்கப்பொருள்.]
 (7.) “கட்டுரைப்பதென்கொலோ”..[அசைநிலை.]
 (8.) அவனேசொன்னான்.....[பிரிப்பு.]
 [பவருள் இருந்து ஒருவனைப்பிரித்தச்சொல்லல்.]

148. என, என்று என்னும் இடைச்சொற்கள்.—THE PARTICLES என AND என்று.

வினையெயர் குறிப்பிசை எண்பண் பாறிலும்
எனவெனும் மொழிவரும் என்றும் ஆற்றே.

[இடை.கு.5.]

[என, என்று என்னும் இடைச்சொற்கள் வினையெயர் முதலிய
பொருளில்வரும்]

(உ-ம்.)

- 1.) “சென்றான் எனப்படுதலான்”.....[வினை.]
- 2.) “உடையர் எனப்படுவதூக்கம்”.....[பெயர்.]
- 3.) ஒவ்வென ஒவீத்தது.....[குறிப்பு.]
- 4.) “ஏ எனப்பூதமொன்றெழுந்ததாம் அரோ”...[இசை.]
- 5.) கை என கால் என.....[எண்]
- 6.) வெள்ளெனவிடுத்தது.....[பெயர்.]

—உரு—

149. உம் என்கிற இடைச்சொல்,—THE PARTICLE உம்.

எதிர்மறை சிறப்பையம் எச்சம்முற் றளவை
தெரிநிலை ஆக்கமோ டும்மை எட்டே.

[இடை.கு.6.]

[உம் என்னும் இடைச்சொல் எதிர்மறைமுதலிய எட்டுப்
பொருள்களில்வரும்.]

(உ-ம்.)

- (1.) செய்தலும்கூடும்.....[எதிர்மறை.]
- (2.) குறவரும் மருளும் குன்றம்.....[உயர்வுசிறப்பு.]
- “மீனும்நாறினவேறினவேண்டுமோ”.....[இழிவுசிறப்பு.]
- (3.) பத்தாயினும் எட்டாயினும் கொடு.....[ஐயம்.]
- (4.) கொற்றனும்வந்தான்.....[சாத்தன்வந்தத்
தன்னை எனப்பொருள்கொண்டால், இறந்துதழுவிய எச்ச
உம்மை; இனிச் சாத்தனும்வருவான் என்றிர்த்தம்கொ
ண்டால் எதிராதுதழுவிய எச்சஉம்மை.]

(5.) ஐம்புலனும் அறிவுக்கிடம்.....[முற்றும்மை.]

(6.) நானும் அவனும் போனோம்.....[என்.]

(7.) நானும் அல்லன் நீயும் அல்லன்...[தெரிநிலை.]

(8.) பாலும் ஆயிற்று.....[ஆக்கம்.]

[அதுவே மருந்தும் ஆயிற்று.]

—ஐந்தாம்—

150. மற்று என்னும் இடைச்சொல்—THE PARTICLE மற்று
வினைமாற் றசைநிலை யிற்சிதெனு மன்றே.

[இடை.சூ.14]

[வினைமாற்றுமுதலியபொருளில் மற்று என்பதாவரும்.]

(உ-ம்.) “மற்றறிவாம் நல்வினை” .....[வினைமாற்று]

“மற்றுத்தம் உவ்வுரு அஞ்சன்மின்”.[அசைநிலை.]

“மற்றென் செயார்”.....[பிரிது.]

—ஐந்தாம்—

151. கொல் என்னும் இடைச்சொல்—THE PARTICLE கொல்
கொல்லே ஐயம் அசைநிலைக் கூன்றே.

[இடை.சூ.16]

[கொல் என்பது ஐயம், அசைநிலை என்னும் இரண்டுபொருளிலும் வரும்.]

(உ-ம்.)

(1.) சாத்தன் கொல் கொற்றன் கொல்.....[ஐயம்.]

(2.) “யாதுகொல் இதுவேன எண்ணத்தேற்றலர்.”[அசைநிலை]

—ஐந்தாம்—

152. அந்தில் ஆங்கு என்னும் இடைச்சொல்—THE PARTICLE
அந்தில் AND ஆங்கு.

அந்தில்ஆங் கசைநிலை இடப்பொருள் அவ்வே.

[இடை.சூ.17]

[இவ்விரண்டி இடைச்சொற்களும், அசைநிலைப்பொருளும், இடப்பொருளையும் தரும்.]

நன்னூற் கருக்கம்.

- [உ-ம்.] (1.) அத்திற் கழலினன்.....[அசைநிலை.
 (2.) “அத்திற் கொழுநற்காணிய”.....[இடம்.]
 (3.) “சொரிந்திட் டரிப்பரித்தாங்கு”...[அசைநிலை
 (4.) ... .. ஆங்குத்தாம் } ...[இடம்.]
 போற்றிப்புகுந்த உடம்பும்.”}

—ஒற்ற—

153. யா முதலிய இடைச்சொற்கள்.—THE PARTI-
 CLES யா &c.

யா கா பிற பிறக் ¹கொ போ மா ²தினும்
 கின் குறா ஓரும் போலும் இருந் ³திட்
 டன் ⁴றும் தாம் தான் கின் னுநின் றசைமொழி.

[இடை.கு.22.]

[யா முதலியவை எவ்விடங்களிலும் வருகிற அசைச்சொற்
 றும்.]

[உதாரணம் வரும் இடத்திற்கான்க.

¹. பிறக்கு, அனா; ². மாது, இரும்; ³. இருந்த, இட்ட
 அன்ற, ஆம்.

~~~~~

சொல்லதிகாரம்.

வது : உரிச்சொல்லியல்.

OF ADJECTIVES AND ADVERBS.

154. உரிச்சொல் இவை என்பது.—ADJECTIVES AND ADVERBS.

பல்வகைப் பண்பும் பகர்பெயர் ஆகி-
ஒருகுணம் பல்குணம் தழுவிப் பெயர்வினை
ஒருவா. செய்யுட் குரியன உரிச்சொல்.

[உரி.கு.1.]

[இசை, குறிப்பு, பண்பு ஆகிய பலவேறுவகைப்பட்ட பண்புகளையும் தெரிவிக்கிற பெயர்ஆகி ஒருகுணத்தையும் பல்குணத்தையும் சார்ந்து பெயர்வினைகளேவிட்டு நீங்காமல் செய்யுளுக்கு உரியனவாய் நிற்பன உரிச்சொல்லும்.]

இசை = ஒசை; குறிப்பு மனத்தால் அறியப்படுவது; பண்ட ஐம்புலன்களால் அறியப்படுவது.

155. THE WORDS சால, &c.

சால உறு தவ நனி கூர் கழி மிகல்.

[உரி.கு.5.]

[இவை மிகுதிஎன்கிற ஒருகுணத்தைக்குறிக்கும் உரிச்சொற்களும்.]

- (உ-ம்.) (1.) “சாற்றுங்கொல் சாலக்கிரிந்து.”.....[சால.]
(2.) “உறுபுவி ஊன் இரைஇன்றி.”.....[உறு.]
(3.) “தவ உயர்ந்தன.”.....[தவ.]
(4.) “கல்வா தவரும் நனிநல்லர்.”.....[நனி.]
(5.) “புந்திகுச் அருள்விதான்.”.....[கூர்.]
(6.) “கல்வியான் ஆய கழிநட்பம் கல்லார்.”...[கழி.]

சொல்லதிகாரம்.

V-வது : பொதுவியல்.—OF PARTS OF SPEECH IN GENERAL.

—ஐந்தாம்—

156. செய்யுளில் ஆ ஓ ஆதல்.—IN POETRY ஆ BECOMES ஓ.

பெயர்வினை இடத்து ன ள ர ய நிறயல்
ஆஓ ஆகலும் செய்யுளுள் உரித்தே.

[பொது.கு 2.

[செய்யுளில் பெயர், வினை ஆகிய இரண்டிலும் ன், ள், ர், ய், ஆகிய இறுதியின்முன் உள்ள ஆகாரம் ஓ ஆதலும் உரித்தாம்.]

(உ-ம்.) “நீண்டோனே! கரியோனே!” [பாரதம்.

[மற்றவைகளுக்கேதா ணம் வரும் இடத்திற்காண்க.]

157. வேற்றுமை உருபும் வினையும்.—CASUAL TERMINATION
AND VERBS.

உருபுபல அடுக்கினும் வினைவேறுபடுக்கினும்
ஒருதம் எச்சம் நூற்ற முடியும்.

[பொது.கு 4:

[வேற்றுமை உருபுகள் பல அடுக்கிவந்தாலும், வினைச் சொற்கள் வெவ்வேறு பல அடுக்கிவந்தாலும், தத்தம் எச்சம் ஒன்று நற்றில்வா அதனோடு அவை எல்லாம் முடியும்.]

(உ-ம்.)

(1.) கொற்றன் தன்சகோதரனைப் புத்தியால்வென்றான்.

[பல உருபுகள் விரவி ஒருவினைகொண்டன.]

(2.) சாத்தனைக் கொற்றனைக்கண்டேன்...[தம்முள்வேறுபல.

(3.) உன்டான் ஓடினான் பாடினான் கொற்றன்.[வினைமுற்று.

158. இடைப்பிறவல்.—ADJUNCTS.

உருபு முற்றீ ரெச்சம் கொள்ளும்
பெயர்வினை இடைப்பிற வரலும்ஆம் ஏற்பன.
[பொது.கு.5.]

[வேற்றமை உருபுகளும், முற்றுகளும், இருவகை எச்சங்
களுங்கொள்ளும் பெயர், வினை ஆகிய இவற்றிற்கு இடை
யில் பொருந்துவன ஆகிய பிறசொற்கள் வருதலும் ஆம்.]

(உ-ம்.)

- (1.) கல்விபால் மிகுந்திறந்தான்... ..[வேற்றுமை.]
- (2.) இறங்கொன் மலையீதேறினமனிதன்... ..[முற்று.]
- (3.) தேர்ந்த சென்னையுரிப்புவன்... ..[பெயர் எச்சம்.]
- (4.) எடுத்து இப்போதுகொடுத்தான்.....[வினை எச்சம்.]

159. ஒருமொழி வேறொன்றை அமைத்தல்.—ONE WORD
INCLUDING ANOTHER.

ஒருமொழி ஒழிதன் இனங்கொளற் குரித்தே.
[பொது.கு.7.]

[நால்வகைச்சொற்களில் ஏதாவது ஒருசொல் ஒழிந்ததனது
இனத்தைக்கொண்டு முடிதற்கு உரித்தாகும்.]

(உ-ம்.)

- (1.) சோற்றை நனி உண்டான். [கறியை நனி தின்றான்.]
- (2.) நஞ்சுண்டவன் சாவான்.
[நஞ்சுண்டவன் சாவான், நஞ்சுண்டவர் சாவார், நஞ்
சுண்டது சாகும், நஞ்சுண்டன சாகும் என அமைபும்.]

160. எச்சம் முடிதல்.—SUPPLYING OF ELLIPSIS.

பெயர்வினை உம்மைசொல் பிரிப்பென ஒழியிசை
எதிர்மறை இசை எனும் சொல் ஒழி பொண்பதும்
குறிப்பும் தீர்தம் எச்சம் கொள்ளும்.

[பொது.கு.9.]

[பெயர், வினை, உம்மை, சொல், பிரிப்பு, என, ஒழியிசை, எதிர்மறை, இசை, ஆகிய இவ்வொன்பதுசொல் எச்சங்களும், குறிப்பெச்சமும், தங்கள் தங்கள் எச்சங்களைக்கொண்டு முடிபும்.]

(உ-ம்)

- (1) செய்தகொற்றன், நல்லசாத்தன். [பெயரெச்சம்]
- (2) செய்துபோனான், செய்துநல்லவனாயினான். [வினைஎச்சம்.]
- (3) பொன்னனும்வந்தான். [உம்மை, முன்சாத்தனும்வந்தான் எனத்தன் எச்சங்கொண்டது]
- (4) வருவேன் என்றான். [சொல் எச்சம்; “வருவேன்” எனச் சொன்னான் எனத்தன் எச்சங்கொண்டது.]
- (5) அவனேசெய்தான், அவனேசெய்தான்.
[பிரிநிலை எச்சம்; பிறர்செய்திலர்எனத்தம் எச்சங்கொண்டன.]
- (6) “எழுந்தனர் பொருக்கென இரதம் ஏறினர்.” [இரா]
[என எச்சம்; தன்எச்சம் ஆகிய வினைகொண்டது.
இ-ள்: வினாவில் தேர் ஏறினர்.]
- (7) செய்யவோபோனான்..... [ஒழியிசை எச்சம்.]
[இ-ள். செய்ய அல்ல.]
- (8) செய்யினும்நன்று, அவனேசெய்தான்.
[எதிர்மறை எச்சம்; (இ-ள்:) செய்யாவிடனும் நன்று, அவன்செய்திலன்.]
- (9) “கற்றர் அனைத்திலர்பாடு,” [குறள்.41.9.]
“வேஃகி வெறிய செயின்,”..... [குறள்.18.5.
[இசை (=சொல்) எச்சம்; கற்றர்=அனைக்கற்றர்
வேஃகி=பொருளாவேஃகி]

10 ம் குத்திரத்தின் அடியிற்காண்க.

61. தொகைநிலைத்தொடர்.—ELLIPTICAL CONSTRUCTION
பெயரொடு பெயரும் வினையும் வேற்றுமை
முதலிய பொருளின் அவற்றின் உருபிடை

ஒழிய இரண்டு முதலாத் தொடர்ந்தொரு [சொல்
மொழிபோல் நடப்பன தொகைநிலைத் தொடர்
[பொது.கு.10]

[பெயர்ச்சொல்லோடு பெயர்ச்சொல்லும், பெயர்ச்சொல்
லோடுவினைச்சொல்லும், வேற்றுமைமுதல் ஆகியபொருள்
ளில் அவற்றின் உருபுகள் நடுவிலே தொக்குநிற்க இரண்டு
சொல்முதலாகத்தொடர்ந்து ஒருசொல்போல் வருவனதொ
கைநிலைத்தொடர்ச்சொல் ஆம்.]

162. ஆறுதொகைநிலை.—THE SIX KINDS OF ELLIPTICAL
CONSTRUCTION.

வேற்றுமை வினைபண் புவமை உம்மை
அன்மொழி எனஅத் தொகைஆறாகும்.

[பொது.கு.]

[வேற்றுமை முதல் ஆகிய ஆறாகும் அந்தத்தொகைநிலை.]

163. வேற்றுமைத்தொகை.—ELLIPSIS OF CASUAL
TERMINATIONS.

இரண்டு முதலா இடைஆறுபும் [யே.
வெளிப்படல் இல்லது வேற்றுமைத் தொகை
.[பொது.கு.12]

[இரண்டு முதலான ஆறுவேற்றுமை உருபுகளும் தொக்
கன வேற்றுமைத்தொகை ஆம்.]

இவற்றிற்கு உதாரணம் 23-ம் பக்கத்திற்காண்க.

“ஆறுபும்” என்றதனால் உருபும் பயனும் உடன்தொக்க
தொகையைபுல்கொள்க.

(உ-ம்.) “அவர்கதிர் ஞாயிற்றைக் கைக்குடையுக்கே”

[கதிர்ஞாயிறுக்கிணை உடையஞாயிறு.]

[2-ம் வேற்றுமை உருபுப்பயனும் உடன்தொக்கதொகை.
“பொன்மலர் தாழ்மமுடைத்து.” [தீ திறை.5]

[பொன்மலர் = பொன்னும் ஆகியமலர்; 3-ம் வேற்றுமை
உருபுப்பயனும் உடன்தொக்கதொகை.]

164. வினைத்தொகை.—ELLIPSIS OF TENSE IN VERBS.

காலம் கரந்த பெயர் எச்சம் வினைத்தொகை.

[பொது.கு.13.

[காலத்தைக்காட்டும் இடைநிலைதொக்கு நிற்கும் பெயர்
எச்சம் வினைத்தொகை ஆம்.]

(உ-ம்.) “வினையம்,” “எறிதீர்.”

இவை வினையம், வினையம், வினையம்; எறிதீர், எறி
தீர், எறியும், என விரியும்.

இவை வருணம், தருகடர், உணர்ந்திருநான் என வினைப்
பகுதி விகாரப்பட்டும் வினைத்தொகை வரும்.

165. பண்புத்தொகை.—ELLIPSIS OF THE ADJECTIVE SIGN.

பண்பை விளக்கும் மொழிதொக் கணவும்

ஒருபொருட் கிருபெயர் வந்தவுங் குணத்தொகை.

[பொது.கு.14]

[குணத்தைவிளக்கும் “ஆகிய” என்னும் பண்புருபு தொக்
குறின்றவைகளும், ஒருபொருளுக்கு இரண்டுபெயர்கள் பொ
துவாயும் சிறப்பாயும் வந்தவைகளும் பண்புத்தொகைகள்
ஆம்.]

(உ-ம்.)

(1.) கருங்குதிரை.....[வண்ணப்பண்பு.]

(2.) உருளப்பூமி.[வடிவப்பண்பு.]

(3.) இருசெவி.[ஆளவுப்பண்பு.]

(4.) இன் சொல்.....[சுவைப்பண்பு.]

- (5.) சாண்ப்பாம்பு, ஆயன் சாத்தன் ...[இருபெயர் ஒடடு.]
 தேன் வெண்ணிறத்தாலி..... [பன்மொழித்தொடர்.]
 [வெண்மை ஆகியதிறம் ஆகியதாலி; தால்=வால்.]

166. உவம உருபுகள்.—PARTICLES OF COMPARISON.

போலப் புரைய ஒப்ப உறழ்
 மான்கீ கடுப்ப இயைய ஏப்பப்
 நேர நிகர அன்ன இன்ன
 என்பவும் பிறவும் உவமத் துருபே.

[பொது.கு.]

[மேற்கூறிய “போல” முதலியவை உவம உருபுகள் ஆம்.]

167. உம்மைத்தொகை.—ELLIPSIS OF உம்.

எண்ணல் எடுத்தல் முகத்தல் நீட்டல்
 எனுநான் களவையுள் உம்இல தத்தொகை.

[பொது.கு.17.]

[“எண்ணல்” முதலிய நான்கு அளவைப்பெயர்களுள் உம் உருபு இல்லாதன உம்மைத்தொகைகளாகும்.]

(உ-ம்.)

(1.) இராப்பகல் [இராவும் பகலும்.]

(2.) இரண்டரைப்பலம் [எடுத்தல்.]

(3.) மூன்றேமுக்கால் ஆழாக்கு....[முகத்தல்.]

(4.) முந்தாற்று முப்பத்தைந்தடி...[நீட்டல்.]

(5.) சேர சோழ பாண்டியர்... [பன்மொழித்தொடர்.]

168. அன்மொழித்தொகை.—TROPE.

ஐந்தொகை மொழிமேற் பிறதொகல் அன்மொழி.

[பொது.கு.18.]

[வேற்றுமை முதலிய ஐந்துவகைத்தொகை நிலைத்தொட மொழிகளின்புறத்து வேறுமொழிகள் தொக்குவருதல் அந் மொழித்தொகை ஆம்.]

(உ-ம்.) “முற்றிழாய்! [஁பெண்ணே!];” உயர்மெய்.

169. பலர் ஈறு.—THE PLURAL TERMINATION.

உயர்திணை உம்மைத் தொகைபலர் ஈறே.

[பொது.கு.21]

[உயர்திணை ஒருமையில்வருகிற உம்மைத்தொகைகள் பல பால் விகுதிகளை உடையன ஆம்.]

(உ-ம்.) சேரசோழபாண்டியர்; தேவன் தேவிகள்.

இஃ “ஈறே” என்றதேற்றத்தால் நன்மை திமை, நன்மை திமைகள் தந்தை தாய், தந்தை தாயர் என ஆஃ. திணைப்பெரும் பொதுப்பெயரும்வரும் எனக்கொள்க.

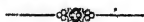

170. தொகாநிலை.—UNELLIPTICAL CONSTRUCTIONS.

முற்றி ரொச்சம் எழுவாய் விளிப்பொருள் ஆறுரு பிடைஉரி அடுக்கிவை தொகாநிலை.

[பொது.கு.23]

[“முற்று” முதல் “விளி” ஈறுக உள்ள ஐந்துவகைப்பெருள்களில் மொழிகள் புணரும் புணர்ச்சியும், வேற்றுமை உருபுகளோடு மொழிகள் புணரும் புணர்ச்சியும், உரி, அஃகு, ஆகிய சொற்புணர்ச்சியும் ஆன இவை தொகாநிலை ஆம் உதாரணம் 23-ம் பக்கத்திற்காண்க.

171. ஏழு வழு.—THE SEVEN GRAMMATICAL ERRORS.

திணையே பால்இடம் பொழுது வினாஇறை மாபாய் ஏழும் மயங்கினும் வழுவே.

[பொது.கு.24]

[“திணை” முதலிய ஏழும் மயங்கினால் வருஷம்.]

¹ இறைவனிடே.

(1.) தம்பியந்தது [திணைவரு.]

(2.) தாய் வந்தான், [பாவ்வரு.]

(3.) அவன் வந்தேன் [திடவரு.]

(4.) தேற்றுவருவான் [காவலரு.]

(5.) அப்பசுபாலோகிணையோ? ... [வினாவரு.]

(6.) கடம்பூர்க்குழியாது? என்பதற்கு, திடம்

பூனி என் ஆவின்சென்றது [விடைவரு.]

(7.) பசுவின் குட்டி என்பது. ... [மரபுவரு.]

— ௧௭௭ —

172. உயர்திணையைத் தொடர்ந்த அஃறிணை

A NO CASTE NOUN PRECEDED BY A HIGH CASTE NOUN.

உயர்திணை தொடர்ந்த பொருள்முதல் ஆறும
அதனொடு சார்த்தின் அத்திணை முடிபின.

[பொது.கு.26]

[உயர்திணையைப்பற்றியபொருள் முதலிய ஆறையும் அவ்வுயர்திணையோடு சேர்த்த முடித்தால் அவ்வுயர்திணை முடிபை உடையன ஆம்.]

(உ-ம்.) கொற்றன் பொன் பெரியன், நாடுபெரியன், வாணன் பெரியன், கைகிறியன், குணநல்லன் தடைகடியன்.

இஃகே யானோகாடு பெரியது என அஃறிணையோடு சேர்த்தால் அஃறிணைமுடிபை உடையதாகும்.

— ௧௭௭ —

173. திணை, பால்பேதமுள்ளபெயர்களுக்கு ஒருமுடிபு
HIGH AND NO CASTE NOUNS HAVING A COMMON PREDICATE.

திணைபால் பொருள்பல விரவின சிறப்பினும்
மிகவினும் இழிபினும் ஒருமுடி பினவே.

[பொது.கு.26.]

[திணை, பால் வேறுவினைப் பலபொருள்கள இவைகலந்து வந்தஇடத்தில் சிறப்பினும், மிகுதியினும், இழிவினும் ஒருமுடிபை உடையன ஆம்.]

(உ-ம்.)

- (1.) “நீங்களும் சான்றோரும் ஒப்பர்.” [திணைவிரவல். [சிறப்பு]
 (2.) மூர்க்கரும் முதலியுங் கொண் } [திணைவிரவல் இழிவு]
 டதுவிடா..... }
 (3.) மனைவியுந்தானும் வந்தான் ... [பால்விரவல்.] [சிறப்பு]
 (4.) மாலையும்முடியும் கவித்தான்.... { [வேறு வினைப் பலபொருள் விரவல்.] [சிறப்பு]

[மற்றவைகளும் இப்படியேகாண்க.]

171. திணை, பால் வழுஅமைதி.—GENDERS AND NUMBERS INTERCHANGED.

உவப்பினும் உயர்வினும் சிறப்பினும் ¹செறலினும் இழிப்பினும் பால்திணை இழுக்கினும் இயல்பே.

[பொது ரு.28]

[“உவப்பு” முதலியவைகளினாலே பால், திணைவழுவி வந்தாலும் இலக்கணமேயாம்.]

(உ-ம்.)

- (1.) மகனை, என் அம்மைவந்தாள்..... [உவப்பு]
 (2.) ஒருவனை, அவர்வந்தார்..... [உயர்வு]
 (3.) “தாதா மூவேழுவருக்குத்தாயே.” ... [சிறப்பு]
 (4.) “எனைத்துணையராயினும் என்றும் திணைத்துணையும் தேரான் பிறனில் புகல்.” ... [செறவு]
 (5.) வீரத்தன்மை இவ்வான நோக்கி, இவன் பெண். [இழிவு]

¹ செறவு = கோபித்தல்; ² இழிப்பு = இழித்தல்.

175. ஒருமை, பன்மை, இடம்:—INTERCHANGE OF
NUMBERS AND PERSONS.

ஒருமையிற் பன்மையும் பன்மையின் ஒருமையும்
ஒரிடம் பிறவிடம் தழுவுதலும் உளவே.

[பொது.ரு.29.]

[ஒருமையிற் பன்மைச்சொல்லையும், பன்மையில் ஒரு
மைச்சொல்லையும், ஒரிடத்தில் வேறிடத்துச்சொல்லையும் தழு
வுதலும் உள ஆம்.]

(உ-ம்.)

(1) அவன் இக்கிணற்று நீர் எவ்வாம் திறைத்தான்.

[ஒருமையிற் பன்மை.]

(2) இரண்டுசையும் அடித்தது. [பன்மையில் ஒருமை.]

(3.) சாத்தன் தாய் இவைசெயவலோ? [பன்மையில் படர்க்கை.]

(4) நீயோ, அங்கோ, யார் இது செய்தார்?

[விரவி ஒரிடத்திற் பிற இடம் வந்தது.]

—உதே—

176. நிகழ்காலம்.—THE PRESENT TENSE.

மூக்கா லத்தினும் ஒத்தியல் பொருளைச்
செப்புவர் நிகழும் காலத்தானே.

[பொது.ரு.32.]

[மூன்று காலத்தினும் செயல் இடைவிடாமல் ஒரோவிதமாய்
டக்கின்றபொருள்களை நிகழ்காலத்தாற் சொல்வார் புலவர்.]

(உ-ம்.)

வனம் அடர்த்தியாய் இருக்கிறது.

கடவுள் சகலமும் பார்க்கிறார்.

177. TENSES INTERCHANGED.

வினாவினும் மிகவினும் தெளிவினும் இயல்பினும்
பிறழவும் பெறுஉம்முகீ காலமும் ஏற்புழி.

[பொது.ரு.33.]

[வினாவு, மிகுதி, தெளிவு, இயல்பு ஆகிய இவைகளினாலே மூன்றுகாலங்களும் ஏற்கும் இடத்தில் ஒருகாலம் மற்றொரு காலம் ஆகச்சொல்லப்படவுடம்பெறும்.]

(உ-ம்.)

(1.) என்னுடன் வருகிறாயா? என்றவிலுவிந்து.

‘விடை. வந்துவிட்டேன், வந்துவிட்டேன்.

[வினாவிலுந் திகழ்காலத்துக்கு இறந்தகாலம் வந்தது.]

(2.) இவ்வீட்டில் இருந்தால் மோசம்போனாய்... [மிகுதி,

[எதிர்காலத்துக்கு இறந்தகாலம் வந்தது.]

(3.) மின்னினால் மழைபெய்தது..... [தெளிவு.

[எதிர்காலத்துக்கு இறந்தகாலம் வந்தது.]

(4.) முன் எல்லாம் அவன் இங்கேவருவான்..... [இயல்பு.

[இறந்தகாலத்துக்கு எதிர்காலம் வந்தது.]

178. மரபு.—USAGE.

எப்பொருள் எச்சொலின் எவ்வாறு யர்ந்தோர்
செப்பினர் அப்படிச் செப்புதல் மரபே.

[பொது.கு.37.]

[எந்தப்பொருளை எந்தச்சொல்லினால் எந்தவழியால் அறிவு
டையோர் சொன்னார்களோ அப்படிச்சொல்லுதல் மரபாம்.]

(உ-ம்.) குதிரைக்குட்டி; பசுக்கன்று; மாங்கன்று;

தென்னம்பிள்ளை; கோழிக்குஞ்சு.

179. சொல் அடுக்கிவால்.—REPETITION OF WORDS.

அசைநிலை பொருள்நிலை இசைநிறைக்கொருசொல்
இரண்டு மூன்றுநான் கெல்லுமுறை அடுக்கும்.

[பொது.கு.44.]

[அசைநிலை, பொருள்நிலை, இசைநிறை இவற்றிற்கு ஒருசொல்
இரண்டு, மூன்று, நான்குவரை முறையாக அடுக்கும்.]

¹ பொருள்நிலை பலவசைப்படும். அ-ன:—வினாவு, கோ
பம், சந்தோஷம், பயம், அவலம், முதலியன.

- (உ-ம்.) அன்றே அன்றே... .. [அசைநிலை.]
 “வந்தது வந்தது கூறிய” [வினாவு.]
 விடு விடு [கோபம்.]
 உண்ணுந் உண்ணு + [சந்தோஷம்.]
 பாம்பு பாம்பு பாம்பு... .. [பயம்.]
 “பாடுகோ, பாடுகோ, பாடுகோ, பாடுகோ” [இசைநிலை.]

180. உம்வேண்டியது.—உம் NECESSARY.

இனைத்தென் றறிபொருள் உலகின்து லாப் பொருள்
 வினைப்படுத் துணாப்பின் உய்கைய வேண்டும்.

[பொது.ரு.48.]

- (உ-ம்.) (1.) மூவேந்தருள்வந்தார்... [இனைத்தென் றறிபொருள்.
 (2.) ஒளியுன் னிருள்ளங்குமிவ்வு [உலகின்து லாப் பொருள்.]

—ஒரு—

181. ஒருபொருட்பன்மொழி.—SYNONYMS.

ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பினின் வழா.

[பொது.ரு.47]

[ஒரு பொருளைக்குறித்த பலமொழிகள் சிறந்து நிற்கின்றன
 ஆதலால் அவைதப்பன்று.]

- (உ-ம்.) “நாகிளவன்று” “நர்த்திதைத்தார்த்தல்” “மீயிசை
 [இராமாயணம்.]

182. செயப்படுபொருளைக் கருத்தாவாகச் சொல்லல்.

THE OBJECT USED AS THE SUBJECT.

செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலத்
 தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கினுள் உரித்தே
 [பொது.ரு.46]

[செயப்படுபொருள் வினைமுதலைப்போலவைத்து வி.
 பொருந்தச் சொல்வதும் வழக்கில் உரித்தாம்]

நன்னூற் சுருக்கம்.

(உ-ம்.) இவ்வீடு யான்கட்டியது.

இஃ “கிளத்தலும்” என்னும் உம்மையால் கருவி, நிலம், செயல், காலம், ஆகிய இவைகளையுங் குறித்து உரும் எனக் காள்க :—

(உ-ம்.)

- (1.) இவ்வெழுத்தாணி யான் எழுதியது . [கருவி.]
- (2.) இவ்வீடு யான் இழுத்தது... .. [நிலம்.]
- (3.) இச்செயல் யான் செய்தது. [செயல்.]
- (4.) இவ்வருஷம் அவன் செலித்தது.. [காலம்.]

நன்னூற் சுருக்கம்

முற்றும்.

INDEX.

சூத்ரவகராது

—௫௦௫—

பக்கம்.			பக்கம்.		
அ.			ஆ.		
அ. ஆசுரம்	69	124	ஆலியாசம்	25	15
அ. இடம்	3	9	ஆரம் உருபு	59	102
அ. இமுதல்	13	30	ஆரம் ஒருமை	62	109
அ. சைநிலை	96	119	ஆ		
அ. சைமை	65	115	இரவழி	28	56
அ. சைவியல்	50	88	இசைகொடி	6	17
அ. சிவ	83	153	இமிகுமிகாரணம்	2	5
அ. சிவ	71	127	இமிகுமிகாரணமா	53	93
அ. சிவ	3	6	இடைஇனம்	4	13
அ. சிவ	69	122	இடைஉரி	39	69
அ. சிவ	3	7	இதற்குதுசாரியை	43	77
அ. சிவ	59	101	இதற்குதுசாரியை	43	77
அ. சிவ	76	137	இதற்குதுசாரியை	43	77
அ. சிவ	65	121	இதற்குதுசாரியை	43	77
அ. சிவ	17	39	இதற்குதுசாரியை	43	77
அ. சிவ	68	126	இதற்குதுசாரியை	43	77
அ. சிவ	41	71	இதற்குதுசாரியை	43	77
அ. சிவ	3	8	இதற்குதுசாரியை	43	77
அ. சிவ	77	140	இதற்குதுசாரியை	43	77
அ. சிவ	47	83	இதற்குதுசாரியை	43	77
அ. சிவ	20	12	இதற்குதுசாரியை	43	77
அ. சிவ	14	27	இதற்குதுசாரியை	43	77

பக்கம்.	கு.	பக்கம்.	கு.
ஒ.			
உடன்மேல்.....	34 61	ஒருபுணர்க்.....	26 51
உயர்திணைஉம்.....	92 169	ஒருபொருள்குறித்த	51 90
உயர்திணைதொ... ..	93 172	ஒருபொருட்பன்.	97 181
உயிருட்.....	2 3	ஒருமைவிற்... ..	95 175
உயர்மேல்.....	●	ஒருமொழிஒரு ...	46 81
உயர்வரிண்.....	30 58	ஒருமொழிஒழி ...	87 159
உருபுபல.....	86 157	ஒருமொழிதொடர்	46 80
உருபுமுற்றீ	87 158	ஒருமொழிமுடிவழிக்	25 50
உவப்பினும்.....	94 174	ஒருவர்.. ..	56 98
எ.		ஒருவன்ஒருத்திபல	40 70
எகரவினா... ..	29 57	ஒருவன்ஒருத்திபெ.	56 97
எட்டன்உருபே...	64 112	ஒழிஇன	81 147
எண்ணல்... ..	91 167	ஒன்றேபல	48 81
எண்பெயர். . . .	1 1	ஒன்றொழி. . . .	49 87
எண்மூ.....	26	க.	
எதிர்மறை...	82 149	கஎகப.....	12 2
எப்பொருள்... ..	96 178	கண்காவ்.....	64 114
எயரா முதலும்...	4 10	கயவொடு.....	73 131
எவ்வாம்.....	42 74	கா.	
எவ்வேதின்னும்...	66 116	காலம்கரந்த	90 164
எவன்என்	78 143	கு.	
எழுத்தே.....	14 32	குறிஞ்ஞா	70 126
ஏ.		குறியதன்	6 16
ஏழன் உருபு... ..	63 110	குறிப்பிணை... ..	35 63
ஏற்கும்.....	58 100	குறிப்பெசெறி... ..	38 67
ஐ.		கொ.	
ஐ ஆய்	72 129	கொல்லே	83 151
ஐ ஒள இ... ..	5 14	ங.	
ஐகார்.....	13 31	ங குண.....	7 15
ஐந்தாவதன். . . .	62 108		
ஐந்தொண்ட	91 168		

பக்கம். கு.		பக்கம். கு.	
சா.	சு.	சு.	சா.
சாலமம்	85 155	தாமதம்	69 123
சு.		தொ.	
சினவின	76 138	தொழிலம்	75 135
செ.		தோ.	
செத்தமிழ்நூல்	51 89	தோன்றல்	24 48
செத்தமிழ்நிலம்	52 91	நா.	
செயப்படு	97 182	நான்காவதம்	61 107
செய்வன்	17 38	நீ.	
செய்த	74 133	நீயிர்நீயிர்	59 103
செய்து	75 136	நு.	
செய்பவன்	67 117	நுக்கொடு	65 111
செய்யும்	74 131	நெ.	
சொ.		நெடினோடுநீர்த்	33 60
சொற்றிரியினம்	77 139	நெடினோடாய்தம்	8 19
ண.		ப.	
ணனமுன்	9 22	பருதிவிருதி	15 35
ந.		பருப்பால்	14 33
நடறஒற்றின்	19 41	பண்பை	90 165
நத்தம்	16 36	பதம்முன்	41 72
நத்சுட்	9 21	பவ்வோர்	77 141
நனிக்குறில்	34 62	பவ்வகைப்	85 154
நன்மைமுன்னிலைப்	48 85	பவ்வமுவிடத்	20 43
நன்மைமுன்னிலைவி	70 125	பன்னிருயிரும்	11 26
நன்மையான்	55 95	பா.	
நா.		பாப்பகா	55 94
நான்தாம்	42 75	பி.	
நான்யாம்	56 96	பி	80 146
நி.		பி.	
நினைபால்	93 173	பிள்ளிடம்	15
ய	92 171		

பக்கம். சூ.			பக்கம். சூ.		
பெ.			ய.		
பெயரோ ஐ ஆல் .	59	101	யகரம்வரசு.....	9	20
பெயரொடு.....	88	161	யரமுன்னர்க் ...	36	65
பெயர்வழித்.....	40	71	யா.		
பெயர்வினையிட..	86	156	யாகாபிற.....	84	153
பெயர்வினையிட..	87	160	யாதன்	65	115
பொ.			யாள்ளன் ...	78	112
பொதுபெயர்.....	68	119	ல.		
பொதுபெயர்... ..	53	92	லவீதம் ...	10	23
பொதுபெயர்..	27	53	லவீதேற்றுமை...	37	66
பொருள்பெயர் ...	15	34	வ.		
பொருள்முதல்ஆறியி	67	118	வலித்தல்.....	24	49
பொருள்முதல்ஆறியி	57	99	வல்லினம்	4	11
போ.			வல்லிது.....	43	76
போலப்பெயர்... ..	91	166	வி.		
ம.			விகாசம்.....	24	47
மகரபெயர்.....	12	29	வினாவினா... ..	95	177
மகரபெயர்... ..	47	82	வினாபெயர்... ..	82	148
மவ்வீடுமுற்றிதீ..	35	64	வினாமாற்றை... ..	83	150
மு.			வினாமுற்றே	79	141
முக்காலத்தினும்..	95	176	வே.		
முற்றீடுச்சு... ..	92	170	வேறில்லை.....	73	132
முன்னினை.....	71	128	வேற்றுமை... ..	22	46
மூ.			வேற்றுமைவினையி	80	145
மூன்றாவது... ..	61	106	வேற்றுமைவினையி	80	162
மூன்றுபெயர்.....	10	23	ற.		
மெ.			றவ்வொடு... ..	20	44
மெய்யெயிர்.....	22	45	ன.		
மெய்யெயிர்.	4	12	னலமுன் ...	38	65
மொ.					
மொழிமுதல்	1	2			

நன்னூற்கூக்க

அ நு ப ந த ம்

A P P E N D I X

ABRIDGMENT OF THE NANNUL;

CONTAINING A TABLE FOR PARSING,
EXAMPLES PARSED, AND THE ANALYSIS OF UPWARDS OF ONE HUNDRED
WORDS OF MORE THAN ORDINARY DIFFICULTY, SELECTED
FROM THE RAMAYANAM, NALADI, CURAL, AND
NIDI-NERI-VILAKKAM]

G. P. SAVUNDRANAYAGAM PILLAI, B. A.

VERNACULAR TRAINING MASTER, GOVERNMENT NORMAL SCHOOL, MADRAS,
FORMERLY HEAD MASTER, NORMAL SCHOOL, CHEYORE, COIMBATORE.

MADRAS:

PRINTED AT THE AMERICAN MISSION PRESS.

1863.

ADVERTISEMENT.

I have published this Appendix separately from my Abridgment of the Nannúl, with the view of making the table, examples, and analysis it contains, accessible to such classes as do not use the Abridgment: I believe, that, independently of the Nannúl, this may be usefully introduced into classes which read other elementary works on Grammar; for boys may very well be taught how to parse and analyze words, before they can take up the Abridgment of the Nannúl.

G. P. S.

GOVT. NORMAL SCHOOL, }
Madras, September, 1863. }

Price 2. Annas
Loganathan Book.
29th January 1864. Annas

TABLE FOR PARSING.

பதங்கட்கு இலக்கணஞ்சொல்லும் முறைகாட்டும் அட்டவணை.

பெயர்ச்சொல்.—Noun.

இடுகுறி { மாபு பொது		உயர்திணை { ஆண் பெண்		தன்மை		எழுவர்ப்புத் தொகையில் தொடராய்,.....		— சொல்லு முடி- கின்றது. (செறி உண்ட அறி கூறுக.)	
காரணம் { ஆக்கம்		பலர்		பால்		2-ம் 3-ம் 4-ம் 5-ம் 6-ம் 7-ம்		{ தொகையில் — தொடராய்,	
காரண இடுகுறி மாபு { *நிறப்பு பெயர்		{ ஒன்றை பலவின		{		{		{ தொகையில் — தொடராய்,	
பண்பு.....		{		{		{		{	
தொழில்.....		{		{		{		{	
வினைபாலணையும்.....		{		{		{		{	
[இது காரணப்பெயரில் அடங்கியது]		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{		{		{	
		{		{					

வீணச்சொல்.—VERB.

(தெரிநிலைவீண என்ன.)

செயப்படு பொருள் உள்ள	இறந்தகாலம்	உயர்நிலை	ஆண் பெண் பலர் ஒன்றன் பலவின் புரல்பகர்த்து	தன்மை	உடன் பாட்டு	இயைபு	செய்வீண யாப்பிற னை	தன் வீண	வீணமுற்று; தொகையில்த் தொடராய்—எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் முடிவின்றது. வீணபெச்சம்; தொகையில்த் தொடராய்—கொண்டு முடிவின்றது. பெயர் எச்சம்; தொகையில்த் தொடராய்—கொண்டு முடிவின்றது. *வீணபாலணையும் பெயர். *தொழற்பெயர்.
செயப்படு பொருள் இல்லாத	எதிர்காலம் முக்காலத்துப் பொது	அகிர்நிலை	ஆண் பெண் பலர் ஒன்றன் பலவின் புரல்பகர்த்து	முன்னிலை	எதிர்மறை	இயைபு	செயப்பாட்டு வீணபாய கின்றது	பிற வீண	

(குறிப்பு வீண என்ன.)

செயப்படுபொருள் உள்ள	உயர்நிலை	ஆண் பெண் பலர் ஒன்றன் பலவின்	தன்மை	பால்	உடன்பாட்டு	இயைபு	வீணமுற்று; தொகையில்த் தொடராய்,— எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் முடிவின்றது. வீணஎச்சம்; தொகையில்த் தொடராய்— கொண்டு முடிவின்றது. பெயர்எச்சம்; தொகையில்த் தொடராய்— கொண்டு முடிவின்றது. *வீணபாலணையும் பெயர். *தொழற்பெயர்.
செயப்படுபொருள் இல்லாத	அகநிலை	ஆண் பெண் பலர் ஒன்றன் பலவின்	முன்னிலை	எதிர்மறை	உடன்பாட்டு	இயைபு	

*வீணபால அணையும் பெயர்க்கும், தொழிற்பெயர்க்கும், இவையேயன்றிப் பெயரின் அட்டணையின்படியும் இலக்கணம் கூறுக.

இடைச்சொல்.—PARTICLE.

வேற்றுமை, வினை, சாரியை,
குப்பு, முதிவியன } இடைச்சொல் (பொருள் உண்
டெனிற உருக)
(152-ம் குதநித்தைக் காண்க)

உரிச்சொல்.—ADJECTIVE AND ADVERB.

இசை } உரி
குதிப்பு }
பண்பு }
அல்லது }
குணப்பண்பு }
தொழிற்பண்பு } உரி
—சொன்னு முடிவெறது.

— 20 —

மகாமகேசபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
ஆடையாறு, சென்னை-20.

EXAMPLES PARSED.

இலக்கணங்கூறிய உதாரணங்கள்.

1. “நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும்.” [முந். 3. 8.]

நிறை எ-து செயப்படுபொருள் இல்லாத, இறந்தகால, அஃ
றிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கை, உடன்பாட்டுத் தெரிநிலைச்
செய்வினையாய் நிற்கின்ற, தன்வினைக் காலங்கரந்த பெய
ரொச்சம்; வினைத்தொகைநிலைத்தொடராய், மொழி என்னும்
பெயரைக்கொண்டு முடிகின்றது.

[“நிறைமொழி” என்பதில், சந்தி இயல்பு]

மொழி எ-து ஆகுபெயராகிய காரண இடுகுறி மரபுப் பொதுப்
பெயர்; அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கை; இரண்டாம்
வேற்றுமை; உடைமைப்பொருளில் வந்த, உருபும் பயனும்
உடன்தொக்க தொகைநிலைத் தழாத்தொடராய், மாந்தர்
என்னும் பெயரைக்கொண்டு முடிகின்றது.

[“மொழிமாந்தர்” என்பதில், சந்தி இயல்பு.]

மாந்தர் எ-து காரண மரபுப் பொதுப்பெயர்; உயர்திணைப் பலர்
பாற் படர்க்கை; ஆறாம் வேற்றுமை; பண்புத் தற்கிழமைப்
பொருளில் வந்த தொகைநிலைத் தொடராய், பெருமை என்
னும் பெயரைக்கொண்டு முடிகின்றது.

[“மாந்தர் பெருமை” என்பதில், சந்தி இயல்பு.]

பெருமை எ-து இடுகுறி மரபுக் குறிப்புப் பண்புப் பொதுப்பெ
யர்; அஃறிணை ஒன்றன்பாற் படர்க்கை; இரண்டாம் வேற்று
மை; ஆக்கப்படுபொருளில் வந்த தொகைநிலைத் தொட
ராய், காட்டிவிடும் என்னும் வினைமுற்றைக்கொண்டு முடி
கின்றது.

[“பெருமை நிலத்து” என்பதில், சந்தி இயல்பு.]

நிலத்து எ-து ஆகுபெயராகிய காரண இடுகுறி மரபுப் பொதுப் பெயர்; அஃறிணை ஒன்றன்பாற் படர்க்கை; ஏழாம் வேற்றுமை; பிறிதின் கிழமைப்பொருட்கு இடம்' இடமாய் நிற்கின்ற இடப்பொருளில் வந்த தொகைநிலைத்தொடராய், காட்டிலிடும் என்னும் வினைமுற்றைக்கொண்டு முடிகின்றது. [நிலம் + அத்த = நிலத்த என ழந்ததில், மகரங்கெட்டு, அத்தத் தோன்றியது; இது விவரச் சந்தி.]

மறை எ-து காரண இடுகுறி மரபுப் பொதுப்பெயர்; அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கை; இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடராய், மொழி எனனும் பெயரைக்கொண்டு முடிகின்றது.

[“மறைமொழி” என்பதில், சந்தி இயல்பு]

மொழி எ-து ஆகுபெயராகிய காரண இடுகுறி மரபுப் பொதுப் பெயர்; அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கை; எழுவாய்த் தொகைநிலைத் தொடராய், காட்டிலிடும் என்னும் வினைமுற்றைக்கொண்டு முடிகின்றது.

[“மொழி காட்டிலிடும்” என்பதில், சந்தி இயல்பு.]

காட்டிலிடும் எ-து செயப்படுபொருள் உள்ள, நிகழ்கால, அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கை, உடன்பாட்டித் தெரிநிலைச் செய்வினையாய் நிற்கின்ற, தன்வினை வினைமுற்று; மொழி என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் நிற்கின்றது.

-௨௨௨-

2. “அரும்பயன் ஆயும் அறிவினார் சொல்லார்
பெரும்பயன் இல்லாத சொல்.” [அற. 20. 8.]

அருமை என்பது இடுகுறி மரபுக் குறிப்புப் பண்புப் பொதுப் பெயர்; அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கை; பண்புத் தொகுத் தொடராய், பயன் என்னும் பெயருடன் முடி

[அருமை என்பதன் ஈறுபோய், பகரத்துக்கிளமாகிய மகரம் மிகுந்தது, சந்தி விவரம்.]

பயன் எ-து இடுகுறி மரபுக் குறிப்புப் பண்புச் சிறப்புப்பெயர்; அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கை; இரண்டாம் வேற்றுமை; அடையப் படுபொருளில் வந்த தொகைநிலைத் தொடராய், ஆயும் என்னும் வினையைக்கொண்டு முடிகின்றது.

[“பயன் ஆயும்” என்பதில், சந்தி இயல்பு.]

ஆயும் எ-து செயப்படுபொருள் உன்ன, எந்நீர்கால, உயர்திணைப் பலர்பாற் படர்க்கை, உடன்பாட்டுத் தொழிலைச் செய்வினையாய் நிற்கின்ற, தன்வினைப் பெயரொச்சம்; தொகாநிலைத் தொடராய், அறிவினார் என்னும் பெயரைக்கொண்டு முடிகின்றது.

[“ஆயும் அறிவினார்” என்பதில், சந்தி இயல்பு; இவ்வெச்சம் காலத்தை உணர்ததாற் உரிமையை உணர்த்திறது.]

அறிவினார் எ-து காரண ஆக்கச் சிறப்புப்பெயர்; உயர்திணைப் பலர்பாற் படர்க்கை; எழுவாய்த் தொகாநிலைத் தொடராய், சொல்லார் என்னும் வினைமுற்றைக்கொண்டு முடிகின்றது.

[“அறிவினார் சொல்லார்” என்பதில், சந்தி இயல்பு.]

சொல்லார் எ-து செயப்படுபொருள் உள்ள, உயர்திணைப் பலர்பாற் படர்க்கை, எதிர்மறைத் தொழிலைச் செய்வினையாய் நிற்கின்ற, தன்வினை வினைமுற்று; தொகாநிலைத் தொடராய், அறிவினார் என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் நிற்கின்றது.

பெருமை, [அருமை என்பதற்குச் சொல்லியதுபோற் சொல்லி, பயன் என்பதனோடு முடிக்க.]

[“பெரும்பயன்” என்பதில், சந்தி வீகாரம்.]

பயன் எ-து இடுகுறி மரபுக் குறிப்புப் பண்புச் சிறப்புப் பெயர்; அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கை; எழுவாய்த் தொகாநிலைத் தொடராய், இல்லாத என்னும் வினையைக்கொண்டு முடிகின்றது.

[“பயன் இல்லாத” என்பதில், சந்தி இயல்பு.]

இல்லாத எ-து செயப்படுபொருள் ‘இல்லாத, அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கை, எதிர்மறைக் குறிப்புப் பெயரொச்சம்; தொகாநிலைத் தொடராய், சொல் என்னும் பெயரைக்கொண்டு முடிகின்றது.

[“இல்லாத சொல்” என்பதில், சந்தி இயல்பு.]

சொல் எ-து ஆகுபெயராகிய காரண இடுகுறி மரபு இசைப்பண்புப் பொதுப்பெயர்; அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கை; இரண்டாம் வேற்றுமை; நீக்குப்படு பொருளில் வந்த தொகைநிலைத் தொடராய், சொல்லார் என்னும் வினைமுற்றைக்கொண்டு முடிகின்றது.

ANALYSIS OF DERIVATIVE WORDS.

பகுபத முடிபு.

அ

அங்காத்தல் = அங்கா (பகுதி) + த் (சந்தி) + தல் (விசுதி).

அழுக்கறுப்பான் = அழுக்காறு (பகுதி) + ப் (சந்தி) + ப் (எதிர்கால இடைநிலை) + ஆன் (ஆண்பால் விசுதி).

[ஆகாரம் அகரமானது குறுக்கல் விராம்.]

அற்றம் [இல்லாமை] = அறு (பகுதி) + அம் (தொழிந்பெயர் விசுதி).

[தன்னைநிரட்டல் விரித்தல் விராம்; உகாந்தெட்டத சந்தி.]

அற்று [அத்தன்மைத்து] = அன் (பகுதி, இடைச்சொல்) + று (குறிப்பு வினைமுற்று விசுதி).

[எகரம் நகரமானது சந்தி]

அணையர் = அணை (பகுதி, இடைச்சொல்) + ய் (சந்தி) + அர் (பலர்பால் விசுதி).

அன்று = அல் (பகுதி, பண்பு) + று (குறிப்பு வினைமுற்று விசுதி).

[லகரம் எகரமானது சந்தி; அன்று எகரபத குறிப்பு வினைமுற்று]

அன்ன = அன் (பகுதி, இடைச்சொல்) + ன் (சந்தி) + அ (அன்ன என்பத முற்றெனின், பலவின்பால் விசுதி; பெயரொச்சமெனின், பெயரொச்ச விசுதி).

ஆ

ஆத்த [கட்டின] = யா (பகுதி) + த் (சந்தி) + த் (இறந்தகால இடைநிலை) + அ (பெயரொச்ச விசுதி; அல்லது, முற்றுவிகுதி).

[யா ஆகரமானது மருட.]

ஆய = ஆ (பகுதி) + ய் (இறந்தகால இடைநிலை) + அ (ஆய என்பது பெயரொச்சமெனின், பெயரொச்ச விசுதி; முற்றெனின், முற்று விசுதி).

ஆய [ஆராய] = ஆய் (பகுதி) + அ (வினையெச்ச விசுதி).

ஆற்ற = ஆற்று (பகுதி) + இன் (இறந்தகால இடைநிலை, தொகுத்தல் விகாரம் பெற்றது) + அ (பெயரொச்ச விசுதி).

[உகரக்கேடு சந்தி]

ஆற்ற [செய்ய] = ஆற்று (பகுதி) + அ (வினையெச்ச விசுதி).

[உகரக்கேடு சந்தி]

ஆன்றார் [அறிவுடையோர்] = அகல் (பகுதி) + ற் (இறந்த கால இடைநிலை) + ஆர் (பலர்பால் விசுதி).

[அகல் என்பது ஆல் என மருவியது; லகரம் நகரமானது சந்தி; நவ்வானது எவ் வாயத் திரிந்தது மெலித்தல் விகாரம்]

இஃ ஆகலக்காண்டி என்பது ஆலக்காண்டி என, இது வழக்கத்திலும் இருக்கின்றது

இ

இல் = இல் (பகுதி, பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினைமுற்று) + அ (பலவின்பால் விசுதி).

இளவல் [இளையவன்] = இளமை (பகுதி, பண்பு) + ல் (சந்தி, தோன்றினது) + அல் (பண்புப்பெயர் விசுதி).

[இளமை என்பதில் மை கெட்டது; இளவல் என்பது ஆகுபெயர்]

இவறன்மை = இவறு (பகுதி) + அல் (தொழிற்பெயர் விசுதி) + மை (விசுதிமேல் விசுதி).

[உகரக்கேடு சந்தி; அந்நதம் ஓர் பகுதியாய் இவறல் என நின்று, அந்நுடன மை விசுதி சேர்ந்தது; லகரம் னகரமானது சந்தி.]

இவறியான் = இவறு (பகுதி) + இன் (இறந்தகால இடை நிலை) + ய் (சந்தி) + ஆன் (ஆண்பால் விசுதி).

[இடைநிலை னகரக்கேடு கடைக்குறை விகாரம்.]

இன்றாத = இன்றா (பகுதி, பண்பு) + த் (எழுத்துப்பெறு, விகாரம்) + அ (விசுதி).

உக்க = உகு (பகுதி) + க் (விகாரம்) + அ (பெயரச்ச விசுதி).

[பகுதியின் ஒற்ற இரட்டியதே காலம் காட்டியது.]

உணர்த்துகிறும் = உணர்த்து (பகுதி) + கில் (ஆற்றண ணர்த்தம் விசுதி) + றும் (தன்மைப் பன்மை எதிர்கால விசுதி).

[அணத்தமேர் பகுதியாய், உணர்த்தகில் என நின்ற, றம் விசுதியோடு சேர்த்த; லகரம் நகரமானது சந்தி.]

உண்ணிய = உண் (பகுதி) + ண் (சந்தி) + இய (எதிர்கால வினையெச்ச விசுதி).

[இதை வியங்கோள் விசுதியாகக்கொண்டு, அவ்வீன எவிலும் அமைபும்.]

எ

எச்சம் = எஞ்சு (பகுதி) + அம் (தொழிற்பெயர் விசுதி).

[ஞகரம் நகரமானது உலித்தல் விகாரம்; உகரக்கே சந்தி; எச்சம் = சந்தி, குறைச் சொல்; இது தொழில் ஆகுபெயர்; இப்படி அன்றி, அம் என்பதை வினைமுதற் பெருள் விசுதியெனக்கொண்டு, இதைத் தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர் என் பதும் பொருத்தம்.]

எற்று [எத்தன்மையது] = என் (பகுதி, இடைச்சொல்) + று (குறிப்பு வினைமுற்று விசுதி).

[ஞகரம் நகரமானது விகாரம்.]

எனைத்து = எனை (பகுதி) + த் (சந்தி) + து (குறிப்பு வினை முற்று விசுதி).

என்றல் = என் (பகுதி) + ,தல் (தொழிற்பெயர் விசுதி).

[தகத்திரிபு சந்தி.]

என்று [சூரியன்] = எல் (பகுதி, இடைச்சொல்*) + று (ஒன் தன்பால் விசுதி).

[லகரம் நகரமானது சந்தி; றகரம் ஞகரமானது மெலித்தல் விகாரம்.]

*தொல்லப்பியத்தில் உள்ள “எல்லே வீனக்கம்” என்னுமி குத்திரத்திலுல், எல் என்பதை இடைச்சொல் என்னலாயிற்று.

ஏ

ஏமாந்தேதம் = ஏமா. (பகுதி) + த் (சந்தி) + த் (இறந்தகால இடைநிலை) + ஏம் (தன்மைப் பன்மை விசுதி).

[ஏமாத்தல் = ஏம் + யாத்நல்; தகரம் நகரமானது விசாரம்.]

ஏற்றான் = ஏல் (பகுதி) + ற் (இறந்தகால இடைநிலை) + ஆன் (சூண்பால் விசுதி).

[லகரம் நகரமானது சந்தி]

ஒ

ஒட்பம் = ஒள் (பகுதி) + பம் (பண்புப்பெயர் விசுதி).

[ணகரம் டகரமானது சந்தி.]

ஒழுகலார் = ஒழுகு (பகுதி) + அல் (எதிர்மறை விசுதி) + ஆர் (பலர்பால் விசுதி).

[உகரங்கெட்டது சந்தி]

ஒற்கம் [தளர்ச்சி] = ஒல்கு (பகுதி) + அம் (தொழிற்பெயர் விசுதி).

[லகரம் நகரமாய், உகரங்கெட்டது சந்தி.]

ஒன்னலர் = ஒன்று (=பொருந்து, பகுதி) + அல் (எதிர்மறை விசுதி) + ஆர் (பலர்பால் விசுதி).

[ஒன்றல் என, அஃதறமேற் பகுதியாய் நின்ற, அச் விசுதியைச் சேர்த்தது; று கெட்டது கடைக்குறை விசாரம்; னகரம் சந்தி.]

க

கடவுள் = கட (பகுதி) + வ் (சந்தி) + உள் (தொழிற்பெயர் விசுதி).

[கடவுள் = எல்லாவற்றையும் கடந்த மேலாவிருப்பவர்; இது தொழிலாகுபெயர்.]

கவற்ற = கவற்று (பகுதி) + அ (நிகழ் காலவினையெச்ச விசுதி).

[உகரக்கே சந்தி]

கழிந்தன்று = கழி (பகுதி) + த் (சந்தி) + த் (இறந்தகால இடைநிலை) + ஆன் (சாரியை) + று (ஒன்றன்பால் விசுதி).

[தகரம் நகரமானது மெலித்தல் விசாரம்.]

கனன்று = கனல் (பகுதி) + ற் (இறந்தகாலஇடைநிலை) + உ (இறந்தகால வினையெச்ச விசுதி).

[லகரம் நகரமானது சந்தி; நகரம் னகரமானது மெலித்தல் விசாரம்.]

கா

காழுற்று = காமம் + உற்று.

[அம் செட்டறு கடைக்குறை.]

காழுற்று = காழுறு (பகுதி) + உ (இறந்தகால வினையெச்ச விசுதி).

[பகுதியின ஒற்ற இரட்டல் விரித்தல் விகாரம்; அநன உகரக்கேடு சந்தி; இரட்டிய தே இறந்தகாலம் காட்டியது]

கு

குற்றி = குறு (பகுதி, பண்பு) + இ (ஒன்றன்பால் விசுதி).

[தனனொற்ற இரட்டியது விரித்தல் விகாரம்; உகரக்கேடு சந்தி.]

கே

கேண்மை = கேள் (பகுதி, பண்பு) + மை (பண்புப்பெயர் விசுதி).

[எகாம் ணகாமாணை சந்தி.]

கேளார் [பகைவர்] = கேள் (பகுதி) + ஆ (எதிர்மறை விசுதி) + ஆர் (பலர்பால் விசுதி).

[கேளா என அனைத்தமோர் பகுதியாய வினா, ஆர் எனவும் விசுதியை அலித்தத விசுதி ஆகரக்கேடு முதற்குறை விகாரம்.]

கேளிர் = கேள் (பகுதி) + இர் (பலர்பால் விசுதி).

கோ

கொணர்ந்தான் = கொணா (பகுதி) + ர் (விரித்தல் விகாரம்) + த் (சந்தி) + த் (இடைநிலை) + ஆன் (ஆண்பால் விசுதி)

[ஆகாரம் அகாரமானது குறக்கல்விகாரம்; தகரம் நகரமானது சந்தி.]

கொழுநர் = கொழு (பகுதி, பண்பு) + ந் (இடைநிலை) + அர் (பலர்பால் விசுதி).

கோ

கோடும் = கொள் (பகுதி) + தும் (எதிர்கால விசுதி).

[ஒகாரம் ஒகாரமானது கீட்டல் விகாரம்; எகரக்கேடுத் தகரத்திரிபுஞ் சந்தி.]

கோட்டம் = கோடு (பகுதி) + அம் (தொழிற்பெயர்விசுதி).

[டகரம் தோன்றியது விரித்தல் விகாரம்; உகரக்கேடு சந்தி]

கோட்டினுன் = கோட்டு (பகுதி) + இன் (இறந்தகால இடைநிலை) + ஆன் (ஆண்பால் விகுதி).

[உகாங்கேட்ட சந்தி.]

சா

சாம்பின [சாம்பராயின] = சாம்பு (பகுதி) + இன் (இறந்தகால இடைநிலை) + அ (பலவின்பால் விகுதி; அல்லது, பெய ரொச்ச விகுதி).

[உகாங்கேடு சந்தி]

சான்று [சாட்சி] = சால் (பகுதி) + று (ஒன்றன்பால் விகுதி).

[லகரம் நகரமானது சந்தி; நகரம் னகரமானது மெலித்தல் வீகாரம்.]

சி

சினந்தான் = சின (பகுதி) + த் (சந்தி) + த் (இறந்தகால இடைநிலை) + ஆன் (ஆண்பால் விகுதி).

[தகரம் நகரமானது மெலித்தல் வீகாரம்; சினம் என்னும் பெயரடியாகப் பிறத்தது]

சூ

சூன்றிட்டது = சூல் (பகுதி) + று (சாரியை) + இடு (துணிவுப்பொருள்விகுதி) + ட் (விகாரம்) + அ (சாரியை) + று (ஒன்றன்பால் விகுதி).

[பகுதியின் லகரம் நகரமானது சந்தி; நகரம் னகரமானது வீகாரம்; துவ்வீல் தகரம் நகரமானது சந்தி; இடு விகுதி சேர்த்து, அனைத்தமேர்ப்பகுதியாய்வின்று, பின் றும் சாரியை முதலியவற்றை ஏற்றது.]

செ

செம்மல் = செம் (பகுதி, பண்பு) + ம் (சந்தி) + அல் (பண்புப்பெயர் விகுதி).

[செம்மல் = புத்திரன்; இது பண்பாகுபெயர்.]

செய்துகொண்டான் = செய் (பகுதி) + று (சாரியை) கொள் (தற்செயற்பொருள்விகுதி) + ட் (இறந்தகால இடைநிலை) + ஆன் (ஆண்பால் விகுதி).

[செய்துகொள் என அனைத்தமேர்ப்பகுதியாய் வின்று, இடைநிலை முதலியன பெற்ற முடிந்தது; டகரம் டகரமானது சந்தி; டகரம் னகரமானது மெலித்தல் வீகாரம்]

செவ்விய = செழுமை (பகுதி, பண்பு) + இ (விரித்தல்) + ய் (சந்தி) + அ (பெயரொச்சு விசுதி; அல்லது, பலவின்பால் விசுதி).
[செம்மை என்பதின் மை கெடுதலும், மகரம் வகாமாதலும், வகாச் சொல்லும், சந்தி.]

செற்றூர் = செறு (பகுதி) + ஆர் (விசுதி).

[மகரம் விரித்தல் விகாரம்; அவ்விரட்டலே காலங்காட்டியது; உகரக்கேடு சந்தி]

சோ

சோகாப்பர் = சோகம் + யாப்பர்.

[அம் கெட்டது கடைக்குறை]

சோகாப்பர் = சோகா (பகுதி) + ப் (சந்தி) + ப் (இடைநிலை) + ஆர் (விசுதி).

சோர்தர = சோர்தா (பகுதி) + அ (விசுதி).

[ஆகாரம் அவ்வானது குறுக்கல் விகாரம்; ரு விரித்தல் விகாரம்; உகரக்கேடு சந்தி]

சோர்தா, அயர்தா, செயதா, போதா, முதலியவற்றையும் முடிக்கும்விதம் இவ்வாறே ஆம்

த

தந்தை = தாம் (பகுதி) + தை (பெயர் விசுதி).

[தாசாத்திலுள்ள ஆ ஆகாரமானது குறுக்கல் விகாரம்; மகரம் வகாமானது சந்தி.]

தமது = தாம் (பகுதி) + அ (சாரியை) + து (ஒன்றன்பார் குறிப்பு வினைமுற்று விசுதி; அல்லது, அப்பெயர் விசுதி).

[தா தவ்வானது குறுக்கல் விகாரம்.]

தருகின்ற = தா (பகுதி; தா தவ்வானது குறுக்கல் விகாரம்) + ரு (விரித்தல் விகாரம்) + கின்று (நிகழ்கால இடைநிலை) + அ (பெயரொச்சு விசுதி; அல்லது, பலவின்பால் விசுதி).

தழைப்ப (அஃறிணைப் பன்மை வினைமுற்றொனின்) = தழை (பகுதி) + ப் (சந்தி) + ப் (எதிர்கால இடைநிலை) + அ (பலவின்பால் வினைமுற்று விசுதி).

தழைப்ப (உயர்நிலைப் பன்மை வினைமுற்றொனின்) = தழை (பகுதி) + ப் (சந்தி) + ப் (பலர்பால் வினைமுற்று விசுதி).

தழைப்ப (செயவெனைச்சொமனின்) = தழை (பகுதி) + ப் (சந்தி) + ப் (விரித்தல்) + அ (நிகழ்கால வினை எச்சு விசுதி).

து

துப்பார் = து (= உண், பகுதி) + ப் (சந்தி) + ப் (எதிர்கால இடைநிலை) + ஆர் (பலர்பால் விகுதி).

துரப்பன = துர (பகுதி) + ப் (சந்தி) + ப் (எதிர்கால இடைநிலை) + அன் (சாரியை) + அ (பலவின்பால்வினைமுற்றுவிகுதி).

துன்னற்க = துன் (பகுதி) + ன் (சந்தி) + அல் (எதிர்மறை விகுதி) + க (வியங்கோள் விகுதி).

[துன்னல் என அனைத்தமோர் பகுதியாய் நின்ற, கல் வீகுதியைப்பெற்றது.]

துன்னியார் = துன் (பகுதி) + ன் (சந்தி) + இன் (இறந்த காலவிடைநிலை) + ய் (சந்தி) + ஆர் (பலர்பால் விகுதி).

[இன் என்பதிலுள்ள னகரம் கெட்டது கடைக்குறை]

து

துகின்றார் = து (பகுதி) + கின்று (நிகழ்கால இடைநிலை) + ஆர் (பலர்பால் விகுதி).

[உகரக்கேடு சந்தி.]

தோ

தோற்றம் = தோன்று (பகுதி) + அம் (தொழிற் பெயர் விகுதி).

[உகரக்கேடு சந்தி; னகரம் நகரமானது ஸலித்தல் விகாரம்; தோற்றம் என்பது ஒரு பெருக உணர்த்தினால், ஆகுபெயராம்.]

தோன்றல் [அரசன், புத்திரன்] = தோன்று (பகுதி) + அல் (தொழிற் பெயர் விகுதி).

[உகரம் சந்தியைக் கெட்டது; இது தொழிலாகுபெயர்.]

தோன்றியக்கால் = தோன்று (பகுதி) + இன் (சாரியை) ய் (சந்தி) + அ (சாரியை) + க் (சந்தி) + கால் (எதிர்கால வினையெச்ச விகுதி).

[சாரியை னகரக்கேடு கடைக்குறை]

தோன்றில், தகரத்தோற்றம் தோன்றின என்பது பெயரொச்சமன்றென்பதை விளக்குகின்றது.

ந

நடை + நட (பகுதி) + ஐ (தொழிற் பெயர் விகுதி).

[நட என்பதில், நற்றகரக் கேடு கடைக்குறை.]

நடையன் = நடை (பகுதி) + ய் (சந்தி) + அன் (ஆண்பால் விசுதி).

நட்பு = நள் (பகுதி) + பு (தொழிற்பெயர் விசுதி).

[ஊகம் டகரமானது சந்தி]

நண்பு = நண் (பகுதி, பண்பு) + பு (பண்புப்பெயர் விசுதி).

நண்ணினர் = நண் (பகுதி) + ண் (சந்தி) + இன் (இறந்த கால இடைநிலை) + ஆர் (பலர்பால் விசுதி).

[இதைப் பண்டியாகப் பிறந்த பெயராகக் கொள்ளி, இன் சாரியை ஆம்.]

நள்ளார் = நள் (பகுதி) + ஆ (எதிர்மறைவிசுதி; நள்ளா என அனைத்தும் ஓர் பகுதி) + ஆர் (பலர்பால் விசுதி).

[ஆர் விசுதியின் ஆகாரமெட்டது முதற்குறை]

நீ

நீண்டக்கடைத்து = நீள் (பகுதி) + து (சாரியை) + அ (சாரியை) + த் (சந்தி) + கடை (எதிர்கால வினையெச்ச விசுதி) + த் (சந்தி) + து (பகுதிப் பொருள் விசுதி).

[நீட்ட என, எவ்வுத தவ்வுத் திரிதலும், உகாம்கெடுதலும் சந்தி; டகம் ணகரமானது மெலித்தல் விகாரம்]

நீண்ட எனபது பெயரெச்ச மன்றென்று, கடைத் தொற்றத்தினால் விளங்குகின்றது.

நீத்தனள் = நீ (பகுதி) + த் (சந்தி) + த் (இறந்தகால இடைநிலை) + அன் (சாரியை) + அள் (பெண்பால் விசுதி).

நு

நுட்பம் = நு ண் (பகுதி, பண்பு) + பம் (பண்புப்பெயர் விசுதி).

[ஊகம் டகரமானது சந்தி]

நோ

நோற்றார் = நோல் (பகுதி) + ற் (இறந்தகால இடைநிலை) ஆர் (பலர்பால் விசுதி).

[ஊகம் சந்தியால் நகரமானது.]

ப

பயக்கும் = பய (பகுதி) + க் (சந்தி) + கு (சாரியை + உம் பெயரெச்ச விசுதி; அல்லது, வினைமுற்று விசுதி).

[உகம் எட்டது சந்தி; பய என்பது பயம் என்னும் பெயரடியாகப் பிறந்தது.]

பயந்தான் = பய (பகுதி) + த் (சந்தி) + த் (இறந்தகால இடைநிலை) + ஆன் (ஆண்பால் விகுதி).

[தகரம் கரமானது மெய்தல் விகாரம்.]

பல்லவர் = பண்மை (பகுதி, பண்பு; மை கெட்டது சந்தி) + ல் (சந்தி) + அ (சாரியை) + வ் (சந்தி) + அர் (பலபால் விகுதி).

பா

பாத்து = பகு (பகுதி; பா என மருவியது) + த் (சந்தி) = த் (இறந்தகால இடைநிலை) + உ (வினையெச்ச விகுதி).

[இதபோல, பகுதி என்பது பாதி என மருவி வழங்குகின்றது]

பாலமை = பால் (பகுதி) + அ (சாரியை) + மை (பகுதிபொருள் விகுதி).

[அகச்சாரியை இனறி, பான்மை எனவே சாதாரணமாய் வரும]

பி

பிறன் - பிற (பகுதி, இடைச்சொல்) + அன் (ஆண்பால் விகுதி).

[பிற என்பதின் சுற்றகமொழிசதது கடைக்குறை; இப்படி அனறி, விகுதி வகரம் என ஐம் அமையும்]

பிறிது = பிற (பகுதி, இடைச்சொல்) + இ (விரிததல்) + து (ஒன்றன்பால் விகுதி).

[பிற என்பதில் சுற்ற அகரக்கேடு கடைக்குறை]

பொ

பொருது = பொரு (பகுதி) + த் (இறந்த கால இடைநிலை) + உ (வினையெச்ச விகுதி).

பொறுத்தான் = பொறு (பகுதி) + த் (சந்தி) + த் (இறந்தகால இடைநிலை) + ஆன் (ஆண்பால் விகுதி).

போ

போந்தது = புகு (பகுதி; இது போ என மருவியது) + த் (சந்தி) + த் (இறந்தகால இடைநிலை) + அ (சாரியை) + து (ஒன்றன்பால் விகுதி).

[தகரம் கரமானது சந்தி.]

போன்றன = போல் (பகுதி, இடைச்சொல்) + ற் (இறந்தகால இடைநிலை) + அன் (சாரியை) + அ (பலவின்பால் விசுதி).

[லகரம் நகரமானது சந்தி; நகரம் னகரமானது மெலித்தல் விகாரம்.]

மா

மாட்சிமை = மாண் (பகுதி, பண்பு) + சி (பண்புப்பெயர் விசுதி) + மை (விசுதிமேல் விசுதி).

மாண்டார் [மாட்சிமைப்பட்டார்] = மாண் (பகுதி, பண்பு) + ட் (இறந்தகால இடைநிலை) ஆர் (பலர்பால் விசுதி).

மாண்டார் [இறந்தார்] = மாள் (பகுதி) + ட் (இறந்தகால இடைநிலை) + ஆர் (பலர்பால் விசுதி).

[லகரம் டகரமானது சந்தி; டகரம் னகரமானது மெலித்தல் விகாரம்.]

மு

முதற்று = முதல் (பகுதி) + று (ஒன்றன் பாம் குறிப்புவினை முற்று விசுதி; அல்லது, அப்பெயர் விசுதி).

[லகரம் நகரமானது சந்தி]

மோ

மோப்ப = முகர் (பகுதி; இது மோ என மருவியது) + ப் (சந்தி) + ப் (விரித்தல் விகாரம்) + அ (நிகழ்கால வினையெச்ச விசுதி; அல்லது, பலவின்பால் விசுதி).

[மொப்ப எனபதை உயரதினைப பன்மை வினைமுற்றுக்க கொள்ளின், பகர விசுதியும்.]

வ

வளமை = வள் (பகுதி, பண்பு) + அி (சாரியை) + மை (பண்புப் பெயர் விசுதி).

[அகரச்சாரியை இல்லாத இடத்தில், வள் + மை = வண்மை]

வள்ளன்மை = வள் (பகுதி, பண்பு) + ள் (சந்தி) + அல் (பண்புப்பெயர் விசுதி) + மை (பண்புப்பெயர் விசுதி).

[லகரம் னகரமானது சந்தி; வள்ளல் எனபது கொடையாளனுக்கு ஆகுபெயராய், மை விசுதியோடு சேர்ந்து, அவன தன்மையை உணர்த்திற்று]

வறந்தக்கால் = வற (பகுதி) + த் (சந்தி) + து (சாரியை) + அ (சாரியை) + க் (சந்தி) + கால் (எதிர்கால வினையெச்ச விசுதி).

[சாரியை உகரக்கேடு சந்தி; தகரம் நகரமானது மெலித்தல் விகாரம்]

வா

வாழியர் = வாழ் (பகுதி) + இயர் (எதிர்கால வினையெச்ச விகுதி).

[இது "வாழியர்" என்னும் விபகாரோக்கும் பொருத்தம்.]

வி

விடுபாக்கு = விடு (பகுதி) + பாக்கு (எதிர்காலவினையெச்ச விகுதி).

[பாக்கு என்னும் விகுதி, தொழிற் பெயர்ப்பொருளிலும் வரும்; இதைப்பற்றி 143-ம் குத்தித்திணுமையிற்காண்க.]

வித்தகன் = வித்தகம் (பகுதி; ஆம் கெட்டது கடைக் குறை) + அன் (ஆண்பால் விகுதி).

விளக்கம் = விளங்கு (பகுதி) + ஆம் (தொழிற் பெயர் விகுதி).

[நகரம் நகரமானது வலித்தல் விகாரம்; உ-கெட்டது சகதி; பொருள் உணர்த்தினால் ஆகுபெயர் ஆம்]

விழுமியார் + விழுமு (பகுதி) + இ (விரிததல் விகாரம்) + ய் (சந்தி) + ஆர் (பலர் பால் விகுதி).

[விழுமு என்பதில், உகரக்கே சகதி.]

வீ

வீழ்த்தென = வீழ்த்து (பகுதி, பிறவினை) + என (இறந்தகால வினையெச்ச விகுதி).

[சகதியால், வீழ்த்து என்பதிலுள்ள உகரக்கெட்டது; இது நன்னூலார் மதம்; சிலர் வீழ்த்தால் என என்று இரண்டு சொல்லாகி, ஆல தொகுத்தல் என்பா]

வெ

வெற்றி = வெல் (பகுதி) + தி (தொழிற் பெயர் விகுதி).

[வெல் என்பதன் லகாரும் நகரமும் நகரமானது சகதி]

வென்றி = வெல் (பகுதி) + தி (தொழிற் பெயர் விகுதி).

[லகாரும் நகரமும் நகரமானது சகதி; வெற்றி என வினையு, பகுதி நகரம் னகரமானது மெலித்தல் விகாரம்]

வே

வேட்கும் = வேள் (பகுதி) + கு (சாரியை) + உம் (பெயர் சொல்லு விகுதி; அல்லது, வினைமுற்று விகுதி).

[எனும் டகரமானதும், உகரக்கெட்டதும், சகதி]

வேட்டான் = வேள் (பகுதி) + ட் (இறந்தகால இடைசிக்) + ஆன் (ஆண்பால் விசுதி).

[சந்தியல், ஈசரம் டகாணது.]

வேண்டர் = வேண்டு (பகுதி) + ஆ (புலண்பால ஈசாமறை விசுதி).

[வேண்டு எனபதில், உகரக்கேடு சந்தி.]

வேண்டர் என்பது தற்கால வழக்கத்தில், வேண்டாம் என மருவி, இருதினை ஐம்பால் மூவிடங்களுக்கும் பொதுவாய் வழங்குகின்றது.

வேறல் [வேற்றி] = வெல் (பகுதி) + தல் (தொழிற் பெயர் விசுதி).

[பகுதி எ ஈவானது கீட்டல் விகாரம்; லகரக்கேடும், தகரம் றகரமாகத் திரிதலும், சந்தி.]

நன்னூற் சுருக்க அனுகூலம்
முற்றிற்று.

உ

கணபதினை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருவூர்ப்புராணம்.

கருவூர்ப்புராணவசனம்.

இவை

கோயழ்த்தூர் வித்துவான்

கந்தசாமிமுதலியார் அவர்களாலும்

நேகமம் வித்துவான்

முத்துநாகப்பமுதலியார் அவர்களாலும்

திருத்தப்பட்டு

ஷெகந்தசாமிமுதலியார் அவர்களால்

சென்னை:

இந்து தீயலாஜிகல் யந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

வினாயகம் ஆழ்வார்

விலை ரூபாய்-க.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருக்கருவூர்த்திருவானிலை

பண்-இந்தனம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொண்டெலாமலர் தூவியேத்தாரு

சுண்டலாருயிராயதன்மையா

கண்டனார்கருவூருளானிலை

யண்டனாருளீயுமன்பரே.

(க)

நீதியார்தினைந்தாயநான்மறை

யோதியாரொடுங்கூடவார்குழைக்

காதினார்கருவூருளானிலை

யாதியாரடியார்தமன்பரே.

(உ)

விண்ணுலாமதிசூடிவேதமே

பண்ணுளார்பரமாயபண்பினர்

கண்ணுளார்கருவூருளானிலை

யண்ணலாடியார்க்குநல்லரே.

(ங)

முடியர்மும்முதயானையீருரி

பொய்

கடி

அடிகள்யாவையுமாயவீசரே.

(ச)

பங்கயம்மலர்ப்பாதர்பாதிபேரார்

மங்கையர்மணிலீலகண்டர்வான்

கங்கையார்கருவூருளானிலை

யங்கையரடரவத்தெம்மண்ணலே.

(ஊ)

தேவர் திங்களுட்பாம்புஞ்சென்னியின்
மேவர்மும்மதுலெய்தவில்லியர்
காவலர்கருவூருளானிலை
மூவராகியமொயம்பரல்லரே. (க)

பண்ணினூர்படியேற்றர்நீற்றர்மெய்ப்
பெண்ணினூர்பிறைதாக்குநெற்றியார்
கண்ணினூர்கருவூருளானிலை
கண்ணினூர்மமையாளுநாத்ரே. (எ)

கடுத்தவாளரக்கன் கயிலையை
யெடுத்தவன்றலைதோளுந்தாளின்ன
லடர்த்தவன்கருவூருளானிலை
கொடுத்தவன்னருள்கூத்தனல்லனே. (அ)

உழுதுமானிலத்தேனமாகிமா
ரொழுதுமாமலரோனுங்காண்கிலார்
கழுதினன்கருவூருளானிலை
முழுதுமாகியமூர்த்திபாதமே. (க)

புத்தர்புன்சமணதர்பொய்யுரைப்
பித்தர்பேசியபேச்சைவிட்டுமெய்ப்
பத்தர்சேர்கருவூருளானிலை
யத்தர்பாதமடைந்துவாழ்மினே. (கௌ)

கந்தமார்பொழிற்காழினானசம்
பந்தன்சேர்கருவூருளானிலை
யெந்தையைச்சொன்னபத்துமவல்லவர்
சிந்தையிற்றுயராயதீர்வரே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சருக்க அட்டவணை.

இலக் கம்.	பக்கம்.	பெயர்.	பாடற் செருக்கை
க	க	பாயிரம்	கக
உ	அ	வராகுகிரிச்சருக்கம்	கக
க	க	ஆம்பிராவதிநதிச்சருக்கம்	கக
ச	உ	சராசரச்சருக்கம்	கக
ரு	க	அலங்காரவதிச்சருக்கம்.	கக
க	க	பிரமச்சருக்கம்	கக
எ	ச	பதரிவனச்சருக்கம்	உச
அ	ச	திக்குப்பாலகச்சருக்கம்.	கக
க	ரு	கடவுளருச்சனைச்சருக்கம்	உக
க	ரு	சுக்கிரனுபதேசம்பெற்றசருக்கம்	சக
க	க	முசுகுந்தச்சருக்கம்	கக
க	க	தீர்த்தச்சருக்கம்	கக
க	எ	தலதீர்த்தச்சருக்கம்	சக
க	எ	*கோபிதாரச்சருக்கம்	கஉ
க	க	விபண்டகச்சருக்கம்	எஉ
க	க	நியமச்சருக்கம்	கஅ
க	க	தலமகிமைச்சருக்கம்	கக
க	க	†கருவூர்த்தலச்சிறப்புச்சருக்கம்	கக
க	க	ஏறிபத்தச்சருக்கம்	கஎ
உ	க	புகழ்ச்சோழச்சருக்கம்.	கக
உ	க	கருவூர்த்தேவர்கதிபெறுசருக்கம்	கக
ஆகச்சருக்கம் - உக - க்குத்திருவிருத்தம்			ககஉக

*கோபிதாரசருக்கத்தை, கோபிதாரத்துவசன்சருக்கமென்றும்

† கருவூர்த்தலச்சிறப்புச்சருக்கத்தை, நகரச்சிறப்புச்சருக்கமென்றும் சிலபிரிதிகளிலிருக்கின்றன.

DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-600 090.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருவூர்ப்புராணம்

பாயிரம்.

கணபதி வணக்கம்.

இன்ன திப்பெற்றித்தொன்றற்கேற்பனவியைவென்றேது
மன்னும்பொருளியாவுயலேவறத்தெரியுமாறு
முன்னவன்புழைக்கைநால்வாய்முக்கணன்செக்கர்மேனிப்
பொன்னவிர்கமலம்பூத்தபூங்கழல்போற்றிசெய்வாம். (க)

பாயலுந்திருவுமுந்திப்பாலனுந்துயிலுஞ்செங்கண்
மாயனும்வேறுவேறுதிசைதிசைமயங்கிமாழ்கத்
தூயபாற்கடலைவாங்கித்துதிக்கையாற்சிதறுந்தெய்வ
நாயகற்கன்புசெய்தூரான்மமிழ்நடத்தலுற்றேன். (உ.)

சுபாபதி.

வேறு.

சீர்த்தகமலமலரயனெடுமாலமரர்தருநீழல்வையும் [நக
போர்த்தத்தகுலிசன்முதலியர்பரவப் புலியுமொருபணியும்போத
கார்த்தத்தகுழலிமயவனிதைமுகமலர்ந்துவிழிகளிப்பநாளுஞ்
சீர்த்தகனகமணிமன்றும்பேரொளியைச்சிந்தைசெய்வாம். !

கருவூர்ப்புராணம்.

பசுபதிச்சுரர்.

மேவருத்தத்துவசித்தியடைந்துதத்தமெய்யுணர்ந்துவிமல
ஞான, மூவகையாருயிர்விளங்கிமுதிருமன்பால்வழங்குமொ
ருமுத்திவாழ்வைப், பாவனைகடந்துநின்றபரஞ்சுடரைப்பசுப
திநாயகனைமுன்னித், தேவர்கடேவைக்கருவூர்ச்சிவக்கொழுந்
தையிதயமலர்கிழழவைப்பாம். (உ)

வடிவுடையம்மை.

நதிகாட்டும்புனற்கழனிவளங்காட்டவறங்காட்டுநெலஞ்சே
ர்வஞ்சிப், பதிகாட்டும்பசுபதியோரிடங்காட்டவலங்காட்டும்
பரையைமேலாங், கதிகாட்டுங்கருங்குயிலையருள்காட்டுங்கய
ல் ரண்காட்டிந்துய், மதிகாட்டும்மயிலைவடிவுடையநாயகி
யைவணங்கிவாழ்வாம். (ங)

தலவிநாயகர்.

அஞ்சுளாரணியெழுத்தோராறுளார்சடையிற்கண்ட
நஞ்சுளாரணியபாகநயந்துளார்ஞானம்பூத்த
நெஞ்சுளாரணியந்தநிறைமதக்கவுட்டுநால்வாய்
வஞ்சுளாரணியமேவுங்கனிற்றினைவழுத்தல்செய்வாம். (ச)

முருகக்கடவுள்.

ஈரைதருசுருதிவேதவுபநிடதத்தினுச்சிப்
பரையருள்விழிகளிப்பப்பார்விசம்புய்யத்தோன்றி
வரைபகமுருக்கிவெஞ்சூர்மாமுதறடிந்துமுநீர்க்
ஞரைகடலெழுத்தவைவேற்குமரனுக்கன்புசெய்வாம் (ரு)

நந்திதேவர்.

அந்நிவான்பிறையுமானுமடண்மழுப்படையுமேந்தித்
தந்திவீழுவைபோர்த்ததனிமுதலுருவந்தாங்கிப்
புந்திமாலகலஞானபோதகவெயில்விரிக்கு
நந்திவானிரவிநாடிநமதிருணலிவுசெய்வாம். (சு)

திருஞானசம்பந்தர்.

பொன்புணைக்மலச்செல்விபோற்றுபெழுநிலுத்தாய
வன்புநல்லறமுங்கற்புமவய்வமாகஞான
முன்பருவமைந்தபேதைமுற்றியவென்புக்காவி
பன்பருள்புரிந்தகாழிப்பிள்ளைதாட்கன்புசெய்வாம். (௭)

திருநாவுக்கரசர்.

சூழிமால்யானைதாழப்பிணித்தகற்றாணந்தாழா
தாழிவாய்மிதப்பமேலாமைந்தெழுத்துணர்வினோங்கிக்
காழிவாழ்ஞானம்பூத்தக்கவுணியக்கொழுந்தைநட்ட
வாழிவாகீசர்வாசமலர்ப்பதம்வணங்கல்செய்வாம். (௮)

வெள்ளியங்கிரியைநீங்கிநாவலூர்மிளிர்ந்தோன்றி
யொள்ளியதோகைபாகன்சாதனத்தோட்டிக்ருள்ளாய்த்
தெள்ளியபரவையாழ்ந்துசங்கிலிசிமிழ்ப்புற்றசு
தள்ளியகளிற்றின்பாததாமரைதலைமேற்கொள்வாம். (௯)

மாணிக்கவாசகர்.

துன்றிருணீங்குமாறுஞ்சுடரொளிதோன்றுமாறு
முன்றிருமறைகாணாதமுதலெழுந்தருளிப்பரமேற்
றன்றிருஞானபாதமளித்தலுந்தனையுணர்ந்த
தென்றிருவாதஜூரன்சேவடிசென்னிசேர்ப்பாம். (௧௦)

தண்டியடிகள் மற்றைநாயன்மார்.

உண்டிதானஞ்சமாஞர்சேடமுண்டியர்வுண்ட
தண்டிதாள்போற்றிசெய்துதனிமுதல்விழியிற்றோன்றுங்
கண்டிதார்மாற்புதிண்டோள்கரங்களங்கன்னஞ்சென்னி
கொண்டிதாமணிவோர்யாரேயவர்பதங்குறித்துவாழ்வாம். (௧௧)

தெண்டிரைபபுவனிவானம்பாதலந்திகழ்வோர்தம்மிற்
பண்டிருவருங்காணாதபரமனுக்கன்புபூண்டு
வெண்டிருநீறுபால்வண்ணிலவெனமிளிரப்புகி
மண்டிருள்சீக்குந்தொண்டர்பதமலர்வழுத்தல்செய்வாம். (௧௨)

கருவூர்ப்புராணம்.

இதுவுமது.

அக்கமாமணிவெண்ணீரைந்தெழுத்திவையடைவுசேரத்
தக்கபேரன்பினூர்ந் துதரித்துணர்ந்தவர்தம்பாதச்
செக்கமலத்துக்கேற்றபணிவிடைதிருத்தினோர்தாம்
புக்கவர்க்கேவலாற்றும்புனிதர்தாள்போற்றிப் போற்றி. (க௭)

எறிபத்தர்,

மறிவைத்தகரனுக்கன்பர்கொடுவருமலரைச்சிந்தும்
வெறிவைத்தகளிரும்பாகும்வீடவெங்கணிச்சிவீசிச்
செறிபத்தரிடையூறீர்ந்துசிவநெறிவழாதுசெய்யு
மெறிபத்தரிணைத்தாளுள்ளத்திருத்தியெம்மிடர்கடர்வாம். (க)

புகழ்ச்சோழநாயனார்.

அளவிலாநிலைநாதற்குச்சேதிமமாதியாற்றிக்
களமதினோராதீர்த்தசடைத்தலைகாண்டலும்பொற்
செளர்முடியிசைபரித்துக்கேழ்கிளரெரிபின்முழ்கும்
வனூர்புகழ்ச்சோழநார்தம்மலரடிமுடிமேல்வைப்பாம். (க௭)

கருவூர்த்தேவர்.

ஊர்த்தனங்கருவூரன்னையுதரத்திலினியூராமை
சார்த்தனங்கருவூரென்னத்தவந்தினைத்தாற்றித்தக்கோ
ரார்த்தனங்கருவூரெந்தையானிலையடிகள்பாதஞ்
சேர்த்தனங்கருவூர்த்தேவர்சேவடிசென்னிசேர்ப்பாம். (க௭)

அகம்படிமைத்தொண்டர்.

பிணித்தபூங்கொடிகுழ்வஞ்சிப்பிஞ்ஞகனினிதுவைகு
மணித்தகடிமைத்தசோகிவயங்குபொற்சினகரத்தி
னணித்தனபதிபோல்வாழ்க்கையடைந்தகம்படிமையாகப்
பணித்தகுற்றேவலாற்றும்பரிசனர்பதங்கள்போற்றி. (க௭)

மெய்கண்டசந்தானத்தார்.

மொழிவழியொழுமன்பர்முன்புறுகருப்பையுத்திச்
சுழிவழியிழியாவண்ணந்துணைப்பதமிதவைவல்கி
விழிவழியருளினேற்றுமெய்கண்டசந்தானத்து
வழிவழிவருவோர்காமர்சேவடிவணங்கிவாழ்வாம். (க௭)

சத்தியஞானியார்.

கதமலமடுவிற்றோயாதனுதினங்கருதுந்துயர்
சிதமலரிதயவாவிழுதிப்பினுஞ்சிவபுரக்கோ
சதமலர்வதனவாசான்சத்தியஞானிஞானப்
பதமலர்தமியேனுள்ளத்தடங்கெழுபான்மைத்தாமால். (கக)

புராணவரலாறு.

வேறு.

அரனருட்கொண்டருணந்திசனற்குமரர்க்குரைப்பவவர்
வியாதர்க்கோதத், தரமொடவர்குதமுனிதனக்குரைத்தபுரா
ணத்துட்டகைமைசான்ற, வுரைகருணர்ப்பெருமைபலவுயர்ப்
ரமகைவருத்தபுராணத்திற்பார், விரவுசிவகேத்திரகாண்டத்து
பரிபாகத்தில்விளம்புமன்றே. (௨௦)

அறையுபரிபாகத்திலீரைம்பானிருநான்குமறைந்தபின்
னர், முறையில்வருமத்தியாயத்தி லுரைபெருமைவடமொழி
யைவிண்ணே, ரிறையருளின்மூழ்குமறையவர்முதலமுதுக்கு
றைவோரெவருந்தென்கா, லுறைமலயவரைக்கிழமைத்தவமு
யன்றாரால். (௨௧)

உரைக்குதியென்றுரைத்தசதுமறைக்கிழவர்முதலியசீருர
னின்மிக்கோ, ரிரைக்குமிசைத்தமிழ்புணையிந்நூற்குறைவுதிர்
த்தெடுப்பெனுந்திரத்தாற், சருக்கமிருபஃதாலேவகுத்தகவற்
பாவினமாய்த்தயங்காரின்ற, விருத்தவியல்பாப்புறுதியயக்கநல்
லோர்வியக்கவெனவிளம்பினேனல். (௨௨)

இந்தநூற்றருவடசொல்வித்துழியங்குரித்தெனதுநாவி
னெய்துஞ்சந்தமார்தமிழ்க்கவிதைப்பணையேந்திமெஞ்ஞானச்

ணிகாப்பாக, வந்துநீர்வஞ்சிவனத்தொளிபூத்த புராணமென
வளர்ந்ததன்றே. (௨௩)

கருவூர்ப்புராணம்.

யாதுகாரணங்கருவூர்ப்புராணமிசைப்பதற்கிதுநாளென்
னின்முன்னோ, ரோதுகாதைகளைத் துமத்தலத்திற்பாதகர்
சென்றுநிலுஞ்வேன், நீதுருவகைமுத்தராவரிஃதுண்மையெ
னுந்திறத்தால்யானுங், கோதுருதவனெய்தியுய்வதுகாரணமா
கக்கடறலுற்றேன். (உச)

முத்திரைத்தொளிகவினுமுழுமதிவெண்குடைச்சகரர்
முரிமுநீ, ரித்தரணிபுரந்ததன்மேன்முவைஞ்ஞாறெண்ணைந்
தாமெல்லையாண்டி, லத்தர்பசுபநிநாதர்சந்நிதாநத்திலருளன்
பர்கேட்ப, வுத்தமநற்பொருட்கருவூர்ப்புராணநிலைந்கவென
வுரைத்ததன்றே. (உரு)

நூற்பயன்.

சுருதிமறைதொடராதபசுபநிநாதன்சரிதைத்தொடர்பி
னென்று, கருதியுளங்கேட்குநர்தாமுத்தியடைகுவரெனநூல்
கழறிற்றென்ற, னிருமலராயவைமுழுதுஞ்செவிப்புலனுக்கமு
தமெனநிறையநல்கிப், பருதியெதிரிருளின்மலவிருளிரிப்போர்
பெறும்பயன்யார்பகரற்பாலார். (உசு)

அவையடக்கம்.

அருள்விரவுசுரபிதருசராசரங்களைத்தினையுமறிவுநெஞ்ச,
மொருவொருபுன்மாப்படைப்பலென மனமுன்னுதன்மானுமு
ரவுநூலிற், பொருவிலர்சொற்றிடுங்கருப்புரிவடசொற்புரா
ணத்தைப்பொதியவெற்பின், மருவுசெழும்பசந்தமிழின்வகுத்
துரைப்பெனனத்துணிந்துமதித்ததம்மா. (உஎ)

மையறுநூற்கடநினைத்தாகமத்துறையிற்படிந்தமதிவல்
லோர்முன்னர், தையலலங்காரவதிமுலைமுகட்டிற்புணர்பெரு
மான்சரிதைவீரூல், வெய்யவன்புல்லியசொல்லும்விழுமியவா
ம்விழுமியசெல்வத்தின்மிக்கோர், செய்யபொருண்முடிதகிலு
ங்கைக்கொளுவாரப்பெர்ருளின்சிறப்பான்மன்னோ. (உஅ)

வேறு.

யானைமுதலெங்கள்த்தினெறிபத்தர்நெடுங்கள்த்தின்
மானவடிவாளிடத்தான்மகிழும்வடிவாளிடத்தான்
காணுறுமான்பொருந்தத்தான்கரங்கொளுமான்பொருந்தத்தா
னானகர்வஞ்சியானடையிலருள்வஞ்சியான். (௨௧)

தூயொளிமேவிரும்பரசன்சுரரயன்மால்விரும்பரசன்
காயுவரிவிடமிசைந்தான்கெளரியுறவிடமிசைந்தான்
நீயர்புரம்பொருவில்லான்றேவந்தமிற்பொருவில்லா
னாய்கருளுராதியானிசைகருளுராதியான். (௨௦)

ஆனிலையாரவிர் துவசரலரவன் மாலவனகந்தை
யானிலையாரழலுருவமருவிநிமிரணிகருளு
ரானிலையாரடிகளுக்காளாவீர்காளடன்மேதி
யானிலையார்கவர்நெடுஞ்சுலகிதொழிற்காளாகீரே. (௩௧)

பாயிரம் முற்றுப்பெற்றது.

வராககிரிச்சருக்கம்.

வேறு.

நீற்றுவாலொளிமேனியின்பாலொளிநிறைவெள்
 னேற்றுவார்கொடியுரியவிறையவன்சரிதை
 சாற்றுவாய்மையனஞ்சுதமாமுனிவரன்றவங்க
 னாற்றுவார் திகழ்நைமிசாரணியத்தையடைந்தான். (க)

அடைந்தவேலையிற்சவுனகராதியாமுனிவர்
 மிடைந்துசென்றெதிர்த்தழிஇக்கொடுமிகவளவளாவி
 யுடைந்தவார்கடலொலித்தெனவேத்தெடுத்தரைத்துக்
 கிடந்தவன்பொடுகொணர்ந்துதம்மிருக்கைபிற்கெழுமி. (உ)

ஆயிடைத்தவிசேற்றிநின்றருக்கியமுதவிச்
 சேயிடைப்படர்கவலையின்வருத்தங்கடர்த்து
 நீயிடைப்படயாங்கள்செய்தவமெனநிகழ்த்தித்
 தாயிடைப்படாரினியநன்முகமனுஞ்சாற்றி. (ஈ)

வேதநூற்கடற்கரைகண்டவியாதனையனைய
 சூதமாதவசுதைமதிக்கண்ணிசூழ்வேணிப்
 பூதநாயகன்புண்ணியபுராணத்திற்போக்குங்
 காதலோமிகவுடையயாங்கழறலொன்றுளதால். (சு)

நன்றுசொல்லினீர்நனிதவமிழைத்துமுக்குறும்பும்
 வென்றுநாற்பொருண்மேற்படுகேள்வியின்மிக்கீர்
 மன்றுளார்புரிவைதிகசைவத்தின்வழியி
 னின்றனூரலாயாவரேகதியிடைநிலைப்பார். (ஐ)

வேறுதேவுளனுயர்கதிதருமெனவிரும்பி
 ஹரியாவையும்யாரையும்வந்துழியொடுங்க

லாறுசேர்சுடிலத்தனெரித்தனென்றறிதிர். (ஊ)

சிவன துண்மைபைந்தெழுத்துமேதிகழ்திருவெழுத்து
சிவனோநாக்கிநின் ழுகியதியானமேதியானஞ்
சிவன தன்பருக்காட்படுஞ்செல்வமேசெல்வஞ்
சிவன தக்கநீறணிந்திடுஞ்சின்னமேசின்னம். (௭)

அங்கணன்றலத்தாற்றியவறங்களேயறங்க
முங்களவேணியன் சந்நிதித்தீர்த்தமேதீர்த்தம்
புங்கவன்றனக்காற்றியபூசையேபூசை
சங்கரன்றனையேற்றியசரிதமேசரிதம். (௮)

அன்னவாகலானவீரமதிககொழுந்தமுதினதக்கும்
பொன்னவாஞ்சடைப்புங்கவன்சரிதையின்முதிபோரா
சொன்னவாறுகேட்பதுமுயன்றீருளந்துணிவா
லென்னேநீர்வினாவியதனைமொழிமெனவிசைப்பார். (௯)

வாதராயணனருண்மொழிவழிபயில்கள்விச்
சூதமாதவசுடர்மணித்தொகுதியுமகிலுஞ்
சீதவார்பொழிற்சிகரிபிலருவிகொண்டிழியும்
வேதநீடுருவாயதோர்வெள்ளியங்கிரியில். (௧௦)

மாலயன்புரந்தரன்றவம்புரியுமாமுனிவர்
மேலவானவர்தானவர்விஞ்சையரியக்கர்
நூலினுண்ணுணர்வுடையவர்பூசுரர்நோன்மை
சாலுமாதிரக்கிழவருஞ்சென்னிதாழ்ந்திறைஞ்ச. (௧௧)

நிறையுமன்புடன்சனகருநெக்குநெக்குருக
வறைதரும்புகழ்ச்சனந்தரரஞ்சல்திருத்த
மறைவனந்தருசனாதனர்வணங்கிவாழ்த்தெடுப்பக்
குறைவருஞ்சநற்குமரருட்குழைந்துகைகுவிப்ப. (௧௨)

உலகெலாந்தரும்பரம்பரையொருமருங்கிருப்ப
வலகினுன்மொழிக்குமரவேணனந்தலையமர
நிலவுநீடுத்தவம்புணர்ந்தகன்றுநின்மலமா
யிலகுபேரொளிக்குள்ளொளியாகியவிறைவன். (௧௩)

கமைத்தவம்புரிமயன்கண்டுகற்கவுமரிதாச்
சமைத்தபொற்சினகரத்திடைத்தாபதருளம்போ
லமைத்தனயவத்தாணிமண்டபத்தினுளரிமா
னிமைத்தமாமணியாதனத்தினிதுவீற்றிருந்தான். (கச)

தலைவன்மாமணியாதனத்திருந்துழிதலத்தின்
றொலவில்சேள்வியன்சநற்குமரன்றொழுதெழுந்து
நிலையினிற்றலுந்திருவுளத்தணர்ந்தருணிமலன்
கலையின் றுணர்ந்திபாற்கடைக்கணைக்கருளி. (கந)

வருகநந்தியாம்வைகூற்றலங்களுமவளனு
முருகுமன்பினன்சநற்குமரன் றனக்குணர்வு
பெருகரியறைகுதியெனப்பிஞ்ஞகனருளா
லருகணைந்தவம்முனியொடுத்தனதிடனணைந்தே. (கக)

எந்தைநின்னுழையருள்சுரந்திசைப்பதற்கியைய
முந்தையெத்துணைத்தவமிழைத்தனன்முனியென்னுச்
சுந்தைவைத்துநற்றூனங்கடெளிவுறவோதி
வந்தைசேர்தலப்பெருமையும்விளம்பமேயினனூல். (கங)

ஒதுதொல்பதியவற்றினுளுதியர்கோனாட்டின்
மீதுயர்ந்தவாம்பிரவதிநதிக்கரையிசையிற்
றுதுபோதுமிழ்வஞ்சுளாடவியெனச்சாற்று
மாதிமாபுரச்சிறப்பினையன்றுரைத்தனனூல். (கஅ)

அம்மதுண்பொருளதன்பயனகந்தினைப்பரிதா
லெம்மனோர்புலன்றெளிவுறவிரித்தினிதெவையுஞ்
செம்மையாலொருபொருளிருகாற்செப்புகென்றார்
மும்மையுந்தெரிசவுநகர்முதலியமுனிவர். (கக)

சொற்றவாசகங்கேட்டலுஞ்சுதமாமுனிவன்
முற்றநோற்றமாமுனிவிரீராதலான்முதல்வ
னுற்றவாதிமாபுரித்திறனோதுகென்றுரைத்தீர்
மற்றையார் துமக்கொப்புளார்முனிவரின்மன்னோ. (உ0)

நுதற்கரும்பாவங்கடரும்வெண்டிரைஞழ்
பாரினுட்பெருந்திருவரும்படித்தமைகேட்டிற்
சாருதற்கருங்கதிவருஞ்சத்தியமென்றால்
யார்கொலத்தலக்கைதயினைவரையறுத்திசைப்பார். (உக)

இன்னணஞ்சிலவுண்மைகள் பயக்குமாறியம்பிப்
பன்னருந்தவவியாதனைப்பன்முறைபரவி
யன்னவன்பதனைந்தவனாதரம்பெருகிச்
சொன்னவாறுகேட்குதிரெனச்சொல்லுகின்றனனால். (உஉ)
வேறு.

புனிதவெண்ணீறுநிலவுதல்போலப்புனிற்றிளம்பிறைநிலா
விரிக்குந், தொனிகெழுமந்தாகினிரனிபுனையுஞ்சடர்முடியடி
களையிறைஞ்சிப், பனிவரைமேருவயரியகயிலைப்பருப்பதமெ
னப்புகழ்சிறுவித், தனிரெடுங்கவிகைநிழற்றுசேரலர்கோன்றங்
கியகொங்குநன்னாடி. (உங)

முதியவர்தொழும்பேரூர்சதுமையோர்முறைதொழந்தி
ருவவிநாசி, வதிதருபவானிகுடல்செங்கோடுவளர்கொடுமுடி
நெடுமாயன், விதிபுகழ்முருகன்பூண்டிவெள்விடையோன்வெ
ஞ்சமாக்கடலுமேனைப், பதிகளுமுளவநாடுதன்நென்பாற்
பன்றிவெற்பொன்றுளதன்றே. (உச)

குடுமிதொட்டியுக்கவிழ்தலையருவிதாழுதல்குளிர்பசம்
பொதும்பர், நெடுமலர்பொதுள்பைந்தளிரிளங்கொம்பர்நீணு
திரிரைநிரைபொதுப்ப, நடுமுகடகல்வான்புழைபடுவழியின்று
மணிகொழித்தெறிதிவலைப், படுதிரைசுருட்டியலைத்தெழுங்க
ங்கைப்பாப்புனலொழுதுதன்மானும். (உரு)

கானலந்திகழ்தண்டலையதன்புறனுங்கழிபெருமுழையுள
வேனு, மூனலனுருமுழுவைவெம்பேழ்வாய்பிலமெனத்திறந்
திடுமொருசார், தேனலன்பருகிப்புனமெறிந்துழநர்சிறுகுடிப்
பெரியதொல்வளஞ்சே, ரேனமால்வரைதானென்னினும்யா
னையையெனத்திரிதருமொருசார். (உசு)

எழிலிகண்டியிலுங்கூட்டயன்மேயுமிரலைவானுயர்முகட
ணையு, முழுமதிக்கரையைப்பிணையெனத்தாவமுட்புரிக்கோ
டுசென்றுரிஞ்சிப், புழைபடுவழியினிழிசுதையமுதம்பூங்குறக்
கொடிச்சியர்தினமு, முழுகலுமுகந்துதுகர்தலுமயாவுமதுவெ
னின்மொழியுமாறெவனோ. (உஎ)

நிறையரமகளிர் பொன்னகர்துறத்துசாரலெனிலைத்தலா
கொய்வார், பிறைதவழ்சாரற்கொடிச்சியர்விசும்பிம்பெயர்ந்து
கற்பகமலர்கொய்வார், குறைவறுதிருவுத்தொழிலுநல்லெழிலு
ங்குணங்களுமொருங்குளவிவரை, யறிவரிதென்னுங்கண்ணறி
விக்குமன்றிமற் றுகொலோவறிகார். (உஅ)

தளர்நடைத்தென்றறிரிவனமொருசார்சத்தனச்சோலைக்
ளொருசார், கிளர்பசுப்புயல்கண்டுபில்வனவொருசார்கின்னர
ரிதுனங்களொருசார், வளரமைதரளஞ்சொரிவனவொருசார்
மதமிபஞ்சொரிவனவொருசா, ரிளகுதேனியுமிருன்னமொ
ருசாரிறவுளர்குரம்பைகளொருசார். (உக)

பலவிதஞ்செறிதாபரங்களினாலும்பஃறலைமுடிகளினாலும்,
குலவுடஞ்செடிப்பைங்கொடிகளினாலுங்குக்களின்னெறகைப
லவானு, மலமடைதூந்பாற்றெறிததலினாலுமாழைதுண்ணுதி
பலவானு, மூலவுசீர்வாலகில்லியரென்னுமொருவகையிருடிக
ளாலும். (க௦)

கண்ணுறக்கான்போருண்ணிதழ்பாவங்கலத்திறவரத்தர
லானும், புண்ணியச்சாந்தங்கண்டுகைபுனையும்புனிதமாமுனி
வரரானு, மெண்ணருங்கொடிசித்தர்களானும்யாவையுந்தருந்
திறலானுந், தெண்ணிலாமுடியோலுறைதலினாலுந்திப்பியமலை
யெனத்திகழும். (க௧)

வேறு.

முன்பதன்வரன்முறைமொழிந்துநூல்பட

லன்பின்ன்காசிபன்மரபிலாயவன்

மன்பதைபரவுசீர்வராகமாமுனி

யென்பவன்றுறவ்வினிலேதமில்லவன்.

(கஉ)

வாலியவழிசிலோர்பாதிமற்றையோர்
கால்வயினறும்புனலயின்றுகால்விட்டுக்
கோலியவிரதமேற்கொள்ளும்பான்மையா
லேலுறுமிரதர்காணெனவுமெய்தினான். (கா)

ஆற்றருநோன்புகளாற்றியாடல்வெள்
ளேற்றினன்றிருவருட்கேறபச்செய்குவன்
சாற்றருநான்மறைக்கடவுட்டாழ்ந்தவ
னீற்றணியுயரியநெறிவழாதவன். (கா)

சரியையுங்கிரியையுந்தவறிடாதிழைத்
தரியனானந்தனையடைஞுவானதற்
குரியயோதங்கனையுஞ்,ற்றவேண்டினன்
விரியுநான்மறைவழிவியந்துநோக்குறா. (கா)

பூவருநான்முகன்புகழ்விண்மிசைத்
தேவருமதிசயந்தனைப்பச்சிந்தைதேர்ந்
தோவருமருந்தவருவகைமீக்கொள
மேவருமக்கிரிமேவினானோரா. (கா)

தேங்கருடதும்பியசிவமுணர்ந்தவ
னீங்கருகூற்றிலைநெடியவன்னியின்
பாங்கரிற்பரசிவயோகல்ங்கமொன
ருங்கமைத்தருச்சனைவிதியினுற்றயே. (கா)

சொலற்கருந்தவமுனிபாற்றுந்தூய்மையால்

மலர்க்குழலுமையுடன்விடைவந்துள
நிலைப்புறுமிருந்தவன்முன்புநின்றனன். (கா)

கண்டனன்பரவசர்கடலுட்டாழ்ந்தனன்
கொண்டனன்புளகம்வாய்குழறிமாமுனி
யண்டருங்காண்டருமமுதையள்ளிரீன்
றுண்டனன்கண்களாலுவகைபூத்தனன். (கா)

நன

னுன்னிலையாமுவந்தனமுஷப்பிலா
யென்னிலையாற்றவமிழைத்தல்சாற்றென
முன்னிலையாச்சிலமொழிவதாயினான், (௪௦)

அய்யநின்றெண்டருக்கடியனாகலி
னுய்யநின்சரியையுமுநூற்றியேற்றுடன்
றுய்யநின்சேவடித்துணையிற்றுய்மலர்
செய்யருங்கிரியையுந்தினைப்புற்றேனினி, (௪௧)

அருள்வழியுனதுதாட்கமலவாய்மலர்ப்
பொருள்வழியடைதரும்பொருட்மொகிலாத்
தெருள்வழியோகமுட்டெளியுமாதெனக்
கருள்வழிதீர்தரவியம்புகென்றலும், (௪௨)

பூவைபங்கினனருள்பூத்துமாதவத்
தேவரிலெழுவரிற்றிசைகொளண்மரின்
மேவருபுலனொரீஇவினைக்குநோன்பின
னீவலியுடையையாநிகழ்த்துவாமென, (௪௩)

வேறு.

மருவியியமமுடனியமம்வயங்காதனம்வாயுலின்கூற்றும்
பெருகிரிலைத்தவாயாமம்பிரத்தியாகாரம்பற்றி
விரவியருதாரணைகருணைவினைதியானஞ்சமாதினென்ப
பொருவின்முனிவவட்டாங்கயோகம்வகையிற்புகனறன்பால்.

விரியிலுரைப்பக்கேட்டிசதுவேதமுனிவபிழைநூறு
புரியுமவர்பாற்பீடையினைப்புரியாதிருத்தல்பொச்சாப்பை
யொருவியுரியபொருளுரைக்கலுயர்தேசிகனையாலயத்தைக்
கருநீநவிற்பொய்யினைமெய்யெனவுட்கொடுக்கெரைகழறல்

மிடிவந்துறினுமேலோர்பாலெவர்க்குமாறுவினையாமை
முடியவியுருனருந்தாமைமுடிப்பானெனினுமுயறவங்கள்
படியினொழுங்குவழுவினர்பாற்பருகாதொழிதலருகமலா
வடிசில்சவைகளவைபலவுமயிலாதிதயமருவருத்தல், (௪௬)

வளாகிளிச்சுருக்கம்.

தன் துமுல்லைமனைக்கிழந்திசயனத்தெய்தித்தழுவினுமே
நனைமென்குழலிபுனைதொழிக்கைநறு மெலவிரன்மெய்தொட
னுநனி, மனமதுவர்த்தல்புணரினுந்தான விலக்குநாளின் மாந
வாமை, சினவுகொடுதெறதெறவரினுமவன் பால்வைரந்தினை
யாமை. (சௌ)

மகளிராசைபொருளாசைமண்ணினாசைமறந்த மன்றி
நிகழுமாறுதுறவறங்கைவரினுமொருவனிகழ்கருத்து [ற்சென
மகளில்வாழ்க்கையொழுக்கமுமாராய்ந்தாய்ந்தகன்றபின்னரி
நிகழ்வுதீர்ப்புசித்திடன்மற்றியமநியமமிசைக்குதுமால். (சௌ)

வெகுளியறுகையறிவிலார்தம்மையொறுத்துவிளம்புகினுந்
தகுதியொடுமண்ணாற்புனலாலுடல்ன் மாசுதனைமாற்றல்
பகுதிபெறத்தெண்ணீராற்றற்பணஞ்செய்திடுதலாரியனை
மகிழ்மா தவரைவணங்கியவ்வழங்குமேவற்றலைநிற்றல். (சௌ)

மின்னொராளிவாளுமைகழித்துவினரவினெதிரியெதிர்ப்புருந்
தன்னொயிரையீர்க்கிடினுஞ்சலியானகிப்பொறைநிறுவி [து
பின்னாணமதுமுதிர்கொடுநோய்வினையினீட்டமிரிந்தவென
முன்னாநிற்றலெஞ்ஞான்றுமுனிவுநீங்கிநெறிமுயங்கல்.

சேநதியிற்புனிதமுறத்தினமுங்குடைதல்கொகமங்க
ளோதன்மறையின்வழிநிற்றலுளத்திலுவகைபூததிடுதல்
கோதிலரியமாதவங்குளியைததல்குளிர்பூந்துணர்கொடுநம்
பாதமலரின்வழிபடுதனியமம்வேதபாரகனே. (நுக)
வேறு.

வேற்றொலியச்சமிசைமுதலாயவிரவுருதமலமேபெறுது
ற, கேற்றதோரிடத்திலவரிப்புலத்தோன்மானிலகுதோற்றவி
சின்மீதிருந்து, சாற்றுமாதனமறநவைபிறவிருப்பத்தனவலக்
காற்புறமதனை, யாற்றலினிடக்காலுள்ளுறக்கவானிலமைத்து
ளமலைவுருதமைநது. (நுக)

வலதுசெங்கரத்தின்புறமிடக்கரத்துள்வைத்தபின்வட
திசையாத, வலதுபூருவதிக்காயினுநோக்கியிற்றுதல்பதுமவ
தனந்தா, நிலகுமாயாமமெண்ணிரண்டெண்ணுந் கிரண்டெ
னவியையுமாத்கிரையு, ஞ்வுயிரைவத்தமுறையினைச்சுழினை
பிங்கலையிவைகளினுறவே. (நுக)

நிரப்பியேகும்பித்துடனிரேசிக்கமீளவும்பிங்கலேநிரப்பி,
விரும்புறக்கும்பித்திடைவழிபோக்கலன்றியும்விளம்பிலாயாம
ந், தரிப்புறுசகற்பமகற்பமென்றிரண்டாஞ்சகற்பமதுறுதியா
னத்தி, லருத்திவைத்தியற்றலதுபலனாகும்பமற்றவையலா
கியற்றல். (௫௪)

ஐந்தெழுத்ததைதல்குத்திரரேனேமூவரோமனுவறைந்தி
பற்றன், மந்திரவழக்கமாத்திரையின்னும்வருக்குறமெழுத்தி
னுக்கங்ஙன், நந்தமாத்திரையேகொளல்விதிபழந்தசாற்றுமா
த்திரைகளுமுளவா, லிந்தவாறிருப்பக்கும்பகாதிகள்விட்டியற்
ரினுமிரியும்வெம்பாவம்.

கைத்தறித்தித்தல்புளிப்பன திரளக்காய்ந்தபாலுருள்சு
ரையாதி, துய்த்திடாதருந்தறுப்புளியுதரபந்தமேற்றுவுக்கிமெ
ய்யாவி, யுய்த்திடற்கொருக்கலொருத்திடாதருந்துமளவுறும்
பாதகமூட்டி, வித்தவன்பாவம்விளிவருந்தவனமுளவெனிலிள
வெநீர்மிசைக. (௫௫)

இன்னணம்யோகமியற்றிலாயாமமினிமுனிபிரத்தியா
பார, மன்னுமோரைந்துமவினாவுறும்டிகைதாரணமனத்தை
பித்திரியர், தன்னுழிமடக்கிநமதடிவைத்தல்சாற்றுதுந்தியா
ருநநான்மறையும், பன்னரும்பதத்தினினைவுறநிறுவிப்பார்த்தி
புடல்சமாதியும்பகர்தும். (௫௬)

பா இலங்குமாதாரமெனநிராதாரமெனவிவையரண்டுமேயோ
ம், நலங்கொளாதாரநவற்றியதியானநனியிராப்பகலறுமிட
தப், பலன்றருநதுதாண்மலருயிருட்பார்த்திடலதுநிரா
புரிந்தாரம், மலர்ந்தநற்சமாதியடைந்திழ்சித்தியாமனமைப்புலா
யென்களும். (௫௭)

எண்வகைச்சித்தியடைந்திஞ்சமாதியெய்திஞ்ஞரேன
முமுனிவ, நன்னுமிப்பொருப்பியோகவெற்பாதிஞானறிஜ
டாயதுநனுதிப், பண்ணருந்தவங்களாற்றியோகினைநீபருக்
புதினமாலயனிமையோரு, மண்ணருஞ்சமாதியடைந்துமுத்தி
புதினையடைகுவையெனப்பகர்த்தருளி. (௫௮)

வேறு.

மேவரும்யோகிணுள்வினைவுபோக்தலா
 வேவரும்கிடும்யோசீசநின்பெய
 ரோவறவாழியென்றருளியும்பர்கோன்
 காவலர்கிழத்திருக்கைலைமேவினான். (௯௦)

விடையவன்போதலும்விடைகொண்டெம்முனி
 விடையறயோகிணையியற்றிமுத்தியை
 யடைதலாலவ்வரைப்பெருமையாய்ந்துளந்
 தடையறயாவரேசாற்றும்பான்மையார். (௯௧)

அராகமறறன்பதமகத்துட்காண்பவ
 னிராகநீண்மறைத்தெரியேனமாதவன்
 பராகநீறணிபவன்பரித்தலாபெயர்
 வராகமாகிரியெனவழங்கிற்றெங்கணும். (௯௨)

சுடர்முடிக்கேழுனமால்வரையின்றோற்றமுந்
 திடவரைசார்ந்தமாமுனிவன்றிண்மையு
 மிடனுறக்கிளத்தினமிலங்குவெண்டிறை
 படருமாம்பிரநதிப்பான்மைபேசுவாம். (௯௩)

வராககிரிச்சருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆக சருக்கம் ௨ - இ, திருவிருத்தம் - ௯௪.

ஆம்பிராவதிநதிச்சருக்கம்.

வைத்தமனைவியரொக்கன்மரபினர்மக்கடுணையினர்பக்கலே
 மெத்தவொழுதியவித்தவழியில்விருப்பநனியுறுசித்தமே
 பத்தர்பரவுகருப்பபுரிவருபச்சைவடிவொருபக்கனார்
 நித்தர்பசுபதியத்தர்பதமலர்நித்தநினைபவர்முத்தியே. (௯௪)

கருவூர்ப்புராணம்.

வேறு.

அந்தவரைச் சூழலினுமிமணிமாநகருமொருகூலஞ்
சிந்துபுனற்கார்மழைதிறம்பத்தெருமந்துயிருளுணங்குதலு
மெந்தைகைலைக்கிரிமீசையினிமையம்பூத்தவுமைமென்றோட்
சந்தமொழுகுவவுமுலைதலைவிசுசிவாண்முகநோக்கி. (உ)

மதிவாணுதன்மாமதுரமொழிவனிதைகேழல்வரைசூழ்ந்த
பதியாவுளமற்றவைமுழுதும்பாறவருடமுயிருலந்த
விதுநாண்மருவியவ்வசலத்தெழுநீர்காறுகினதுகலை
நதீநீருவம்வரவமைத்துநனுருவாயிவ்வுழியென்ன. (ங)

தண்கூவினைசூழ்சடாமெளலத்தலைவன்வாய்மைதலைவிபரித
தெண்கூறுறுபிருங்கிமுதலியனகணங்களிதைநஞ்சிவரப்
பண்கூகனிவாயரமாதர்பாவையாயம்பரவிவரத்
தண்கூர்கிரிகேசரிதிரியுஞ்சிகரிவராககிரிமருவி. (ச)

ஞாலமூய்யத்தனதருளைநதியினுருவாய்வரஞரலை
வேலீகாறுமமைத்தனளவ்வேளைவிரவுமாமுனிவ
ரேலமாவினுருவமெத்திழைத்தாரிழைத்தற்கரியதவங்
கோலமடவார்கொழுவடிவங்குவவினாரந்நதிசூழ. (ரு)

தானாயுலகமளிப்பவளுஞ்சயிலமொருவிக் கைலையின்க
ணாளுதுநாட்டொடங்கியருணதியையம்பாநதியென்றும்
வானும்பிரநீழலின்வருதலாலாம்பிரமானதியென்றும்
நானாவிதமானவிலுவரந்நதியின்வளன்யார்நவிலுவார. (சு)

கெர்ப்புரிவந்தனைபுரியக்கிளர்வான்சுரபிநெடுங்கலை
வெற்பையொருவிவராககிரிமேவிநதிநீர்த்தலங்க
நற்பொடருச்சித்தாண்டாண்டுற்றரியதவங்களாற்றுதலாற்
பொற்புமலியாம்பிரவதியாமபொருளையெனவும்புகலுவரால்.

வேதமுனிவீரதன்பெருமைவிரைமென்கமலலிரிஞ்சனுக்கு
மோதவரிதந்தவிரமேனியுலவுமதிவான்முதலுண்தன்
மாதபாகன்முதையவிழந்ததாதுதாறுமலரிதுவரு
பொதுவிரவுசடாமெளலிப்புனிதநீரிப்புதலெழுந்தது. (ஊ)

வானமுறைதென்னமுதமொலிமலிநுருவமாகிவரை
தானோரேணியாயிழிந்தசைலப்பொருளையாவையும்வரன்றி
பின்மறமுன்பயந்தபயோததியைக்காணுவேற்றிறைஞ்சப்
போனதெனமால்வரைதொடங்கிப்புணரியளவுகிருமால். (௧௮)

பஞ்சானனங்கொண்டடலுழுவைநெடுந்தோல்போர்த்து
ப்படர்ச்சடைநீ, ரெஞ்சாதணிந் துமானேந்தியிமிழ்தேனிதழிம
லர்புனைந்து, மஞ்சார்பவ்வவிடமிசைந் துமால்வெள்விடைமே
ற்கொண்மெதிப், பிஞ்சார்சடிலப்பெருமானைப்பொருவியாறு
பெருகுமால். (௧௯)

ஆருந்து திக்கையாலொருபாலணிகோடேந்தலால்யானை
சாருமுகங்கொண்டரவுமணிதரித்தலாற்றண்டழைசெவியாற்
சேருந்தானம்பகர்தோடையிசையிற்செறிதலால்விசும்பும்
பாரும்புகழைங்கரநால்வாய்முக்கிட்பகவனிகருமால். (௨௦)

குன்றுதொறுநின்றமுடிவள்ளிக்கொடிசூழ்ந்துயர்வான்குல
வேழந், துன்றியாறுமுகங்கவினித்துணர்ப்பூந்தோன்றிவெட்
சிகுரா, மன்றலகமழ்ப்பூங்கடம்புவெள்வேலவயங்கிமஞ்ஞைமே
ற்கொளலா, லென்றும்வளமைதிகழ்ந்திமையாவென்றிவேலோ
ற்கியையுமால். (௨௧)

முல்லைமணந்துபாறயிர்நெய்முகந்துமுருகூகாற்றுதுணர்க்
குல்லைபுனைந்துபுள்ளூர்துருளிர்பூம்பூவையுருவெடுத்து
மல்லன் ஞாலமளந்துமருதுதவழ்ந்துவணியணிந்து
பிக்குதிரைப்பாலுததியிற்கண்வளர்த்தபீதாம்பரற்பொருவும். (௨௨)

செங்கோல்வெள்ளோதிமழுயர்த்துத்திசைநான்கினுந்த
ன்முகம்வைத்துக், கொங்கார்செழும்பொற்றகட்டகட்பெப்பொ
குட்டுக்கொழுந்தாமரைவிரவிப், பொங்கார்சுழ்கிடந்தநெ
டம்புவனனனிபேர்தரப்படைத்துச், சங்காதடக்கைமாலுந்தி
தரவந்துதித்தோன்றினமாலும். (௨௩)

தேவதாருவரசிருக்கைதிகழ்ந்துசிறுகட்பெருங்கோட்டுத்
தாவிலெந்துதாணர்துசெம்பொன்றமவதானநிலைவகி
மேவுமணிவழிநின்றவழித் துமேலோர்பணியும்பழகுலவி
யேரவிலாதசுழந்தியியுதவிவாசவனையுறமும். (௨௪)

பொருவிவாரமுமிழ்சுழையுள்வாங்கிட்பொறிமாளுமிறூர்த்த
மருமென்கமலநறுங்குவளைமௌவல்சூதம்சோகமணஞ்
செருகமலரம்பிடைமிடைத்துசிறுகாஹூரந்தார்கலிமூழ்கிப்
பெருகுமினந்துவசமுறக்காட்டிலேள்போற்பிறங்கிமொல். (1)

வேறு.

முன்புளநெடுங்கரைகரைந்திறமுனிந்தே
கொன்பணிலமுந்தரவமுங்கொடுநடந்தே
தன்பரிவினாழிவுருமைதலமுய்யப்
பொன்கெழுமுவானியாபுதுக்கரைசுமக்கும். (கள)

வேங்கைமலர்செண்பகமிடைந்தொளிருமென்பூ
வோங்குபுநெருங்கிமுடிவெடுசினீடு
மாங்கனியுமிழ்தநறவட்டினலின்மேல்ட்
டோங்குதினையாம்பரவதியென்பதுபுதுக்கும். (கடி)

வண்பொழில்நமாநற்பமாத்திவரித்தும்பி
பண்பயிலவயர்ந்துபறவைத்தொழின்மயங்கி
விண்படர்ச்சலின்நிந்திசீதுசெலலாற்க
ளுண்பவருய்யார்சிறிதமுண்மையெனல்காட்டும். (கக)

வேரிதவருந்தருவின்மீதுகுருகொன்று
நீரினிறையாற்சுழியினுழ்தல்வினைகீழ்ச்
சாருதலெண்ணுதுபிறர்தம்முயிர்வதைப்பச்
சேருழியலக்கணுறுதிமையினைமானும். (உ௦)

மண்டுபுனல்வீழ்கரியைவெளவியொருபுள்ளத
தண்டல்லவாயிவர்தல்சக்கிரியைக்காணுஉக்
கொண்டபகைதீர்கெனக்கைகூப்பிக்கடருழ்ந்த
பண்டைவரைவிண்டனிபறப்பதுகடுக்கும். (உக)

ஒடுபுனலுடுபுலியுருவனதவழ்வ
பாடுநனிதத்துவபறப்பனநடப்ப.

காடுடைகொண்டுகனல்காண்பன்கடுக்கும். (உஉ)

ஒரொருமருங்குபுனலேஃங்குபதின் கா தம்
பாருறுபைங்கூழ்முதலபாய் திரையிரங்க
வாரமொடெழுத் திவலையால்வினை யுமென்றால்
யாரிலருகுதநதியின் றிற னிசைப்பார். (௨௩)

தோடிலகு கோதைமணியாரநகை துப்பு
நீடுமி தழ்துயவிளரீர்முலைநிகர்ப்ப
மாடமல்சோழவளநாடு திகழ்பொன்னிச்
கோடிலகுசேடி யோடுகூடிவினையாடும். (௨௪)

வேறு.

பல்வளனின்ன திகழுமாண்பொருளைப்பாங்கரின றுமணி
கொழித்துக், கல்லெனவொலத்துநெடுந்திரைசுருட்டுங்கரை
மிசைத்துறைதொறுங்கவினு, மல்லன்மாஞாலமுழுதொருங்கு
ணர்த்துவணங்குவிண்டவழ்மதிக்கண்ணிச், செல்வநாயகன்வீ
ற்றிருக்குநற்றானமவற்றினுட்சிலதெரிந்துரைக்கேம். (௨௫)

துறுமயிர்க்குன்றிமணிவிழிக்கேழற்சுடர்ப்பெருங்கிரியை
முன்படைந்த, மறுவறுதவத்தின்வராகமாமுனிவன்மாநதிக்க
ரையினோர்சோதிக், குறிநிநீஇறறியகொழுமலர்சிதறிக்கும்
பிடுமீயோகல்ங்கத்தை, யறிவுமீதுரரப்பணிபவரீயோகத்தடைந்
துபேரின்பவீடடைவார். (௨௬)

வானவர்முனிவரிருடியர்சித்தர்வாலகில்லையொடுமியக்கர்
தானவர்பிரமசாரியரிலலஞ்சார்ந்தவரில லுடன்வனத்துப்
போனவர்முழுத ந்துறத்தவரீயோகர்ப்புசராநிருபரிவை
ரானவர்சேரனாதி யாருதமாநதியாதினமைந்து. (௨௭)

மணிகளிற்பொன்னில்வெள்ளியிற்சிற்பவடிவினிலிரதவா
தத்தி, லணிகளர்சிலையின்மணலீனீடுருவினமைத்தனவ ளப்பி
லவில்க்கம், பணிவதற்கெளிதன்றரியமாதவங்களாற்றிழிப்ப
ணியலாம்பணிந்தாற், பிணியீடையூறுமூப்பொரீஇப்பிறவிபெ
யர்ந்துபிஞ்ஞகன்பதம்பெறலாம், (௨௮)

ஞர்முதறழந்தசுடரிலைகெடுவேற்சுராதிபனெருபெருங்
கோட்டுப், போர்முகத்தடக்கைப்புங்கவன்செங்கட்புள்ளுயர்
த்தவன்மறைக்கிழவன், கூர்முகவயிரவாட்படையுழவன்முதல்
யர்குறுகிநின்றிறைஞ்சும், நீர்முகந்தலைக்கும்வேணிநீழலிங்கரி
கழ்த்திழலளப்பிலவுளவால். (உக)

மறைபயில்களசிகன்பரத்துவாசன்வயங்குகாசிபன்றுரு
வாசன், குறுமுனித்தீசியத்திரிவசிட்டன்கோதமனுரோமதன்
கபில, னறையுமத்தியனாரதன்பராசரன்காலவமுனிவியாதனா
தியர்தான், செந்நதிப்பாங்கரஞ்ச்சனைபுரியுமிலிங்கமோரளப்
பிலதிகழும். (கூ)

தாமநாற்றியதண்டரளமேபோலத்தடமலர்மடலவிழ்பூ
கச், சோமநாதத்திற்றண்சுடர்க்கலையோன்றுகளறுமுனிவரன்
றலைவி, காமாழ்ங்குமுல்யால்வருஞ்சாபந்தொலைவுறக்கடிமலர்
மழைது, யேமறவழுத்துஞ்சோமநாதப்பேரிலிங்கமொன்றுள
திசைக்கரிதால். (கூக)

வாழ்தலமதனுக்கடுத்தகீழ்பாலின்வளரிளம்பிறைக்கொழு
ந்தரவு, தாழ்சடைகழுமுட்கரந்திகழனகதகணைசனென்றிரு
நிலஞ்சாற்றுஞ், குழசுடரிலிங்கந்தனைநனைமலர்தூய்த்தொழுப
வரெழுபவந்தொலைந்து, காழ்ப்பெமிடறுஞ்சுடருமிழ்முன்றுக
ண்களுங்கவினவீற்றிருப்பார். (கூஉ)

கொக்கிறகொளிருங்குழலவான்சடிலக்குழைதவழ்செவி
கொடுநஞ்ச, மைக்கணிந்தொழுகுமிடற்றுவாசீசனெனும்பெய
ர்மருவிவிங்கததைச், செக்கமலத்தன்முதல்யர்வழுத்துஞ்சேவ
டிச்சிவபெருமானைத், தக்கவன்பொடுபோற்றுகர்முதுக்குறைவு
சார்ந்துசாளுபமேயடைவார். (கூங)

தெனறிசைவடபாற்சமஞ்செயப்பொதியஞ்சேருழித்தமி
ழ்முனிகருவூர்ப், பன்றிவெற்புடையான்பொருணையினகுடபா
ற்கரையில்வெண்பாலபுரைமணலை, யன்றுகைக்குவிபாலருச்ச
னைபுரியுமவிரொளியகத்தியவிலிங்க, மொன்றுளததனைநன்றுற
ப்பணிவோரொளிபரகதியினையுறுவார். (கூச)

இருளறமிருமொருபெருஞ்சுடராயிவங்குளஞ்சேசனென்றிசைக்கு, மருளுருவில்ங்கமொன்றுளத்தனுக்கடுத்தவேத்திராரணியத்தின், மருவுமோரிலிங்கமுளதிமையவருமறைபயின்முனிவரும்வழுத்தக், கருணைகடரிலிங்கங்களைவழிபடுவோர்கதிபினையெளிதினிர்காண்பார். (௩௫)

திங்களங்குழவிக்கோடிரிஞ்சியதண்சினைமலர்ப்பொதும்பரிற்கமஞ்சூன், மங்குல்கண்படுக்கும்புரிசையுந்தரளமணிநிலாவிர்க்குமுன்றிலுஞ்சூழ், கொங்கனைசத்திலிங்கமொன்றுளதக்கொழுமலர்க்கொன்றைசூழ்வேணி, யங்கணனாமங்கொங்கனைச்சுரன்சென்றழதொழுபவர்கிவனாவார். (௩௬)

கந்தரீடளகத்தவளவாண்முறுவற்கவரிதழக்கெளரிபங்குறையு, மெந்தைகாளீசனினைமலர்ப்பாதமிடையறவிரவுநண்பகலுஞ், சந்திரசேகரத்திப்புதுப்புனல்பெய்துதண்ணலர்கொய்தருச்சிப்போர், பந்தவாணவத்தினிருட்படாங்கிழித்துப்படரொளிப்பரப்பையேகாண்பார். (௩௭)

கடவுள்வான்மிசையினொளிவளர்தாராகணங்கடாம்வழிபடுப்பிதோய், மடவலிழ்கடுக்கைத்தாரகேச்சுரனைமார்க்கிகொணர்ந்தமஞ்சனரீ, ரிடர்கெடவாட்டிமலர்மழைபொழிவோர்யாவராயினுமுடுக்கணங்க, ஞடனுறைந்தமலபரசிவருபமெடுத்துமாபதியுலகுறைவார். (௩௮)

வல்கெழுதக்கன்மலையறுத்தொருத்தன்மறுதலையளித்தவாள்வீரன், பொலிசிவகணங்களுடன்மர்இமறுவில்பூசனைபுரிதருவிரிவான், சலிலங்வேணிமௌலிகீரேசன்றாமரைக்காமரஞ்சரண, மொலிவரவாழ்த்திவணங்கினோரிணங்கியுறைருவர்முத்திவீண்மை. (௩௯)

பண்ணிவர்கிளவித்தவளவாண்முறுவற்பவளவாய்குவளையுண்கருங்கட், பெண்ணிடங்கலந்துபிள்ளைவெண்டங்கட்பிளவினைச்சடைமிசைச்சலவி, விண்ணுயர்குடுமிக்கோயில்வீற்றிருக்கும்விசாலலிங்கத்தனைவிழைந்து, தண்ணீர்பெருகியருகியஞ்சலிப்போர்சலிப்பறப்பெறுவர்காருபம். (௪௦)

விரிதலைக்கருங்காய்நெட்டிலேப்பருஉத்தாள்விண்ணுயர்கூ
ந்தலம்பெண்ணை, மருவியகீழற்சேதிமத்துறையுமறுவறுகாட்சி
நாயகனை, யொருபொழுதேனுந்தொழுபவர்கழல்காற்றாசல்பா
ருருள்சுகமெழுக், கருவினிற்சுழலார்பொருவிடைத்துவசன்கம
லமென்பதமிழற்புகுவார். (சக)

ஒங்கலுக்குழையப்பசுந்துழாய்ப்படலையுரம்பொஸ்சாயகம்
பூட்டித், தூங்கியின்மூன்றும்புகையெழுமுறுவற்சுதையிளநில
வுமிழ்கனிவாய்த், தேங்கமழிதழித்தொடைதுயல்வருந்தோட்டி
லகுலேச்சுரனெனுநாமந், தாங்கியவிலங்கந்தனைநனைந்திறை
ஞ்சுந்தகையினர்முத்திசார்குவரால். (சஉ)

இப்படித்தலங்கள்பலவுளவிப்பாலேசமிலாதிமாபுரமா,
மப்படிநீவிரறைந்தொல்பதியுமதுவயிரனைத்தையுந் தரலாற்,
செப்பருங்கருப்பபுரியெனும்பெயருந் திகழ்வறச்செப்புவரதனு,
ளொப்பருமில்லங்கமைந்துளவைந்து மொளியருளீந் திடுமில்லங்
கம். (சக)

உரைத்திடுமவற்றுளாதிநாயகனென்றொருசிவலங்கம்வன்
மீகத், தருத்தியினுறையுமதனுளெம்மிறைவனைந்தொழிவியற்
றுவனெல்லாம், விரித்துரைக்குநர்யார்மேலதகிடப்பவிளம்பு
மத்தலமெனுமாதி, புரத்திலக்கினிமாதிரத்திலாரணங்கன்புக
மொருதலனுளதறையும். (சச)

மறிதிரைச்சூதமாநதிக்கரையிலவடக்கில்வஞ்சுளேசனென்
றுரைக்குந், குறியுளதச்சூதற்குணக்கினீடரசவனத்தகைடக்
குறுகிநான்மறையோர், லெறிமலர்பொழியமுனிவரரிறைஞ்ச
மேதினிபாடிவரமகிழ்வோ, டறிதுயிலமர்ந்துமரகதவரைபோ
லச்சுதனன்கொடுபொலியும். (சசு)

வஞ்சுளாடவிக்குத்தரகுணக்காகவாம்பிரவதிசுதிமதிபோல்,
விஞ்சுமாமணிமுத்தாறுகாவேரிமேவுழிமேவுமேவுதலா, லெஞ்ச
லநிருமுக்கூடலென்றிசைப்பரிசைக்குமத்தலனிடையிமை
யோ, ரஞ்சனபால்போற்றுமிலிங்கமுண்டதனையருண்மணியீச
னென்றவறவார். (சக)

தேமல்தரங்கமிரங்குமுவகையசமுநதயொருங்கெழலானு,
மாமணியீசனவைநம்பிப்பொலிந் துவைகுதலானுமத்தலத்தைப்,
தேமல்கமலவிரிஞ்சன்மான்முதலோர்புண்ணியத்தலனெனவிரி
த்துப்,பாமலிமறையிற்பகர்த்தனரென்றூல்யாவரேபருத்தரைக்
கிற்பார். (௪௭)

அந்திகுமிடத்துழிப்புதுநீராடினோரத்தலச்சிறப்பை,
நன்னரிற்றுதித்தோர் துதித்தவைகேட்போர்கான்மறை மிருதி
யாகமங்க, டொன்னெறிப்புராணமோதினோர்சுவர்க்கமெய்து
வரசுடர்மணியீசன், சந்நிதானத்திலிறைஞ்சினோர்ஞானத்தலை
வராய்ப்பரகதிகார்வார். (௪௮)

ஆவணிமாதத்தவிர்மதிபருதிமண்டலத்தமையுநான்மக
நான், மேவினுமேவாதொழியினுந்திருமுக்கூடலின்விரிபுநற்
படிந்தோ,ரோவறநாறுபகீரதிபடிந்தோர்க்குளபயனுதவிடுமத
னிற், கோவெனுமபசுபதிச்சுரர்முன்னர்குடைந் துளோர்பலன்
குணிக்கரிதால். (௪௯)

குதமாதியங்குலிதொடஇச்சிரமேற்றெறிப்பினுந்தொன்
றுதொட்டெழுமும், பாதகந்தீருமெனிற்பவத்திரராய்ப்படிந்
துதர்ப்பணமவைமூற்றிக்,கோதறுதிருவஞ்செழுத்தையுச்சரித்
துக்கொள்ளுநர்கொள்ளுநரபத்ததை,வேதநான்முகனேவிளம்
புமற்றன்றியியாதனேவிளம்பிடல்வேண்டும். (௫௦)

இந்தமாதியிற்சலமலாதிகள்விட்டிழிசவுசாதிகண்முடித்
தோர்,தந்தசத்திகள்செய்துமிழ்ந்துளோராதைதணந்துபுக்கவ
ரெச்சிலிட்டோ,ரந்தினீரதிரப்படிந்துளோர்பூப்புவந்திழன்மூ
ழ்கிடுமகளீர், முந்துறவியலாதனபலவியன்றோர்யாவருமூழ்கு
வ்நிரயம். (௫௧)

செய்வனயாவங்கரையிசையாற்றித்திகழினைத்துகின்ம
ருங்கசைத்துக், கொய்ம்மலர்நூவிநிலனுமத்தாழ்ந்துகுளிர்புன
லதிர்வுருதாடி, மொய்கரையிவர்துபுலர்துகில்புனைந்துமுறை
யில்வெண்ணீறுமெய்ப்பூசிப், பெய்வனதானமியன்றனபெய்
வோர்பிஞ்ஞகன்பெரும்பதம்பெறுவார். (௫௨)

புதிய தண்ணீர்த் தம்வந்துழிநறியபுதியபட்டாடைபொன் னாடை, விதிமுறையிழைத்தபூணணிமணிகண்மிளிர்பசும்பொ ன்மலர்பெய்து,பதிவுறவமைத்தவிம்பமுன்னிட்டுப்பனிமலர்ச் சிகழிகைசாத்திக், கதிதருங்கங்கைமந்திரமியற்றி யிறைஞ்சி னோர்கதிவழிகாண்பார். (௫௩)

பூரணையிரவிமண்டலத்தாலோன்பொருந்துமிழ்கிரணகா ளத்திற், பேர்பெறுமத்தோதயமகாவுதயம்பிறந்தநாட்டந்தை தாய்பக்கஞ், சீர்கெழுமெதிபாதத்தினீராழற்றிசைமுகன்முத லியதேவ, ரோர்கெழுபதங்கடமிலரசியற்றியீற்றிலின்புறுங்கதி னிலைப்பார். (௫௪)

பொலியுமநீரிலாடியோர்நாட்டாம்பூலமெட்டுக் க ணைநல்கின், மலியுநால்வேதமோதிறைக்களித்தபலனுநீலுவண் சிவபுரியின், மெலிவறத்தேவாண்டாயிரமருவிளவுத்தமமறை க்குலத்தி, லொலிகடம்புவியிலுதித்துமெஞ்ஞானமுணர்ந்தான் பதத்துயர்ந்திடுவார். (௫௫)

அந்தணனொருவன் நனக்கொருபகலத்தீரத்திலடிசில்ட்டின் டோன், முந்துறவீரைநூநூறுகுண்டலந்தோய்முதமறையே தியர்க்களித்த, சிந்தைதேர்பலத்தைச்சேருவனன்றித்திலோத கம்பண்ணினோன்பிதூர்க்க,ளிந்திரபதத்திலரசுவீற்றிருப்பாரெ னனிலயாரதன்றிறனிசைப்பார். (௫௬)

வரைவரையறமீக்கிளர்பெருங்கேழல்வரையனை வணங்கி னோவணங்கித், திரையெறிகுதநதித்துறைசேரத்தீர்த்தங்கள் குடைந்துளோர்குடைந்து, சரையருங்குறைதண்ணடவிலெள் விடையுர்கடவுளாலயங்கள்கண்ணற்றோர், புரையறுபதத்தி லெய்துவார்முல்வழிசுற்றமும்பொன்னுலகெய்தும். (௫௭)

சென்றுநீர்குடைந்தோர்பிறந்தைடேருவின்வேரறச்சிதைத் தெறிதரங்கந், துன்றுமானதியின்சரிதையையாசான்சொற்றவா றுரைத்தனம்புலத்தைக், கொன்றுமாதவங்களிழைத்துமுக்கு றும்பைஞானநாந்தகங்கொடுகுறைத்து, வென்றுவாழ்முனிவீ ரென்றனன்கேள்விமேதகுசுதமாமுனிவன். (௫௮)

ஆம்பிராவதிநதிச்சருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆட்சருக்கம் ௬-இ, திருவிருத்தம்-௧௫௨.

சராசரச்சருக்கம்.

ருகிரிமாசணமுலையமகோததியுதவியகார்விடமெதி
போதில, வெருவியமாலயன்மகபதியேர்ப்பதம்விழைகலமீமீ
யாபதமேவோ, நிருமலமாயளவிடலரிதாய்நீனவயர்விலதாய்ந்
றைசுடராகி, யருவுருவாயொளிபசுபதிநாயகரடியவர்சேப
வையடைவோமால். (க)

வேறு.

சுழ்தவமுனிவர்தம்மைமீளவுஞ்சுதனோக்கிப்
போழிளமதியவேணிப்புங்கவன்றங்கும்வஞ்சித்
தாழ்விலாத்தலத்தின்முன்னர்ச்சராசரமுதித்தவாறு
வாழ்வுறக்கேண்மினென்னுமாமுனிவழங்கலுற்றான். (உ)

பரசிவனருளிற்சோதிபடர்பெருங்குடிலைதன்னின்
மரபுடனாதவிந்துவருஞ்சாதாக்கியம்பின்றோன்றி
யருளமீசரந்தான்சுத்தவித்தையயளிக்குமாயை
தருமொருபுருடகாலநியதியும்வரையுஞ்சா. (ங)

கலைதனிலவித்தைதோன்றியிடுமராகத்தைமுற்று
மீலகுமக்கலையின்மூலப்பிரகிருதியும்வந்தெய்தி
யுலவுமுக்குணமுஞ்சித்தமுந்தரவுதிக்கும்புத்தி
யலைவில்சித்தத்திப்புத்தியாங்காரமளிக்குந்தானே. (ச)

ஆதிதைசதவாங்காரம்வைகரியாங்காரம்பூ
தாதியாங்காரமாகுந்தைசதவாங்காரத்தி
லோதுசோத்திராதியைந்துமுதித்திடுமனமுந்தோன்றுங்
கோதில்வைகரியாங்காரங்கொடுக்கும்வாக்காதியைந்தும். (ரு)

சத்தாதியுதித்திடும்பூதாதியாங்காரந்தன்னிற்
சத்தாதிவானுங்காணந்தழலும்வெண்ணீரும்பாரு
முய்த்தாரவுதிக்குமாற்றலுதவிடுமவற்றுட்பாரிற்
கொத்தாருந்தோற்றநான்மைகுலவியேழ்ப்பிறவியாமால். (சு)

எழுமுகைப்பிறவிபார்ப்பாரிரவிபுள்ளரசுபாந்தள்
செழுமலர்மகராதேனுசெப்பியவிலையேழாதி
யிழிதொழினீசர்விண்மின்மினியேநாகரமாம்வண்டு
கெழுமியசயிலங்கீடங்கிளருநாயிவையீராகும். (எ)

நாறுமாயிரமுங்கொண்டதுவல்பதினென்றுவானோ
ஔரமுப்பதுநாற்கானீரெழுவனபறப்பவொன்பான்
வீறுமானிடர்பத்தொன்பான்றாபரமிளிர்ப்பண்ணைந்து
கூறினார்வனவிலவாறுகுலவுவயோனிபேதம். (அ)

இப்படிச்சராசரங்களிருநிலமியலுமேல்வை
துப்புறுகமலப்புத்தேயிற்சுவைகூருமல்லி
னெப்புவனங்களுந்தாழ்ந்திடப்பிரளயம்வந்துற்ற
தப்பிரளயத்தின்பேரத்தரப்பிரளயமென்பாரால். (க)

அந்தரப்பிரளயத்திற்சராசரமனைத்தும்வீந்து
இந்தலுமறிவுநீங்கித்திசைமுகன்றுயிலுணர்ந்து
முந்துறப்படைத்தயாவுமுடிந்தவோவெனக்கவன்று
நொந்தனன்படைப்பிலின்னுமேன்மனனோன்மைமிக்கான். (1)

நகவரலின்றிவென்றியிழந்தனன்கவலுநெஞ்ச
னைவரலுதித்துநொந்துநதிமதிபுனையும்வேணி
மைவருகண்டன்றண்டாமரைமலர்ச்சரணம்போற்றி
யுய்வரவனிச்சைபெற்றலொழிந்துறாதெனவெழுந்தான். (கக)

நோக்கினன்கைலைபோகிதுணுகிடைவருத்திவெற்பின்
வீக்கினமுலையினோடாசுவீற்றிருக்குமேலோன்
பூக்கமழ்கமலப்பாதஞ்சென்னியிரபொலயத்தாழ்ந்து
தேக்கெறிமலர்கவிச்சிவசிவபோற்றிபோற்றி. (கஉ)

போற்றியென்றெடுத்திசைத்துப்புனிற்றிளம்பிறையெயிற்றுக்
கூற்றுயிர்குடித்தகொற்றக்குருமணிக்கழற்கால்வெள்ளை
யேற்றுயர்கொடியினாயுன்னேவலிற்றமியேன்பாரி
னாற்றுவித்தனதொலைந்தநாயினென்றுயில்வுகூர. (கங)

மீட்டவைவிதி விசுக்கலாமே
சேட்டிளந்திங்கள் வபெருயானேன்னைத்
தோட்டலாகமலப்ட தைகெதொழுதந்நப்
உாட்டீதவிரென்ற மாய்மலாந்தருளிப்பின்னர். (1)

சராசரமுதிப்பமுக்க னினைத்தலுஞ்சோ
விராவியதேனுவான் வதண்டமேவிப்
புராதனப்புன்தபோ ணியபபாருள்ளபோற்றி
பராபரபோற்றியா ணியடையெனமுனிந்நப். (கரு)

வருதிசீரப்தொல்லைய மயனபோலவேலை
பொருதிரையாடை தவதமையருசசனைபுரிந்நு
தருகுதிசராசரங்கள் ததையெனமுன்றூ
விரைமலர்தூவித்தே லுவிடையொடும்போயிறன்றே. (கக)

அங்கதுபோயின றையலரவனிலவுவேணிப்
புங்கவனளினபாத மீளவுமபோற்றிநாக
கங்கனாசராசரங்கள் வ்ளிவுறக்கண்டவென்பாற்
றங்கியபாவந்தீர த்தககவாறருளுகென்றான். (கௌ)

தடாகமாமலரின் வைகுஞ்சதுமறைமுனிவவாய்மை
கடாவலாலுரைத்து ங்கேட்டிகருத்தை
விடாதொருங்கெழுந் துசென்றும்பிரவதிவிரிரீராற்றின்
வடாதெனவிசைக்குந் தெய்வவஞ்சளாரணியஞ்சூழ்ந்த. (கஅ)

ஆதிமாபுரத்திற் போகியாரணப்பொருளியாவு
மோதிமாவேள்வியா ற்றியருச்சனையுளுற்றிலோங்கள்
மாதினோடெதிர்த் துகேட்டவரமுணக்கருள்வோமாகுப்
போதிநீயெனப்புக கான்றன்புரியின்மாதவத்தின்மிக்கான். (1)

ஈங்கிதுகிடப்பவெந் தையருள்வழியியைந்ததென்று
பூங்கயிலாயத்தென் சார்மருவியாம்பூசையாற்றத்
திங்கறுதலன்யா தென்னத்தோத்தலுமகதிவீணை
தாங்கியகமலச்செங் கைநாரதன்றமியனாகி. (௨௦)

போகியர்குடுமிவெள்ளிப்பொருப்புயர்புனிதம்போற்றற்
கேகும்நெறியிற்காணுவிருவிசும்பொருவியேழை
பாகனைப்பரவப்போமிப்படாநெறிகவன்றுநின்றய்
நாகிளஞ்சுரபியுற்றவாநெவணவிறற்கென்றான். (௨௧)

இவவியாழ்முனிவவெந்தைசராசரஞ்சிருட்டிதெண்ணீ
ர்வனியிற்போகென்றானுலவைபடைப்பதனுக்கேற்ற
சவலருஞ்சிறப்பின்மிக்கதலனியாதெனக்கவன்றேன்
கவலுருதெனதுநெஞ்சந்தெளிவரக்கழறுகென்ன. (௨௨)

யாம்புகலுதுங்கேள்யாரும்சைப்பதற்கரியதூய
வாம்பிரநதிதீரத்தின்வஞ்சளாரணியமென்னு
மேம்படுதலனுண்டாங்குமேவினர்விழைந்தயாவுந்
தாம்பரிவுடனளிக்குஞ்சத்தியமின்னுங்கேட்டி. (௨௩)

அத்தலந்தனினீராடினூரவரமலராவ
ரத்தலந்தனில்வதிந்தோரவர்கண்மாதவத்தராவ
ரத்தலந்தனிற்றந்தோரவர்களேயமரராவ
ரத்தலஞ்சராசரங்களளித்திடுமாற்றலாகும். (௨௪)

மற்றொருதலத்திற்போகிமாதவமுறைவழாமை
முற்றொருங்கியற்றினுமுத்தொழின்முற்றுவஞ்சி
நற்றலனெய்தியாதிநாயகற்பூசையாற்றிற்
பற்றிடுமளவின்முற்றும்படைப்புறப்போகென்றான். (௨௫)

என்றியாழோங்குசெங்கைநாரதனிசைப்பத்தேனு
நின்னுளாதரமீதூரநெடுநிலனிழிந்துநாடிச்
சென்றுளார்வினைகடர்க்குஞ்செறிமயிர்க்குறுந்தாட்கேழந்
குன்றுளார்வியப்பவந்தக்குவட்டினைக்குறுகிறன்றே. (௨௬)

மாற்றருங்கேழல்வெற்புமாநதித்துறையும்வைஞ்
சேற்றிகழ்விழிபங்காளன்சிவசினகரங்கண்மேவிப்
போற்றொடுமடைந்ததாதிபுரத்தினையருளப்போற்ற
வேற்றதோர்பதியைச்சேர்தல்பசுவினுக்கியல்புதானே. (௨௭)

மருவிவெண்டிரைகொழிக்குமானதிப்பதூரீராடித்
திருமலராய்ந்துகொய்துசிவபரம்பரணைப்பூசை
யருமறைவிதியினாற்றுவானகந்தெரிக்குமேல்வை
யிருவிசும்பிடையினின்றோர்வாக்கெழுந்திசையாநிற்கும். (௨௮)

வாழியசுரபிகேண்மோவஞ்சுளாரணியஞ்சூழ்ந்த
ஆழிகடணந்தவாதிபுரமிதென்றுரைக்கும்வேத
மேழிருநிலனும்போற்றுமித்தலத்திடையோர்புற்றிற்
குழொளிவிரவிரீடிப்பாதலத்திருந்துதோன்றி. (௨௯)

திவ்வியவிலங்கமென்னத்திகழுமோரில்ங்கமவைகு
மவ்விலங்கத்தினுமமவிரொளியாதிநாதன்
வவ்வியயாவுநல்கும்வந்தனைபுரிதியென்னாக்
கவ்வையினுணரக்கூறிக்கரந்ததூமீளவானில். (௩௦)

அம்மொழியமிர்தந்தேனுவஞ்செவிநிறையமாந்தி
விம்மிதம்பெருகிஞானவெள்ளத்துண்முழ்கிநாளு
மெம்மறைகளுநின்றேத்தும்புற்றினதிடஞ்சார்வுற்று
மும்முறைவலன்வந்தன்புமுகிழ்ப்பமெய்விதிர்ப்பநோக்கா. (௧)

குடம்புரைசெருத்தறங்குஞ்சுரைநறுங்கொழும்பாலாட்டித்
தடம்பணைப்பொதுள்வனத்துப்பத்திரநறியதண்டே
னடங்குபன்மலர்கவேியன்பமுதூட்டிநெஞ்சி
னிடைங்கொளுமறைபழிச்சியிறைஞ்சிவந்தனைகளாற்றும். (௨)

பூசையிவ்வாறுதேவவருடமோர்மூன்றுபோற்றி
யாசைகூர்நாளினோர்காளழல்விழியுழுவைமென்றோற்
றுசரையசைத்தோன்செய்யசுடர்மணியரவுதிகங்கள்
வாசநீர்மீலைந்தவேணிமௌலியின்வாமந்தன்னில். (௩௧)

ஒருகுளம்புருஞ்சிபூறுபடுதலுமுளங்கவன்று
வெருவிநெட்டுயிர்ப்புலீங்கிமெய்நடுநடுங்கிவாளி
யுருவியதென்னமாழ்கியுருகிவாய்புலர்ந்துசூழ்ந்த
தருவினையெனவெம்பீழைக்கடலினுளாழ்ந்ததன்றே. (௩௨)

வேறு.

அஞ்சியஞ்சியகனூர்மணுகிடம்
மெஞ்சியாவிழக்கவெழுந்தயர்
நெஞ்சினுன்றலைப்புண்டெடுங்கணீர்
மஞ்சினாடிழிபரர் கவித்திடும். (௧௫)

விழுமழுங்கு. லர்வந்தவிம்முமீண்
டெழுமுணங்குமிரங்குந்தரங்கினின்
றழுமெம்மண்ணலுக்கன்பிலர்போற்கொடும்
பழுதுசெய்தனனென்னும்பணிப்புறும். (௩௬)

ஓதலாவதென்னுற்றுணர்வோர்பெறக்
கோதலாதனநல்குங்குழகன்பாற்
றீதலாபையிழைத்திலன்றீமையே
ஓதலாவெனக்கார்கொலொப்பாவரே. (௩௭)

வேதனுக்கரிதாமுடிமேலன்ப
ராதரத்தடனீரலரேற்றினு
ரேதமுற்றியயான்வடுவேற்றினேன்
பூதலத்திடையார்புகழ்பூண்டுளார். (௩௮)

இன்னகூறிப்பழிபுரியிவ்வுடன்
மன்னவாழ்வதுவாழ்க்கையன்றேயெனா
வுன்னவ்வேல்வையிலிங்கத்திடுனாங்கொளி
முன்னவன்பசுமுன்னரிற்றோன்றியே. (௩௯)

நீவருந்தல்வருந்தனின்பாலெமக்
காவதோர்வினையாட்டிதுகேட்டியாற்
பூவர்தூய்நமைப்பூசைபுரிசுநர்
பாவமாற்றினும்பற்றறுப்பாமரோ. (௪௦)

விரியுநீருலகத்தினிவ்வெவ்வினைத்
தூரிசறும்படிதூயவராய்த்தினம்
வரிகொளாய்மலர்கொண்டெமைவந்தனை
புரியிலெப்பிழையும்பொறுப்பாமரோ. (௪௧)

பாசவேரைப்பறிக்குமெம்பாதத்தி
 லாசையாரறியாதுசெய்வெம்பிழை
 மாசுவந்ததந்தோவெனின்மற்றவர்
 பூசையாற்பொறுப்பாம்பொவ்வெய்தவே. (௪௨)

தூயைநீயுந்தொடர்மனவாக்குட
 லாயமூன்றுமறியாதுசெய்பிழை
 பேரயயாமும்பொறுத்தனம்பூணிகேண்
 மேயபூசனையாற்றும்வியப்பினால். (௪௩)

நம்மைஞாலம்பசுபதிநாயக
 னெம்மையாளுடையான்கருணைசுரன்
 மும்மைநாமமுழுவதுமோதிடச்
 செம்மையாம்வரந்தந்தனந்தேனுவே. (௪௪)

மீளவும்மிறைவேண்டியநல்வரங்
 கேளெனக்கயிலைக்கிரியின்பசுந்
 தாளதாமரைநான்முகன்ருன்றுயின்
 மூளுமல்லின்முடிந்தசராசரம். (௪௫)

சேரநீதருகென்றுசெவ்வாய்திறந்
 தார்வையவருளினையாதல்த்
 பாரினுட்படைப்பிற்றிணைப்பான்மைகள்
 சோருருவகைசொல்லெனப்போற்றலும். (௪௬)
 வேறு.

யாமுறையி-னுக்கவாசுதென்கீழ்பானிருதிதிக்கிவைகளி
 னிடையிற், றுமினிதுரையுஞ்சராசரச்சுவடுதழைதருபிரளய
 ந்தோறும், பூமகன்முதலாப்படைப்புழிநம்மைப்பூசனைபுரிந்து
 நம்மருளாற், காமர்கூழ்வுறுமவ்வுடிகளின் குறிப்புக்கண்டுகண்
 டிவ்வணம்படைப்பார. (௪௭)

அச்சுவகைளைத்திப்பியவடிவமமைவரவா தியினமைத்தாம்,
 வைச்செமையிதயத்தவைகளைநோக்கிவணங்குநர்பிறந்தைவாரு
 திவீழ்ந், தெய்ச்சினைப்புறும்பொய்வாழ்க்கையின்யாக்கையெடு
 த்திடலொழிந்திமையவரும், பச்சைமாயனும்வேதனுந்தொழு
 முத்திவீட்டினைப்பரித்துவாழ்குவரால். (௪௮)

அளிவினைசுரபிரீயமர்சுகடமுனடைவடைவெமதருடங்
குந், தெளிவரவகுக்குந்தொழிலொருங்குணர்ந்துகிழ்வறத்தி
ருத்துகென்றருளி, யொளிவளர்பவளச்சடாடவிப்பெருமா
னோங்கொளிவளரிலங்கத்திற், தளிப்புரைமேனிக்கருணையந்
தடங்கட்சாம்பவியுடன்மறைத்தனனால். (௪௧)

நெக்குநெக்குநகிடுமெங்கணீருகுத்துநிருமலனவ்விலங்கு
திற்புக்கிடுமளவுஞ்சிவசிவபோற்றிபோற்றியென்றிளம்பிநற
யறுகு, கொக்கிறகணியுஞ்சுழலனைப்போற்றிவிடையொடுங்
கோக்குவக்கபிலை, தெக்கணமனுக்கிரசரசர்சுவடுதெரிதருமெ
ல்லைசார்ந்ததுவே. (௫௦)

ஆண்டையினெய்திச்சுவடுகண்ணோக்கியருமறைச்சிரத்
தின்மேலொளிரும், பாண்டரங்கனைத்தனுள்ளுள்ளேவிழித்துப்
பார்த்துமீளவும்வியனுலகைக், காண்டலுங்கமலக்கடிமலர்ப்
பொகுட்டுக்கடவுள்வேதியனுளங்கவல, வேண்டியவாறேசரா
சரமனைத்துமுதித்தனவிம்மிதம்பெருக. (௫௧)

பூத்திடவதித்தசராசரமனைத்தும்பொசித்திடலுள்ளிடை
த்தெரிந்து, நீத்தவார்சுழலநிருமலனுறையுநீருக்கோயிலினுத
க்கின், மீத்திகழமுதந்தானெனத்திரண்டவெண்ணெய்மால்வ
ரையினவிதித்துத், தீர்த்தமொன்றதன்கீழ்பால்வகுத்ததுவத்
தீர்த்தமுந்தேனுமாதீர்த்தம். (௫௨)

செப்பருங்கபிலைதருநவநீதச்சீதமால்வரைக்கிணைசெப்பின்,
முப்புவனங்கடம்மீலொன்றின்றான்மொழிவதற் கெவன்கொல
ப்பெருமை, யெப்புவனங்கடொறுந்தொறுமவினைகட்கேதுவா
யுதித்தபல்லுயிர்க்குந், துய்ப்பனயாவமுளிப்பதுகயிலைச்சடர்க்
கிரிநிகர்ப்பதுகிறப்பால். (௫௩)

விப்புலன்மலநீர்வைப்பிவைமுழுதும்வெதும்பவெவ்வழுவெ
ரியெழினுந், தட்பமோர்நீறிதுந்தணப்புறத்துபைந்தளிப்புரை
மேனிமென்கோதைக்கட்கருங்குவனைக்கதிர்நிலாமுறுவற்கெள
ரிபங்கினன்மடற்கைதை, முட்செருக்கியவாலெயிற்றுவெம்பா
ந்தண்முடியினன்வடிவமேவியது. (௫௪)

காண்பதற்கிதயங்கருகிடினமுக்கட்கடவுடனுலகளிப்பது
தாட், சேண்படுகெறியிற்றேய்வுறநடப்பிற்சிவனுடனிருத்துவ
தனுகி, மாண்புறக்காணிந்பரம்பரனுருவம்வழங்குவதருச்சனை
புரியிற், பூண்பதற்கரியபதமளிப்பதுவப்பொருட்பையார்குணி

அலகிலவாயசராசரமனைத்துமார்கல்யாடைசூழ்கிடந்த
மலர்தலையுலகின்வளனுடன்பொலிந்துவாழநாட்பசுபநிராத
னிலகியகமலபதமிசைமிட்டுமருச்சனையியற்றியக்கபிலை [தால்.
தொலைவிலவரனுமிறைதிருவருளுஞ்சூழ் வுறத்துறக்கமேவிய

பொருவறுஞ்சுரபியருச்சனைபுரியுங்காலையிற்போழிளமதியு,
முருகுயிர்த்தறுகாற்சுரும்பிசைமுரற்று மொய்மலர்க்கடுக்கையு
முடித்த, திருமுடிபுறுபடக்குளம்புரைக்கமிதிக்கவுந்திருவு
ளத்தெண்ணு, தருளசுரந்திடலாற்கருணைநாயகனென்றமல
னையுலகெலாமறையும் (௫௭)

வரன்முறைவழியேபிரளயந்தோறுமாய்ந்தவைவழங்கலா
னாதி, புரமதுதனைத்தொல்வேதமுங்கருப்பபுரியெனப்புகன்றி
டுமென்றால், விரவுமேதினியினுளதலன்களினும்விசிட்டமித்த
லமிகுதவத்தி, னுரவியதொல்சீர்முதுக்குறைவினருமுறைவத
ற்காண்டுளம்விழைவார். (௫௮)

ஞாலமாதியவந்துதிப்பதன்முன்னாவினுதற்கரியபேரொ
ளியாய், மூலமாய்முனைத்தபசுபதியிலங்கமுந்திரைப்புடவியி
ன்முனைத்த, வேலுறுமில்லங்கமெவற்றினுமதிகமுண்மையென்
முறைத்தனன்வியாதன், சாலுறவையமிலையிதற்கையஞ்சாற்
தினேரிழிகுலத்துகிப்பார். (௫௯)

பார்புகழ்பசுபதீச்சுரனென்னும்படரொளியிலிங்கத்தின்
கீழ்பாற், ஞாற்புனைகோடியிலிங்கமொன்றதன்கீழ்சார்கயிலாயநா
யகனென், நேர்புனையிலிங்கமொன்றதன்றென்பாற்கரியமாலீ
சனென்றிசைக்குமோரொளியிலிங்கமதற்கொருசார்வஞ்சுளே
சனென்றுரைக்குமோரிலிங்கம். (௬௦)

இலங்குமெய்ச்சோதியியல்புடைப்பஞ்சவில்ங்கமுத்திவ்
வியவிலிங்க, மலங்குநீரடைமருங்கின்மீதிசைத்தவத்தலத்த
ன்றியோர்வேறு, தலன்களினின்றூலத்தலப்பெருமைசாற்றி
டற்கரிதுமுப்பகையும், புலன்களும்வென்றமுனிவீர்களென்
னச்சூதமாமுனிவரன்புகன்றான் (கக)

சராசரச்சருக்கம்முற்றுப்பெற்றது.

ஆ சருக்கம் ச- இ, திருவிருத்தம்-உகந.

அலங்காரவதிச்சருக்கம்.

மண்ணினுளனிடையெண்ணவரியனவண்மையுளபொரு
ண்மன்னுமே, யுண்மையொளிதரவுண்மையருள்பெறுமுண்
மையதுவருமுண்மையே, கண்ணிதொடுகணையண்ணலுயர்கவ
ர்கண்ணரமுல்புரைவண்ணஞர், விண்ணினுயரியதண்ணமதிநி
கர்வெண்ணெய்வரைதனைநண்ணுமே. (க)

வேறு.

இந்தவாறுரைத்தமுனிமுகநோக்கிமுகமனோடேத்தியா
ண்டு, முந்தமாதவமாற்றிச்சிவார்ச்சணையைவரன்முறையின்மு
ற்றினான், முந்துமாவரங்களுடன்முத்திவீடடைந்தோரை
யுரைத்தியென்னுப், பந்தவாணவப்படலங்கிழித்ததவமுனிவரர்
தாம்பகரலுற்றார். (உ)

பகர்த்தசவுனகராதிமுனிவர்முகஞ்சூதமுனிபார்த்தப்பாச,
மிகழந்துமுழுதொருங்குணர்ந்தீரருச்சணைகளியற்றி நோர்க்கெ
ல்லையின்ற, லுகந்துபராசரன்றவத்திலுதித்தெமையாளொருரு
ரவனுண்மைஞான, மகந்தெனியமொழிந்தவையிலறிந்தவாறு
ரைத்துமெனவறையலுற்றான். (கூ)

தெண்ணிலவுதவழுவேணிச்சிற்பரணையொருகாமதேனுஞ்
முண்ணியமவழிபாடுபுரித் தசராசமுழுதுமுதவியும்பா,
விண்ணிலதுபோயினதுசொற்றனமுதுறுநினைவரைமிசையின
வைகும், பண்ணிவற்சொல்லவங்காரவதிமுதலோர் பரிந்தடை
தபரிசுசொல்வாம். (ச)

மூதண்டமுகடுருஞ்சிமுழுநிலவுபரப்பிமறைமுழங்குவெ
ளளி, வேதண்டடுமுடியினமலனெருபாலரசவீற்றுவுக்குங்,
காதண்டமுறழ்புருவக்கருணைபொழிகுருமணிபொபாற்குழை
கடாமுங், காதண்டவருடுகெடுங்கட்கெளரிதலைவனைநோக்கிக்க
முறுகின்றாள் (டு)

எவர்க்குமுடலுயிருணாவாயிருந்துமளவிடற்கரியவிதை
யியாற்றுந், தவததினுளேதவமரியதவந்தெரியவடியேற்குச
ற்றுகென்னச், சிவததசெழுங்கனிமொழியாயரியதவஞ்
சிவார்ச்சனைமற்றதுதானசெப்பிற, பவக்கடலைக்கடததுமுதி
கையேற்றிவிடுவதற்கோர்பகுதியாமே. (சு)

இருவரறிவதற்கரியவொருபொருளேயிருநிலததினெரு
வாதுன்னைப், பொருவறுபூசனைபுரிதற்கிவ்வுழியெனறடியேற்
குப்புக்குகென்னக், குருவியிரமணியிமைப்பவருவிகொழித்தெ
றியமவானகொம்பேதொல்லை, யருமறைகள்பழிச்சுமவஞ்சுளா
ணியததேகுதியெனறருள்செய்தானால். (எ)

வேணிநாண்மதிக்குழவிமிலைந்தபரம்பரணைவிடைகொண்
டுதேவி, வாணிநாமகளுமலாமகளுமலர் தூவியிருமருங்குமொய்
புச், சேணிசேர்மகளிராமகளிர்முதலாயசேடியர்களீண்டக்,
நாணியாகியவஞ்சுளாரணியததிடைப்புக்காளகைலைநீங்கி. (ஐ)

குற்றேவலிற்றழைக்குங்கோற்றொடிவேற்றுணைவிழியார்
குறுகிநிற்ப, மற்றேவல்பலவாற்றுமணியிலவுநகைமாதர்மருங்கு
மொய்ப்ப, நற்றேவமகளிர்முதல்யமடவார்பணிவேட்டுநயந்து
குழ, வற்றேவன்முலைநாரிதானேயாராதனைகளுஞ்ற்றலோ
ரது. (க)

புதுநீர்மஞ்சனமாடிப்புண்ணியவெண்பொடிமேனிபொடி யப்புதி, மதியார்வண்டுணுமுன்னர்மலர்கொய்துநீர்த்தும்பிலவ டுத்தப்பெய்து, முதிர்வாசமல்தெய்வைமுதலபலதிரவியமுமு றையினேந்தி, விதுகாலமேனப்பசுபதிச்சுரனைவழிபடலினித யம்போக்கி. (க௦)

ஐந்துவகைச்சுத்திமுற்றிச்சோடசத்தில்வழுவாமையருச் சித்தேத்தும், பைந்தொடியைமுகநோக்கிப்பசுபதிநாயகன்கரு ணைபாலித்துன்போல், வந்தனையாற்றுகரரிதுவருதியலங்கா வதிமங்கையென்னச், சந்ததமும்பிரியாமையுடனமைத்தானோ தவிசிற்றலைமையிக்கான். (க௧)

ஆயகாலேபிற்சிறைவண்டறைதருவெண்கமலமலரகட்டு வைகுந், னாயவாணியுஞ்சுருதிமறைமிருதியாகமங்கள்சொற்ற வாற்றான், மேயபூசனைபுரிந்துவிமலனருட்பணிதலைமேற்கொ ண்மிதண்டேன், பாயுரிடொருவனததிற்பன்முறைமாதவம்விழை விறப்பில்வதானாள். (க௨)

விளரிடாடியசுரும்பும்பசுந்தேனுஞ்செந்தேனின்மேய்ந்து மூழகு, முளரிவாயரசாட்சிபுரிதிருவுமுந்மெருக்குமிதழித்தா றும், வளர்சடாடவிப்பெருமான்மலர்த்தாளில்வந்தனைபன்ரு றைவழாமைக், கிளர்வினாற்றினைத்தருளின்வழியொருசார்மா சுவத்திற்கெழுமலுற்றான். (க௩)

விஞ்சைமாதருமமுதமொழுக்குழலிசைமதுரயிழற்றுங் கின்னை, யஞ்சொலாரணங்கினருமலங்காரவதியுடனாரணங்க ளேத்தும், வஞ்சியாநிலைநாதன்னைநனைமென்மலர்தூவிவழி பாடாற்றி, நெஞ்சமேவல்ற்போக்கித்தமாதவயிழைக்குநினை வில்வாழ்ந்தார். (க௪)

அலங்காரவதிமதிவாணுதலிகலைவாணியரவிதைபீசு, னிலங்காரமுலைவனிதையிவர் புரிவந்தனைபுகன்றாமிளரீரான த், தலங்காணுநளினமலர்ச்சதுமுகவனைமுகவன்றனைப்பொ றிப், புலங்காயுநனிதவத்தீர்ப்புசைபுரிந்தவைதெரியப்புகலஹ் (க௫)

அலங்காரவதிச்சருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆக சருக்கம் ௫ - ௫, திருவிருத்தம் - ௨௨௮.

பிரமச்சருக்கடி.

கமழ்சோலைலமலர் வாலிமேவுகருவூரரதிபுரஞர்
நமையாளுநாதர்மறையோதுபாதர்நவதீதீதவரையா
ருமைநேசர்தேசுபொல்பூசையாசையுறையாதுதேசமுழல்வீ!
யமபாசமோசமலநாசமேனியுறவீசிலேதுபுகலே. (க)

வேறு.

புண்டரிகநாண்மலர்த்தோட்டகட்டுநெடுப்பொருட்டிலரசி
ருக்கும்புத்தேள், கண்டுவிழ்சராசரங்களுயிருலப்பக்கவன்
றுதிருக்கியிலேபோகி, யண்டர்பிரானருளியவாறந்கரிற்சில!
நன்மாமகங்களாற்றித், தண்டலேருழ்கருவுற்றலைவனைவந்த
பெயுரியச்சார்தல்வேண்டி. (உ)

செய்யருட்டஞ்சிறைவெள்ளோதிமத்தின்வெரிநிடைபிற
றிகழுவெய்தித், துய்யமாமுனிவரருமிமையவருநனிதவருஞ்
சூழந்துபோற்ற, வையமீதியிந்துவளர்வஞ்சனாரணியத்தினெ
ல்லேகாண, வையன்வாழ்பதியிதெனவூர்திவிடுத்தரகரவென்ற
ஞ்சலித்தான். (ங)

அரகரவென்றஞ்சலித்தமறைக்கிழவனத்தொல்லுமமரா
யாருங், கரகமலமுகிழ்ப்பமொழிகுளருளியுமாதவத்திற்கரு
ணைவைத்த,விரகமுனிவரரார்ப்புமேனையோர்மிடைந்திறைஞ்
சுமொல்லியுமாக, வரதனுறைதருகருநூரெழுந்தெழுநீர்க்கடலெ!
யுமறைத்தமாதோ. (ச)

பின்னிமறிதிரையெறியாம்பிரந்தியிற்பழந்துபிதாமகன
றொல்லேத, முன்னிவிபூதியுமக்கமணியுமுடல்கவினவுமை
யோர்பாகன்றன், சந்நிதியிலரகரசங்கரபோற்றியெனும்வாய்
மைதழைப்பநண்ணிச், சென்னியுறப்பன்முறைதாழ்ந்தனனெ
ழுத்துசெழுங்காமதேனுமுன்னம். (டு)

படைத்தசராசரச்சுவடுநவநீதப்பருப்பதமும்பார்த்துவெள்ளை, விடைத்துவசனருளுடையோர்க்கியாதியலாதெனமனத்துள்வியந்துவாசத், தொடைத்துளவோனாபிமலர்த்தோன்றி னோனித்தலனைத்தொழமுன்னாற்றிக், கிடைத்ததவப்பயனிது வென்றமலனருச்சுனையன்புகிளர்த்தலுற்றான். (க)

நத்தேறுநனிதிரைப்பாற்கடலினமுதயின்றிமையாநாட்டம்பெற்ற, புத்தேளிர்மிடைந்துபுடைப்பணிகேட்பப்பூங்கமலப்பொகுட்டிப்புத்தேள், கொத்தேறுகொழமலரின்குவைகணறுங்குறடுருஞ்சந்தெய்வைவாசச், சுத்தோதகம்பளிதமுதலதிரவியங்கொணர்ந்துதுணியுமன்பால். (எ)

தொல்லைஞான்றுதித்தசராசரந்தொலையவருபாவத்தொடர்புமேரு, வில்லைவாங்கிப்புரமுன்றெரித்தவனையன்றிவிதிக்குவலென்றுன்னு, மெல்லையாண்டுறுபுகரும்படைப்பனகண்டியலின்மறந்திடலுமெல்லா, மொல்லைநீர்த்திடல்வேண்டுமுளத்தினனாய்வழிபாட்டிலுறுதிபூண்டே. (அ)

இருக்காதிமறையங்கமாகமங்களியம்பியவாறியைந்துபூசைப், பெருக்காசைக்கடன்மேன்மேலும்பெருகிக்கரைபுரளப்பெருமாள்செம்பொன், மருக்காலுமலர்த்தாளில்லைத்தமனாதிக்களைவிடாதவணிறுத்தித், தருக்கானமனச்செருக்கைத்தள்ளினான்பரவசமாக்கடலிற்றூழ்ந்தான். (க)

தாழ்ந்தமனமைப்புலவேடக்குறும்பருர்வழியிற்சாராவண்ணம், வாழ்ந்துருகியுங்காந்தமும்போலவந்தனையில்வழாமைபற்றிச், சூழ்ந்துவிழிநீரருவிசொரிதரவானந்தநெடுந்துழனியாற்றி, யாழ்ந்தனன்ராசதமொருவிச்சாத்துவிசுமடைந்துதுதியறையலுற்றான். (க0)

வேறு.

உருவேயருவேயொளியேசரணம்முணர்வேயுணர்வாருணர்வேசரணங், குருவாய்வெளியேவருவாய்சரணங்கொடுமால்விடமார்மிடருசரணங், கருமாகரிவீழூரியாய்சரணங்கருவேரறவேவருவாய்சரணங், திருமாலறியாவிறையேசரணந்திருவாலையாய்சரணஞ்சரணம். (கக)

யுகம் நுமிலாவமலாசரணம் மொளியுடொளியாவொவியே
சரணம், முகமாயிரமாமுதலேசரணம் முறையேதமர்தாயிலி
யசரணம், அகனேபுறனேயிலனேசரணம் மடியார் துயர்தீர
டிகேள்சரணஞ், செகநாயகனே சிவனேசரணம் திருவானிலையா
யசரணஞ்சரணம். (கஉ)

பவளாசலமேனியனேசரணம் படிநீரெரிகால் வெளியே
சரணந், துவளாவொளிர்மாமணியேசரணஞ்சகஞானப ரபர
னசரணம், நவந்தசிலாவிதையேசரணந்நடுமேலொடுமீழுமி
லாய்சரணஞ், சிவனேசிவதேசிகனேசரணந் திருவானிலையாய்
சரணஞ்சரணம். (கங)

வேறு.

இவ்வண்ணஞ்சதுமறையோன்சரணமெனவேத்துதலுஞ்
செவ்வண்ணச்சிவபெருமான்சிவலங்கத்திடைநின்று
முய்வண்ணத்தெழுந்தருளியுந் தனநின்பூசையென
மய்வண்ணத்துறுவரங்கள்விழைந்தவைகேட்குதியென்றான்
அலகிலருமறைக்கொழுந்தேயானந்தசுகோதயனே
நிலவுகுணங்குறிகடந்தநிருமலனேயிருவினையின்
மலதிமிரமுனிபருதிவானவர்க்குமேலவனே
புலவுசுததளமணவனுளமலரடிபோற்றி. (கரு)

புன்மையேன்கண்படையிற்புவியசராசரங்கள்பொன்றுந்
தன்மையால்வரும்பாவந்தலைவனெனனுமகந்தை
அதான்மையாம்படைப்புமறந்திடறொலையவருளுகென
மன்மயானத்தாடிவழங்கியருள்புரிந்தருளி. (கசு)

நிறைகலைவாணியைமன்றனிகழ்த்திநமதருணிலையி
னறையிரைநீரவனிமுதலியதருதியடைவினென
விறையருளும்பணிதலைமேலிருத்தியிறஞ்சினனகன்றான். ()

எண்ணருமாநதிக்கரையுத்தரத்துவஞ்சுளேசனுக்கு
கண்ணுகுணக்கெனவாநிராயகர்க்கவாசியென
வண்ணல்வரிவிற்கெழுமூன்றம்புவிழுமாயிடைந்
புண்ணியமாதிர்த்தமெனவொருவாவிபொலித்தான். (கஅ)

நியமித்தவுவளகத்தினிமலனையாவாகித்துக்
நயமொத்தவவ்விஞ்சிக்கரைமிசைமாதவமாற்றி
நயமொத்தமுழக்கெழவிண்ணிமையவரேத்தெடுப்பமறை
நயமொத்தநான்முகவனவரீதக்கிரிநனுதி. (௧௬)

அவ்வரையுதிசியின்கண்ணாரழல்வேள்விக்குண்டஞ்
செவ்விபெற்றநியமித்துத்திகழ்ப்புபத்தறிநிறுவி
யெவ்வமறுதிரவியங்களைல்லாமும்வருவித்துப்
ந்பங்கயன்மீளவுநனுதி. (௨௦)

புனல்படிந் துமணித்தசும்பின்புதியந் தும்புனல்பெய்து
பனகனூநிலைநாதன்மௌலியிற்பன்முறையாட்டி
நினைவினருச்சனையாற்றிநிமலனனுமதிபெற்றுக்
கனகரீள்கருப்பனுயிர்கனவேள்விக்களம்புக்கான். (௨௧)

ஆயிடைநான்முகன்வேள்விதொடங்கினனென்றத்திரியும்
பாயுத்திதுகர்முனியும்பரத்துவாசனும்புலத்தைக்
காயும்வியாதனுஞ்சகனுங்காசிபனுங்கோசிகனுந்
தூயவசிட்டனும்பிருகுந்தருவாசமாமுனியும். (௨௨)

வாமதேவனுந்ததிசிமாமுனியுங்கண்ணுவனும்
சாமதேற்கியனுஞ்சாபாலியுஞ்சாண்டில்லியனு
மாமறையேராமதனுமுபமன்னியனுஞ்சங்கண்ணுங்
காமருசீர்ப்பராசரனுங்கொளதமனுஞ்சதிக்கணனும். (௨௩)

காசின்மிருகண்டிவுமார்க்கண்டனும்விபாண்டகனு
மாசில்விச்சவாவசவுமீசியும்வாமத்திரியு
மேசில்கொண்டின்னியனுமெழில்வாலகில்லியநுந்
தேசுறுமட்டாக்கிரனுந்தெக்கணனும்புலத்தியனும். (௨௪)

சனகனுஞ்சனந்தகனுஞ்சனந்தரனுஞ்சனற்குமர
னெனவருநான்மறையவருமெண்டிசையிலுறைபவரும்
புனைதவநாரதமுனியும்புண்டரிகமாதவனு
மனவளர்த்தத்தாத்திரியுமங்கிராமுனிவரனும். (௨௫)

யம்முனிவரனையவருமெய்தினர்விஞ்சையரியக்கர்
யம்முனிபுகரர்ஹரும்புகுத்தனர்பொங்கலைநெஞ்ச
மெலிகந்தரன்மலர்த்தாள்வணங்கினர்வந்தனையாற்றி
யம்மலேவள்ளிக்களத்தினிரைநிரைதொக்கணவற்றார். (௨௯)

நெருங்கினர்யாவரையுமுகனெந் துமுகமன்னியம்பி
ருங்கின் பறைமுறைதவிசுபுழங்கிமுலர்மறைக்கிழவன்
நங்கயமொன்றுரித்தோன்பொற்கழலைமனத்தவிசிருத்தி
ருங்கலையாரணம்பயின்றாரழல்வேள்வியாற்றினான். (௩௦)

ஆற்றியவிப்பாகமவரவர்க்கமைவுவரமரபி
யுற்றமறனியதவியலகீன்றவத்தமியைப்
பொற்றியினம்பிறைவேணிப்புனிதனாநிலைநாதன்
கூற்றினுயிர்குடித்தமலர்க்குரைகழற்றாமரையிறைஞ்சி. (௩௧)

முழவசனிமுழக்கவிண்ணோர்மொய்மலர்மாமழைபெய்யப்
பழமறைவேதியராசிபகரமுனிவரரேத்த
விழவுமறுகிடைபூர்ந்தவிரித்தழல்சான்றாகவயன்
மழலைமொழியமுதொழுகுங்கலைவாணிமணநயந்தான். (௩௨)

நாமகலைவேட்டபெருநயப்புமிறையருள்சிறப்பும்
கனாட்கொடுபெருமான்பொலிந்துறையவ்வுழிநறிய
நாமணியாலிழைத்தசினகர்மொன்றுவகுத்ததற்குத்
தேமணியத்தண்டலைகழித்தருதென்கீழ்பாலில். (௩௩)

முத்தலைவேற்பத்திரையமுழுமணிச்செண்டாயுதனை
வைத்தவர்வைகிடக்கோட்டவகுத்துவஞ்சுளாடவிசு
முத்தலனைமுழுதுமெழிலமரர்கோன்பதிபோல
வித்தகர்மீதுரவிதித்தனெனவையும்விதிப்போனே. (௩௪)

விதித்தபிடைகச்சிகரிமேருவெனவொருதிருத்தோர்
மதித்தனன்முவுலகுரைகோர்வரமுரசமறைவித்துத்
அகித்தெழுபங்குனித்திங்களுத்திரத்திலுயர்கருவூர்ப்
பதித்தலைவர்க்கித்தத்தவிழப்பொலிவுபெறப்பணுவித்தான். (௩௫)

இவ்வாறுசராசரங்களியற்றிவரம்பலபெற்றுச்
செவ்வாய்வெண்ணைகைவாக்கின் றிருவுடனான்மறைக்கிழவன்
சைவாகமத்தெளிவின் றலைவன்விடைதலைமேற்கொண்
டெவ்வானவரும்போற்றவெய்தினுன்றன துலகம். (௩௩)

வேறு.

பைந்துழாய்ப்புடலைபுனைபரந்தாமனிலஞ்சிறும்ப துமட்
போதில், வந்தவேதியன்வேள்விக்குண்டம்வினை நுவிதிவழி
யிற்சாத்துஞ், சிந்தையார்முத்திலீட்டைகுவார்மந் திரமின்றித்
தெளிவில்லாத, புந்தியார்வாளாமெய்ப்பூசிடனுஞ்சிவகணத்திற்
பொலிந்துவாழ்வார். (௩௪)

முளரிநான்மறைத்தலைவன்மழலைவரிவண் டிரங்கமுருகு
நாறுந், அளபமால்விடையவனைத்தொழுதுவழிபட லுரைத்தா
ஞ்சருதிநூலிற், கிளர்பராசரன்றவத்திலுதித்தெமையாள்வியா
தனருட்கிள்ளிப்பாகன், நளசரோருகயிறைஞ்சிப்பதரிவனஞ்
சார்ந்தபடிசாந்துகின்றும். (௩௫)

பிரமச்சருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆக சருக்கம் ௬ - இ, திருவிருத்தம் - ௨௬௩.

பதரிவனச்சருக்கம்.

கஞ்சச்செழுமலராஞ்சிப்புணலள றுறவேகவினுவவரிமா
லா, யெஞ்சிப்புடலியிடந் துட்கவலைகொழனநேடவுமரியனநு
லோர், நெஞ்சப்பொருளினவன்பர்க்கெளியனநிலைநாடகநவி லு
வநீரோழ், செஞ்சொற்றெரிதமிழ்வஞ்சிப்ப தியுறைதிருவாரி
லையிறையவர்தாளே. (௧)

வேறு.

ஆண்டனைமாமுனிவருமர்ச்சனையாற்றியண்ணலருள்
வெண்டியிருக்கையினகன்றாரருண்மறைவியாதமுனி
புண்டிகிரந்தரம்பரனைப்பூசைபுரிவதுகருதி
அண்டமனத்தினனாகிவரதனையேத்துபுரின்றான்.

(உ)

வத்தலுமாமணிமன்றினெழினடனம்புரிஞானக்
கூத்தனிமயாசலப்பைங்கொடியொருபங்கினனாகிப்
பாத்தனிரதங்கடவும்பால்புரைவெள்விடைமீதிற்
பூத்தனனற்சுடரிலிங்கத்திடைநின்றும்போந்தருளி.

(ங)

நெக்குருகியிறைஞ்சவியாதனைநிமலன்விழிசாத்தி
மிக்கதவமறைமுனிவவிழைந்தமைகேட்டுகியென்ன
நக்கவுனையருச்சித்துரனிதவமாற்றிடவீண்டு
தக்கதலனருளுகெனச்சசிபுனைவேணியன்சாற்றும்.

(ச)

உற்றுரையுமதிருக்கையக்கினிதிக்குத்தரபாந்
சிற்றிலைன்கனிப்பதரிதிகழ்வனமொன்றுளதவன
ன்றவவைகுதியென்னைவிற்றுருதலைதரித்தோன்
மற்றவனுக்கருள்வழங்கிவளர்குறியினிடைப்புக்கான்.

(ஞ)

எந்தையருளியவாற்றுவேதமுனிவியாதமுனி
முந்தைமலமுருக்கியமாமுனிவருமறைக்கேன்வி
மைந்தர்பலர்புடைநெருங்கமலர்ப்பதரியானிறைந்த
வந்தவனந்தனக்குரியவாச்சிரமமெனவடைந்தான்.

(சு)

இரந்தையவ்வனமென்னினுமிலஞ்சிமாதனைவேய்
ரந்தைசம்பிரநாளிகேரஞ்சரபுண்ணை
செருந்திதாதகிசெண்பகம்பாநிரிபலாச
குருந்தசுந்தனங்குங்குமங்குரவுதக்கோலம்.

(எ)

வில்லுவம்பலாவாசினிவிளர்க்கரவீர
நெல்லியம்பிரம்பிப்பிலரீர்வஞ்சிசியமங்
குல்லைமல்லிதெருக்கத்திவெட்சிசுங்குலிய
முல்லைபித்திகைமுதலியமரஞ்செடிமொய்க்கும்.

(அ)

கொன்றைமுன்னரோரெரிமரங்குலவுதன்மலை
துன்றுகாலையினதன்மிசைப்புட்குலந்துவைத்தல்
கன்றுழைக்கரன்முன்றிலிற்கார்த்திகைத்தீப
நின்றெழும்பொழுதன்பர்களார்ப்பனநிகரும். (க)

சலம்பெய்வெட்சியினிறைவுறமலர்ந்தசண்ணறும்பு
சிலம்புநூலினுண்மறைந்ததனிடையொளிதெரித
லலம்புரீர்முடியந்தண்ணழல்புரைமேனி
யிலங்குவெண்டிருநீற்றிணைநுத்தலையெய்க்கும். (க0)

தூங்கணங்குரீஇக்குடம்பைகணிரைநிரைதொக்குத்
தேங்கமழ்ந்தபூம்படப்பைகடொறுத்தொறுஞ்செறித
றாங்கநுந்தவமுனிவர்த்தனித்தனியொடுக்க
மாங்கமைத்துமாதவம்பலவாற்றுதல்கடுக்கும். (கக)

நீடருந்தவமிழைக்குநர்நெக்குநெக்குருகிப்
பாடலேடவிழ்த்திருகணீர்பனித்திடலன்றி
மாடணைந்தபூநந்தனவனங்களுந்தினமு
மேடவிழ்த்துளநெகிழ்வுறநெடுங்கணீரிறைக்கும். (கஉ)

முற்றொருங்குணர்ந்தாற்றியநோன்பர்முக்குறம்புஞ்
செற்றநல்விரதம்புரிபலன்கொடுகிழ்வார்
மற்றையோரென்றியும்வ்வனமரங்க
ளுற்றமாவிரதம்புரிபலன்களோடுறையும். (கங)

மோனமாப்புலனடக்கிணீண்மூச்சவித்திருக்கு
ஞானவாட்படைத்தீரலினர்நான்மறைமுடிவு
போனகேள்வியாபுதுக்குறையவர்பொறிதேற
வீனவவ்வினைக்கிழங்ககழந்தினிதுவீற்றிருப்பார். (கச)

கறையெறிந்தவெண்பல்லினர்கமலனும்வெட்க
மறையெறிந்தசேப்பொழுகியவாயினர்விதிக்கோ
லுறைதரும்புனற்குண்டுகைக்கையினருரத்திற்
செறிமுந்தூலன்னம்மரவுரிததுசினந்தகழ்வார். (கரு)

வேறு.

முருகுவிர்க்கும்பசுந்தென்றன்முளரியசோகந்தளவ
முருகுவிர்க்கு, தங்காவிமதுகரங்கோகிலங்கின்னைச்
தெருமுதன்பாதவர்க்குடைந்ததே விசிகாரரிசின்னம்
பரிவிடுத்தப்படைமாரன்புறங்கொடுத்தபான்மையதே. (௧௯)

பண்ணிளிர்மறையாடும்பனவர்குறுஞ்சால்தொறு
பாண்மலர்செங்கனிதருப்பைநன்கமைத்துப்பாந்தளமிழ்
சேணவீர்செங்கதிர்விரிக்குஞ்செய்யமணிச்சுடரேற்றி
பண்ணவர்போதசெம்முகத்தகருமந்திவழிபடுமால். (௨௦)

வேறு.

முதுநான்மறைமகராலயமுழ்க்ப்பவர்க்குந்
துதியாகமந்தித்தீம்புனேறயந்தேதமகற்றும்
புதிதாந்தருமம்பூத்தபுராணத்தடம்படிந்து
கதிநீடிருந்துறைசேர்ந்துநெஞ்சுவகைக்கரைகாணார். (1)

செறியுந்தவமுனிவோர்மனத்திமிரந்திசைபோகி
மறியும்படியுதயஞ்செயுஞானச்சுடர்மான
வெறியுந்தியமலர்க்கானிடவீங்கும்மிருளிரியப்
பொறியுந்துபையரவின்மணிபொழியுங்கதிர்நிலவும். (௨௧)

வேறு.

இன்னதாபரமக்கொடிமுதலியயாவ
மின்னகாலத்திலின்னையளிக்குமென்றியம்ப
மின்னகாலமென்னுதொருகாலத்திலிய
மின்னபலவளத்தருவனப்பெருமையாரிசைப்பார். (௨௨)

அந்தீள்வனத்தாயிடையளவின்மாணக்கர்
சிற்தேதேரருந்தவத்தினர்திசைதிசைமொய்ப்பப்
பைந்துழாய்முகிற்கலையெனவரும்பராசரன்றன்
மைந்தனவ்வுழிவைகினன்மழைவளஞ்சுரப்ப. (௨௩)

தெருமுதல் - எதுகைநோக்கிவந்தது.

வேறு.

அணுகுருனிவரனெழுநாவழற்கிறைவன்றிசைமழை
நணுகுநதிக்கரையருகினுதக்கெனநான்மறைகொழுந்தி
ணுகுபொருளுருவரசொன்றுளதன்கீழ்நுவலவரு
மணிகொடுத்தெண்டிரைகொழிக்குமொருதீர்த்தம்வயங்குமால்.

நவ்விவியுமைபாகனருச்சனையினலத்தினைத்து
வவ்வியகாயத்திரிமாமனுவினுளவுறுப்பனைத்தும்
வெவ்வினைதீர்தரவருளியேதியருக்களித்தருளி. (௨௯)

வியாதமுனிவரன்பதரியிளிர்வனமேவியதுரைத்தாம்
புயாசலரெண்டிசைப்பாலர்புணரிவிடதுகர்பெருமான்
மயானநடனவில்பாதமலரிவருச்சனையாற்றித்
தியானமனத்தினைத்தடைந்தபடிதெரியச்செப்புவாம். (௩௦)

பதரிவனச்சருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.
ஆக சருக்கம் ஏ-ஐ, திருவிருத்தம் - ௨௮௭.

திக்குப்பாலகச்சருக்கம்.

செறிகானடைந்துசிரமார்புடைந்துதெளிநீர்குடைந்துசகமேல்
வறிதேதிரிந்துதவமேபுரிந்துமதினுல்புரிந்துதிரிவீ
ருறுவோரிறைஞ்சிமலர்நூவவஞ்சியுறுவார்விரிஞ்சனெமொ
லறியாதமுன்பரணிமலையென்பரருளீயுமன்பரெனுமே. (௧)

வேறு.

வயிரவாட்படையுழவன்மடலவிழ்கற்பகமலராற்
கலிலைநாயகன்மலர்த்தாள் கருவூரிலருச்சித்து
வெயிலுலாவியமௌலிவிண்ணவருக்கரசாகிப்
பயிலுள்கனகவுலகெய்துவரம்படைத்ததனால். (௨)

வெய்யகதழெரிக்கடவுள்விமலைவந்தனையாற்றிச்
செய்யமகங்களுக்குரிமைநிகழ்தென்கீழ்த்திசையடைந்தான்
பையரவனடியின்வழிபாடுபுரிந்தருமறலி
வையமெவாநவேனெனத்தென்றிசையாள்வரம்பெற்றான். (க)

திருமருவுமாயனுடன்நிருகுசினத்தினனாகிப்
பொருதமுராசரன்மரபின்பொறிவிழிக்காருடம்பேழ்வா
யருவரையினுறழ்திணிதோளக்கினிபக்கனென்னு
நிருதனுதவியசிறுவனிகழ்வல்யினுற்பெரியன். (ச)

ருவரவனுடனெதிர்ப்போருடற்றிமலைவறுவலியும்
பொருதிறனுமின்மையினுற்புனைந்தனன்றுற்சயனெனும்பேர்
தருமமனஞ்சலிப்பமறந்தலையெடுப்பக்கொலைபடைத்த
லுங்கனவினுங்கைநெகிழாதான். (ரு)

அடவியிடைத்தழல்வளவியாழ
படவியிற்பல்லுயிர்யாக்கைப்புலவுவாய்கமழநுகர்ந்
துடல்வளரக்கொலைவளர்த்துமுறுவராச்சிரமமெரி
படவிளித்துநிசாசரரைப்பரிசனரைப்பரிந்தளித்தும். (கூ)

பழித்தொழில்கள்புரிந்துபெரும்பாவமுருவமைந்ததெனக்
கழித்தனன்சில்பகற்சின்னாட்கானகமுங்கனவரையுஞ்
செழித்தனனிவ்வாறுதிரிதினத்தொருஞானறரியமுதற்
கழித்தவிழியினன்வைகுங்கெருப்பபுரிதனைக்கண்டான். (எ)

அதிர்நிரைநீருலகினுளவாரணியங்களிற்சிற்றந்த
துவுமொருவனங்காண்டிமெனவடையுமெல்வையினின்
துரமொழுகியகனிவாய்வழவுடைநாயகிபாகன்
பதுமமலர்ப்பதமுனிவர்பழிச்சிவமுத்திடல்காணா. (அ)

அத்தலத்தின்விசிட்டமோவலதவன்முற்பவத்திழைத்து
வைத்ததவப்பயன்கொல்லோமனம்புத்தியாங்காரஞ்
சித்தமெனுங்கரணங்கடிசிபின்றித்திரியாகாட்
கைத்தலத்தினெடுத்தபடைக்கலந்துறந்தர்ச்சனைபுரிந்தான். (இ)

கரமுகிட்பவியருவிகவிழ்க்குநிசிரர்கோமான்
பாசிருத்துகரமுகிட்பகவனருளியபேற்றான்
முரசுதிருதியெனமுடிபுனைந்துதென்றிசைமேற்
கரசிருக்கைபடைத்தனனர்ச்சனைப்பயன்மற்றெளிதன்றே. ()

மாரிகொடுத்தெளித்தமலன்வந்தனையாற்றுபுவருணன்
பாரியவேணியனருளாற்பச்சிமதிக்கரசுய்த்தான்
சீரியலுமனலனரசேதிமத்தினலகிட்புப்
பேரியல்வந்தனையாற்றிப்பெற்றனனுத்தரமேல்பால். (கச)

அளகையர்கோனணியிழைகடிருத்தியருச்சனையாற்றி
வளநிலவுமிருநிதியும்வடதிசையும்வரப்பெற்ற
னிளமதிவேணியன்பாதம்சான்னவழிபடலா
லுளமகிழ்வின்றையுருப்பெற்றுத்தரகீழ்த்திசையுற்றான். (கஉ)

எண்டருதிக்குறைபாலரிணர்நூவியருச்சித்துப்
பண்டருளின்வழிநிலைத்தபரிசுரைத்தாமயனுதித்த
முண்டகநாபித்திருமான்முனிவர்முதலியர்நீல
கண்டனைவந்தனைபுரிந்தபடிதெரியக்கழறுவாம். (கக)

திக்குப்பாலகச்சருக்கம்முற்றுப்பெற்றது.

கூட சருக்கம் அ - இ, திருவிருத்தம் - 100.

கடவுளரருச்சனைச்சருக்கம்.

——

முடிசூட்டுசெய்யசடைவீட்டிலவெள்ளமுகநீட்டமெள்ள
நருவார், வடிவேற்றவையலொருகற்றினல்லமகிழ்வாழ்க்கை
செய்யமகிழ்வார், கொடியேற்றுவெள்ளைவிடையேற்றார்சைவா
குடியேற்றமுள்ளகருவூரடியார்க்குநல்லரடியேத்தவல்லரருள்
வாய்த்தசெல்வரவரே. (க)

வேறு.

என்னென்றனென்பமுகில்வண்ணனழல்புரைவண்ணன
முண்டகச்சேவடியினருச்சனைவழாமையின்முற்றி
யண்டர்பிரானருளினுலவ்வுழியாயிரந்தோட்டுப்
ண்டரிமலர்மகளைப்புதுவதுவையாற்றினான். (௨)

லர்மகளைவேட்டமணிவண்ணன்மதிமுழவள்ள
லர்மலப்பதம்போற்றியவனியளிப்பதுபெற்றுவ
குலவைதிகழ்ப்பிலமாதீர்த்தமதனுத்தரத்திற்
குலவியுறுதுயில்கூர்ந்துகொழுனியரோடமைவுற்றான். (௩)

ஆரணமாறங்கமுடனமலனையர்ச்சனையாற்றிப்
பேருலகின்னாரின்னசெயினின்னபெறுவரெனச்
சீரியசெவ்வியவாய்மைசெப்பிடுவரம்பெற்றுப்
பாரொடுமுப்புவனங்களைக்கெங்கும்பயின்றிடுமால். (௪)

பரவுசராசனன்வாயுபக்கனபக்கன்பிருங்கள்
விரவியவத்திரிநீரன்னனமிளிர்நூம்பரன்முனி
புரணுகுறைமுனியுயர்தீர்க்கசீவகளு
மருமறைமாதவன்முதலோரளவின்முனிவரெய்தி. (௫)

உறைந்துதழற்கிறைதிகையினொள்ளெரிவேள்விகளோம்பி
கிறைந்தநெடுமூச்சவித்துநிற்குநிலைமையினிலையா
வறைந்துமறையுணர்வுதுறந்தைம்புலவேடரைமுருங்கிச்
சிறந்தசிவகதிவாய்ப்பத்திகழுமருந்தவமுற்றி. (௬)

சைதருபூசனையாற்றியெழில்வளர்கோடிச்சுரனை
பசலவஞ்சுளேசனைமானணிகைலைநாயகனை
சைபெறுசோழேச்சுரனைநன்குறவந்தனைபுரிந்தே (௭)

ஊனிலையாக்கையின்வாழ்க்கையுளத்தினருவருத்துதறித்
தேனிலையின்னயமலர்கொய்துசிவானந்தவொளி
பாநிலைநாயகருளினுதரமுற்றருச்சித்து
வானிலையுயிருங்கதிநல்வரம்படைத்துமகிழ்சிறந்தார். (௮)

குருகுபெயர்க்குன் றமுஞ்சூர்க்கேரக்குருவுந்தமிழ்தாவி
பருகுசுடரிலைநெய்வேற்பண்ணவண்ணையேத்தி [௮
முருகுயிர்க்குாறுந்தொடையன் மொய்மலர்கொண்டருச்சித்த
பெருகுதிரைகொழுத்தெறியாம்பரவதியின்றிரத்தில். (௯)

குணமொதென்னுடல்குழையக்குணிசிலைநாரியிற்பூட்டுங்
கணைவிழுசேய்மைத்தாகமேல்பாலிங்கறையிடற்றே
னணைதருமாசிலைக்கீழ்பாலலங்கோபிதாரவனத்
துணவமுதமயமிதெனவொருதீர்த்தமுதவினுள். (௧0)

அத்தீரத்தறுதொழிலந்தணர்மருவியருமுனிவர்
மொய்த்தீண்டியாச்சிரமமுறைமுறையாய்வகுத்தமைத்து
மெய்த்தேவர்வியப்பெய்தவேள்விதினைத்தைத்தெழுத்துள்
வைத்தேறுசிவகாயத்திரியெனுமந்திரம்பின்றே. (௧௧)

சுன்னிகாரக்கொழுந்தன்கழுமலர்த்தாதகநிய
வன்னிகூவினையிதழிவாசிகையிண்டைகள்சாத்திச்
சென்னியாலுறத்தாழ்ந்துதெளியமுதகானவிசை
பன்னியாரணம்பரவிப்பரகதியினணவுற்றார். (௧௨)

ஆதபன்னுத்தருபதியிலவிரிவாக்கிறுமிழுஞ்
சேதகலைதியாரல்சிற்தைகூரியன்சிறந்த
பீதகன்சாவகன்வசிட்டன்பிறங்குமயனிவர்த்தத்
மாதவத்திற்குறிநிறுவவழுத்திவரம்படைத்துயர்ந்தார். (௧௩)
வேறு.

அரக்கிதிவிழித்தாடகையடல்கொளமுயுநீடரிமானிற்,
செருக்குதினவலித்திறவ்னன்பசுபதிச்சிவபரம்பரன்முன்னர்,
பெருக்குதீர்த்தமொன்றமைத்ததிற்குடைத்தினம்பிறையணல்
கறைப்பாந்த, னெருக்குநீண்முடியிறைதிருப்பதமலரேததி
வந்தனையாற்றி. (௧௪)

வல்கெழுந்திறற்கோளரிக்குருளையின்மாரிசனெனுநாமட,
பொலிகெழும்புதல்வணையுயிர்த்துயர்ந்துவெண்பொடிநிலவமிழ
மேனிச், சலிவமேனியன்றருபெருவரங்களுமாயையுத்தலைட்
பெய்த, வொலிபுனற்புடவியிற்றனதிருக்கையினுறைந்தனள்
சிறத்தம்மா. (௧௫)

வரிசிலைக்கொடிச்சேரனும்புலிக்கொடிவளவனுமலீர்கூழ்
விரிதலைப்புவிபுயரியகயற்கொடிமீனவர்பெருமானுந்
தெரிவதற்கும்பசுபதிநாயகன்சேவடிதனிற்றூசை
புரிதவத்தினுற்றிரிபுவனங்கடும்புகழ்நிநீஇப்புரந்தாரால். (1)

புரந்தானிலமொருகுடைகிழற்றிவான்புனிற்றிளம்பிறைவாச
கரந்தைநீன்முடிக்கடவுளாலயமுதலியபணிகைப்பற்றி [ந்
யரந்தைதீர்தரப்பற்பகலாற்றிவிண்ணமரர்களைநிர்போற்ற
நிரந்தபொன்னுலகடைந்துயர்கற்பகநீழலினுறைவுற்றார். (கஎ)

கோடிவங்கம்வந்தனைபுரிபலந்தருங்கோடிவங்கனையன்பி
னாடிமந்தமாருதந்தவழ்பொதிகைமாநற்றவமுனிவேதம்
பாடிவந்தனைபுரிந்தடிபோற்றினன்பச்சிமத்திசைதன்னி
னீடிநின்றொளிவருணனுமருச்சனைநிரந்தரம்புரிந்தானால். (கஅ)

கயிலைவந்தடைகுநர்க்கருள்புரிதிருக்கைலைநாயகன்பாதம் [தா
வெயிலிலங்குமென்னுழ்மதிமுதலியர்விழைந்தருச்சனைசெய்
துயின்முகுந்தனேரியர்க்கிறைகரியமாலீசனைத்தொழுதுயந்தா
ரயின்மழுப்படைவஞ்சுளேசன்றனையாரிடர்தெரிசித்தார். (1)

எம்பிரான்பசுபதிமுதலியசிவலிங்கவந்தனைசெய்தோ
ரம்புராசிசூழவனியிற்பற்பலரறிந்தவாறரைகற்றார்
தம்பிரானடித்தாமரையிருதயத்தடத்தலர்தரவானத் [ன்.
தும்பரேத்தவாற்றியதவமுனிவிர்காளெனவுரைத்தனன்குத
வேறு.

திருமருமார்பினன்முதலதீர்த்தரருச்சனைசெய்து
பொருவில்வரம்பெற்றதிறன்புகன்றனன்பூதலம்போற்று
யருகுமுனிவரன்மரபிற்பிறங்கியபார்க்கவனிறைபான்
யிருதசஞ்சீவினிமனுப்பெற்றுயர்த்தபடிவிளம்புவாம். (2க)

கடவுளருச்சனைச்சருக்கம்முற்றுப்பெற்றது.

ஆக சருக்கம் கூ-இ, திருவிருத்தம்-௩௨௧.

சக்கிரனுபதேசம்பெற்றசருக்கம்.

மருத்துளவனைச்சதுமறைக்கிழவனைக்கதிர்மணிக்குலிச
னைப்பிறரையே, யருத்திகொடளித்தருள்வினைத்தொருகணத்
துழியழித்திடுமுதற்பரமனா, ரெருக்கிளமதிச்சடைமுடித்தவர்
நடித்தவரிருக்குமையிடத்தமலனார், செருக்கவுணர்முப்புரமெ
ரித்திசெரிப்பினர்திருக்கரபுரத்திறைவரே. (க)

வேறு.

அசரர்புரோகிதனெனவந்தவதரித்தபுகர்முனிவன்
விசுவமெல்லாம்படைத்தளித்துமீளவொடுக்கியவிமல
பசபதிகோயிலிற்பவன திசைப்பதரிப்பாலடைந்து
வசவளர்வேள்வியினாப்பண்வயங்குமொருமலர்த்தாளில். (உ)

பெருவிரலைவ னூன்றிப்பிறங்குமற்றையொருதானை
மருவுகுறங்கிடைச்சேர்த்திமலர்க்கைசிரமிசைமுகிழ்த்துப்
பொருவருமைம்பொறிகளுமைம்புலன்களும்போக்கறிறுவி
யொருமைவரமனாதிவழியொழுதாமேநிலைபெற்று. (ங)

[துச்

நீரெழுத்துப்பொருமயாக்கைக நிலையெனத்தோயந்தயனெழுத்
சோரெழுத்துட்படநோன்பின்றுறைபடிந்தோருளம்படிந்த
சிரெழுத்தினுட்சிறந்ததிருவெழுத்தைந்தினையும்வகுத்
தோரெழுத்துக்கோரிலக்கமாகவுளத்துருவேற்றி. (ச)

வேறு.

காலகாலனைத்தெரிவரும்பொருளினைக்கமலனோர்சிரமு
ண்க, பாலமேந்தியகையனைமெய்யனைப்பைந்துளவனைக்கோ
தத, குலபாணியைமனாதிக்கணுகொணத்தோன்றலைத்தொ
லைவில்லாக், கோலம்வேறுவேறாகி யொன்றாகிய குணமிலாக்
குணத்தோனை. (ரு)

அஞ்செழுத்தொருவடிவெனவோங்கியவமலனையழிவில்காச்
செஞ்சுடர்ப்பரம்பரமனையசலனைச்சிற்சொருபனைஞான
நெஞ்சகத்தினுளேற்றியவிளக்கினைநிமலனைநினைபெற்ற
பஞ்சவத்தையுமொருவினின்றாடிப்பசுபதிப்பெருமானே. (க)

கோட்டிளம்பிறைக்கொழுந்துவெம்பணியலைகொழித்தெ
றிதிரைக்கங்கை, காட்டிவேணியனாகவுங்கதழெழிக்கலைமதிக்க
கிறொன்றாழ், நாட்டமூன்றினனாகவுமாகமேனனுக்கலார்புர
மன்றும், வாட்டுபுன்னகைமுகிழ்த்தசெவ்வாயினனாகவும்மணி
வாய்த்த. (எ)

மகரவார்குழை வளரொளித்தோடிவைவயங்கு நான்மறைவா
பகரநுந்துணைச்செவியினனாகவும்பண்ணவனயன்மாய [ணர்
னகரம்பாவும்ற்றழிந்தொழியாவகைநரலையிலெழுநஞ்சம்
புகரம்படிபுனைதருகந்தரனாகவும்பொலிவெய்த. (அ)

திணிகொளெண்புயனாகவுமான்மழுச்செநிகரன்றிரிஞல
மணிகரன்வரதாபயனாகவுமழல்விழிப்புலியாடை
பணிகருங்கியகச்சினனாகவும்பாரிலோர்பதமூன்றித்
தணிவிலாதொருபதமெடுத்தாடியசம்புவாகவுநண்பால். (க)

நாமவார்குழைத் துடியிடைப் பனைமுலைச் சுதைநிலாநகைத்
வாமபங்கினனாகவுமத்தனாச்சுரவடிவாயு [தோடை
மைமெனுந்திருவெழுத்தினனாகவுமுணர்வறுமொலீறுஞ்
சாமவேதநீருவினனாகவுந்தனித்தனிதியானித்தே. (க௦)

தெளிவிலங்குநெஞ்சகமிகநெகமதித்தெண்ணிலாவெனவோங்
மொளிலிளங்கியசங்கவன்பங்கயன்புங்கவருவப்பெய்த [ரு
வளிவினைந்துளகடவுளைவருடமீரைம்பதுபிறழாமை
வளிதுகர்த்துமெய்வருந்தவுமலைவறமாதவம்புரிநாளில். (க௧)

போற்றிநானிலம்புரிசிவநிதிதனிப்புனிதமாதவமுன்னி
யாற்றிநான்மறைசாற்றியபார்க்கவனவனெதிரடர்வெள்ளை
யேற்றினாயகிவடிவுடையமிகிரியிறைவியோர்புடைதோன்றத்
தோற்றினுனயனரிமுதலியருளத்தோற்றியுந்தோற்றாதுன். (௧)

இந்தமாதவயிழைத்தனைமகிழ்த்தனம்வருகபேரொழில்வெள்ளி
சிந்துதெண்டிரைமாரிலத்தாருயிர்சிதைத்தவாசியையாமை [
வந்துதோன்றிமிகுதசஞ்சீவினிமந்திரம்விழைவுற்றாய்
தந்தனம்மெனாச்செவிப்புலப்படவதுசாற்றினன்றனிநாதன்.]

சொற்றபின்னரின்வெள்ளியைநோக்கிநீசங்கவதொழுதெம்பா
லுற்றமந்திரமசுரருக்குரைத்திடலொழிகுதியெனவாய்மை
முற்றநல்கியுக்குதியெனவவன்சிரமுடியிசைப்பதஞ்சேர்த்திட
பெற்றமூர்பெருமானிலங்கத்தினுட்பெட்புடன்மறைந்தாளு

வேண்டுநல்வரம்விழைந்தவைவேண்டியவிளங்கொளி.
புகர்ப்புத்தேள், பாண்டரங்கனம்பசுபதிராயகன்பங்கயமல
ப்பாதம், பூண்டவன்பொடுமென்புநெக்குகிடப்பூசைபன்று
றையாற்றி, யாண்டநாயகனருளியவிடையொடுந்தன்பதிய
டைந்தாளுல். (கரு)

அடைந்தசில்பகலகன்றபின்னமரருமசுரருமடுபோரின்
மிடைந்தகாலையின்வேலையின்மந்தரமேருவிற்பணிபூட்டிக்
கடைந்ததெள்ளமுதாசனர்க்குறும்பிசிதாசனர்கடற்றாளை
யுடைந்துவீந்ததுகண்டனன்விண்டவழொளிகவினியவெள்ள

நெளிந்ததெண்டிரைப்பாற்கடற்பிறந்துவாணீணிலம்பன்
ப்பெய்தச், சளிந்தநஞ்சமுதுண்டிருண்மிடற்றினன்றுகளற்
னரில்குந், தெளிந்தசின்தைதேர்மிருதசஞ்சீவினித்திகழுமந்த
ரங்கொண்டு, லீளிந்ததானவர்யாரையுமெழுப்பினன்விண்ண
வரவெழுஉக்கொள்ள. (க௭)

கண்டவானவருளங்கவன் றுலந்தவக்கடுந்தயித்தியர்தப
மைக், கொண்டவாடுளாச்சங்கவனெழுப்பினன்ருறையிலைய
வர்க்கென்றாப், பண்டைநான்மறைப்பொன்னவனிருக்கை
படர்க்குபண்ணவர்யாரும், வண்டலம்புதாட்பங்கயமிறைஞ்சி
னரவந்தவாறுரைசெய்தார். (க௮)

புலவர்வாசகங்கேட்ட லுஞ்சாரருகுபுனிதமாதவத்தீன்ற
வலகில்கேள்வியன்கசன் முககோக்கீயவிரோளிப்புகர்தன்பா
லுலவியேவியபுரிந் துவிடியவுயிரொப்பனவுதவுஞ்சீர் [ன்.
சிலவுவிஞ்சைகற்றீண்டணைகுதியெனநிகழ்த்தினனிகரில்லா

அந்தணன்சுதன்நனக்கதைதலுஞ்சாராருயிர்தருவிஞ்
சை, மத்தனங்கொடுகற் றுவந்தாலழல்வளர்மகத்தவிப்பாச,
முந்தையோர்க் குதவியபடிதருகுது முறைமையினெனவாசா
ன, நந்தமைந்தனுஞ்சிந்தைநொந்தகன்றனன்சல்லியன்றனதி
லன். (௨௦).

தருவர்மத்திரிசரண்சரணெனமுறைதாழ்த்தெழுந்திருசெ
ங்கை, முகிழ்வரும்படிவணங்கலுஞ்சுங்கவன்முகமலர்ந்திவன
னபி, நெகிழுகொஞ்சினனெனத்தெரிந்தருகிடையருகென
வாய்மை, மகிழ்வுசெய்திவண்வந்ததென்மொழிகெனமறையவ
ன்சேய்கூறும். (௨௧)

அய்யநின்பணிக்குரியமாணக்கரிலாயவாறடித்தொண்டி
செய்யவந்தனனெனப்பளிங்குளந்தெளிவரவிழைவுதச்செப்பி
வையமேற்பணியாவுளபுரியினுமனஞ்சுளியாதாற்றி
மெய்யுறுஞ்சார்பருவமோராயிரமேவியங்குறைகும்றான். (௨௨)

ஏவல்ந்நிலநிற்குமக்கசனிடத்திலங்கொளிப்புகரீன்ற,தே
வயானியென்றொருமகன்சிந்தைவைத்தவன்றினம்வரல்வேண்
டிப், பூவர்சோலைபுக்கெனக்குரீமறையவபுதுமலர்கொடுகித்தம்,
வாவெனும்பணிமொழியவம்மொழிப்படிவழாதளித்திடல்செய
வான். (௨௩)

தேனாற்றுமென்மலர்கொடுவருந்தொறுஞ்சிந்தைசெய்த
வன்செய்ய, வானனத்தைநோக்குபவகலைவலையங்குலியுளர்
யாழின், காணவிதலுதகனிசைக்குதியெனுமணிக்கனங்குழை
செவிதாழ்ப்பத், தகிலிசைத்திடல்புரிருவனின்னணஞ்சாரர்
தெழுதுகலுமோர்நான். (௨௪)

ஆனினம்பரித்திடல்புரிந்தந்தணனருளியகசன்போய
கானிடைத்தயித்தியர்குழீஇயிவன்புகர்கடிமலர்ப்பதம்போற்றி
வானவர்க்கெலாமளிப்பமீட்டுயிர் தருமந்திரம்பெற்றுயந்தா
னூனுடற்கொடுவரிக்கிரையாகமற்றுயிரொழிக்குவமென்னு. (1)

சென்றுவெவ்வழற்றயித்தியர்பொன்றருஞ்செல்வனைச்
செறுத்தாவிக், கொன்றுவீற்றுவிற்றாயுநிற்தடுபுலிக்குழுவினுக்
கிரையிட்டா, ரன்றுள்ளிருளடைந்துமவந்திலன்கசனடுத்த
தென்னெனமாழ், நின்றெட்டுயிர்த்தவிரிழைதந்தைபானிக
ழ்த்தலுமவனொர் து. (௨௬)

வெள்ளிபொன்மகன்வருகெனவிளித்தரன்விளம்புமந்திரங்
கூறப், பள்ளியிற்றுயிலுணர்ந்தவனெழுந்தெனப்பார்க்கவற்கெ
திற்புக்கா, னள்ளிருட்பிழம்படுத்தும்வந்திலையுனக்கடுத்ததென்
னதையிங்ஙன், நெள்ளியோயறை கென்றலும் விளைந்தவை
செப்பினன்மறைச்செம்மல். (௨௭)

பின்புமோர்பகற்சக்கிரனேவலிற்பீதகன்றருமைந்தன்
முன்புபோற்பசுமேய்ப்புழித்தயித்தியர்மூரிநீர்க்கடனாப்பண்
வன்புறப்புகுத்தினர்புகருணர்ந்தவன் வரவழைத்தலும்வந்தாங்
கின்பவாரிதிமூழ்கினன்மீளவுமேகினன்பளிங்கேவ. (௨௮)

நிருதராயிடைக்கரந்தருமறையவனிறைநிரைதொகமேய்
ப்ப, வருதலுங்கடல் வளைந்தெனச்சூழந்தனர் வாய்மடித்திரு
கையாற், குருதிகோர்தரக் குத்தினர்மாய்த்தனர்குறைத்துட
றியீர்ந்து, பெருநெருப்பிடைமடுத்தனரெரித்தனர்பிசைந்
தனர்பொடியாக்கி. (௨௯)

கும்பமொன்றினிற்பெய்துபைந்தருவளர்கோநகர்மிசை
வைகு, மும்பருண்கரையுடன்கலந்திலங்கொளியொன்றியோ
னுவப்பெய்தச், செம்பொன்வட்டிகைவாக்கிமூன்வைத்தனர்
வஞ்சனைச்செயலெண்ணு, னம்பிணன்றினங்கொணர்ந்தளித்
திலெனநறுமதுவினிதுண்டான். (௩௦)

சுக்கிரனுபதேசம்பெற்றசருக்கம். ௫௯

அற்றைஞான் றுண்பகற்பொழுதொருவியதடைத்ததுக
ருக்கங்குன், முற்றநோற்றவந்தணன்மகன்வந்திவனெனமதி
முகம்வாழிச், சிற்றிடைப்பெருமுலையின்கவலையிற்றெரும்வர
லுறல்காணப், பெற்றசுக்கிரன்வருந் தலேதிரந்திழைப்பிழந
டையெனப்பேசி. (௯௧)

வருகவந்தணனெனத்திருமந்திரமனத்தினைத்திடுவெள்ளி [ப்
திருவயிற்றிருந்தெழுந்தழிகேள்வருந்திறனெனக்கருளென்ன
பொருவில்பாற்கவனிவ்வினையம்புரிபுரையர்யாரெனவுள்ளன்
சருதிவெவ்வியவசுரர்கைதவமெனக்கருத்துறவுணர்ந்தானால்.

அறிந்தவன் றனக்காசிலைநாயகனளித்ததோன்மறையங்
கஞ், செறிந்தமந்திரமுளத்திடைமொழித்திழிற்றெளிந்ததை
வயின்போழ்ந்து, பிறந்துவந்துபின்னம்மையும்பிழைத்திடல்
புரிந்திடும்பெரிதென்றோ, விறந்துளோர்தருமம்மனுப்போத
கத்திசைத்தனன்வருகென்றான் (௯௩)

சங்கவன்சடலம்பிளந்துதித்தனன்றென்மறைக்கசன்வெள்ளி
யங்கிறந்ததுகண்டனன்காண்டலுமளித்தமாமனுவாய்ந்து
சந்தவாறுயிரெழுப்பலுமெழுந்தவச்சல்லியன்மகிழ்வெய்தி
பிங்குருகுபுத்திரனெனும்பெயர்புதுக்கிளையெனப்பேசி. (௯)

பாவராயினுமிச்சரைபருகினோரிருநிலந்தனில்வானிற்
பாவகாரியரற்பசண்டாளராய்ப்படரெரிநிரயத்தின்
மேவுவாரெனச்சபித்தனன்பாற்கவன்வியாழமாதவன் றந்த
தேவைநோக்கினின்னிருக்கையிற்செல்கெனச்செல்கவென்றெ
ழுபோதின். (௯௫)

வேறு.

தெளிமறைப்புகர்தருதேவயானிவந்
தளியவென்றனைப்புதுவதுவையாற்றுகென்
றெளிவளர்கசன் றனக்குரைப்பமற்றவன்
குளிர்மலர்புனைகருங்குழலேநோக்குறு. (௯௬)

மா துநின்ருதையென்ருரவன்மற்றவ
 னோதருவயிற்றில்யானு தித்தல்கண் டீ
 யேதமூர்பழிமொழியிசைத்தின்றேழையாம்
 பேதையரெனப்பகர்பெயர்நிறுத்தினே. (௬௭)

பெர்ன்மகனிம்மொழிபுகல லும்புகர்
 தன்மகள்சபித்தனடந்தைமூந் துற
 நின்மனநிலைபெறநெகிழும்புடன்
 சொன்மனுவுனக்கதுசோர்கவென்றேரோ. (௬௮)

தந்தைசொன்மந்திரந்தணக்கவென்றனை
 நிந்தனையறைந்தனைநெடுங்கனாய்மறை
 யந்தணர்மணநயவாமையன்னிய
 மைந்தர்தோள்சேர்கெனவைதுபோயினான். (௬௯)

பேயபின்வேருருபுனிதவேதியற்
 காயதொன்மந்திரமறைந்துவிண்யிசை
 வீயுயிரெழுப்பியவிஞ்சையாற்கசன்
 பாயொளிசேரவிப்பாகம்பெற்றனன். (௭௦)

என்றுசக்கிரனரணித்திலிம்மனு
 வன்றுபெற்றுயரந்தவாறறைந்துமாதவந்
 துன்றியருதமாமுனிவன்றொல்புலன்
 வென்றதாபதருடன்மீட்டுங்கூறுவான். (௭௧)

சக்கிரன் உபதேசம்பெற்றசருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆக சருக்கம் ௧௦-இ, திருவிருத்தம்-௩௬௨.

முசுகுந்தச்சருக்கம்

நலமலிபோ தாகுழையணிகாதாநடனவினோதாமலர்மீதா
 ளிலகெழின்மாதார்மனைதனிலேதானிரவொருதுதாயிசைபாத்
 கலைதெரிவேதாகமநவில்லீதாகரபுரநாதாகணநாதா
 வுலகினுண்மாதாவழிடைபோதாதுனதருளேதாபரந்தா. (௭௨)

மாதவமுனிவிரகாள்வாதனைப்புது
போதமோடருச்சனைபுரித்ததோதினா-
கோதறவணிமுகஞ்சுத்தபுசைசெய்
தாதமுறவடைத்ததுவினம்புவாம்.

(உ)

வருக்கையிலாயத்தேனீவருமிதல்கிழித்தவனிடென்
பெருக்கையிலாயமத்திப்பினுவுட்கவென்னென்றது
தருக்கையிலாயங்கேயுஞ்சாரல்வாய்த்தவத்தோர்போற்றுக்
திருக்கையிலாயமென்னுந்திதழ்சிலம்பிடையோர்நூன்று. (1)

பூவினாதேனிற்புலின்பொருவிவ்யாழிசைபிற்றேயுங்
பாவினையாமைநல்கும்பனிமொழிக்கெளரியோகிங்
கூவினநீழல்வாய்ப்பூங்கொன்வையுனிக்குமெல்லை
கூவினையாடலுற்றகாரெழின்முகக்கடம்பில். (சு)

கரிமுகசசெம்பினேற்றைமுகக்கலையொன்றுகன்னி
யுருவமுமெந்தைமெய்யும்புதைதரவுயாவில்வத்திற்
பெருகிலைகொய்துகொய்துபெய்திடப்பிறங்குகின்ற
திருமகன்காணுவள்ளந்தியங்கிவெஞ்சிற்றமிக்கான். (தி)

மாதுவெருளலெம்மைவழிபடாநிற்கும்வில்வ
மீதுறுமுசுவையென்னுவிழிததற்பெருமானந்தப்
போதுணர்வதற்குலகப்பொருக்கெனவிழிந்துச்செம்பொற
குதுகுமிதழிவேணிதலைவனைத்தாழ்த்ததன்றே. (சு)

எந்தையெம்பெருமானின்னையன்னையம்பிராட்டிதண்ணைச்
சிந்தனைபுரிதலின் நிச்சிந்துதொழிற்புண்மைசெய்தே
னந்தவெம்பிழைதூக்கென்னாவடிதொழுதிறைஞ்சுவண்ணல்
வகதனையெனக்கொண்டபுகழ்முகத்தலைமுகவென்றோதி. (எ)

நீமைவழுத்தசிவானீனிதிவணருமென்றாழ்
வானவன்குறித்ததோகிதிமணிமுடியிலைச்சிவையந்
தானெருகவிதைநீழ்நகைகாழ்குதியென்றத்தத்
கூனல்வென்பிணர்தனைகனைக்குடிவன்கூன்சழலன்குற. (1)

வத்துமா முசுவிசைக்குமிருவினைப்பயன்றிப்ப
நீத்தவெம்பிறவியார்த்துநிகழ்வுழியடியேற்காங்கு
தீர்த்தநிற்பரசம்பூசையுணர்வுதீராமையோன்ற
மாத்தலனருளியிந்தவதனமும்வழங்குகென்ன. (க)

முசுக்கலைமொழியவேணிமுடிக்கலைமதியோன்கடறும்
வசுக்கலைமறையோனாற்றிமதிக்கலைமகனாவேட்டுப்
பசுக்களையுதவுங்கற்புரியெனும்பதியிற்பாணு
விசித்திரமரபிற்றோன்றிமேவுதியிவையாங்கென்ன. (க௦)

அங்குரைநிகழ்த்தவாற்றானஃறிணையுருவநீங்கிப்
பொங்குதொல்லுலகத்தன்னிற்புனிதமாமறைகணுன்குந்
தங்குமாறங்கமாறுசாத்திரமுதலவாய
செங்கலைபலவுமுய்யத்திகழுயர்திணையிற்றோன்றி. (க௧)

நிங்கடையளவிற்கேர்த்தநீள்விழிமன்னர்குழக்
கறங்கடையலாநிதானங்கரிபரிகொணர்த்தசெம்பொற்
புறங்கடையுணங்கிநாமும்பொற்றுசெம்பருநீவேந்தாய்
புறங்கடையெனப்பாருய்யப்பிறந்தனன்கருவூர்தன்னில். (க௨)

சூரியன்குலத்துட்டோன்றிச்சுதைமதித்தோற்றம்போலச்
சீரியகலைகளுஞ்சீர்த்தியும்பெருந்திருவுமோங்கி
மூரிவேலரசர்போற்றமுசுருந்தனெனப்போர்தாங்கி
வாரிநீருலகமேத்துமணிமிளிர்மௌலிகுடி. (க௩)

வேறு.

வானிலைத்தூரிரவியொளிவளர்கனகமணிக்குடியி
யானிலைக்கோயிலிலடிக்களடிக்களருச்சுணையாற்றி
நானிலத்தினகுவிடையோனற்றானமும்பிறவுந்
தானிலத்தென்புருகமுறைதாழ்ந்துவழிபடல்புரிந்தே. (க௪)

எல்லைதீருடலுயிரினுணர்வறவெங்கனுமுலவித்
தொல்லைநான்மறைமுடியிற்சீருமொளியருளுவாய்
வல்லைநோர்முலையிவ்வான்மக்கள்காணரணிபுரியுந்
தில்லைநாடகவமுதைவிழிகளாற்றினைத்தருந்தி. (க௫)

பொன்னுரர்மனத்தினளாய்ப்புணிதமாதவம்புரியுத்
தென்னுர்தனிலேகிச்செழும்பவளக்கொழிவினி
யின்னாருமதியரவுயிலைத் தவிசிசடைமெளலி
துன்னுர்சுடுமுறுவற்சுருதிகாயகற்போற்றி. (௧௭)

அருமறையாரணியமுதலாயதலனருச்சித்து
மருமலர்மானுயர்தவஞ்செய்வளநகர்மீளவுமருவிப்
பொருவிடையூர்ந்துயர்த்தியபுற்றிடங்கொண்டபுண்ணியனை
யொருபொழுதும்பிரியாமையருச்சித்தாங்குறையுநாள். (௧௮)

பொன்னகரிலயிராணிபொம்மன்முலைப்போகதுகர், மன்
னவன்பாசறைக்களத்தின்மலைத்துமருவலர்க்குடைந்து, வெந்
பீடவொற்றாதுணர்ந்துவிரைவினாற்படையொழிம்போய்த், து
ன்னலரைக்கடித்துடலக்கண்ணணலைத்தோழ்மைகொண்டே.

காசைமலர்புரைமேனிக்கருத்துழாய்முகிலிடத்தி
லோசைமறையாகமங்களோதியவாறுநூற்றுபெரும்
ஞசைமுதற்கொண்டருளிப்போகினிதவப்பயனா
வாசையுடனருச்சிப்பவமர்கின்றபெருமானார். (௧௯)

ரோர்வெண்டிரையாழிநிலமகளுக்கணியாய
வாருரினெழுந்தருளவளித்தருளியலர்மடந்தை
ரோர்வல்லுரதனிற்சில்பகல்வீற்றிருத்துசெழுங்
ளாருரும்பொழில்குழுங்கருவூரின் கண்ணுற்றே. (௨௦)

வேறு.

வந்துபைத்தளிர்ச்சீறடிப்பேரல்குன்மடந்தை
ந்துமுழ்குபூண்முலைச்சுவடமுந்தியதடந்தோட
கொந்துயிர்த்துதுண்ணிகறவூற்றுபூங்கொன்றை
ந்துவேணியெம்மடிகளைபிறைஞ்சிவைவினாஸ். (௨௧)

புன்னணம்பொதுக்கடித்துலகனித்திசுமேல்வை
ன்னலூர்திகன்படைகொளும்வாயினியடுப்பப்
பின்னல்வெண்டிரையவத்தரப்பிரளயம்பாரித்,
பன்னலுஞ்சராசரக்குழுமுழுவதுக்குடைந்த. (௨௨)

தொலைந்தபின்னரிற்சுருதிவேதியன்றுயில்கங்குல்
புலர்ந்ததந்தரப்பிரளயம்போயதப்போழ்ந்
லலர்ந்தவேணியனருளினுலர்கலியாடைத்
தலந்தயங்குறத்தந்தனன்சராசரமனைத்தும். (௨௬)

அனைத்துமொய்மலர்ப்பொதியலிழ்த்தாய்ப்பிழிமாந்திக்
களைத்துவண்டிமிர்கமலனைக்கடுப்பவேவருத்து
நனைப்பசுந்தழாய்ப்புயலெனமனுநெறிநடாத்தி
யெனைத்துமுற்றொருங்குணர்ந்தவனினிதுவீற்றிருத்தான். ()

இருக்குமப்பருவத்துதித்திருவிசம்புலக
முருக்குதிண்டிற்றப்பெருவரச்சூரனைமுதிர்போர்ச்
செருக்களத்திடைச்சுடர்வடிவேலினுறச்செருத்து
மருக்கடம்பன்மீண்டியர்பரங்கிரிபில்வந்தெய்தி. (௨௭)

மாகமென்களிற்றணங்கினைவதுவையாற்றிடுதன்
மேகநூதியொற்றாணுணர்ந்தாயிடைமேவி
யேகநாயகன்முதலபுத்தேளிரையிறைஞ்சிச்
சீகரத்தநீர்வஞ்சியிற்போந்தனன்செம்மல். (௨௮)

போந்துநற்சிவபுண்ணியத்தெளிவுநீர்ப்புணரி
நீந்திமுப்பொருட்கரையறிந்தருட்டுறைநீடி
யேந்துதற்கருந்தவம்பலவிழைந்துவீட்டின்ப
மார்துளோர்ப்பணிக்துறைந்தனனான்பில்பல்காலம். (௨௯)

அடியர்பாலருன்பழுத்தவெம்மாநிலையடிகள்
கடிநருமலர்ப்பதத்தினிந்கடிழிணர்நூவி
யொழிவில்கேழ்விமாலயன்முதலியருணர்வொண்ணு
முழவிலாதபேராகந்தழுத்திமேயினனூவ். (௩௦)

அறிவிலோர்முகவமவன்மேல்விவ்வமென்றஊழைய
வெறிதிலட்டிவாறடைந்ததென்னுல்விடைப்பாக
னறியமென்மலர்த்தானினிதுதுகொடுகனைதி
ருறுதியால்வழுத்துன்பெறும்பேற்றையருரைப்பார். (௩௧)

ஆதலாற்கருநூர்க்கிணையாயதோர் தலனுக்
க்திலாநிலையகற்போலொருதேவு
போதுருழ்சினைவில்லுவம்போலொருபூவு
மோதநீருலகத்திலின்றென்பர் துணுநர்க்தோர். (௩௦)

மேலைவானுருஞ்சிரசதவெற்பினோர் முசுவன்
சுவபாணியைப்பராய்க்கருநூர்தனிற்றேறூன்றி
ஞாலமுய்வுறவகுத்தவாநவிற்பினமிப்பாற்
பாலலோசனன்றலத்துளதீர்த்தங்கள்பகர்வாம். (௩௧)

முசுருத்தச்சருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆக சருக்கம் ௧௧ - இ, திருவிருத்தம் - ௩௯௭.

தீர்த்தச்சருக்கம்.

வண்ணொன்மலர்ப்போதுண்டிவமுத்தநாவுண்வொழ்த்திக்
கண்ணொடுதற்குநாட்டமுண்டிருகரங்கன்குப்ப
வுண்ணொன்மறைதேர்வஞ்சியொருவனுண்டிறுநிபூண்டு
தொண்ணொம்புரிதுநெஞ்சேதுயருண்டேதுணிவுகொண்டே. (1)

வேறு.

சுதன்றவத்தோர்முகநோக்கினன்மீட்டுஞ்சொல்லும்
வேதம்பயின்மாமுனிவீர்விடைப்பாகன்வஞ்சி
நாதன்றவனிற்கழ்தீர்த்தமுந்தீர்த்தநாடிக்
கோதங்கறமுற்குரப்பேறறையுங்குறக்கேண்மின். (௨)

பிரமன்றருகாடிபகோத்திரப்பேறிதென்ன
வரவந்தவன் காவலமாமுனிமாசிஸாத
வுரமென்புரிதுவினன்கோதமைதீர்த்துற்றேறூன்
பிரமன்பதபங்கயம்பற்றியபற்றின்மிக்கோன் (௩)

நன்னோன்பின னு ஸ்முறைக்கேள்வியன் னூ ன்போதஞ்
சொன்னோன் மையர்பாற்றொடர்பாயவன் றாய்மைபூண்டு
தன்னோகைகொண்ட ன்னையர்தந்தையர்தங்கண்மாட்டு
முன்னோதுகுற்றேவலிற்சிந்தைமுயன் றுவைத்தோன். (ச)

பொற்பாவையையொத்துவிளங்கியபொற்புமிக்காள்
கற்பா லுயர்பன்னியறந்தலைகாப்பநாளு
மிற்பாலிருந்தேதமுறாதவளோடுமன்புற்
றற்பாயவன்மேவியவாச்சிரமத்தைநோக்கி. (சு)

சுவத்துதியானமளிக்குதியென்றுநித்தன்
மேவத்துதியாவும்விளம்பிவிளங்கிவெய்ய
பாவத்துதியாமைமெஞ்ஞானப்பரப்பினுற்ற
தேவத்துதியாம்பெயர்த்தொன்மறைசெப்புமேலோன். (சு)

சிலங்குணமன் னுணர்வுண்மைசெபந் தியான
மேலன்பன்வெறுப்புவிருப்பிலன்மேயமூன்று
காலங்களும்வென்றவனைம்புலக்கள்வர்வீசுந்
சாலங்களை றாறுதவப்படைதாங்குதக்கோன். (எ)

சென்றான்கடைவாயிலிற்சென்றுழிச்சேர்ந்துமுன்றி
னின் னூர்சிலர்கண்டனர் துண்டநிலாவெண்டிங்கட்
பின்றுமுச்சடைப்பிஞ்ஞுகன்போல்வரெனப்பெயர்ந்து
பொன்றாமறைகூறியகாலவற்போற்றிமாதோ. (அ)

துவராடையன் றண்டினன்குண்டுகைதுங்குங்கையன்
பவராசிபறித்தவிரத்தனற்பண்புமிக்கோன்
றவரானவரிற்றலையாயவன்சால்பின்வேறு
கவராமனத்தோனடைந்தானெனக்கட்டுரைத்தார். (க)

வேறு.

அதிதியர்வந்தனர்கொலெனவகன்மாந்துபுறனையுமள
வின் னானத், துதி திகழுமுனிதேவத்துதியெனவுள்ளுணர்ந்த
சுரநதிலாத்தன், மதிதவழ்வேணியனம்பிற்பொன்னடிசாத்
தினனென்னமகிழ்வுதுங்கி, யெதிரிருகைகிரமுகிழ்ப்பவெழுந்
தருள்கவிங்கெனக்கொண்டிருக்கைசார்ந்தான். (க0)

இறுதிநேழுதலகன்றவிநையவனியெனத்தவிசிலேந்த
மென்பூ, வறுகரிசிகொடுபர்த்தியாசமனார்க்கியமளித்தஞ்சலி
சாற்றி, நெறியில்வருயினிப்பாற்றித்திருவுளத்துக்கேற்றபடி
நிகழ்த்தவாற்றான், மறுவறுமென்கனிமூலமமுதேற்றியேற்ற
முகமன்கள்கூறி. (௧௧)

யாண்டிருந் திங்கெழுந்தருளிற்றெனத்தீர்த்தயாத்திறை
யற்போகியின்னைக், காண்டலின்வந்தனமென்னவெத்தலனுந்
நெத்தீர்த்தங்கலந்தீர்வேறாய்ப், பூண்டமுறைதமியேனுக்கரு
ளுகெனமலவிருளைப்புறனிற்போக்கு, மாண்டமனத்தினன்
நேவத்து திகாலவனைநோக்கிவழங்கலுற்றான். (௧௨)

போதார்பைந்துணிரின்மணமுயிர்க்குநறும்பொதும்பரிந்
செம்முகத்தமந்தி, மீதார்தண்பனிக்குடைந்துசுடர்மணித்தியெ
னக்காயவிரைந்துசெல்லுங், கேதாரத்தொருதீர்த்தப்புட்கு
மென்றுளதனைக்கெழியியாட, லாதாரமெண்ப்பணிந்தோர்மு
த்திவீடடைகுவரீ துண்மையாமால். (௧௩)

யாக்கையிழந்தவர்முத்தியடைகாசிப்பதியில்வளையுமிழ்திர
த்து, வீக்குதிரையதிரமந்தாகினிநதியிற்பாலவிரவர்தாமேவிக்,
காக்குமணிகன்னிகையென்றொருதீர்த்தமது கடவுட்டீர்த்தமந்
றைப், பூக்கிளர்வேதியன்முதலோர்தொடுதீர்த்தமனந்தமுளபு
கலுங்காலே. (௧௪)

விரியுமறைபழிச்சுபிரயாகைதனில்விளக்குதிரிவேணிதீர்
த்த, மரியகபைதனிலுரியபிதூர்த்தமலம்புதியில்வன்னிதீர்த்
தத், தெரிசெய்மணிகூடத்திலொளிர்நிரிப்புட்கரதீர்த்தமுதலநெ
ண்ணீர், நருமதைகோதாவிரிகாளிந்திதுங்கபத்திரைபார்நலங்
கொடர்த்தம். (௧௫)

பருப்பதத்தம்பாதீர்த்தம்பலன்றருமாள்வியத்திற்பானு
தீர்த்தம், விருப்புறுசத்தாரணியினிப்பிரமதீர்த்தமலர்மிசையி
ன்னைவருந், திருப்பொலிகாளத்திதனிற் பொன்முகலியாகாச
தீர்த்தஞ்செம்பொன், நருப்பொலிப்பிரசகத்திறநங்கியவாரு
ணதீர்த்தஞ்சாற்றங்காலே. (௧௬)

ஆலங்காட்டிட்டுகதீர்த்தம்மணிகாஞ்சியிலணைவேகவதி
யாதி, சீலங்காட்டெண்ணிலதீர்த்தம்மருணாகைத்திலயன்றினைத்
ததீர்த்தங், கோணங்காட்டியதூர்க்காதீர்த்தமுதலியதீர்த்தங்குல
வுனான, மூலங்காட்டியவிருத்தகிரியின்மணிமுத்தகதிமுதல
தீர்த்தம். (௧௭)

ஞானவானந்தகிருமலன்கனகமணிமன்றினாப்பண்ணாலம்,
வானநான்மறைதுதிப்ப நடவலிலுமலிரொளிதன் மணிப்பொரு
கோயிற், கானவோருழியமலவடிவாயசிவகங்கைமுதலாவந்த
ன், டேனவாவும்பொழில்சூழ்தில்லையெண்ணிலதீர்த்தந்திக
மூமன்றே. (௧௮)

செய்யதிருவாரூரி லுளதேவதீர்த்தமுதலியதீர்த்தங்க [த்த
பிய்யமறைவனத்தின்மத்தியானமணிகன்னிகைதொல்வேததீ
மையறமீடியகோடிதீர்த்தமுதலியதீர்த்தம்வானநாட்டி
லையர்புகழ்புகலூரிலக்கினிதீர்த்தம்முதலாவளவிறீர்த்தம். (௧௯)

தேவர்தொழுஞ்சுவேதவனத்தினிற்காயத்திரிதீர்த்தந்திரு
மால்விண்ணோர், யாவருமெண்சாய்க்காட்டிற்சாயாதீர்த்தங்கட
ஞரியமதீர்த்த, மோவொருகாளியிற்பிரமதீர்த்தமயிலாதிதுறை
யோவாதுற்ற, காவிரியிற்றுலாத்திங்கடனிற்கங்கையுதித்திடு
மோர்கடவுட்கீர்த்தம். (௨௦)

புள்ளிருக்கும்வேளுரிப்போர்கெழுவேற்படைக்குமரன்பொ
ருவிறீர்த்தத், தெள்ளிருக்குநிகர்பிணத்தோட்டாடகையாற்றி
கழ்தீர்த்தத்தெளிவோர்சிற்தை, யுள்ளிருக்குமொருவனாவதி
றையிற்சரபியினுற்றதீர்த்தங், கள்ளிருக்குமலர்ச்சோலேழி
யிழலையிற்றிகளிகவினுந்தீர்த்தம். (௨௧)

மடைவயல்கயல்பாயும்வாஞ்சியத்திற்கூரியனல்வயங்குந்
தீர்த்த, மிடைமருதானினிற்கழ்காருண்ணியதீர்த்தத்தரங்க
மிரங்கியாரப், புடையெறிகாவிரிதனிற்றைப்பூசமுதலியதீர்த்
தம்புனிதவெள்ளை, விடையவஞ்சிச்சரத்தின்மிளிர்தோகைமயி
லூர் திவிதித்ததீர்த்தம். (௨௨)

தீர்த்தச்சுருத்தம்.

வயங்குரும்புகோண்டி லுலகூய்யமறைபயின்மாமகிமென்
றாக, ணியங்கு திரைக்கன்னிகா தீர்த்தங்கையெறிதருகாயிரிபி
னேமி, முயங்கியதீர்த்தஞ்சத்திமுற்றத்தின்முத்தலேவென்மோ
ழியுந்தீர்த்தம், புயங்கனுறைவலஞ்சுழியிறபொன்னிவனஞ்சு
ழித்தெறியும்புனிததீர்த்தம். (உக)

ஐயாற்றிற்பஞ்சநிமுதலியதீர்த்தங்களுளவாணக்காவின்,
மெய்யாயசம்புநிசூரியபுட்கரணிமதியிளிருந்தீர்த்தஞ், செய்
பார்தண்புனனாட்டிற்சேட்டிளம்பூங்கொன்றையிளந்திங்கட்க
ண்ணி, பையாடலரவணிவோன்றலங்களெல்லாதீர்த்தமுள
பகருங்காலே. (உச)

பெருக்கூடலின்ரிமலர்ப்பெண்ணணங்குநாமகனும்பிறங்
கிவைகுந், திருக்கூடலுறையறைந்தெண்ணிலாமதிவேணிச்
சிவனோப்பங்கின், மருக்கூடலங்கோதைமுன்றிகழ்பொற்றாம
ரைமாதீர்த்தம்வந்தோர், கருக்கூடலொழிவைகைமுதலியதீர்த்
தங்களுளகருதுங்காலே. (உரு)

மனுக்கோடியெழுவகையுமறைநான்குமாகமழும்வகுத்த
சோதி, பிணுக்கோடரனைமாயன்பின்றொடரும்பிரமகத்திபெரி
தினைக்கு, மனுக்கோடியிடவருச்சித்துய்த்தகத்தமாதனத்தில
ணிசேர்சேதுத், தனுக்கோடியிலக்குமணதீர்த்தமுதலியதீர்த்தந்
தயங்குமன்றே. (உசு)

நற்றூலம்விசம்புறைவோர்ச்சரணெனவந்தடையவவந்நலிவு
முற்றிச், செற்றூலதுகருமணிமிடற்றினைஞானதேசிகனாய்
மன்னி, யற்றூலநீழல்நான்முனிவரருக்குண்மையுணர்வுரைத்
தோன்வைகுங், குற்றூலமெனுந்திரிகூடாசலத்திற்சித்தரநி
குலவுமாதோ. (உஎ)

நெல்வேலிநாதனஞ்விழிநோக்கும்பொருளையிற்றீர்கிறை
தொல்வேதச், சொல்வேலியிடுஞ்சித்துபூத்துறையென்றொரு
தீர்த்தந் துலங்குமங்கண், கல்வேலியெனவம்புபிணக்கொங்கை
வடிவுடைமாதுமைதன்முன்ன, ரெல்வேலியிடுமேம்புட்கரணி
யெனுந்தீர்த்தமில்ங்குமன்றே. (உஅ)

மலயமால்வரைப்பொருளைமூலத்தில்வருஞ்சருவதீர்த்தப
ற்றைத், தலையிலோதருவாமதீர்த்தம்வாணசுரன்சொற்றயங்கு
தீர்த்தம், தொலைவில்பாதகந்தீர்க்குஞ்சருதிமறைதொழும்பாவ
நாசதீர்த்த, நிலவுதீர்த்தம்பிறவும்பலவுளவாலினைத்தெனயார்நீ
கழ்த்தற்பாலார். (௨௧)

அந்தவரைப்பாங்கரினோங்குபுவயங்குந்துங்கருவியத்தி
தீர்த்த, முந்துதிரைகொழுத்தெறிதாம்பிரபன்னிமாநதியினு
யர்தீர்த்தி, நெந்தைபிரானுறைதலன்மற்றெண்ணிலவுள்ளன
தலன்கவியாவுஞ்செய்ய, விந்தைபயிறருதீர்த்தமளவிலவா
ம்விரித்துரைக்கிற்பெருகுமேலோய். (௨௨)

குமரிதனிற்சுன்னிகாதீர்த்தமுதலியதீர்த்தங்குலவுமீறிச்
சமர்புரிநேமியன்வைகுமனந்தபுரந்தனிலறமாந்தன்மதீர்த்த
மமரர்புகழ்கோளத்திற்பாண்மொதீர்த்தமாண்டடைந்தோர்பா
கமரடங்கத்தெறுபாவதீர்த்தமுதலியதிகழுங்கருதுங்காலே[௨௩]

மாகன்னல்வேலிசெந்நென்மலிபழனமொல்திரைநீர்வாவ்
குமுங், கோகன்னமிசைக்கோழதீர்த்தமுதலியதீர்த்தங்குலவு
க்கொங்கைப், பாகன்னமொழிமடவார்பயிறருமென்னடை
ண்மபதுமப்போதி, னாகன்னடைபழகுமுவளகஞ்சூழ்கொங்
குவளநலஞ்சேர்நாட்டில். (௨௪)

திருக்காஞ்சிறதிருடகநதிமுதலதீர்த்தங்கடிகழுமன்றிப்,
பெருக்காழிபொருவுதிரை யாம்பிரமாநதி தீர்த்தம்பிறங்குகொ
ன்றை, மருக்காலுமலர்வேணித்தலம்பலவத்தலங்கடொறும்வ
யங்குந்தீர்த்த,யிருக்காதிமறைமிருதிபுராணமிவையளவிலவெ
ன்றிசைக்குமன்றோ. (௨௫)

அந்தியுத்தரதீர்த்தகண்டபரிபூரணமாயசலமாகி, நன்
னதிராண் மதிவேணியாகிலநாதன்வைகு நளினப் போதிற்,
பொன்னதிதோய்வாலிகளிற் பொல்தருதென் கருவூரிப்புனித்
மேனிப், பன்னதிவெண்டிரைகொழிக்கும்புண்ணியதீர்த்தங்க
ளுளபகரின்மாதோ. (௨௬)

தீர்த்தச்சருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.
ஆக சருக்கம் ௧௨ - இ, திருவிருத்தம் - ௪௨௭.

தலதீர்த்தச்சருக்கம்.

பைந்தொழிபங்கினர்கருப்பபுரியாரன்றுபாண்டியன்மா
 நறழக்குமுடம்பெழித்தார்பார்த்தன், வெந்திறல்வில்லழக்குமு
 டிபொறுத்தார்வேடனெச்சிலுக்குமிச்சைசெய்தார்வீதிதோறு,
 மிந்தனங்கூறினர்கூறிவனைகள்விற்றாரினையான் நன்குடிமாறனி
 லலம்புக்கா, ரந்தணன்செந்தமிழ்க்கிரவுநடந்தாரென்றூலரிய
 யன்றேடம்கரியாரானவாரே. (க)

வேறு.

என்றுதொல்புவியிலீசன்றலனுமத்தலங்களெய்தி
 யொன்றியதீர்த்தம்யாவுமொன்றறவுரைத்தவாய்மை
 துன்றுமாமுனிவன்றேவத்துதிதனைநோக்கிப்பாசங்
 கன்றிலீந்திடநோன்பாற்றுங்காலவமுனிவன்கூறும். (உ)

தொல்லைநான்மறைதேர்தேவத்துதிமுனிவரனூந்தொல்லோ
 னெல்லைதீர்தலங்களுந்தீர்த்தங்களுமிசைத்துப்பின்னர்
 உல்லைநேர்முலைபங்காளன்வஞ்சளாரணியமென்னு
 லவெழின்முதூர்தன்னைநவிறியதெவன்கொலென்ன. (ங)

கீவினவியதுநன்றுநீனயன்றினின்றளரிப்
 ழுவினில்வினாயுதம்யாம்புகன்றதுமின்றுநோன்பிற்
 றுவினமாமுனிவமுன்னீந்தேதாற்றியதலனியாவு
 மோவியோவாததீதப்பதிமுழுமறையுமோதும். (ச)

ஆதலனதனையாதிபுரமெனவறைதலானும்
 வெதநான்முகவர்கற்பந்தொறுந்தொறும்வியந்தித்தது
 மாதவயிழத்தெல்லாமுமடைவுறவகுத்தலான்மெய்ப்
 பேதகர்போற்றுங்கர்ப்புரியெனப்புகறலானும். (ஊ)

அளக்கரும்பொருளாய்ஞானஞ்ஞானத்தமாயமுதாயன்ப
ருளக்கணுக்கன் நித்தோன்றுவொருபரம்பரமெனந்துந்
தளக்கயிலிலிங்கமென்னத்தோன்றியருயிர்கட்டுக்கல்லாங்
கிளக்கருமிச்சாஞானக்கிரியையுடத்தலானும். (௬)

ஒருபெருஞ்சுடரீனேற்றுமொவிவளர்சுடர்கண்மீட்டு
தருமதனிடனிற்சுளிற்றயங்கியொன்றுநுற்போலப்
பொருவிஸப்புரத்திறேறென்றும்புரங்களும்பொருளுமீள
வொருவுகாலங்களிற்சென்றோடுங்கவுட்கரத்தலாலே. (௭)

கரபுரமெனதூல்வவ்வுகார்சுழறவினாதுமேனை
வரனுறுதலன்மற்றெல்லாம்பைத்துமுன்னவற்றிப்பின்னத
தரனுறுகருவூர்தன்னைச்சாற்றினஞ்சாற்றிற்கொண்ணுக்
கரனுறுதவத்தோயெனனக்காலவனுரைக்குமீட்டிம் (௮)

துகளறநோற்றதேவத்துதிமுனிவரனேவேதப்
புகழவிரவமலன்கெர்ப்புரிதனிற்புலவர்போற்று
நிகரறுதிர்த்தம்யாவுநிகழ்த்தியநீருண்மூழ்கிப்
பகவனைப்போற்றிப்பெறேருப்பலத்தையும்புகர்தியென்ன. (௯)

கதிவரநோற்றுயர்ந்தகாலவமுனிவகேட்டி
நதிமதிபுனையும்வேணிசாயகனுறையும்வஞ்சிப்
பதிவருதிர்த்தங்கூறிப்பற்பலவவற்றுளாரிம்
விதியுடையாறுதிர்த்தம்விசிட்டமாம்விளம்புகின்றும். (௧௦)

யாநதிவிசிட்டமேனும்வஞ்சிருமுழல்லைகாறுங்
கோநதிதிர்த்தமுன்னர்க்குநவற்றினுள்விசிட்ட
மர்கதியதனிவாழியுலவனைப்போற்றிசெய்யி
னானதினுற்றயாக்கைவெழுந்தவீயேநர்அவாழ்வார். (௧௧)

கிளர்நவரீதெவற்றிவின்னீழ்த்திசைதேனுதிர்த்த
முளதகிளிப்புத்திங்களுற்றபூரணயின்முழங்கித்
தளர்பவர்த்தம்பார்க்கஞ்சொருபிழ்தானளிப்பி
னளவறுவெய்யபாவமகன்றுபாரரைபராவார். (௧௨)

பொருகடலாடையையம்பொருவறவகுத்தஞான்றிற்
பெருகருமறைகளோதும்பிதாமகன்பிஞ்ஞகனாரூன்
மருவுசேதிமத்தின்றென்கீழ்மாதீரத்தமைத்தமுக்க
ஹொருதிரிகுல்தண்டாயுதன்பூசையுளற்றுவித்து. (க௯)

கடவுடன் பூசைதிங்கட்கலையுபசாரத்தாற்றி
பிடனுடற்கோயிலெண்கான்மவுனத்திலியன்றுருழிற்
புடவியினுளதானங்கள்பொழியும்பயனியாவு
மடையுமன்றியும்வேறொன்றைவிழையினுமதுவுமெய்தும். ()

வள்ளலாலயத்தின்பூருவத்தின்மாநதியின்மேற்கிற்
கள்ளவிழ்கோபிதாரவனத்திடைக்கதிர்வேலண்ண
லொள்ளிதினமைத்ததீர்த்தமொன்றுளததனின்மூழ்கிற்
றள்ளரும்பாவமெல்லாந்தணக்குமாறளிக்ஞஞ்செவ்வேள். ()

சேயருளததடத்திற்சித்திரையாய்திங்க
ளாயபூருவபக்கம்பூரணையிலாதித்தவார
ம்மயதோர்சோதிநாளிலியன்றசித்திரேருத்தர்
பாயொளிமனுவாராய்ந்துபாதுகைதொடுதோலாதல். (க௯)

துண்டிகில்கவிகையாதனூலுணர்முனிவர்க்கேனுந்
தண்டுகைப்பொறுத்தோர்யாவராயினுமவர்கடம்பாற்
மகாண்டளிக்குநர்தம்பண்டைக்கோத்திரப்பிரையுள்ளோர்
கிணடிற்றகூற்றந்தண்டஞ்செய்தொழிற்கருகராகார். (கள)

அறிதுயிலமர்ந்தழர்த்தியாலையமதன்றென்பாங்கர்
மறிதிரைகொழிக்குஞ்ஞதமாநதிமணித்தீரத்திற்
செறிதருமச்சுவத்தந்திகழ்வனத்திரவியூர்வா
னநிபிலாசினையோர்போதிநீழலினுளதோர்தீர்த்தம். (க௯)

ஆரணவியாதன்மூழ்கியாநிலையமலர்க்காளாங்
காரணமுனிவென்னக்கதிவழிநிலைத்தானாங்கு
ஆரணமாயகாயத்திரியோடப்புணல்படிந்தோர்
ஆரணன்முதலாருள்ளநயப்புறுபோகந்துய்ப்பார். (க௯)

தாடகைபகவன்கோயிற்சந்நிதிதனித்தொடஇய
வாடகமிழைத்தகூவலொன் றுளத்தனீராடிப்
பாடகமணிப்பொற்பாதப்பாவையர்பரிந்துட்கொள்ளி
ஹாடகனீரந்துவேண்டுமகார்தமையுட்ப்பருண்மை. (௨௧)

காத்தனும்மனைவியும்மக்கூவலிஹாடித்தற்பி
னேந்தெழிலாதிநாதற்கியன் றனபொருளளிப்பிற்
சேர்ந்தநன்மகப்பேறுற்றுச்செய்கடஹற்றுஞ்செய்கை
சார்ந்தபின்னிமையோர்வைகுந்துறக்கமுஞ்சார்வரன்றே. (௨௨)

நாற்றிசைவதன் ன் ஞாலம்படைப்பதுகருதிநாடி
நோற்றஞான்மமவர்க்காட்டிதுவலும்வஞ்சுளேசனுக்கு
மேற்றிசையிறைகோயிற்குத்தெற்கெனவிதித்ததூய
சேற்றிதழ்க்கமலவாவிதீர்த்தமொன் றுளதுமன்றே. (௨௩)

பிரமமந்திரத்தைமுக்காற்பிறங்கிடவியஞ்சேர்த்தி
யரவகங்கண்ணைஞானவமுதினைப்போற்றியாமும்
வரனுடையவர்தாய்தந்தைவரன்முறைவழியினுள்ளா
ருரவியசிவலோகத்திலுறைவர்மிண்டுதியார்பாரில். (௨௪)

உந்தீண்டிநிவசமா குதலத்திங்கட்
பொங்குபேரொளிகாயிற்றிற்பொருந்துநாளாதல்பாவந்
தங்குதற்கரியவத்தோதயமகாவுதயமாத
லெங்கணுநிலவுஞ்சுதலியன்றபூரணையினாதல். (௨௫)

சாற்றியவெதிபாதத்தினாகுதறந்தைதாய்ப்பே
ரேற்றியதிவசத்தாதலருநிலமிசையிற்றூந்தான்
தோற்றியதினத்தினாதல்கருதிவேதியன்முன்றொட்டுப்
போற்றியவாவியெய்திப்புனிதரீராடிஹந்தாம். (௨௬)

விடற்கரும்பாவமெல்லாம்விட்டவிரொளிவிமானத்
தடற்படைவேற்கண்வானத்தாடரம்பையர்மார்போற்ற
யடற்றிகழ்தாருநீழன்முதலியபதங்கண்மன்னி
நடத்தொழிலிறைவன்முத்திவிட்டினைஹனுவிவாழ்வார். (௨௭)

சுர்த்திகைத்திங்கடங்குகார்த்திகைநாளிற்செய்ய
 த்திகழ்பிரமதீர்த்தப்புனிதநீர்பழிந் துவஞ்சி
 மர்த்திசந்நிதியினன்பான்முயன்றியற்றீபமேற்றி
 யத்திழற்சிவலோகத்தலெழி லுருமிளிரவாழ்வார். (௨௭)

அந்தமாதத்திற்செவ்வாய்நான்குவாரமுமணைந்து
 வந்தருணோதயத்தினிலமகன்மனுமனக்கொண்
 டெந்தறுகரிசிசென்னிசேர்த்தியொண்புனலிலாழிற்
 ருத்தனோய்வயிற்றுநோவுகுட்டனோய்கிட்டவாரா. (௨௮)

11த்தொடுபத்துமழ்த்தபவத்துறுவறுமைபாறி
 முத்துறுகுடைநீழற்றமுழுதுவகொருங்களிப்பார்
 ித்தகமுறவத்திங்கண்முழுவதும்வியந்தமுழ்கி
 னைத்திறத்தனவியா தியாவும்விட்டிரிதறிண்ணம். (௨௯)

அரிவையர்போகந்தய்யாதவரவயின்விழைவுநீங்கிப்
 பொருவறவருடமொன்றுபூரணதொறுந்தொறும்பூ
 ருமயன்றடநீராடிச்சேதிமம்வலன்சூழ்ந்தன்பிற்
 ருஷைநாயகன்பொற்பா தங்கருத்தறவணங்கினோர்தாம். (30)

12ல்லீடையில்லாண்மைந்தரிவருடனிடையுறின்றிச்
 சால்லரும்பருவநாறுசுகோதயரென்னவைகிச்
 செல்லுறமுருவமாயோன்றிசைமுகன்றேவர்போற்று
 ன்லுறழ்கிரீசன்பாதத்தடைகுவரையமின்றால். (௩௧)

13சில்வைகாசித்திங்களுரோகணிகலந்தவுச்சி
 மாசுறுபோதினவேதாமனுவுரைத்தரிசிதூர்வை
 ிதசுறவணிந்துமூழ்கிறென்புலத்தவர்சுவர்க்கத்
 தோசையோடுறைந்துதேவருடனமுதுண்டிவாழ்வார். (௩௨)

14ம்மேற்

14றுமனநிறீஇத்தடக்குடைகுநர்பான்மந்தன்
 ம்மலியசென்மமுன்பின்மூன்றினும்விரவாநிற்ப
 லோவறவருநோய்பீழையொழிவுறுமுண்மையுண்மை. (௩௩)

கடாநிறங்கறுத்திருண்டகம்பளங்காரெண்ணீல்ப்
படாமிரும்பிவைமினென்றைப்பங்கயவிரிஞ்சன்கண்ட
தடாகீடரத்துற்றோர்தடக்குநன்களிப்பின்மந்த
னடானவர்மகாரிடத்துமளித்திடான்பீழையம்ம. (௬௪)

கண்ணிருநான்குநான்குகவினியமுமமுமுற்ற
வண்ணறன்னிலஞ்சிறன்னீராடியைந்தெழுத்தையுன்னிப்
புண்ணியப்பூதிமேனிபொலிவுறவணிந்துசெம்பொன்
விண்ணுயர்குமிக் கோயின்மிளிர்ந்திருமுன்றின்வைகி. (௬௫)

நீலவத்திரன்கோரேனீனிற்றீழரசாய்கை
போல்பவன்கரியோன்காரிதினகரன்புதல்வன்மந்தன்
வாலியகிரகநாயகன்பிரமண்ணியன்சீர்
சாப்புறுமுடவன்மேற்கோள்சாவலன்சவரிபங்கு. (௬௬)

என்பனசனியினுமமெடுத்தெடுத்திசைத்துநாவா
லன்புடன்சனியன்றன்னையகந்தினைத்திறைஞ்சினோர்பாற்
றுன்பமுங்கிரகமேதத்தொடர்ச்சியுந்தொடராவாழ்க்கைப்
பொன்புனைமைந்தர்வாணுள்புண்ணியநண்ணுமாதோ. (௬௭)

பூமலர்ப்பொருட்டுப்புத்தேள்புகரறத்தொட்டநன்னீர்த்
தேமலர்தடத்திலுற்றசேதகமாசுதீர்த்தோர்
மாமணிபுயங்கத்தாங்குமாநிலம்புரந்தெஞ்ஞான்றுந்
தாமலமொருவிஞானத்தனிமுதலுருவஞ்சார்வார். (௬௮)

அம்மலர்வாவ்சுற்றுமணிமலருய்யானங்கள்
செம்மலர்ப்பொதும்பர்வைத்தோர்சிறத்தனபுரிந்தோர்ஞாலம்
விம்மிதம்பெருகவைகிவண்முழுகளித்துநாளு
மும்மதினெய்தவில்லமுதுலகெப்திவாழ்வார். (௬௯)

செங்கலிற்கருங்கலிற்செம்பொன்னில்வெண்பொன்னிற்செம்
றங்குமேனையவுலோகந்தம்மினாகுதல்வயங்குங்
தங்ஈகநீர்கொழிக்குங்கஞ்சனுவளகங்கலினச்செய்தோ
ரங்கவைசெய்வித்தோர்வீடடைவரீதுண்மையாமால். (௭௦)

காண்டகுபிரமதீர்த்தக்கரைமிசையணுகியெம்மை
யாண்டவெம்பெருமன்காட்சியளிப்பீராடியண்ணல்
பூண்டருகுரவரன்பர்ப்புசனைபுரிந்தோராண்டுச்
சேண்டருமறைகாணாதசிவபதஞ்சேர்வர்தின்னம். (௧௧)

வேதநீர்தீர்த்தமாடவெனவழிக்கொளினும்வெய்ய
பாதகமுழுதுந்தீருமுன்பொருபரவையாடைப்
பூதலகிருபனந்தப்புனிதநீர்படிந்துசாபத்
தீதுறுகொடுநோய்தீர்த்துசிவபதமடைந்தான்மன்றோ. (௧௨)

என்றிவையிசைத்தலோடுங்காலவனிறைஞ்சினானக்
குன்றனமுனிவவேந்தன்கொடும்பிணிச்சாபமேற்று
மன்றலம்புனலிற்றோய்ந்துதீர்த்தரன்மலர்த்தான்சேர்ந்த
தொன்றறவருள்கெனத்தேவத்துதியுரைக்கலுற்றான். (௧௩)

தலதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆக சருக்கம் ௧௩ - இ, திருவிருத்தம் - ௪௭௦.

கோபிதாரச்சருக்கம்

போராணையுரியுரிவைப்போர்த்தாணைப்பூங்கடுக்கைத்
தாராணைவீட்டின்பந்தருவாணைப்பொருவில்லகரு
வாராணைமழவிடையொன்றுர்த்தாணையுள்பெருந்தேர்ப்
பாராணைமதன்வீழ்ப்பார்த்தாணைப்பணிசுவாம். (௧)

வேறு.

சுருதியின்முடிவையுள்ளந்துகளறத்தெரிந்தயாருங்
கருதருத்தவங்களாற்றுங்காலவகருவூர்வைகு
மொருதனிக்கடவுட்டாளன்புடைவையீயாதலாலிச்
சரிதையில்தயம்போக்கிவிழைத்தனைசாற்றுகின்றம். (௨)

கண்டொடுகுழையார்சாயல்கனிமயில்கண்டொனிற்கும்
வண்டொடுபயில்பைங்கானுமாமலர்க்குழல்கண்டஞ்சித்
தண்டொடுபுனற்கணுவித்தரையுகந்தேங்கியோடும்
விண்டொடுபுரிசையஞ்சுழ்விசாலைமாதகர்க்குவேந்தன். (௧)

கராவிடரிழைப்பக்கவுங்களிற்றுயிரளித்தநேமி
யராவிடனுறையுமாயோனலரவன்முதவதேவர்
பராவிடக்கடுநஞ்சுண்டகண்டனைப்பரவுந்தொல்லைத்
திராவிடமரபிற்றோன்றிச்செய்யகோலோச்சஞ்செம்மல். (௨)

கொடைதனிற்கமஞ்சுன்மேகங்குணத்தினிலமிர்தமன்ன
நடையினர்க்கனங்கமாரனடுவீனிற்றருமன்வீறு
மடையலர்க்கசனிகல்விக்கசலமாமுனிவன்வாசத்
தொடைபுனைகோபிதாரத்துசனெனுஞ்சுடர்செய்யுணன். (௩)
வேறு.

கறைதாழ்கண்டன்டெண்டர்தமைக்காணிலெழுந்துகசிக
துமுறை, முறைதாழ்ந்தெழுந்துபணிவிடையின்முயலவோன்
முனிவாரிமுடியர்நான், மறைதாழ்செய்யவாய்மையினர்முத
லோர்முன்றிலின்வரினே, ரிறைதாழ்வின்றியெதிர்ந்துகுறைவி
னவியுளதேலதுகடிவோன். (௪)

கலமாநிலம்வந்துறினுமதுகடிந்துவரிசையானோக்கி
மெலிவாராய்ந்தேழையரடைந்தோர்தம்பால்விழையுமனஞ்சி
வலவாளரசர்திறையளப்பவயவாளரியாதனமேவி
யொலீரோடையுலகமொருங்களிக்குநாளிலொருநான்று. (௫)

விந்தாசலத்தையடக்கிவென்றிவாதாவியின்னுயிர்வீட்டிக
கந்தாகளிற்றின்வலியுடைவில்வலினைக்காய்த் துகறங்கருவி
மந்தாநிலக்கன்றசைத்துதளர்நடைவந்துலவிமணமுயிர்க்குஞ்
சந்தார்சோலைதவழ்பொதியவரையினுறையுந்தமிழ்முனிவன்

கட்டுச்சடையர்மரவுரியர்கலையாதனத்தர்கதிவழியி, லெட்
மெனத்தர்கழிந்தேழையிகழ்ந்தோராதையைம்புலத்தைச், சுட
டதவார்நாலெனுங்கரணங் குணமுன்றெருங்குதொகவிரண்டு
நட்டவனைகடுலைநேரநாடியஞ்சிநலஞ்சிறந்தோர். (௬)

கோபிதாரச்சூக்தம்.

உடுத்ததுவராடையர் திருநீற்றொளியர்தெனிரீர்க்குண்டுகைய
 ரெடுத்தவேயந்தண்டினர்தருப்பையினர் காலசனர்மறைவசனர்
 சடுத்தபொறியாமலமுலமகழ்ந்தநெறியர்தரைவாழ்வு
 உடுத்தவிதயர்செபவிரதங்கெடாதமுனிவர்கனிசூழ. (40)

நயமறைகளாகமங்கடொட்புராணமரியதமி
 நாயவருணுண்ணுணர்வுடைமாணக்கர்போற்றியருருவா
 யவினைசீர்தவமுருவம்வயங்கிநடைவந்தியங்குதல்போ
 னையமுடனானிலம்புரக்குநிருபற்காணுகெழ்மனனாய். (41)

அரசனுறையத்தானியவண்புக்கான்புகுமவ்வளவினின்முன,
 உரைசெய்ப்புழிற்பெருவய்யாவுளமற் றென்றகுழிநுத்தான்,
 னையினிடைமுந்துறுமெனுஞ் சொன்னிலைப்பததரணிதாங்கி
 யார்வரைசெய்புயனுழ்வினைவழியையமறைத்துள்ளநிலைமய
 னகுதலால். (42)

எய்தற்கரியானெய்தினனென் றெண்ணுதியன்றமுறைய
 ன்றிச், செய்தற்கரியகிறப்பிலொன்றுஞ்செய்யானுகித்தினக்
 தினமும், பொய்தற்புகுதும்பொதுமகரீர்போகத் துய்க்கும்படி.
 மஹமுக்கா, னுய்தற்குணருமுணர்விலர்போலொன்றுமுறை
 யாதிருத்தனனல். (43)

இருக்கும்வேலையெழுவேலைபருகியுமிழ்ந்தவிருத்தவத்தோ
 ன, செருக்குமுளத்தனிவனெனக்கண் சீறிவெகுளித்தீப்படா
 டது, பெருக்குமலைத்தெண்டிரைபுரட்டும்பெருநீர்க்கடலைநனி
 வகரக், குருக்குமவடவையெனக் கொழுந்துகொழுவிலளரக்
 கொதித்தெழுந்தான். (44)

சீரியெழுந்திருபனவைதீர்த்துமுன்றிற்கடையெய்திப்
 பேறிவரியமுனிவர்தம்மிற்பிரமிட்டன் நன்முககோக்கி
 வீறுதவத்தின் முனிவநமக்கின்றோர்விரதமுண்டதனா
 லாறுபுனைகோடரனடியவரைமதியாதவணிருந்த. (45)

கொடுங்கோலரையன்றனைவெய்யசாபங்கடறினருகென லு
மடுங்கோபந்தியெனமுனாவரையனவையை னுனிமதம்
படுகோட்டொருத்தலுரிபோர்ததபரமனடியர்ப்பணியாது
கடுங்கோளிழைத்துமனச்செருக்கா லுலகமனிக்குங்கடியோனே

(௧) டனோயிற்றுகளித்துடலம்வருந்துகென்றுகொடுஞ்சாப
மிட்டவேள்வித்தழற்றாமங்கமழுமேனியிலங்குபிர
மிட்டன்மீண்டுதமிழ்முனிக்குவிளம்பமுனிவன்முனிவருடன்
சிட்டர்குழத்தமிழ்மலயச்சிமையவரையைச்சேர்ந்தனனான். (1)

மொய்த்தமுனிவர்தமிழ்மலயமுனிவற்போற்றித்தவமுயலுங்
தத்தமிருக்கையாப்பன்னசாலைபுக்கார்பிரமிட்ட
னித்தனெனக்கும்பாதயனைநின்றவணங்கிப்பணிதலைமேல்
வைத்துமறைமாதவம்புரிகானவதியுஞ்சாலைமருவினான். (க௮)

பேசவரியமுனிவர்தவமெளிதோபிரமிட்டன்னிறையை
யேசியகலுமதுபோற்றினயாருநிகழ்ந்துநோக்கியகண்
கூசியதயமருவருப்பக்குட்டனோய்மெய்குழிகொண்டு
வீசியுடற்றெட்டுயிர்ப்புவீங்கிவீங்கிமெலிவுற்றான். (க௯)

மதியோடரவுவிரவமுடிவைத்தோனடியரடிபூண்டு
துதியோடிறைஞ்சலன்றோடுந்தொலைத்தவாறுந்தூய்தவத்தின்
முதியோன்கொடியசாபமெனைமுனிந்துமொழிந்தவாறுமுன்
விதியோசிவனையரசாளும்வினயமாகாவெனவயர்ந்தான். [னை

வேறு.

வீழ்ந்தான்றுயருமுன்னுனம்மெலிந்தான்பிணிக்கடலுட்
டாழ்ந்தானிலைகுலைத்தானுடறளர்த்தான் கருவிகளாற்
சூழ்ந்தாருயிர் துடிப்பச்சுடுதொழிலேறெழிலுருவைப்
போழ்ந்தாலெனப்புலர்த்தானுளம்புழுங்கிப்புலம்புற்றான். (2)

பதைத்தான்பெரும்புகழைப்புடவியினுட்படர்கலியிற்
புதைத்தான்மிருகண்டுதருபுதல்வற்கறுவிராகற்
றுதைத்தானடியவர்ப்பேணலருறுவாரிடொனமுன் [ன்
கதைக்காலியத்துரைப்பாருண்மைகண்டோமெனக்கரைந்தா

அத்தே! செனவொளிகுன்றினனரவுண்கலைதிபொ
னெந்தோகையிழந்தாவிடலங்காநடுநடுங்கி
நெந்தோர்புகல்வனாய்த்தனிதுடங்கிச்செயலடங்கித்
கத்தோழகனமதமாரிபெய்களிற்றுண்கனியானான். (௨௩)

மோகாதிகண்முனியுத்தவமுனிவற்கொடுகெடுநான்
யாகாதிகளியுறுதனவியற்றப்பூரிவித்தான்
போகாதிகண்மறையோர்தமக்கட்டிப்பொருளளித்தான்
சாகாதிகளியின்றித்தவம்புரிந்துஞ்சல்த்தனனால். (௨௪)

தனந்தானியமுதலாயினகேட்போர்தமக்களித்தும்
வனந்தாவியதவரோடலம்வந்தும்முடனெந்தும்
தினந்தாமுதவறமுந்தானை. தின்றும்பணிநின்றும்
கனந்தாழ்வரைதிரிந்துப்பணிதனியும்வகைகாணான். (௨௫)

என்செய்குதுமென்செய்குதும்யாம்பாதகமிழைப்ப
முன்செய்ததம்முனிமுன்னிலையாய்முற்றியதென்றே
தன்சிந்தனைதெரித்தானுடல்சரித்தானகம்பரிந்தான்
பொன்செய்துணைப்புயமால்வரைபுல்லென்றுபுலந்தான். ()

வேறு.

நினைகளுந்துணையுந்தானைக்கிளர்ச்சியுமமைச்சுமில்லுத்
வனைகடலுலகுத்தாமழைதவழ்வனமும்பாசத்
தனையறமுருக்குந்தக்கோரிருக்கையுந்தடஞ்சூழ்வெற்பு
முனையும்வெம்பிணியுடற்றுமுடல்சுமந்துமலுநாளில. (௨௬)

மன்னவன்கொடுநோய்தீர்வான்மற்றொருபுகலுமின்றி
பின்னலங்கடல்முழ்கியினியிதுதுணிபென்றெண்ணி
பின்னரின்முன்னராற்றுகனிதவமிருந்தவாரற்றம்
பின்னலஞ்சமுலத்தாங்கும்பிரமிட்டனிருக்கைசாந்தான். ()

சுரணமென்றடியில்வீழ்த்துதியனெற்குணையல்லான்மற
சுரணமொன்றிலையிழைக்குமப்பிழைபொறுப்பதத்தக்
சுரணமுங்கடந்தோய்துங்கட்கதுகடனன்றோநாயே
னிர்ணவெம்பிணியைநீக்கவேண்டுமென்றெதிர்த்துதாழ்ந்தான்.

இரந்தவனிற் பவெண் ணீற் றெழின் முனிநோக்கி ஞாலம்
புரந்தருணி ருபநின்பாற் றொதிபமால்வரை யிற் புத்தேன்
வரந்தரப் புகுத்தான் சற்று மதித் திலைவினையி னகொட்பா
வரந்தையு நி டவெஞ்சாபமறையென விடுத்தானெம்மை (௯௦)

தேசிகவாய்மையா லுஞ்சென டியவரைப்போற்றிப்
பூசியா தீக் கையுள்ளம் பொறித்தனையிருத்தலா லு
மேசினமெம்பா ருநீர்கென் றிரந்தனையெனினோவிந்த
மாசினைக்கழுவுநீராயார்கொலோமலநீர்வைப்பின். (௯௧)

இங்கெனையனித்தியென்னுவெமையடைத் தமையாற்கேட்டி
சங்கவெண்குழையார்பாலன்புறுதமிழ்முனிபாற்போகி
யங்கவர்ப்பாசிகாயேன்குறைபொறுத்தருளுகென்றும் [அ.]
பொங்கழற்பசும்பொன்னென்னப் பொருக்கெனவெருளிநீர்

வெந்துயருழப்பவிட்டசாபவெம்பிணிநீர்த்தாவி
யுய்ந்திமேதற்குபாயமொழிகளுமுரைக்குமோவ
வைந்தவீர்த்துயர்ந்தோர்க்கேதயிழைத்தவரடையிற்காணார்
மைத்திற்காண்பர்தென்கால்வரைதனிற் போகென்றானால். (௯௨)

மாற்றுதற்கரியவேதமறைமுனிகருணைவைத்துச்
சாற்றுதற்கரியவாய்மைதந்தனெனப்பார்தாழ்த்து
போற்றியப்பணிமேற்கொண்டுபொருதிரைப்பொருணைமாலை
நாற்றியபொதியமெய்தும்வழிக்கொடுநடையினால். (௯௩)

புகழ்தவமுனிவற்காணிலகலுதிபுலையவென்னு
விகழுமோந்மையடைத்தானெனத்திருவுளமிரங்கி
மகிழுமோவெய்யசாபமாற்றுமோமருவிலாண்டு
நிகழுதல்யாதோவென்னுநினைதொறுமுயிர்ப்புலிங்கி. (௯௪)

தென்றமிழ்மணமுஞ்சந்தக்குறநிருஞ்சியதெண்ணீரின்
மன்றலுங்குறுத்ததுமவாசமுமணந்துதென்றம்
கன்றகவியமாமஞ்ஞனாக்கணஞ்செறிசாரல்வாயி [ன்.]
னின்றலாவருந்தன்சோலைப் பொதியநீன் வரையைச்சார்த்த

பாதிமால்வரையினெய்திப்புண்ணியதவன்களாற்று.

பாதிமாமுனிவர்குழுஞ்சாலையினுப்பண்முன்னே

விநிலினுலமைத்தவீரமென்கையினடக்கியுண்டோன்

பதியெனவைகும்பன்னசாலையன்பாங்காநண்ணி. (௯௭)

மச்சரவணியுநம்பர்நளினமென்சரணமல்லா

மச்சைவேறில்லாயோகத்திருப்பவாருழாநெருங்கு

மச்சபையனுகிடுவந்தனச்சமுன்னுறுத்தநாளா

மச்சகம்புகமுந்தெய்வமுனிவரன்முன்னர்வீழ்ந்தான். (௯௮)

அடியிசைவீழ்ந்துகண்களையெறியருவிவெள்ளம்

அடியிசைவீழ்த்திருஞ்சம்பதைத்துவாய்புதைத்துவெள்ளைப்

பொடியணியமலன்னபர்தமையவமதிக்கும்பொல்லாக்

பொடியவல்வினையெனயானுமாய்வேனாமுனிவர்கோவே. (௯௯)

வேறு.

மாழார்மொழிபாகன்றெண்டரெதிரெய்தினங்குண்

மாழாதசென்னிதரித்தேன்ரமுந்தலே

ஹாழாலுணர்விழந்தேனாழிதொறுய்வேருருவர்

வீழாதவெந்நிரயம்வீழ்த்துணிந்தேனே. (௧௦௦)

பண்டிருவர்காணுப்பரன்றெண்டரைக்கண்டுங்

கண்டிலர்போலன்றிமைத்தகண்ணைக்களைந்திலென்

பெண்டரிசைகேளாச்செவியின்றுனைவழியிற்

புண்டரவேல்காய்ச்சிப்பொதுத்தேனிலைப்புல்லென். (1)

சேவையுயர்த்தசிவனன்பர்சேவடிமென்

பூவைமுரலாப்புழைநாசிகொய்திலென்

பாவையுறுத்தொன்னுற்படிநென்றவாய்புழுக்க

நாவையரிந்துளமல்க்கிட்டேனுமில்லென். (௧௨)

அல்லார்கிர்சனடியாரையவமதித்த

பொல்லாதநெஞ்சுநையப்பொழந்தேனிலையெ

னல்லாரெதிரினெதிரநாடிமுகிழாக்கரத்தைக

கொல்லாடவ்வானாற்குறைத்தேனிலைகொடியென். (௧௩)

வேளாட்டிலாவிபருகும்விழிதுதலார்க்
காளானவர்வரவேற்றன்றெதிர்செல்லரதிருத்த
தாளானவைகடறித்தெறியாமேதடறும்
வாளானதுபிடித்தப்பேடியெனவாழ்ந்தேனே (சௌ)

அத்தரினேநிற்கும்தவரையவமதித்து
மத்தெறியுந்தாவெண்டயிர்போன்மதிதுழங்கிச்
சித்தமுனைநோயினாற்றியவுடல்படுவ
தித்துயரமோநரகினைதுபடாதின்னுமே. (சுரு)

மன்போலவனிபுரக்குநாள்வந்தவுனை
யுன்போலுநரையிகழ்மெல்லுற்றநா
ளன்போடறியாமையாகென்றமுதிரங்கா
வென்போல்வாரிலையிலையானேயிறையவனே. (சுக)

இந்தவாறேத்தலர்நய்யுளம்புழுங்க
மந்தமாலாருமலயத்தமிழ்முனிவன்
சிக்கைதோந்தன்முகழ்முகிழ்நாங்கி
யந்தவேன்மன்னற்குபயமளித்தருளி. (சுரு)

வேறு.

மன்னநீயினிவருந்தன்மனுநெறிவழாமைநோக்கி
யின்னுயிர்போலஞாலமளித்தனையெனுமுதப்பா
னின்னுழையடைந்துஞ்சற்றுநினைத்திலையதனெனனை
மன்னதுகிடப்பநம்மோடடைந்திடியிவர்களெல்லாம். (சௌ)

விமலனன்புடையரன்றிரிளிர்குருமொழிவழாமை
முமலமுமுங்குளுனமுனிவரர்முராரியுஞ்செக்
கமலனுங்கீழ்மேலோடிக்காண்பருஞ்சுடராயநின்ற
வமலனென்றியாநம்புசையாற்றுதற்குரியராணோர். (சுக)

ஒன்றினைத்தாபித்தாரேல்யாரெனுமுதப்பத்தன்னைப்
யின்றவழ்சடையினும்பெயர்த்திடல்புரியானென்னின
மன்றுளானடியார்தன்மையாவரேமாற்றுநீரார்
யின்றிலேவேல்வல்லோய்நீயுணர்ந்திலைவிதியின்கொட்பால்

ஆதலின்வெய்யசாபமறைவித்தாமேற்றமீயும்
பொதமுன்னையாய்வின்போந்தனைபோந்தவாற்றான்
மாதவமுனிவர்ப்போற்றப்பெற்றனைமன்னவின்பாற்
பாதகமொழியுங்காலமாய துபகர் துங்கேட்டி. (௮௧)

உதியர்கோளுட்டிநுப்பண்மாதியுத்தரத்தின்
முதியவர்வதியுமாதியுமென்னுமுதார்தன்னில்
வெதிரிநீள்வனத்தின்மேலிவியாதனைப்போற்றியத்தச்
சதுமறைக்கிழமைமிக்கோன்சாற்றியவாறுசார்ந்து. (௮௨)

மண்பொதுத்தந்தைத்தமலர்பொதுளியவிலஞ்சித்
சண்புனல்படித்தவேளைத்தழலெழவிழித்தோன்பாதம்
பண்பெறப்பழிச்சிவண்ணப்பற்றியபாவமெல்லாம்
விண்படர்பருதிமுன்னர்ப்பணியெனவிளியும்வெந்தே. (௮௩)

சாரகெனும்பணிமீக்கொண்டெமிழ்முனிவரனைப்போற்றிச்
சாரகெழுமுனிவர்தம்மைத்தனித்தனிசிதப்பினைக்கிப்
பாரிடைமுறைமுன்னுழாவடிக்கடிபரவியேத்தி
வாரகெழுமருவிதாங்குமலயமால்வரையைநீங்கி. (௮௪)

பங்கினன்னிமிறுத்தேனுநிறைமணமுயிர்க்குநுபொங்கர்ப்
பாங்கரின்னிசைகடேரும்பாண்டிநாடதனைச்சேரந்தான்
புங்கமழாரும்வேம்புங்குவிதரப்பொல்யுமுன்றிற்
பேறங்கமழ்போந்தைவேய்த்தசேரர்கோளுதென்னை. (௮௫)

இலகெரிக்கடவுட்டொல்லையெழுபவவனத்திற்கேற்ற
கலனிடர்க்கடலைட்டக்கரையினைக்காட்டற்கென்றுழ
மலவிருட்கேணிஞானவுழிசெலுங்குககென்றோர்ந்து
பலவரும்புகழுமாதியுத்தனைப்பொருத்தினுலை. (௮௬)

பொருத்தினன்றிருத்துகர்ப்புரியினைப்புணரிக்குச்
மருந்துநம்பரன்முன்னுழந்தானெழந்தன்னரும்பிணிக்கு
வருத்தினனாகிமாழ்குநாளினப்பிணிவிடற்கோர் [ன்.
மருந்துகையுறக்கண்டோன்போன்மலர்ந்தன்னவதனமன்ன

ஈனிமகிழ்வெய்தினொய்தினனிதிரைப்பரவையுண்ட
முனிவான்மொழியுமாற்றான்மூரிவிற்பருவவேற்கட்
பனிமதிதலபாகன்கோயிலின்றென்கீழ்பாலிற்
கனிபொதிவதரிமூடுவனந்தனைக்கண்ணிற்கண்டான். (௫௮)
வேறு.

அந்தநீள்வனத்தாசறுமளவின்மாணக்கர்
சிந்தைதேரருந்தவத்தினர் திசைதிசைமொய்ப்பப்
பைந்துழாய்ப்புயற்கலையெனவரும்பராசரன் நன்
மைந்தனாதனத்திருத்தலைக்கண்டனன்மன்னன். (௫௯)

கண்டகண்கணீரருவியிற்சொரிதாக்கரைத்து
மண்டனிற்சிரந்தாழ்வுறப்பன்முறைவணங்குந்
திண்டிறற்குடர்வாட்படைச்செம்மலேவெதந்
கொண்டமாதவக்குரிசிறுன்குறித்தெதிர்நோக்கா. (௬௦)

வருக்கோபிதாரக்கொடிமன்னவவென்னு
வருகவழத்தனனார்கலையுலகெலாமளிக்கு
மொருபெருங்குடைக்குரிசினியொருவருக்கடாத
பெருகுவெம்பிணிதொடர்ந்திடவினைத்தென்பேசாய். (1)

ஃபசலாயகென்பேசுதற்கரியமாமுனிவ
வாசைநீருள்களித்திடுமரையருக்கடாத
மாசிழைத்தனனியாதெனின்மலயவெறபொருவ
ஃனாசைமாதவக்குழுவொடுமுற்றனனென்பால். (௬2)

வெயயதிவினைப்பயத்தினுல்வெற்புறைமுனியை
யையாதங்களைமதித்திலன்மூங்கைபோலதனாற்
றுய்யவம்முனியேவலிற்பிரமிட்டன்றோன்றி
யையவற்றதிக்குட்டனோய்கூற்றெனவருததும். (௬௩)

ஃன்றினாலுமீதொழிதரலன்றியொண்பொதியக்
குன்றிலெய்தியம்முனிவரற்குறுகினிற்றிரப்ப
நின்நனக்கிதுகிகழ்த்துகென்றுரைத்தனனின்பா
லன்றடைந்தனனளித்தியென்றேத்தினனிறைவன

வேறு.

வத்துமானவேலிதைமொழிபுருமுனமிருசெவிபுதையக்கை
சேர்த்தினுன்சிவசிவவெண்ச்செப்பினன்சிவனடியவர்தம்மை
சித்தபாதகங்கேட்பினுங்கீழ்புருநிரயமழ்குதலுண்மை [றும
பார்த்திபர்க்கிஃதெக்குமோவடுத்திப்பார்த்திபன்றனக்கென

பாவராயினுங்கண்டிநணிபவரெம்மிதையெனவெண்ணி
யாவலோடெதிர்க்கிறைஞ்சிடல்வேண்டுமற்றவர்கடம்மொழு
ளோவினுங்கருத்தெந்தவாரோதெரியாதெனவுன்னாமே [க்கங்க
வினாற்பழியுரைத்திகழ்த்தவர்க்கிடையனுருவரென்றும். ()

துயநெஞ்சிடைத்தெரித்தரன்றொண்டரைத்தொடாதிசுழ்
நிருபன்றன், மேயலிம்முகம்பார்க்கவுமொருமொழிவினம்பவும்
விதியின்ற, வாயினும்வைபுரிதாவழக்குமுண்டென்னெனி
வெதெவ்வர்க்காயும்வெங்கணையுமிழ்சிலைக்கொற்றவன்கற்றகே
ள்வியினாலும். (௬௭)

பண்டைநல்லினைப்பயனிவந்திருத்தவப்பரிவினாலுவராழி
யுண்டமாமுனியிருக்கையினுற்றவனுகளதாமரைத்தாளிற் [ரு
றொண்டுசெய்தமையான் முனிவொழிந்தருள்சுரத்தருனியவாற்
லண்டர்நாயகனுறையுமிப்பதியினையடைந்திடுமதனாலும். ()

இவனிடத்துமாசிரிதரக்காலமின்றெய்தியநிறத்தானு
மவமதிப்பதன்றினியுயிருய்யுமறறைகுதலழகென்னாக் [தித்
கவலைகூர்ந்துடல்வெதுப்பியகுட்டரோய்க்கடலிடைதனி மூழ்
திவலைமாரிசந்ததம்பொழிகட்புயச்செம்மலைமுகநோக்கி. (௬௯)

வேறு.

என்னைகருதிப்பேதாயிப்பிழைவினைத்தாய்காளு
நின்னைநீங்காதபோதநெஞ்சறைபோயிற்றேயோ
வன்னைபோலவனிகாத்தலநீதியோவந்தோவந்தோ
முன்னையுழ்வினையையாரேவென்றுளார்முரிவேலோய். (௭0)

அந்தணர்ச்செகுத்தல்கோவையாவைவாம்பரியைக்காய்தல்
நந்தைதாய்மொழிநிறம்பல்தமர்க்கலக்கண்ணிழைத்தன்
மைந்தரைவதைத்தல்வாழைமருவுதல்விருத்தற்கோறன்
முந்தையோர்மொழிநூல்பொய்மைமொழியெனமுனிவுகடநல்.

பன்னியைநீத்தல்குத்தியோர்ப்புணர்ப்புழற்றொழுக்கம்
வன்னியையிகழ்த்தல்கற்புமகனிரைவல்திறஞ்ஞய்தல்
பொன்னினாலெழிலான்முத்தபூவையின்போகத்துய்த்த
வன்னியமாயநீசமகளிர் பாவன்புபூத்தல். (௭௨)

பூப்பினள்போகம்மற்றைவிலக்குகாட்போகத்துய்த்தல்
பார்ப்பனமகளிர்கொங்கைநோக்குவெம்பாவம்வெய்ய
திப்பகிதொறுமதித்துச்சிதைத்திநீநீதியவஞ்சம்
தோப்பலர்த்துடவைகுவல்குழியைத்தடிதறுர்த்தல். (௭௩)

உயிர்குறைத்திடலான்விறற்கொண்டெண்ணுண்ணுமுள்ளச்
செயிர்குறைத்திடல்விடுத்தோன் றனையுணர்ச்செப்பல்செப்பும்
பயில்வினைமறமையுண்டல்பாதகர்குழுவிற்போகித்
தயவறப்பெசல்பேசியெவையோர்சார்பிற்குறல். (௭௪)

பிறர்மனைவிழைதல்வேறுபுறத்தொழுக்கியையும்பெண்டிர்
திறனொருங்குணர்ந்துமன்னமவளிடவுண்ணுந்தீமை
யறநிலைபுரிதல்போரிசைசரைவித்துப்போதல்
கறவைகண் டாட்டுமுன்னர்க்கறந்துபால்கனிப்பவண்டல். (௭௫)

அதிதியர்க்குணவநல்காதருத்துதல்பலியிடாமை
முதியருள்மகளிர்கொங்கைமுயங்குதலவரைக்காய்தல்
கதிர்வெயில்விரிகாலத்திலரிவையர்கலவிவேட்டல்
பொதிகலன்கழித்துமாசுபுனைமடவாரைப்புல்லல். (௭௬)

நட்பிடத்திடர்வினைத்தனண்பகற்பசிக்கூட்டாமை
கட்டுடித்துழலுத்தீமைபலபொருள்களவிற்கோடல்
புட்டுலம்விலக்குகோரக்கண்ணிப்படுக்கும்புண்மை
கொட்புறவரைவில்லாமேகொலைத்தொழிவாற்றுக்குற்றம். (௭௭)

நஞ்செனக்குறண்பேசியசையுநலவுசெய்த
றஞ்செனவடைந்தோர்க்காற்றும்பாதகத்தாவில்கற்பு
வஞ்சியர்த்தம்மைவிறற்பத்தியில்வாழ்க்கையாற்ற
னெஞ்சிலொன்றினையிருத்திவாக்கிலொன்றினையிகழ்த்தல். (௭௮)

யிரதமேற்கொழிவிடுத்தல்விரதத்துக்கழிவுசெய்தல்
பரவைபிற்கணனிற்போகல்பழிபடக்கோற்றபார்த்த
வருகைப்பிடித்தலாட்டனிர்வினையாடலேற்கு
நிரவலர்க்கீதலின்மையீதலைவிலக்கும்புன்மை. (௭௧)

உடனிருந்துணவுமாந்திப்புறனுரைத்துழலும்பாவ
மடல்கெழுமமைச்சன்வேந்தையடக்கிநாடளிக்கும்பாவம்
பிடலருமமைச்சைவீணில்லிழுங்குவாளரையன்பாவங்
உலககிதிற்செங்கோல்வெங்கோன்முறைகாட்டும்பாவம். (௭௨)

புவைமுதலாயவெய்யபாதகம்யாவுந்தொன் னூ
லவைபகர்சாத்தியாலுமரியமாதவங்களாலும்
பவணியினுளினுளிற்றீர்தரும்புகல்ற்றீரா
வைசிலவுளர்கேட்டிராமவேற்றாணவேந்தே. (௮௧)

நருவழியுழலாவண்ணங்கண்ணருள்பரிசம்வாய்மை
பாருவில்பாவனைநூல்போகம்புகலவத்திரியாற்பாச
புருள்கெடுத்துதயமாம்பேரின்பவீட்டுருளுஞானக்
குருமொழிபெயர்த்துவேறுகறுதல்குருத்துரோகம். (௮௨)

சிவனதாலையமிழத்துச்சிவபூசைக்கரிட்டஞ்செய்தல்
சிவனணியிழைதூசாதிதிரவியக்கவர்துகோடல்
சிவனுறைபதிபூஞ்சோலைதிகழுந்தனவனங்கள்
சிவமதிவாவிகவல்வினைபுலஞ்சிதைத்ததீமை. (௮௩)

சிவபணிவிடைக்கென்றேற்றுவேறொருதிறமையாற்றல்
சிவனதைந்தெழுத்துநீறுகண்டுகைபழித்ததீமை
சிவனைமான்முதலினொருளொருவனென்றிசைக்குந்தீமை
சிவநெறிவழுவிச்செப்பன்முதலியசிவத்துரோகம். (௮௪)

குரவன்வாய்மொழியுளத்துட்கோடலுங்கொண்டவாற்றற்
பரசிவனருளிறோய்ந்துபற்றியபற்றுமாகி
விரவுமவ்விரண்டினுக்குமுரிமையாமேன்மையன்ப
குரவியபெருமையாரேயோர்துணர்ந்துரைக்குகீரார். (௮௫)

அவாதமைகீராயுள்ளா ளவர்களேயவர்கடம்மைக்
கவரறம தித்தல்போற்றல்வழிபடல்கருத்திலெண்ணு
துவர்படம தித்தடாதபழிமொழியுரைக்கும்பாவந்
துவாபடுகுரு திலேலோய்சங்கமத்துரோகமென்பார். (௮௬)

அறையுமிப்பாவமுன் றுமாற்றினோர்சாத்திரங்கண்
மறைமுதலிய நூல்யாவுமனத்தினைத்தோ தினுந்தேர்
திறைமனந்தனைவாயோகமெத்தனையியற்றினும்வாம்
பறைதவழ்கானினுடாறிருதுவும்பிறங்கினாலும். (௮௭)

மலைகளினுறினுஞ்செந்தீநள்ளிடைமருவினுங்கா
லலைவறப்பருகினும்பாலையெடுத்தெறியுநீனர்
நிலைவறநிறப்பினும்பாரநெளியினுநெளியாவண்ணந்
தலைநிலத்துறநிறீஇத்தவம்பலவாற்றினாலும், (௮௮)

ஊர்தொறுமந்தணுளர்முனிவரர்க்கட்டினாலுஞ்
சோமணிமண்டபங்கோபுரஞ்சினகரஞ்செய்தாலு
நீர்மலவாவினாவிறைமடநிலமலர்க்கேற்ற
தேர்விடுப்பினுமப்பாவந்திருமோதீராவேந்தே. (௮௯)

ஆதலிற்கும்பயோனியம்பிகாபதிபதத்தின்
மேதருமாண்புபூண்டதொண்டரின்விழைவுமிக்க
மாதவமுனிவனென்றுமறிந்தவமதித்தாய்கீயப்
பாதகவெய்யசாபம்யாவரேமாற்றற்பாலார். (௯0)

வேறு.

குருவைவெள்விடைப்பாகனையன்பரைக்கும்பிடாதிகழ்ச்
தோரைக், கருவியாற்குறைத்திடல்கொலையன்றதுகைவரல
வலயின்றேல், வெருவிவென்றிரயம்புகச்சபித்தவர்மேவியமூது
ரை, பொருவிவேறொருபுலத்திடையருந்தவமுஞ்றுதல்வழிச்
காமால். (௯௧)

அறைகடற்கெடுஞ்சமுண்டரியயனமரர்கடமைக்காத்துச்
கறைபழுத்தகண்டன்றிருத்தொண்டரைக்கண்டெண்டிலர்பே
லக், குறையிழைத்தனையாற்குறுமுனிவரன்கொதித்தெழுந்தெ
ழுந்தவனன், மறைதரும்பிரமிட்டனைவிடுத்துனைவைதன்ன
ஷயவேந்தே. (௯௨)

மயனாண்முகன்முதலபுத்தேளிருமாதவநனியசுற்றி
யயுமாறரிதாவிவந்தெய்தினரிப்பதினைவெற்பின்
ஊபமாமுனிசிரித்தமாயெளிதில்வந்தெய்திநீதொழப்பெற்றாய்
மேயசெய்வினையிலருமேம்பெவரிம்மேநின்தனிவம்ம. (௯௬)

உரைக்குமாறெவனித்தலப்பெருமையைபுரைக்குதுமறை
நான்கு, மிரைக்குமாதிமாபுரங்கருளுரெனவிவைகிடத்திடமே
ரு, வரைக்குநேர்புயமானவேலிறைவரின்வல்வினைப்பிழம்பெல்
லாங், கரைக்குமோர்மருந்துரைக்குதுமுட்கொளாயினியுளங்க
வலாமே. (௯௭)

தளஞ்செறிந்தசெந்தாமரைச்சதுமுகன்சராசரந்தரவேண்
டி, வளஞ்செறிந்தமாதவம்புரிந்தாநிலைவள்ளல்பூசனையாற்றிக்,
களஞ்செறிந்தமங்கலத்திகழ்வாணியைக்கழமணம்புரிஞானறி,
ஊளஞ்செறிந்தபெருவகை யோடளித்ததோரொண்புனற்றட
முண்டால். (௯௮)

பூத்தவுந்தியனைத்தருநீழலின்பொலிபவன்புத்தேளிர்
பீத்திகழ்த்தமாமுனிவரர்நனிதவர்விஞ்சையர்செவியோக
பீர்த்ததெண்டிரையார்கலியுலகின்மேவந்தனர்முதலாயோ
ரேத்தியேத்திநின்றோடுதற்குரியவவ்விவஞ்சிதானிறையோனே.

ஊசொததுழல்பிறப்பிறப்பெனுமவையொழிப்பதுபிற
ப்பெல்லாம், பாசவல்வினையாலெழும்பினிகளைப்பறித்தெறிவ
துமழ்கு, மாசைவைத்துளோர்முத்திவீடடைவதற்காயதுகமழ்
கொன்றை, வாசமொய்த்ததாரமலனதுருவமாய்வயங்குவதுய
ர்வேலோய். (௯௯)

சாற்றமாநிலையாயகன்சேதிமந்தனக்குநீடென்பாவி
னைற்றுலிற்கிணமும்முறையெய்வுழியெய்துமாயிடையெய்ய
மாற்றலார்கிணங்கமழ்த்துயிர்ப்பருகியமதுகைவேல்வயவேந்தே
கூற்றமன்னவெம்பினிகனிதொலைத்திடக் குளிர்தடங்குடைந்
தாடி. (௧௦௦)

சீதவெண்ணெய்மால்வரையதனுத்தரத்திசையினுன்முக்
னகுண்ட, மாதுபாகஞலயமிவைமுன்றைபுமொருங்கைமட
ணித்தேரு, ராதவன்குணக்கெழும்பொழுதாதியாக்குடக்கினு
ள்ளடைகாறு, மேதமொன்றுவகையிருகாண்குநாளிறைவனை
வலஞ்சூழ்ந்தே. (கூக)

வஞ்சியெம்மிறைமலரடியருச்சனைவழாமையினனியாற்றி [தி
யஞ்சொன்மாமுனியிடுங்கொடுஞ்சாபமுமிரித்தெழி ஒருவெப்
யஞ்சலார் திறையளப்பமாநிலம்புரத்தமலனார்மலர்த்தாளி
லுஞ்சவாழ்குவையுண்மையிதுண்மை. துரைத்த வாரியற்றெ
ன் றுன். (க௦௦)

இயற்றுகென்றமாமுனிவரன்பணிதலேயுற்றிவஞ்சியினு
டிப், புயல்கிடத்தவப்பொருப்புமக்குண்டமுங்கோயிலும்பொ
வெய்த, நயப்பினால்வலஞ்சூழ்ந்தனனாகிலேநாயகன்மலர்த்தா
ளில், வயக்களிற்றினுன்வந்தனேபுரிந்தனன்வானவர்வியப்பெ
யத. (க௦௧)

நால்ரண்டொளியற்றலுமானிலேநாயகனினமென்றோட்
சேலிரண்டனவிழியுமைபாகமுஞ்செஞ்சடாடவிப்பொற்பு [ன
நால்ரண்டினோடொன்றொளிர்மாற்பமுநோக்கிய விழியொன்ற
மேலிரண்டொமாமுருவரதாபயமென்கையுமிளிர்வெய்த. (க௦௨)

கொற்றவெள்விடையிசையிலோராயிரங்கோடிசூரியரொன்
று, யுற்றபேரொளிமழுங்கலோரோங்கொளியாயுதித்தெழுவொ
னனார்ச், செற்றவாட்பெருங்குரிசிறன்னுடற்பிணிதீர்த்தெழி லு
ருவாய்ந்து, முற்றுநோக்கினுனிருகணீரருவியின்முழுகிவீழ்ந்
தெழுந்தானால். (க௦௩)

கண்டகண்களுமுதித்தசெங்கைகளுங்களைகழற்றிருப்பாத
முண்டகங்கனிற்செலுத்தியநெஞ்சமுமுமுதுகெகிழாமே
கொண்டவேட்கையனாகமெய்வீதித்தனன் குளறிவாய்குளிர்
கொன்றைப், பண்டரங்கன்முன்னாடினனாடினன்பாடினன்று
திவீற. (க௦௪)

வேறு.

சீடியகரியமா லுண்டவெண்கண்ணுமுன்னக்
த்தடியசிவனேபோற்றிசெழுமறைமிருதிவெல்லாம்
பாடியபரனேபோற்றிபரிபுரமொலப்பமன்று
பாடியவமுதேபோற்றியாகிலைநாதாபோற்றி. (௧௦௫)

கரணமேகடத்துகின்றகடவுளேபோற்றிநாகா
பரணனேபோற்றியைந்துபதமெனின்ரூய்போற்றி
பரணவவொளியேபோற்றிபிஞ்ஞகாபோற்றிபேணு
பரணமுன்றபென்முரலாகிலைநாதாபோற்றி. (௧௦௬)

மன்னிராசதருணத்திலயனெனவகுத்தாய்போற்றி
புன்னுசாத்துவித்தாழியோனெனவனித்தாய்போற்றி
முன்னுதாமத்திலாதிமூர்த்தியாய்முடித்தாய்போற்றி
யன்னிலைகடத்தாய்போற்றியாகிலைநாதாபோற்றி. (௧௦௭)

பண்ணியதெல்லாம்வெய்யபாதகம்பாலினெஞ்சி
லெண்ணியதெல்லாம்பொல்லாவஞ்சகமல்லாலென்ன
புண்ணியஞ்செய்தேனாயென்பொழியருள்கரந்தபோர்வேற்
கண்ணியோடெதிர்த்துகாட்சியளித்தனைகருணைவாழ்வே. ()

இத்துதிபெருகவேத்துயிறைவனைநோக்கிபீசன்
கொத்திலகியதார்வேந்தேருரவனதுவளகத்தி
னத்திலகியநீராடிநமையும்வந்தனைபுரித்த
வத்திறமையினாற்சாபமகன்றனையன்பின்மிக்கோய். (௧௦௮)

கேட்குதிகருதுமின்னும்வரமெனக்கிளத்தலோடும்
பூட்கைமால்யானேவேந்தன்போற்றியின்மறையேனுய்ய
வாட்கொளுமுதேவன்மனடியருக்கடியர்செய்ய
தாட்கமலங்களுள்ளத்தரித்திடலளித்தியென்றான். (௧௦௯)

அவ்வரமகிழ்வினல்கியருள்கொடுத்தயன்மா லுள்ளம்
வவ்வியவிலங்கத்தன்னின்மறைத்தனன்மறையுணினீரோன்
மெவ்வெவெலினுநுத்திருவளர்கருஜூர்ச
னெவ்வமில்புசைசின்னாரற்றியாண்டிருத்தபின்னர். (௧௧௦)

கொழிநெடுங்கொழிஞ்சியந்தேர்கொலைமதக்களிறுபாய்ம்
வடுபடைத்தலைவருற்றரமைச்சர்வந்தெதிரிறைஞ்சக்
கடிபொழிற்புயல்கண்டா லுங்கனிமயில்கவலக்காமர்
துடியிடைமடவாராடுத்தொன்னகர்விசாலைபுக்கான். (கக௨)

புகுந்துவா லுனைமடங்கலாதனம்பொலியமேவி
முருந்தனமெனக்குயிற்றுமுழுமணிமகுடஞ்சூழத்
தருந்தனிக்கவிகைவட்டச்செயெனநிழற்றவெற்பின்
மிருந்திரைவேலைஞாலஞ்செய்தொழின் மினிரவோச்சி. (கக௩)

அந்தணர்பசுவிரப்போரதிதியரமலனன்பர்
தந்தமக்குதவிவேடந்தவளவெண்டிருநீருடி
வந்தனைநாளுநாளுமவளம்பெறவளஞ்செலுத்தி
யிந்திரதருவினோங்கிவெறுத்திடநீப்பவெண்ணி. (கக௪)

மூசளிமுரல்பூங்கொன்றைமுகிழெருக்கணியும்வஞ்சி
யீசனைப்பூசையாற்றும்பேற்றினாலீன்றதோன்ற
லாசைசூழலகங்காப்பவணிமணிமகுடஞ்சூட்டிக்
காசினிமதிவன்னோர்பாற்கையடைகொடுத்தபின்னர். (கக௫)

திருக்கிளர்கருவூரெய்தித்திகழ்தவமுன்றியன்னை
யுருக்கிளர்கருவூர்தன்னிலுதித்திடாதரவுவெள்ளை
யெருக்கிளமதிதாழ்சென்னியெம்பிரானும்பர்காணு
மருக்கிளர்தளச்சரோசமலர்ப்பதமருவலுற்றான். (கக௬)

கொண்டலையனையசெங்கைக்கோபிதாரதவசன்றான்
புண்டரிகத்தோன்வாவிருடைந்தரன் பூசைமூற்றித்
தண்டமிழ்முனிவனிட்டசாபமதொழிந்தவாறு
கண்டனன்யானுமன்றுகாலவமுனிவர்கோவே. (கக௭)

விரிந்ததொவ்வென்வியாற்றும்விரிஞ்சனதுவளகத்திற்
பரிந்தாரீராழவஞ்சிப்பகபதிகாதற்போற்றிப்
பிரித்திடற்றளம்வாராமேபெட்பொழிந்தவங்களாற்றி
யிருந்தனன்நிவசமூன்றுண்டிருத்திடாமுனிவருண்டோ. (கக௮)

புச்சரிதையினையேட்டிலெழுதினோர்படித்தோர்கேட்டோ
 ௨௨ மிலரசனாதிநாதனையகத்திலன்பு
 வைச்சமுன்றுதித்தபாட்டைவழுவறக்கற்றோர்நாளு
 ௨௨௨ வணிந்தோன்முத்திலீட்டினானனுவிவாழ்வார். (௧௧௧)

௨௨௨௨ னொருமில்லஞ்சிமானவேலரசன்முழங்கிச்
 ௨௨ மூறுபாவலீங்கிமுத்தியைச்சார்ந்தவாறு
 ௨௨ னுறவுரைத்தாம்சோரொருத்தனேபரமன்சாததுங்
 ௨௨ னவைகவர்வான்புக்குப்பெற்றவைகமுறுகின்றம். (௧௨௦)

கோடிகாரத்துவசன்சருக்கம்முற்றுப்பெற்றது.

ஆசருக்கம் ௧௨-இதிருவிருத்தம்-௧௧௦

விபண்டகச்சருக்கம்.

—௧௧௧௧௧—

பரசுதார்கருளுரவேனீக்காய்ந்தார்பலேறலேராவண்ணவ
 ௨ ளுகிற்கண்டா, நிரலிகுரெயிறுருத்தார்மதியைத்தேய்த்தா
 ௨ ரிகையறுத்தார்குற்றையுதைத்தார்காலா, னரகரியைச்சரப
 ௨ ருவெடுத்துமாய்த்தார்கான்முகன்சென்னியைக்கொய்துகபா
 ௨ ம்ற்ற, ரரணமுன்றினையுமிழகையால்வென்றாளுமரு
 ௨ ன்பராமே. (௧)

வேறு.

அண்டரியசண்டனவனன்றியடுபோரி
 ௨ லண்டருவிபண்டகனெனும்பெயரினாறு
 ௨ முண்டொருசுமன்படியிலென்றிடவுலாவிச்
 ௨ ண்டபொருள்கொண்டியிர்கவர்ந்துதிரிசோரன். (௨.)

செஞ்செசரஞ்சிலெசுறிந்தகரனீம்
 ௨ ஞ்சுகநிறைந்தகொடுநெஞ்சுகனுள்வாழ
 ௨ ஞ்சினர்சரண்புகவடைந்தவர்களேனும்
 ௨ வெஞ்சினமுதிர்ந்துயிர்விழுங்குகொலைவேடன். (௩)

பிறத்தவர்கடங்கனிமும்பழிபிறங்கச்
சிறந்தவனிருந்தவதர்சென் றவர்களங்க
மிறத்தவருநன்பொருளிழந்தவருமன்றி
மறந்தமுயிருயந்தவர்களில்லர்சிலர்மன்றே. (௭)

நெடுங்கலிகிணங்கொளநீரந்தரம்விரைந்தங்
கடுங்களவினொன்பொருள்கவர்க்துநனிதங்கும்
விடுஞ்கடரினன்றிசைவிலங்கவழன்பொற்குங்
கொடுஞ்சுரநெடுங்கிடுமவன்கொடுமைகண்டே. (௮)

மானுடர்களாயபசுமாயவல்தாய
ஆனுடலுநாறிவிழிசீறியுளம்வீறி
வேனிசெழுநாடரெனுமவேடர்குலகீடுங்
கானினிடைசேருமொருகாருமுவைநேர்வான். (௯)

கோச்சரபியாவிகொளல்கோட்டியகன்னெஞ்சான்
பூச்சரியலாரையுயிர்கோக்கவுளமெஞ்சான்
ஞாச்சிரமம்வேவமனைதிக்கொழுவவஞ்சான்
மாச்சலதியோவியெரிகாட்டின்வருநஞ்சான். (௧௦)

வீட்டினிறையுடுகிரிவித்தைபலகற்றோ
னோட்டநடையால்விசைமருத்தவீனையொத்தோன்
வாட்படைகளேவிலகவைத்தவதகத்தோன்
கோட்களவிலேபுரிகுருத்துவமிகுத்தோன். (௧௧)

நீடுவரைபூர்புறவனீணகர்முன்னீரார்
நாடுவயல்குழம்ருதநானிலமுமோடி
மாடுதுகில்பூண்முதலவாயபொருள்வாரி
யோடுவவைவேகமெனவோரிரவின்மீள்வான். (௧௨)

செப்பரியசிற்பிதலத்திடைதினைக்கு
மப்பொருளளப்பிலவெடுத்தானழிப்ப
னிப்பரிசினத்தவிரெனப்பிறர்வினக்கின்
பெய்யாவிமிக்கவரைவெய்யமெய்நினைத்தான். (௧௩)

வேறு.

சுற்றிநாற்படையொழுகுட்சியாற்குழங்குதலைப்
பற்றினோநேத்திரம்பார்த்திடப்பாறுவான்
பற்றையார்செய்வதென்வன்கொலைக்கஞ்சிமுன்
பெற்றதாய்தந்தையார்பேசுவாய்கூசுவார். (௧௧)

தென்றிசைக்கோமகன்றின்னைகயிற்றங்குறும்
வென்றிவெம்பாசமேவீக்கினுலீக்குறும்
துன்றுடக்கூற்றுவன்குலமேவாவியைக்
கொன்றவனாகையெக்குத்தினுற்குத்துறும். (௧௨)

பாரின்மற்றேவரேபற்றுவார்குத்துவார்
சோரருட்சோரவேசொர்வுகொள்சொர்வினா
ஓரமுற்காயநீரற்றவெம்பாலைசற்
நீரமுண்டெனினுநெஞ்சீரமில்லாதவன். (௧௩)

கல்களின்னாழியுண்காயமுண்டென

னுண்குழுனுந்தியாமுயர்புறங்காட்டின
னெண்குபோற்பங்கிமெய்க்குயவேட்டுவன். (௧௪)

பாகமேமூலமாய்மொய்கொள்வஞ்சங்கொடுஞ்
சாகையாய்ச்சோர்வெலாந்தாப்பனைக்கொம்பராய்
வேகமேமூவலக்காய்கொலைவெங்கனி
யாகமாபாவநீடாருவேயாயினான். (௧௫)

எக்குலத்தாயினொத்தொழில்பூண்டொள
மக்குலத்தார்கள்போலத்தொழிலாற்றிடத்
தக்ககோலங்களிற்சார்ந்துசார்ந்தேயவர்
மிக்கவாம்பொருளெல்லாம்வேறுகொண்டேருவான். (௧௬)

வேறு.

சென்றம்பாற்றியகுரவற்சேர்ந்தடியார்போலொழுகி
புற்றன்பாற்றிக்கையும்டெற்றெனதுபொருளுடலாவி
மற்றன்பாற்கொண்மெனநீர்வார்ப்பவர்போல்வார்த்தங்ங
னற்றம்பார்த்தவர்கள்பொருளுடலாவியவைகொள்வான். (௧௭)

அண்ணலார் திரவியமோரணுவளவுகவரமன
மெண்ணினோர் தீநரகினிடைப்புருவரெனப்பிற்தம்
முண்ணிலாவிடவுரைத்தாலையத்தூரியார்போன்றுததம்
கண்ணினுன்பொருள்கவர்ந்தகள்வனையாரளவிடுவார். (௧௮)

அங்கனன்சீரடியவர்பாலணுகியுங்களடிபணிவோர்
தகனாடிமலர்பணியுந்தமியன்யானெனச்சாற்றி
யிங்கினியுந்தேனெனத்தாழந்திறைஞ்சிநுகர்சேடமெல்லா
நங்கியவர்பொருள்கவர்ந்தகள்வனையாந்துவலுவார். (௧௯)

இவ்வியல்புபிறழாமேயிருநிலனீடுயிருழப்ப
வவ்வியநெஞ்சினனாகியவனுறையுநாட்கருவூர்ச்
செவ்வியநாடகநவிலுஞ்சிவபெருமான்பதசேர்வை
வவ்வியமார் கழித்திருவா திரைவிழவுமருவியதால். (௨௦)

அணிவிழாத்தொழுதுகதியடைவானந்தணரையர்
வணிகர்கூத்திரர்முதலமற்றையயாவரும்பருவாய்ப்
பணியின்மேற்கிடந்தபுவிதருங்கருவூர்ப்பதியினுளந்
தணிவிலாமையினடந்தார்சகரர்கொடுங்கடல்போல. (௨௧)

செருமிநிரைநிரைதொக்குச்சேர்ந்ததரின்வருவோரை
மருவுதிரெங்கெனவினவியானும்வருகுவலென்றே
பெருவினையொன்றாயவுருப்பிறங்குவிபண்டகனுமுட
னொருவருளமறியாமேயுறுங்களவுகொளவேண்டி. (௨௨)

சென்னியின்பின்றமுருமிசேர்த்திழந்து ஓரநாற்றி
வன்னிவளர்ப்பவரணியுமணியிழைத்தகுழைதாழ்ததி
யன்னெறிவெண்ணேசுமருங்கசைத்துத்தரீகம்வரை
துன்னுபுயத்தோட்கலந்துதுலங்கவெயில்லங்குவித்து. (௨௩)

வெண்டிருநீற்றொளிதுதலின்மிசையிசையவசையிறி
பண்டரமேவரப்பணைந்துபுயமருமங்கரமாத்
கொண்டிவனைந்துரமிடறுகுவுகுதோட்சிரஞ்செவிகைக்
கண்டுகபல்வித்தணிந்துகரமிசைப்புத்தகமேந்தி. (௨௪)

மெய்வேடமெனப்பவரும்விரும்பவரும்பொருள்கவர்
பொய்வேடம்புனைந் துமலர்ப்பூங்கிணைநாக் கியகருப்புக்
கைவேடனுடல்கடிந்தகண் ணுதலோன்கருநீரி
லுய்வேடத்தவரிடையவ்வொருவேடன் மருவினான். (௨௫)

மருவுமணிமாளிகையுஞ்ஞானிகையுமாடமுநீ
டெருவருமுன்றி லுமணையுத்தெற்றியுமுற்றொருங்குறையோ
ருகிணைந் துமலர்கணிகைவாராய்ந் துமவ்விரவிந்
பொருள்கவர்த்தங்கிடமின் றிப்புத்தியிலொன்றிணைகிணைந்தான. ()

தாமதறுங்கொன்றையினுன்றனைப்போற்றத்தரணியுள்ளோர்
பூமருவுமண்டபத்திழ்புகுதுவார்புகுநெருக்கின்
பாமணியினுலிழைத்தவரதனணியாபரணம்
பாமெளிதினாற்கொளலாமெனக்கோவிலெய்தினான். (௨௭)

வேறு.

வாணனார்குடமுழவொல்வானொலிமறைப்ப
நாணவார்கடலெழுமொலிவனையொலிசரலு
நீணிலத்திடைப்பல்லியநிரைநிரைதுவைப்ப
வீணைவிஞ்சையர்கரம்பிசைவரவிரலுளற. (௨௮)

இத்தலத்தருமறையவரிமையவரொழிந்தோர்
பத்தர்மொய்த்தரகாவெனப்பன்முறைபோற்றிக்
கைத்தலஞ்சிரமுதிட்டறக்கண்கணீரருவி
தத்திழிம்படிப்பார்மிசைதாழ்ந்தெழுந்திறைஞ்ச. (௨௯)

முக்குறும்பெறிந்தைம்புலனடக்கிமூச்சவித்து
மிக்குறந்தவமிழைக்குநருள்வெளமுழ்கி
மைக்குறம்பனமலவிருமீமித்தமாமுனிவர்
நெக்குநெக்குருகிப்புடைநெயிங்கணீருருப்ப. (௩௦)

எழுதவம்புரியிருடியரெண்வகைகைக்கள்
வழுவில்கிம்புருடாதியர்மருத்துவரிருவர்
தழுவுசாரணருரகர்கோசரந்தித்தியக்கர்
பழுதிரைரணமறையவர்பாவரும்பரவ. (௩௧)

அடுக்கிவைத்தபேரண்டங்களவைதமக்காணி
கொடுத்திவைத்தனகிலைபெறுகுரைகடற்புடவி
நடுத்திகழ்ந்தபொன்னசலத்தைவலன்கொடுநடவு
மதித்தபேரொளிச்சூரியரளப்பிலர்வணங்க, (௩௨)

அண்ணலார் திருவுருவிலோருருவியைந்தண்டத்
தெண்ணிலாதபுத்தேளிருக்கின்னமுதளிக்கும்
வெண்ணிலாமதிக்கடவுளும்வேள்விகட்குரிய
தண்ணிலாவெரிக்கடவுளுஞ்சரணெனத்தாழ், (௩௩)

குண்டிகடபொறிப்படர்மருப்புறுகவைக்குறுந்தாட்
டிண்டிறற்கருமேதியின்வெரிநிடைத்திகழுந்
தண்டுமுத்தலைச்சூலமுந்தரித்தகைச்சண்டன்
பண்டுதைத்தழங்கமலமென்பதமுறைபணிய, (௩௪)

தென்றிசைக்குடபாலுறைநிருநிசேவிப்பத்
துன்றலைச்சுறவிரலைபூர்தலைவருந் துதிப்பப்
பொன்றலைப்புறுமளகைவச்சிரவணன்போற்றக்
கன்றுழைக்கைசானனுங்கண்டுகண்களிப்ப, (௩௫)

பாய்திறைக்கடற்போகதிவயிறலைத்தெழுந்த
தூயதெள்ளமுதாசனாசுடர்முடித்தொகையின்
சேய்மணித்திரளுஞ்சிவீழ்தரச்சென்னிதாழா
வாய்ப்பிழிச்செழுமலர்பொழிந்தஞ்சலித்திறைஞ்ச, (௩௬)

செங்கண்மாயவன்கைமலர்சென்னியின்முகிழ்ப்பப்
பங்கயன்சதுமாமறைப்பனுவுலேத்தெயிப்
வெங்கணன்மருப்புகளிறார்விசும்பிறைவன்
கொங்கிவந்தபைந்தாருவின்கொழுமலரிறைப்ப, (௩௭)

இடர்கடர்தரமுன்றிலின்வெள்ளிடையின்றிப்
படரும்வானவர்மேனியிற் பசும்புணீரொழுக
விடல்குழைந்தவெம்பிறைமுடியொருவனதுருவக்
கடவுணந்தியெம்மடிகள்கைப்பிரம்பொலிகறங்க, (௩௮)

நாடிநாரணனான்முகனாதியோர்பதமுங்
கோடிகோடியண்டங்களுங்குடங்கையினடக்கி
யாடியாடிமன்னாடியையமலையேத்திப்
பாடியம்மனையாடியப்பூதங்கள்பணிய. (100)

உடனிருந்தவியுண்ணவேட்டவருபிருலப்ப
விடலருந்தவத்தாற்றியவேள்வியற்றக்க
னடலவிந்தொருமுடிபெறவொருமுடியறுத்த
கடறுவாட்படைவீரபத்திரன்புடைதயங்க. (101)

படுமதங்கவிழருவிபோலருகவுட்பாயு
மடுபெருங்களியானையுரையனூந்துதிப்ப
மடிசெவிக்கிங்குரற்சுருள்வால்புனலுமிழ்
முடிவல்வெம்பரிவடுகனுமுடுகிவந்திறைஞ்ச. (102)

குழுவியண்டினங்குட்டுணநறவுகொப்பளிக்குஞ்
செழுமலர்த்தொடைச்சேட்டிளங்கொன்றைகுழுவேணி
மடிவலத்தருண்மானிடத்தோருழைவைத்த
முடிவெண்ணீற்றொளிபழுத்தமெய்யுருத்திரர்மொய்ப்ப.

இழைதயங்குரக்குடவயிற்றிளம்பிறைமௌலிப்
புழைநெடுங்கைவெண்புகர்முகத்தொருபெருங்கோட்டுத
தழைதருஞ்செவியிச்சையாதியதழங்கருவி
மழைமதஞ்சொரிகளிறொருபான்மகிழ்வெய்த. (103)

இருபெருந்துணைவியர்மனங்கவர்ந்தபேரெழிலுங்
கருணையங்கடலையெறிகண்களீராரும்
பொருவிகந்தவேன்முதலியபடைகளும்பொலியு
மொருசிகண்டியூர்முருகவேளொருபுடையுலவ. (104)

சிவபரம்பரைதிரிபுரைதிகழ்தனுகரண
புவனபோகங்கடாங்குநாரணிபுலன்போக்குந்
தவமிருந்தவருளமலர்த்தவசில்வீற்றிருக்கு
முவமையொன்றிலாவுமையவளமைவுவொருபால். (105)

வந்துருத்திரகணங்கடாம்வணீந்திரும்ருங்கு
மிந்துவேணியினதியலையெறிவதுபோலச்
சந்தமால்வரைப்பிறந்துபைந்தமிழொழிபழி
மந்தமாருதமுலாவரக்கவரிகாலசைப்ப. (சக)

சீற்றிருந்தவெண்டிங்களிர்கெழுசுதையமுத
முற்றிருந்தவேணியிற்பகீரதியுவுட்டெழிப்ப
கோற்றிருந்தவெண்மதிக்கலைமுன்றெனறுதல்
னீற்றிருந்திரிபுண்டரநிலவுகால்விரிப்ப. (சக)

அங்கியென்றொருவிழியிருள்பருகிடவலரிப்
புங்கவன்வலன்விழியெனப்பொலிதரநிலவுத்
திங்களென்றொருவிழியிடன்றிகழ்தரச்செழும்பொன்
றங்குருண்டலத்தோழவைகன்னங்கடாழ. (சக)

உழுவலன்பினாலுலவையுட்புருந்துமீண்டிலவ
விழையுமாதவரிருந்தவாவெனத்துண்டயிரி
வெழுதருஞ்சதுவேதமுமாகமனைத்து
முழுதுமோதுசெம்பவளவாய்ப்புன்னகைமுமிழ்ப்ப. (சக)

மறுத்தவிரந்தவிரொளிகிழ்சுதைமதிவதன்ம்
பொறுத்தபேரெழிறங்கமான்முதலபுங்கவர்பால்
வெறுத்தழன்றுயிர்பருகவேலையினவெழுந்து
கறுத்திருண்டவெங்காளமுங்கண்டமுங்கவின. (நக)

அண்டரீள்சுவர்ப்புறங்களினாடகச்சிகரி
திண்டிறற்கிரிநான்கெனத்திரள்புயமுரிஞ்சத்
தண்டரும்புரினாலும்வெண்டரளமால்கையும்
வண்டலம்புதார்க்கடுக்கையும்மார்புமும்வயங்க. (நக)

வடவையிற்கொழுந்தெழுசிகைக்கொழுந்தழல்வனப்பு
முடல்சுருங்கியதமருகப்பறையுமொண்கரமு
மிடர்கெடத்தனிவீசுகைத்தலமுமேரிருந்த
தடமலர்க்கரவயமுந்தனித்தனிவயங்க. (நக)

மனம்விழைந்தொளிருதரபத்தனநிவனப்புஞ்
சினவுடற்பொலிபுலியதளாடையுந்திருகீர்க்
கனைகடற்கடுவிருத்தபற்கட்செவிக்கச்சும்
புனைமருங்குமாடகத்தெழுதொலியலும்பொலிய. (௫௩)

குஞ்சிதத்துடனெயித்தபொற்றாமரைக்குனிப்பும்
வெஞ்சமம்புரிமுயலகன்வெரிநூரநெளிப்பச்
செஞ்சவேசிலத்தூன்றுபொற்பாதமந்திகழ
வஞ்சிலம்பிடைச்சில்லரிமறையொலியார்ப்ப. (௫௪)

உலகெலாம்படைத்தளித்தழித்துடன்நிரோபவித்தே
யலகினூல்வழியனுக்கிரகிக்குமைத்தொழிலு
நிலவுநீதித்துவம்புணர்ந்தகன்றுநின்மலமா
யிலகுபேரளியிமைப்புறநிலைத்தவெம்பெருமான். (௫௫)

கண்டுளோர்பவங்காணுருதனுநினங்குனிக்கும்
வின்டொடுங்குமீப்பொதுமண்டபமீதி
னன்டர்நாயகனணியிழைகவருவானணைந்து
தொண்டர்சூழ்நெருக்கிற்றுயரெய்தியச்சோரன். (௫௬)

பெயரவோரிடனின்றிவெவ்விழித்துணைபுதுங்கி
யயருநெஞ்சனாய்நிலத்தில்வீழ்ந்தமுங்கிமெய்சோர்ந்து
மயரதத்தொழுபவர்பதமிதிப்புறமாழ்கிச்
சயமொழிந்துநெட்டுவிர்ப்புலீங்குறக்கிடந்தனனாள். (௫௭)

கிடந்தவன்றனைக்கிட்டிநின்றூர்நனிகாணு
மடந்தைபாகனைத்தொழுவந்திம்மறையவனந்தோ
வடர்ந்தபேர்நெருக்குழியகப்பட்டயார்தனனென்
றுடன்கொணர்ந்துவாயில்ற்செலுங்காதுயிருலந்தான். ()
வேறு.

ஆவிபோனபின்னரினரியமுண்ணிடைமடத்
தூவியன்னமென்னடைத்துங்கருமால்வரைத்;
தேவிபாகனெவலற்றிகழ்சிவகணங்கடா
மேவினாரதன்முன்னர்விபண்டகன்னுயிர்கொள்வான். ()

கூற்றுவுன்றனேவலற்குழமிக்கொள்சினக்கொடுங்
காற்றுவுந்தோவெனக்கடிதின்வந்ததூதுவர்
ஈற்றமுமிழந்துகட்சிவப்புமாறிவீறுபோ
யாற்றென்றிவெள்கிமீண்டந்தகற்குரைப்பவே. (௧௦1)

அந்தகன்றுளங்கிரெஞ்சமஞ்சிமாகவற்சியுற்
றெந்தையன்பனாவதற்கேதுவேதென்றெண்ணுறச்
சந்ததமவன்வினைசுட்ப்பறவெழுதிய
கந்தமாமலர்க்கரக்கணக்கரும்மயக்குற. (௧௦2)

தீட்டியகணக்கெலாஞ்சிதைந்துசெல்லரிப்பவே
கூட்டியபடைக்கலங்கள்யாவுங்கூர்முழங்கவே
வாட்டியவாட்டியாவியைவகிர்ந்துகுழந்திடவென
வீட்டியவைத்தவெங்குழியெரிநிரயம்பாழ்ப்ப. (௧௦3)

ஆண்மெவந்தனைந்தவெம்மண்ணலார்கணங்கடாங்
கூண்டிவெங்கொலைபுரிக்கொடுஞ்சிலைக்கிராதனைத்
நீண்டரியசோகிருபஞ்சேர்த்திமாமணியினற்
காண்டகவினைத்தபொற்கதிர்விமானத்தேற்றியே (௧௦4)
வேறு.

ஆடகந்திகழணிநகரிமையவரனுதித்
தேடகஞ்செறிகற்பகநறுமலர்நூவிப்
பாடகஞ்செறிபதமலர்விஞ்சையர்மகளிர்
பாடகம்பொலிமகரயாழ்வரிசையினிசைப்ப. (௧௦5)

சுரர்மனங்கவர்சரிசுழற்பனைமுலைத்தொடித்தோட்
சரமடர்ந்துபைங்குழைமுகந்தடவிநஞ்சுறு
முரவுவாள்விழித்தலோத்தமையுருப்பசிமுதல
வரமடந்தையர்நடஞ்சதிவிதிமுறையாற்ற. (௧௦6)

வரைபொருந்தடவிளமுலைவரையரமாதர்
விரைமலர்க்கரஞ்சேப்புறச்சாமரைவீசக்
கரைபொருங்கடலொல்கொலோகார்ப்புயலசனி
யரவமேகொலோவெனமுரசந்தரத்தார்ப்ப. (௧௦7)

துயிலுமாயனுந்தூயநான்முகவனுந்துதிக்குந்
கயிலையங்கிரிச்சிகிரியிற்கலந்திமகிரிவாழ்
ருயிலிருந்தொருபுடைகளிப்புறவருள்கொழிக்கு
மயின்மழுப்படையண்ணல்பா லுய்த்திறைஞ்சினரால். ()

சுருதிசேர்கருவூரிவாருயிர் துறந்தோனைக்
சருணைநாயகன்விழிக்கடைசாத்திரங்கணங்கட்
கொருபெருந்திருத்தலைமைசார்ந்துறைகுதியென்னு
வருளினன்னிதற்கையமின் றுண்மையாமறிநீ. (௬௮)

புண்ணியப்பொடிமேனியன்புனைகலன்கவர்வா
னெண்ணிவந்துயிர் துறந்தவன்பேறிதுவென்றான்
மண்ணிலத்திதைப்போலொருதலமிலைவணங்க
நண்ணினோர்பெறும்பேற்றினையாவரேநவில்வார். (௬௯)

சோம

பாரினிற்படித்தோரிதுகேட்டுளார்பரமன்
சாருமக்கபிலாயமெய்துவர்சதுமறையோய்
சேருவாய்கருவூரின்செய்தவப்பயனால். (௭௦)

நீதவப்பயனுடையையால்துநிகழ்த்தினம்யாஞ்
சீதநண்புனற்றீர்த்தயாத்திரையின்மேற்செல்கே
மாதவத்தினேயென்றுதேவத்துதியகன்றான்
வேதமாமுனிவிடைகொண்டுமேவினனிருக்கை. (௭௧)

அறவன்வாய்மைகாலவன்றெரிந்தாதிமாபுரத்தி
னுறவனைந்தொருதனிமுதற்பொருளினையொருங்கே
மறைப்பின்றருச்சனைபுரிந்துய்ந்துமண்ணினனாற்
றுறவர்காளெனச்சொற்றனன்குதமாமுனிவன். (௭௨)

விபண்டகச்சருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆக சருக்கம்-௧௫-இ, திருவிருத்தம்-௬௨.

நி ய ம ச் ச ரு க் க ம்.

வரியிதழிமெளலிவஞ்சொந்தாயன்வாங்கொடுதன்மிட
றுபோழ்த்திடவிலக்கார், வரியவன்செங்கண்ணிடத்துசாத்த
கண்டார்கண்ணப்பன்விழிகுலப்பழியென்றெண்ணார், தெர்
வையர்நா சியுங்குழலுமரியப்பார்த்தார்சிறுத்தொண்டன்சிறும
ழலைக்குதலைச்செவ்வா, வரியமகவினையரியவிருந்தாளானாரா
லுமடியார்க்குநல்லர்தாமே. (க)

வேறு.

முயறவத்தினர்முகமுனிமீளவுகோக்கித்
தயவுகந்துமாமுனிவிற்காடமனியப்பொதுவி
னியமுழக்கெழநடவில்பசுபதீச்சுரன்ற
ணியமமுற்றிறைஞ்சுநர்விதிகழ்த்துதுங்கேண்மின். (உ)

எல்லுதிப்பதன்முன்னரைங்கழிகையென்றெழுந்து
சொல்லுற்றவத்தொழின்முறைசெவ்வரமுற்றிப்
பல்லின்மாசெறிந்தலர்மிசைப்பண்ணவன்றீர்த்த
நல்லெழிற்பொலியாம்பிரநதியிவைபடியின். (ங)

அரையின்மேற்றுணைத்துகில்புனைந்தமலநீர் துளங்காத்
திரைவுறுதுகையாற்குடைந்திமிழ்திரைபுரட்டுங்
கரையினெய்திநீர்நனைதருங்கலைகள்வேறகற்றிச்
செழுதற்புலர்துகில்கொடுதிகழ்வுறப்புலர்த்தி. (ச)

புலர்ந்ததுசெரண்டரைமிசைப்பொல்தரப்புனைந்து
நிலந்தயங்குமாறொளிவரநெருங்கிருளிரிய
வலர்த்தசெங்கதிராதவண்ணவதன்முன்னர்க்
கலத்துநித்தியமெய்த்தவக்கடன்புரிசாலை. (ரு)

செற்பரம்பரன்வினம்பியசிவாகமப்படியி
னற்பொயித்திகழ்கோமயமாசறக்கொணர்ந்து
தற்பரன்றிருமனுக்கொடுசால்புறவமைந்த
கற்பமுன்றெனக்கழறியவிழுகிளாதல். (ரூ)

உந்ப்பினுட்டிகழ்ச்சாம்பரையங்கையாற்பிசைத்து
உத்தமற்றொருதசம்புழி உழவுறப்பெய்து
உதாதேதிசைத்தபஞ்சப்பிரமத்தொடர்மனுக்க
உளதேதிசைத்தமைத்திலங்கியவெண்பொடியாதல். (௭)
வேறு.

இந்திரனபன்மாலேணையர்யாருமேத்தலன்னெரியழிலோம்
, மத்தணர்விரசாமந்திரத்தமைத்தவங்கிருண்டத்தூரீரூதல், ச
திரசேகரன்றன்றிருமடைப்பள்ளிதனில் வினைதிருவெண்ணீ
ர்தல், வந்தைசேராதிபுரத்திடைப்பிரமகுண்டத்துவினைந்தநீ
ர்தல். (௮)

கூசர்மனைலிலங்கிருண்டத்திற்பூத்தநீரூருதன்னாணதே
கர்மடத்துவேள்விகளாற்றுஞ்சிறந்தகுண்டத்தூரீரூதல், பா
வல்வினைவேற்பறித்துநாதாந்தப்பட்டுரானிப்பரப்பினையகத்து
ளாசறநோக்குஞ்சைவசித்தாந்தரவரிடத்திருந்தநீரூதல். (௯)

எவ்வணமேனுஞ்சிவபரம்பரமனெழில்வளர்ச்சநீதிவிளங்
கு, மவ்வணவெண்ணுத்தமோத்தமமதாதல்புதலத்தணுவள
வ, கைவணவிறற்கோடுப்புழித்தவறிவீழினுங்கதழெகிரகி,
புதலவணமின்றியருந்தவரேனுமுனைக்குவருண்மையென்றுண
ர்த்தல். (௧0)

மனனிடைபச்சமுறுத்திடப்பேணிமதிப்புடனெடுத்து
மாமறையோர், புனைகவுத்தூளமரையருத்தியின் மேற்புனைக
உதால்வணிகர்பட்டம்போ, வினைவுறவணிகட்டின்னவர்புண்
வகுல்வரநீற்றணித்திகு, வினையவென்றரனாகமம்பகர்வழியின
னணவெண்ணுமெய்ப்புகி. (௧௧)

செய்வனகடன்களாற்றுதன்முற்றிச்சிரஞ்செவிகளனுரங்
கிணிதோட், கைவரவமலன்விழிமணிகவினக்கடவுடன்றியா
ளசிந்தையரா, யுய்வகைகோயிற்கேருழிசீரோசாதியவுதயவெ
வ்வுயிழும், செய்யிலாற்சசியென்றுணர்ந்துதாடப்பிமிதிப்
பினுமுளங்கவலாமே. (௧௨)

அணுகிவான்றமுமிக்கோபுரமசலலங்க மெனறலாக
 ஸறஞ்சி, நணுகியட்டாங்கமைந்தலானமுக்கானானிலந்தே
 வுறத்தாழ்த்து, மணிகிளர்வாயிற்படிமிதியாமைமருவியாகு
 திறன்வணங்கித், திணிமதிலசலலிங்கநீடுவசமானதிருமண்ட
 ள்சிறந்த. (க௬)

சிகரநீலலிங்கமங்கணன்றேய்தீர்த்தநிர்மாயமுசல
 பகர்பசவிடபம்பூசுரர்குரவர்டடர்தவமுனிவரர்முதலே
 புகரறுநீமலடியிதியாமே பொருவிலசேதிமவகம்படிமை [து
 மகளிரைப் பரிசாரகரைபினறெடுத்தமாதாதந்தையமெனமதி
 அடையிழைபருகன்மயிர்வருந்திதெலரிவையருடன்கள்
 தாடலுடைநெகிழ்த்திதெலுடுததலுட்கவரவுடன்மாசுருத்தி
 டுந்நிஞ்சுக் குடைதனக்கிதெறிலெய்தேய்த்திடுதல்குந்நி
 பிணங்கிடல்சரிந்நிபுல்கண்,படைகொளலுந்நிடுதல்புல
 முதலபற்பலகுற்றமும்பாற்றி (க௭)

புன்முதலயபுன்மலாதிமகிடட்டுனெடுத்தவைபுறனிடை
 டபோக்கித்,தன்மையினலகிட்டாசறமெழுக்குததழைதறப்பன
 மறைதெளியா, வன்மொழியினரைப்படிந்தெழுக்கினரைகக
 ண்பினுமுகங்கவிழந்தகன்று, நன்மைநானமறையாகமநவிலெ
 முங்கினவையுளயாவையுக்கி. (க௮)

புன்றிரண்டளவேவலஞ்செயிற்றீதெனறுணர்த்தமுன
 தியவியன்ற, நன்றுறக்கோயிலவலன்வரின்முதுசூனரியோ
 யின்மிசைத்தாலந், துன்றியதயிலஞ்சுமந்துமண்மேற்போமப
 டியடிமேலடிதோயச், சென்றுருழுவலம்வந்திறைதிருமுன்றி
 னமுன்புபோய்ச்சென்னிதாழ்ந்தெழுந்தே. (க௯)

அந்துகிலொதுக்கியொருங்கியுள்ளச்சமரும்பிடவெருளி
 யேயாதி, வந்தமாகுற்றங்காண்டமைபகர்துவடிவுடைநாயகியு
 டனகா, ருந்துமாயிடறன்சந்நிதானத்தினைதிருருதொருபு
 டைசார்ந்த, முந்துறவிரைஞ்சிலெத்துணையேனுமியல்பொரு
 ண்முன்னரினமைத்தே. (௧௦)

அமைப்பதொன்றிலதேவாலயமனுநியகங்குழைத்தென்புகெக்
குருகிச், சிமிழ்ப்புறுபாசத்தொடர்பினையொருவிச்சிலிர்ப்புறம
பிருடல்விதிர்ப்பு, விமைப்புறமனாதியொருங்குறகோக்கிபிருக
ண்ணீருவியினொழுக்கித், தமக்கெனவருமோர்செயலுமற்றங்
வன்பரவசச்சலதியிற்றழந்தே. (௧௧)

குழறிவாய்குடந்தமபட்டடிக்கடிக்கத்தாடியும்விம்மிதம்
பருகி, விழைபுழம்பொருளேபொருள்வினைவியோமவியாபிம
உதிரவுருவாய, கழிபொருந்தூலருகருமபஞ்சாக்காவகண்டிதப
சுபதியே, யழகமைஞானுனந்தநாடகனையருவுருவாயவற்புத
னே. (௨௦)

அணுவினுக்கணுவேயணுவினுக்குணர்வேயணுக்களிற்கல
ந்தகன்றருளி, னுணுகியபொருளேறுணுகுணர்வுடையோர்
நூல்களிற்கிடந்தொளிராயனே, நணுகுதற்கரியவெனியினுனெச
ளியேனூலகீர்த்வளிரெனியா, யெணுமனையவகிரிவைவியாபக
மாயிலங்கியபசுபதிச்சுரனே. (௨௧)

எனத்துதிபலவுமெடுத்தெடுத்தோதியேத்தியஞ்சலத்திரு
வினைகண், மனத்துதியாமைவணங்கிவெண்ணீறுவழங்கிடின
வாங்கிமால்விடையோன், முனர்த்ததரியாமையோனாவகிமு
வாதரித்திறையடிக்கமலந், தினைத்தனைபிரியினுங்கிமுன்பி
ரியாச்செங்கரமுகிழ்ப்பொடுபோழ்த்து. (௨௨)

தாதைதாடடித்ததண்டியைப்போற்றிச்சந்நிதிவிளங்குமு
னறிலினவாப்ப, பூதலத்துடலமபடவிமுதெழுந்துபுடையரு
நிறைவிழிமணியி, லாதரம்பெருகிமுகன்முகனத்தமத்தமாயி
டைமணியமைதத, வேதமினூறைம்பானிருபான்மேலெட்டு
நானகேழிவையேற்றி. (௨௩)

நாயகம்வேறுதனித்தனியமைத்தநுந்தொடையவைகளி
னொன்றை, மேயமென்னுகிற்சேர்த்தியாங்கொருவர்விழிபடி
செபபலன்னுன்றித், தேயுமென்றுணர்ந்துமானதமந்தமுரை
பெனச்செப்பியவாற்றா, லாயவங்குலிமூன்றடைவினங்குட்ட
மமைத்துமூலங்கொடுசெபித்தே (௨௪)

சீர்மலிமணியிற்குயிற்றுபொற்கோயில்டைப்பிரதெக்கி
ணம்புரிந்து, பார்மிசைவீனாட்படாமையிவ்வாறுபரவினோர்ப
னிவரைபயந்த, வார்புனைதரளவடங்கிடந்திமைக்கும்வளரிள
வனமுலைவனிதை, யோர்புடைதரித்தோனிருபதாம்புயத்திலு
லப்பறவந்துறைகுவரால். (உடு)

ஆரன்னாயிறுசங்கவன்றிகழ்வாரமட்டமிதுவாதசியோணம்
பூரணமதியெழ்புருத்தினமதற்குமுதற்றினம்புகல்வெதீபாத
ஞ், சேருநாண்மாதமுதற்றினமாதித்திதிக்கதிர்ந்தோற்றியகா
லைச், சார்வறப்பதினெண்கடிகையாதிநாட்டள்ளினூல்சாற்
றியவாற்றால். (உசு)

புலரியினெழுந்துபுதியநீர்படிந்துபுண்ணியவெண்பொடி
சாற்றி, மலிசெழுமலர்பெய்கூடையோர்கரனும்வருபுனறநச
ம்பெருகரனும், பலனுறவேந்திப்பதிதர்சண்டாளர்பரமனைப்
பழித்தவர்க்கண்டா, வலரியைநோக்கியைத்தெழுத்துன்னிய
ணீவெண்ணீரெனினுதலணிந்தே. (உஎ)

நந்தனவனத்திலனுக்கமென்கமலநான்முகனாணமல,
னுந்துமாதவார்மாமுனிவரர்வலாரியும்பருமொருங்குவீற்றிருக்
கும், பைந்துழாயடியினறும்புனல்பெய்துபரவிமுக்கால்வலஞ்
சூழ்ந்து, முந்துறத்தமியேன்மலர்கொயுங்காறுமகலுவீரெனக்
கரமுகிழ்த்தே. (உஅ)

தேசவிற்கொத்தின்றலைகளைக்கொய்யிற்செங்கண்மால்செ
ழுமுடிகொய்யு, மாசுறுபாவமொருபொழுதுறினுந்தீரகணுரு
மென்றறிந்து, பாசிலையொவ்வொன்றாய்வுறக்கொய்தபனிமல
ர்நாட்கிளிரிணைசேர், மாசறுமிலையோடவைமுறைகொய்துவாய்
த்தபைங்கூடையிறபெய்து. (உக)

அருமறைக்கிழவன்முதலியர்தமையீண்டெழுந்தருளுகவே
னவேண்டி, யிருகரமுகிழ்த்தாகமமுறையாவுங்கூவினையெம்பி
ரானுருவ, மருமலரிலகாய்மாமரத்தொடுவேரதன்மணமுதல்ய

முன்மிதியாமே.

(கூ0)

ஒருபுடைமருவியிறைஞ்சியொன்றிரண்டுநான்குறுகினைக
னையொருவிச், செருமுமுள்ளிரிப்பல்பொறிப்புல்யாவர்திண்ப
ணைமுறிந்திழனிரய, மருவுவரிலையிற்பழுதளவேனும்பழுதல
நாகரவண்ணேன், கிருமியின்குபெழுதெனவகற்றியிலையெழுக்கி
னையொடுங்கொய்து. (கக)

பெய்துகூடையினுட்சினகரம் போகிப்பிறங்கவோர்சாரி
டைவைகி, யையுறலொழியமீளவுமாய்ந்தாய்ந்தரியதண்புனல்
டையிலேசி,மையறுமுளத்தராகிவெம்பீன்றவடிவுடைநாயகியெ
னவாழ், தையலோர்பாகற்களித்துளோர்சாரூபத் தினைச்சார்
குவர்திண்ணம். (கஉ)

அன்புசேர்கன் னிமதிவருபூரட்டா திபூரணையில்வைகறையி
லன்புசேரா திநாயகன் முன்னரெய்துமாம்பிரவதிசுடைந்து [த
துன்பறுகெந்தத்துவாரவாரணமாமனுக்கொடுகோமயந்தோய்ந்
நன்புனறலையிற்தெளித்துமீளவுமாம்பிரவதிநதியினுட்படிந்து.

வடிவுடைமங்கைபங்களைத்தொன்னூல்வழியின்முக்கால்
வலஞ்சூழ்ந்து, படியிசைவீழ்ந்துவணங்கினின்றிறைஞ்சிப்பரவி
நாடகம்பயில்சரணக், கடிமலர்த்தேனையிதயவண்டுண்டுகளிப்பு
டனுறைதரவிடுத்த, முடிவிலோர்பிரதெக்கணம்புரிசுவர்தாமு
த்திவீடடைகுருண்மை. (கச)

தொழுகுலத்தவனைக்கோவினைப்பரியைத்தோகையைச்
சூன்முதியவனைப், பழிபடக்குரைத்தபாதகமவைமாபாதகம
றிர்தறியாமே, யிழிவுறவிழைத்தபாதகமுப்பாதகமிவைகோடி
யுற்பவத்தி, லொழிவறச்செயினும்பசுபதிச்சுரன்றாளுகளதாம
ரைகனையுன்னி. (கரு)

அந்தநூன்றதனிலடியனென்றொல்லையனைகனையறுத்தி
டுகென்று, முந்துறமலர்தூய்வணங்கினக்கணத்தின்முடிந்திடு
முடிந்திடுமென்றோ, வெந்தைதொல்வேதவியாதமாமுனிவனெ
மக்களுளியதுமக்குரைத்தாம், பந்தவாணவந்தீர்முனிவீர்காளந்
தோபரவிலீர்பசுபதிப்பொருளை. (ககூ)

பருவமொன்றலதுதிங்கனொன்றேனும்பக்கமொன்றைந்
துஞான்தேனு, மொருதினமேனும்வனமலந்நும்பூட்டத்திரமெ
னயிவைவொன்றா, நிருமலற்போற்றிந்நுங்கனிமூலமுதலநை
வேத்தியமுதவி, மருவுசெஞ்சாலிதைகையிற்கொண்டுவயங்
கிடவருக்கியம்வழங்கின். (௩௭)

தமக்கெனவுதவும்புதல்வரைப்பெறுவர்தனையருள்ளவர்பெ
ருந்திருவுஞ், சுமக்கருந்தனமும்படைப்பர்தெவ்வேந்தர்உலியி
னற்றோற்றபார்நிருப, ரிமைப்பினுனிலமும்புரப்பர்வெம்பிணி
யர்பிணிகடர்ந்தினிதுவீற்றிருப்ப, ரமைப்புநல்குரவரவறுமை
திர்ந்தவனியளித்திமெரையராகுவரால். (௩௮)

வஞ்சுளேசற்குப்பாயசந்தூயவமுதெனவாய்ப்புடனளித்
து, விஞ்சியபசுவினிமுதவினாதல்விளங்குமெட்டயிலமாகுதல்
வார்த், தஞ்சிழைநூலினிறைதிருமுன்னரணிவிளக்கேற்றியஞ்
சலித்தோ, ரொஞ்சலின்முத்தியடைகுவருண்மையென்றருளி
னனெமதாசான். (௩௯)

கமலமெல்லிழையாற்கபிலைநெய்பெய்துகழமலர்ப்பூம்பொ
ழிற்கருவூ, ரமலர்முன்னரினோத்திருவிளக்கேற்றுமவர்கள்சங்கா
ரமுள்ளவம், விமலனாநறையுஞ்சிவபுரிமேவிமீண்டுபாரிடை
ப்பிறவாமே, தமலமுமொருவிச்சிவனருண்ஞானந்தழைப்பு
றமுத்தராகுவரால். (௪௦)

ஐப்பசிமேடமதிமுதற்றினஞ்சங்கிராந்தியின்மகம்வெதி
பாதம், வைப்புறமத்தோதயமகாவுதயமதிகதிர்மண்டலம்புருநா
ள், செப்பிவையொன்றிலைவகையமிர்தந்திகமுமைவகையகவ்
வியத்தோ, டொப்பின்மானைதுசம்பீரமென்கனிச்சாரோங்குசு
த்தோதகமுதலா. (௪௧)

கருணையங்கடலுக்கிவையபிடேகமாட்டினோகவலுறுசி
றததீர், திருள்கெடவிமைக்கும்பருதிவானவன்ருழ்ந்தெண்
டசைமுகங்களுங்குளிர்ப்ப, வொருதனிக்கவிகைநிழற்றிரீரா
டையுலகளித்தும்பரேத்தெடுப்பத், தருநிழலரசபொல்வதத்தி
ருத்திச்சிமுலைப்போகமேதுய்ப்பார். (௪௨)

சித்திரைத்திங்களடுத்தபூரணையிற்றிலநறுந்தைலமாமலக
வித்தகம்வெண்மாவரிசிறற்காப்புவெண்டயிர்பானவரீதம்,வைத்
துருக்கியநெய்கௌவியமைந் துவகையமுதடைபொதி கன்ன
ன், மொய்த்தபால்சுத்தோதகங்குளிரிளரீர்முதலியமுன்னர்நூ
ல்வழியால். (ச௭)

வேதமந்திரங்கொண்டிறைவனுக்காட்டிவிரைகமழ்சந்த
னத்தேய்வை, பாதரீள்வேணிமுழுவதுஞ்சாத்திப்பனிமலரில
ஞ்சிசண்பகத்தின், ' ருதிணர்கரவீரத்துணர்மணமூர்தடங்கொ
ணீலோற்பலமுகிழ்த்த, போதிவையலங்கலாயலங்கரித்தோர்பு
ராரிபொற்பதமலர்புகுவார். (ச௮)

ஆரழல்புரையுமவீர்சடைப்பெருமானாகிலைநாயகன்முன்
னர்க், காரகிற்றுகளுஞ்சந்தனத்துகளுங்கலந்தகுங்குலுக்குமஞ்
சானெய்யேருறுதூபங்கமழ்தரப்பணித்தோர்யாவராயினுஞ்சி
வபுரியிற், சேருவரொருநூறுயிரங்கோழிகிழ்த்தருகம்பகாலந்
தான். (ச௯)

பன்னியாம்பகர்வதென்னினிமுனிவீர்பசுபதிப்பரஞ்சுட
ர்முன்னர், மின்னிவர்கபிலைநெய்கொடுமூன்றுவிளக்கிடம்பலத்
தினைவிளம்ப, முன்னிநான்முகவனாரணனமரர்முதல்வர்வாய்
திறந்திடாரிமயக், கன்னியோர்பாகமன்னுபூங்கயிலைக்கடவுள்
வாய்மலர்ந்திடல்வேண்டும். (ச௯)

மார்கழியடுத்தபூரணத்திருவாதிரைதனில்வெள்ளிடிமலி
னெய், சார்வுறுகுளத்தோட்டைவைசம்பாத்தண்பிலஞ்சருக்க
ரைநறுநெய், சீர்கொளச்சமைத்தவோதனஞ்சிவனுக்களித்தவர்
தேவர்வாழ்வருட, மோரறுபதினாயிரஞ்சிவலோகத்துறைந்தி
னிதுறைகுவருண்மை. (ச௯)

ஒருமதிபக்கமொன்றுதான்றிவசமொன்றிரண்டொன்று
தானமலன், குருமணிக்கோயிற்றிருவலகிட்டுக்கோமயங்கொடு
மெழுக்கிட்டோ, ரருளுடனொருவற்கொடுபுரிவித்தோரலிங்கி
லாக்கதிருமிழ்கடவுட், பருகியங்கடவுளிலருளகாறும்பரசிவ
னுலகில்வீற்றிருப்பார். (ச௯)

நாடிநாடோ றும்புரிதலின்றேனுநவி லுமேழ்தினத்தொரு
ஞான்று, தேடிமுன்னிருவரலம்வரவுருவிச்செழுந்தழற்பிழம
பெனநின்றோ, னீழியசிகரத்தமனியக்கோயினியமமாச்சூழ்வல
ன்வந்தோர், கோடியுற்பவத்திலிழைத்தவெம்பாவமக்கணந்த
னிற்சூலைந்தோடும். (சக)

சோதியாயொளிநுயிலிங்கமோரைந்துதனித்தனிசூழ்வல
ன்புரிந்த, பேதியாதெல்லாவிலங்கமுமொன்றாயொருபிரதெக்
கணம்புரியின், மேதினிவலன்சூழ்பலத்தினையடைவர்கடனி
றுத்திடவியிலர்பா, லோதியபாவமின்னணம்புரியினொழிந்
திடுமுண்மையென்றுணர்வீர். (சூ)

துகிற்கொடிகுடைபொந்துசகோசிகம்வெண்டுகிறுவரா
டைனாபஞ்சீர், மிகுத்தபம்பாத்திரங்குடங்கலசமெரிமணித்
தளிகைநீள்விளக்கு, முகிழ்த்தகண்ணாடிகெண்டிகைசெம்புலட்
டகைபடிக்கமொய்மலர்க, டொகுத்திடுதட்டுவிசிறிசாமரைவா
கனஞ்சுவல்கொடிபடர்முரசு. (சூக)

மண்டபஞ்சிகரங்கோபுரம்புரிசைமணிமுடித்தேர்முதலா
ய, வெண்கலஞ்சுற்பம்வெள்ளிபொன்னிவையின்மிளர்வரவிய
ற்றுவித்தளித்தோர், வண்கபிலையின்பாற்பசுவிடைவிடுத்தோர்
வடிவுமைமகிணன்முன்றிலின்வாய்ப், பண்கனிந்தொழுகுமொ
ழிநடநவிலும்பாவையர்தமைக்கொணர்ந்தளித்தோர். (சூஉ)

நிறைசுடர்கவினிரறுமணியிமைத்தபூணணியாதிநீண்மொள
லி, யிறைதிருவுருவமெழில்பெறச்சாத்தியேத்தினோர்பூத்திகழ்
தோட்ட, நறைகமழ்லோற்பலமலர்கமலநறுமலரோடைபூஞ்
சோலை, சிறைபுனற்பழனமுதலியபலவுமலனுக்கெனத்திகழ்
வித்தோர். (சூஊ)

சங்குபங்கயநீணிதிபொழியளகைத்தலைமைபூண்டைந்தரு
நீழற், புங்கவனரசுகிருத்திகான்முகவுன்புரமடைந்தவன்றொழி
லாற்றிச், செங்கண்மால்பதத்திலிருந்துலகளித்துச்செழித்தபி
ன்கொழித்தெறிகருணை, யங்கணனுலகையடைந்துசாமிப்பரி
த்துருவெடுத்தடிசேர்வார். (சூச)

ஒருவன்யாதேனுமனுவளவாதிபுரத்திகழமலனுக்குதவி, னி
நதயத்தேதுவிழைந்தனனதுவந்தெய்திரீடிருவொழிம்பொலிவ
ன, மருவருத்திரன்போவயங்கபிடேகம்வடிவுடைவாமனுக்கா
டிற், கருணைசேர்நாட்டமுன்றுடையத்தக்கடவுடன்பதத்தி
யீற்றிருப்பார். (௫௫)

அருமஹமுனிவீரினனமொன்றுரைக்கேமந்தணமதுரி
சிசீயம, வருமதிதனிலா திரைத்தினத்திரவுள்ளலைமலப
கிரவகொண், டொருடையினபிடேகத்தலங்காரவுமைதனக்
ரிசனநறுநீர், பரிவுடனாட்டின்முத்தியீதுண்மையென்றனன்ப
பாசரன்றனையன. (௫௬)

ஆதவனுதிக்குமேல்வையிற்போற்றினற்றைநாள்வரைதி
னத்தாற்றும், பாதகமொழியுண்பகன்மலர்நாய்ப்பரவிலீழ்ந்
டெறஞ்சிடினெடுத்த, வேதவெம்பிறந்தைசிதைந்திமொலைப்
பாதுதானெம்மையாளுடைய, நாதனைவணங்கினெழுபவந்
தொலைந்துநாற்பொருணிலைநனிசேரும். (௫௭)

து, சோலைவாய்ச்சரும்பராய்பிழிமாந்தச்சூழுமுன்றுய்மலர்
கொய்து, சாலைவாய்மருவிமரபுடனாய்துதண்ணறும்பிணைய
பாப்பினித்து, மேலைவாயமார்தொழுஞ்சினகரத்தின்மேவியா
யவலகிட்டே. (௫௮)

மெழுகிமுன்றனிப்பொற்றசும்பினீராட்டிமென்றொடைபு
னந்தமுதேற்றித், தொழுதுகூத்தாடியேத்தியிவ்வாறுசருதிரா
யகன்றனையொருநாண், முழுவதுமின்றேற்காலமுன்றேனுமு
மறுகவின்மெனிலொருகால், வழுவறப்புரியினெறிபுரைமேனி
வானவனுலகில்வாழ்வரால். (௫௯)

சூதமாநதியில்வைகறையெய்திச்சசிவரவைந்தெழுத்துன்
யி, யோதநீரொலியிற்பல்லியத்துவைப்பித்தொருகுடமஞ்சன
கொணர்வித், தாதரம்பெருகவாநிலைநாதற்காட்டுவித்தோ
புவிசுனைத்துஞ், சிதநீள்குடையினிழற்றிவானுலகிற்றிருவொ
யெனநீற்றிருப்பார். (௬௦)

ஒருமலரொருபத்திரமொருபலநீர்மூலமுள்ளுணர்ந்தரந்
கீந்தோ, ருருடன்கோடி புண்ணியபலத்தையடைந்துடல்
கோடியாதித்தர், பெருகொளிறிறைந்துகோடிசந்திரசீதளமுள
விமானத்திற்பிறங்கி, யிருவர்காண்பரியவொருவனைக்கண்டாங்
கேற்றசாருபமெய்தவரால். (கக)

தூயவண்டிகிலால்வடித்துமென்புனலைச்சுடர்மணித்தசம்
பினுட்பெய்தரங், காயசெண்பகமென்முகையிலவங்கமமுதற்
ழ்கருப்புரமேல, மேயசெங்கழுநீர்கோட்டமோடமைத்தமிளிர்
புனலொருபலமாட்டிற், பாயொளிமுத்தியடைவரென்பதலா
லதன்பயன்யாவரேபகர்வார். (கஉ)

புண்ணியந்தழைத்தசித்திரைத்திங்குட்பொருந்தியபூருவ
பக்க, நண்ணுபூரணையிற்சித்திரையடுத்தநாளினுன்முகவொரு
மறையோன், பண்ணியதீர்த்தமாதலாம்பிரமாதியினுருதன
முறைபடிந்து, வண்ணநீள்கடத்திறறண்ணும்புனலைவடித்தெ
டுத்துக்கொணர்ந்தன்பால். (கங)

மடலவிழ்கொன்றைப்பசுபதிநாதன்மதிமுடிக்கயிலைநாயக
ன்சீரடல்விடைக்கோடிச்சுரன்றிகழ்சோழேச்சுரன்வஞ்சுளே
சனுக்காட்டித், தொடையல்பன்மலர்களின்றெனிலொருபூவா
யினும்வேணியிற்சூட்டிற், பெடையனரடைவெண்கமலமான்ம
ருவும்பிரமனாதியர்தொழுவறைவார். (கச)

வெய்யஞர்ப்பகைவன்வேதியன்றிர்த்தமிளிர்மாம்பிரநதி
யாடி, யையனையெழுகாற்குழ்வலம்புரியினடிக்கடிவயப்பரியா
கஞ், செய்தபுண்ணியங்கடினைப்புறக்கோடிமேற்செலுஞ்செ
ன்னமும்பவத்திற், கைதவம்யாவுந்தொலைந்துமைபாகன்கமல
மென்பதத்தியைடைவார். (கரு)

அரந்சிதனிலாநிலையிறையாதிலங்கங்களனைத்துடன்ரொ
ன்னூ, லுரைநவரீதகிரியினமுக்கால்வலன்வரினொன்றனிற்
வமும், விரவுபாதகமுந்தீர்தருமொன்றினமுத்திவீடெய்துமந்
ரொன்றிற், பரவியபலன்யாதெனத்தெரியாதப்பரமனைபருந்
தரைசெய்யும். (கௌ)

சூர்யமொன்றுரைக்கேமா திநாயகனுக்கொருபவங்குளிர்
 னனவாட்டி, வைகிரவரையாமத்தொருவில்வத்துளபமாமையி
 னிழைத்தணிந்தோர், தையலோர்பாகன்பதத்தினைச்சேர்வரசு
 த்தியஞ்சத்தியமதனுக், கையுறவினமூக்கா லுரிதுண்மையரு.
 ருவனுமருளினனாள். (௬௭)

மயர்வறநோற்றோருளத்தில்வீற்றிருக்கும்வஞ்சினாயகன்ற
 னைவாய்ப்ப, நியமமுற்றிறைஞ்சினோர்பெறும்பேரறைநிகழ்த்
 தினநிறைதருகேள்வி, யுயர்தவத்துறையிற் படிந்தழலோம்புமு
 னிவிர்காளெனவுரைத்தனா, லயனனவியாதனிடத்தினிற்பு
 ராணமனைத்தையுமுணர்ந்தமாமுனிவன். (௬௮)

நியமச்சருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆக சருக்கம் ௧௬-இ, திருவிருத்தம்-௭௩௦.

தலமகிமைச்சருக்கம்.

—சுருதி—

மூக்கொடுங்குமிப்படையின்மேற்றுளபமுதிர் பசம்புயல்
 டந்ததுவங், கைக்கமலத்திற்கபாலமாய்வேதங்கழறுவாய்ச்சிர
 றிருந்ததுவஞ், சக்குவாற்கண்டுந்தொக்கறிவிலர்போற்றமிழ்வ
 ர்வஞ்சியெம்மடிகட், கொக்கவோதுவரோதாதுணர்வோர்க்கா
 ருவமுயர்கதியுறவே. (௧)

வேறு.

அறைந்தருதன்முகநோக்கியறவோர்மீளவருள்செய்வார்
 னறைத்தகேள்விமுனிவரனேநினைவின்னிகுவழிபடுவோர்
 றிறந்தைதீரவருள்வழங்கும்பிறைதாள்சென்னிச்சமுலத்த [ல்.
 னறந்தகருவூர்த்தலப்பெருமையுரைத்தியென்னவுரைப்பாளு

தன்சுடிகாற்றாரழலோம்பிமுழுதுமுணர்மாமறைமுனிவீர்
 னன்சுட்பாற்றுங்கருநூரின்பெருமைசெப்புகெனச்சிறந்து
 னன்சுட்பாற்றுநுங்களைப்போல்யாரேசைவத்துறைபடிந்தார்
 னன்சுட்பாற்றுநுளியவாறுரைக்கேமென்றுகழறுவான். (௩)

கயிலைவரைமந்தரமதுரைகாசிகாஞ்சிபிரயாகை
நயிமிசாரணியஞ்சேதுநதிசூழ்வஞ்சுளாரணியஞ் [ன்
செயிர் தீர்தருமொன்பதுதலனுஞ்சென்றுகாணிற் சிவபெருமா
பயில்வார்முத்தவீட்டின்பதுகர்வார் துகரார்பலபோகம். (சு)

பகர்ந்தபதியொன்பதனுள்வஞ்சிப்பதியிலனுதிப்பசுபதி
யையுகந்தொன்பதுநாளிறைஞ்சிடினம்ற்றொழிந்தபதிகளெட்
டினும்போய், முகந்துகொளுமேலாயபலன்முழுதுமெய்துமிது
வுண்மை, யகந்தைபேசினுமல்லேமாசானதைந்தபடியாமால். ()

அலங்கல்புனை யுமானிலையம்மடிகளுறையுமதனு
நிலங்களேழுமளந்ததிருநெடுமாலிருகண்மலர் துயின்று
துலங்கிநிறைதலானுமறைச்சுருதிகருதுங்கருவூரை
யிலங்கிவளர்பாற்கரபுரமென்றிசைப்பர் தொன்னூலியலோரே.

விண்மங்கலஞ்செய்பருப்பதமாரணியம்விரிநீர்திதீர்த்தம் [ன்
பண்மங்கலஞ்செய்மொழிமடவார் பயிலும்புரநான்முகவொருவ
கண்மங்கலஞ்செய்விமானமியையாறுமேவிக்கவின்பெறலாற்
சண்மங்கலக்கேத்திரமெனவேசாற்றுங்கருப்பபுரிதனையே. ()

ஐங்குரோசமத்தலத்துமணல்களனைத்துஞ்சிவலங்கந்
துங்கமிகுமான்குளப்படியினளவுந்ருஞ்சுரந்திரீர்
தங்குமாக்களாயினபேர்தாமெல்லாருந்தவமுனிவர்
கொங்குசெறிபைந்தாருவெல்லாங்குவிர்கற்பகமாமரமென்பார்

எய்திவினையாவெதியாவும்யாகா திகளையிற்றுதல்சீர்
செய்துதுகருவனபகவற்கமுதுசிறப்பினளித்திடுதல்
வைகிணிகண்படைகூர்ச்சமாதிரிலையின்வழிநிற்தல்
பைதலொழியப்புகல்வார்த்தைவேதாகமங்கள்பயின்றோதல். ()

சிறக்கவளரத்தலத்தனைக்கண்டிறைஞ்சினோதிவினைதீர்வர்
பிறக்குமவர்தாம்பிறவாதபெருமானுருவம்பெற்றிவெ
ரிறக்குமவர்தாம்பிறவாதவினையன்பாதமெய்திவிவர்
சிறக்கனோற்றமுனிவீரநீர்மையாரேநிகழ்த்துவார். (க0)

முன்னைப்பவத்திலரியதவமுற்றிமுழுதமொருங்குணர்ந்த,
பின்னைச்சிவனையருச்சித்தபெற்றியோர் யாரெனிற்பிறைசேர்,
பொன்னெத்தொளிர்செஞ்சடைமௌலிப்புத்தேனூறையும் புக
ழக்கருநூர், தன்னிற்பிரியாதின்வைகொழும்பெரியதவத்
தாரே. (கக)

அந்தத்தலத்திலடைந்துசிவாகமங்களறைந்தவழியலரால்,
பந்தித்தரணேமத்தூநர்க்கேதேனும்வழங்கியங்கணன்பாற், சிந்
தைக்கிசைத்தபணிவிடையிற் சிறந்தோர்பெறும் பேற்றினைமு
னிலீ, ரெந்தப்படியென்றுரைப்பதுரகேசற்கேனுமுரைக்கரி
தால். (கஉ)

திங்கொன்றோர் திதியொருஞ்ஞெருபோதேனந்தீய்வினை
பொங்குமதிபாதகனேனும்பொருந்திவாளாவிருந்தாவி
பங்கனிற்றன மலனுருவமைவற்றரியசிவபுரிபின்
பங்கனுமுடிவயதருடையோனடியாரோடும்விரவுவனாள். (க)

வேளிநூவிநுகர்விழியோற்பணிதமனுதியெனயிளிர்பைந்
தோளிநூரைப்புணந்தமெனத்தோலாவரசர்தோற்றுடைய
பாளிநூற்போர்புரிதுமெனவயிறுவளர்த்துமெனக்கணப்போ
தாளுநாதன்கருநூரையடைந்தோர்கருவையடையாரே. (கச)

யாரெள்ளரிசிகரங்கொடுதென்புலத்தோர்க்கேற்றகடனாற்றி
போரந்தணனுக்கடிசிலொருபொழுதப்பதியினுட்டுவித்தோ
ராரவேறுபதிகளிகிற்போயருமாமறையந்தணர்கோடி
பேர்கட்கடிசினுட்டுவித்தபலனைமுழுதும்பெறுருவரால். (கரு)

அடிசிலிடுதற்கிடமின்றேலையம்புகுந்துவந்துமொரு, பிடி
சோறளிய்பிறென்புலத்தோர்பிறங்குவிமானந்தனிலேறிக், க
; நாமண்ப்பூங்கற்பகஞ்சுழ்சுவர்க்கம் புகுவர் கடிதிலென்றே,
புண்குண்கேள்வி யெமதாசானுரைத்தா நெம்மா னுரைக்கெ
டுதல். (கக)

மாரிமறுத்தாருயிர்பயிரும்வாழ்வருந் துங்காலத்தி
 ல்ரைம்பாணந்தணர்க்கொணர்ந்தீரெட்டுத்தினமாம்பிரவதியி
 னீரினாடப்பணிப்பித்தாநிலையகன்சந்நிதிதன்னிற்
 பாரிஸ்ரவியுதயமுதற்பதினங்கழகைவருங்காறும். (க௭)

ஒதவரியசெபமனைத்துமோதியுந்நறுவித்தப்பாற்
 சேந்நியசருக்கரையிற்றிகழ்பாயசமுந்தெவிட்டவளித்
 தாதிநாதற்கபிடேகம்பூசைபுரிவித்தந்தணருக்
 கேதமறமாநிதிமாரியிறைக்கின்மாரியிறைத்திடுமால். (க௮)

இவ்வாறவ்வூர்ப்பெருமையறிந்தியந்நறுவித்தவிறல்வேந்த
 னெவ்வாவரசர்திறையளப்பவொருகோலோச்சியுலகாண்டு
 மைவாகனன்கற்பகநீழன்மருவியுளபோகந்தயத்துப்
 பைவாளுரகங்கணத்தெம்பகவனுலகம்புகுவானால். (க௯)

ஆசாரங்கள்வழுவாமையாற்றிரோகமணுகினும்பொய், பே
 சாதில்லாளுடன்வைகும்பெற்றியோர்க்குப்பிறழ்தென்றல், வீ
 சாநிற்கும்பொழிற்றுடவைவினையுள் கொடுத்தோர்வெங்களிற்
 நின், னாசானுறையுங்கைலாயச்சுரும்பிலனைவர்க்கோதயராய்

கூறுமறையோர்வேதியன்பாற்குளிர்வெண்டிங்களரவுகங்கை
 யாறுபுனையாநிலநாதன்முன்போராளின்காதளவு
 மாறிலாமேவினாபுலனீர்வார்த்தோர்மருவார்நிணம்பூசும்
 பாறுதொடுவேற்படைநிருபராகியுலகம்பரிப்பாரால். (உ௧)

உள்ளமுகந்துபுனிற்றிளங்கன்றுடன்பாற்சுரபியுதவி
 னோர், வெள்ளைவிடையோற்கெனமூரிவிடையொன்றினமுத்தி
 ரைபொறித்தோர், வள்ளமுலைகன்னிகையையலங்கரித்த
 மறைவல்லோர்க்களித்தோர், பிள்ளையிளவென்பிறைமௌஸ்
 முத்திவீட்டடைப்பெறுகுவரால். (உ௨)

விடிமீனெழுதல்போலொளிரும்வெள்ளியிரவிகைகறையிற்
 படிமீதெழுதல்போலொளிரும்பசும்பெரன்முதல்கோதங்கள்
 கொடிமாமதில்சூழ்கருவூரிற் கொடுத்துத்தானாநினைத்தோ
 கடிமாமலரோனுறையுலகிற்கற்பகாலம்வீற்றிருப்பார். (உ௩)

வேறு.

சிவத்திருப்பணிசெய்வோர்பாற்சிவபரம்பரையென்கொஞ்சித்
றவநிலைப்புறநினைந்துதமனியங்கொடுத்துளோர்தாம்
பவமெழுபவ்வமேபெடமடலவிழ்பூங்கூர்த்தம்
சுவவிளமுலைபங்காளன்முத்தியிற்கூடுவாரால். (உச)

சிலைகளினுதல்செங்கற்றிரளினுதல்சிறத்த
நிலைசெய்தாபரத்தினுதனிமனைன்புடையோர்வைக
மலைவறமடங்கள்கோல்வழங்கினோர்சிவலோகத்தி
ல்கியகற்பநூறுயிரங்கோடியிருந்துவாழ்வார். (உதி)

மலரவனறியாவேணிவானவனன்பார்பாலோர்
திலமளவுதவின்மேருச்சிவனுறநல்குமேலாம்
பவனுறம்பிறவியெல்லாம்பற்றறுமுத்திசேரு
நலனுறமெனிலவ்விரின்பெருமையார்நவிலற்பாலார். (உச)

கச்சிளமுலையாராடல்கவினியகருவூர்தன்னி
வெச்சினைப்புடன்வந்துற்றோர்யாவேரெயெனினுமன்போ
செச்சியினாட்டுவித்தோருபெதியிரவியங்கி
முச்சுடர்வழியினுன்றன்முத்திவீடடைவர்திண்ணம். (உஎ)

யாதொருதவத்தின்கித்தோர்க்கெய்தியபிணிகடர்த்தோ
ரோதருநூறுகோடியுகமுருத்திரலோகத்தின்
மாதவர்போற்றுநூற்றவடிவமேயெடுத்தமன்னி
மேதகவாழ்வரென்றால்யாவேரெவிளம்பற்பாலார். (உஅ)

வேறு.

தண்ணீர்ப்பந்தனத்தவனந்தடநீர்ப்பொதும்பர்ப்புலோடை,
யண்ணீர்க்கவல்பொதியின்மடமொடுக்கம் வேள்விபுரியுறையு
ட, டெண்ணீர்ப் பழனமாதியிவைசெய்தோர் செய்விததோரி
வர்தாம், விண்ணீர்தியம்புனைவேணிவிமலனுருகமேவுவரால்.

ஒருநாளுறையுழறையுளொன்றுகொடுத்தோனடையும்
பொன்னுலக, மொருமாகரகீரவித்தோனுளத்துணைந்தபொ
ருநூறு, நெருதீபக்கேட்குநர்க்குதவினென்மெஞ்ஞானவொ
ளிப்பறுவ, நெருகோவணத்துக்குகமயுத்தோடிருந்ரபதத்து
(உஊ)

உழுவையதட்கம்பளமளித்தோனுறையுரோமமனைத்தினுக்கும்
வழுவிலாமேதனித்தனிபொன்வழங்கும்பலத்தைமருவிவென்
பழுதிலொருபாத்திரமளித்தோன்பன்னுண்மற்றைப்பலபதிக
உழுவியன்னசத்திரஞ்செய்பலத்தைமுழுதுஞ்சார்குவனால். (1)

யோகபட்டமுபவீதமுதவினோனாயிரமிரட்டி
வாகுதிகழ்துசளித்தபலன்மருவுமவண்பாதுகையீந்தோன்
வேகமுறுமாயிரம்புரவிவிழவினல்கும்பலனடைவ
னாகமுறுகண்டிகையொன்றையளித்தோனமலனுருவடைவன்

தெளிநீர்பெய்யுங்கமண்டலங்கள்சிவனன்பினர்கடமக்களிப்பி
னொளிநீர்க்கவனறியமலரோடைகாணும்பலனுளவாங்
குளிர்நீழலினோரெடுக்கமுளங்குழைந்தோர் துறவிக்கெனல்கி
னளிசூழ்கொன்றையமலனுக்காலயங்களாற்றும்பலனடைவன்.

தீட்டியொருபுத்தகமளித்தோன்சிவலோகத்திற்சதகோடி
காட்டியுகங்கள்வீற்றிருப்பன்காமாதிகளைமுருக்கியருள்
பூட்டுமுளத்தன்பினர்க்கமுதோர்போதினளித்தோன்புரிசடை
காட்டிநளிநீரமுதுநீவேதித்தபலத்தையடைகுவனால். [யோற்
வேறு.

திரண்மறைமுனிவர்போற்றுந்தெக்கணமூர்த்திமுன்னர்ப்
பிரணவமுதலவைத்துப்பிறங்குமைந்தெழுதையோர்கா
லசெனெழுச்செபித்தோர்காசியணிநகரணந்துகோடி
தரமுறைசெபித்தவந்தப்பலத்தினைச்சார்வர்திண்ணம். (௩௫)

அத்திருநகரின் ஞானவருட்குருபரனைண்ணிப்
புத்திசெய்தொருநான்காயதீக்கையும்பரிவுகடர்ச்
சுத்தியிற்செய்துகொண்டோன்சுகோதயனாகிநித்த
முத்தியையடைவனுண்மைமொழிந்தனமுதியநூலால். (௩௬)

கெண்பொடிமேனிஞானியொருவன்வெள்விடையோனெற்றி
கண்படுமணிகளாலெந்தெழுத்தையுங்கருத்திலுண்ணிப்
பண்புறச்செபித்தவந்தப்பலத்திலோர்மணிப்பலத்தைத்
யென்படுகண்ணினார்க்குமிசைக்கரிதிகைப்பார்யாரே.

அந்தளிர்மேனிபாகனாகிநகரதற்கண்பாற்
கொந்தவிழ்கரந்தங்கோரோசனைநறுங்குங்குமப்பு
வந்ததண்பனிநீரூட்டிப்பாளிதமருவச்சேர்த்திச்
சந்தனக்குழம்புசாந்துங்காலையிற்போற்றுந்தக்கோர் (௮௫)

வாரியல்எமென்கொங்கைவடிவுடைமங்கைபாகன்
போரியநிருதற்காய்ந்தபுள்ளுயர்த்துந்திழ்த்த
மூரிலெள்விடைபூர்த்தாழிமுழக்கெனமுரசமார்ப்ப
வேரியந்தெருவம்போதும்விழவுகண்டிறைஞ்சுமிக்கோர். (௮௬)

மங்குல்கண்பெக்குமிஞ்சுவளர்கருவூரின்மேலாம்
பங்குனியுத்திரத்திற்பசுபதிநாதன்றனைத்
திங்களின்மறுவைவானந்திகழ்துகிற்கொடியான்மாற்றும்
பொங்கொளிமணிப்பொற்றேரித்புகரற்போற்றினோர்தாம். (௮௭)

எத்துணைப்புரவிமேதயாகமுள்ளனவியற்றி
யெத்துணைமாதவங்களாற்றினுமிரிதல்செய்யா
வெத்துணைப்பிறவிப்ரிரிலெடுப்பனவெடுக்குந்தோறு
மெத்துணைவெய்யபாவமிழைப்பனவிழைத்தவெல்லாம். (௮௮)

ஒன்றுமின்றனவொழிந்துஞானம்வந்துதிப்பத்தோன்றி
வென்றிவேலரசராகிமேதினிபுரந்தபின்னர்
மின்றவழ்வேணியண்ணல்விரைமலர்ப்பாதஞ்சேர்வ
ரின்றிதுசத்தியஞ்சத்தியநாமக்கியம்பினேமால். (௮௯)

வேறு.

மூவாதெதிர்மாதவத்திரொருகுய்யமின்னுமொழிதுமிரு
மாவலுடனுட்கொளுமையமிலையாமறைந்தவாய்மையன்று
தேவர்பெருமான்சுவரலயங்கடெரியவெனக்குச்செப்பியநாட்
பாவமில்லைகருவூருக்கென்றூன்பராசரன்றையன். (௯௦)

வேறு.

மற்றொருகவற்சியின்றிவள்ளலாகிலாதன்சீர்
சொற்றநூற்கேட்கப்பெற்றீர்துகளையாமுஞ்சொல்லு
பெற்றனமாதலாலெப்பிறப்பினும்பெரியோர்ச்சேர்
முற்றநோன்பாற்றல்வேண்டிமுத்தியைமுன்னினோடு. (௯௧)

இச்சரித்திரத்தைமுற்றும்யாவரேகெட்டுப்பார்கேட்டு
மச்சபையுறவோர்முன்னராற்றியவெய்யபாவ
மொய்ச்சுடர்படரிற்பாந்தண்முடிமிசைக்கிடந்தபாரின்
மைச்செறியிருளார்கரனின்மருவுமித்தணம்போன்றாயும். ()

புனிற்றிளந்திங்களவேணிப்புங்கவன்புராணந்தன்னி [த்
னுனித்தொருபொருளையாய்தோனோன்மையாவாணுளெய்தி
தனித்தனிவிழைந்தபோகத்தரையிசையிசைந்துசெந்தேன்
கனித்துவர் மொழிவாய்பாகன் கைலைமால்வரையைச்சார்வன்
ஆரிலைநாதன்முன்னரம்பிரவதிதீரத்தின்

வானிவர்வெண்ணெய்வெற்பின்வளர்கருஆரினாதல்
பானிலவியலிந்நூலைப்படித்துளோர்கேட்டுளோர்தாந்
தேனிதழியினன்வாழுஞ்சிவபுரஞ்சேர்வர்திண்ணம். (ருச)

திங்களொன்றிதனையெந்தைசினகரத்திருந்துசார்ந்
லங்கிதுகேட்பிற்செய்யாளனுருமாதவப்பேறெய்தும்
பொங்குவெண்குட்டங்குன்மம்புகர்படுபினிகள்யாவுக்
கங்குரவுளத்திலுற்றபாவமூத்தணிக்குமன்றே. (ருரு)

மின்புரைவேணிவெள்ளைவிடையவன்பூசையாற்றித்
தன்பரிவுடன்ராய்தந்தைக்கிசெராத்தங்கடம்மி
லன்புமிநூரவிந்நூல்படித்திடினனவிலாத
தென்புலத்தவர்தாமுத்திவிட்டினைச்சேர்வர்திண்ணம். (ருச)

கடிப்பதுமங்களாவிசுமழ்கருஆர்ப்புராணம்
படிப்பவர்கேட்டுப்பார்கேட்டபடியுளஞ்சிந்திப்போர்பா
வடிப்புதுமங்கள்சேப்பவாடகச்சபைக்குணின்று
கடிப்பவன்கருணைசெய்யுமெனிலெவர்கவிலற்பாலார். (ருள)

தொல்புராணங்கடம்மைப்படிமெனச்சொற்றபுல்லன்
மன்வளஞ்ஞெலைந்தகோயின்வருத்தியாய்கிருமிகொட்டக்
செல்லினைக்கற்றுவன்முக்குமியெஞ்ஞலங்கொண்டு
புதுவகைத்தண்டஞ்செய்யப்படுவனிரயமூழ்கி. (ருஅ)

புனைத் துரைத்தில்லதொன்றைப்புராணமென்றவைமதிச்ச
வனைத் துரைசெய்தோன்வெய்யமறவிவென்றிரயம்பாட்ட
வினைத்திடுமாதலாலேயுள்ளதையியல்பிற்றென்று

யாதொருசிவபுராணம்படிப்பவனெமதாசானென்
ருதனமுதவித்தாயராயகமயலுறாமே
மாதொருபாகன் நன்னையுன்னிவாழ்ந்துருகிக்கேட்போர்
தீதறுகுணத்தராகிச்சிவபதஞ்சேர்வர்திண்ணம். (௬௦)

இப்புராணத்தைமுற்றும்யாரெடுத்திசைக்கற்பாலார்
மெய்ப்பொருளுணர்வியாதன்விளம்பினன்குய்யமென்ன
முப்பொருளுணருஞானமுனிவிரீரதனன்முன்னி
யப்பெருமையினையாமுமறிந்தவாறுரைசெய்தேமால். (௬௧)

யோகுறுமுனிலீர்வீரொலிகடலமுதிற்றோய்ந்த
பாகுறுமொழியோர்பாகற்பரவுதிர்கருவூர்தன்னி
லேகுதிர்யாமுத்தீர்த்தயாத்திரைகளினியன்று
போகுதுமெனக்கைகூப்பிப்போற்றினன்போற்றலோகம். (௬௨)

சூதமாமுனிலுன்றன்னேமுனிவருந்தொழுகியார்க்கும்
போதகனன்றோவென்னப்புகன்றனர்விடைகொண்டாதி
நாதனைப்பரவிநாளுநைமிசாரணியத்தற்று
மாதவமிழைத்துஞானவாரிதிபடிந்துவாழ்ந்தார். (௬௩)

தலமகிமைச்சருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆக சருக்கம் ௧௭ - இ, திருவிருத்தம்-௭௬௩.

கருவூர்த்தலச்சிறப்புச்சருக்கம்.

கஞ்சனெண்ணாதிபுரங்கரபுரம்பாற்கரபுரம்பீரசோழபுரம், வஞ்
சுளாரணியம்வஞ்சிதாயூர்சண்மங்கலக்கேத்திரங்கருவூர், வஞ்
சுறுகருப்புரிமுதனாமம் விளங்குதொல்புதியில்வீற்றிருக்குஞ்;
செஞ்சடர்ப் பொருளினிருபதமேனைத்தேவர் பொன்முடிக்க
ணிகலனே. (க)

வேறு.

ஶ்விருத்தகிலங்களயாவையும்பூத்தநான்முகவேதனும்
மாவிருத்தபொன்மார்பனும்புசழ்வாழ்ந்திருத்தபதாம்புயன்
பாவிருத்தசொன்முவார்போற்றும்பசுபதிப்பெருமானென
தேவிருத்தருடங்கிவாழ்கருவூர்ச்சிறப்புரைசெய்குவாம், (உ)

சூதமாநதிசூழ்கிடந்தசுரும்பிரங்கியபொங்கருஞ்
சீதவார்பொழில்சூழ்கிடந்துதிகழ்த்ததண்பழனங்களுந்
தாதலம்பிசைசூழ்கிடந்துதரங்கம்வீசுதடங்களும்
போதினோடைகள்சூழ்கிடந்தபொனிஞ்சியும்பலவிஞ்சுமால். (ஃ)

சேய்த்துயர்ந்தபொதும்பரிற்சிலமத்திநின்றுசெவ்வாழையின்
மீத்திரும்பிவிழுந்துமென்கனிவாரிக்கொண்டிலிரைவன
வாய்த்திரும்பொருள்வைத்திருத்துவழங்குநெஞ்சிலராய்முகஞ்
சாய்த்திருத்தவரைத்தடிந்துதனங்கவார்த்தவார்போலுமால் (ச)

போதுறும்பசுந்தண்லைச்செழும்பொங்கரின்னுயர்கொம்பரி
கோதறுங்கனிலேட்டுவாவற்குழாங்கனான்றுகிடப்பன [ன்
வோதருங்கழைக்கத்தருன்பொருட்டாகவோங்குநெடுங்கழை
மீதுதந்தலைமூறக்கிடந்தாடல்போலவியப்பறும். (ரு)

சேயதீம்பழக்காயயின்றுசெறிந்தபூகனந்தலை
யேயமத்திவிருப்பவண்டினமாயேழிசைபாடுதல்
காயெரிச்சினைகழற்றீள்புகைக்காமர்வேதிகையின்மிசைத்
தூய்மாதலெனருவன்வைகுபுசருதிபாடுதல்பொருவுமால். (சு)

மாங்கனிக்கொழுந்தேறலுந்தன்வருக்கைமென்கனித்தேறலுந்
 துங்குசெங்கனித்தாற்றினங்கள்சுமந்துவாங்குபைமபூகதத
 தோங்குளிலேவீழ்த் துமற்றதனடியினேருறவொழுகுதல்
 வாங்குதிண்டிறற்சாபக்கோட்டினிற்சூட்டுநாரியைமானுமால்

பாசிலைக்கருங்கோடுதாங்குபராரைநீன்சுரபுன்னையின், வா
 ம்வீசியகேசரந்திகழ்வள்ளிதழ்ப்பொதிவெண்முகை, யாசை
 வைத்துமுடிந்தவெண்கிழியொக்குமம்முசைவாய்விடல், முசை
 ண்டிசையோர்க்கருமபொருண்முற்றுநல்குதலொக்குமால். (அ)

பேதைமார்சிலபேசலுஞ்சிலபேட்டிளங்கிளிபேசுவ
 கோதைமார்சிலகுவலுஞ்சிலகோகிலம்புடைகூவுவ
 மாதரார்சிலராடலுஞ்சிலமஞ்ஞையின்கணமாடுவ
 வாதலாலுயரிழிபகனறிருதிணையுமொன்றினைவணையுமால். (ப)
 வேறு

சோலையினறுஞ்செந்தாதுதுதைந்துமென்சுரும்பரந்தி
 மாலைபின்வாலும்பேட்டுவெண்டுகண்டெமக்குயாறாய்ச்
 சாலவேறயலிற்சேர்த்துசார்த்தென்றுடியோடி
 யேவமென்கமளவீட்டினிதழ்க்கதவடைக்குமனறே. (க0)

மாவிரவன்காணவகிவைகறையெழுந்துநென்னற்
 பூவிதழ்க்கதவதாழ்க்கொண்டிறைபெடைபூடல்போக்க
 வோவறவாயில்போகியுடன்படவோதியொன்றாய்
 மேவிநன்னறவமார்திவிரவுவாவிதோறும். (கக)

முள்ளரைப்பசுந்தாட்செய்யமுசமலர்கமலமோர்பால்
 வள்ளவாயொத்தவெண்டோடலர்வனவனசமோர்பால்
 வெள்ளிடைபின்நியாவியினிர்வனவிநைசெய்கோலப்
 பள்ளியொன்றினிந்மால்வேதன்றுணையிரப்பிறப்போறும்

கூனல்வெண்முதுகின்முள்வாய்க்குடவனைத்தடத்தினுடைய
 கானலர்குழலாராமிப்போதுபங்கயவரும்பும்
 பானன்மெல்லரும்புமேனியரிஞ்சுதல்பருவம்பரந்தது
 வேனில்வேடலுவிற்கோலும்விசிகள்களவெய்வோலும்புறம். (கஉ)

இருத்திமுளரிகாவிலடையறமலர்ந்துநீரத
 உதாருதலையுயர்பூஞ்சோலையிருமருங்குமிழ்தேனபாய
 பருவியவாவிசெங்கணமாயவன்மருமத்தாழ்த்த
 பருவடம்பிணிததசெம்பொற்பன்மணியாரம்போலும். (௧௪)

தோலடிச்செங்காற்செய்யருட்டுவெள்ளெகிணப்பேடை
 ஸ்சலுகள்கழனியின்கட்சேவனுழிச்செந்தேன்
 காஹம்வாரிசத்திற்பாகந்தெரிதரக்கரத்தல்செக்கா
 மலைவாய்விசும்பிற்றோன்றும்வெண்மதிக்குழவிபோலும். ()

அருமபவிழ்ருவனைமேதிருதட்டிமேய்ந்தார்த்தெழுந்த
 சுரும்பிசைநெறித்தூண்டதுணைச்செவியாரமாந்ந்
 விரும்பலுஞ்சுரந்துதீம்பாஹுமும்வெள்ளருவிவெள்ளந்
 சுரும்புழிப்பழனமெங்குங்கடலின்வெண்டிறைகளீசம். ()

மலைதாழ்சென்னிமள்ளர்மயிடவன்பாலுங்கன்ன
 லாலைதாழ்பாஹுத்தேற்கலணைகோலிமருதவேலிச்
 சோலைதாழ்பதியில்வையுஞ்சுடர்மணிக்குலசன்பாதங்
 ாந்தாழ்த்தெழுந்தமேழித்திருவொடுங்கழனிசார்வார். (௧௭)

வேன்முறைகாட்டும்வேந்தர்விதிமுறைகாட்டுஞ்செய்ய
 கோன்முறைகாட்டும்மாறுகொழுமுறைகாட்டுநாஞ்சிற
 னான்முறைகாட்டிலீங்கரைமுறைகாட்டுஞ்செய்யிற
 னான்முறைகாட்டிமள்ளர்தம்முறைகாட்டுவாரால். (௧௮)

செழும்வர்க்குணையின்பாங்கர்ச்செறியடைபொதியுங்கன்ன
 முழுமணியிலங்காஹுங்கழனியின்முயனறேர்ச்சேர்த்திக்
 கொழுந்திநிலனிற்றாழக்குடவனைமுதுசூசாய
 அருந்தீர்தம்பதக்கள்சாலஹுநெய்தல்கமலநாறும். (௧௯)

அரம்பையின்முகத்துங்கன்னவகன்பிணக்கண்ஹுங்கோத்து
 கிரம்பியகழுநின்பாணெற்றியின்பட்டஞ்சேர்செய்
 பாம்பிணங்குண்குட்டும்பசட்டிஹும்படைவான்மீதம்
 தோளுமாயினும்பாய்வவாணை. (௨௦)

கழைக்கரும்பொடித்துமள்ளாகருநிறக்ககரிமெய்யி
 னுழைப்புடைத்தலுதெறித்தவொண்மணிவெரிக்கடோறுந
 தழைப்புறக்கிடத்தலவிண்ணந்தடமுகிறைகமஞ்சுன
 மழைக்கணமபூத்ததாராகணங்கடாமவயங்கல்போலும் (௨௧)

வரிவளைத்தரளமிப்பிவாய்வெடித்துமிழுமார
 மெரிநிறக்கமலமின்றித்திலமிக்குமுத்தஞ்
 சொரிதருசால்முத்தத்தோகையாநருவெண்முத்தம்
 விரிநிலாக்கதிர்பரப்புமென்பழனங்களைங்கும். (௨௨)

வெள்வளைமுழக்கங்கால்வாய்விரிபுனலிரட்டுநாஞ்சி
 னுள்வளைந்துமுநரோச்சமேரொல்யுண்டாட்டாகக்
 கள்வளத்துண்டுதெக்குங்கடைசியர்குரவையார்ப்புப்
 புள்வளையோதைவிம்மிப்புணரிவாய்பொததுமன்றே. (௨௩)

அந்தளிரீன்றமேனியாற்றுக்காலாட்டியார்தாஞ்
 செந்துவார்வெண்ப்பநிலஞ்சேப்பவள்ளத்துவாங்கி
 மந்திரநகர்நதுநாற்றுமுடியினைவகுத்துநாட்செய்
 திந்திரத்தெய்வமேத்திக்குரவைக்கத்திசைப்பரெங்கும். (௨௪)

மருங்குறமுலைகள்விம்மநடுதொழின்மடவார்வாசக்
 கருங்குழல்கவியமீதுகவின்குங்கவினநிற
 னெருங்கியகமஞ்சுன்மேகநிலின்சீழ்நிலவுக்கற்றை
 யொருங்கெழமலர்ந்துதோன்றுமொண்மதியுறமுமாதோ. (௨௫)

உருமயிலினையசாயலுழத்தியாநடுமவ்வேல்வைத்
 திருமுகமலரின்மேற்செஞ்செலினந்துள்ளிவீழ்த
 லிருமதர்விழிகடங்களினமெனலனுதியன்மை
 வெருவுறகோக்கிராணிமீனாதல்போலுமாதோ. (௨௬)

புயல்கிடந்தனபைங்கூந்தற்புணர்முலைக்கடைசிமுகு
 ணயனமள்ளலந்தோயத்துட்டெரிதரநாறுசெய்யும்
 வயலிடைக்களமர்மட்டுவெறிமனக்களிப்பிற்கென்று
 ஞயலெனப்பிடிப்பார்வையினுருமையிற்கவன்றுதிப்பாதி (௨௭)

விரும்பியவினையர்காமவிடாய்கெடப்பருகல்வேண்டி
 ிரும்பழனங்கடோறுநாறுசெய்யிலவச்செவ்வாய்க்
 கரும்பைவெல்லீனியசொல்லார்கருங்குழற்காவுட்பச்சைக்
 குரும்பையென்றனுதிக்கொங்கைக்குவடுகண்டயர்ந்து நிற்பார்.

பறந்தலையாமையெம்மையானுமெம்பெருமான்வைகுஞ்
 சிறந்தலையீர்குழ்வஞ்செழிப்புறத்தெவ்வைவென்ற
 பறந்தலையிருபர்செங்கோலோச்சவேழ்பாருமெண்ணுன்
 கறந்தலையெடுப்பப்பைங்குழெடுப்பனதலையகனம்மா. (௨௬)

முதிருமுக்குறும்புமோட்டிமுயறவத்தினருளத்திற்
 கதியருடங்கித்தேசகாட்டல்போற்களைகள் கட்டி
 நதிவளஞ்சரப்பெல்லென்மெல்லெனநாளினுளிற்
 பொதிகருவிருந்தீன்றன்னேர்போலடிநோக்காநிற்கும். (௩௦)

ஞானவாளீரவுள்ளநானெனுஞ்செயல்போய்முன்னை
 யுனவேரற்றுமற்றோர்பெயர்மரீஇயுறங்குவார்போல்
 வானநீன்குலைசாய்செந்நெற்கதிரெலாமள்ளர்கையிற
 ஁னல்வாழிப்பமாயோன்பெயர்நிறீஇக்கொடுகிடக்கும். (௩௧)

கம்பளரரியின்புப்பைமுறைமுறைகவர்த்துகொண்மூ
 வம்பரமுகடுகாணுமளவிடுபெரும்போர்யாவஞ்
 சம்புவினருளாற்றேனுசராசரமவகுத்தஞான்று
 வம்பவிழ்சோலையவ்வருதித்தமால்வரைகள்போலும். (௩௨)

வைகளைவினைஞர்கூலவண்டரளத்திற்போக்கிச்
 செய்யசெஞ்சாலிகோல்பண்டியிற்சேர்த்துச்செல்வா
 ரைவகைப்பங்கினெண்ணுன்கறம்பலவழாதுசெய்வார்
 கிய்யவாழ்புகழ்மாயாதசுடர்நிலாவுதிப்பவாழ்வார். (௩௩)
 வேறு.

மஞ்சவான்மீசை
 யிஞ்சியின்முடி
 விஞ்சுமென்கொடிப்
 பதிசம்புய்ப்பன.

(௩௪)

அதிரறம்புயன்
 முதுகுமட்டிய
 மதிமறைப்பன்
 கதலிகைக்கொடி.

(௩௫)

மாடமாடெலா
மாடரம்பையர்
மேடைமீதுகா
ரோடுமோடுமே

(கக)

வேறு
நீலமால்வரைநெறியிற்
காலமாழுகிற்கம்பலை
போலநீன்கரிப்புஞ்சமே
வ.

சையா
யாணர்யாழிசைப்
பாணர்வைந்தமிழ்
வாணர்மாடெலாம். (கக)

ஏரிணங்குமில்வாயினுந்
தேரிணங்கியூதெருவமும
பூரணம்பொல்பொற்குடந்
தோரணம்பலகுமுமால் (சக)

மந்தமாருத
முத்துமுனறில்வாய்ப்
பந்துபாவைமா
ரந்திலாடுவாரா. (கக)

ஒன்றுகண்களினுறறுவாரா
சூன்றுமும்முரசுதொகை
மன்றலார்பொலன்மாளிகை
முனறினோறுமுழுவகுவ. (சக)

தண்ணாமதிச்சாளரத்

துண்ணுழைந்தவொண்மாமதி

பெண்ணினார்முகப்பெற்றிகண்

டந்தேகுமால்.

(சஉ)

வேறு.

மதுதவழ

விதிமுறையாநறுநர்வேதவோதையுங்

கதிர்மணியசைத்திடுங்கலிப்புங்கார்முதி

லதிர்தருங்கடலுடனூர்த்தல்போலுமால்.

(சஉ)

நீறுமொய்ததொளிவளர்நிமலன்வைகிய

கூறுதற்கரியபொற்கோயிற்கோபுரம்

பேறுபெற்றவர்பரகதியிற்பெட்புட

னேறுதற்கியற்றுகண்ணேணிபோலுமால்.

(சச)

கொண்டல்வான்றோரணங்குழைந்தசைத்திடு

கொண்டரெம்புகுபதிச்சுடரைப்போற்றினை

மண்டனிலெண்ணிலாக்கதியின்மன்னினை

ரண்டரும்வருதிரென்றழைத்தல்போலுமால்

வளமல்கொள்ளின்மணிப்பொற்றேர்பவ
கிளர்வனவழவுடைக்கிள்ளிபங்களை
யுளமகிழ்வுடன்றொழிப்போந்துலாவரு
மளவறநெடுமுடியசலம்போலுமால். (ச௬)

வேறு.

பூவாலருநான்மறைப்பூசரர்போற்றியேத்தல்
பாவாகமமாமுனிவோர்கன்பயின்றுதேர்தன்
மூவாறுபுராணவிரித்தொகைமுற்றுமூவர்
தேவாரமுநீடுதேரதனர்செப்பல்சாலும். (ச௭)

யோகாதிகள்வெவ்வழலோம்பவுயிர்த்தனம

யாகாயமணந்துபொன்னண்டமுமண்டியப்பா
லேகாவயருந்தவயோகரிருக்கைசாரும். (ச௮)

பாவங்களைவென்நவர்மற்றொருபற்றுமின்றி
மூவந்தணையாவகையோகின்முயன்றுளோரு
மேவந்தபொன்மாடமுகப்பிடைத்தீட்டியேயந்த
லோவங்களுமவேறறவைகுமிருக்கையோங்கும். (ச௯)

கடவாரணமன்னர்செக்கோன்முறைகாட்டினாளுந்
திடவாரணமுய்வரத்திங்கண்மும்மாரிபெய்யப்
படவாளரவல்குன்மடந்தையர்பானலுண்கண்
வட்டினனகற்புமலிந்தவில்வாழ்க்கைமன்னும். (௫௦)

வேறு.

னிவீணென்னரம்புளரிசைகளும் பசுந்தமிழ்க்கடைப்பண்
டைக், காணிவிஞ்சையரின்கொல்பனுவலுங்கலந்திரைப்ப
னயிக்கால், வாணிபல்கலைபயிற்றியதொல்வளன்மல்கினகரமா
லும். (௫௧)

கலைவாழ்க்கதிரவன்கடனற்றியெங்கடவுளானிலைநாதன
பாலைவாய்த்தசொல்லுமைபதந்தொழுதறம்பரிந்துபிற்பகலெல்
லா, நுலைவாய்த்தணர்நண்ணியோருடன்சிலநூறகடறினத
தாழ், கலைவாய்மனைக் கிழத்தியருடன்றிருவாழ்க்கையினமகி
ழ்வாரவகை. (௫௨)

நோற்குநோன்பின்மெய்துடங்குவதன்நிலேறென்நினினு
டங்காதார், நாற்பெரும்பொருட்புயப்புனயாணவயுநான்மறை
க்கிழவோர்தம், பாற்பயின்னுமுள்ளமைவுருதுங்கலைப்பான்
மையோர்பாற்கேள்வி, யேற்பதன்நிலேறென்நினின்விழைந்
துளமேற்குரவணின்கூல், (ருக)

சைவதேசிகருணர்த்தியமுறைமையெழுமையெனச்சார்ந்
துள்ளோர், சைவசாத்திரமன்றிமற்றயலுளசாத்திரத்தரிப்பில்
லார், சைவமேசமயம்பிறசமயமுஞ்சமயமோவெனநிற்பார், சை
வநாயகஞானிலைநாயகன்நனையலாற்றெழல்செய்யார், (ருச)

வேறு.

அளிமுகத்தொங்கலுதுகுடினாலுமசல்த்தணங்கிடுருபா [ர
லொளிதோயுமென்றையருளன்பர்பாதமலர்குடிமோகையிருவா
தெளிதாயிலங்குபனிரீரணந்தகிழ்ச்செச்சைகொட்டிவரினு
மெளிதாய்விளங்குதிருநிறுபுசமதுவேவிழைந்தநினைவார். ()

பார்காணவேதமுழுதும்பயின்றுபரிமேதயாகமுழுது, மோர்கா
லமுற்றிமுடிவின்கணைன்புமுரவோர்மருங்குபுகழ்த், தேர்நோ
டிகோடிசெறியும்பல்கோடிதெருவந்திகழ்த்துகடவும், வர்காதி
னம்பொருளிர்குண்டலம்பெய்மறையோரணந்தருளரால். ()

சொல்வந்தரும்புகுதலைச்செவ்வாயர்தொடர்வந்தபேதை
களி, சில்வந்தமுன்றிலிடைவந்தமுத்தினிடைவந்ததிற்தில்கி
தையாச், செல்வந்திகழ்த்ததெருவந்தொடர்க்துகிறுதெருகுட்
டிவளரும், வில்வந்தசெவ்கைவிறல்வந்தவேந்தர்மீளீர்வந்தமை
ந்தாபலரால், (ருச)

கொலெகொண்டதிமைமதிகொண்டுதாய்மைமுடிக்கொண்
டிரண்டுதிறனார், தலைகொண்டஞானவொளிகொண்டவொத
சரிகொண்டசிறதைசுவனார், தொலெகொண்டுகற்றமெனமற்
றையோர்க்குந்தொழில்கொண்டியுற்றம்வணிகர், திலெகொண்
டளப்பினிகொண்டறத்தினெறிகொண்டவொழந்தபுனரால். ()

வேறு.

பூமகன்குறியதிருமதலையாயுதித்துப்பண்ணியமேயுரு
வாகநண்ணியருள்பெருகி, மாமறைகனையிர்க்குமுயர்குலமுதல
பெயர்தாம்வந்துனெனக்குறைபட்டாப்பைங்கடிகளியற்றி, யே
மமணிகுயிற்றியொளிவளர்மேழித்துவசமென்றசையுரிதுவியி
ரவலர்கலிகெயித்துத், தாமநறுங்குவளையணிந்துலகனித்துவே
ளாண்டலைவரெனகிலவியசீர்த்தமிழவேந்தர்பலரால். (ருக)

பூமகன்குறியதிருமதலையாயுதித்துப்பண்ணியமேயுரு
வாகநண்ணியருள்பெருகி, மாமறைகனையிர்க்குமுயர்குலமுதல
பெயர்தாம்வந்துனெனக்குறைபட்டாப்பைங்கடிகளியற்றி, யே
மமணிகுயிற்றியொளிவளர்மேழித்துவசமென்றசையுரிதுவியி
ரவலர்கலிகெயித்துத், தாமநறுங்குவளையணிந்துலகனித்துவே
ளாண்டலைவரெனகிலவியசீர்த்தமிழவேந்தர்பலரால். (ருக)

வேறு.

ஒங்குதலும்தீர்செங்கெனொருமானிடத்திலொருமானைத்
தாங்கியினிசொம்பெருமானைத்தயங்குமானையுக்கைதானை
வீங்குமானையுரியானைவிழையுமன்பர்வழியொழுதிப்
பாங்குபெறமுன்பெறியத்தரடைந்தபரிசுபகருவாம். (கூ)

நகரச்சிறப்புச்சுருக்கம்முற்றுப்பெற்றது.

ஆகச்சுருக்கம் ௧௮ - இ திருவிருத்தம்-௮௫௪.

எறிபத்தச்சுருக்கம்.

யானிலையேமலையோனிலையேமகவானிலையேமுதலாம்
யானிலையானவைதானிலையாவெனமற்றவைசற்றுமெனார்
யானிலையிதற்குஞானியருள்எம்விரும்புமரும்பொருடா
யானிலையெனியபசுபநிராயகாடியசாடிப்பொடியே. (க)

வேறு,

கன்னிக்கமுனியிடஞ்முயக்கயவாய்வாணருதிபாயும்
பொன்னிப்புனல்ருமுறைநூர்ப்புலவுவேற்கைப்புக்கழ்ச்சோழா
நன்னித்திலவெண்குடைசிழற்றியொருகோலோச்சிநானிலமுந்
தன்னுட்படுத்திவரிசையிற்கண்சாத்தியலகத்திலயெடுப்ப. (2)

சைவநிலைப்பத்திருநீறுதழைப்பவறங்கண்ணிடத் [வச
தெய்வவெழுத்தைத் துளந்தெளியச்செழுநாண்மறையினெயிலுழ
வையமிசைத்தெண்ணிலமுடிவரதார்க்குசைவளஞ்சிறக்க
வெய்யசுடர்வேலரசர் திறையளக்கவெய்யோன் குலம்வீளங்க

கூனலிளவெண்பிறைமௌலிக்குழகனாழகுதிகழ்வொளி
ஞானநடனநவிலுமணிநகுமாமணிமாளிகைத்தில்லைத்
தானமிளிர்ந்தென்மணிமறுகுமுதவபணிகடலைப்பெய்த
புனமறச்செய்தரியதவமுஞற்றியுலகமளிக்குநாள். (சு)

முடிசூடரசருணங்குமணிமுன்றி லுடையாருவலியசீர்க்
குடிசூழ்கொங்கர்க்குடபுலத்தோர் கொணருந் திறைகண்டிடல
வேண்டிப், படிசூழனிசைமைய்சார்பரிசனமொய்கொளத்தம்ப
மும்பதியாங், கடிசூழ்வாவிக்கருளினினைந்தார்முரசங்கலந்தா
ர்ப்ப. (ந)

விழவு மறுகினைடப்போந்துயிளிருந்திருவானிதைகோயிற்
குழகப்பழிச்சிறுமலர் தூயினைஞ்சிக்குறுங்கண்வார்விசித்த
முழவுதயிலாநிலவுயிழுமுன்றின்மணிமாளிகைவைகி
மழவெள்விடையோற்கேற்றதிருப்பணிகளாற்றிவருநாளில். ()

வைத்தமூலமலத்தைமாயைமலத்தைவாவுகன்மத்தையே
கைத்துனானிலைத்துரீடுகருத்தர்மாவிரத்தனார்
நித்தர்சோகிநிறத்தராகிநிருத்தர்நீலமிடற்றினார்
முத்தவாணகையத்தார்டொழுமுத்தனொறிபத்தனார். (எ)

விழிநுதற்சிவபணிவிடைக்கொருவினாவின் த்திமேவனா
 லொழியந்நவமுறுதியின்புரியுமமந்நவநயன்பு
 லழிவழக்குரைவிடரிழைத்துளமவயதித்திமேவனா
 பழிபடத்தரைமிசையடர்க்கலோர்ப்பரசெடுத்தவைவிரந்தர். (1)

ப1 லொளித்திருநீறுபூசியபான்மையார்தவமேன்மையார்
மால்னுக்கரியாரையோதியவாய்மையார்மிருதாய்மையார்
சிலமிக்கவர்மேவுபேரவைசேர்குவார்குறைதேர்குவா
ராலையப்பணியாவுமேபுரியாவலார்புரிகாவலார். (க)

வெள்ளைமால்விடையூர்தியாரருள்விஞ்சேசேதிமமெங்கணு
முள்ளமிதெழுகாதல்கூரவுவந்துசேவைபுரிந்தபின்
முள்ளிவானைகன்பாயும்வாலிகடுன்றுநீர்வயல்வஞ்சியில்
வள்ளலானிலைநாதர்பாதம்வணங்கிவாயிடைவந்தனர். (க0

2 ந்துபைத்தளிர்மேனிமான்வடிவுடையமங்கைமடந்தைப
முந்துதெண்டிணையாழிவாய்முதிர்விடதுகர்ந்தவரும்பர்மெய்
வெந்தவெண்பொழிநீறுபூசியவிமலர்செங்கண்ணென்கண்
னிந்திரன்றொழுமாதிராதரையினிதிறைஞ்சியிருந்தனர். (க௧)

இருந்துபசுந்துணர்க்கோதையினிலவுதருந்தரள
முருந்தகையுமைபாகற்கேற்றபணிமுயன்றற்றி
யருந்தவங்குன்றியற்றமரண்டியரிடையூறகற்றிக்
கருந்துளவோன்றொழுங்குநீலர்க்கழற்கரினுறைகின்றார். (க௨)

தய்யசிறுகுஞ்சிமுந்தூல்குதைப்பொழகண்டுகைபுனைந்த
வையர்மரபுரியுதித்தாரழலவனுக்கருத்தியுண்ணுஞ்
செய்யமறைத்தலைமையினர்சிவகாமியாண்டாரென்
றெய்துபெயரினர்கருவூரிமையவரேவல்ற்றினைப்பார். (க௩)

மேதினியிலுளபொருளைவிளக்கவருங்கதிரெழுமுன்
குதநிதித்துறைபடிந்துதுறையிலுளகடன்முற்றித்
தாதிவந்தந்தனவனங்கடயிற்போகிவரியளிக
னாதிபிசைமுரன்றுந்ருவுண்ணவறுவதன்முன்னர். (க௪)

விதந்துவரமுக்கையவிழ்ந்துவிரைகமழும்பருவத்துப்
பிரசமண்கொய்துகொய்துபிணித்தபெருங்குடைகளை
நிரைநிலைவகைக்கொணர்ந்துபெய்துபெய்துநிரப்பியபின்னர்
முரணியதினாடினிற்சேர்த்திமுறைபிறழாதுளமுன்னி. (க௫)

எந்தையாராலயத்தினிடையினொருபுடைமருவிச்
சந்தையானதுதெளியத்திரும்பவும்பன்மலரெல்லாம்
வந்ததொருபழுதெனப்பார்த்துணர்ந்தமனநாரினுடன்
முந்தமுந்தவகிர்த்தகரநார்கொடுபன்முறைபணியா. (கச)

படராழிசூழ்கிடந்தபார்விசம்புகழ்ந்துபறந்
திடராழிகுளித்துடலயினைப்பதல்லாலிருவரின்னுந்
தொடராதபரஞ்சுடரைத்தொடராகத்தொடருதற்குத்
தொடராகவணிந்துபவந்தொடராதபடியளிப்பார். (கௌ)

அஞ்சிறைவண்டியிர்ந்தெரியலளித்திமெத்தினத்தொருஞான்
மெஞ்சலறமுன்பெனத்தாமெடுத்தமலர்பெய்குடை
விஞ்சியதண்டிடன்சேர்த்திமிளிக்கோயிற்சுகவிரைவிற்
செஞ்சுடர்மாமணியிமைக்குந்திருமறுகினைணவுற்றார். (கஅ)

அனுகினர்மற்றநாளிலகிலர்புரிமாவயி
நனுக்கலுமுதாருறைவோர்நகுமணித்துணெனத்திரண்ட
தினிதருதோட்புகழ்ச்சோழந்திருவுள்ளமகிழ்தூங்கக்
குணில்பயிமாமுரசமெழுகுளிறுமுகிலெனத்துவைத்தே. (கக)

தாறுமலிகதலிசெழுங்கமுருதணித்தணிசிறுவி
நாறுமலர்த்தொடைநாற்றிநாட்டிநறுங்கனைவிசம்பி
ஞறுதொடுகதலிகைநீடனமாடநிரைவகுத்துச்
சேறுதருகளபஞ்ஞன்னறிகழ்நகரஞ்ஞிறப்பித்தார். (கௌ)

கலினவாம்புரவியும்வெங்கலுழிமதஞ்சொரிகளிறு
மொலிகொளாழியங்கொடிஞ்சியுயரியபொற்கொடித்தேரும்
பொலிவுசால்புறயாவும்பொற்பித்தமடவாரும்
வலிசெய்தோளினொருமாமறுகினுலாவரல்புரித்தார். (கஉ)

வேறு.

நட்டமிட்டநனைப்பதத்தார்பணிநற்றவுத்துடனியற்றவின்மட்
டறப்புகழ்வினக்குகொற்றவர்புலிக்கொடியுயர்த்தல். ரொ
ட்டலர்ச்சருவியக்களத்தெதிருடற்றிவெற்றினைஞானத்திற்
பட்டவர்த்தனமெனச்சொலப்பெயர்பரப்பிப்பெயரிடப்பட்டார்.

உறைமுதிற்பழியகெழிமுகட்டின்மிசையொருபனைக்கா
மெழிப்பது, கறைபடிப்புடவிகளையவைப்பதெழுக்கடம்மதக்கு
ழிசிறைப்பது, சிறுவிழிக்குளெரியழலமைப்பதுவையையினை
சசெவிசெறிப்பது, பிறைமருப்பினினைகொடுகுலக்குவடுபிதிர்
தரக்கடிதிடிப்பது. (௨௬)

குளிறுமப்பொருளினசனியொப்பதடுகொலைசெயிற்சமனி
காப்பது, பிளிறுமத்தமதகரிகளைச்சிறியபிடியெனத்திரியவிட்
து, தளிறுமத்திலுமளியகற்றவுயர்தருவுழித்தழைமுறிப்
பது, மிளிர்முடிக்கனகவரைபெயர்த்தடல்செய்கதையெனச்ச
லவுமிக்கது. (௨௭)

இதனைநீடுபுகழ்வளவனாரருளினிலருபாநீர்நிருமுகபடாம்,
வதனமீதுமுதுகிடையின்ள்பரும மணிகளான விருபுடையின
வா, னுதல்தலையெடைநறுமணிசெய்ப்புணிறைகணுதிக்கொள்கோ
டுகளினடைவிலே, பதியுமாறுதவிநெடியமேனியிசைபரவுகோ
லமுறைவிரவியே. (௨௮)

தனைவிடுத்திருவார்மிசையுறப்புடைகடரவில்வீரர்பலர்சூழ
வர, வளைமுழக்கமுழவொலிபெருக்கமழைமங்குல்போலவருபே
ரியந், துளையுடைக்கருவியிசைமுரற்றமலர் துன்றுசோதிமணி
வீதியுள், னளவறுக்கவரிதரிதெனப்பவனியடையலார்வெருவ
நடவினே. (௨௯)

வேறு.

திரைபொருகரைமாததிப்புனலாடிச்சிறுவிழிப்பெரியகோ
ட்டொருத்தல், குரைபுனலாடிமதசலதியினுட்குளித்துளங்க
சித்தெழிப்பரிக்கோல், விரைவின்முற்கொணர்ந்துவளைந்தவரய
லின்மிருத்தவர்கவன்றுளம்வெருக்கொண், டிரிதத்தோட்டி
மிரமேற்பாகர்கையிருத்தெரிவிழிசேறி. (௩௦)

பிணித்தமைக்கரும்பொற்றனையிறுநிப்பிறையெயிற்றிடி
குரதசுண்டன், புணித்தலைக்கிடத்தபார்மிசைப்படரும்பான்மை
பேறுபுகழ்பெயர்த்தொளிசு, மணித்தகடிழைத்தபசும்பொன்
மாலைமுகுடமெனவிரைவி, னணிச்சிவகாமியா
ந்தபின்ருடர்த்தவர்ப்பற்று. (௩௧)

தோளின்மேற்பொறுத்ததண்டொடுமருவீத்துங்குட்புங்
டைகள்சிறைய, நீள்பெரும்புழைக்கைகொடுபறித்துதறிநிலனி
டைக்கொலைமதக்களிற்று, தூளெழுச்சிதறியகறலுநோக்கித்தொ
ண்டருந்தண்டிகொண்டடர்ப்பான், கோளுளம்பதைப்பச்சேற
லுஞ்சேணிற்போயதுகோபவெங்கால்போல். (உக)

சேட்படக்கண்டதொண்டர்பின்றொடருஞ்செயல்வராய
விழுந்தயர்ந்து, தூட்படமலாக்கைமண்பகப்புடைத்துததுளங்
கினரொடுங்கிடெய்துளங்கி, வேட்படவிழித்தகனலுமிழ்ந்தற
கண்விமலருக்கேற்றமெனமலரைகீ, கோட்பகட்டிபமோசிந்து
மென்றுநீந்துகொதித்துளமழுங்குவார்புழுங்கி. (க0)

முருகுசெறிதண்பொழிற்கருவூர்முதல்வழரிக்கடனஞ்சம்
பருகுமொருவநினக்கடியேன்கொணர்ந்துவருமப்பனிமலரைப்
பெருகுகளிப்பினுடனென்னைப்பிடித்துநெடுங்கையாற்பற்றித்
கிருகுகினவெங்களியாணசிதறிச்சேறறிருவுளமே. (கக)

பால்கொண்டெழுந்தபனிமொழிபங்காளதமியேனின்பத
த்தின், மேல்கொண்டெழுந்தவிழைவினொடுசாத்தவெடுத்தவி
ரைமலரைக், கால்கொண்டெழுந்துவருமுகில்போற்றிதினெ
ய்திக்கடாங்கவிழ்த்து, மால்கொண்டெழுந்துவரும்பாணசின்
தியேகல்வழக்காமே. (கஉ)

அந்தோரினதாட்கேற்றவெனவெடுத்தமலரையகற்றியிடர்
தந்தோர்யாணயித்தெருவந்தணந்துபோயிற்றிதுகிடப்ப.

வந்தோர்வழங்குமாற்றமதற்கியாதுபுகலமறையோனே. (கக)

இன்றுபூசையிழந்தனன்மற்றிதனுக்கிடையூறிழைத்தபெருங்
குன்றுபோலவருங்களிற்றைக்கொன்றுவீழ்த்தினேனுமியேன்
றுன்றுமாவிதரித்துடலஞ்சமந்துமிருந்தேனருந்தவாழ்
சென்றுதிகழாநிலையமுதேசிவனேசிவதாவென்பாரான்.

இனையமாற்றமெயித் திருகணருவிசொரியவிறைவனுரு
வனையராயசிவகாமியாண்டார்புலம்புமுறையீடு
புனையுநீற்றரெறிபத்தர்செவியி னூடுபொருகளிற்றைத்
தனைவினடநீர்வருதிரெனவிளிக்குந் துதரெனப்புருந்த. (கரு)
செவியினூடுபுகுத லுமத்தெருவினுறுமென்சாயன்மயிற்
ருவிமென்முலைபங்கினரடியார்க்கியா துருறையுற்றதுவென் னு
நவியமேந்திக்கொதிக்கொதித்துநடந் துநனுதித்தனிதவிர்தீர்[ன
தவிர்தீர்முனிவீர் துமக்கிடைபூறிழைத்துளோரைச்சாறுமெ
ஐயவிடையான்புடைவருமானிலையெம்மழகட்கெனக்கொய்த
கையின்மலரைக்கூடையொடுங் கவிழ்த்துச்சிதறிக்கழைகளித
வையநெளியவொருபெரியகளிறுமறுகின்வானொருவிப் [து
பெய்யுமுதுகுற்புயல்பாரிற் பெயர்தல்போலப்பெயர்ந்ததுவே ()

விளம்புமாற்றமதுகேளாவெருளிபெருகிவிரிகடல்வாய்க், க
ளங்கவிடமுண்டவற்குதவுங்கழிமென்மலரையடியருளந், துள
ங்கவீழ்த்துமிபமோவென்றழன்று தொடர்ந்துதுனைவரைபோ
கினர்ந்தபுயற்கிம்புரிக்கோட்டுக்கிரிபோம்விரைவைக்கண
னுற்றார். (கஉ)

போவதெங்கேயெனக்கூடிப்பொருவெங்கணிச்சிப்படையொடு
ம்போய்த், தாவலும்பாவடியாணத்தருமந்தனைச்சாய்த்திடவெதி
ரும், பாவம்போலவாய்ப்பவதையனுசிப்பனைக்கைதுணித்தலு
முள், ளாவியழியவசனீயென வலறிவீழ்ந்ததகெளிறு. (கக)

உருமோடெழிலிவிழுவதெனவலறிவீழுமொருத்தலின்மேன்
மருவுமிருவர்மூவர்முடைவருவோரிவரைவரையமுயிர்
துருவினவியம்வீசியுயிர்தொலைத்தாரயலிற்றொலையாதார்
வெருவியிரியவெறிபத்தர்வெருளிதணியாதவணின் றார். (சா)

சாலவகத்தையினையவான்முதலினொரைத்தழிந்தவந்தா
மேலவையையுப்பதங்களைவேறியற்றுமலனடியவற்கு
னாவமணிக்குமொருநிருபனருளினடக்கும்பாகரையுந்
னுறுத்தவெங்கனிற்றினையுந்தொலைத்தலதுமற்றரிதாமே. (சக)

அண்டர்பெருமான் றனதுபணிவிடைகளகற்றுமாசகற்றப்
பண்டையருளானந்தசதியுதவும்புரமருவனுக்குத்
தொண்டிபுரிசங்கமந்தனக்கோரிடைபூறதுஞ்ஞவரிற்ருழுந்
தண்டமிழைப்பவொருசிறிதுஞ்சலியாரமலனடியாரே. (சஉ)

இருப்பினிழைத்தபிறைவாயினவியமெறியவயிர்விடுத்த
வுருப்பமுறுகட்பாகரன்றிபொழிந்தோழனரிற்சிலர்போகிப்
பொருப்புமல்தோட்புகழ்ச்சோழர்கோயிள்வாயிற்றுக்காவல
விருப்பமுறுகர்தமக்கன்றுவினைத்தனாறுவிளம்பினார். (ச௩)

வேறு.

வாயிலாளர்வளர்புகழ்ச்சோழந்பொற்
கோயில்போகிக்குறுகலர்ச்செற்றுநெய்
தோயும்வேற்கைச்சுடர்முடிக்கொற்றவர்
சேயமாமலர்ச்சேவழிபோற்றியே. (சச)

அறைகழற்பனைவேந்தரில்லாமையி
னுறைகழித்தறியாவொளியொண்கைவே
லிறைவநின்னரசுய்த்திகலார்த்தெறுங்
கறையடிப்பிறைக்கோட்டுக்கடகரி. (ச௬)

பட்டவர்த்தனம்பட்டதுநீர்த்துறை
விட்டபாகரும்வீடினரீட்டிய
வொட்டலார்சிலர்யார்கொலுணர்ந்தில
மட்டராமலர்த்தாதகிமாற்பனை. (ச௭)

என்றமாற்றயிருசெவிச்சேறலு
மொன்றுமுன்னத்திலோர்த்துணர்ந்தாரிலர்
கன்றிரெஞ்சங்கனன்றரியாதன
நின்றிழிந்துநிறைமணிவாயிலின். (ச௮)

செல்லலும்பணியிற்றினைந்தோங்குபோர்
மல்லலம்புயவாதுவார்வாம்பரி
யொல்லியிற்கொணர்ந்துய்த்தலுங்கொண்
ரெல்லெனப்பரிமீதினிலர்ந்தனர்.

தொடருமாமதித்தேர்ச்சித்துணைவருத்
தடறுமவாட்டடைத்தானையும்யுரினயுங்
கடவுந்தேருங்கலின்புரவியு
முடனெருங்கியொருங்குறப்போதவே. (சக)

களிறும்பாகரும்வீந்தகளத்திடை
யொளிரும்வேற்படைக்கொற்றவருற்றனர்
குன்றுதானைக்குறுகலர்க்கண்டிலார்
வெளிற்றுநீற்றொருமெய்யரைக்கண்டனர். (சூ)

காண்டலுங்கறைக்கண்டர்தந்தொண்டினர்
பூண்டெந்தொழின்முற்றுவரேயலா
ரீண்டெனத்தெரிந்துள்ளத்திடையிடைக்
கூண்டபாகரைக்கூவினர்கூறுவார். (சூக)

இக்கணத்திதுசெய்தவரெவ்வுழிப்
புக்கொளித்தனரோபுகல்வீரெனப்
பக்கமுற்றவப்பாகர்பரசகைத்
தொக்கத்தொண்டரிவரெனச்சொல்லினார். (சூஉ)

எம்பிரானடித்தொண்டரொன்றன்றியுள்
வெம்பியூறுவிளைப்பவரன்றெனாத்
தம்படைத்திரனைத்தலைசாயவிட்
டம்பொனீள்பரிவிட்டிழிந்தாரரோ. (சூக)

மின்னிவர்த்தொளிர்வேணியரன்பர்பா
லின்னிலத்திடையூறொழித்தற்கினித்
தன்னிகர்த்தவரில்லவர்தாள்களிற்
சென்னியைச்சென்னிமன்னவன்சேர்த்தியே. (சூச)

வேறு

ஐயுறுநிகழ்த்தின்னணமெனச்சற்றறித்திலெனய்திய
யுழுவியுழியொன்றுகொண்டிலாறணந்தேனப்பிழைபொ
ருளாதிர்கீர், கைவரைக்களிறும்பாகருமீன்குகளியக்குள
வெயிந்த, வய்வியமதற்கின்றினைத்தவித்தண்டமையுமோ
வந்தொழுதிரந்தார். (சூசு)

இரத்தவருந்துங்குரிசிலேநோக்கியியலெறிபத்தனாகுலகட
புரந்தவேல்வளவவானிலைக்கோயிற்புனிதற்குச்சாத்துந்தண்மல
ரை, யரந்தைமீக்கொடுமாழ்குறச்சிவகாமியார்கரத்திருந்தவை
பறியாப், பரந்தநீணிலத்திற்சிதறிடக்களிற்றின்பனைநெடுங்
மிறத்துணித்தாம். (௫௬)

மருக்கிளர்மலரைக்கொலைதக்களிற்றுமண்ணிடைச்சிதற்
டக்கானூஉச், செருக்குளத்தினராய்விருபாகரையுஞ்செருத்
தனமெனப்பிறைக்கொழுந்தோ, டெருக்கணிசடிலரன்பெரு
மடிகளிவரெறிபத்தரென்றுணர்ந்து, பருக்குமாதரவினச்சுரு
ள்ளுறுத்தப்பணிந்தனர்பெரும்புகழ்வளவர். (௫௭)

சினவிடைப்பாகனடியரையிழைத்தீமைப்பரிசிலு
ற்றீரா, வினையவித்திறமைக்குரியன்யானன்றோவெனையுமிசு
ளத்திடைக்கோறல், பனவநல்வழக்கீதெவதற்குனதுபரசுதிப்
பப்படைபடுதற், கணையமாதவஞ்செய்தேனிலேனிதனாவெதி
யென்றவக்கவாட்கொடுத்தார். (௫௮)

மன்னவருடைவாளளித்தலுந்தொண்டர்மலர்வழியருவி
நோசொரிய, விற்கிலையினேதுணிந்தனனலலால்யாவர்மற்றிது
துணிந்தனரென், முன்னியப்படைவாங்கினமியேயெற்றன்னு
யிதூறந்திடுமிவனென்னு, வன்னதுகைக்கொண்டனரதுபோ
முதினபயனருவகைமீதூர. (௫௯)

தீருதற்கரியதிவினேதீரத்தீமையேனருயிர்தீரச், சாகுதற
கரியதவத்தினரென்கைத்தடறுவாள்வாங்கினரிவர்போல், யா
ருதவினரென்றுளமகிழ்தாங்குமேல்வையிலியலெறிபத்தர், பா
ருலகளிக்கும்பரிதிதொல்குவத்திற்பார்த்திபன்பான்மையென்
பகர்கேன். (௬௦)

ஒடைமால்யானைபாகராருயிரையொழிக்கவுமுளஞ்சல்
யாமே, யாடல்வாணல்கியெனையுமிக்களத்திலடுமெனவரை
தவன்முன்னர், வீடுவெனத்தம்மிடறுபோழ்படவாழ்த்து
யிருதலும்வேல்வேந்தர், வாடியுள்வெருவியோடியப்படைக்கை
வலியினிற்றடக்கையாற்பற்று. (௬௧)

பிடித்தகைவளவார்விடாமையினவியும்பிடித்தகைத்தொண்டர்தங்கரத்தால், விடுக்கவும்விடாமையாலிவர்புரியும்வேகியில்விண்மிசைவாணி, யடுத்தெழுந்தெவருங்கேட்பநீர்புரியுமன்புலகறித்திடவேண்டிக், கடித்திகழ்கண்டரருளினிவ்வாறின்ருயதென்றேகழறினதால். (கஉ)

மீதுவாக்கெழுலுங்களிற்றெழுந்ததுமுன்விளித்தபாகருமெழுந்தனர்ப், போதெறிபத்தர்வளவர்தாள்வீழ்ந்துபோற்றினர்போற்றலுமதன்முன், ஞாநித்தொடையாரவரடிக்கமலந்தாழ்த்தனர்வாழ்த்திருவருந்தம், மாதரம்பெருகுநிலனிடையமரரலாமழைமுறைமுறைபெய்தார். (கக)

வானெழுமொல்யையிருவருமெழுந்துவணங்காமதிபுனைவேணித், தேனிதழியினாருளினாற்கருணைகிழ்சிவகாமியாரகையிற், காணிவர்மலர்மென்கூடையின்முன்போற்கமழ்தரநிறைதலுங்காண, வானிலைநாதர்திருவுளமெனத்தம்மகமுகமலரநின்றனரால். (கச)

நிற்றலுநிறைசீர்நேரியர்முன்னர்நீணிலத்துயிரணைந்தெழுந்த, கொற்றவெங்களிற்றைப்பாகநூர்ந்துய்ப்பக்குழைத்தெறிபத்தரொன்றரைச், செற்றமாலயானைப்பிடரினமேற்செல்கவெனும்பணிசென்னிமேற்பரித்து, மற்றவர்ப்பரசிப்பட்டவர்த்தனமேன்மன்னவர்கோயின்மன்னினரால். (கரு)

கூடைபெய்மலரைக்கொண்டஞன்கொழிக்குங்குணச்சிவகாமியார்புலித்தோ, லாடையர்பணியிற்றொண்டரைப்பரவியகன்றனர்மகிழ்த்தெறிபத்த, ரோடைமாலயானையுரிவையரடியாக்குறுமிடையூறுதீர்த்துலகில், வாடைசூழ்கைலைமலைவிடைத்துவசர்கணங்களுக்கதிபராய்மகிழ்த்தார். (கக)

புண்ணியச்சாந்தம்புனையுமாமுனிவர்புகழெறிபத்தரர்கவெழு, மண்ணிடையடியர்க்குற்றிடத்துதவிவளர்திருக்கைலையிற்போகிக், கண்ணுதற்பெருமான்கணங்களிற்றலைமையாயதுகழறினமிப்பா, லுண்ணிகழ்ஞானத்திகழ்புகழ்ச்சோமுருயர்கதியடைத்தவாறுரைப்பாம். (கஎ)

எறிபத்தச்சருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆகச்சருக்கம் ககரு திருவிருத்தம் கஉக.

புகழ்ச்சோழச்சருக்கம்.

வேற்றுமலரம்பிறைமுடியும்படி காய்விழியம்பிறைமுடியும்
தோற்றும்வரியகருஞ்ருஞ்சுடர்ப்பூஞ்சோலைக்கருவூரும்
போற்றும்பீதாம்பரவிடையுமுடையோன்புலவர்பாவிடையு
மேற்றுமினைத்தாண்மலர்ப்போதுமிருக்குமுளப்போதெப்போ

வேறு.

[தம்

மூரிவார்சிலைமுருக்கிமீனினைடன்றாரணடக்கியெரிகக்கு
வெம், போரின்வீதியபொறிப்புலிக்கொடிபொறித்துமேருவினி
றுத்துதன், னூரின்வோநிறுமாலையார்ப்புகழ்பயர்தாமரசிய
ற்றிடு, மேனிமீனெண்ணெய்ப்பெருமையாவரேமொழியலா
வதே.

(உ)

பானிலாமதியெனினிவளங்கியபளங்கிரிந்தொனிர்தகட்
டினா, னானுணங்கியகைவினைஞர்நான்முறைநுணித்தியற்றுப்
புகையின்மேல், வானியிர்ந்துவிழைத்தவாயிரமொடாயிரம்
மருவதுணிநீடு, மேனிரைத்துமரகதமணித்தரளம்விரவுபோ
திகையமைத்தரோ.

(க)

பொங்குள்ளிருளைகக்குசெங்கதிர்கள்பூத்தசெம்மணிசெய்
யுத்திரர், தங்குரீமரகதுவசம்பொழுதுதமனியத்தினொடிழை
த்துவான், மங்குலின்னெனினிவயங்குரீலநிறைவைத்துமொய்த
தயாளிபபடைத், திங்களின்னகமருஞ்சுபன்மணிசெய்ச்செகர
ம்பலதினைத்தரோ.

(ச)

காமர்வண்டுவினையாடிமுசியகடஞ்சுளித்தெறியும்வாரணர், தா
மலின்னெனினிவிலாழிசித்திவளிதாழ்த்தடக்கையுயர்யாளிரீ, டே
முயிர்தொழுகுகவிழ்த்தலைக்கதலிசெய்யகாய்ப்பசியபூகததீமம
முட்கனிவருக்கையோவொழிமைத்தனாணிடைமமைத்தரோ
அள்ளலத்திரையுகத்தவாரிதியினகடுகினைத்துதருயிப்பியின், 'வே
ள்ளிவெண்டரள மாலிகைத்தொண்கிறைத்துநாற்றிமதர்வேல்
விழி, வள்ளிவார்குழைமென்றுமலர்ச்சரியல்வாண்கையுள்ளரு
மவல்குலார், சிள்ளையொண்புறவுகோகிலம்பசியகேதயுயர்வல்லி
யறறியே.

(ஈ)

ஆயிரங்கதிரலர்த்தசெம்பரிதியவிசொளிச்சுடர்மழுங்கவே,
பாயொளிக்கதிர்பரப்பிவிண்முகவிரிஞ்சுதான் முறைபடைத்த
தோர், தாயமண்டபமிசைச்செழுங்கவரிதுயல்வரப்புடையின
யலவர், மீயுறும்பொதியவளிமுகத்துவிடுமீவிநிபிச்சம்வை
யசைதர. (எ)

மனுவினான்முறைவழங்குகேள்விதிகழ்மந்திரங்கீழவர்
சூழ்தரப், பனிமலர்ச்சிகழிவான்குடியபதாநினித்தலைவர்மா
மிறப், புனிதவேதியர்களாசிரமாரிகள்பொழித்தவத்தருமொய்
த்திடக், கனியுமன்பிடுகுமெவபுராணமிவைகழறுவோரெதிரி
வ. (அ)

நவமணிக்குவைபசும்பொனிட்டமணிகன்கமைத்துமிளிர்
கோசிகங், கவனவாம்புரவிபாவடிப்பருமயானமொய்த்தொளி
ர்வளங்களு, மவனியின்கணவிலசமந்தமுறைதிறையளங்
துமணிமுன்றில்வா, யிவர்பொன்மாமவுப்புனையும்வேரைசரா
திர்புகுத்தடியிறைஞ்சவே. (க)

வேறு.

படங்கொள்குட்செவிக்கரையனப்பார்த்தன்மாமுடியிற்
கிடந்தபூதலத்தமதடிப்படுத்திவின்கெழுமி
யிடங்கொள்வெண்மதிக்கவிகையெண்டிசைகளுங்கவிப்ப
மடங்கலாதனத்தினிதுவீற்றிருந்தனர்வளவர். (க௦)

இருத்தநேரியர்க்கிறையவர்குடபுலத்தரசர்
திருந்திடுத்திறையிடுத்தொறுமிடுத்தொறுஞ்சிறந்து
பொருத்துமோகையராயவரவர்க்கருள்புரிந்து
வருத்தமாற்றலுறைபதியரணங்கண்மாய்த்து. (க௧)

கிறைமதித்தொழிலமைச்சரைநேரியர்க்கேக்கித்
திவறகொணர்ந்தனர்வாறுவாழ்தெம்முனைவேந்த
முறையகிடரணங்களுமுனவெலிவோர்ந்திங்
ரன்றலுமைச்சரிற்றலைமையோரறைவார். (க௨)

செங்கண்வாளரியேறெனத்தெவ்வசுடர்வே
 லெங்கனாகதிறைகொணர்ந்திவனூறுதிகலி
 வெங்கண்யானையும்வரைகளுமிடையுமோரரணத்
 தங்கனெய்தினன்திகனென்றறையுமோரரையன். (க௬)

எனவுரைத்தலுமிருநிலத்தெம்மெதிர்பொருதம்
 கனலெனத்தெறுமனிகமுமரணமுமுளவோ
 கனைகடற்பொருபடையொடுங்கதுமெனப்போகி
 வினையமுற்றிநிர்வருதிரென்றனர்விறல்வேந்தர். (க௭)

பொன்னிகாவலர்பணிதலைக்கொடுபுறம்போந்து
 சொன்னிகழ்ந்தவாரொழுதியுதுவார்க்குவி
 மின்னிவர்த்தவெம்படைத்தொழின்மள்ளரைவிரைவி
 னிந்நிலைக்கணைகொணர்மினென்றேவினரமைச்சர். (க௮)

வேறு.

துதுவர்வளிப்பவெய்யபதாகினிதுவைத்தெழுந்த
 மாதிரம்பொறுத்தகுழிமதகரிசெவியடைப்பப்
 பூதலம்பரித்தவெங்கட்பொறிவரிப்பருவாய்ப்பாந்தட்
 பாதலத்தலம்வந்துள்ளம்பதைத்துடலுழக்கமன்னே. (க௯)

கழைமுகஞ்சுளித்துச்சீறிக்கட்கனல்வடவைதாங்கி
 மழைமதக்கலுழிசிந்திவடவரைபிரப்பாயும் [த்
 புழைநெடுத்தடக்கைநால்வாய்ப்புகர்முகப்பிறைவெண்கோட்டு
 தழைசெவிப்பருமயானைதனைவிடுத்தளவில்போத. (க௯)

கருவிவாய்குதட்டிக்காலும்வினாழிநீர்கால்வாய்கொள்ள
 வருவரைபிரச்செந்துட்டிசையதரடைப்பக்கூந்தல
 விரிகதிர்க்கலின்பாய்மாவெண்ணிலவிரமென்கோதைத்
 தெரிவையர்வியிறுவிச்சிந்தையிற்செல்லமாதோ. (க௯)

வச்சிரத்தடக்கைவாளர்வரையுறழ்ருவவுத்தோளா
 ரச்சயிலுளத்தார்தம்மையடைந்தவர்க்கன்புபூப்பார்
 நச்சவாளெயிறுப்பாந்தட்டிற்றத்தார்தனாகனார்
 முச்சிதோய்தாளின்வீரக்கழல்குருகுமையொப்பார்.

தேன்படுகிறவண்டார்க்குஞ்சிகழிகைதிகழங்குஞ்சிக்
கான்படுவாகைகூடுங்காட்சியர்கணக்கில்வீர
ருன்படுகிறிதண்டெகப்பணமுலக்கைநாஞ்சில்
வான்படுகலம்பெள்வேல்வாளிகார்முகங்கொண்டேக. (௨௦)

கதல்கைமுருகுநாறுங்கற்பகமுயிர்த்தமென்போ
துதிர்தரமியிர்ந்துவிண்ணத்துலவவெஞ்சீற்றத்துப்பி
னதிர்கழன்மள்ளரொள்வாளொன்றொடொன்றுருஞ்சியாகைக்
கதமுறுமுளரித்தேவைக்காட்டமுன்பராகஞ்செல்ல. (௨௧)

தவநெறிவழுவாவாய்மைத்தலைமைசாலமைச்சர்யாருங்
கவளமால்யானைவெய்யகவனவாம்புரவிமேற்கொண்
டுவெவெண்மதியம்பெவ்வேறுற்றெனவிப்புவாய்விண்
டவிர்மணிக்கவிகைவானினிரைரையமுஞ்செய்ய. (௨௨)

குடவனாயவறியேங்கக்குணில்படுமுரசமார்ப்பத்
துடிமுழவதிரப்பம்பைதொண்டகந்துவைப்பவானம்
வெடிபடமுரிதக்கைகொக்கரைவிம்மக்கொண்மூ
விடியெனக்காட்டிவெய்யபேரியமியங்கச்சென்றார். (௨௩)

எண்ணருகரும்யாறுமெரியதர்வனமுநீங்கிக்
கண்ணகன்ஞாலங்காக்குங்காவலர்பனியிற்சென்றா
ரண்ணருமெயில்கிடந்தவரணத்தையதிகனுள்ளந்
துண்ணெனவிருளைச்சூழ்ந்தசுடருமிழ்கதிர்போற்குழந்தார். ()

ஆர்த்தனரசனியிற்சென்றடர்ந்தனர்கூவியுள்ளம்
வேர்த்தனர்குழையமுரிவில்வளைத்தெரிவாயம்பு
துர்த்தனரரணமெல்லாந்துண்படத்தொடர்ந்திவ்வாறு
பேர்த்தொழின்மள்ளாராற்றும்போதினமற்றதிகர்கோமுன். ()

பொருக்கெனவுழையர்போகிப்புரவலபொருவேற்கிள்ளிப்
பெருக்குதிண்டிறற்பதாதிபெரும்புறக்கடலின்மொய்ப்பச்
சுருத்திலிவினதேர்ச்சித்துணையினர் துணைவினைய்திச்
செய்துகளம்புகுந்திம்முதுரரணமுற்செறித்துநேர்த்தார். ()

செறுத்தனரெனுஞ்சொற்கூற்றற்குச்செவிப்புகவதிகன்சிறிக்
கறுத்தனன்விழியிற்செந்திக்காட்டினனவமச்சரோவந்
திறத்தனரென்பாவென்னவிதழ்மடித்தனிகவெள்ள
சிறுத்தனனருவியவொன்றாய்ப்பறத்தலைமீர்ந்துசொந்தான (1)

படைத்தொழிலணிவருத்துப்பறத்தலைப்படர்த்துநெர்ந்து
கிடைத்தனரிருவரும்பார்கெழுமெழுகடலுமொன்றா
யுடைத்தெனவார்த்துப்பொங்கியொருவருக்கொருவாதான
கடைத்தலைபூழித்தீயிர்க்குன்னுருத்தெழுந்தமாதோ. (2அ)

வரைபுரையருவிதாமுமதகரிநிரைத்துவாரித்
திரைபொருவியலாழித்தேர்த்தெறுவிழியிவளினுண்டி
பிரைதருமள்ளர்வெள்ளமென்முசாமுகமுமண்டி
விரைவுடனடவிவெய்யுவெஞ்சமர்வினைத்தடர்ந்தார். (2க)

வேறு.

ஆளியெனப்போரேறியடர்த்தாரவினிலில்
வாளிதொழித்தாரஞ்ஞன்றகுற்றார்வரையெல்லார்
னளிபடுத்தார்சோரிஞ்ஞித்தார்சுழல்பேழ்வாய்க்
கூளிகுனித்தேயாடமற்போர்கொடுமிக்கார். (30)

குந்தமெடுத்தார்குத்தினன்மெத்தக்கொலைவெழஞ்
செந்தவடர்த்தார்குத்திரகாலமென்சீறிக்
கந்துகமலீழக்கதமெரிவாளாற்றினிகண்டார்
முந்துகழற்கால்பிந்தவடற்போர்முயலாதார். (3க)

கப்பணமெவ்ஞ்ஞிதறினர்க்கதகொண்டிருண்டார்
துப்புறுவேலாற்காயமெலாமுந்துணைகண்டார்
வெப்புறுவியம்மீசியறுத்தாம்செம்மீழ
விப்படியிழியாரிப்படியிவென்றிடவேற்றார். (3உ)

முசலமெடுத்தென்பொடியவழித்தார்முட்போரில்
விசயகிறைத்தேறியபடைசாய்த்தார்வினைசெய்தார்
வசியிவாளாற்றெழுந்தனர்க்கண்டார்மன்பெல்லாம்
பொசிதருகுருதியுணகிவருத்தாற்புதிதாக.

எவரெதிரேற்றாரெவர்பொரவாற்றுதிடைதோற்று
 ரெவர்படையிட்டாரெவர்படைதொட்டாரெவர்பட்டார்
 ரெவருயிர்கொன்றாரெவரிசினின்றாரெவர்கின்றார்
 ரெவாநனிசெற்றாரெவர்முரணுற்றாரெனவுற்றார். (௧௪)

வேறு.

கருமலையனமதகரிபரிவிழுவன
 பிரியுயிர்செலமலிபிணவரைருவிவன
 திருகியதலையினசிலநடமிடுவன
 குருதிகளலையெறிசுரைகடல்பொருவன. (௧௫)
 எருவைகளொருசிறைதிரிவனவிரிவன
 மருவியகழுதுகண்மகிழ்வனபுகழ்வன
 கருகியகொழிபலகளனிடைபிடைவன
 வெருவியநரிகளும்விரையுறவருவன. (௧௬)

வேறு.

இருகடற்றானெவள்ளமின்னணமிசுலுமேல்வைப்
 பொருகரிவயமாவெய்யபோர்த்தொழில்வயவர்பொன்ற
 வெரிநதுகொடுத்தச்சாய்ந்துவிழவழந்தரணும்விட்டு
 மருவினாதிதன்யாருமருவருஞ்சுரத்தின்மண்ணை. (௧௭)

போய்வனத்துறைதலும்போமைச்சரப்புரிசைமுதூர்
 தீமடித்தரணமும்துளையெழ்ச்சினத்திடித்துவெற்றித்
 காய்சினக்களிறுமாவுங்காசுநீனிதியுங்கொல்லை
 வாய்மணிமுறுவன்மங்கைமாறையுங்கவர்ந்துகொண்டி. (௧௮)

செவ்களத்தடையார்ச்செற்றுத்திருகுசெத்தலையினீட்ட
 மங்கெழுருவியவெல்வாமளவிவபொதியினேற்றித்
 திங்கள்கண்படுக்குஞ்சோலைத்திகழ்கருவூசினூர்
 கொங்கலர்தெரியவார்புன்கொணர்த்தனித்திறைஞ்சினூராவ்.

வேறு.

இறைஞ்சிநின்றலுயிகலடலரசரைமுருக்கி
 மறஞ்செய்வீரர்கடலைசெறிபொதியின்வாய்விடுத்தான்
 நெஞ்செய்நேரியர்திருமுனர்க்குவிதரவளிப்பப்
 புத்திசெய்யாதவைகோக்கினர்நோக்குமப்போதின். (௧௯)

வேறு.

தருசென்னியவையினொருசடைத்தலைகாண்டலுமொன்றி
வருசென்னியமவரடியவர்க்கென்னியெனமாழ்கி
யொருசென்னிமரபுகவந்தலையெடுப்பவுடற்றினன்போர்
பொருசென்னியரிவெனிலையாற்புகழ்புனைந்தார்பழிபூண. (சக)

ஒன்றாரைத்தெறவரசர்க்குலகவழங்கெனவுணர்வுந்
நிந்நாளத்திறனாற்றியிமயவரையிகவ்வருங்
கைகாகவுரியரடியவராவிதழந்துகளத்
தென்னாவிதரித்திருந்தேனெனவுள்ளம்பதைபதைப்பார். (ச)

விண்கணீர்சொரிதரல்போல்வேணிமுடிகாண்டோறுந்
தங்கணீர்சொரிவர்கரமுதிழ்ப்பர்கவலுவரேழு
மண்கொணீருவரியெதிர்வரினுமுளமலைவில்லா
வெண்கொணீர்மையராய்நின்றினைந்தியத்திதுகினைந்தார். (ச)

மடைத்தலைவாளைகள்பாயும்வயற்கருவூர்வருமரன்முன்
கடைத்தலைவெவ்வழற்கிகையகனன்முழ்கினுலொழிய
விடைத்தலைவரடித்தொண்டிவிரும்பியவன்புடையவர்தஞ்
சடைத்தலையையறுத்தபழிதவிருமோதவிராதே. (சச)

எனநுதலினுதலியவாரியன்மதிநூற்கடறினைக்கு
மனைவியரைக்கூடியடியர்முடியறுத்தவரும்பழியைக்
கனலிடையென்னுடன்மறுத்துக்கழுவுகின்றேன்கவலாதென்
றனையனுக்குமுடிசூட்டித்தரணியனிப்பீரென்றார். (சரு)

என்றவாசகங்கேளாவியலமைச்சரெதிரிறைஞ்சி

சென்றகாலத்தரசரிவழத்தனரோதிருஞாலம்
பொன்றிடாதோமனுதூற்புகன்றவாபுரிகென்றார். (சசு)
அவ்வரையையமனக்கொள்ளாரமைச்சர்கள்நிவபிறழ்த்

செவ்வரையரடியவரைச்செருத்தபழிதீருமதற்
கொவ்வரையோதாமையிஃதுரைக்குமோவொழிதிருநென்று. (சசு)

தண்டமதியிலைச்சமுடித்தோன்றறிருமுனர்த்தோண்டக்
குண்டமதிற்சிகைவரச்செங்கொழுங்கனலைவளர்ப்பித்து
வெண்டிருநீற்றொளிவழியமேனிமுழுவதும்பூசித்
தெண்டிரைநீர்மருங்குடுத்திகையெட்டுட்புகழெட்ட. (௪௮)

துணிசடிவமுடியைநறுந்துகொடுப்பொதிந்துசெழு
மணிதருபொற்பரிகலத்திலமைத்ததனைமெளலியின்மே
லணிபெறவைத்தாநிலையெம்மழகனைச்சூழ்வவன்கொண்டு
தணிவிலெழுவிதநாவின்றபனவெரியினுட்குளித்தார். (௪௯)

சிகையெழுசெந்தழன்மூழ்கித்தேவரலர்மாரிபெயத்
தகைபெறுமந்தரமுழுவந்தயங்குமொலமுழங்கியெழப்
பகையரணமெரியநகும்பசுபதிநாயகாபாத
முகையவிழாபிரந்தோட்டுமுனரிமலர்மீழலடைந்தார். (௫௦)

வேறு.

புகழ்வளர்பொன்னித்துறையினருறையூர்ப்புரவலர்புலிக
கொடியுயர்த்தி, மகிழ்வரவுலகம்புரந்தரன்கமலமலரடியிணைந
தவாறுரைத்தார், திகழ்வரவினிமாதவம்புரிகருவூர்த்தேவரானி
லைத்திருக்கோயிற், பகவனதடியிலிணைந்தவாறதனைப்பகருதுந்
தழுவும்பரிவால். (௫௧)

புகழ்ச்சோழச்சுருக்கம்முற்றுப்பெற்றது.

ஆகசுருக்கம் ௨௦இ திருவிருத்தம் ௧௭௨.

கருவூர்த்தேவர்கதிபெறுசுருக்கம்.

தாவுமெரிபுரைமேனியவதுகாணக்கண்ணுந்தனதுகீர்த்தி
மூவர்முதலியர்பாடலவதுமொழியாவாயுருகுதூற்றும்
பூவலர்நூஉய்ச்சிவபூசையலதுபுரியாக்கரமும்புனைப்போற்றுஞ்
சேவழியுயர்வாதுவணங்காமுடியுந்தந்தவனைச்சிந்தைசெய்வாம்.

வேறு.

ஒழிக்கும்புலத்தார்க்குறுதுணையாயுணர்வுமுழுதுமறைக
குமிருள், கழிக்குந்தனிமெய்ஞ்ஞானத்தின்மணியாயக்கருப்ப
புரிதன்னிற், சுழிக்குந்திரைத்தீம்புனற்குடபாற்சுடருஞ்சுட
ரோறகுஞ்சுத்தித்தங், கொழிக்குஞ்சுதுமாயறைக்கேள்விக்குல
த்திலுதித்தாரொருசுத்தர். (உ)

தெள்ளந்தணர்தேர்மறைநெறியிற்றிவசந்தோறுஞ்சிறந்த
ருளின், வெள்ளங்கெழுமிக்குளிப்பருவமிளிர்ந்துமேலாக்நி
விழைந்து, கள்ளந்தருபுன்சமயவிருளெறிந்துகலைகளுடன்
வினி, யுள்ளங்குளங்குந்தவிரயிர்தினொருவெண்டிங்குளெனவ
ளர்த்தார். (ங)

உலகாயதமாதியசமயமுழுதுமொருங்குணர்ந்தோதி [வா
யிலகாரணமாகமப்பொதுவுஞ்சிறப்புமெனத்தேர்ந்தெழுமுனி
பலகாலிறைஞ்சுஞ்சிவசமயம்பரித்தானிலையார்பதிமேவி
விலகாதுறையுயிருமுப்பான்வேதமறையோர்தமின்மிக்கார்.

காவல்புரிமாதவரீடக்காமிகாதிபாகமுன்ன
மேயியொளிரவைதிகசைவம்விளங்கவேதநிலைநீறப்
பாவநனிதீர்திருவிசைப்பாவுவகம்பரவப்படர்விசம்பிற்
மேவர்முனிவர்தொழுங்கருஜூர்த்தேவரெணப்பேர்கிறுவினார். (ஈ)

இயமநியமாதியுமனுமாதியுமேற்புறவேற்றியனோன்பின்
சயமுஞானபோதகர்யாண்டுளரென்றெடுத்தபனமுங்கா
மியமுமாயைவலியம்விருளுமிசியவிளக்குசிவ
மயமுஞ்ஞானமுணர்வுதருங்குணனுமுளமாதவங்கெழுமி. (ஊ)

சித்தாருளிற்பொய்நெறியிற்றிநிந்துபிரிந்துண்புரிந்துபணி
முத்தருழிப்போய்த்தவநதியின்மூழ்கிமுழைகாணுழைவதிந்து
பித்தாடியர்ப்பரசுநெறிபிறங்கப்பிறந்தையரந்தையருன்
மத்தரிவர்தாமெனச்சிவத்தின்வயத்தராய்க்னிவத்துறைநின்று. (ஐ)

எண்ணந்தரும்பல்சமயமும்போயினையந்தாரெனினுமிமையோ
வெண்ணந்தின்னுங்காண்பரியவிமலன்சமயநிலைநீத்பார் [ரும்
வண்ணங்கரியகுழற்றிருவார்வளருங்களபமுலைப்போகந் [வார்
தண்ணம் புனலுஞ் சரோருகப்பாசடையும் பொருவத்தா னுகர்
வேறு.

மும்மைமலத்தைமுருக்குணத்தின்முகிழ்த்தார்தஞ்
செம்மைதெரித்தகருத்தைமதிப்பொருதேராதே
தம்மறிவுக்கொருமிப்பய லுற்றவர்தாந்தாமே
மம்மருளத்தினராயுரைவேறுமதிப்பாரால். (௧)

வேதநெறித்தலைவிட்டுவிற்றகருவூர்த்தேவ
னேதமிழ்த்தனன்வாமநிலைத்தனனெனநீத்தே
யாதிமறைக்குலவாணர்பிதற்றினரயன்மாய
னோதருமுத்தருளத்தினையாவருரைப்பரே. (௧௦)

காமமடக்கொடியாரொழருந்துகளித்தாலும்
வாமமுதற்பிறகுற்றமுற்புவிவாழ்ந்தாலு
மாமையெனப்புலனைந்துமடக்கியகத்துள்ளே
தாமலமற்றறிவோடுதமைத்தெரிசிப்பாரே. (௧௧)

ஆரமணிக்குடைநீழலின்மேதினியாண்டாலும்
பொருடையாருயிர்வவ்வுகொலைத்தொழில்பூண்டாலு
தாரியல்பூங்கமலாசனன்மாலிவர்தாங்காணு
நேரியனுன்பொருளோடுதிளைப்பதுநீங்காரே. (௧௨)

வெந்தழலோனுழிமுளிசினையிந்தனம்வேவாவே
யுந்தலரிக்கதிரோன்வரினீழிமமோடாவே
வந்துநிலாக்கதிர்வானெழிலாரிருண்முடியாவே
சிக்தைதெளிந்தவர்பால்வினையாவனதீராவே. (௧௩)

ஒன்றுமிவற்றினுணர்ந்திலவேதமுணர்ந்தேயுங்
கன்றிவெருண்டனர்கண்டனராக்வர்கண்முன்னே
யின்றுவினோதவினைத்தொழிலாற்றுதுமென்றென்றே
நின்றவமுஞ்சடையானருளான்மனமுபெய்வித்தார், (௧௪)

செங்கதிர்வெம்மைதணித்துமிழற்புவிசேர்வித்தா
 ரங்கலரற்றுழிநன்புனலாறநிலழைப்பித்தார்
 சங்கரர்கோயிலடைத்தமணிக்கடைதானீங்கப்
 பொங்குமிசைத்தமிழ்பாடினராடினர்பூசித்தார். (கரு)

ஆனிலையாரடியாரடிதாழ்வரஞ்சிப்பார்
 கானிலையாயகடிக்கணமோடுகளிப்பாரா
 னானிலமுந்திரிவார்பிரிவார்துணற்பூதம்
 வானினெருங்குநிழற்குடைதாங்கவகுப்பாரால். (கசு)

வரைகளுநாலிருதிசைகளுமேலையவானுமெம்
 விரவுவரோரிமையளவினுண்மேதினியீள்வார்தம்
 பரசிவமோகினர்தமையுணர்பான்மையர்படிமீதி
 னுரவியராமியர்பெருமையையார்பிறிதோர்வாரே. (கசு)

வீறுமுளப்பரிவார்சிலர்நன்னர்விளைத்தாலுஞ்
 சீறுசினத்தினராய்ச்சிலரின்னறிழைத்தாலு
 மீறிவருந்தவரின்பிதுதுன்பிதுவென்மெண்ணூர்
 பேறுபெறும்படியாருயிருக்கருள்பெய்வாரால். (கசு)

வேறு.

உற்றநற்றவப்பெற்றியாரிவ்வாறொழுநூட்சிவசினகரங்
 கடற், சுற்றுமண்டலங்கண்டிறைஞ்சுவான்றுணிவுகொண்டரு
 ளீயுமன்பரைப், பற்றிமுறுமான்பொருளையந்துறைப்பன்றி
 மால்வரையொன்றுகொயிலும், பெற்றகொங்கின்மீதுளதலன
 களும்பீடுசேர்குடநாடும்போற்றியே. (கசு)

விஞ்சுகன்னடந்துளுவமாகதம்விசாலகோசிகங்கோசலந
 திக, முஞ்சைவந்திசாளக்கிராமமாளுவங்கனோசியாரியமராட
 டரு, ளிஞ்சிசுழ்குருக்கேத்திரம்மிலாடம்மயோத்தியேமாங்க
 தம்பொழின், மஞ்சசேர்கவுடதேசம்பல்லவம்மத்திமம்முதலு
 ற்றதேயமும். (உ௦)

செடிமுழங்குகான்மிடைதடங்களுநீர்வறத்தவெம்பாலை
 யுந்திறற், கடிமுழங்குகான்யாறுங்கூர்பரற்கடறுங்கல்லணைக்
 குகைகளுந்தடித், திடிமுழங்கிவீழடவியுந்திரித்திகல்விலங்கி
 னுடுறைவிலககெனும், படிமுழங்குகேசரிவிளங்குவெம்பழுவ
 மும்புனலொழுக்குன்றமும். (உ௧)

சென்றுசென்றருத்தவமுனற்றியுத்தேவராலயம்பூவாது
வியுத், துன்றுமாமுனித்தொகையெனய்தியுத்துயநன்னதித்து
றைகளாடியுத், குன்றவில்லிகேதாரங்கங்கைகுழ்குலவுகாசிக
சத்திகாஞ்சியு, மின்றருத்திருவருணையுப்பிறமேயகோயிலும
போயிறைஞ்சியே. (69)

புலிபதஞ்சுலுரிதலன்றிருப்பொருவின்மாதவம்புரிதலு
புனன், மலியுநாடதிற்பிறதலன்களும்மன்னியினவன்கன்
காடுறீஇப், பொலியுமாவலாய்ச்சேதுவும்முதற்புங்கவனமு
மெங்குமேத்திரீ, ரொலிதருத்திரைப்பொருணையந்தமையேத
ருங்குருகரைமேவினார். (70)

வேறு.

அங்குறைபைத்துளபமுதிவடியார்பாற்கனவிடைச்சென்
றிங்கடைந்தாரிவியோகரொனப்பாகவதர்குழித்
தங்கனிலோர்த்தெதிர்த்தவரைத்தாழ்த்துமுண்மகிழ்த்தவ்லூ
வெங்கண்ருமலியுஞ்சுவர்க்கமேவுகவென்றருள்புரித்து. (71)

பனவாசிகழபதியதனையொருவிவரைபகவெறித்த
சினவுவடிவேற்குழகன்செத்திவைந்தனயாற்றிக்
கனைகடற்றென்குமரிமீஇக்கனளிகைதீர்த்தங்குடைந்து
சுவைவயற்குசீந்திரமுந்தொழுதுபதிதொறுயிறைஞ்சி. (72)

ஊழபதெண்கடலெனநீடொலிபதொம்பிரபன்னி
குழகரைகாதவமென்னத்தோன்றியபொற்கழகைமணி
பேழ்நிலைக்கோபுரங்காணுவிறைஞ்சியெம்பிரான்வைதி
வாழ்திருசெல்வேலிபொருகுசோசமெனவலன்கொண்டே. (73)

அத்தலனுத்தரமெய்தியவாசிகுமகோக்கிமலர்க்
கைத்தலனுச்சியின்முகிழ்ப்பக்கண்ணருவிகொகிறதான்றி
றத்தியவிகொழித்தெறிவத்தாழ்சடையாச்சேவடியில்
வைத்தமனத்தினராகிலருதியெனவினித்துநின்றார். (74)

பூங்கமழ்தன்டலெருங்கும்பொருவில்சுருஷர்த்தேவா
பூங்கரினென்புகுகின்றுபரவசராய்வினித்திடலு
காத்தனைத்தாரிலரெமையானமவளடிபுரப்பெருமை
மென்றுகுதிரைக்கடல்சுவமுலகமறித்திடத்தெனடி. (75)

மருக்கமபு

திருக்கிளரந்தணர்முதல்திருக்கூட்டஞ்செறிந் திவவாற்
சுருக்கமில்லேகன்வியர்சுருங்கித்தொலைத் துவளன்குன்பசங்கா
யெருக்கெழுமீசனுமிலனிங்கெனச்சாபமிடுமேல்வை. (௨௧)

கழைத்தரளமணியிறைவர்கனவினடியவர்க்கெல்லா
மழைத்தனெனய்தினனிளையென்றநுந்தவத்தோன்சபித்தன
தழைத்திடவம்மின்களெனச்சாற்றியருள்பொழிகுழைபாய்
மழைக்கணுமையொடுங்காட்சிவழங்கினுர்மழவிடைமேல். ()

வேறு.

விம்பநேரிதழிபாகவிமலனேபோற்றிமேலை
யும்பனேபோற்றியண்டருறுதுயர்தணிக்குமென்கை
யம்பராபோற்றியாடலங்கம்பையாற்றில்வைகு
நம்பனேதிருநெல்வேலிநாதனேபோற்றிபோற்றி. (௩௧)

போற்றியென்றிசைப்பவண்ணல்புரிவரல்கிவிண்மீ
தேற்றின்மேலிகலுமேல்வைபுரியுளார்யாருநென்னந்
ரோற்றியகனவுதம்மிற்றுக்களறத்தெரிந்துவேதஞ்
சாற்றியகருவூர்த்தேவர்தம்முழிச்சார்ந்துமொய்த்தார். (௩௨)

மொய்த்தவரெதிர்காலுச்சீமுகிழ்த்தகையினராய்நிற்ப
மெய்த்தவரன்றோநென்னற்கனவிடைவிமலர்சொற்ற
சித்தரன்றோவிம்மூதூர்தினைத்தமாதவந்தானன்றோ
வித்தினமிறைவற்போற்றவருகவென்றிசைக்குமேல்வை. (௩௩)

அந்தரமுழுவந்தேவரார்த்தெழப்பானுகம்ப
னந்தரவொலியுங்கௌநடுக்குளத்தினராய்காடி
யந்தரவணிந்தோர்சித்தரிடத்தெழுந்தருளியிளச்
சுந்தரவிடையிற்போகின்றாரெனத்தொழுதுநின்றார். (௩௪)

தொழுதுநின்றாரெல்லாரூந்துணைவிளக்கெனிகட்பேழ்வாய்க்
கழுதுநின்றார்வெங்கானிற்குனிப்பவற்கருநிறெஞ்ச
மிழுதுநின்றாரவெய்யிற்குருகுமாரிரங்கிவிம்மி
யழுதுநின்றாரைக்காணுவகிசயித்தேத்தினார்கள்.

ஏத்தநான்முகன் மால்போற்றுமீசர்சீருறுமன்றத்துக்
கூத்தனாருடன்போமின்களெனத்திருக்கட்டம்யாவுந்
தீர்த்தரீயறைந்தசாபந்தீர்த்தியென்றிரப்பச்சித்தர்
பூத்தருண்முறுவலோடும்புகன்றனரிந்தமாற்றம். (௩௬)

செப்பருந்திருநெல்வேலிச்செல்வரீற்றிருப்பனோன்பி
னெப்பருமுனிவீர்நீவிரோருங்குறவிளங்கிவைக
விப்பதிக்கிடருமுண்டோவின்றியாமிசைத்தசாப
மப்பொழுதகன்றுபோயிற்றருளோடும்வாழ்வினென்றார். (௩௭)

என்றவர்க்கருள்வழங்கியகன்றிருகுரோசமென்னச்
சென்றனர்குடபாலாங்கோந்திப்பியவிலங்கங்காண
நின்றெதிர்த்தழுவிக் கொள்ளக்குழைந்ததுநெடுவானும்பர்
துன்றலர்பெய்தார்வேதத்துதித்தனமுனிவரார்த்தார். (௩௮)

இருக்குமற்றவரைப்போற்றித்தணந்துமேற்கொருகுரோச
முரைக்கருந்தவத்தர்சந்தக்குறமொள்ளினருங்^{காடும்}
வரைக்கதிர்மணியுமூந்திவருபுனம்பொருளைவாசத்
திரைக்கரநீட்டிந்தீர்த்திருப்புடைமருதூர்சேர்ந்தார். (௩௯)

ஆனதொல்பதியிலாருமருச்சுனரீழன்மேவி
மோனமாமுனிவரோதுமுதுமறைச்சுரும்பர்முக
ஞானவானந்தத்தீந்தேன்றாக்கமழ்நாறும்பூவே
யினவல்வினைகடர்க்குமிறைவனெயெனவிளித்தார். (௪௦)
வேறு.

படியின்மாதவத்தோர்சித்தனார்விளிப்பப்பாவிசம்போடியு
ங்காண, நெடியமாலயனும்திசயித்திரங்கநிருமலனொருமதியிலை
ச்சுஞ், சடிலநீன்மொளலசாய்த்துநின்றேறலவோலவென்றனரு
ளஞ்சாயா, வடியவர்பரிவுமாண்டவருளுமவர்களேயன்றியாம
றிவார். (௪௧)

புனிற்றிளங்கன்றுவிளிப்புழித்தரியாதிரங்கிமுன்பொழிந
றுந்தீம்பாற், மனிப்பெருஞ்சரபியளிக்குவானனுருத்தன்மை
போற்றவளவாண்முறுவற், கனித்துவரிதழிப்பங்களுக்காட்சியுத
வனுங்கண்கணீரருவி,பனித்துளம்புளகித்துடல்விதிர்விதிர்ந்து
ப்பிரவசச்சுவதியுட்படிந்தார். (௪௨)

ஆடினாகரங்கள் கொட்டினாழுதாரகங்குழைத்தார்புலப்ப
கையைச், சாடினாதளர்த்தார்தழுதழுதழுத்தாச்சாற்றினார்போ
ற்றினார்தமைத்தார், தேடினாதினைத்தார்தியங்கினாச்சிரித்தார்
தெரிசித்தார்திசுத்திருவிசைப்பாப், பாடினார்பேரானத்தவார
முதம்பருகினருகினாப்பணித்தார். (௪௩)

வேறு.

உயிற்சுடர்மணியேபோற்றியுணர்வரும்பொருளேபோற்றி
திமிரமோகராஞ்சிதைத்தினகரபோற்றிதெள்ளா
ரமுதமேபோற்றியாண்டவமலனேபோற்றிவெய்ய
தமியனேற்றிரங்கிமேனாச்சாய்த்தநாயகனேபோற்றி. (௪௪)

நாயினேன்பாசனாறுகாதனேபோற்றிநெஞ்சங் [னு
கோயில்கொண்டிருத்தாய் போற்றிசுணங்கலங் தென்னையென்
ளாயுமாறாறாய்போற்றியத்தனுமாயின்ற
தாயுமாயளித்தாய்போற்றிசாய்த்தநாயகனேபோற்றி. (௪௫)

எங்கணுற்றயென்றுள்ளயிருக்குறிப்பெறுதவெண்ணை
யங்கையாமலகம்போல்வந்தாண்டவங்கனனேபோற்றி
பொங்கழலுருவபோற்றிபுடைமருதாரபோற்றி
சங்கவெண்குழையாய்போற்றிசாய்த்தநாயகனேபோற்றி. ()

கடவுளேபோற்றியென்றுட்கனித்துநெக்குருங்காலை
யடல்விடைக்காட்சிநல்கியடியினைமுடிமேற்சேர்த்தி
யிடவியகருவூர்தன்னில்வருதியென்றிசைத்துமேலோன்
மடமயிலன்மென்சாயதுமையொடுமறைத்தான்வானில். (௪௭)

குறைமதியிலைத்தவேணிக்குடையிழுத்தலைவேற்செங்கை
யிறையவர்மறையுங்காறுமறையவரிறைஞ்சியப்பாற்
கறையடிப்புழைக்கைநால்வாய்க்கலுழ்தக்கனிலையான
முறையெனவிடங்கர்க்காய்த்தமுராசிதனிநுக்கைசார்த்தார். ()

ஆண்டெழுத்தருளினவருவடிவார்முன்றிச்சர்ப்போற்றி
நீண்டவனேடற்கொண்ணுரிமலனையெனவிளிப்ப
மாண்டருமனத்தோய்வந்தாமவழங்குதுமென்னவேண்டிற்
நீண்டறைகெனத்தீர்த்தேறலிதுபொழுதருளுகென்றார். (௪௯)

புறநகர்க்காவலாற்றும்பொங்கழற்குலிதன்னை
யறநிலைபிறழாயோகிக்காய்பிழியனித்தியென்னப்
பிறைறுதற்கன்னிகல்கிப்பெயர்க்க்தளவளவள்கோட்டத்தி
னுறைசிலகருமயோகருற்றனர்சித்தர்தம்பால், (௧௦)

மற்றவரிறைஞ்சிசிற்பவம்மின்கணீவீர்செஞ்சே
லுற்றமக்திரத்துக்கேற்பக்கொணர்மினென்றுரைப்பமாடே
சுற்றினர்நேடிக்காணாருட்சியென்றுணர்ந்தியாரு
மிற்றைநாளிதுபோழ்தையகிடைத்திலதிசைத்ததென்றார். (1)

என்றவர்கவலித்துட்கவேய்த்துசிறநிலைகழெற்று
நின்றதோர்வன்னிதன்னைநீதருகென்றபோழ்தின்
மின்றருவானம்பூத்தமீனிலனிழிதலேய்ப்ப
வன்றளித்ததியார்மேலோர்கருத்தினையளவுகாண்பார். (௧௨)

நேடினோமென்றாஞ்சியெஞ்சினெஞ்சயர்க்துமேனி,
வாடிநீபிர்ப்போக்கிவாயிகாளிதனையாற்ற
நாடிநீர்முயலீரெங்ஙனன்னரிற்றிகழ்த்துபொய்யம்மை
மூடினீர்மூடநீக்கிமுத்திசாதிப்பீரென்றார். (௧௩)

எச்சமயத்தினுற்றமெத்தவயிழைப்பினுத்தா
னச்சமயங்களின்பதுன்பினையருத்துவிக்கும்
பொய்ச்சமயங்களைத்துப்போதகர்க்களாய்ச்சைவ
மெய்ச்சமயத்தினிற்றல்லீட்டின்பயிசைதறிண்ணம். (௧௪)

பின்னலங்கனிந்தென்காளிற்றிங்கலிற்றிரித்தென்றேய
முன்னலம்வந்தெனீரின்மூழ்கியென்முனரீமேனின்
மென்னலிங்கினருந்தொன்மையிருக்குடனிருக்கும்வேதச்
சொன்னலங்கிடைத்துஞானச்சுகோதயந்தினைத்திடாரே. (1)

மாதர்பூண்முலைமுயங்கிவழிவென்வாய்மைகுன்றி
யேதமூர்பழிகளாற்றிவென்கலைவழுவினுவென்
சீதரன்மூதவினோர்தாதேருதற்கரியதேவன்
பூசுமாரூயிருட்பாரக்கும்புண்மைகூர்மேன்மையோரே. (1)

என்றிவைசுவயோகீசரிசைத்தனுங்கருமயோகர்
சென்றடிதாழ்ந்தியாங்கனிழைத்ததீத்திறனியாவும்
பொன்றையளித்தியென்னப்போகின்றும்பொதியவெற்பின்
மன்றநீர்வருதிரென்றுவழங்கியோர்மருங்கிற்சார்ந்தார். (௫௭)

அங்கநிதியில்கூர்மாலேவிளிப்பவந்திலன்மாலன்பர்
வெங்களியுளத்தரானுரென்றுளம்வெகுண்டியோகர்
செங்கணன்பூசைதீர்கவினைபுலன்சிதைகவாண்டு
தங்கினர்மெல்கவென்னச்சபித்தொருபுலத்தைச்சார்ந்தார். (௫௮)

அற்றைநாடொடங்கியவ்வூர்வளந்தொலைந்தத்தனாள்
சுற்றமும்பொன்றிமாயன்பூசையுந்துறந்ததென்றும்
கற்றைவார்சடையெம்மண்ணல்கனைகழற்கமலபாதம்
பற்றினோர்பெருமையெம்மாற்பகர்ந்திழம்படிமைத்தாமோ. (௫௯)

பதிபலபரவிவானோர்பணிநிரிகூடவெற்பிற்
கதிதிகழ்குற்றாலத்தெங்கண்னுதல்கமலத்தாளிற்
றுதிதருநிருவிசைப்பாச்சொற்றனரருவினாங்கு
நதிவருபொதியமீதுநனுகினூர்நுணுகுநூலார். (௬௦)

குடங்கையினடக்கிரைக்குடித்துமிழ்கடத்திலோங்கு
மடங்கலைவணங்கிவேங்கைமதகரிநிரிதண்சார
லிட்கனினுறைவர்தம்மாட்டிருந்தடைந்தோரைவாழ்வித்
தடங்கியங்கமர்ந்தாரிப்பாலடித்தவாறெடுத்துரைப்பாம். (௬௧)

வேறு.

தேவர்பிரான்புனைகங்கைசுவணியதீம்புனாட்டின்
மேவருதொல்சீர்வாவிவிளங்குதஞ்சைமூதுநிற்
பூவலயம்பொறுத்தபுயப்புலிக்கொடிமேருவிற்பொறித்த
காவலனோர்குநிறிநுவக்கருதியுளந்தனைவலித்தான். (௬௨)

நேமிநெடுவரைநிலத்தநிறைமணிமாமதின்கோல்ப்
பூமியினெண்டிசைநிலைத்தபொருப்பெனக்கோபுரிநுத்திக்
கோயிலின்பொற்கிரியெனப்பொற்கோயில்வகுத்தேமகிரி
யாமிதெனவேர்குவிர்த்தாங்கமைத்தொருமாமணிச்சிகரம். (௬௩)

ஆயசதுமாமறைதொல்லாகமநூலருளியவா
நேயவொளர்சிவலிங்கமிழைத்துமற்றவுடையான்
மேயவிருநான்காகவிளம்புமருந்தவையொருங்கத்
தோயமித்தாநிசைவர்க்கொடுதொருமாரியற்றுவித்தான். (1)

பாகுவரவிளைத்தமருந்திளகியதுபற்றாமை
யேகுழிநேரியர்க்கிறைவன்யாதுகுறையெனக்கவலித்
தாருதியாரழல்வேள்வியாற்றுவித்துமந்தணர்க்கும்
யோகுறுமாமுனிவருக்குமுட்டியரும்பொருளளித்தும். (௧௫)

பத்தியாதிளகமனம்பருவரலுற்றுழையரைக்கூடு
யுந்துமாரணியமுங்கன்முழையுமுறுவோர்க்குறுகி
முத்தியாமழைத்துமெனமொழித்தவர்க்கொண்டணையுமெனச்
சத்தியாவருந்தவரைக்கொணர்த்தார்கடணந்தோரே. (௧௬)

பொருத்தியசித்தரைநுணியபோதகரைமாதவரைப்
பருத்திலேவெற்றுகரிசிலெதிர்பணிந்துகுறைநீருமென்றான்
மருத்துமணிமந்திரங்கொண்டமைத்தனர்கைவாராமை
யருந்தவருஞ்சலித்திருந்தாரசனாமஞ்சலித்துநின்றான். (௧௭)
வேறு.

யாவருந்துணிவுற்றெவன்கொலியற்றுமாறெனுமேல்வையிற்
நேவரும்புகழ்மாதவன்கருவூர்வருஞ்சிவயோகிவந்
தோவறப்பரிவோடுநற்றினலாதுருதெனுமோசையான்
மேவருந்திருவாக்கெழுத்துவிசம்பின்மீளமறைத்ததே. (௧௮)

மாகநாதமெழுத்தபோதனரஞ்சினர்வளவன்சிவ
யோகநாதனிருக்கையாண்டிளதோதுமாதவிரென்றதும்
போகநாதனுருக்கரந்தொருபுடையமும்படைக்கொண்டிநின்
நேகநாதனியம்புமன்பணையிக்கணத்திவனுய்க்குதும். (௧௯)

எனநகைத்திடுமுனைவருந்திறலிறைவனுங்கவலுறமனங்
கனைகுரந்தருமேனிலீறியகாரியின்சிறுகாலடைத்
துணைவீனீர்வருகென்றொரோலைதுவக்கியேகவிடுப்பவே
ய்ணையதச்சிறுவரைதனிற்பொதியாசலத்தையணந்தரோ. (2)

முன்னிற்படர்காசிராஸின்முடங்கலைக்கையடங்கவே
நன்னிற்பொழுதார்பிணிப்பைகெழித்தகன்கொடுநாடினார்
புன்னெறித்தமிழேவையோர்பொருளாய்கிணைத்தனரோவெனத்
தன்னிகர்த்தவரொல்லியக்கணம்வந்தசார்த்தனர்தஞ்சையே. (1)

புத்தருக்கொடணைத்ததுத்தனிப்போகநாதசுவாமிதன்
சித்தருக்கொடெழுத்ததுங்கருநூராவந்தசெறித்தது
மத்திறத்தினிகழ்த்ததுஞ்சிலராவறித்தடலரசனும்
பத்திகூரவெதிர்த்துவத்தனையாற்றினன்பகர்கின்றனன். (62)

அணுவமேருவெனச்சிலம்புமொரணுவெனப்பரகாயமு
நணுகநாயகரீயெண்ப்பொருளாய்கடித்தனையென்னெனத்
தணிவிவாணுளுடையயாலிதுதானியற்றினமென்றுநற்
புணியசித்தரினிலுபெறுஞ்சிவபோகநாதனுரைத்தனன். (63)

அனையகாலிலபயன்மீளவுமடியில்வீழ்வுறுமளவிலன்
னினைவறித்திருன்கருமமாயையுரித்தவன்மனைநோர்த்துந்
தனையனாயினுமெமர்கனிற்றலையாயவன்சிவயோகிக்
புனைவிளித்ததுமிதினியித்தமுஞ்நுவாய்குறியொண்மையின்.

அத்தவாய்கொணர்கொளவுபயன் குயிற்றபொனாலயஞ்
சின்னையாதமுதலுணைத்தனர்கென்றபோதவனின்னுளார்
முத்தையோர்துணித்தர்மொய்த்தமுடிக்கொணாதைமற்றவா
ரித்தவேதியராயிதற்புதமறிதுமென்றுடனெய்தினார். (64)

மாமலைத்தலையதமும்பணிக்குழாமல்கெய்க்குடக்
னமகாரியருண்டமங்கெருக்கிஞ்செருபமும்
தாமமுஞ்சிதருப்பைருண்டுகைதன்மெண்டலவேதிகை
யோமமார்திரவியமுமாயிடையுனதெரிந்தினதகைசெய்தே. (65)

பெருமைகூர்கருநூராவடையான்பிறங்குயிலிங்கமென்
றிருமைகூரிடெனய்தியேபிவைவித்தாநாமெனத்தெளித்
தொருமைகூர்தருபாவகத்தினுரைத்தவாயுமிழ்தம்பல
யருமைகூர்விடருபெய்தனர்திசயித்தனருவகெலாம். (66)

உம்பருத் துணர்மாசிபெய்தனரோடைவைத்தழுவாடெழுஞ்
செம்பொனாபிரமாற்றெனப்புரை சென்றுபற்றியதுமிழுவாய்த்
தம்பலின்னணமேயெனிற்றனிமாமுதற்பொருளாய்வினங்
கெம்பிரானருளன்பர்தஞ்செயல்யாவேரயறிவார்களே. (எஅ)

வேறு.

மாசறுமுனிவர்வணங்கினர்மாதவரிதனைவியந்தன
ராசறுமறுதொழிலந்தன்ராரணமறைகனறந்தனர்
தேசவிர்திசைதிசைவந்தவர்தேர்மணிமறுகுதிகழ்த்தனர்
காசணிபணிகனகந்திவில்காவலன்முறையில்தழங்கினன். (எக)

மங்கலமுழுதுமுழங்கினமங்கையர்கடனமுயன்றனர்
சங்கரனடியர்குவிர்தனர்தண்டமிழ்க்கவிஞர்நிரண்டன
ரிங்கிதுபுதுமைபுரித்தவரெங்குளரெனவெதிர்கொண்டன
ரங்கவரடியிலிறைஞ்சினரன்புடையவகைமலிந்தனர். (எ௦)

நிருமலவசலவகண்டிதகிகழ்குணகினைவினிருத்தவர்
கருவருமசரசரத்தருகரபுரமுறைமறையத்தன
ரிருபதமெனலிபுனைத்தொளிரிவிதொல்குலபதியன்புட
னருள்பெறுமொழிகன்புகன்றனரயலுளபதியில்கன்றனர். (இ)

யானைவணங்கியகாவையுமேனைபவன்பதியாவையு
மானந்துத்துணராவுளமாரவிதைஞ்சினர்காவிரி
வானொலிகொண்டிருபாலுறமாயவர்க்கப்படைகூர்திரு
ஞானவரங்கமெனன்மறைநாடுதலத்தனைமேலினர். (அ2.)

அங்கவாரசென்றனைபோதுபொன்னம்புயமென்கொடிபோ
மங்கையெதிர்க்திருபார்வைவழங்கியமங்கினன்வேதிய [வொரு
ரிங்கிவரைங்கினைமாரனுமின்புறங்க்கெழுமேனியர்
நங்கடவத்தெரியாதினிடன்புபுரித்திடுவோமென. (அ௩)

வேறு.

அத்தனிரெவ்வுரிர் துமார்தொடர்பிங்கெழுத்தருளி
வத்தெவனரங்கர்தமைவணங்குதுமென்றனைத்தீரோ
சின்தைவிழத்தனதமியேன்மெரியுமாறருண்மினெனப்
பைத்தொழுகையான்மலர்க்கைபற்றினனித்தொழிபுக்கான். (ஈ)

புக்கபுனையிழைவழியிலோழுருவார்போலொழுதி
நக்கமனத்தினராகிநறியமலரமளியின்மேற்
ஞெக்கனர்பூண்முலைப்போகந்துய்த்தனர்சட்குணந்தினைக்கத்
தக்கவொருசுகானுபவந்தணப்பில்லாத்தவமிக்கார். (அரு)

தெரிவையொடுமிரண்டுநாட்செறியுமலரமளியின்கண்
மருவியிருந்தவர்மறைந்தார்வனிதைதுனிநனிபெருகி
வெருவினளாயிடேநடிமெலிந்தனள்விம்மினளில்ல
மொருவிமணிமறுகுதொறுமுழிதரலுற்றுறையுள்வைகி. (அசு)

பூங்கனைவிலவனையாழிபொருவிலறுமுகமுடற்கண்
டாங்கரந்தவேளோதாமோதரனோதனிவேற்கைக்
காங்கெயனோவமரர்பதிகாவலனோவேதியன்போ
லிங்கனுகியெனதுயிர்கொண்டிடையிருளிலகன்றோனே. (அ)

மாயமோகனவோதொல்வல்வினையின்மதிமயக்கோ
நேயமோடணந்ததும்பின்னீத்ததுவும்பொய்யேயோ
காயமோதரிக்ககிலேன்காண்பதுமற்றுளதோவென்
றாயமோகானலின்வெப்பாலயர்ந்தாளதுபோழ்தின். (அஅ)

கரந்தரவெண்டிரைகொழிக்குங்காவிரியாற்றிடைத்துயிலும்
பரந்தாமன்றிருமுன்றிற்படர்ந்தரங்கவெனவிளிப்பச்
சுரந்தான்கேட்புழித்தோன்றித்தொழுகுலத்தோயிதுபோழ்தி
னிரந்தாரவேண்டியதென்னிகழ்த்துதியென்றொனடியோன்.

சீதரநின்றிருமார்பந்திகமுமணிப்பூனூர்
நீதரல்செய்குதியென்றாநிகழ்த்துரையஞ்செவிப்புகுமுன்
னாதரமுட்கொடுகொடுப்பவாங்கியலர்சணங்கலர்பொற்
பூதரமானகில்சுமந்தபொலன்கொடிமாளிகைபுக்கார். (அஆ)

கண்டனளெங்குதற்றர்க்கு
கொண்டவுகையளானாளுக்கப்பியகோகனகமலர்
விண்டலரமிளிர்மணிப்பூண்விண்மணிவீசினரேந்தித்
தண்டாளநகிலவரைதமிழிதிப்பித்தாடயங்க. (அஇ)

பஞ்சாயநுபுரத்தாட்பணியாயநிதம்பமதிப்
பஞ்சாயநுதற்கூந்தற்பிடியாயநடைமஞ்ஞை
பஞ்சாயலணங்கேயித்தினம்போல்வந்தடித்தெமைநீ
பஞ்சாயவருதுமெனநிகழ்த்தியெழுந்தருளினார். (கஉ)

தென்பராய்த்துறைபடிந்துதிருவீங்கோய்மலைபோற்றி
யன்பராய்மாணிக்கவசலத்தையஞ்சலித்து
முன்பராய்த்திருக்கடம்பந்துறைமூழ்கிமுயன்றேத்திப்
பொன்பராய்த்தொழுந்திருமுகூடலையுத்தொழுதிறைஞ்சி. ()

ஆதிபுரந்தனிற்போகியலங்காரவதிவணிதை
பாதிபுரந்தருளவருள்பசுபதிநாதன்பசும்பொற்
சோதிபுரந்தெறுமுறுவற்சுகோதயன்மாதவன்சுருதி
யோதிபுரந்தரன்போற்றுமொருவணிருதாள்வணங்கி. (கச)

நீந்தமிழினறிருவிசைப்பாத்திருவுள்ளமதுதுங்க
வாய்ந்தமிர்தமெனச்செவிகட்கருத்தியிருந்தனரிப்பால்
வாய்ந்தமுதாசனர்போற்றுமணிவண்ணன்றுயிலரங்க
மேய்ந்தமிரதமொழியிடைபூநிரித்தவாறியம்புவாம். (கரு)

போபுரிவேளிற்கலவிபுரிந்துபரிந்தருள்சுரந்து
பேர்குவர்வீழ்குவர்மம்மர்பெருக்குவார்பெயாப்பரா
லோர்நிசியிற்புதுமையொன்றோவொருகோடிதம்பயில்வா
பார்கொலெனத்தேர்த்தணங்குமிருந்தனள்வைகறைகூறும். ()

காய்புலத்தார்சிவபோகங்கவர்ந்தகருவூர்த்தேவர்
தைய்சிறுவெண்பிறைக்கோட்டுச்சிலைமல்வாணுதற்களித்த
வாய்பசும்பொனணிஞாப்பணமைத்தசெழுஞ்சுடர்மணிபோற்
பாய்புரவிக்கொடிநெடுந்தேர்ப்பருதியுங்கீழ்பாலெழுந்தான். ()

புலரியெனப்பாகவதர்பொன்னிநதித்துறைபடிந்து
குலவுசினகரம்போகிக்குயிற்றுமணிக்கடைகீக்கிச்
சைமலர்த்திருமுயங்குந்தடமார்பிற்கிடந்தபெருங்
கலனவையிற்பேராரங்காணமேகவலுற்றார். (கஅ)

குருமணிவாங்குடெடுகெடுங்கோபுரவாயிலற்குழிச்
செருமிநெருனலிற்கதவந்தினைத்தமணிக்காப்பிருப்பப்
பொருவருமுட்காவல்புறக்காவல்புரிவோர்போர்ப்ப
வொருவனணியிழைபோய்தெவன்கொலெனவோருங்கால்.

சித்தருதவியமணிப்பூண்டுகழுதயகிரியுதித்த
மொய்த்தகதிரவன்பொருவமுலைமுகட்டிழங்கிடந்திமைப்பத்
தொத்தலர்மென்குழம்மெரிவைசுதைமாடத்திருந்தழுத்தக்
கொத்துநிரைமறுகணைந்தாள்கோகனகத்திருமகன்போல்.

அணைந்தவணங்கின்னகலத்தவிர்மணிப்பூணணிகாண
நிணங்கொள்வழுவேற்கண்ணாய்நினக்கிதியார்கொடுத்தனரெ
றுணங்கவளைத்துறுதண்டமுஞற்றுவார்சிலர்கொடுபோய்ப்
பணங்கொளணையான்கோயிற்பாகவதர்பாலுய்த்தார். (க௦)

உய்த்தலுமத்தலையுற்றோரொளிவளைநல்லாயுனது
கைத்தலத்திலிதுவருமாகழறுகெனநெருநல்லோர்
மெய்த்தவவேதியன்றமியேற்குதவியன்முலைப்போகந்
துய்த்தனனல்லிருளிலின்னுமணையுமெனச்சொற்றனளால்.

சொற்றலுமிச்சுடர்க்தொடிபொருச்சுதைமட்டப்புறக்காவ
லுற்றுறையினையாமத்தொருச்சாரனவனெய்தும்
பற்றியவனுய்க்குதிரென்றலும்பதிகாவலர்போகி
மற்றையவட்பொதிந்துவைகுமாளிகைச்சூழலிற்பொதிந்தா.

மங்கையுழியருத்தவத்தோர்வழங்குமணியிழைவனப்பை
யங்கெழுந்துபார்த்துப்பார்த்தகல்விசம்புமுகட்டிடைனை
நிங்குவமைக்கார்புருனியிரிதல்போற்குடநிசையிற் [தா
செங்கதிரைச்சுருக்கிவெய்யொன்றிரைக்கடலிற்சென்றோனி

சிவசித்தந்திருவிசைப்பாச்சிவனவெழுந்ததுசெஞ்ச
ரவரைவிழிக்கணற்படைத்தன்நகல்விசம்புநோக்குதல்போ
றவழ்தாராகணங்கெனமுத்தனபோய்ச்சையத்திற்
றுவருமருறுமுனத்திற்றுறுயிதுகருங்கங்குல். (க௧)

வந்ததுபேரிருளின் தூய்மையின் வேதியர்வந்தான்
முந்தாதண்பம்புரிந் துமுருக்குவனொழுமுருக்காமே
பந்தமின் மாநிதி கொடுத்தமணிக்கு அமென் தலர்முலையான்
பெருந்தகவலுறக்கஞ்ஞாந்தேவா திருவுண்துணர்ந்தார். (க௦௬)

செறிந்தமழவிடைப்பாடர் திருவத்தயாமத்தி
லறிந்தன ரந்நிலைபிறழாதணி யரங்கடணைநீதுதடை
யெறிந் துசுழைமுக்கந்தவியிகவியரிபரத் துசூழிழ்
மறிந் துமதர்மத்தப்பிணைமறினோக்கிமனைபுக்கார். (க௦௭)

புகுந்ததுகாணவரிவைபோற்றியமளியிற்சேர்த்தி
மிசுரதவவேதியர்நீவி ரளித்தமணியிளிரார [புந்
முருந்தனணியிழைகொணர்ந்தோர்த்தருகியென மூணிந்தென
தொகுந்தறுகணுளாகுழீஇத்தொக்கனரிந்செறித்தென்றான். (]

என்றவுரைகேளாவந்தெழின்மர்டம்புகுந் துபுலன்
வென்றவரைத்தண்டத்தார்வனைந்தனர்வீங்கிருளிரிந்தாற்
சென்றனை துஞ்சினகரமென்றிருந்தனர்செங்ககிர்ப்புத்தே
ளன்றைவிலோதம்புவியிலறிவிப்பான்போலெழுந்தான் (க௦௯)

அக்காலத்தண்டத்தாரருமுனிவற்கொடிமுறுகிற்
புக்காரங்கனையுமயற்போயினளப்புரியுறவோர்
மைக்கார்மேனியன்கலனைவவ்வினோற்காண்டிமெனத்
தொக்கார் தத்தமக்கேற்றவாபுகலத்துணிந்தாரால். (க௧௦)

வேறு.

இவனோவரங்கர்திருமணிமார்பிருந்தவணியிழைசோர்வு
கொண்டகரவோ, னிவனோகெடுங்கனிளமுலையாசணங்கனைய
விவனோடிணங்குபடினோ, னிவனோவனங்கனெழில்கவர்காளை
மண்கையரிலெவர்காதல்கொண்டதொடர்தா, ரிவனோதெளிந்தகா
வடனோமுமென்பர்சிலரிவன்போகியென்பர்சிலரே. (க௧௧)

வேதியர்குலக்குரிகிலோவலதுசேணில்வருவீணவிஞ்சைக்
கினோ, மாநிதர்க்கிழவர்தமிழோருவனோவரியமுனிவரிதிரிய
பேயோ, வாதியரிபுகுவங்கர்துவினையாடலோவதைசி
வனினோ, வேதிலனோருத்தனருவம்பலவெடுத்தகடையி
வர்க்கிலரே. (க௧௨)

காலங்கண்மூன்றுங்வேன் றவுனென்பர்சிலரெனிற்கரவு
கொண்டுவலினிய, புலின்சொலார்தாமதுநர்வுனெவென்பர்
சிலர்பற்றுமற்றற்றபடிவன், சிலனதனைப்படியிலெப்படிதெரித்
திடுதல்செப்பவரிதென்பர்சிலபே, ரேலரிற்காண் டொறுமிதும்
பூதிழைக்குமனம்யாரைநீயென்பர்சிலரே. (௧௧௩)

அந்தோவிவன்புலியனந்தோனிவந்தமணியா ரங்கவர்ந்திவ்
வூரிற், பைந்தோண்டதன்பால்வழங்கிப்புணர்ந்தமறுநாளுயிப்பா
வைமனையில், வந்தோனெனிற்கரவுகொண்டோனலன்சும
றைக்குலமுதித்தவனலோன், மூர்நுழிம்களிறுரித்தவர்க்கடிய
னினிமுடியுமவனென்பர்சிலரே. (௧௧௪)

இன்னணம்பலருமெதிரெதிர்புகுந்திருபுடையுமேற்றவு
ரைசாற்றியருகே, துன்னிரிரைநிரைதொகத்தண்டததர்நான்ம
றைத்தாயவாதமைப்பொத்தீந்தே, தென்னரங்கேசர்நிருவாயிலி
ற்பாகவதாசெறியுமுன்றிலினுய்க்கவே, வந்திலையிலவரோமதா
ணிவவ்வினவரெனவாமெனக்காவலர்சொனார். (௧௧௫)

வேறு.

சொன்னவாசகங்கேளாத்தொருமவையுள்ளார் துளங்கி
பெண்ணைநீரிசைத்ததுமற்றிதுபுரிந்தோரிவரல்லர்
பன்னகாபரணாடியவர்பனவர்தமின்மிக்கா
ரன்னமேகரவாமேநிகழ்ந்தவாறதைதியென்றார். (௧௧௬)

மறுகிலிவர்க்குள்மயங்கிவலிதின்மனைகொண்டனைந்தே
னுறுமிரவிற்பிரிந்தணிதந் துடனகன்றாரி துநிற்க
நறுமணிப்பொற்குவைகளுளளற்குவனன்னகருடைய
ரறுதொழிலந்தணரையென்புலளிக்குதிரென்றனளரிவை. (1)

மற்றவள்கொற்றலும்பாகவதர்புழுங்கிமனன்கொதியா
விறறைவரையிழைபாதநிவனிழைத்தானெனநெருங்கிப்
பற்றுதிராபற்றுதிரென்றேபதைப்பவவர்தமைவேதங்
கற்றதொழுகுலத்தொருவன்கரணமைத்துக்கழறுவான்

அந்தணரிப்பொலன்றிருவுக்களித்தமணிக்கேழூர்
தந்தனர்யார் துமக்கிதயங்கரவா துசாற்றும்மெனச்
சிறந்ததெளிதருகருவூர்தீதவரினநன்கயாடிப்
புத்திரிபிரிதிருவிலன் பொறுத்தவனன்கினைனென்றார்.

எள்ளிமதியிலிர் திருமால் மக்களினத்தின் னென லுந்
துள்ளியெழுந்தனரிதயந் துடித்தனநிந்தனையறையுங்
கள்ளியநெஞ்சின லுலகுக்கேலாமைகமுறுகின்ற
ன்னளிருளிலேதியற்றானலி துமென்றணுகலுமே. (கஉ௦)

மீட்டுமறைக்கிழவனவர்தமைவிஷக்கிமெய்த்தவத்திர்
தோட்டுளபத்திருமாயன் சுடரிழைநல்கினனென்றிர்
கேட்டிமொநீண்டவையிற்கேசவனின் றுரைத்திடுமே
மீட்டுமருமுனிவரர்நீர்யாங்களுநிற்பணி துமென்றான். (கஉ௧)

மட்டகலம்புனை துளபமண முயிர்க்குந்திருவரங்கப்
பெட்டகமுள்ளுறவேதப்பெரும்பொருளேயிருங்
புட்டகவுபெறவளித்த தலகறியுமாறுவணப்
புட்டகவீண்டிருவிசுமயிற்போர் துபுகலுதிபென்றார். (கஉ௨)

கோமளித்தோதியவேதங்குலவுகருவூர்த்தேவர்
தாமளித்தோமறனோற்றதவத்திலுயர் தவர்தம்பாற
றேமளித்தோடவிழ்துளபச்சிகழிகையோடணியாரம்
யாமளித்தோமெனவரங்கரிசைத்தனர்விண்ணிடநிலைத்தே. ()

கொத்தேறுமலரயனுங்கோமகலுந்தானிறஞ்ச
நத்தேறுகரத்தரங்கர்நவிற்பிவிசும்பிடைநின்றார்
சித்தேசர்புகழ்கருவூர்த்தேவர்சகமேற்சுவர்க்கப்
புத்தேளிர்கற்பகப்பைம்பூமாரிபொழியநின்றார். (கஉ௩)

விண்ணமரும்பசுந் துளபயிலைந்தமாதவர்தமையுந்
தண்ணமர்பாருலகில்வினோதம்பியின்மாதவர்தமையுந்
பண்ணமர்தொன்மறைபாடும்பாகவதர்முதலாயோர்
பண்ணமரவீழ்ந்துமுனம்பெருஉக்கொண்டிவணங்கினார். (கஉ௪)

விட்பாகசாதன்னுமவேதலிரிஞ்சனும்பொற்றும்
விட்பாகசுண்ணிகாட்சிபுரிந் துமறைந் துழிகெஞ்சிர்
விட்பாகமம்பயிலும்பெருமானன்பினர்ப்பரவி
விட்பாகவதர்கலிந்நிமுகநயக்கினலி. (கஉ௫)

குவித்தகரத்தினராயாங்குயிற்றுபெரும்பிழைபொறுத்தி
ரவித்தபுலத்தினிரென்றர்க்காயிடைபன்பளித்திசைதேர்
கவித்தலைவரவனொருவிக்கடலுங்கமுதலியவற்

பவித்தகர்ப்புரியினைவற்பரவியிருந்தனர்சின்னாள். (கௌ)

செல்காலத்தெதிர்காலத்திறனுணர்ந் துசிவயோகம்
பல்காலமிழைத்துவிருட்பரஞ்சுடரைப்பார்த்திருப்ப
வெல்காலநெறிபிறழ்ந்தவேதியர்குழீஇயிரவி
யில்காலமிவர்குவருமில்லுழைவந்திறுத்தனரால். (கௌ)

வந்தவுயர்குலத்தினரைமாணக்கரெதிர்வணங்கி
யந்தணர்சமாதியினையடைந் துகருவூர்த்தேவர்
சின்னையொருங்குறவெழுதுதிபமொத்தாரெனவிராத்துத்
தந்தமினிந்தனையறைந் துசார்ந்தனர்வேந் துறைகோயில். (கௌ)

சயதரசெம்பியர்கோவேதயங்குகருவூர்த்தேவ
னுயர்குலத்திலுதித்துமிழுறுவாமமியற்றுகின்ற
னியமமிதுபுரிசுகரைநீப்பதியல்பென்றார்க்கு
மயர்வறநோற்றவர்த்தமிழ்த்தல்வறிடென்றான்வயவேந்தன். (கௌ)

வேதியரித்திறனிழைப்பவேதமியற்றியதுண்டே
னீதிதிமம்பினர்த்தடியுரிருபனேரிருபனென்ப
சோதியிதுசோதித்தபின்னுமனுச்சொற்றமையாற்
சாதியினுக்கேற்றபெருந்தண்டமிழைக்குதியென்றார். (கௌ)

தாபதரைச்சோதிப்பிற்றவவலியிற்கண்சிவந் து
சோப்பிசுஞ்சாபமிடிற்றொலைக்குகர்யார்சொன்மினெனும்
பூபதியைப்பார்த்திடம்பம்போர்த்தபுற்த்தொழுக்கினன்வெங்
கோபவுரையாமதுமேற்கோடுமெனக்கூறினார். (கௌ)

செல்வர்கருவூர்த்தேவர்சித்தரருந்தவத்தொன்னும்
பல்வினோதம்புரியும்பான்மையுட்மேன்மையாயுண்டான்
வில்வவேணியர்கூடவினையாடும்தந்தகர்கீர்
சொல்லுதெதுகளவாக்குந் துகருவூர்த்தேவன்செல்வன்

நீலிர்கலிற்றியதறிதுமெனநிறுபன்க்கியவை
மேலியருகையரொடுமெய்த்தவர்கைவிடனுய்த்தே
யோவியமொத்துறங்கிவிழித்துவகனியல்புறப்புகை
காவிமிடற்றோர்புரிபுகாலையிற்காவலனடைந்தான். (கருவூர்)

அடைந்தவரையனையவனையம்ரரையெண்ணுதருளிற்
றடைந்தமனத்தினராய்வந்தனையாற்றியுற்றியபின்
மிடைந்தவர்ப்பார்த்திதுபோதின்மேலியதென்னெனவிது
முடைந்துபனிப்புறவேந்தனொடுக்கியிறைஞ்சினனுரைத்தான்.

வேறு.

மாதவமுனித்தலைவரிற்பணியவந்தனன்மன்றத்தலைவர்தம்
மொடெனவஞ், சோதனைநிமித்தமிஃதென்றுளநகைத்தருஞ்
தொண்டிபுரிமாணவர்தமை, மேதகவிளித்தரியமாமுனிவர்தாமு
யலுமெய்த்தவவொடுக்கமுநனி, யேதகமிடத்துளசிற்புயிவை
காட்டுமெனவெய்தியறிவிப்பவிறையும். (கருவூர்)

ஆண்டனுகிவேண்டியவருந்தவயிருந்தவர்கங்குழையவா
ற்றுகிறனுங், காண்டநிறைகுண்டின்ககரங்கெழுமுதன்குதுவரா
டைகலையாதனமிகப், பூண்டிலகுசுண்டிமணிபுதிசெவபூசைபுரி
புண்ணியருகண்ணுமிடனு, மாண்டகுசிவாகமபுராணமவைகற்
றியயம்வைப்பவயிருக்கைபலவும். (கருவூர்)

அங்கிவளர்குண்டமணிமண்டலமருக்கியமெர்டாச்சியநிறை
த்தகுடநீர், தங்குசலசங்குலவுதந்துபொதிகும்பகவதானியநூற
றியவீத், தங்கமுறுமாயமுதற்குசைசமித்தரிசினர்வையசுருக்
கொடுவிரும், பைங்கனிபுழக்குவைகளாறுசுவையுண்டிமுதலாய
வைபரித்தவிடனும். (கருவூர்)

ஐந்தெனவிதித்தசிவதிக்கையுபதேசதசகாரியமையந்திரி
புறச், சிந்தைதெளிவந்திடவினாவிடைகொடுத்தொருவருக்கொ
ருவந்தேர்ந்துபுகரும், பந்தமறுமுத்தர்முதலாயவயிருக்கைகளும்
புறத்திசயித்துவளவ, ஐந்தைதமியேன்குறைபொறுத்தரு
கொடுவிரும்பிறைஞ்சினனுமிருந்தவர்க்கொல்லார். (கருவூர்)

வல்லியமுயர் தத்கொடி மன்னவமனைக்குலவர் வாழ்மனைக்
டோறுமருவி, யொலலைவருகென் தவனர்புட்கொடுதெகானமது
ஐறுதசை நூறுபுலவும்; புல்லியபுலைக்குடி லெனத்தி கழ்வகண்டி
தைபொறு துவிழிசிறியிதுபோ, தெல்லிருமயற்புலனி லெகுதிநி
ருக்கிலுறுதண்டமுமினிப்பெறுவிரால். (கச0)

சுனர் புரிவித்தொழிலியற்றினரிருத்தவரையேசுமொழி
பேசிவறிதே, தானெமையவர்க்கொடுசபித்திடமனக்கவடுதங்கு
தறுகட்கொடுமையே, யானதுகிளத்தினிர்மறைக்குலம்விடுத்த
னிரகற்றினிரொழுக்கின்வழியே, கானிடையயற்றினைவளர்க்கு
திர்நுடக்குறுவுகானவரெனக்கழறியே. (கச1)

நீத்தவரைநீத்தவரைகேர்த்திருபதந்தொழுதுநீசருறவா
சுலெனவே, பூத்தைவெறிதுற்றமதுவார்த்ததடமுங்கடமுமுனு
ணவுமாயுறுதலாம், நீத்தெறுவனத்துறைகிராதொடுசேர்யி
னெனவோதியவராயமொருவி, மாத்தவவடைந்தனன்மறைக்
குலமடாதினியவர்க்கெனவகுத்துரைசெய்தான். (கச2)

வேறு.

உரைசெய்தநிருபனைப்பார்த்தோரைந்துமவென்றுயர்ந்தார்
கரைசெய்துமணிகொழிக்குங்காவிரிகாட்டுமறைவேந்தே
திரைசெய்தகடலுலகிற்செயற்கரியதியவினைப்
புரைசெய்தாலும்பொறையிற்பரித்தளிப்பதேபுகழாம். (கச3)

காவலன்காவாதொழிபிற்காரொடுபைங்குழுறங்கும்
பூவருவேதியரோதிபொன்றுமாபயங்குன்றர்
தேவர்சிறப்பொடுபூசைசிறையென்றாற்சிறையாமே
யாவரையும்யாவையையுமின்றளிப்பதேயறளும். (கச4)

ஓத்தினையோதியுமறையோராயிருந்துமுபரிடதம்
பாத்துணராப்பொதுவுணர்வுபற்றுவார்பற்றவரை
நீத்திகழ்வரவர்கழருவுளநிகழ்வையாராயார்
காத்திருப்பிகலிற்றறிஞர்க்குவதற்காளாயினார். (கச5)

யாதுபுரியினும்பொறுப்பதிகையரசர்க்கெனவிதைஞ்சி
யாதுபுரிருதலெனவேந்தகன்றனஞ்னைவலிருள்போ
யோதுமருந்தவருமிழுஞ்செயுமுற்றங்கிருண்மைப்
போதுசிறைத்ததுஞ்சையாப்பொருத்தினன்செங்கதிப்படுத்தின

கறைகெழுமாழனிழிடற்றூர்களைகழந்தேசவழி மலகின்
மறையவரின் றடைகின்றூரென்பன முங்கலவார்த்தை
யறையவரிநீருலகிலறிவிப்பான்போலெழுந்து
முறைமுறைவைகறையின்மறைமுகநதுமுழங்கியசங்கதம். (கௌ)

ஆதித்தனெழுமமையத்தந்தணர்த்தத்திற்குமுயிச்
சாதித்தன்மையைநீங்கிச்சாதித்தன்மையனாகிப்
போதித்தாரணிதிணிதோட்டபரவலற்குமரையெல்லாம்
பேதித்தாரணியமுறப்பரிவித்தான்பெரிதுமென்றே. (கௌ)

ஏற்றவனையுறந்தண்டமிழ்த்திதுபோழ்தெல்லோரும்
வேற்றொருநன்புலத்தடைதலவியப்பெனவான்பொருளைகதி
யாற்றொருதீர்த்தடைந்தாரருந்தவரன்மடைகின்ற
பேற்றினையோர்ந்திலர்வேதம்பிதற்றியிராந்தரெலாம். (கௌ)

முற்றுமுருந்தவத்தினருமுறிதிரையாம்பிரவதியி
னுற்றனரவ்வுழியடர்ந்துநெருங்குமறையோரையுளர்
துற்றபுலப்பகையெனககண்டகன்றுசுடர்க்கோயில்புக்கார்
மற்றவர்கண்மருண்டுதிசைமயங்கிமறுகிடைநின்றார். (கௌ)

கங்கைபுனைவார்கோயிற்கலந்தகருவூர்த்தேவர்
பொங்கருன்கூர்சிவயோகம்புரிந்ததுமுற்றியதேயோ
வங்கவரன்போதவமோவாதரமோயாதுகொல்லோ
தங்கைகொடுத்திருவுருவைத்தழுவினாசரணடைந்தார். (கௌ)

படர்ந்தெழுதுநதுயியார்த்தபனிமலர்சின்னினவானங்
கிடந்தகடற்புவிசுழிமிக்மெழியித்சயம்வினைத்த
தொடர்ந்தமறையவர்துளங்கித்துகடர்ந்ததுயவரை
யடர்ந்தனமென்றழுதுவிழியருவிசொரித்தரின்றார். (கௌ)

எங்குற்றீர்துகடர்ந்தீரிதுதெரியாதிடரிழைத்தே,
மங்குற்றேகரகிலென்றேவருந்துமன்றயவர்த்தேறத்
தங்குற்றீர்கருவூரார்தமதுகுலமாதலினு
வங்குற்றீர்மிரித்ததெனதுவன்மவிசும்பிடைவாரணி. (கௌ)

மறையுயிர்த்தாரழல்வேள்வீவளர்ப்பவரும்கிழனுங்கிக்
கழையணக்கர்கோதாருங்கணத்தர்மணிசூயிற்றுமறை
யறைமழற்றுண்மலரிலருச்சனையாற்றியாதிசைவத்
துறைகெழுமாகமச்சலதிதுணைத்துசுகோதயரானார். (௧௫௪)

வேறு.

அந்தணர்தொகுதிவாழ்கவானினந்தழைகமாரி
சந்ததம்பொழிகைசவந்தலையெடுத்திடுகவேந்த
ரித்திரதருவினோக்கவெம்பிசானன்பார்குழக
சிந்துவெண்டிறைநீர்ஞாலந்திருமகள்வளர்கமன்னோ. (௧௫௫)

வெண்டிறைநீறுபாரில்விளங்குகமிளிர்செவ்வேணி
பண்டர்நாயகனார்நாவைநதெழுத்தருளினைக்கப்
பண்டைநான்மறையுமாகமக்களும்படர்கவெங்குந்
தொண்டருந்தொண்டர்சாற்றப்புராணமுஞ்சூழந்திலங்க. (1)

ஞானதேசிகர்சீர்மக்கநாற்பெருங்கவிதைசூழ்க
தேனலர்ப்பொழில்சூழ்வஞ்சித்திருநகர்வளஞ்சிறக்க
வானவர்நாதன்சைவளப்பெருந்திருவினோக்க
தானமுஞ்சமயமாதுத்தலத்துளொர்யாரும்வாழ்க. (௧௫௭)

கருவூர்த்தேவர்கதிபெறுசருக்கம்முற்றுப்பெற்றது.

ஆகசருக்கம் ௨௬-க்கு திருவிருத்தம்-௧௧௨௬.

கருவூர்ப்புராணம் முற்றிற்று.

மெய்கண்டதேவர்

மெல்லடிவாழ்க.

சிவஞானயோகிகள் திருவடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

—0—

கருவூர்ப்புராண வசனம்.

காப்பு.

வஞ்சிவனத்தின்வளங் கூறுவாமதில்வாழ்
குஞ்சரத்தின்பாத முளங்கொண்டு.

புராணவரலாறு.

கலைமாமதிசூடியகடவுள் கடல்குழலகத்திடையமருந்
தலமான்மியத்தையருணந்தி தம்பாலுணர்ந்தசனற்குமரன் ,
சொலவாககதுதேர்வியாசமுனி சூதர்க்குரைப்பவவர்வழிச்சேரீ
பலமாமுனிவர்தொழுங்கருவூர்ப் பசுபதிசப்பெருமானே.

கருவூர்த்தலமான்மியமானது திருபாசமுத்திரமாகிய திரு
நந்திதேவர் சனற்குமாரமகாரிஷிக்கும், அவாவேதவியாசமுனி
வருக்கும், அவர் சூதபுராணிகருக்குந் திருவாய்மலர்ந்தருளிய
பதினெண்புராணங்களுள் பிரமகைவருத்தமென்னு மகாபுரா
ணத்திலே சிவகேசுத்திரகாண்டத்திலே னூற்றொன்பதாம் அந்
தியாயத்திலே கூறப்பட்டுள்ளது.

இரண்டாவது,

வராககிரிச்சருக்கம்.

மகவாயுயர்காசிபமுனிதன் மரபிலுதித்தவீராகமுனி
மிகவேயோகசித்தியினை விரும்பிச்சிவபூசனையாற்றி
யிகலொன்றின்றிமுத்தியினை யெய்தும்வராககிரிச்சாரற்
பகலோனுழையப்பொழிந் கருவூர்ப்பசுபதிசப்பெருமானே.

முனிபுங்கவராகிய சூதபுராணிகர் ஒருநாள் ஐயிசாரணி ப
த்தை யடைந்தபொழுது சவுனகாதிமகாரிஷிகள் வந்தனவழி
பாடுசெய்து வஞ்சனாரணியமாகிய கருவூர்மான்மியத்தைமுன்
னொருகாற்கேட்டி மமைவுபெற்றிலோம் மீட்டிந்திருவாய்மலர்ந்
தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்யச் சூதபுராணிகர்
சொல்வராயினார், வெண்கொற்றக்குடையினையுடைய சேரரா
ஜனால் அரசபுரியப்பட்டகொங்குநாட்டிலே கருவூர், பேரூர், அவி
நாசி, பவானிகுடல், திருச்செங்கோடு, திருப்பாண்டிக் கொடு
முடி, திருமுருகன் பூண்டி, வெஞ்சமாக்கூடல், முதலியபலதலன்
களும் தென்புறத்திலே வராககிரியென்னும் மலையுமிருக்கின்
றன. அவற்றின்வளமைசொல்லுதற்கரியன. அம்மலையிடத்துப்
பற்பலசித்தர்களும் முனிவர்களும் உசித்தலினாலும் சிவபெரு
மான் திருக்கோவில்கொண்டெழுந்தருளி யிருத்தலினாலும் சி
ரேட்டமுட்மைபெற்றது. அதன்வரலாறு சொல்லுதுங் கேட்
யீர்களாக. காசிபகோத்திரத்திலே துறவறத்திற்சிறந்தவராகிய
வராகமுனிவரென்பவர் ஒருவரிருந்தார். அவர்சரியாபாதம் கிரி
யாபாதங்களில் வல்லவராகிச் சிவயோகம்செய்தற்கு நல்லதல
ம்காடி இந்தக்கிரியை அடித்து வன்னி மரத்தருகில் சிவஸங்கமொ
ன்றுதாபித்து பூசித்துவந்தார். சிவபெருமான் பிரசன்னராய்
யாதுவேண்டிவதெனவினவு, பெருங்கருணைத்தடங்கடலே? உம
துதிருவருளால் சரியைகிரியையெனனும் இரண்டிபாதங்களு
முணர்ந்தேன். சிவயோகத்தை அடியேனுக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்
தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்யச்சிவபெருமான் கி
ருபைகூர்ந்து வராகமுனிவனே? யோகமானது இயமம், நியம
ம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாழ்னை, தியா
னம், சமாதியென எட்டக்கங்கனையுடையது. என்று அதன்விரி
வையும் திருவாய்மலர்ந்தருளி இம்மலையானது யோககிரியாக
ஆகியிலேயே படைக்கப்பட்டதாதலின் இதனிடத்து நீயோக
சித்திபெற்றுமுத்தியடையக்கடவை. உனக்குயோகசென்னும்
பெயரும் இம்மலைக்கு நீபூசித்தகாரணத்தால்வராககிரியென்னும்
பெயரும் உண்டாகக்கொண்டு அனுக்கிரகம்செய்து மனத்திற்

கருவூர்ப்புராண வசனம்.

தருளிணர். அவ்வாறே வராகமுனிவர் யோசீசராய் முத்தி பெற்றார். இம்மலையும் வராகமலையென்று வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

முன்னுவது,

ஆப்பிராவதிநதிச்சருக்கம்.

வேதம்பரசுங்கிரியிடத்துவிமலையருளேயுருவாகிச் சூதந்தியாம்பிரந்தியென்றுயர்பேர்சூழத்தோயந்தவர்தம் மேதமகற்றிமருங்கிருபாலெண்ணில்சிவத்தானம்மருவிய பாதம்பணியக்கிருபைசெயும்பசுபதிசம்பெருமானே.

ஓர்காலத்திலே மழைபெய்யாதுமன்னுயிர்கள் வருந்தும் பொழுது சிவபெருமான் உமாதேவியைநோக்கி நீவராகுகிரியைச்சூழ்ந்த நாடனைத்து முய்யும்பொருட்டு அக்கிரியினின்றும் உமாதேவியை நதியுருவமாகவரும்படிசெய்யக் கடவாயென்றான். அந்நாபிக்க, அவ்வண்ணமே உலகமாதாவாகிய உமாதேவியானவா வராகுகிரியினின்றும் தமது அருளையே நதியுருவாக ஒழுகச் செய்தனர். அந்நதியினிருமருங்கிலும் பல்லாயிரம் முனிவர்கள் மாவிருக்கமாகவிருந்து தவஞ்செய்தார்கள். அந்நதி அமையின்திருவருளேயுருவாய்வருதலின் அம்பாநதியென்றும், ஆம்பிரமென்கிற பெயரையுடைய மாமரங்களினது நீழலில்வருதலின் ஆம்பிரமாநதியென்றும்பெயர்பெறும். காமதேனுவானது கருவூரையடைந்து பூசிப்பதற்குமுன்னர் இந்நதியையடைந்து இருமருங்கிலுமுள்ள பலசிவத்தானங்களைப்பூசித்தபடியால், இந்நதிக்குப் பொருளையென்னும் பெயரும்உள்ளது. அந்நதிவராகுகிரியினின்று யிழிந்து இருகரையிலுமுள்ள பலசிவஸ்தலங்களையும் வணங்கிக் காவேரிநதியுடனே திருமுக்கூடல்என்னு மிடத்திற்குத்தலைச்செய்யும். அந்நதிக்கரையில் வராகமுனிவரார்ப்புச் சிக்கப்பட்ட யோகலிங்கமென்னுந் தலமுதலாக திருமுக்கூடலீசுவரர், தேவர்கள், இருடிகள், சித்தர்கள், வாலகிலியரென்னும் இயக்கர்கள்; பிராயக்கூட்பிரமன்யர்கள்; பிரமவிட்டுணுக்கள்,

கருவூர்ப்புராண வசனம்.

முதலாயினோர்ப்புசித்த அளவிறந்ததலங்களுள்ளன. அவற்றுள் சந்திரன் குருபத்தினிசாபந்தொலையுப்பூசித்த சோமேசலிங்கமும், அநந்தகணேசனென்னுமொருஇலிங்கமும், வெண்மணலைக் குவித்து அகத்தியர்ப்பூசித்த அகத்தியலிங்கமும், காஞ்சேசன் என்னும் இலிங்கமும், அடுத்தபிரம்புவனத்திலே தெய்வீகஜரி ஷலிங்கங்களும், கொங்கணேசமென்னுந்தலத்தில் கொங்கணேச்சுரன் என்னும் இலிங்கமும், காளீசனென்னுமிலிங்கமும், தாரகாகணங்களாற்பூசிக்கப்பட்ட தாரகேச்சுரனென்னுமிலிங்கமும், வீரபத்திரர்ப்பூசித்த வீரேசனென்னும் இலிங்கமும், விசாலலிங்கம், காட்சிலிங்கம், திலகுலேச்சுரலிங்கம் முதலியலிங்கங்களுஞ்சிறந்தன. அவற்றுள்ளும் ஆதிமாபுரமாகிய கருவூரிலே பஞ்சலிலிங்கங்கள் என்னும் ஐந்துஇலிங்கங்கள் மிகச்சிறந்தன.

அவைவருமாறு:—

க. புற்றிடங்கொண்டெழுந்தருளிய ஆதிநாயக னென்னும் பசுபதிலிங்கம்.

உ. அதன்கீழ்பால் கோடிச்சுரலிங்கம்.

ங. அதன்கீழ்பால் கயிலாயநாதலிங்கம்.

ச. அதன்தெற்கே கரியமாலீசாளென்னுமிலிங்கம்

ரு. அதற்கு அக்கினிதிக்கில் ஆம்பிராந்திக்கரையில் ஐஞ்சுளேச்சுரலிங்கம், என்பவைகளே.

அன்றியும் வஞ்சுளேச்சுரத்துக்குக்கிழக்கே அரசவனத்திலே திருமால்பள்ளிகொண்டருளியதலமும் ஒன்றுளது. அந்நதி காவேரிநதியுடன்கலக்குமிடத்திலே மணியீசன் என்னும் சிறந்தலிங்கமொன்றிருக்கின்றது. இவ்வாம்பிரமாதியொன்று, மணிமுத்தாநதியொன்று, காவேரிநதியொன்று, ஆகமூன்றுநதிகளும் ஒருங்குகூடுதலாலவ்விடத்திற்குத் திருமுக்கூடலென்று பெயர். இக்கனமாகிய ஆம்பிராநதியின் வளங்களையும் அதிலாடுந் தீர்த்திமபேற்றையும் இணைத்தெனக்கூறுதலரிது.

கருவூர்ப்புராண வசனம்.

நான்காகாவது,

சராசரச்சருக்கம்.

மேலாம்பிரமன்றுயில்கூரவிளிந்தசரத்தோடசரமேலாம்
மாலாய்ப்படைக்கக்கருதிவெண்ணெய்வரையின்பாக்கர்ச்சரபி
தவம், கோலாநின்றசராசரத்தின்சுவறிநோக்கிச்சிருட்டிசெய்
து, பாலாற்பூசைபுரித்தேத்தும்பசுபதிசப்பெருமானே

உலகத்தின்கண்ணுள்ள நால்வகையோனி யெழுவகைத்
தோற்றமாகிய சராசரங்களனைத்தும் பிரமதேவரானவர் தயில்
கூறும்இரவில் அந்தரப்பிரளயத்தினு லழிவுபெற்றன். "பிரம
தேவர்துயிலொழிந்து சராசரங்களின் விளிவைநோக்கிப் பெரி
தும்வருந்தி முன்போலமறுபடியும்படைக்கத்தொடங்கினார். அத்
தொழில்கைகூடாது இடர்ப்பட்டு அதனைவிடுத்துக் கைவையங்
கிரியிலே சிவபிரானேநோக்கித்தவஞ்செய்தனர். அதன்முன்ன
ரே சிவபெருமான்சிருட்டியை நினைந்தபொழுது காமதேனுவந்
துவணங்கியது. அதனைநோக்கி நீழியின்கண்சென்றுபிரமதே
வனைப்போல் சிருட்டித்தொழிற்செய்யக்கடவாயென்று ஆஞ்
ஞாபித்த விடைகொடுத்தனுப்பினார். பின்னப் பிரமதேவருக்குப்
பிரசன்னராகப்பிரமதேவரானவர் அடியேன் துயின்றமையால்
சராசரங்கள் அழிந்துபோயின. அதனுற்பாவமுமறதியும் சம்ப
வித்தன. அப்பாவம் திரும்பொருட்டுஞ் சிருட்டித்தொழிலை
வரும்பொருட்டிந் தேவரீரை அருச்சிக்க விரும்புகிறேனென்று
விண்ணப்பஞ்செய்ய, எம்பெருமான் அங்குனடே ி ஆரபிரா
நதிக்குவடையிலுள்ள கருவூரையடைந்து அங்குநம்மைபூசிப்
புரையாகவென்று அருளிச்செய்தார். அவம்பூசித்தவாறும் சிருட்டி
பெற்றவாறும் பின்னர்க்குறப்படும் அதுநிற்க, மூன்விடைபெ
ற்றகாமதேனுவானது பூலோகத்திலே தென்றிசையையடைந்து
தவஞ்செய்யநல்லதலம்போதென்று நாடுங்காசையில், ஓராதமகா
ரிஷியானவர் அதனையெதிர்த்து, தேனுவே? ஆம்பிராநதிக்கரை
யில் வஞ்சுளாரணியமொன்றுள்ளது. அங்குச்சென்றுதலும்புரி

வையாயின் இஷ்டசித்தியெளிதிற்பெறுவாயெனக் காமதேனு வரர்க்கிரியையுதித்து அங்கிருந்தும் ஆம்பீராதிக்கரையினுள்ள புவதலங்கிலையும் உணங்கி வஞ்சிவனத்தைக்கண்ணுற்று நாரதர் மொழிப்படி தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தது. ஓர் நாள், காம தேனுவே? இத்தவஞ்சிவனத்திலே ஒருபுற்றினிடத்திலே பாத லத்தினின்றித்தோன்றிய ஆதிவிக்கமென்னும் ஒருமகாலிங்கம் இருக்கின்றது. அதனைப்பூசிப்பாயாகவென்று ஆகாயத்தினின்றும் ஒருவாக்குளமுந்தது. அவ்வாக்கின்படியேசென்று புற்றி னிடத்தேழுந்தருளியிருக்கும் சிவலிங்கப் பெருமானைக்கண்டு அத்தியுத்தபரவசமடைந்து அந்தமகாலிங்கத்துக்கு பால்முத லியஉபகரணங்களால் அபிடேகனைவேத்தியமுதலியன செய்து வசித்துக்கொண்டிருந்தது. பின்னர் ஓர்நாள் சிவலிங்கப்பெரு மானது திருமுடியின்வாமபாகத்திலே தாமதேனுவினது காற் குளம்புபட்டி உதிரஞ்சொரிந்தது. அதனைநோக்கி, ஆ, கெட் டேன் இதைக்கென்செய்வேனென வருந்தாநிற்புழி, சிவபெரு மான் பசுவே? உன்மீதுபிழையில்த் அதுவது திருவிளையாட் டானிகழ்ந்ததாநீலின் அதற்காதீவருந்தற்க. இன்றுமுதல்நீபூசி த்தகாரணத்தால் எம்மைப்பசுபதிராயகொன்று முப்புவனங்க ளும் போற்றக்கடவன. நாம்இருக்குயிவ்விடத்திற்குத் தென் றீழ்த்திசையிலே சராசரங்களின் அடிச்சுவடுகள் அடையாளங் களாகவைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிரளயங்கள்தோறும் பிரம தேவன்முதலாயினோர் படைத்தற்றொழிநிலை நமதனுக்கிரகத்தி னால் அவ்வடையாளங்களைநோக்கியே செய்யாநிற்பர் நீயுமங்குச் சென்று நம்கைச்சித்தித்தால் படைக்குமாற்றல் பெறுவாய் என்று அருளிச்செய்து மறைந்தனா. காமதேனு அவ்வாறே தென்றீழ்த்திசையையுடைந்து சராசரங்களின் அடிச்சுவடுகள் இருத்திலேநோக்கிச் சிவத்தியானஞ்செய்து படைக்கத் தொடங் கிற்று. சராசரங்களைத்தும் பழமையோலவே படைக்கப்பட்ட டன. அவைகளின்புதிப்புகிரித்தம்வடதிசையிலேவெண்ணெய் மலையென்று ஒருமலையங்குத்து அதன்மீழ்த்திசையிலேதேனு

கருவூர்ப்புராண வசனம்.

தீர்த்தமென்று ஒருதீர்த்தமகழ்த்து சிலகாலம்சிவார்ச்சனை செய்
துகொண்டிருந்து பிள்ளைர் கவர்க்கலோடஞ்சென்றது. வெண்
னெய்மலையானதுதரிசிப்போர்க்கு இட்டசித்திகளைவேண்டிகார்
வேண்டியவண்ணங் கொடுப்பதுமன்றி உட்டினைகாலத்தும்தண்
ணென்றிருத்தலால் அதன்பெயரை விளக்கும்.

நீதாவது,

அலங்காரவதிச்சருக்கம்.

மண்ணின்மீதுசிவதலத்துள்வஞ்சிவனமேசிறந்ததென
வண்ணலருளவலங்காரவதிக்கேட்டிந்தத்தலனைடைந்து.
பெண்ணினல்லார் தம்மோடும்பிரசுடலர் நயச்சிவபூசை
பண்ணவவட்டுப்பாகமருள்பசுபதீசப்பெருமானே.

கையையங்கிரியிலே எழுந்தருளியிருந்த எம்பெருமானேஎம்
பிராட்டியெழுந்தவணங்கிச் சர்வலோகைகநாயகரே பலவித
மாசிய தவங்களினும் உயர்ந்ததாய் செய்தற்கெளியதாயரிசு
பலனைத்தரத்தக்கதவம்யாது,அதனைத்திருவாய்மல்லந்தருளவே
ண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்யச் சிவபெருமான் எல்லாத்
தவங்களினுஞ்சிறந்தது சிவார்ச்சனைசெய்த ஸோண்டேயாமென்
றருளிச்செய்தனர். மகாதேவியார் மீட்டும்வணங்கி அடியார்
சிவபூசைசெய்தல்வேண்டும். எந்தவிடத்திற்செய்வது விசேட
மாகுமென்பதனையும்,அருளிச்செய்யவேண்டுமென்றிரப்பமகா
தேவரானவர் வஞ்சனாரணியஞ்சூழ்த்தகருஆரே ஆதற்குத்தக்க
தலுமென்று அனுக்கிரகஞ்செய்தருளினார். உமாதேவியார் வண்
ங்கவடைபெற்று இலக்குமி சரஸ்வதிமுதலிய சேடியர்கள்நூ
அலங்காரவதியென்னும் பெயரோடு பூலோகத்தைப் படைந்து
வஞ்சனாரணியத்திலேசென்று ஆம்பிராவதித்திழிலெகிதிப்பது
புரணஞ்செய்து திருநீறுஅக்கம்ணிமுதலிய சிவசின்னத்தரித்து
ஆகமவிதிவழி மற்பசுபதிகாயககாய்ப்பூசித்தார். இலக்குமிசரஸ்
வதிமுதலிய தேவபாதாளமும் பூசித்தார்கள். சிவபெருமான

அலங்காரவதியார்பூசையையுவந்து அவருக்குப்பிரியாவரத் தந்தருளி யுடனிருத்தினார். மற்றதேவமாதர்களுக்கும் அவரவர் விரும்பியகூரங்களைக் கொடுத்தருளினார்.

பிரமச்சருக்கம்.

வையம்படைக்குமாற்றலினை மறந்துமலர்மெல்லனைக்கிழுவன் துய்யவரம்பெற்றொருவேள்விதொடங்கிச்சொல்லின் கிழத்திமணஞ், செய்யச்சிருட்டிதந்தவன்செய்தீர்த்தமுவர்துபடியுனர்க்குப், பையப்பழுக்குமருட்கணியேப்சுபதிசப்பெருமானே.

முன்னர்க்குறியபடி பிரமதேவரானவர் ஸ்ரீகயிலாயத்திலே சிவபெருமானிடத்திலே உத்தரவுபெற்றபின்னர்க்கருவூராயடைந்தார். பாவங்களுக்குப் பகையாகவொழுகும் ஆம்பிராசுதயிலேமூழ்கி விழுதியுருத்திராக்கமுதலிய சினைகள்தாங்கி ஆதிலிங்கப்பெருமானைமெய்யன்போடுவிதிப்படிபூசித்துக்கண்களானந்தவருவிசொரிய மெய்யுரோமானுசிதங்கொள்ளாததழுதழுப்பகின்று பலவாறுபுகழ்ந்துதோத்திரித்தனர். சிவபெருமான்தோன்றி வேண்டியவரங் கேட்பாயாகவென்று திருவுளர்பற்றப்பிரமதேவரானவர் ஆண்டவனே? யான்றுயின்ற காலையில் சராசரங்கள் அழிந்தமையானேரந்தபாவமும்,யானே மூதல்வனென்றுள்ளுள்ளத்தேயெழும்புமகந்தையும், படைத்தற்றொழிலை ஒவ்வோர்காலத்தில்தற்குமபொச்சாப்பும், நீக்கியருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கச்சிவபெருமான் அங்குனமேவரத்தந்தருளி மற்றுழ்பிரமதேவனா நோக்கி இவ்விதத்துநீயொரு வேள்விபுரிந்து கலைமாதைமணந்து படைத்தற்றொழிலைச்சய்திருந்து, பின்னர்கின்றிலக மடைவாயாகவென்று பணிதனமறைந்தருளினார். பிரமதேவர் அப்பணிதலைமேற் கொண்டு ஆம்பிராசுதிக்குவபக்கே வஞ்சுளேச்சுரத்துக்குக் கிழக்கே பசுபதிச்சுரத்துக்குத்தெற்கே பிரமதீர்த்தமென்று தம்பெயரா

கருவூர்ப்புராண வசனம்.

லொருதீர்த்தமுண்டாக்கி அதன்க்ளாயில்சிலநாள் தவஞ்செய்து
வதிந்து வெண்ணெய்மலைஷையடுத்து அதன்வடக்கேஒருயுக
குண்டருசமைத்து அனேகமுனிவர்களுந்தேவர்களுஞ்சூழவேத
விதிப்படி யவ்வேள்வியைமுடித்துக் கலைமாந்தைக்கலியாணஞ்
செய்து பின்னர்ச்சின்னாள் கருவூரில்வசித்துப் பசுபதிசருக்குத்
திருக்கோவிலசமைத்துத் திருத்தேர்முதலிய திருவிழாக்களும்
நடத்தித்தென்றிசையிலே அரிகரபுத்திரராயும் பத்திரகாளியை
புரதாபிதது வழிபட்டுவந்தார். அவரதுகாதலநிறைவேறியபின்
னர்ப்பிரமலோகஞ்சென்றார்.

—
ஏழாவது,

பதரிவனச்சருக்கம்.

முதியதவத்துவியாதமுனிமுன்னோன்புசமுயன்றெருபால்
வதியநீலதலனருளின்வழங்கவேண்ட வவற்கிரங்கி
நதியின்வடக்கேசிற்றிலையுறியசிறியகணியுமுடைப்
பதரிவனந்தந்தருள்கருவூர்ப்பசுபதிசப்பெருமானே.

பிரமதேவரியற்றிய யாகத்திற்காக வந்திருந்த மகாரிஷிக
ளில் வேதவியாசரொழிந்த மற்றையோர்கள் தத்தம்மிருக்கை
யிற்சேர்ந்தார்கள். வேதவியாசராணவர் நிரந்தரமாய்க்கருவூரில்
வசிக்கக்கருதிப் பசுபதிசப்பெருமானை வந்தித்து உள்ளன்டோடி
தோத்திரஞ்செய்து அஞ்சலியஸ்தராய் நிற்புழிப் பரமசிவம்
வெளிப்பட்டு வேண்டும்வரம்பாடுதென்றுகேட்ப வேதவியாசரீர்
னவர் இறைவனே? உம்மைச்சதாகாலம்பூசித்து நீங்காமலிவ்
விடத்துத்தானே இருத்தல்வேண்டுமென்னும பேரவாவுளதா
யிற்று. அதற்குத்தக்கவிடம்இயமித்தருளவேண்டுமென்றுவேண்
டச்சிவபெருமான் நம்தாலயத்திற்கு உக்கினிதிக்கிலே ஆம்பிஷா
நதிக்குவடகையிலே ஒரு இலந்தைவனமிருக்கிறது. அவ்விட
த்துவதிந்து நம்மையருச்சிப்பாயாகவென்று அருளிச்செய்து
மறைந்தார். வேதவியாசமுனிந்திரதான்வர் அவ்விடத்தைவனத்

துழிச்சென்று அதன் விம்மித்தங்களைநோக்கிவியந்து அவ்விடத்
துத்தமதுசிடரோடும் வசிப்பாராயினார்.

எட்டாவது,

திக்குப்பாலகச்சுருக்கம்.

சீருத்திருவுமுடையவரார்திக்குப்பாலொலுந்தேவா
நீரும்புவுங்கொழியுசைநிகழ்த்தவவரிகடமக்கிரங்கி
யாருமபெறாதவவாடதவியருளுந்தன்மையிவர் துரிதம்
பாரும்விசும்பும்புகழ்கருவூர்ப்பசுபதீசப்பெருமானே.

சிருட்டித்துவக்கத்திலே கருவூரிலே - இந்திரன்-அக்கினி-
யமன்-ஏன்னுந்தேவர்கள், பசுபதிச்சுரணைப்பூசித்து முறையே
கிழக்குத் தென்கிழக்குத் தெற்கென்னுந் திசையாதிபத்தியமும்
பலவளன்களும்பெற்றார்கள். திருமாலுடனே உய்த்தஞ்செய்த
முராசுரனென்பானது மரபிலே அக்கினிபக்கண னென்னும்
அசுரனொருவனிருந்தான். அவனுக்குமிக்கவல்லமையுடையதுற்
சயன்என்னும் புத்திரன்பிறந்து சூலநடைமுதலியன பபின்று
வல்லோனாய்ப் பலவிடங்களிலுஞ்சென்று தேவர்முனிவர் முத
லாயினோருக்கிடுக்கணவிளைத்து வருகையிலொருநாள் நல்விளை
வ்யத்தாற்கருவூரையடைந்தான். அவ்விடத்துப்பலமுனிவர்கள்
சிவபூசைசெய்தலைக் கண்ணுற்றவளவில் அவனது இயற்கைத்
துற்குணங்களனைத்தும் அவனைவிட்டகல அவன்அந்தமகரிஷி
களைப் பூசிப்பானாயினான். அப்பூசையின்வலியான் நிருதியாகித்
தென்மேற்றிசையாதிபத்தியம்பெற்றான். வருணன்பூசித்துமே
ற்றிசையாதி பத்தியம்பெற்றான். வாயுவானவன் திருவாரிலே
நாதன் நிருக்கோவிலைத்திருவலகிட்ட பெரும்புண்ணியத்தால்
வாயுவென்னும்பதவியும் வடமேற்றிசையாதிபத்தியமும் பெற்
றான். சூரபேன்சிவபெருமானுக்கு இரத்தினபாணங்கள் சாத்தி

யலங்கரித்துப் பூசித்தவவலியால் வடதிசையாதிபத்தியம்பெற்றுச் சங்கரிதிபதுமரித்யாதி சித்திக்கோனாயினான். ஸ்சானன்பூசித்துவடகீழ்த்திசையாதிபத்தியம்பெற்றான்.

ஒன்பதாவது,

கடவுளாரூச்சனைச்சருக்கம்.

அலரிசோமனரிபிரமராகண்டலனே முதலமர
ரிலகுமிருமுகணமூவொன்னுந்தமிழ்நாட்டரசரொடு
குலவுமறையோமுகற்றேவர்குழிச்சிவமாக்குறிநிறுவிப்
பலருமபூசைசெயுங்கருவூர்ப்பசுபதீசப்பெருமானே.

மகாவிட்டுணுவானவா திருவாரிலையுடையாடாப்பூசித்து
நுலக்குமிதேவியை மணந்து எவ்வுபியாயுங் காத்தலாகிய அதி
காரம்பெற்றுக் கருவூரிலே திருக்கோவில்கொண் டிருப்பாராயி
னார். வேதங்களானவை பசுபதிநாயகனா வழிபட்டு உண்மை
பேசுதலென்னும் வரம்பெற்று மூவுலகத்தும் வழங்காநிற்பன்.
அனேக ரிஷிகள் திருவாரிலைநாதற்குத் தென்கீழ்த்திசையிலே
வேள்விகள் புரிந்து அளவிறந்த சிவப்பிரதிட்டைகளுஞ்செய்து
வாழ்வடைந்தார்கள். சுப்பிரமணியக்கடவுள் ஆநிலையடிகள்
திருவாலயத்துக்குக் கீழ்பாலும், ஆமபிரமதிக்கு மேல்பாலு
மாகத் தம்பெயரால் தீர்த்தமுண்டாக்கிப் பூசித்தார். அத்தீர்த்
தககளையில் அளவிறந்தவர்கள் தவஞ்செய்து சித்திமுத்திகளைப்
பெற்றார்கள். தாடகையென்பாள் பசுபதீச்சுரர் ஆலயத்துள்ளே
ஒருதீர்த்தம் உண்டாக்கிப் பூசித்து மாரீசனென்னும் பிள்ளை
யைப்பெற்றான். சேரசோழ பாண்டியர்களுள்ளும் மூவேந்தர்
களும் பூசித்துத் திருவாலயத்திருப்பணி முதலாயினசெய்து
கதியடைந்தார்கள். சூரியன் சந்திரன்முதலிய நவக்கோள்க
ளும் பூசித்து வேண்டும் வரங்களைப்பெற்றார்கள்.

பத்தாவது,

சுக்கிரனுபதேசம்பெற்றசருக்கம்.

இச்சைமிசுத்துப்புசுயினிதினற்றவவற்கிரங்கி
மச்சைபோர்த்தவுடலுயிர்கண்மாய்ந்தவிடத்துமெழப்பவல்ல
விச்சையருளியதைக்கசனும்வியாழன்மகனுக்குணர்த்தவருள்
பச்சைசெழும்பும்பொழிற்கருஷர்ப்பசுபதீசப்பெருமானே.

அசுரகுருவாகிய சுக்கிரன் கருஷரிலே பதரிவனத்திலே
ஒரு அக்கினிகுண்டமமைத்து அதன்மத்தியிலே ஒற்றைக்காவில்
நின்று ஐம்புலன்களையுமடக்கிப் பஞ்சாக்ஷர தியானபரனாய்
நூறுவருடம் அரியதவத்தைச்செய்தான். அவனது தவத்திற்
கிரங்கி மஹாதேவரானவர் உமாசமேதராய்த்தோன்றிச் சுக்கி
ரானோக்கி நீ இறந்தோனா யெழுப்புதற்குரிய மிருதசஞ்சீ
வினியென்னும் மந்திரத்தைவிரும்பித்தவஞ்செய்தனை, அதனை
யுபதேசிக்கப் பெறுவாயென்று உபதேசித்து இம்மகாமந்திரத்
தை நின் சீடர்களாகிய அசுரர்களுக்கு உபதேசியா தொழியக்
கடவாயென்று ஆஞ்ஞாபித்து மறைந்தநீளினார். பின்னர்ச்சுக்
கிரன் தனது பதியினையடைந்து வாழ்ந்திருந்தான். சிலகாட்
சென்றபின்னர் ஒருகாலத்திலே தேவர்களுக்கு மசுரர்களுக்
கும் பெரிய உயுத்தமுண்டாகித் தேவப்படையால் அளவிற்ற
அசுரர்கள் மாண்டார்கள். அஃதுணர்ந்த சுக்கிரன் தான்கற்ற
மிருதசஞ்சீவினினுமும் மந்திரவல்லமையால் இறந்தொழிந்த
அசுரர்களைப் பிழைத்தெழும்படி செய்தான். இறந்த அசுரர்க
ளுவிரபெற்றெழுந்ததைநோக்கித் தேவாகள்பயந்து தேவகுரு
வாகிய வியாழனைபித்து நடந்த வரலாறுகூறினர். வியாழன்
சுக்கிரன்கற்ற மந்திரவலியை வியந்து தன் குமாரனாகிய
கசன் என்பவனைநோக்கி நீ சுக்கிரனையபித்து அவன் மனதுக்
கியையவொழுகி மிருதசஞ்சீவினி, மந்திரத்தை உபதேசிக்கப்
பெற்று இங்குவருவாயாகவென்று விடுப்பத் தேவர்கள் அக்
கசனைநோக்கி 'நீ நூற்றைமொழிப்படி மந்திரங்கற்று வருவா

யாயின் நினக்கும் யாகத்தின் கண்ணலிப்பாகம் தருவேமென்று
மொழிந்தார்கள். அவ்வாறே கசனும் சுக்கிரனது இருக்கையை
யடைத்து அடியேன் தேவரீரைச் சரணடைந்தேனென மிகப்
பணிவோடு வணங்கி மொழியச் சுக்கிரன் இரக்கமுற்று நீயா
வன்? இவண்வந்தவாறென்னை? எனவினாவு, கசன் ஸ்லய? யான்
வியாழனுடைய குமாரன் என்பேர் கசன் உமக்கடிமைசெய்
யும்பொருட்டு வந்தேன் என, சுக்கிரன் மனமுவந்து ஆனினா
மேய்க்கும்படி பணித்த பணிவிடையுக்கசன் ஆயிரம்வருடஞ்
செய்திருந்தான். இவ்வாறு ஒழுகுறும்நாளிலே வியாழனது
புத்திரியாகிய தேவயானியென்பான் கசனிடத்திலே பற்றுடை
யாளாய் அவனைத் தினந்தோறுஞ் சோலையிற்சென்று புதுமலர்
கொய்துதரும்படி வேண்டிப்பெற்றும், யாழ்வாசிக்கக்கேட்டு
மகிழ்ந்தும் காலங்கழிப்பாளாயினான். கசன் மிருதசஞ்சீவி மந்
திரத்திற்காகக் குருபணிவிடைசெய்து வருதலையுணர்ந்ததைத்தி
யர்கள் பொறாராய் அவனைக்கொன்று புலிக்கிராயாக்கினார்கள்.
அன்றிரா கசன்வராமையால் தேவயானி சுக்கிரனிடத்து மொ
ழியச் சுக்கிரன் உணர்ந்து மிருதசஞ்சீவி மந்திரத்தாற்கசனை
வரவழைத்தான். மற்றொருநாள் தைத்தியர்கள் அவ்வாறே
கசனைக் கடலிலமிழ்த்திக்கொன்றார்கள். அன்றுந் தேவயானி
வேண்டுகோளால் சுக்கிரன் கசனை எழுப்பினான். பின்னொரு
நாள் தைத்தியர்கள் கசனைக்கொன்று தீயெடுத்து நீறுக்கி அச்
சாம்பரைச் சுராவுடன்கலந்து அச்சராவை ஒருபொன்வள்ளத்
திற்பெய்து சுக்கிரனிடத்துக் கொணர்ந்து உண்ணக்கொடுத்
தார்கள். சுக்கிரன் அம்மதுவை யருத்திக் களித்திருந்தான்.
அற்றைப்பகல்கழிய விரவிற் கசன்வராமையைத் தேவயானியா
வணர்ந்த சுக்கிரன் முன்போல மிருதசஞ்சீவி மந்திரத்தையுச்
சுரித்துக்கசனை அழைத்தான். கசன் சுக்கிரனது வயிற்றிலே
யுயிர்பெற்றெழுந்து அடிகளே! யான் எவ்வாறு வெளிப்படுவ
தெனச் சுக்கிரன் இம்மோசம் தைத்தியர் செய்கையானேர்ந்த
தென்றுணர்ந்து, தன்வயிற்றினிடத்திருக்குங் கசனுக்கு மிருத
சஞ்சீவிமந்திரத்தை யுபதேசித்துத் தன்வயிற்றைப் மீறிவெளி

யில்வரக் கற்பித்தான். அவ்வண்ணமே சுக்கிரனது வயிற்றி
 னின்றும் வெளிவந்த கசுனுவன் அம்மிருதசஞ்சீவி மந்திரத்
 தைக்கொண்டு சுக்கிரனை எழுப்பினான். உயிர்பெற்றெழுந்த
 சுக்கிரன் இனி இம்மதுவையருந்தினோர் சண்டாளராகவென்று
 சபித்துக் கசுனோர்க்கி நினதெண்ணம் முற்றியது. இனி நின்
 னிருக்கைக் கேக்கடவாயென்று விடைகொடுப்பக் கசன்வண
 க்கி விடைபெற்றுச்செல்லுழித் தேவயானி துதித்துத் தன்னை
 வதுவையாற்றிச்செல்லுமபடி வேண்டினான். கசன் தேவயானி
 யைநோக்கி நீ குருபுத்திரியா யிருத்தலி னின்னை மணத்தல்
 தகுதியன்று அன்றியும் நின்றந்தை வயிற்றினின்றும் நீயும்
 நானும் தோன்றினமையால் சகோதரியுமாவாயாதலின் நின்னை
 வேட்டல் முறையன்றென்று மறுத்தான். தேவயானி சினந்து
 கசனே நீ என்றதையின்பாலுணர்ந்த மந்திரத்தை மறந்து
 விடக்கடவாயென்றுசபித்தான். கசன்வருந்தித்தேவயானியை
 நோக்கி நீ வியபசாரியாகக் கடவாயென்று சபித்துவிட்டுப்
 பொன்னுலகம்சென்று தாதையைவணங்கி நிகழ்ந்தவையனைத்
 துங்கூறி அம்மிருதசஞ்சீவி மந்திரத்தை வேறொரு மறைய
 வனுக்குபதேசித்துத் தேவர்கள் வாக்குத்தத்தஞ் செய்தபடி
 யாகத்தின்கண் அவிப்பாகம்பெற்று வாழ்ந்திருந்தான்.

பதினேன்றாவது.

முசுருந்தச்சருக்கம்.

வில்லுவத்தினிலைபறித்துவிமலன்றிருமேனியிலெறிந்த
 டில்லவுணர்வின் முசுக்கலையைப்புவியாளரசுரதயின்மேலாம்
 நல்லவரசாய்முடிபுனையநல்கியாண்டதனிமுதலே
 பல்லவஞ்சேர்பொழிற்கருவூர்ப்பசுபதிசப்பெருமானே.

முசுருந்தச்சக்கிரவர்த்தியானவர்பூர்வசன்மத்திலே குர
 காயிருந்தபொழுது வில்வமரத்திலேறி அதன் இலைகளைப்பறித்
 தீழேயிட அவைசீவபெருமான் திருமேனியிற்பட்ட புண்ணி#

வசித்தால் "அவ்வுணர்ச்சிமறவாதிருகருமவண்ணம் குரகருமுக
மும் மானிடவடிவமும் அருளப்பெற்று அரசனாகப்பிறந்து கரு
வூரிலே அரசசெலுத்திக்கொண்டிருந்தார். அவர் ஸ்ரீசித்தம்பரம்,
திருவாரூர், திருமறைக்காடு, முதலிய பலதலங்களிலும் சென்று
வணங்கி மீண்டுங்கருவூரையடைந்து வசித்தார். அக்காலையில்
தேவேந்திரன் மாற்றலன்போருக்கு ஆற்றாதுடைந்து வருந்து
தலையுணர்ந்து அவனுக்குப்படைத்துணைசெய்து வெற்றி பெறு
வித்தார். அவ்விந்திரன் ஆன்மார்த்தமாகப் பூசிக்கப்பட்ட ஸ்ரீ
தியாகராசப்பெருமானை அவனாற்பெற்றுத்திருவாரூரிலேதாபித்
தார். திருப்பரங்கிரியிலே ஸ்ரீ முருகக்கடவுள் தெய்வயானை யம்
மையைத் திருக்கல்யாணம் செயதபொழுது அத்திருவோலக்
கத்தை கண்டிறைஞ்சிக் கண்களிகூர்ந்தார். பின்னர்க்கருவூ
ரையடைந்து நீதிகோடாதுபன்னாளரசாண்டு முத்தியடைந்தார்

பன்னிரண்டாவது.

தீர்த்தச்சருக்கம்.

ராசிதனிலேகங்கைமணிகன்னிகைப்பேர்த்தீர்த்தமுத
லாசில்பலவாரந்திருத்தலனுமதனுக்கிசையவாங்காங்கே
தேசமலியும்பலபலவார்த்தீர்த்தமதைத்தேயெம்மனோர்
பாசவினையைப்பறிக்கவல்லபசுபதீசப்பெருமானே.

கௌதமந்திரேந்திலே காசிப கோத்திரத்திலே காலவ
முனிவொன்பவ ரொருவரிருந்தார். அவரிடத்துத் தேவத்துதி
யெனனும் முனிவரர்வந்தார். அவருக்கு அர்க்கியபாத்திய ஆச
மனங்கொடுத்து இனியமுகமன்கூறி ஆசனத்தெழுந்தருள்ச்
செய்துவணங்கி தவக்கடலே தேவரீர் எங்குநின்றும் எழுந்
தருளாநின்றீர்? என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய தேவத்துதி மக
ரிவியானவர் தீர்த்தயாத்தினாசெய்துவருகின்றோம் எனத்தேவ
ரீர் சென்றாடியதீர்த்தங்களையும் அவைகளிருக்குந் தலங்களையும்
திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று காலவமுனிவர் வேண்
டத் தேவத்துதிமுனிவர் சொல்வாராயினார்.

கேதாரத்திலே - புட்கரதீர்த்தம்.

காசியிலே - கங்கையிலேமணி கன்னிகைதீர்த்தம்.

பிரயாகையிலே - திரிவேணிதீர்த்தம்.

கையிலே - பிதிர்தீர்த்தம்.

அலம்புதியிலே - வன்னிதீர்த்தம்.

மணிகுடத்திலே - திரிபுட்கரதீர்த்தம், நர்மதை, கோதாவரி,

துங்கபத்திரை, யமுனை முதலிய தீர்த்தங்கள்.

ஸ்ரீபரப்பதத்திலே - அம்பா தீர்த்தம்.

மாளவத்திலே - பாணுதீர்த்தம்.

சததாரணியத்திலே - பிரமதீர்த்தம்.

சீகாளத்திலே - பொன்முகலிதீர்த்தம்.

பிற்பாசகத்திலே - யருணதீர்த்தம்.

திருவாலங்காட்டிலே - சூகதீர்த்தம்.

காஞ்சேபுரத்திலே - வேகவதிமுதலியதீர்த்தங்கள்.

அருணாசலத்திலே - பிரமதீர்த்தம் தூர்க்கைதீர்த்தம்.

விருத்தாசலத்திலே - மணிமுத்தாநகி

சிதம்பரத்திலே - சிவகங்கைமுதலியதீர்த்தங்கள்.

திருவாரூரிலே - தேவதீர்த்தம்.

வேதாரணியத்திலே - மத்தியானமணிகன்னிகை, வேததீர்த்தம்

கோடிதீர்த்தம் முதலியதீர்த்தங்கள்

திருப்புகலூரிலே - அக்கினிதீர்த்தம்.

திருவெண்காட்டிலே - காயத்திரிதீர்த்தம்.

திருச்சாய்க்காட்டிலே - சாயாதீர்த்தம்.

திருக்கடலூரிலே - யமதீர்த்தம்.

சீகாழியிலே - பிரமதீர்த்தம்.

திருமயிலாடுதுறையிலே - காவிரியிலே துலா மாசத்திலே கங்கை

யுதிக்குந்தீர்த்தம்.

புள்ளிருக்கும்வேளூரிலே - சண்முகதீர்த்தம்.

திருவாவடுதுறையிலே - காமதேனுதீர்த்தம்.

திருவீழிமிழலையிலே - கங்காதீர்த்தம்.

திருவாஞ்சியத்திலே - சூரியதீர்த்தம்.

திருவிடைமருதூரிலே-காருண்ணியதீர்த்தம், காவிரியிலேபூசத்
தீர்த்தம்முதலியதீர்த்தங்கள்.

திருநாகேச்சுரத்திலே-முருகதீர்த்தம்.

குமபகோணத்திலே-மாமகதீர்த்தம்.

திருச்சத்திமுற்றத்திலே-வேலாயுததீர்த்தம்.

திருவலஞ்சுழியிலே-வலஞ்சுழிதீர்த்தம்.

திருவையாற்றிலே-பஞ்சநதிதீர்த்தம்.

திருவானைக்காவிலே-சம்புநதி, சந்திரபுட்கரணி, முதலியதீர்த்தங்கள்.

மதுரையிலே-பொற்றாமரை, வையைமுதலியதீர்த்தங்கள்.

கந்தமாதனத்திலே-சேது, தனுக்கோடிமுதலியதீர்த்தங்கள்.

திருக்குற்றாலத்திலே-சித்திராநதிநீர்த்தம்.

திருநெல்வேலியிலே-தாம்பிரவண்ணியிலேசிறுதுழி, துறை, ஏம்
புட்கரணி, சர்வதீர்த்தம்முதலியதீர்த்தங்கள்.

கன்னியாகுமரியிலே-கன்னிகைதீர்த்தம்.

திருவனந்தபுரத்திலே-தர்மதீர்த்தம்.

கேரளத்திலே-பாண்டுமகாதீர்த்தம்.

கோகன்னத்திலே-கோடிதீர்த்தம்.

கொங்குநாட்டிலே-காஞ்சிநதி, குடகநதி ஆம் பிராந்திமுதலியதீர்த்தங்கள்.

கொங்குநாட்டிலே மேற்சொன்ன ஆம்பிராந்திக் கரையிலே
திருக்கருவூரென்னும் திவ்வியசேஷத்திரமானது அனேக தீர்த்த
நங்களுடன் சிறந்துவிளங்குகிறதென்று தேவத்துதி மகாரிஷி
யானவர் காலவமுனிவருக்குத்திருவாய்மலர்ந்தருளிஞர்.

பதினேழன்றாவது, தலதீர்த்தச்சருக்கம்.

சிவமார்வஞ்சிவனத்தினிடைத்திகழாம்பிரமாதியுடனே
நவமார்தேனுமுருகவேள்சுதாமாமுகத்தோன்றாடகையா
மிவராற்கண்டநாற்றீர்த்தமிலகுமரசதீர்த்தமுடன்
பவனோய்தீர்க்குந்தீர்த்தமருள்பசுபதிசப்பெருமானே.

காலவமுனிவர் மீட்டுந்தேவத்துதி முனிவரை வணங்கிச் சுவாமி! அனேக தலங்களைபுந் தீர்த்தங்களைபுகூறி யீற்றிலே ஆம்பிராந்திக்கரையிலே திருக்கருவூரென்னுந் திவ்யசேஷத்திரமானது பலதீர்த்தங்களோடு விளங்குகிறதென்று கூறிவிடுத்த தென்னை திருவுளம்பற்றவேண்டுமென்றுவினவ, நன்றுவினாயினீர் கேட்கக்கடவீனென்று தேவத்துதிமுனிவர் சொல்வாராயினார். உலகத்தினுள்ளே எல்லாப்பதிகளுந்தோன்று முன்னர்ததோன்றி ஆதிபுரியென்னும் பெயர்பெறுகையாலும், பிரம தேவன் கம்பந்தோறும்படைத்தற்றொழில்செய்யக் காரணமாயிருந்து கர்ப்பபுரியென்னுந் நாமம்பெற்றமையாலும், ஓர்விளக்கிலேதோன்றிய பலதீபங்கள் ஒங்குங்காலத்தில் தோன்றிய முறையேயொடுங்கி ஒன்றானுற்போல ஆதிவிங்கமாகிய பசுபதிச்சுரரானவர் தன்னுற்றோற்று விக்கப்பட்ட பலதலங்கள் தாதம் மூர்த்திகளையுந் தன்னுட்கரத்தலினுலே கரபுரியென்னும் பெயர் பெற்றமையாலும், கர்ப்பபுரியினுஞ் சிறந்ததலம்பிறி தொன்றில்லை, அதன்பெருமை தோன்றுமாறு மற்றெல்லாத் தலங்களைபு முன்னொடுத்தோதிக்கர்ப்பபுரியினை யீற்றிற்கூறினாமெனக், காலவமுனிவர் அத்தலனிலுள்ள தீர்த்தவிசேடங்களைச் சாங்கோபாங்கமாய்த் திருவாடம்மலாந்தருள வேண்டுமெனத், தேவத்துதிமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

இந்தக்கருவூரிலே அநந்தந்தீர்த்தங்களுள்ளன. அவற்றுள் ஆறுதீர்த்தங்கள் மிகச்சிறந்தன. அவைவருமாறு:—

க. ஆம்பிராந்தி-இதுதோன்றியொடுங்குங்காறுஞ் சிறந்த தீர்த்தமேயாயினும் வஞ்சிவனத்தெல்லையில் அநந்தி சர்வோத்திருஷ்டமாகையால் மகாதீர்த்தமெனப்படும்.

உ. தேனுதீர்த்தம் - இதுவெண்ணெய்மலைக்குக் கிழக்கே யுள்ளது.

ங. முருகதீர்த்தம் - பசுபதிச்சுரத்துக்குக்கிழக்கே ஆம் பிராந்திக்கு மேற்கேயுள்ள கோபிதாரவனத்திலிருப்பது.

ச. அரசதீர்த்தம் - பதரிகாச்சிரமத்துக்கு மேற்கே ஆம்பி ராந்திக்கையிலே அரசவனத்திலுள்ளது.

ரு. தாடகைதீர்த்தம் - இது ஆதிநாயக ராலயத்துள்ளே பூர்வதிக்கிலேயுள்ளது.

௯. பிரமதீர்த்தம் - இதுவஞ்சுளேசராலயத்துக்குக் கிழக் கேயுள்ளது. இதனை அவ்வாலயத்திற்கு மேற்கே யிருந்ததாகப் புராணத்துட்குறப்படுகிறது. ஒருகால் பூர்வத்தில் பிரம தீர்த் தத்துக்குக் கிழக்கே இருந்தவஞ்சுளேசகர ஆலயமானது நதிப் பெருக்காற் பழுதுபட்டுப்பின்னர் அத்தீர்த்தத்தின்மேல் புறத திற்கட்டப்பட்டிருக்கிறதுபோலும்.

இத்தீர்த்தங்கள் மிகவுய்விசேடித்தவைகளாதலின் இவற் றிலொன்றின் புனலைச்சிரத்திற் புரோகித்துக்கொள்ளினும், தொடினும், உட்கொள்ளினும் சகலபாவங்களையும் போக்கிப் புண்ணியத்தைத்தருமானால் இவற்றில்விதிப்படி நீராடுவோர பெறுமபலனை எம்மனோரால் அளவிடறகெளிதோ? அன்று.

பதிநான்காவது,

கோபிதாரத்துவசன்சருக்கம்.

ழிமிக்குடையவிசாலநகர்மன்னன்கோபிதாரனென்று
மழிவில்புகழோனகத்தியனாரடையவவாயவமதித்து
பொழியுங்கருணைநோக்கிழந்துபொல்லாக்குட்டமோயடைந்த
பழியைத்தொலைத்திருக்கருவூர்ப்பசுபதிசப்பெருமானே.

மிகுந்த வளமைபொருந்திய விசாலஎன்னும் நகரத்திலே திராவிடமரபிலே தோன்றிச் சகலசற்குண சம்பன்னனாகிய கோபிதாரத்துவசன்என்னும் அரசனொருவனிருந்தான். அவன் சிவபத்தி யடியார்பத்தியுடையோனாய் மன்னுயிரகருக்கன்னை போன்று மனுநெறிகோடாது அரசுபுரியுநாளிலோர்நான், சிவ னடியாரிற்சிறந்த அகத்தியமுனிவரானவர் பலமகாரிஷிகள் தம கைச்சூழ்ந்துவர அவ்வரசனைக் காணும்பொருட்டு எழுந்தருளி

அரசனிடத்துவந்தார். அரசன்சிவபத்தாக்கரணயராகிய அகத்தியனையும் முனிபுங்கவர் களையுங்கண்டு எழுந்து வந்தனைவழி பாடுசெய்திலன். ஊழ்வினை அறிவைமயக்குதலால் வாளாவிருந்தான். அகத்தியமகாமுனிவரானவர் தம்மை அவமதித்தலையுந் திருவுள்ளங்கொள்ளாது தம்முடன்போந்த சிவனடியார்களை அவமதித்தற்குப் பொறுதவராய்ச் சென்றவழியேமீண்டு தம்முடனுறையும் பிரமிட்டன் என்னும் முனிவர் பிரானே நோக்கிச் சிவனடியார்களை மதியா தகந்தைகொண்டிருந்த அவ்வரசனைச் சபிக்க நினைந்தேன். இன்றுவிரதகாலமாயிருத்தலினு லங்கனஞ் செய்திலேன், நீபோய்வ்வரசனைச்சபித்து வருவாயாகவென்று ஏவ அவ்வாறே பிரமிட்டமுனிவரானவர் கோபிதாரத் துவசனிடத்துச்சென்று சிவனடியானா அவமதித்திருந்த மன்னவனே? நீ குட்டனோயால் வருந்தக்கடவையென்று சபித்து மீண்டனர். பின்னர் முனிவர்களையாவரும் பொதியமலையையடைந்தார்கள். கோபிதாரத்துவசனுக்கு யாவரும் அருவருக்கத்தக்க குட்டனோயானது மேற்கொள்ள அரசன் துணுக்குற்று நோயின் வருத்தஞ்சுதிக்கலாற்றாது வருந்தினான். அந்நோய்நீங்கும் பொருட்டிப் பம்பலபிராயச்சித்தங்கள்செய்தும் அதுசற்றும் நீங்கிலது. பிணியின் வருத்தஞ்சுதிக்கலாற்றாது நாடுநகரந் துறந்து வனத்திறிநிதருகையில் முன்செய்த புண்ணியவசத்தால் பிரமிட்டமகாமுனிவரது ஆச்சிரமத்தையடைந்தான். பிரமிட்ட முனிவரைக்கண்டு அவரதுபாதங்களில்வீழ்ந்து பணிந்து இறைவனே யான்செய்தகுற்றத்தைப் பொறுத்தருளவேண்டும் என்று பலவாறுவேண்டினான். ஓ? அரசனே நினக்குஇக்குட்டனோய் வரும்படி சபித்தவன்நானேயாயினும் அதனைஎன்மன சோச்சையாகச் செய்திலேன். எனதாசிரியராகிய அகத்திய முனிவரது கட்டளைப்படிசெய்தேன். அச்சாபநீங்கியுய்யவேண்டுமானால் அகத்தியமகாமுனிவரது பாதத்திற்சரணடையக்கடவாயாக என்றுவிடைகொடுத்தார். கோபிதாரத்துவசனுனவன் அகத்தியமுனிவரது ஆச்சிரமத்தையடைந்து அவரதுபாதங்களி லு தண்டாகாரமாய்விழுந்து மனங்கசிந் துருகிப்பணிந்தான்.

அகத்தியமுனிவர் அரசனைநோக்கி மனமிரங்கி, வருதிகோபிதா
 ரத்துவசமன்னனே? சிவனடியார் நிந்தைசெய்த பெருங்கொ
 மும்பாவத்தால் இச்சாபம்பெற்றனை இதுதீரவேண்டுமாயின்
 சேரநாட்டிலே ஆம்பிராந்திக்குவடகையிலேயுள்ள கர்ப்பபுரி
 யையடையக்கடவாயாக, அங்குப்பதரிவனத்திலேவசிக்கும் வே
 தவியாசமுனிவரையடுத்தி அவர்கூறுமாறு ஒழுக்கிப்பிரமதீர்த்
 தத்திலேமூழ்கிப் பசுபதீச்சுரனைப்பூசிப்பாயாகவென்றுதிருவாய்
 மலர்ந்தருளிவிடைகொடுப்ப அரசன்வணங்கிவிடைபெற்றுக்கரு
 ளுடையடைந்தான். அங்கு, பதரிவனத்திலே அடியார்குழாங்க
 ளோடு வீற்றிருந்தருளிய வேதவியாசமுனிவரைக்கண்டு வண
 ங்கியெழுந்து அஞ்சலியஸ்தனாய்நிற்ப அவன்முகநோக்கி வியா
 சமுனிவரானவர் கோபிதாரத்துவசனே நீ இங்கனம் பொலி
 வழிந்து குட்டநோயால்வருந்தி யடைந்தவாறென்னை என்று
 வினாவக் கோபிதாரத்துவசன்சொல்லானாயினான். சுவாமி! அடி
 யேன் செல்வச்செருக்கினாலே சிவனடியார்களாகிய அகத்திய
 மகாமுனிவர் முதலாயினோரைக்கண்டும் எழுந்து வந்தனை வழி
 பாடுசெய்யாதிருந்தேன் அதுகண்டு அகத்தியமுனிவர் பிரமிட்
 டமுனிவரால் இந்நோய்கொண்டுழலுமாறு சயிப்பித்தார். அத
 னுள்ளேந்த இக்கொடுநோயானது எவ்விதபரிகாரஞ்செய்துந்
 தீராது அகத்தியமுனிவரையே சரணமடைந்து அவருத்தாரப்
 படி தேவரீரிடத்து இங்குவந்தேன் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய
 வேதவியாசரானவர் சிவசிவ என்று இருகன்னங்களையும் பொத்
 திச் சிவனடியாராரிந்தனைசெய்த பாவிகளைக்காணவும் பேசவும்
 விதியில்லையாயினும் அகத்திய மகாமுனிவரே பிராயச்சித்தங்
 கூறி இவ்விடத்திற்கனுப்பிய காரணத்தால் இவ்வரசனைப்புறக்
 கணித்தலுங் கூடாதெனவெண்ணி, அரசே! எவ்வகைப்பாவங்
 கள்செய்யினும் அவைகளுக்கெல்லாம் பிராயச்சித்தமுள. குருத்
 தரோகம், சிவத்தரோகம், சங்கமத்தரோகம், என்னு மூன்று
 தரோகங்களும் சாற்றருங்கொடிய மகாபாதகங்களாதலின்
 அவைகள் எவ்வகைச்சாந்திகளாலுந்தீரா நீ அகத்தியமுனிவர்
 அனுஞ்சுப்படி கருவூடையடைந்தமையால் அப்பாவம் நீக்கு

தற்கு உபாயங்கூறுதம்கேள் தினந்தோறும்பிரமதீர்த்தத்திலே
மூழ்கிக் காலைமுதல்மாலை வரையில் பசுபதீச்சுரத்தையும், வெண்
ணைய்மலையினையும், பிரமகுண்டத்தினையும், பிரதக்கணஞ் செ
ய்து, பசுபதிப்பெருமானையும் பூசிப்பாயாக, இவ்வாறு எட்டு
நாட் செய்வாயாயின் உய்வாய் என்று திருவாய்மலர் தரு
ளினார்.

கோபிதாரத்துவசன் அவ்வண்ணமேயொழுதி எட்டாநாள்
சிவார்ச்சனைசெய்து தோத்திரம்செய்கையில் சிவபெருமான்
பிரசன்னராய் அரசன்வேண்டும்வரங்களைக்கொடுத்தருளி மறை
ந்தார். கோபிதாரத்துவசன் மறுவொழிந்த மணிபோல் விளங்
கிச்சின்னான் கருவூரிலேவதிந்து அப்பால் விசாலையென்னுந்
தனதுசுரத்தையடைந்து, அங்குஒருபுத்திரனைப்பெற்று அவன்
ரோண்மேல் இராச்சியபாரத்தைச்சுமத்திப் பின்னர்க்கருவூரை
யடைந்து சிவபுசையே நியமமாகச்செய்திருந்து ஈற்றிலே
முத்தியடைந்தான்.

பதினேந்தாவது,

விபண்டகச்சருக்கம்.

அஞ்சாக்கொடியகொலைசெய்விபண்டகனும்வேடனாதிநைநாள்
நஞ்சார்க்களத்தெம்பெருமான் றன்றிருமேனியிலார்நகைகவரும்
நெஞ்சான்னெருக்கமுண்டிற் பநிகரில்கைலையடைவித்த
பஞ்சானனனெதிருக்கருவூர்ப்பசுபதீசப்பெருமானே.

யமனையொத்துமாக்களது உயிரையும் பொருளையும் ஒருங்
குவருங்கள்வனாய் வேடுவகுலத்திற்பிறந்த விபண்டகனென்ப
வனெருவனிருந்தான், இவ்வேடன்செய்யும் வன்கொடுஞ்செய்
கைகளை நினைப்பினுங்கூசும். இவ்வாறொழுநாளில் மாகழித்
திருவாதிரை மகோச்சவம்வர அவ்வுச்சவத்திற்குச் செல்லும்
அடியார்கூட்டத்துடன்சேர்ந்து அவர்களைப்போலச் சிவசின்
னந்தாங்கிக் கள்ளவேடம்பூண்டி கருவூரையடைந்து ஸ்ரீநடேசப்

பெரு'ரான்மீ தணிந்திருக்குந் திருவாபரணங்களைக்கவரச் சம யம்பார்த்துக் காத்திருந் தான். அப்பொழுது தாண்டவேசப் பெருமான் சகலவைபவங்களுடனே திருவிழாக்கொண்டருளி னார். அக்காலத்திலே விபண்டகனாகிய வேடன் நெருக்குண்டு 'கீழேவிழ அடுத்து நின்றோர்சிலர் அவனை எடுத்துபசரித்தும் நெருக்கத்தில் துவைப்புண்ட காரணத்தால் இறந்தான். அவ னைப்பற்றவந்த யமதுதர்களைத்துறத்திச் சிவகணங்கள் அவனை விமானத்திலேற்றிச் சிவபுரத்தை அடைவித்தார்கள்.

பதினாவது, நியமச்சருக்கம்.

எற்றுகிரத்தீம்புனன்முழ்கியெழுத்தைந்தோ திரீறுபுனைந் துற்றவனான் மலர்கைக்கொண்டெருஞ்சிவபூசனையாற்றிக் குற்றந்தீரத்திருக்கோயில்சூழரியமம்கொண்டவர்க்குப் பற்றுக்கோடாந்திருக்கருவூர்ப்பசுபதீசப்பெருமானே.

நியமமாவது விடியற்காலத்திலெழுந்து ஊர்ப்புறத்துச் சென்று மலசலமோசனஞ்செய்து சவசமுடித்துப்பற்றுகோலி ட்டி வாப்புகி ஆம்பிராந்திக்கட்சென்று விதிப்படிநீராடிவிபூதி யுருத்திராக்கமணிந்து திருவைந்தெழுத்தைத்தியானித்து நந் தனவனத்துட்சென்று பத்திரபுட்பாதினை விதிவிலக்கறிந்தெடு த்துத் திருப்பூங்கடையிற்பெய்து இல்லத்தின்கட்சென்று சிவ பூசைவழாதுசெய்து திருவாலயத்தையடைந்து விதிப்படி பிரதக்கணமாதியசெய்து சிவலிங்கப்பெருமானையும் அம்மை விநாயக சுப்பிரம்மன்யராதிகளையும் விதிப்படி மெய்யன்போ டி நமஸ்கரித்துப் புறம்போந்து வீட்டின்கண்ணே விருந்தினர் முதலாயினோரோடும் புகிக்கலாகாதனவிலக்கி யமுதருந்திரண் பகலிலே கண்துயில்கொள்ளாது சிவபுராணசிரவணஞ்செய்து மாலையிலும் சந்தியாவந்தனாதி சிவதரிசனயீறாகச்செய்து போ தருவதேயாம். இதனைச் செய்தொழுஞுவோர் நித்தியானந்த முத்தியைப்பெறுவது திண்ணம்.

**பதினேழாவது,
தலமகிமைச்சருக்கம்.**

கயிலாயம்மந்தரம்மதுகாசிகாஞ்சிபிரயாகை
நயிமிசக்காசேதுவுடனகராங்கருவூரொனுமொன்பால்
செயிர்தீர்நல்லதலங்களுள்ளேசிறந்ததலமாங்கருவூர்த்
பயிலாநிற்போர்க்கருள்பழுத்தபசுபதீசப்பெருமானே.

கயிலாயகிரி-மந்தரகிரி-மதுகா-காசி-காஞ்சி - பிரயாகை-
நைமிசாரணியம்-சேது-கருவூர் - என்னும் ஒன்பது தலங்களும்
உலகத்திலுள்ள மற்றெல்லாத்தலங்களிலுஞ் சிறந்தன. அவற்
றுள்ளுங் கருவூர்மிகச்சிறந்தது. கருவூரொழிந்த மற்றெட்டுத்
தலங்களையும் தெரிசிக்கும்பேற்றைக்கருவூர் ஒன்றே எளிதற்
கொடுக்கும், கருவூரிலே சிவபெருமான் திருவாநிலையென்னுந்
திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருத்தலானும், திருநெடுமால்பள்
ளிகொண்டிருத்தலினாலும் அதனைபாற்கடபுரம்என்ப. மலை, ஆர
ணியம், நதி, தீர்த்தங்கள், நகரம், திருக்கோயில், என்னும்ஆறு
மங்களங்களையு முடைத்தாயிருத்தலின் அதற்கு ஷண்மங்கல
கேஷத்திரமென்றும்பெயர். அத்தலத்தைச்சுற்றிலும் ஐங்கு
ரோசம்வளையில் பவித்திரமாகையால் அதிலுள்ள சராசரங்க
ளனைத்தும் பரிசுத்தமானவைகளேயாம். இத்தலத்திற்செய்யும்
புண்ணியங்கள் மற்றதலங்களிற்செய்வதிலும் ஒன்றனந்தமாய்
விருத்தியாகும். பாவங்கள்தேய்ந்துபோம். சூறுநிலமன்னவர்
கொடுங்கோல்செலுத்தி உலகங்கலியின் மூழ்கவருங்காலத்திலே
ஆதிப்பெருமானது திருவுருவத்திலே களையான்என்னுஞ்சிதல்
படரும். என்று இத்தலமான்மியத்தைச் சூதபுராணிகர் நைமி
சாரணியவாசிகளுக்கு உணர்த்தியருளினார். இப்புராணத்தைப்
படித்தோர்கேட்டோர் படிப்பித்தோர் கேட்பித்தோர் எழுதி
னோர் எழுதுவித்தோர் முதலாயினோரும் பேராநந்தப்பெரு
வாழ்வடைவார்கள்.

பதினேட்டாவது,

கருவூர்ச்சிறப்புச்சருக்கம்.

கடிசேர்மதிலுநெடுமாடங்கவினுந்தெருவுமாடமிசைச்
கொடியார்சீனாயுந்திருக்கோயிற்குலமுமடவார்கொழுனருடன்
குடிசேர்நலனுந்தபோதனர்களுக்குமுவுப்பல்கிவளமையிலே
படிமீதுயர்ந்ததிருக்கருவூர்ப்பசுபதீசப்பெருமானே.

மிகுந்தசிறப்புற்றோங்கிய சோலைகளாலும் மருதநிலந்
சூழ்ந்த வளப்பயிசூதியினாலும் இந்திரன்நகரத்துக்கு மேலான
எழில்வாய்ந்த கருவூர்நகரமானது அநேக வேதப்பிராமணர்க
ளும், தபோதனர்களும், முடிமன்னர்களும், வணிகர்களும், சூத்
தீரர்களும், மற்றொழிந்த மரபினரும் தத்தம்மனேவி மகாருட
னே தத்தம்வருணச்சிரமங்களுக்கு விதித்தவிதிப்படி ஒழுக்கி
னாலும், நெல்முதலியனபயிரிடுவோர் செய்யும்கிருஷிகத்தொழி
லினாலும், அரசர்பயிலும் படைக்கலத்தொழிலினாலும், பிறவா
ற்றானும், ஓசைமலிந்து தனக்கிணையிலலாததாய் விளங்கும்.

பத்தொன்பதாவது,

எறிபத்தச்சருக்கம்.

அத்தர்க்காகுமலர்சிதைத்தயானைபாகரோடமையா [ம்
தொத்திங்கெனையுமடுகவெனவுடைவாள்வளவன்கொடுப்பநெகி
சித்தராகியவ்வானைத்தமதுகளத்திற்செறித்தவெறி
பத்தர்க்கிரங்கியருள்கருவூர்ப்பசுபதீசப்பெருமானே.

உறையூரிலே அரசாக்கிசெய்துகொண்டிருந்த புகழ்ச்சோ
ழானவர் தமதாக்கிக்குள்ளாகிய கருவூரிலே மேனாட்டரசா
கள் திறையளத்தலைக்காணும்பொருட்டு வந்திருந்தார், கருவூர்
திருவானிலைநாயகரைத் தரிசித்து வாழ்ந்திருக்குமாளிலே சிவ
னடியார்களுக்கு இடர்நேர்ந்துழியிம்மெனப்போந்து, இடர்
செய்வாளைக் கடியும்பொருட்டு மழுப்படையேந்திய கையைபு

டையராகிய எறிபுத்தொன்னும் பெரியவரொருவரிருந்தார். அக் காலத்திலே பிராமணகுலத்திற் றேன்றியவராயும், நித்தலுய பொழுதுவிடியுமுன்னெழுந்து நானஞ்செய்து விதிப்படி நந்த னவனம்புகுந்து திருப்பூங்கூடையிலே பலவிதத்திரபுஷ்பங்க ளெடுத்து அதனை இண்டைதொடையல் முதலிய மாலைகளாக்கிச் சிவபெருமானுக்குக்கொடுத்து வருநியமமுடையவராயும் இரு ந்த சிவகாமியாண்டா னொன்பவர் தந்தியமப்படி பூக்கொய்தமை த்த பூங்கூடையைக் கோலிற்றாங்கவிட்டு அதனைத் தோளிற் சுமந்து தெருவீதியிலே செல்லாநின்றார். அன்றமகாநவமி யா கையால் நகரமலங்கரிக்கப்பட்டிருந்ததுமன்றிப் புகழ்ச்சோழ ரது பட்டவர்த்தனமென்னும் பெயரியயானையானது அலங் கரிக்கப்பட்டுப் பாகர்களுடன் தெருவிற்பவனவிராநின்றது. அக் காலையில் அவ்வியானைக்குச் சிவகாமியாண்டார் எதிர்ப்பட யா னை அவரதுதோளிற்கிடந்த திருப்பூங்கூடையைப்பறித்து அத னுள்ளிருக்குமலர்களைச் சிந்திச்சிதறிவிட்டுத் தெருவிற்போயது சிவகாமியாண்டார் அதனுடன்தொடர்ந்து பற்றலாற்றாது சிவ தா? சிவதா? என்றுமுறையிட்டனர். அதுகேட்டுவந்த எறிபத் தர் அங்குநிகழ்ந்தனவற்றைச் சிவகாமியாண்டாருணர்த்த வுண ர்ந்து மழுப்படையோடு யானையின்மூன்னர்க்குதித்து அதனது துதிக்கையைத்துணித்து வீழ்த்தினர். பட்டவர்த்தனமென்னும் யானை அலறிக்கீழேவிழுந்து மாய்ந்தது. அதன்மேற்கொண் டிருந்த இரண்டுபாகளையும் அதனயலில்வந்த மற்றிருவரையும் தடிந்து வீழ்த்தினர். அதனைக்கண்ட சிலரோடி பட்டவர்த்த னம்பட்டதென்று அரசருக்கறிவிக்க அரசர் அதுமாற்றலரானி கழ்ந்ததாகவெண்ணிச் சிம்மாசனத்தினின்றும்பிழிந்து ஒருபரிமீ தேறி யானைபட்டகளத்தையடைந்தார், அங்குப் பகைவராவார் யாவரையுங்காணாது தமதுடல்பொருளாவி மூன்றினையும்டிமை படைத்துடைய சிவனடியார் நிற்பக்கண்டார். உடனே பரிய னின்றும்பிழிந்து சிவனடியாரது பாதங்களிலேவீழ்ந்துவணங்கி சுவாமி! அடியேன்தீரவிசாரியாமையால் இவ்வுழியடைந்தேன் தேவரீர் செய்கையென் றுணரப்பெற்றாவின்கு வருவேனல்

லேன். யானேசெய்த சிவாபராதமென்னையோ அதுவுமுணர்ந்தி
லேன் என, எறிபத்தர் அரசரே சிவகாமியாண்டார் சிவபெரு
மானுக்காகக் கொணர்ந்த செழுமலரை இவ்வியானேபறித்துச்
சுதறியது. பாகாமுதலாயினோர் அதுகண்டும் விலக்காதொழிந்
தார்கள். ஆதலின்யானேயையும் பாகவாயுந்தழந்தேன் என்று
கூறினர். புகழ்ச்சோழர்மீட்டும்வணங்கி அடிசனே! இப்பெருங்
கொடுஞ் சிவாபராதத்திற்குக் காரணஸ்தன்யான். என்னையுங்
கோறல்அமையும். தேவரீர் கையிலுள்ள மழுப்படை மிகப்பரி
சுத்தமானதாகையால் அதுபாவியாகியவடியேனைச் சிதைத்தற்
கொல்லாது. எனதுடைவானைத் தருகின்றேன் அதகொண்டு
என்னைத்தடிந்து குற்றந்தீர்த்தல்வேண்டுமென்று மொழிந்து
உடைவானைக்கொடுப்ப எறிபத்தர் அரசரது திருவுள்ளக்கிடை
யையுணர்ந்து வானைவாங்காதொழியின் அரசிதந்து படுமென்
றுணர்ந்து கருணையோடு வானைவாங்கினர். அரசர் உயந்தேன்
உயந்தேன் என்று மகிழ்ந்து குலிந்து நின்றனர். வானைவாங்
கிய எறிபத்தர் வேறுஒன்றுஞ் செய்தற்குத் தோற்றாதவராய்த்
தமதுகளத்தை யீருதலேதுணிபென்றுதுணிந்து களத்திடை
வாட்டூட்டி அரியலுற்றார். அதனைக்கண்ணுற்ற புகழ்ச்சோழர்
மிகவும்அஞ்சி எறிபத்தரது திருக்கரத்தைப்பற்றிக்கொள்ள எறி
பத்தரும் விடாராய்க்களத்தைக்கொடுப்ப இவ்வன்பர்களதுஅன்
புக்கிரங்கி ஆகாயவாணியானது அன்பர்காள் உங்களது மெய்
யன்பினையுலகமறிந்துய்யுமாறு இந்நிகழ்ச்சி நிகழ்ந்தது; என்று
எழுந்தது. அக்காலையில் எறிபத்தர் புகழ்ச்சோழர்என்னு மிர
ண்டுண்மை நாயன்மார்களும் ஒருவரையொருவர்வணங்கி யிரு
வரும் ஆகாயவாக்கைவணங்கிச் சிறந்தார்கள். உடனேபட்டி
றந்தயானையும் பாகரும் உயிர்பெற்றெழுந்தார்கள். சிவகாமியா
ண்டாரது திருப்பூங்குடையும் புஷ்பங்களால்நிரம்பிற்று. தேவ
துந்துமியார்த்தன. தேவர்கள் புஷ்பவருஷம் வருஷித்தார்கள்.
அடியார்கள் ஆரவாரித்தார்கள். இவ்வற்புதம் நிகழ்ந்தபின்னர்ச்
சின்னாள் எறிபத்தர்சிவத்தொண்டுசெய்திருந்து முத்திபெற்றார்.

இருபதாவது,

புகழ்ச்சோழச்சருக்கம்.

காய்ந்தசுடர்வேற்புகழ்ச்சோழர்கண்ணார் துதலோனடியார்கள்
வேய்ந்தசடையாதிகளிடுத்துமெய்யன்புடையார் பெரும்போரி
ன், மாய்ந்ததலையொன்றிற்சிறுபுன்சடைகண்டயார் துவளர்ந்
தெரியிற்,பாய்ந்துகதிபெற்றிடுங்கருவூர்ப்பசுபதீசப்பெருமானே.

வளவர்பிரானாகிய புகழ்ச்சோழரானவர் கருவூரிலே அழ
கிய அத்தாணிமண்டபத்திலே அமைச்சர் முதலாயினோர்குழக்
கொலுவீற்றிருக்கையில் மேற்குநாட்டரசர்கள் வரிசை வரிசை
யாகவந்து திறையளத்தலைக்கண்டு மகிழ்ந்து அமைச்சர்களை
நோக்கி மேற்றிசையிலே இன்னும் நமக்கடங்காத வேந்தர்களு
முளரோவென்று வினாவினார். அமைச்சர்கள்வணங்கி ஆண்ட
வனே! மலையரணமுடைய அதிகனென்பானொருவனிருக்கின்
றான் என, அங்ஙனமாயின் அவனோடுபுத்தஞ்செய்து வெற்றி
பெற்று வருவீர்களாகவென்று மந்திரிகளுக்கு விடைகொடுத்தார்.
விடைபெற்ற மந்திரிகள் இரதகஜதுரகபதாதிகளாகிய
நால்வகைச்சேனைகளோடுஞ்சென்று அதிகனது நகரத்தைவளை
ந்துகொண்டார்கள். அதனைஅதிகனுணர்ந்து தனது சேனையோ
டுதிர்த்துப்போராடினான். கடைசியாக அதிகன்போருக்குடை
ந்து புறங்காட்டியோடியொளித்தான். வெற்றியடைந்த அமை
ச்சர்கள் அதிகனதுநகரத்துட்சென்று பற்பலவளங்களையுங்கவர்
ந்து படுகளத்திறந்த பகைவாரசிரங்களைப்பொதிகளிலேற்றி அரசர்
பெருமான்முன்னர்க்கொணர்ந்தார்கள். அவர்கள் கொணா
ந்தபகைவர் படையின்றலைக்குவியலை அரசன்னோக்குழி ஓர்தலை
யில் சிறியசடையொன்றிருத்தலைக்கண்டார் ஆகெட்டேன் சிவ
னடியார்களைக்கொன்று பழிபூண்டேனே என்று மிகவும் வருந்
தினார். அடிக்கடி அத்தலையை நோக்கினோக்கிக்கண்ணீர்சொரிந்
தார். இப்பழியை யான் தீக்குழித்தொழித்தாலல்லது நீக்குத
லரிது என்று தீர்மானித்தார். அமைச்சர்கள் அண்ணலே இதனை
மனுதூல் வழிப்பிராயச்சித்தஞ்செய்தொழித்த லமையாதோ

இதற்காகத் தேவரீர்பிராணத்தியாகம் செய்தல்வேண்டுமோ என்றுவணங்கிக்கூறப் புகழ்ச்சோழர் சிவனடியார்களைச் சிதைத்ததோடத்திற்குப் பரிகாரமுமுளவோவென்று மறுத்து புத்திரனுக்கு இராச்சியபட்டாபிஷேகம்செய்யக் கற்பித்துத் திருவாலயத்திலே அக்கினிக்குண்டம் சமைப்பித்து வெட்டுண்ட சடைத்தலையை நல்லபொற்றும்பாளத்திலேவைத்து பட்டினாலையலங்கரித்து அதனைத்தமதுமுடிமேற்றாங்கித் திருவாலயத்துட்போய்த் திருவானிலையுடையானை வலம்வந்து அக்கினியிலேமூழ்கினார், தேவதந்தியிமுழங்கத் தேவர்கள் புஷ்பமாரி பெய்யப் புகழ்ச்சோழரானவர் சிவபெருமானது ஸ்ரீபாதாரவிந்த நீழலையடைந்தார்.

இருபத்தொன்றாவது,

கருவூர்த்தேவர்கதிபெறுசருக்கம்.

வரமர்கருவூர்த்தேவொனுமௌனசிவயோகியர்வேதச் சிரமாரிசைப்பாபலமொழிந்துசிவத்தானங்கள்பலவணங்கிக் கரமார்நெல்லியெனச்சித்திகாட்டிவதியவவர்க்குமுத்திப் பரமானந்தந்தருங்கருவூர்ப்பசுபதிசப்பெருமானே.

கருவூர்த்தேவரானவர் கருவூரிலே மறையவர்குலத்திலே பிறந்தவர். இவர் உலகாயுதமுதலியபலசமயங்களையும் நன்காராய்ந்துணர்ந்து சைவசமயமேசற்சமயமென்றுதேறி அதன்வழியே யொழுகுவாராயினார். வேதம் ஆகமமென்னும் முதனூல்வல்லோராய் வைதிகசைவந்தழைத்தோங்கத் திருவிசைப்பாபாடியருளினார். இவர் சிவயோகங்கைவந்த சித்தராகையால் எச்சமயங்களிற்சென்றாலும் எத்தொழில்புரிந்தாலும் மாதவஞ்செய்தாலும் மாதர்பாலிருந்தாலும் தாமனாயிலையினீர்பேரல் பற்றற்றிருப்பார். இவர் திறத்தையுணராத புன்மதியினராகிய பிராமணர் சிலர்கூடி இவர் மதுவூனருந்தும் வாமமார்க்கத்தவொன்று இகழ்ந்தார்கள். அவர்களைத்தெருட்ட நினைத்து அவர்

கன்காண அகாலத்திலே மழை வருஷிக்கச்செய்தும், ஈதிபெரு
கிவரப்பண்ணியும், சிவபெருமானது திருக்கோயிற்றிருக்கதவர்
தான் திறக்கச்செய்தும், பூதங்கள் குடைபிடித்துவரக்கற்பித்
தும், இவ்வாறுபல அற்புதங்கள்செய்தனர், மலைகளிலும் வன
ங்களிலும் சஞ்சரித்தனர். பற்பலநாட்டகத்துஞ்சென்று சிவ
தெரிசனம் செய்யக்கருதி, கொங்குநாடு, குடநாடு, கன்னடம்,
துளுவம் மகதம் கோசிகம் கோசலம் உஞ்சை அவந்தி சாளக்
கிராமம் மாளவம் ஆரியம் மராடம் குருக்கேத்திரம் இலாடம்
அயோத்தி ஏமாங்கதம் கவுடம் பல்லவம் மத்தியம் முதலிய
தேயங்களிலும் அவற்றை யடுத்தவனமுதலியவைகளிலும் செ
ன்று காசி காஞ்சி காளத்தி அருணாசலம் முதலிய பலதலங்களை
யும் சிதம்பரமுதலியதலங்களையும் தரிசித்துப் பாண்டிநாட்டை
யடைந்து மதுரைமுதலிய தலங்களைவணங்கித் தாட்பிரவர்ணி
நதிதீர்த்திலே குருகடொன்னும்வைணவாலயத்தையடைந்தார்.
அப்படியவரடையுமுன்னோ திருமாலானவர் அடியார் கனவிற்
றேன்றிக் கருவூர்ச்சிவயோகியார் இங்குவருகின்றார் அவர்க்கெ
திரசென் றுபசரியுங்கள் என்றருளப் பாகவதர்கள் டரிவாரங்க
ளோடு எதிர்சென்றுவணங்கி ஆசீர்வதிக்கப்பெற்றார்கள். அங்கு
நின்றும் திருச்செந்துளாவணங்கி கன்னியாகுமரியையடைந்து
குமரிதீர்த்தமாடிச் சசீர்திரத்தைப்போற்றித்திருநெல்வேலியை
யடைந்தார், நெல்லையப்பரை யன்போடழைக்க அவர் அன்பர்
பெருமையை யுலகிற்கறிவுறுத்துமாறு வராமற்றாழ்ந்தார் ஈச
னிக் கில்லாமையால் நல்லோர்குறைந்து நகரம் எருக்கெழக்
கடவதென்று சபித்தனர், சிவபெருமான் அடியார்களைக் கருவூர்
த்தேவரிடத்துத்திரண்டுவரும்படி ஆஞ்ஞாபித்துத்தாம்அருக
கெதிர்தோன்றி அணக்கிரகித்தருளினார். கருவூர்த்தேவர் ஆரந்த
க்கடலில் மூழ்கினவராய்த் திருவிசைப்பாபாடித்துதிசெய்தார்
அப்போது சிவனடியார்களும்வந்து வணங்கி அவர் முன்ன
ரிட்டசாபம் நீக்கியருளப்பெற்றார்கள். அதன்மேற்கே ஒரு
குரோசதாரத்தில் ஒருசிவலிங்கத்தைக்கண்டு யோகியார் தழுவ
அவ்லிங்கங்குழைந்தது. அங்குநின்றும் திருப்புடைமருதுரை

யடைந்து சிவபெருமானை யழைத்தபொழுது கன்றின்கூரல்
 கேட்ட பசுவைப்போல ஒலஒலவென்றாருளி எதிர்வந்து காட்சி
 கொடுத்தருளினார். அங்கு திருவிசைப்பா பாடிப்பணிந்தார்.
 அங்குநின்றங் கசேந்திரமோட்சமென்னும் விஷ்ணுவாலயத்
 யடைந்து, அப்பால் முன்றீசரைவணங்கி அழைத்தார் அவர்
 எதிர்நோன்றி வேண்டுவதென்னையென, மதுவேண்மிமென்ன
 அவர் காளியைநோங்கிக் கருவூர்த்தேவருக்கு மதுக்கொணர்ந்து
 தருப்படிபணித்தருள, காளி மதுவைக்கொணர்ந்தாள். இதனை
 யுணர்ந்த காளி கோட்டவாசிகளாகிய கருமயோகிகள் கருவூர்த்
 தேவரையடுத்துவணங்கத் தேவர் அவர்களைநோக்கி மீள்கொ
 ணரும்படி கூறினார். அவர்கள்போய்த்தேடியும் அகப்படாமல்
 கருவூர்த்தேவர்பால் விண்ணப்பஞ்செய்ய அருகேயிருந்த ஒரு
 வன்னிமரத்தைநோக்கி மீள்வருவும் வருவிக்கும்படி கட்டளை
 யிட அவ்வாறே வருவித்தது. கருவூர்த்தேவர் கருமயோகிகளை
 நோக்கி நீங்கள் இவ்வாறு செய்யலாற்றாது மயங்கி மதுபான
 திகள் செய்துமூலவதென்னையென்று அறிவுறுத்த அவர்கள்
 முத்திரெறி யடையும்படி அனுக்கிரகிக்க வேண்டு மென்று
 வேண்ட அவர்களைப் பொதியமலைக்கு வரும்படி யுத்தரவு
 செய்து அருகிலுள்ள ஒருவிஷ்ணுவாலயத்தையடைந்து அவ
 ரைவிளித்தும் அவர் வராமையால் அவருக்குப் பூசையற்றுப்
 போகவெனச் சபித்தார். அங்கனமேயாயது. பின்னர்த் திருக்
 குற்றாலம், சென்று திருவிசைப்பாபாடியருளிப் பொதியமலை
 யையடைந்து அகத்தியனாத்தருசித்து அங்கொருசார் எழுந்
 தருளியிருந்தார். அப்பொழுது தஞ்சையிலே சோழராஜனாற்
 சமைக்கப்பட்டஒருபெரியஆலயத்திலே சிவப்பிரதிஷ்டைசெய்
 யப்பலவாறு முயன்றும் மருந்திளகிப் பந்தனமாகாது வருந்தி
 னான். கருவூர்த்தேவர்வந்தாலல்லது காரியம்சித்தியாகாதென்று
 ஆகாசவாக்குப்புறப்பட்டது. அங்கிருந்த பெரியோர்களுள் உரு
 வமறைத்தெழுந்தருளிய போகநாதரானவர் கருவூர்த்தேவருக்
 குக்காக்கையின்காலிற்கட்டி ஒலைவிடுத்துக் கருவூர்த்தேவரை
 வரவழைத்தார். கருவூர்த்தேவர் அங்குவந்திருந்த போகநாதர்

முதலியோர் அனுமதிக்கொண்டு ஆலயத்தினுள்ளே பிரவேசித்
துச் சிவலிங்கப்பெருமானை ஆவுடையாளுடன் சேர்த்துச்செவ்
வனே நிறுத்தித்தமது திருவாய்த்தம்பலத்தை யுமிழ்ந்து பந்த
னம்செய்தருளினார். அப்பந்தனம் பசும்பொன்னுருக்கி யமைத்
ததுபோலிருத்தலை நோக்கி யாவரும் வியந்தார்கள். தேவர்கள்
புஷ்பமாரி பெய்தார்கள், அவ்விடம் விட்டுத்திருவானைக்காவை
வணங்கித் திருவரங்கத்திற்கு வந்தார். அவர் எழிலைக்கண்ட
ஒரு பொதுமாத் அவரிடத்து உள்ளன்புடையாளாய் அவரி
டத்துச்சென்று தன்னெண்ணத்தை அறிவிப்ப அவரும் இயை
ந்து அவளதுஇல்லத்திற்சென்று அவளதுபோகத்தைதுகராது
துகர்ந்திரண்டுநாளிருந்தனர். இரண்டாநாளிரவிலேமறைந்து
விட அவள் அவரைத்தேடிப் புலம்புவாளாயினாள். அவரோதிரு
வரங்குதரது திருக்கோயிலையடைந்து திருமாலையழைத்து
அவரது மார்பகத்தணிந்திருந்த விலையேற்பெற்ற மாணிக்க
மாலையை அவர்தரப்பெற்றார். அதனை அம்மாதுக்குகல்கி அவ
னேநோக்கிப்பெண்ணே யாம்செல்லுதும் நீஇன்றுபோல என்று
நம்மைநினைப்பினும் நாம்வருவேமென்றுகூறி அவ்விடம்விடுத்
துத் திருப்பராய்த்துறை திருவீங்கோய்மலை திருவாட்போக்கி
திருக்கடம்பந்துறைதிருமுக்குடல் முதலியதலங்களைத்தரிசித்
துக் கருவூரையடைந்து இனிதுவீற்றிருந் தருளினார். திருவரங்
கத்திலே திருப்பள்ளியுணர்த்தும் அடியார்கள் திருமால் திரு
மார்பகத்திருந்த அரதனவடங்காணப்பெறாது மயங்கிப்பாகவ
தர்களுக்கறிவிப்ப அவர்கள் ஒருங்குகூடி ஆராய்வாராயினார்.
அப்பொழுது அப்பொதுமாத் அவ்விரத்தினமாலையை மார்
பகத்தணிந்தவளாய் வெளியேபோதர அவனைப்பிடித்துக்கேர்வி
லார்முன்னர்க் கொணர்ந்தார்கள். அவனைவிசாரித்த பொழுது
அவன்ஒருபிராமணர் கொடுப்புப்பெற்றேன். அவர் இன்றும்
என்மனைக்குவருவானொன்ப பாகவதர்கள் அவனை அவள்வீட்டிற்
கணுப்பிவிட்டு நகர்காவலனானோக்கி அவள்வீட்டைக்காவல் செ
ய்யவும் கள்வன்வருமேல் பற்றிக்கொணரவுங் கற்பித்தார்கள்.
அன்றிரவிலே கருவூர்த்தேவரை அப்பெண்ணனவள் நினைக்க

அஃதுணர்ந்துபோந்த அவருடன் அவன்உரையாடா நிற்புழி
 நகர்காட்போர் அவரைச்சென்றுபற்றி மறுநாள் கோவிற்கூட்
 டத்தாரிடத்திலே ஒப்புவித்தார்கள். பாகவதர்கள் கருவூர்த்தே
 வநானோக்கி இப்பெண்ணணங்கிற்கு இவ்விரத்தினாவலியைத்
 தந்தவர்நீர்தாமோவென அவர் ஆமென்றார். அற்றேல் இதனை
 உமக்குத்தந்தவர் யாவனெனக் கருவூர்த்தேவர் இதனைஎனக்குக்
 கொடுத்தவர் திருவரங்கேசனோன்றார். அவர்கள்நகைத்து இம்
 மாலையையுமக்குத் திருவரங்கேசர்தந்தருளிய துண்மையாயின்
 அவரை இச்சபையகத்தழைத்துச் சொல்லுவித்தல் வேண்டு
 மென்றார்கள். கருவூர்த்தேவர் திருவரங்கப்பெருமானை அவ்
 வண்ணஞ் செய்யுமாறுவேண்ட அவர் ஆகாயத்திலேதோன்றி
 யாவருங்கேட்ப இவ்விரத்தினமாலையைக் கருவூர்த்தேவருக்கு
 நாமேகொடுத்தோம் என்றருளிச்செய்து மறைந்தார். பாகவ
 தர்கள்பயந்து கருவூர்த்தேவரைவணங்கி அபராதம்சுஷமிக்க வே
 ண்டினார்கள். அவ்வாறே அனுச்சிரகம்செய்து கருவூரையடைந்
 து வசித்திருந்தார். ஒருநாள் இரவிலே கருவூர்த்தேவரது குலத்
 தினராகிய பிராமணர்கள்கில்கூடிஅரசனிடத்துச்சென்று கரு
 வூர்த்தேவர் மரபுக்கடாத மதுவூனருந்தி வாமபூசைசெய்கின்
 றார். அதனைநோக்கி அவரைக்கண்டித்தல் வேண்டுமென்றுகூற
 அரசன்ஒருவாறுஇசைந்துகருவூர்த்தேவரதுஆச்சிரமந்தையடை
 ந்து அவருத்தாரப்படி அவர்மாணக்கர் அவரிருக்கையின் ஒவ்
 வோர்பாகத்தையுங் காட்டக்கண்டான். அங்கு வேதாகமமுணர்
 ந்த தபோநிதிகளும் அவர்கள் பூண்பனவும் பூசையாகமுதலிய
 வைதிகசற்காரியங்கள் செய்தற்கான உபகரணங்களும் மலிந்
 திருத்தலைக்கண்டான் அரசன்பயந்து கருவூர்த்தேவர் பாதங்
 களிலே வீழ்ந்துவணங்கி தான்செய்த பிழையைப் பொறுக்க
 வேண்டுமென்றுமன்றாடினான். கருவூர்த்தேவர் அரசனைநோக்கி
 இப்பொழுது இவ்விடத்துள்ள பிராமணர்கள் இருக்கையைப்
 பரிசோதித்துவாவென்று பணித்தருள அங்கனமேசென்று பா
 ர்க்கும்பொழுது அங்கு மதுக்குடங்களும் புலாங்களும் நிறைந்
 திருத்தல்உண்டு அவர்களைமுனிந்து நகரத்தைவிடுத்து வேட

ரோடி காட்டகத்துமலும்படி துறத்தினான். இதனைக் கருவூர்த் தேவருக்குணர்த்த அவர் அரசனைநோக்கி அவர்களை நீத்தல்கூடாது. அரசன்யாவரையும் பொதுவாகப் புரத்தல்வேண்டுமென்று கூறியனுப்பினார். அரசனாற்கடியப்பட்ட அந்தணர்கள் திரண்டு ஆம்பிராந்திக்களையையடைந்து கருவூர்த்தேவருக் கிடர்செய்யக்கருதிக்காத்திருந்தார்கள். கருவூர்த்தேவர் ஆம்பிராந்திக்குச் சென்றும் அவர்களிடத்து அகப்படாமல் திருவாநிலைக்கோயிலையடைந்தார். அவர்களும் பின்தொடர்ந்து ஆலயத்தையடைந்தார்கள். கருவூர்த்தேவர் கதியடையவேண்டியகாலம் சமீபித்தபடியால் அவர்பசுபதிச்சுரரைத்தழுவிக்கொள்ள அவரைச் சிவபெருமான் தம்முள்ளே இரண்டறக்கலந்துகொண்டருளினார். அப்பொழுது தேவதுந்துமியார்த்தன. தேவர்கள் பூமழைசொரிந்தார்கள். பிராமணர்கள் அவரதுமெய்யன்பையும் சிவபெருமானது திருவருளையுங்கண்டுபயந்து தங்கள் பிழைக்காகப் பரிதபித்தார்கள். அப்பொழுது ஆகாசவாணி அவர்கள் தப்பிதங்கள் மன்னிக்கப்பட்டனவென்று விளம்பிற்று. அன்பர்கள் அதிசயித்துக் கொண்டாடினார்கள்.

மபலம்.

கருவூர்ப்புராணவசனம்

முற்றுப்பெற்றது.

மேய்கண்டதேவர்மேல்லடிவாழ்க.

சிவஞானயோகிகள் திருவடிவாழ்க.

கோயமுத்தூர்வித்துவான்

கந்தசாமிமுதலியாரியற்றியது.

பக்கம்.	பாட்டு.	அடி.	பிழை.	திருத்தம்.
3	8	3	பூத்தக்கவுணி	பூத்தகவுணி
4	14	2	களிரும்	களிறும்
	15	4	சோழநார்	சோழனார்
9	8	4	யேற்றி	யேத்தி
	12	3	வனந்தரு	வளந்தரு
10	17	2	மிழைத்தனன்	மிழைத்தனை
12	29	1	வனமொரு	வனவொரு
14	41	2	யேற்றுடன்	யேத்துடன்
	44	4	புகன்றன்பால்	புகன்றனமால்
15	49	3	றற்பணம்	றர்ப்பணம்
16	55	2	வகுக்குறு	வகுக்குது
17	61	1	கொண்டெம்	கொண்டம்
19	14	1	செங்கோல்	செங்கால்
23	37	1	கவிரிதழ்	கவிரிதழ்
24	46	3	லறிரு	லீறிரு
31	32	1	சுரைநறு	சுவைநறு
33	45	2	யின்பசுந்	யிற்பசுந்
	47	2	துறையுஞ்	துறையுஞ்
	48	2	பிறந்தைவாரு	பிறந்தைவாரி
38	10	3	தெய்வை	தேய்வை
40	7	3	சை	சை
41	13	2	பரபரனே	பராபரனே
	18	2	குணக்கென	குடக்கென
42	21	1	பின்புதிய	பிற்புதிய
	25	1	சுனந்தகனுந்	சுனந்தனனுந்
45	5	1	உற்றறையு	உற்றறையு
		2	முளதவணி	முளதவணி
48	2	4	படைத்ததனூல்	படைத்தனனூல்
52	9	1	சூர்க்கோக்குரு	சூர்க்கோக்குரு
		4	கொழுத்தெறி	கொழித்தெறி
53	20	2	றனாகுற்றூந்	றறைகுற்றூந்
	21	2	புகன்றனன்	புகன்றனம்

சாதனபத்திரம்.

1க்கம்.	பாட்டு.	அடி.	பிழை.	திருத்தம்.
56	17	1	வாணீணில	வாணீணில
57	19	4	நிலவு	நிலவு
	20	4	நெந்தகன்றனன்	நெந்தகன்றனன்
58	26	2	ரூயறிந்	ரூயறிந்
	27	2	திப்புக்கா	திப்புக்கா
60	1	4	வயனிடை	வயினிடை
62	10	3	கற்பபுரி	கர்ப்பபுரி
	12	3	நாமும்	நாளும்
	13	1	மதிந்தோற்றம்	மதித்தோற்றம்
64	28	3	கேழ்வி	கேள்வி
65	1	1	வண்டுநான்	வண்டுணை
67	13	1	துணிரின்	துணரின்
		3	கெழிமி	கெழுமி
70	30	2	கொழுத்தெறி	கொழித்தெறி
74	20	1	தனித்தொட	தனிற்றொட
	24	1	வியாழந்	வியாளந்
79	13	4	லொன்றுமுறை	லொன்றுமுறை
80	21	1	றுயருமுன்றூ	றுயருமுந்தூ
81	26	4	புலந்தான்	புலந்தான்
	28	4	சாந்தான்	சாரந்தான்
82	33	3	தவிர்த்து	தவித்து
84	45	2	துழங்கி	துளங்கி
86	58	2	விற்பருவ	விற்பருவ
	63	4	பையவுற்ற	பையவுற்ற
90	87	3	யியற்றினும்வான்	யியற்றினும்வான்
	88	3	நிலவறநிறப்பி	நிலவறநிற்பி
95	1	4	மிழநகை	மிளநகை
96	7	3	கொழுவ	கொளுவ
98	20	1	டியிருழப்ப	டியருழப்ப
	21	4	கொடுங்கடல்	தொடுங்கடல்
100	38	3	விடல்குழை	வுடல்குழை
101	45	3	தவசில்	தவிசில்
107	10	3	விரற்கோ	விரற்கோ
108	18	4	வினாஞ்சி	விதைஞ்சி

பக்கம்.	பாட்டு.	அடி.	பிழை.	திருத்தம்.
109	20	3	கழிபெருந்தூல	கழிபெருந்தூல
	22	3	தரியாமை	தரியாமை
		4	போழ்ந்து	போந்து
110	27	1	சாற்றி	சாத்தி
111	31	2	முள்ளிரிற்	முள்ளிறிற்
	35	2	குரைத்த	குறைத்த
		3	முப்பாதக	முப்பாதக
113	47	1	னெய்	நெய்
117	2	3	பிறைதாள்	பிறைதாழ்
119	14	2	புணந்துமென	புணந்துமென
	15	3	பதிகளிகிற்	பதிகளிற்
131	30	1	முதிருமுக	முதிருமுக
132	40	1	வாயினுந் [ட	வாயிலுந்
143	52	4	தொக்கத் தொண்	தொக்கதொண்ட
146	6	3	வாணகைப்பலரு	வாணகைப்பரு
147	12	2	தனர்வாது	தனர்வாது
152	45	1	நுதலினுதலி	நுதலிநுதலி
155	10	4	ருணாப்போ	ருணாப்போ
156	18	2	நிழைத்தாலு	நிழைத்தாலு
157	26	2	காதவ	காவத
159	40	3	தேன்றாக்கமழ்	தேன்றாக்கமழ்
162	62	4	தனைவலித்தான்	தனில்வலித்தான்
163	66	1	யரைக்கூடு	யரைக்கூட
164	76	2	சுருபமு	சுருவமு
167	97	3	பொனணிநாப்ப	பொனணிநாப்ப
173	134	4	மிடற்றோர்புரி	மிடற்றோர்புரி
174	141	1	வியற்றினிரிசு	வியற்றினிரிசு

31-37-40-65-82-100-146-149 பக்கங்களில்,
உருஞ்சு,,என்றுவருபவைகளைஉரிஞ்சு,,என்றுகொள்க.

சிவதனபத்திரம்.

வரணம்.

பக்கம்,	வரி.	பிழை.	சிருத்தம்.
6	7	ஆகாயத்தி	ஆகாயத்தி
11	13	பசுபதினாயக	பசுபதினாயக
23	23	ராதிகளையு	ராதியர்சுலோக
28	24	அரசன்	அரசர்
30	22	முத்தார	முத்தார
31	4	வாலயத்	வாலயத்தி
33	30	அங்கும்து	அங்கும்து

அரசனுடைய, முரணாகாதான் என்று. முரணாகாமென
 னறு, சாற்றலும்கொடுக்கலலாம். எ - று.

உறையுரைச்சாரத மனநுடாட்டிலுள்ள முரணாகாதத்
 ரசனைய சாதிருங்கயாகவென்பவன் ஆசிரியரை ஆதரித்த
 தும், இந்நூலைச் செயலிதநுமாகிட லு றிடைபபற்றி மாவிக
 தக்கம முரணாக மாமெனக்க றினா மந்நூல மநுளன்ப
 வர ல் செயல்பட்டதருமநூல். அந்நூலுதலாவது தன னுனை
 ககுடப்பட்டவா அநூலகூறுப விதிவிலக்குகளை யறிந்து நூற்
 கச்செய்தலால் ிகடா தவருகல். வரமு காரியப்பொருட்டா
 விய எதிர்காலச்செய்வு ரொசகம். தாமரை முதலாகுபெயர்,
 காமரே னும் உகரச்சாரி நப பெற்றுக்காமருளன் ின்றது;
 காமம் வருளன்ப காமருள னறுனதொபாருமுளர்; இதும
 ரு. பொருகாடொருகு விருப்பபதேர்னறுகின்ற என்
 பது. கருமையினவிகாரமாகிய காரொன்பதுபேரலப பரும
 யிச விகாரமாகிய பாபபூமிக்குப்பண்பாருபெயர். பருமன்
 உப பண்படியோடு, பகுதியொரு ர விசுதியாகிய ஸைவீ
 றுபுண னு ிட்டமாதரையில் ஆ திரிண்டு, ஈற்றுக்கருகெ
 டி நின்றுதென்றமல், பரள னுமவீசு உடிமுதலிண்டு,
 ஈற்றுக்கருகெ டிரிண்டுதெனின், தன்னில் விகாரப்படுவதோ
 ிசால இன்மையாலும், வீணடி இவ்வாறு விகாரப்பட்டுவதல்
 பன்மையாலும் அஃது குற்றமே ஆம். (க)

* ஓடாத தானை என்னென் னுளனெருவன்
 பீடருகு செல்வப் பெருமலன் னோ - டோ
 முருகுடைய மாதா முலைனைக்குரு தண்டா
 அருகுடையர் வெண்குடையர் னாகு.

(இ.ள்.) 'பீடு' செல்வம் ஆரும். இத்தகில்த, செல்வப்பெ
 டை - சிறப்புகளத்தே பணவண்டி, வண்டோடு - ஆண்வண்
 டி - தது உடைய; உடையுக்கொண்டதினால், உடைய - (பெர
 னும்) உடையதினால், முருகு - ஒழுகும் தன், மாதா
 (அணந்த) மாதர்களுடையமுலைகளை, உனைக்கும்.

நனையச்செய்கின்ற, தண்தார் - குளிர்ச்சியாகியமலர்மாலையை, அருகுஉடையான் - (மார்பின்) அருகிலுண்டாயினும், வெள்ளுடையான் - வெண்கொற்றக்குடையை யுடையானுமாகிய, ஒருவன் - ஓரரசன், ஆங்கு - அம்மாவிந்தநகரத்தில், ஓடாததானை - (பேரில்) பின்னிடாதசேனையையுடைய, நளன்னென்று - நளனென்றுசிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டு, உளன் - திருக்கின்றனன், எ - று.

ஓடுருபு ஏழாவதனிடப்பொருளது. ஊடா செயவென்வாய்பாட்டிறந்த காலவினையெச்சத்தின் திரிபு. உடைய என்னும் செயவென்வாய்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சத்துக்குப் பேரரும்பென்னும் வினையுதல் எஞ்சிநின்றது. பெடை ஊடுதல் பேரரும்புடைதலுக்கும், பேரரும்புடைதல் தேன் சிந்துதலுக்கும் காரணமாயின. முருகுடையமாதரொன்பதற்கு இளமையுடையமாதரொனவும் உடைக்கலாம்; அங்ஙனம் உடைத்தால், பெடை ஊடுதலால் தன்னிலுள்ளதேன் முலைகளை நனைக்குமெனின் அவ்வினைக்குமாலே என்பது கருத்தாவாகக் கொள்க. மாது விருப்பம்; அது கண்டோர்க்கு விருப்பத்தைத் தருகின்ற பெண்ணுக்குக் காரியவாகுபெயர்; பண்பாகு பெயருமாம்; அச்சொல் அர் என்னும் பலர்பாற்படர்க்கைவிசுவாசம் பெற்று மாதரொன நின்றது. வெண்குடை என்பதில் மையீறுகெட்டு நின்றவென் என்பதனீற்றுளகரம் மெல்லினமுதன்மொழிமுன்னகரமாதல்போல, நன் - மெய் - கு - ன். இன்படி வல்லினமுதன்மொழி முன்னம் ணகரமாயிற்று. (கஅ)

சேத மதிக்குடைக்கீழ்ச் செமமையறங்கடப்பததாதவிழ்ந் தாரரன் நணிக்காத்தனன் - மாத அருகட்டிம் - பைங்கிளியு மாதற் பருந்தும். ஒருகூட்டில் வாழ வுலகு.

(அ - ௩.) தாது - தாதுக்கள், அவிழ் - சிந்துகின்ற, தாரரன் - மலாமா ஸயணந்த நளன், சேதம் - குளிர்ச்சியு

மதிக்குடைக்கீழ் - சந்திரன்போன்ற தனது குடைநிழலில், செம்மை அறம் - குற்றமற்ற அறங்கள், டெபப - தங்கவும், மாதர் - மகனையர், அருகு - தமதருகிலவைத்து, ஊட்டி - ஊட்டிவளர்க்கின்ற, பைங்கிளியும் - பசுமையாகிய கிளியும், ஆடல்பருந்தும் - வெற்றியையுடையபருந்தும், ஒரு கூட்டில் வாழ - ஒரு கூட்டில் வாழவும், உலகு - உலகத்தை, தனிசு காத்தான் - பொதுவில்லாமல் ஆண்டான். ௭ - று.

பொதுவில்லாமல் காத்தலாவது - சில அரசர்கள் தன்னுடைய டொபபச சில தேயங்களை ஆளத் தான்சிலதேயங்களை ஆளத் தலில்லாமல் தானேமுற்றும் ஆளல். ஆளுகை தன்னுடைய யோடுகூடியதானையால் அவன் குடைக்குச் சீதமதி உலகம் யாயிற்று, பைங்கிளியும் ஆடல்பருந்தும் ஒரு கூட்டில்வாழ என்றதனால் வலியோர் மெலியோரை வருத்துதலின்றி நட்பினராய் வாழ என்பது குறிப்பெச்சம். குடை பண்பார்குபெயர். மதிபொருளடியாகப் பிறந்த ஒன்றன்படர்க்கைப் பெயர்ச்சொல்; மது பகுதி, இ ஒன்றன்படர்க்கைவிகுதி, உகககேகே சந்தி, மது சுவையுடையசாறு; அது இங்கு அமுதத்தையுணர்த்திற்று; இறைவனுடைய மனத்தில் பிறந்தமையால் மதி இடவாகுபெயரெனின், "மதிதுட்பதூல்" எனச் செய்யுளிலும், இப்படிச்சொல்ல இவனுக்கு மதிகெட்டதா எனவழக்கிலும்தி அறிவுகே அன்றி, மனததுக்கு வழங்காமையால் அதுகுற்றமே. ஊட்டும் பிறவினையாகிய எதிர்காலப்பெயரெச்சம்; உண்பகுதி, இ பிறவினைப்படுத்தும் விகுதி, பகுதி முதனீண்டது நீட்டல் விகாரம், ணகரம் டகரமாதல் சந்தி, உம் எதிர்காலப் பெயரெச்சவிகுதி, உகாககேகே சந்தி. இது இயல்பினால் நிகழ்காலம் எதிர்காலமாக வந்த காலவழுவமைதி. பைங்கிளி பண்புத்தொகை; பசுமைபென்னும் பண்புப்பெயர் கிளியென்னும் பதப்புணர்ச்சியில் மையிறுக்கெட்டு, அடி கூகரம் ஐகாரமாக, 'இனையவம்' என்பதனால் கூகரம்கெட்டு, நகர இனவெழுத்து மிகுந்த (கக)!

வாங்குவளைக் கையார் வதன மதிபூத்த
பூங்குவளைக் காட்டிடையே போயினான் - தேங்குவளைத்
'தேனாடி வண்டு சிறகுலாத்து நீர்நாடன்
பூராடிச் சோலைபுக.

(இ - ள்.) தேன்குவளை - மணமுள்ள குவளை மலரிலுள்ள,
தேன் - ஆடி - தேனில் முழுவது, வண்டு - வண்டிகள், சிறகு
உலர்த்து - சிறகை உலரச்செய்கின்ற, நீர் நாடன் - நீர்வள
முள்ள நிடதநாட்டரசன், பூராடி - மலரைக் கருகி, சோலை
புக - சோலையில் புகுவதற்கு, வாங்கு - வளைந்த, வளை-வளை
யலணிந்த, கையார் - கையையுடையமாதர்களது, வதனமதி-
முகமாகிய சந்திரன், பூத்த - மலர்த்த, பூங்குவளை - பொலிவா
கிய குவளைமலர்க்கினது, காட்டிடையே - காட்டினிடத்தே,
போயினான் - சென்றான். எ - று.

வாங்குவளைக் கையாரென்பதற்கு, வளைவாங்குகையாரொ
னப் பதங்களை நிறுத்தி, வளையல் நீங்குகின்ற கையையுடைய
மாதரொனவும் பொருள்கூறலாம்; அவளையடையப் பெறு
மையால் மெலிந்த உடலினராகி, வளையல்கள் கையினின்றும்
சுழலின்றார்களென்பது கருத்து. வதனமதிபூத்த பூங்குவளை
க்காட்டிடையேபோயினானென்றது, - தன்னழகை மங்கை
யர்கள் வியந்து பார்க்கப்போயினானென்பதை. பூத்த என்
னும் இறந்தகாலப் பெயரொச்சம் குவளையென்றும் பிறபெ
யர்கொண்டது. மதிபூத்தகுவளை பால் வழுவமைதி. குவளை
முதலாகுபெயர். குவளைக்காடு ஒன்றன் கூட்டத்தற்கிழமை
ப்பொருளதாகிய ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொ
டர். உலர்த்து காலங்கரந்த பெயரொச்சமாகிய பிறவினை
இடமடியாகப் பிறந்த நாடெனன்னும் பெயரின்முதனிலை
யாகிய நாடென்னும் பெயர்கொண்டது. ஏ பிரிநிலை; உல
ர்பகுதி, த்சூதி, து பிறவினைப்படுத்தும் விசுதி, இவ்வாறு
முடிந்த உலர்த்து காலங்கரந்த பெயரொச்சமாகிய வினைத்
தொகைவினைச சொல். உலர்த்து நீரொண்புனை உலர்த்தும்
நீரொண்ப்பதம் பிரித்துப் பொருள் கூறலுமாம். (௨௦)

வென்றி மதவேடன் வில்லெடுப்ப வீதியெலாம்
தென்றன் மதுநீர் தெளித்துவர - நின்ற
தளவேனன் மீதலருந் தாழ்வரைகூழ் நாடற்
கிளவேனல் வந்த தெனீர்.

(இ - ள்.) நின்ற - (முல்லெடுப்பத்தில்) வளர்ந்த, தளவு-முல்
லெக்கொடிகள், எனல்மீது - திணைப்பயிரின்மேல் படர்ந்து,
அலரும் - மலர்வொன்ற, தாழ்வரைகூழ் - நீண்டமலைகள்கூழ்ந்த,
நாடற்கு எதிர் - கிடதநாட்டரசுக்கு எதிரில், வென்றி-
(யாவனாயும்) வெற்றிகொள்ளுதலுடைய, மதவேள் - மத
ஞகியகாமன், தன்வில் எடுப்ப - (போரைக்கருதி) வில்லைக்
கையிலெடுக்கவும், வீதி எல்லாம் - (அரசன் செல்லும்) வீதி
முழுமையும், தென்றல் - தென்காற்று, மதுநீர் - மலர்த்தே
ஞகிய நீரை, தெளித்துவர - தெளித்துச் செல்லவும், இளவே
னல்வந்தது - இளவேனிற்காலம் சென்றது. எ - று.

இனி ஈனராசன் தமயந்தியின்மேல் விருப்பங்கொள்ளுஞ்
செய்தியைக் கூறுவாராதலால் அதற்கியைய, காமத்துக்குரி
யவேனிற்பருவம் ஈனராசன் எதிர்கொண்டதாக இங்குக்
கூறினார். செல்லும் வீதியில் இவனது பேரழகைக்கண்டு
மாதர் மோகங்கொள்ளலால் வேள் வில்லெடுப்பதாயினான்
வர, வந்தது இரண்டும் இடவழுவமைதி. நன் - பொது-கு,
ந-0. வேனல் பண்பாகுபெயர். வென்றி தொழிற்பெயர்;
வெல் பகுதி, தி புடைபெயர்ச்சிவிகுதி, லகரமும், தகரமும் நக
ரமாகத்திரிதல் சந்தி, பகுதியிற்றுச் சந்திறகரம் எனகரமாதல்
யெலித்தல் விகாரம்; இவ்விகாரம் பெறுமல வெற்றியென
வும் வழங்கும். மதவேள் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொ
கைநிலைத்தொடர். மதுநீரென்பதும் அத்தொடர். எடுப்ப,
வர என்னும் காரியப்பொருளுன ஆகிய எதிர்காலச் செய
பெயனைச்ச மிரண்டடுக்கி வந்ததென்னும் ஓசைக்கொண்
டன. எடுப்ப எடுபகுதி, ப் சந்தி, ப் வீரித்தல் விகாரம், அ
எதிர்காலவினைபெய்ச்சவிகுதி. குவவுருபு எல்லைப்பொருளது;
வேனன்மீதலருந் தாழ்வரைகூழ் நாட்டுன்னென்றதினால் கிட

தநாட்டுக்கு மூல்லையும், குறிஞ்சியும் அண்மையிலுள்ளன என்பதாயிற்று. ஆகவே காட்டரண், மலையாண் உடையது மாவிர்தமென்பது பெறப்பட்டது. (௨௧)

தேரிற் றுகளைத் திருந்திழையார் பூங்குழலின்
வேரிப் புனனனைப்ப வேயடைந்தான் - கார்வண்டு [ப்
தொக்கிருந்தா லித்துழலுந் தூங்கிருள்வெய யோற்கொதுங்கி
புக்கிருந்தா லன்ன பொழில்.

(இ - ள்.) கார்வண்டு - கருமையாகிய வண்டுகள், தொக்கிருந்து - கூடி, ஆலித்து - களியாநின்று, ிழலு - உலவுகின்ற, தூங்குஇருள் - நீண்ட இருள், வெய்யோற்கு - சூரிப்னுக்கு, ஒதுங்கி - விலகி, புக்கு இருந்தால் அன்ன - புருந்திருந்தாலொத்த, பொழில் - சோலையை, தேரின்துகளை - (தான் ஏறிச்செல்லுகின்ற) தேரினாலெழுமின்ற புழுதியை, திருந்து இழையார் - திருந்திய ஆபரணங்களையணிந்த மாதர்களுது, பூங்குழலின் - பூவையணிந்தசுடந்தலினது, வேரிப்புனல் - தேனாகிய நீர், நனைப்ப - நனைக்கும்படி, அடைந்தான் - சேர்ந்தான். எ - று.

சோலைமரங்களினிடர்ச்சியால் வெயில் உள்ளே நுழையப் பெறுமைபற்றிக் குளிர்ந்திருண்டிருத்தலால் இருள்புக்கிருந்தாற்போல்வதாயிற்று. தேரின்றுகள் மூன்றாவதன் ஏதுப்பொருளில்வந்த ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைகிலைத்தொடர்; இதில் இன்சாரியையின் ஈற்றுனகரம் தகரமாகிது எதுகைத்தொடைநோக்கிவந்த வலித்தல் விகாரம். தொக்கிருந்து செயதென்வாய்பாட்டிற்றந்தகாலவினையெச்சம்; தொகுபகுதி, இருபகுதிப்பொருள் விசுதி, பகுதிமுற்றியுண்கரமாதலால் ககரமெய்விரித்தல் விகாரம், உகரக்கேகிசுத்தி; அனைத்துமொருபகுதி, த் சந்தி, த் இறந்தகால இடைநிலை, உ வினையெச்சவிசுதி, சுத்தித்தகரம் ககரமாதல் மெலித்தல் விகாரம். உழலுமென்னும் வினையடியாகப் பிறந்த விகரமாகுப்பெயுொச்சமும், அன்ன என்னும் இடைச்சொல்லுயா

பிறந்த குழிப்புப்பெயரெச்சமும், முறையே நிலமாகவும், செய்வதாகவும் நின்றபொழிவென்னும் பெயர்கொண்டன. ஆலித்து ஆலியாவின்றென்பதன்திரிபு. தூங்கிருளென்பதில் தூங்கு அழிபசி, வருந்துபிணி என்பனபோலக் காரியப்பொருட்டாகிய வினைத்தொகையாகக்கொண்டு, எல்லாவுயிர்களும்தூங்குதற்குரிய இருளெனப்பொருளுரைப்பிதனும் பொருடும். அவ்விருள் உயிராத்கிரியிருள். வெய்யோன் பண்படியாகப் பிறந்த ஆண்பாற்படர்க்கைப்பெயர்; மைவீறுகெட்டு நின்ற வெம்பகுடி, ஆன் ஆண்பாற்படர்க்கைவிகுதி, முன்னின்ற மெய்யாயெ மகரம் யகரமானது சந்தி, தனிக்குறின்முன்னொற்றாகிய யகரமிரட்டலும் அது; இவ்வாறுமுடிந்துநின்ற வெய்யானென்பதில் ஆ ஓவானது செய்யுள் வழக்கு; வெமறமசொல்லளவில் பகுபதமெனவும், மை பகுதிப்பொருள் விகுதியெனவும் உரையாசிரியர்கள் கூறியதை மறந்து, பண்படியாவும் பெயரென்பதைச் சிந்தியாமல், “எ எனவருமுயிர்மெய்றாகாது” “எகரமெய்யொடேலாது” என்னும் சூத்திரங்களை மதிக்காமல் வெ முதனிலையென மயங்கிக்கூறுவாரொருவர். (௨௨)

நீணிறத்தாற் சோலை நிறம்பெயரீடியதன்
தாணிறத்தாற் பொய்கை தலஞ்சிவப்ப - மாணிறத்தான்
முன்னப்புட் டோனறு முளரித் தலைவையும்
அன்னப்புட் டோன்றிற்றே யாங்கு.

(இ - ன்.) ஆங்கு - அவ்விடத்தில், தன்னை நிறத்தால் தனது மிகுந்த வெண்ணிறத்தால், சோலை நிறம்பெயர- சோலை தன் பசுமைநிறம் மாறவும், நீடியதன் தாள் நிறத்தால் - நீண்ட தனது அடியினது செந்நிறத்தால், பொய்கை - தடர்ச்சு; தலம் சிவப்ப - நீருள்ளவிடம் சிவக்கவும், அப்புள் - நீரில்; தேர்னறும் - முளைத்த, முளரித்தலை - தாமரைமலரில், வையும் - தங்குகின்ற, அன்னப்புள் - அன்னப்புறவை, மாண் நிறத்தான்முன் - மாட்சிமையாகிய ஒளியையுடைய நளசாசனுக்குமுன்னே, தோன்றிற்று - காணப்பட்டது. எ - று.

சோலைநிறம் பெயர்தல் வெண்ணிறமாதல். சோலைநிறம் பெயர, பொய்கைதலஞ்சிவப்ப என்பன பால்வழுவுமைதி. பொய்கைத்தலஞ்சிவப்ப எனப்பாடமாயினபோது தடர்கத் தினிடம் சிவக்க எனவுரைக்க. பொய்கைத்தலம் ஒற்றுமைப் பொருளதாகிய ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைநிலத்தொடர் மாணிறத்தானென்பதற்கு மாட்சிமைப்பட்ட மார்பையுடையானெனவுமுரைக்கலாம். நிறம் பண்பாயினும் தான் விசேடியமும், நீள் விசேடணமுமாக நிறற்றலால் நீணிறம் பண்புத் தொகைநிலத்தொடர். நிலைமொழியை வினைத்தொகை வினைச் சொலாகக்கொண்டு, 'வினைத்தொகை' நிலத்தொடராக்கினுமமையும். 'நீடிய இறந்தகாலப் பெயரொச்சம்; நீடு பகுதி, இன் இறந்தகால இடைநிலை, அ பெயரொச்சவிருதி, இடைநிலை எனக்கேடு கடைக்குறை, ய்சுதி. முளரி பொருளாகுபெயர். தோன்றல் - முனோத்தல், (அது காணப்படுதல்.) ஏ ஈற்றை. (௨௩)

பேதை மடவன்னந் தன்னைப் பிழையாமல்
மேதிக்குலமேற் மென்கருமபைகோதுக்
கடித்துத்தான் முத்துமிழங் கங்கைநீர் நாடன்
பிடித்துத்தா வென்றான் பெயர்ந்து

(இ - ள்.) மேதிக்குலம் - எருமையின் கூட்டம், ஏறி-
(வயலில்) சென்று, மென்கருமபை - மென்மையாகிய கரும்
புகளை, கடித்துக் கோதி - கடித்துமென்று, முத்து உமிழும்-
முத்துகளை உமிழ்கின்ற, கங்கைநீர் நாடன் - கங்கை நீரையு
டைய நிடதநாட்டரசன், பெயர்ந்து-(பூராடுங்கருத்து) மாறி,
பேதை - பெண்ணை, மடம் - இளமையாகிய, அன்னந்த
ன்னை - அன்னத்தை, பிழையாமல் - தப்பாமல், பிடித்துத்தா
என்றான்-பிடித்துக்கொடுவென்று கட்டளையிட்டனன்.என்று.

பெயர்தல் மாறுதல். பிழையாமை தப்பிப்போகவிடாமை.
அறியாமையையுணர்த்தும் பண்புப் பெயராகியமடம் தன்
காரணமாகிய இளமையின்மேல் நின்றது, 'மண்பாடு'பெய்

ராகிய பேதை அண்மை விளியாதலால் இயல்பாயிற்று. இப் பேண் பணிப்பெண்களில் ஒருத்தி. முத்துகளின் பிறப்பிடமாகிய பூராள்களில் கரும்பும் ஒன்றாதலால், மேதிக்குலம் கரும்பைக்கடித்துக் கோதி முத்தம்ழவதாயிற்று. முத்துப் பிறப்பிடச்செய்யுள்.—தந்திவராக மருபிட்டி பூகந்தழைகதலி, நந்துசலஞ்சலமீன்றலை கொகருளினமின்றார், கந்தரஞ்சாலிகழைகன்னலாவின்பல்கட்செவிகார், இநதுவுடும்பு கரா மூத்தமீனுமிருபதுமே. இது ஆசிரியர் செய்த இரத்தினச் சுருக்கத்துள்ளது. விசுதி புணர்நதுகெட்டுநின்ற தா என்னும் எவ்லொருமை வினைமுற்று அரசனுடைய இரப்புடையாய் நின்றயைால் மரபு வழுவமைதி: தான் அசை. என்றான் இடைச்சொலடியாகப் பிறந்த ஆண்பாற்படர்க்கை இறந்த காலவினைமுற்று; என்பகுதி, ற் இறந்தகால இடைநிலை, ஆன் ஆண்பாற்படர்க்கைவிசுதி. (உச)

நாடிமட வன்னத்தை நல்ல மயிற்சூழாம்
ஒடி வளைக்கின்ற தொப்பவே-நீடியாற்
பைங்கூர் தல வல்லியர்கள் பற்றிக் கொடுபோந்து
தங்கோவின் முன்வைத்தார் தாழ்ந்து,

(இ - ள்.) நீடிய - நீண்ட, நல் - குற்றமற்ற, பைங்கூர்தல் - பசுமையாகிய கூந்தலையுடைய, வல்லியர்கள் - பூங்கொடியை ஒத்த பணிப்பெண்கள், நாடி - (பிடிக்கும்பாயத்தை) ஆராய்ந்து, நல்லமயிற்சூழாம் - சிறந்தமயிலின்கூட்டம், ஒடிவளைக்கின்றது - ஒடிசுசுற்றிக்கொள்வதை, ஒப்ப - ஒத்திருக்கச்சுற்றிக்கொண்டு, மடஅன்னத்தை - இளமையாகிய அன்னத்தை, பற்றி - பிடித்து, கொடுபோந்து - கொண்டுவந்து, தங்கோவின்முன் - தமதுஅரசனுக்குளதிரில், தாழ்ந்துவைத்தார் - வணங்கிவைத்தார்கள். எ - று.

ஒப்ப என்றமையால் சுற்றிக்கொண்டென்பது வருவிக்கப்பட்டது. அன்னத்தின்மேல் நாட்டமுடையாராதலால் கூந்தல்சோந்திலையும் மதித்திலொன்பார் நீடிய்பைங் கூந்த

லென்றார். எனவே அதுகலாபத்தை ஒத்ததென்பதாயிற்று. வளைக்கின்றது நிகழ்காலத்தொழிற்பெயர்; இத்துவ்விசுதி, வளைப்பது, வளைத்தது, வளையாதது என எதிர்கால இறந்தகாலத்தொழிற்பெயர்க்கும், எதிர்மறைத்தொழிற்பெயர்க்கும், வேது, விழுது என காலஇடைநிலைபெறுத தொழிற்பெயர்க்கும் விசுதியாய்வரும். உவமையாகுபெயராய்ப் பெண்ணை உணர்த்தியின்றவல்லி, அதன்பன்மைக்கண் அர்விசுதிபெற்றது; கள் ஒரு பொருட்பன்மொழியாய் விசுதிமேல் விசுதியாகவந்தது. கொடுகொண்டென்பதன் மருஉ. போர்து இறந்தகாலவினையெச்சம்; புகுஎன்பதன்மருஉ ஆகியபோபகுதி, த் சந்தி, த் இறந்தகால இடைநிலை, உ வினையெச்சவிசுதி, சந்தித்தகரம் நகரமாதல் மெலித்தல்விகாரம். (உரு)

அன்னந் தனைப்பிடித்தங் காயிழையார் கொண்டுபோய்
மன்னன் றிரு முன்னர் வைத்தலுமே-அன்னம்
மலங்கிறே தன்னுடைய வான்கிளையைத் தேடி
கலங்கிறே மன்னவனைக் கண்டு.

(இ - ள்.) அங்கு-அச்சோலையில், ஆய் இழையார் - ஆராய்ந்தணரிந்த ஆபரணங்களையுடைய பெண்கள், அன்னந் தன்னைப்பிடித்து - அன்னத்தைப்பிடித்து, கொண்டுபோய் - தாங்கிச்சென்று, மன்னன் - அரசனுடைய, திருமுன்னர் - அழகியஎதிரிடத்தில், வைத்தலும் - வைக்குதலும், அன்னம் - அன்னமானது, தன்னுடைய வான்கிளையைத்தேடி - தனது உயர்ந்த உறவாகிய அன்னங்களைத்தேடி, மலங்கிறே - வருந்தியதே, மன்னவனைக்கண்டு - அரசனைப்பார்த்து, கலங்கிறே - மனம்கலங்கியதே. எ - று.

திரு கண்டோரால் விரும்பப்படும் அழகையுணர்த்தும் பண்புப்பெயர். முன்னர் பண்புப்பெயர்; முன்பகுதி, நாய்குதிப்பொருள்விசுதி, நகரம் நகரமாதல் சந்தி, அர்விசுதியெனல் குற்றமென்பதை நன்னொன்பதனுணர்க. இதுபண்பாகுபெயராய் இடத்தையுணர்த்திற்று; காலத்தையுணர்த்து

தறுமுண்டு. வைத்தலும் இறந்தகாலவினையெச்சம்; வைபகுதி, து, அல்சாரியை, உம்இறந்தகால வினையெச்சவிசுதி, தகரத்தோற்றமும், உகரக்கேடும்சாதி. இதனைஅடுத்த எஃற்றை; மற்றஇரண்டும் இரக்கப்பொருளன. இதுபுதியனபுகுதல். கிளை உவமையாகுபெயர். மன்னன் இடைச்சொலடியாகப்பிறந்தபெயர்ச்சொல்; மன்பகுதி, (மிகுதிப்பொருளது)ன்சந்தி, அன் ஆண்பாற்படர்க்கைவிசுதி. மலங்கிற்று ஒன்றன்படர்க்கை இறந்தகாலவினைமுற்று; மலங்குபகுதி, இன் இறந்தகால இடைநிலை, று ஒன்றன்படர்க்கைவிசுதி, பகுதி யீற்றுகரங் கெட்டதும், இடைநிலையீற்று னகரத்திரிந்ததும்சந்தி. (உசு)

அஞ்சன் மடவனமே யுன்ற னணிநடையும்
வஞ்சி யனையார் மடநடையும்-விஞ்சியது
காணப் பிடித்ததுகாணென்றான கனிவண்டு
மாணப் பிடித்ததார் மன்.

(இ - ள்) கனிவண்டு - (தேனையுண்டு) களித்தவண்டிகள்
மாண - (தாம்) மாட்சிமைபபட, பிடித்த - பற்றிய, தார்ம
ன் - மலர்மாலையணிந்தஅரசன், மடஅன்னமே - இளமையா
கியஅன்னமே, அஞ்சல் - அஞ்சுதலொழி, பிடித்தது - உன்னை
பிடிப்பிடித்தது, உன்தன் - உன்னுடைய, அணிநடையும் - அ
ழகாநடையும், வஞ்சிஅனையார் - பூங்கொடியைஒத்தவரது
மடநடையும் - மென்மையாகியநடையும், (இவ்விரண்டில்)
விஞ்சியது - சிறந்ததை, காண - காணுதற்கு ஆம், என்றான்.
என்றுசொல்லினான். எ - று.

இரண்டில், ஆமஎன்பன எஞ்சியின்றன. அஞ்சல் எவ்வொ
ருமை எதிர்ப்புறவினை; அஞ்சபகுதி, அவ்வெல்லொருமை எ
திர்ப்புறவிசுதி, உகரக்கேடுசந்தி; இதுஐப்பால்மூவிடக்களி
ல்செல்லாமையால் விபங்கோனெனல்குற்றம். இளமையை
யுணர்ந்தும் மடமென்னும்பண்பு மென்மைக்காயிற்று, விஞ
்சியது ஒன்றன்படர்க்கை பிறந்தகாலவினையாலினையும்பெ

யர். பிடிப்பித்தது பிறவினையாகிய இறந்தகாலத்தொழிற்பெயர்; இதில் பிவ்விசுதி தொகுத்தலாயிற்று. காண்முன்னிலையொருமை அசைச்சொல்; எவ்வொருமை எதிர்காலவினையெனக்கொண்டு, நீஅறி எனவரைக்கிறும் பொருந்தும். இடைச்சொல் பெயருளடங்குமாதலாலும், இச்சொல்விசுதிப் பொருளாதலாலும் மன்னப்பதைப் பண்பாகுபெயரென்க. (உஎ)

செய்ய கமலத் திருவை நிகரான
தையல் பிடித்த தனியன்னம் - வெய்ய
அடுமாற்ற மில்லா வரசன்சொற் கேட்டுத்
தடுமாற்றம் தீர்த்ததே தான்.

(இ - ள்.) செய்ய - சிவந்த, கமலம் - தாமரைமலரிலெழும் தருளிய, திருவைநிகர்ஆன - திருமகளை ஒத்த, தையல் - பெண்ணுல், பிடித்த - பிடிக்கப்பட்ட, தனியன்னம் - ஒப்பற்ற அன்னம், வெய்ய - கொடிய, அடுமாற்றம் - கொலையையுணர்த்துஞ்சொல்லே, இல்லாத-சொல்லுதலில்லாத, அரசன்சொல்கேட்டு - அரசனுடைய சொல்லைக்கேட்டு, தடுமாற்றம் - (யாதுசெய்வனோஎன்னும்) கலக்கம், தான் தீர்த்தது - தான் நீங்கியது. எ - று.

கமலம் முதலாகுபெயர். தையல் பண்பாகுபெயர். வெய்யபண்படியாகப் பிறந்தகுறிப்புப்பெயரச்சம்; வெம்மைபண்புப்பெயர் பெயரச்ச அகரவிசுதிப்புணர்ச்சியில் “ஈறுபொதல்” என்பதனால் மையீறுகெட்டு, “முன்னின்றமெய்திரிதல்” என்பதனால் மகரமெய யகரமெய்யாகத்திரிந்து, அதுதனிக்குறின்முன்னொற்றாதலால் யகரம்இரட்டலாகிய சந்திபெற்று முடிந்தது. அடுமுதனிலைத்தொழிற்பெயர், அடுமாற்றம் இரண்டாம்வேற்றுமையுருபும் பயனும் உடன் தொக்கதொகைநிலைத்தொடர்; வினைத்தொகை நிலைத்தொடராகவாவது, எதிர்காலப்பெயரச்சத் தொகாநிலைத்தொடராகவாவது கொள்ளினும்பொருந்தும்; வினைத்தொகை வினைச்சொல்

பெயரெச்சத்து ளடங்குதலால், இப்பெயரெச்சம் காரியப் பொருளெனலாய்வின்று, தன்னையுணர்த்தும் கருவியாகிய மர்ற்றமென்னும் பெயர்கொண்டதென்க. சொற்கேட்டி என் பதில் நிலைமொழி அஃறிணைச்சொல்லாவினும், குற்றொற் றடுத்தமொழியாதலால், நன் - உருபு, கசு-ஆ, இல் "விகார த்தியல்பும்,, என்றஉம்மையைஇறந்தது தழீஇயஇழிவு சிறப் பும்மையாகக்கொண்டு, மெய் - உச - ஆம்சுததிரத்தின்பொ துவதிப்படி லகரந்திரிந்தது. (உஅ)

கிசைமுகந்த வெண்கவிகைத் தேர்வேந்தேயுன்றன் இசைமுகந்த தோளுக கிசைவாள் - வசையில் தமையநதி யென்றோதுந் தையலாண் மென்றோள் அமையநதி யென்றோ ரணங்கு.

(இ - ள்.) கிசை - எட்டித் திகிலுள்ளாரையும், முகர்த- தன்னுளடகயெ, வெள்கவிகை - வெண்கொற்றக் குடை யையும், தேர்வேந்தே - தேர்ச்சேனைபயமுடைய அரசு னே, இசை - கோத்தியை, முகாத - நிரம்பப்பெற்ற, உந்த னதோளுககு - உன்னுடைய தோள்களுக்கு, இசைவாள் - தகவாள், வசையில். (அழகு, குணம், செயல், இவற்றால்) நிறைதயில்லாத, தமையநதி என்று ஓதும் - தமையந்தியென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும், தையலாள் - பெண்ணாகிய, மெல்தோள் - மென்மையாகியதோள், அமைஅந்தி - மூங்கில் போலும் அழகுடையாள், என்ற ஓர் அணங்கு-என்றுசொல் லப்பட்ட ஓர்மாத. எ - று.

கிசை இடவாகுபெயர். கவிகை தொழிலாகுபெயர். வேந் துபண்பார்குபெயர். அணங்கு உவமையாகுபெயர். தமையநதி யென்பதில் யகரமுன்நின்ற அகரத்துக்கு ஐகாரம்போலி. மு கத்தல் மொள்ளுதல். கவிகையென்றது ஆளுகையை. தோள் இசைமுகத்தலாவது - போரில்வெற்றிக்கொள்ளலும், சகைமு தலியவுற்றில் சிறத்தலும், அழகும் திண்மையுமுடையையும் ஆகிய இவற்றால் வரும்புகழைப் பெறுதல்-அந்தி பண்படியாக ப்பிறந்த பெண்பாற்படார்கைப் பெயர்; அந்தம்பகுதி, (இ

சைச்சொல்) இ பெண்பாற்பட்டாக்கை விசுதி, பகுதியீற்றித்
மூக்கேடுகடைக்குறை. என்பகுதி, ன் சந்தி, அ சாரியை, ப்
சந்தி, படுசெய்ப்பாட்டு வினைப்பொருண்மை விசுதி, அனை
த்துமொருபகுதி, அ பெயரொச்சவிசுதி, பகுதி ஒற்றிரட்டலு
ம், உகரக்கேடும் சந்தி, இரட்டியதே காலங்காட்டியது, இவ்
வாறுமுடிந்து என்னப்பட்ட எனநின்ற இடைச்சொலடியாக
ப்பிறந்த இறந்தகாலச் செயப் பாட்டுப்பெயரொச்சம்; படு
விசுதி தொகுக்கப்பட்ட என்ற என்னுஞ்சொல் அகரவிசுதி
தொகுத்தலாயின்றது. (௨௯)

அன்ன மொழிந்த மொழிபுகா முன்புக்குக்,
கன்னி மனக்கோயில் கைக்கொள்ளச் - சொன்னமயில்
ஆர்மடந்தை யென்றா னநங்கன் சிலைவளைப்பப்
பார்மடந்தை கோமான் பதைத்து.

(இ - ள்) அன்னம்மொழிந்த - அன்னஞ்சொல்லிய, மொ
ழிபுகாதமுன் - சொல் (முற்றும்) நுழையாதமுன், கன்னி -
கன்னியாகியதமயந்தி, மனக்கோயில் - மனமாகியகோயிலே,
புக்கு-நுழைந்து, கைக்கொள்ள - வசமாக்கிக்கொண்டதினால்,
அநங்கன் - மன்மதன், சிலைவளைப்ப - வில்லெடுத்து வளைத்தத
னால், பார்மடந்தை - பூமியாகிய பெண்ணுக்கு, கோமான் ப
தைத்து - அரசனாகியவனன் பதறி, சொன்னமயில் - நீசொல்
வியமயிலே ஒத்தவன், ஆர்மடந்தைஎன்றான் - எவருடைய
மகனென்றுகேட்டான். எ - று,

மொழி மொழியப்படுவதென்னும் பொருளில் மொழியெ
ன்னும் முதனிலை, செயப்படுபொருண்மை விசுதியாகிய
ஐ புணர்ந்து கெட்டுகின்றது; தொழிலாகுபெய ரொணினு
மொக்கும்! புக்கு இறந்தகாலவினையெச்சும், பகுப்பகுதி, உ. வி
னையெச்சவிசுதி, பகுதிமுற்றியலுக்கர மாதலால் உகரமிரட்டிய
து வீரித்தல் விகாரம், அதுவே காலங்காட்டியது, உகரக்
கேடு சந்தி. கைக்கொள்ள ஒரு சொல்லின் தன்மைபது;
இது சிலைவளைத்தலுக்குக் காரணமாகிய இறந்த கால

வினையெச்சம். விளைப்ப என்பது பதைத்தலுக்குக் காரண மாய்நிறமலின் இதுவும் இறந்தகாலத்தது. அழகுநற்குணநற் செயலுடைய பெண்ணைப்பெற்றமை கருதி, ஆர்மடத்தை யென வினாவினான். இது உயர்வுபற்றி வந்தபால் வழுவமைதி. ஆர்யாவரொன்பதன் மருஉ. மடத்தை மகளென்பதன் மேலது. அங்கன் உருவமில்லானென்பது; இதன் செய்தி.—வென்செய்த யோகத்துக்கு விக்கினஞ்செய்த காரணத்தால அம்மூர்த்திக்குக்கோபம் பிறந்துநெற்றிக்கண்ணால் எரித்தமையால் உருவில்லானென்பது. சொன்ன இறந்தகாலப்பெய்சொச்சம்; சொல்பகுதி, இன் இறந்தகால இடைநிலை, அ பெயசொச்ச விசுதி, இடைநிலை இகரக்கேடு, முதற்குறை, லகரம்னகரமாதல் சந்தி. (௩௪)

எழுவடுதோண் மன்னா விலங்கிழையேர் தூண்டக் கொழுநுதியிற் சாய்ந்த குவளை - உழுநர் மடைமிதிப்பத் தேன்பாயு மரடொலிநீர் நாடன் கொடைவிதர்ப்பன் பெற்றதோர் கொம்பு.

(இ.ள்.) எழு - தூணை, அடு, வென்ற, தோள்மன்னா - தோள்களையுடைய அரசனே, இலங்கு இழை-விளங்குகின்ற ஆபரணங்களை யணிந்தபெண், ஏர்தூண்ட - ஏரைநடத்துகையில், கொழுநுதியின் - கொழுவினது துனியினால், சாய்ந்த குவளை - படிந்தகுவளைமலர்களை, உழுநர் - உழவர், மடைமிதிப்ப - நீர்மடையினிடத்து மிதிப்புதினால், தேன்பாயும் - (அம்மலர்களினின்று) தேன்பாய்கின்ற, மாடு - பக்கத்தில் ஒலிநீர்-ஒலிக்கின்ற நீர்வளமுள்ள, நாடன் விதர்ப்பநாட்டரசனாகிய, கொடை - கொடுக்குந்தொழிலையுடைய, விதர்ப்பன் வீரராகிய, பெற்றது - பெறப்பட்டவளாகிய, ஓர்கொம்பு-ஒப்பற்றபூங்கொம்பை ஒத்தவள்.

கொம்புஎன்றதற்கு ஏற்கப்பெற்ற தென்றார். இதுஇறந்தகாலக் செயப்பாட்டு வினையாலணையும்பெயர்; படுவிசுதி தொடக்குத்தலாயிற்று, எழு தொழிலாகுபெயர். இலங்கிழை வி

ஹிந்தோகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தோகைக்கார
ணப்பெயர். தூண்ட நிகழ்காலச் செயவெனெச்சம். மிதிபப
என்னும் செயவெனெச்சம் பாய்தலுக்குக் காரணமாய் நின்ற
லால் இறந்தகாலத்தது. கொழுதுதி சினைத்தற் கிழமைப்பொ
ருளதாகிய ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைநிலத்தொடர். ம
டை தொழிலடியாகப்பிறந்தபெயர்; மடு புகுதி, ஐவிணமு
தற்பொருண்மைவிசுதி, உக்ரக்கேடு சந்தி, மடித்தல் உண்ண
ல்; அதுநீணாததன்னில் அடக்கல். பாயுமென்னும் பெயரொ
ச்சம் நாடென்னும் பெயரின்முதனிலையாகிய நாடென்னு
ம்இடப்பெயர்கொண்டது; தேன்பாய்தலுக்கு நீரும்காரண
மாதலால் பாயுமென்னும்பெயரொச்சம் நீரொன்னும் காரண
ப்பெயர்கொண்ட தெனினும்இழுக்காது. கொடை ஐ விசு
திபெற்றதொழிற்பெயர், (நக)

நாற்குணமு நாற்படையா வைம்புலனு நல்லமைச்சர்
ஆர்க்குஞ் சிலம்பே யணிமுரசா - வேற்படையும்
வாளுமே கண்ணு வதன மதிக்குடைக்கீழ்
ஆளுமே பெண்மை யரசு.

(இ. எ.) நாற்குணமும் ஏ-நான்குணங்களுமே, நாற்
படைஆக-நான்குவகைச்சேனையாகவும், ஐம்புலனும் ஏ - ஐம்
பொறிகளுமே, நல்லமைச்சுஆக-நல்லமந்திரியராகவும், ஆர்க்
கும் - (பாதத்தில்) ஒலிக்கின்ற, சிலம்பே - சிலம்புகளே, அணி
முரசுஆக - அழகியமுரசாகவும், கண் ஏ - கண்களே, வேல்ப
டையும் வாளும்கு - வேலாயுதமும்வாளுமாகவும், வதனமதி
க்குடைக்கீழ் - முகசீர்திரனாகிய குடையின்கீழ், பெண்மை
பெண்தன்மையை, அரசுஆளும் - அரசர்ள்வான். எ-று.

நாற்குணமாவன.—அச்சம், (அன்புகாரணமாக உண்டா
கும்பயம்) மடம், (அன்புடையார்கூறுவதைக் கேட்டிழ்தான்
முன்கொண்ட கருத்தைவிடாம) நாணம், (கணவனிடிக்
துவிருப்பக்குறிப்புத்தோன்றியபோது உண்டாகும் உள்ளத்
தினொடுக்கம்) பயிர்ப்பு, (முன்கண்டறியாத வற்றைக்கண்ட
போது மனம்பொருந்தாத கூச்சம்) நுழைபுடை, தேர், பூ

னே, குதிரை, காலாள். புலன் பண்பாகுபெயர். ஐம்பெய்றிகள் - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி. சிலம்பேளன்னும் பிரிநிலை ஏகாரத்தைக்குணம்புலனென்பவற்றுக்கும் கூட்டிக், வாளுமேயென்னும் ஏகாரத்தைக் கண்ணென்பதனோடு சார்த்திக், முகத்தைச்சுந்திரனாக வருவகஞ்செய்து, அதனையே டையாக வருவ்கஞ்செய்தமையால் உருவகவருவகம். மறம ஏ ஈற்றசை. பெண்ணுககுரிய ஈர்த்துணங்களை யுமுடையாளாகி, மனத்தைப் பொறியின்வழிப் பேர்க்காமல் அடக்கிப் பெண்கள் நாயகமாயிருக்கின்றன ளென்பதுகருதது. இச்செய்யுள் சிறப்புருவகவணி. பெண்மையென்றது உயர்இணைப் பெண்மையை. ஆகஎன்னும் செயவெனெச்சத்தீறு தொகுத்தல். புலம்என்பதில் இருகுறிலே யடுத்தமகரமாதலால், அம்மகரத்துக்குணகரம்போலிடாகவாதது. (௩௨)

*மோட்டிளங் கொங்கை முடியச் சுமந்தேற மாட்டா திடையென்று வாய்விட்டு - மாட்டேன் அலம்புவார் கோதை யடியிணையில் வீழ்ந்து புலம்புமா தூபுரங்கள் பூண்டு.

(இ - ள்.) மோடு - உயர்வாகிய, இளகொங்கை - இளமுலைகளை, முடியச் சுமந்து - முற்றும் தான் சுமப்பதினால், ஏறமாட்டாது - ஓங்கவலியிலது, இடையென்று - இடையென்றுகருதி, தூபுரங்கள் - சிலம்புகள், நாஸ்தேன் - புதியதேனால், அலம்பு - அலம்பப்படும், வார்கோதை - நீண்டகூந்தலையுடையாளது, அடி இணையில் வீழ்ந்து - இரண்டுபாதங்களிலும் விழுந்து, பூண்டு - விடாமல்பற்றி, வாய்விட்டுப்புலம்பும் - வாய்திறந்து புலம்பாநிற்கும். எ - டு.

சுமந்து சுமக்க என்பதன்திரிபு; இது காரணப் பொருட் வாகிய இறந்த காலவினையெச்சம். ஏறல் வளர்தல். மாட்டாது ஒன்றன்படர்க்கை எதிர்மறை வினைமுற்று; மாட்டிவகுதி, ஆ எதிர்மறை விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அனைத்து இறங்குபகுதி, து ஒன்றன்படர்க்கை விசுதி; மாட்டும், மா

ஃகிவான் என எதிர்காலத்தில் வினைமுற்றும், மரட்டாமல் மரட்டாத மரட்டாகும் என எதிர்மறையில் வினையெச்சப் பெயர்ச்சுக்களும் தொழிற்பெயரும்வரும். மலரின் புது மலையைத் தேனின்மேலேற்றி நாட்டேனென்றார். வார கோதை விளைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகைக் காணப் பெயர். இடை பண்புரகு பெயர். இது தற்குறிப் பேற்றம். (௯௯)

என்று துடங்கு மிடையென்ப வேழமலகம்.
நின்ற கவிகை நிழல் வேந்தே - ஒன்றி
அறுகாற் சிறுபறவை யஞ்சிறகால் வீசும்
சிறுகாற்றுக் காற்றாது தேய்ந்து.

(இ - ன்.) ஏழு உலகும் - ஏழ் தீவுகளிலும், நின்ற - நிலைத்த, கவிகை நிழல் - சூடையினது நிழலையுடைய, வேந்தே அரசனே, அறுகால் - ஆறு கால்களையுடைய, சிறுபறவை - வண்டிகள், ஒன்றி - ஒருங்கி, அஞ்சிறகால் - அகத்திலுள்ள சிறகினால், வீசும் - வீசப்படுகின்ற, சிறுகாற்றுக்கு ஆற்றாது - மெல்லியகாற்றுக்குச் சகிக்காமல், தேய்ந்து - இளைத்து, என்றும் - எப்போதும், துடங்கும் - துவளும், இடை என்ப - இடையென்று சொல்லுவார்கள் (கண்டோர்கள்) எ - று.

உலகு தீவின்மேலது; தீவு ஏழாவன. - நாவல், இறவி, குசை, கிரவுஞ்சம், புட்கரம், தெங்கு, கமுகு. ஏழு தீவுகளிலும் கவிகை நிழல் நின்றலாவது அவை இவனது ஆளுகையின் கீழமைந்து நின்றல். அறுகாலென்னும் விசேடணத்தால் சிறுபறவை வண்டையுணர்த்தியது. பறவை தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்ச்சொல்; பறபகுதி, வசந்தி. இவ்வினைமுதற்பொருண்மை விசுதி. அறுகாற்சிறுபறவை இரண்டாம்வேற்றுமையுருபும் பயனும் உடன்தொக்கத்தொகைகிளைத்தொடர்; அறுகாலென்பதைப் பண்புபயமுறந்த அன்மொழித்தொகைக் காண்க. இறுபெயரொட்டிப் பண்.

மொகதும். அஞ்சிற்சென்பதை அகம்சுறகெனப்பதம் பிரிக்
க; சிலைமொழியிணைடயில் கின்றககரவுயிர்மெய்கெட்டது.
—நன் — மெய - கு, கக. இச்செவினசகரத்தைமுன்கு
றினமையால் என்க. ஆறறதென்பதை வினைமுற்றென்னு
யினும், வினைமுற்று வினையெச்சமானதென்னுயினும், கொ
ளக. வினைமுற்றுக்குததுவ விசுதியெனவும், வினைபெச்ச
த்துக்கு உகரவிசுதியெனவுங்கொள்க. ஒன்றி ஒன்றென்
னும் வனாயறைபபண்புப பெயரினடியாகப் பிறந்த இற
நகாலவினையெச்சம்; ஒன்றுபகுதி, உகரத்தின்திரிபாகிய
இ இறநத காலவினையெச்ச விசுதி, உகரக்கேடுகநதி. காற்
றுககென்னும் நான்கனுருபு பகைப்பொருளது. (நச)

செந்தேன மொழியாள் செறியளக பந்தியின்கீழ்
இந்து முறியென றியமபுவார் - வந்தென்றும்
பூவாளி வேந்தன் பொருவெஞ் சிலைசார்த்தி
ஏவாளி தீட்டி மிடம்.

(இ - ள்.) பூவாளி - பூவாகிய, அம்புகளையுடைய, வேந்த
ன் - மன்மதராசன், என்றும்வந்து - தினமும்வந்து, பொரு.
பேர்செயதற்குரிய, வெம்சிலை - கொடுமையாகியவில்லை,
சார்த்தி - சாரவைத்து, ஏவாளி - ஶீவாகியஅம்புகளை, தீட்டி
மஇடம் - கூர்செய்யும் இடமாகிய நெற்றியை, செமதேன் -
செந்தேன்போன்ற, மொழியாள் - சொல்லையுடைய தமயந்
தியினது, செறி - அடர்ந்த, அளகபந்தியின்கீழ் - மயிர்க்குழ
றையினது வரிசையின்கீழ்நின்ற, இந்துமுறியென்று - சந்தி
ரனது துண்டமென்று, இயம்புவார் - (புலவர்) சொல்லு
வார்கள். எ-று.

மயிர்க்குழற்சி நெற்றியின் மேவிடத்துள்ள சுருண்டம
யிர் தீட்டுமிடமென்றது தீட்டுக்கல்லை. சிலையென்றது புரு
வத்தைப்பொய்யும், தீட்டுமிடமென்றது நெற்றியையெனவு
ங்கொள்க. பந்தி வரிசை; அதுபண்பாகுபெயராய்ப் பந்தி
கையென்பொருளை யுணர்த்திற்று. அளகபந்தி ஒன்றன்சு
வந்தத்திறமையின்பொருளதாகிய ஆறும்வேற்றுமைத் தொ

'கைநிலைத்தொடர்' முறி தொழிலடியாகப்பிறந்தபெயர்; முறிபகுதி, ஐ செயப்படுபொருண்மை விசுதி புணர்ந்துகெட்டது. இந்துமுறி சினைத்தற்கிழமைப்பொருளதாகிய ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர்; சினைமுதற்பொருளின் எகதேசமென்பதை உண்டாத ஒருவர்குற்றமென மயங்கிக்கூறுவர். பூவாளி, ஏவாளி இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடர்; முதலிலுள்ள தொகைநிலைத்தொடரை மூன்றும்வேற்றுமை யுருபும்பயனுமுடன் தொக்க தொகைநிலைத் தொடரொனினும் பொருந்தும். ஏதொழிலாகுபெயர். வாளி பண்படியாகப்பிறந்தபெயர்; வாள்பகுதி, (பண்பு) இ ஒன்றன்படச்சுக்கவிசுதி. (௩௫)

அன்னமே நீயுரைத்த வன்னத்தை யென்னவி
உன்னவே சோரு முனக்கவளோ - டென்ன
அடைவென்றான் மற்றந்த வன்னத்தை முன்னே
நடைவென்றா டன்பா னயந்து.

(இ - ள்.) அந்தஅன்னத்தை - தமயந்தியைப்பற்றிப் பேசுகின்ற அன்னத்தை, முன்னே - நடக்கத்தொடங்கியகாலத்தே, நடைவென்றாள் தன்பாவு - நடையால்வென்ற தமயந்தியினிடத்து, நயந்து - விருப்பங்கொண்டு, அன்னமே உரைத்த அன்னத்தை - அன்னமே நீ சொல்லிய அன்னத்தை ஒத்தவளே, உன்னவே - நினைக்கவே, என் ஆவிசோரும் - என் உயிர்சொர்கின்றது, உனக்கு அவளோடு - உனக்கு அவளிடத்தில், என்ன அடைவுஎன்றான் - யாதுசம்பந்தமென்று வினவினான். எ.று.

காண் என்புதினின்றும் உன்னஎன்பதைப் பிரித்தமையால் எபிரிநிலை, பின்னுள்ளதும்அது. ஒடுருபு ஏழாவதனிடப் பொருளது. என்ன எவனென்பதன் மருஉ ஆகிய வினவினைக்குறிப்புமுற்று; இவ்வாறன்றி என்னஎனும் வினாபெயரினடியாகப் பிறந்தகுறிப்புப் பெயர்கேச்சமாகக் கொண்டு, இதுகொண்டுமுடிந்த அடைவென்றும் ஏழாவது கொண்டுமுடியும் உள்தென்பது சொல்லிக்கையாய். திறந்தென்

வைத்து, எப்படிப்பட்ட சம்பந்தமுள்ள தென்கரைப்பினும்
பொருந்தும். நடை தொழிற்பெயர்; நட பகுதி, ஐ புடை
பெயர்ச்சிவிருதி, பகுதியிற்று அசுரக்கேடு கடைக்குறை. என்
னாவீ ஒற்றுமைப்பொருளதரகிய ஆறும்வேற்றுமைத்தொ
கை நிலைத்தொடர். (கசு)

பூமனைவாய் வாழ்கின்ற புட்குலங்கள் யாமவடன்
மாமனைவாய வாழு மயிற்குலங்கள் - காமன்
படைகற்பான் வந்தடைந்தான் பைந்தொடியான் பாத
நடைகற்பான் வந்தடைந்தே நாம்.

(இ - ள்.) காமன் - மன்மதன், (அவளுடையகண்ணினி
டத்தில்) படை - அம்புகளைஎய்யுந்தொழிலை, கற்பான் - கற்
குப்படி, வந்துஅடைந்தான் - சென்றுசேர்ந்தான், பைந்தொ
டியான் - அப்பசுமபொன்வளையணிந்தவளது, பாதம் - பாத
த்தினிடத்தில், நடை-நடக்குந்தொழிலை, கற்பான் - கற்கும்ப
டி, நாம்வந்துஅடைந்தேம் - நாங்கள்சென்று சேர்ந்தோம், பூ
மனைவாய் - தாமரைமலராகியவீட்டில், வாழ்கின்றபுள்குலங்
கள்யாம் - வாழ்கின்றபறவைகள் கூட்டங்களாகியநாங்கள், (அ
துகாரணத்தால் இப்போது) அவள்தன் - அவளுடைய,
மாமனைவாய் - பெருமையாகியமனையினிடத்து, வாழும் - வா
ழுகின்ற, மயில்குலங்கள் - மயிலின்கூட்டங்கள் போலாயி
னோம். எ - று.

எனவேஅவளுக்கு விளையாட்டுப்பொருள்களில் ஒருவகை
ப்பொருளாயிருப்பதே எமக்குண்டாகிய சம்பந்தமென்றதா
யிற்று. தன்னினத்தைத் தன்னொடுபடுத்தியாம், அடைந்
தேம்என்றதாதலால் உயர்வுமுதலியகாரணக் பற்றிவந்த
மலர்வுமுதலியவையன்று. பூதொழில்டியாகப்பிறந்த பெயர்க்
கேடல்; பூபுகுதி, இ வினையுதற்பொருண்மை விருதிபுணர்
ந்துகொட்டது. இதுதலைமைபற்றி, மலர்களிற்சிறந்ததர்மரை
யுணையுணர்த்திற்று. பூமனை பண்புத்தொகை நிலைத்தொ
டர், நடைக்குப்பாதத்தைக் கூறினமையால்படைக்குத் தன்

ணைப்பதுவருவிக்கப்பட்டது. “காமம், கேவெலாங்காட்டு
கின்ற விணைநெடுங்கண் ணோரோழை” எனக்கம்பநாடர் கூ-
றலுங்காண்க. படைதன் தொழிலை யுணர்த்தலால் காரண
வாகுபெயர். மயிற்குலங்கள் போலாகுதல் ஊட்டிவளர்த்தத்
தும், விளையாடற்கும் உரியவையாகுதல். கற்பான் பான்விசு
தி எதிர்காலவினையெச்சம். பசும்பொன்தொடி யென்பதை
ப்பைந்தொடியென்றது ஓர்குறிப்பு. தொடிதொழிலடியாக
ப் பிறந்தபெயர்; தொடுபகுதி, இ செயப்படுபொருண்மை
விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி. (கௌ)

இற்றது நெஞ்ச மெழுந்த திருங்காதல்
அற்றது மான மழிந்ததுநான் - மற்றினியுன்
வாயுடைய தென்னுடைய வரழ்வென்றான் வெங்காமத்
தியுடைய நெஞ்சுடையான் நேரீந்து

(இ - ள்.) வெங்காமத்தீ உடைய-வெப்பமாகிய காமத்தீ
யையுடைய, நெஞ்சு உடையான் - மனமுடையனான், தேர்ந்
து - துணிந்து, நெஞ்சம்இற்றது - மனநிலைகெட்டது, இரு
காதல் - மிக்கஆசை, எழுந்தது - உயர்ந்தது, மானம்அற்றது -
மானம்ஒழிந்தது, நான்அழிந்தது - நான்இலதாயிற்று, (ஆ-
தலால்) என்னுடையவரழ்வு - என்னுயிர்வாழ்க்கை, இனி -
மேல்வருங்காலத்தில், மற்றுஉன்வாய் உடையது - உனதுவா-
யையுடையதா யிருக்கின்றது, என்றான் - என்று (அன்னத்
தைநோக்கி) சொல்லினான். எ - று.

தமயந்தியை அடைவதற்கு என் முயற்சியாலாவதொன்
றிலலை, அவளைப்பெறாவிடின் உயிர் நீங்குவேன் என்பான்
என்னுடைய வாழ்வு உன்வாயுடையதென்றான். இற்றது
ஒன்றன்படர்க்கை யிறந்தகாலவினமுற்று; இறுபகுதி, ச-
காரியை, து ஒன்றன்படர்க்கைவிசுதி, பகுதியுற்றியுன்
மாதலால் அதன் மெய்யிட்டல் விரித்தல் விதாரம், அதனை
காண்காட்டியது, உகரக்கேடு சந்தி; இம்முதலிலையொதி-
தல் விசுதி யுணர்ந்து கெட்டமாத்நிறையில - நானாவருதி;
இதுமுதலிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்; இதையுடைய பெயர்

தல் பேறு, உறுதல் ஊறு எனவும், விநிதல் வீடு, பதிதல் பாடு எனவும் வரல் காண்க. ஈறென்பதின்னும் இறு என்னும் முத்தனிலை பிறந்ததென்னில், பேறுமுதலியவற்றினின்றும் பெறுமுதலியன பிறந்தன எனல்வேண்டும். ஆதலால் அது குற்றமென்க. மானம்.-உயர்குடியில் பிறந்தவன் தன்னிலை யில் தாழாமையும், தாழ்வுவந்தபோது உயர்வாழாமையுமாம். நாண் தனக்குத் தகாதகருமத்தில் மனம் கூசுதலுடையனார் தன்மை; இதுமுதனிலைதொழிற்பெயர். எனனுடைய என்பதில் உடைய என்பது ஆளுவதன் சொல்லுரு பிடைச் சொல்; முதலிலுள்ள உடையதென்பதும், ஈற்றிலுள்ள உடைய என்பதும் முறையே குறிப்புவினமுற்றும், அப்பெயரொச்சமுமாம். உடையான் அவ்வினப்பெயரே; பண்டியாகப் பிறந்த பெயரன்று. மற்றுவினமாற்றுப்பொருளது.()

* வீமன் திருமடத்தை மென்முலையை யுன்னுடைய வரம் நெடுமபுயத்தே வைகுவிப்பேன் - சேம நெடுங்குடையா யென்றுரைத்து நீங்கியதே யுன்னம் ஒடுங்கிடையா டன்பா லுயர்ந்து.

(இ - ள்) சேமம் - (தனனிழலால் உயர்களுக்கு) இன்பத்தைச் செய்கின்ற, நெடுகுடையாய் - பெருங்குடையை யுடைய அரசனே, வீமன் திருமடத்தை - வீரராசனுடைய செல்வப் புத்திரியினது, மென்முலையை - மென்மையாகிய முலைகளே, உன்னுடைய வரம் நெடுமபுயத்தே - உன்னுடைய அழகிய நீண்ட தோள்களினிடத்தே வைகுவிப்பேன் - தங்கு விப்பேன், என்று உரைத்து - என்னுடைய சொல்லி, அன்னம் - அன்னமானது, ஒடுங்கு இடையான் தன்பால் - சுருங்கிய இடையையுடைய தமயந்தியினிடத்து, உயர்ந்து - உயரத்தில் பறந்து, நீங்கியது - சென்றது. எ - று.

மடத்தை மென்முலையை யுன்னுடைய புயத்தே வைகுவிப்பென்னுபதற்கு அவன் உன்னையேமணஞ்செய்துகொன்னம் படி செய்துவிப்பென்னுபது கருத்து. உயர்களை முறைவமு

வாமல் இனிது காக்கும் நீதியையுடையாய் ஆதலால் நீ எண்ணியது எளிதில் கைகூடுமென்னுங் கருத்தால் சேமநெடுங்குடையாயென்றது. வைகுவிப்பேன் பிறவினையாகிய தன்மை யொருமை, எதிர்காலவினைமுற்று; வைகுபகுதி, விபிறவினைப்படுத்தும் விசுதி, அனைத்து மொருபகுதி, ப் எதிர்கால இடைநிலை, என் தன்மை யொருமை விசுதி. (நக)

இவ்வளவிற செல்லுங்கொ லிவ்வளவிற காணுங்கொல்
இவ்வளவிற காதலியம்புங்கொல் - இவ்வளவில்
மீளுங்கொ லென்றுரையா விம்மினான் மும்மதநின்
ருளுங்கொல் பாளை யரசு.

(இ - ள்.) மும்மதம் உம் நின்னு - மூன்று மதங்களும் நிலைத்து, ஆளும் - ஆளுகின்ற, கொல்பாளை - கொல்கின்ற பாளைச் சேனையையுடைய, அரசு - நான், (என்னினீங்கிய அன்னம்) இவ்வளவில் - இவ்வளவுக் காலத்தில், செல்லும் கொல் - (குண்டினுபுரத்தில்), போயிருக்குமோ, இவ்வளவில். இவ்வளவுக்காலத்தில், காணும்கொல் - (தமயந்தியை) காணுமோ, இவ்வளவில் - இவ்வளவுக்காலத்தில், காதல் - என. இ ஆசையை, இயம்பும்கொல் - சொல்லுமோ, இவ்வளவில் - இவ்வளவுக்காலத்தில், மீளும்கொல் - திரும்புமோ, என்று உரையா - என்று சொல்லர்நின்று, விம்மினான் - எங்கினான், எ - று.

மும்மதம் ஆளுதலாவது தம்வசப்படுத்திக்கொள்ளல். இவ்வளவென்றது தன்னால் குறித்துக் கொள்ளப்பட்டகாலம். அளவென்னும்பண்புப்பெயர் காலத்துக்கானமையால் பண்பாகுபெயர். கொல் என்பன ஐயப்பொருளான, உரையா உரையாநின்றென்னும் நிகழ்கால வினையெச்சத்தின்திரிபு. கொல்பாளை முக்காலவினைத்தொகை நிலைத்தொடராதக் கொள்க. அரசு பண்பாகுபெயர். ...மும்மதமென்பதனீற்றில் முற்றும்மைவிகாரத்தால்தொக்கது. (சௌ)

சேவல் குயிற்பெடைக்குப் பேசுஞ் சிறுகுறில்லை
டாவி யுருகி யழிந்திட்டான் - புவி

நிடையன்னஞ் செங்கா விளவன்னஞ் சொன்ன
நிடையன்னத் தன்பா னயந்து.

(இ - ள்.) பூவினிடை - செந்தாமரை மலரிலெழுந்தருளிய, அன்னம் - அன்னம்போலும் திருமகளை ஒத்தவளும், செம்கால் - சிவந்தகாலையுடைய, இளஅன்னம் - இளமைபாடிய அன்னத்தினால், சொன்ன - கொல்லப்பட்ட, நடைஅன்னத் தன்பால் - நடையில்சிறந்த அன்னத்தை யொத்தவளுமாயிய தமயந்தியினிடத்து, நயந்து - விருப்பங்கொண்டதனால், சேவல் - ஆண்குயிலானது, குயில்பெடைக்கு - பெண்குயிலினிடத்தில், பேசும் - பேசுகின்ற, சிறுசுரல்கேட்டு - மெல்லிய ஓசையைக்கேட்டு, ஆவிஉருகி - உயிருருகி, அழிந்திட்டான் - அறிவழிந்தான். என்று.

சேவற்குயில் பெடைக்குயிலினிடத்துப் பேசுமொலியைக் கேட்டமாத்நிறையில் தான்தமயந்தியைமணந்து இவ்வாறு பேசுவதற் கில்லையென்று கலங்கினுனென்பது கருத்து. ஆவியுருக்தலுக்கும், அழிதலுக்கும், நயந்து, கேட்டென்னும் இரண்டெச்சமும் காரணமாய்கின்றன. குரல் கருவியாகுபெயர். முதலிலும், ஈற்றிலுமுள்ளஅன்னம் உவமையாகுபெயர். உயிர்களைக்காக்குந் தொழில்பற்றிஅரசனை இறைவனாகக்கூறல் மரபாதலால், நளனுக்குஇனித் தமயந்திமனைவியாதலைக் கருகி, அவளைத்திருமகளென்றார். இளஅன்னஞ்சொன்ன நடை அன்னமென்றது “பைந்தொடியாள் பாதநடைசற்பான் வந்தடைந்தேநாம்” என்றதைக்குறிப்பித்தற்கு. அழிந்திட்டான் ஆண்பாற்பட்டர்க்கை இறந்தகாலவிளைமுற்று; அழிபகுதி, தீசந்தி, துசாரியை, இடிபகுதிப்பொருள்விசுதி, தகரம்நகரமாதல் மெலித்தல், உகரக்கேடு சந்தி அனைத்துமொருபகுதி, ஆண் ஆண்பால் புடர்க்கைவிசுதி, பகுதி ஒற்றிரட்டலும், உகரக்கேடும் சந்தி, ஒற்றிரட்டலே காலங்காட்டியது. (சுசு)

அன்ன முரைத்த குயிலுக் கலசுவான்
மென்மயிற் றேருகை விரித்தாட - முன்ன தனைக்

கொண்டாற்றி துள்ளங் கலங்கினான் காமநோய்
கொண்டார்க்கி தன்றே குணம்.

(இ - ள்.) அன்னம் - அன்னத்தினால், உரைத்த - சொல்
லப்பட்ட, குயிலுக்கு - குயிலினால், அலகுவான் - தளரும்
ளன், மெல்லியல் - மென்மையாகிய - மயிலானது, தந்தோ
கை - தனதுகலாபத்தை, விரித்துஆட - பரப்பிஆடாநிற்க.

காமல், உள்ளங்கலங்கினான் - மனநிலைகலங்கினான், காமநோய்
கொண்டார்க்கு - காமநோயைக் கொண்டவர்க்கு, குணம் -
தன்மை, இதுஅன்றே - இப்படிக்கலங்குதலேஆம். என்று.

தன்பெடையைக் களிப்பிக்கும்பொருட்டு மயிற்சேவல் ஆ
டுவதைக்கண்டபோது, இவ்வாறுதான் தமயர்தியை மகிழ்வி
ப்பதற்கில்லையென்று கலங்கினுனென்பதுகருத்து. குயி
லுக்கென்னும் நான்கனுருபு மூன்றாவதன் ஏதுப்பொருளில்
வந்தது. கொண்டார்க்கென்பது னோச்சிப்பொருளது; ஆ
றாவதன் தற்கிழமைப்பொருளில் வந்ததெனினும்பொருந்
தும். உள்ளங்கலங்கினான் திணைவழுவமைதி. நன், பெரது
கு, உ.ச. விரித்து பிறவினையாகிய செய்தென்வாய்பாட்டிற
ந்த காலவினையெச்சம்; விரி தன்வினைபிறவினைகளுக்குப்
பொதுவாகிய பகுதியாயினும் இங்குப்பிறவினைக்குரியதாய்
நின்றது; த் சந்தி, த் இறந்தகாலஇடைநிலை, உ வினையெச்ச
விருதி. காமநோய் இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை
நிலைத்தொடர். அன்று பண்புடியாகப்பிறந்த ஒன்றன்படர்
க்கைக் குறிப்புவினைமுற்று; அல்பகுதி, றுஒன்றன்படர்க்கை
விருதி, லகரம் நகரமாதல்சந்தி, அதுனகரமாதல் மெலித்தல்
விகாரம். ஓ ளதிர்மறை. இரண்டெதிர்மறை இணைந்துவரு
தல் தேற்றப்பொருள் தருதற்கென்க. இதுவேற்றிப்பொ
ருள் வைப்பென்னும்அணி. (சஉ)

* வாரணியுங் கொங்கை மடவா னுடங்கிடைக்கு
பேருவமை யாகப் பிறந்துடைபீர் - வாரிர்.

கொடியர் ரெனச்செய்வை உபயாசை நெஞ்சம்
துடியா நெடிதுயிராச் சோர்ந்து,

(இ - ள்) நெஞ்சம் - மனம், துடியா - துடித்து, நெடிது
உயிரா - பெருமூச்சுவிட்டு, சோர்ந்து - தளர்ந்து, கொடியா
ர் - பூங்கொடியாரோ, வரர்அணியும் - கச்சை அணிந்துள்ள,
கொங்கை - ஸ்தனங்களை யுடைய, மடவாள் - தமயந்தியினு
டைய, துடங்குஇடைக்கு - துவளுகின்ற இடைக்கு, பேர்உவ
மையாக - பெருமையாகிய உவமைப் பொருளாகும்படி, பிற
ந்துஉடையீர் - பிறந்து (அப்பிறப்பின்பயனை) உடையீர்,
வாரிர்என - வாருங்கோளென்று, செம்கைகூப்பினான் - அ
கங்கைகளைக்குவத்தான். ஏ-று.

உடையீரொள்ளும் பண்படியாகப்பிறந்த செயப்படுபொ
ருள்குன்றாத முன்னிலைப்பன்மைக்குறிப்பு வினைமுற்றாதலா
ல் பயனென்னும் செயப்படு பொருள் வருவிக்கப்பட்டது.
கொடியாரொன்பது மடவாள் துடங்கிடைக்கு உவமையாதலா
கிய உயர்வுபற்றி அஃறிணை உயர்திணையாகவந்த திணைவழு
வமைதி. வாரிர் ஏவற்பன்மைவினை; வாபகுதி, ருவிரித்தல்
விகாரம், இர் ஏவற்பன்மை எதிர்காலவிருதி, உகரக்கேடுசர்
தி, கை என்பது செம்என்னும் விசேடணத்தால் அகங்கைக்
காயிற்று. மடவாள் பண்படியாகப்பிறந்தபெயர்; மடமைபகு
தி, (இளமை, அல்லதுகற்பு) ஆனென்னும் பெண்பாற்ப
ட்டர்க்கை விருதிப்புணர்ச்சியில் மையீறுகெட்டு, வகரமெய்
தோன்றி முடிந்தது, உவமை பண்பாகுபெயர். கூப்பினான்பி
றவினையாகிய ஆண்பாற்பட்டர்க்கையிறந்தகால வினைமுற்று;
கூம்புதன்வினைப்பகுதி, மெல்லொற்று வல்லொற்றுதலாகி
நின்றகூப்புபகுதி, இன் இறந்தகாலஇடைநிலை, ஆன் ஆண்
புரற்பட்டர்க்கைவிருதி, உகரக்கேடு சந்தி, நெடிது குறிப்புவி
னையெச்சம்; நெடுமைபகுதி, உகர வினையெச்ச விருதிப்பு
ணர்ச்சியில், மையீறுகெட்டு, உகரம்இரமாதல்சந்தி, த் எழு
த்துப்பேற்று. (சக்)

நளவெண்பா.

* கொங்கை யிளரீராற் குளிர்ந்தவிளஞ் சொற்கரும்பால்
பொங்கு சுழியென்னும் பூந்தடத்தில் - மங்கைநறுங்
கொய்தாம வாசக் குழனிழற்கீழாறேனே
வெய்தாமக் காம விடாய்.

(இ - ள்.) மங்கை - மங்கைப்பருவத்தைபுடைய தமயந்தி
யினது, கொங்கை இளரீரால் - முலைகளாகிய இளரீரினாலும்,
குளிர்ந்த இளசொல்-குளிர்ச்சியாயுள்ள மெல்லியசொற்களா
கிய, கரும்பால் - கருப்பஞ்சாற்றினாலும், பொங்கு - (அழகு)
மிகுகின்ற, சுழியென்னும் - உந்தியென்று சொல்லப்படும்,
பூந்தடத்தில் - தாமரைமலர்த் தடாகத்திலும், நறு - நல்ல,
கொய் - (அப்போது) பறித்த, தாமம் - மலர்மாலையணி
ந்த, வாசம் - மணமாகிய, குழல்நிழற்கீழ் - கூந்தலாகியசோ
லை நிழலிலும், வெய்துஆம் - வெப்பமுடையதாகிய, அக்கா
மவிடாய் - தமயந்தியாலடைந்த காமத்தினதுவிடாயை, ஆறே
னே - ஆற்றிக்கொள்ளேனே. எ - று.

சுழி தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர்; சுழிபகுதி, இவ்வினை
முதற்பொருண்மை விசுதிபுணர்ந்துகெட்டது; தொழிலாகு
பெயரெனினும் பொருநதும். நிழலென்பதனால் சோலையெ
ன்பது விளங்குதலால் குழனிழலெனவாளா கூறினர். இளநீ
ர் பண்புத்தொகைபுறத்துப் பிறந்தஅன்மொழித் தொகை
ககாரணப்பெயர்; பொருள்சுவைமுதிராத நீரையுடையகா
யென்பது. ஓ இரககப்பொருளது. அன்னுஞ்சுட்டு காமத்
தினகொடுமையைச் சிறப்பித்தற்கண்வந்தது. வெய்துபண்ப
டியாகப்பிறந்த ஒணறன்படர்க்கைப்பெயர்; வெம்மைபகுதி,
துஒணறன்படர்க்கை விசுதி, மையீறுகெட்டு, முன்னின்றமெ
ய்யாகியமகரம் யகரமெய்யாகத்திரிந்து, முடிந்தது. விடாயா
றுதற்குரிய-இளநீரும், கரும்பும், பூந்தடமும், குழனிழலும்
முளியை புடையனவாயிருந்தலால் இதுஇயைபுருவகம். (சச)
மன்னன் விடுத்த வடிவிற் நிகழ்கின்ற
அன்னம்போய்க கண்ணி புருகணைய - நன்னுதலும்
தன்னுடல் விட்டுத் தனியிடஞ்சேர்த் தாங்கதனை
என்னுடல் சொல்லென்று ளீங்கு.

(இ. ள்.) மன்னன்விடுத்த - அரசன் அனுப்பிய, வடிவின் திகழ்கின்ற - அழகினால் விளங்குகின்ற, அன்னம்போய் - அன்னம் சென்று, கன்னி அருகு - தமயந்தியின் சமீபத்தில், அந்நைய - சேர, நன்னுதலும் - நல்லநெற்றியையுடைய தமயந்தியும், தன் ஆடல்விட்டு - தன் விளையாட்டை விட்டு, தனி இடம் சேர்ந்து - ஒருவருமில்லாத இடத்தில்தான், ஆங்கு - அவ்விடத்து, அதனை அவ்வன்னத்தை, என் - எப்பொருளை, ஈங்குநாடல் - இங்கேதேடிதல், சொல்என்றாள் - சொல்லென்று கேட்டாள். 'எ - று.

தமயந்தி தன் ஆடலை விடுதலுக்கும், தனியிடஞ்சேர்தலுக்கும் சிறந்த வடிவுகாரணமென்பது விளங்க வடிவிற்கும்கின்ற அன்னமென்றார். உம்மை ஒரு புடை யிறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. நன்னுதல் பண்புத் தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகைக் காரணம் பெயர். என்வினாப்பெயர். தனியிடம் ஒருவருமில்லாத இடம்; இது பண்புத் தொகை நிலைத்தொடர்; விரிந்தால் தனிமையான இடமெனவிரியும். விடுத்த தன் வினைபாகிய இறந்த காலப் பெயரொச்சம்; விடுபகுதி, த் சந்தி, த் இறந்த கால இடைநிலை, அ பெயரொச்சவிருதி; இடைநிலை பெருமல், பகுதியொற்றி ரட்டிவிட்ட எனவும்வரும். ஆங்கென்னும் சுட்டடியாகப் பிறந்த பெயர்ப்பகுபதம் என்றென்னும் வினைகொண்டது. ஈங்கென்னும் அப்பெயர்ப்பகுபதம் நாடென்னும் தொழிற் பெயர்கொண்டது. சுட்டுப் பெயரிரண்டில் முன்னது கவி கூற்று; பின்னது இவள் கூற்று. நாடென்பதனைத் தொழிலாகுபெயரொனக்கொண்டு நாமும் பொருளென உரைப்பினும்பொருந்தும். அவ்வாறுகொள்கையில் என்குறிப்புவினைமுற்று. என்னாடென்பதற்கு என்னைக் குறிப்பாக நோக்குதலை என உரைப்பினும் பொருந்தும். (சுரு)

சேம்மனத்தன் தண்ணளியன் செங்கோலான் மங்கையர்கள் தம்மனத்தை வரங்குந் தடந்தோளான் - மெய்ம்மை

கனவென்பான் மேனிலத்து கானிலத்து மிக்கான்
உளவென்பான் வேந்த னுனக்கு.

(இ - ன்.) உனக்கு வேந்தன் - உனக்குத் தலைவன், செம்
மனத்தன் - நடுநிலமையுள்ள மனமுடையானும், தண் அளி
யன் - குளிர்ச்சியாகிய கருணையுடையானும், செங்கோலான் -
செங்கோலுடையானும், மங்கையர்கள் தம்மனத்தை - மங்
கைப் பருவமுடைய மாதர்களது மனத்தை, வாங்கும் - தம்
வசப்படுத்திக்கொள்ளும், தடவுத்தோளான் - பெருமையா
கிய தேவர்களுடையானுமாகிய, மெய்ம்மை - சத்தியத்தை
யுடைய, நான் என்பான் - நானென்று சிறப்பித்துச் சொ
ல்லப்படுவான், மேல் நிலத்தும் - சுவர்க்கலோகத்தாரிலும், நால்
நிலத்தும் - பூமியிலுள்ளார்களிலும், மிக்கான் - சிறந்து, உளன் -
இருக்கின்றனன். எ - று.

செம்மை ஒருபக்கத்தில் சாய்தலின்மை; அது இங்கு
நடு நிலமைக்காயிற்று. வேந்தனென்றது ஆளுந்தலைவனை.
உனக்கென்னும் நான்குநுருபு தகுதிப்பொருளது; பொருட்
பிறிதின் கிழமைப்பொருளதாகிய ஆளும் வேற்றுமையெ
னின், ஆளுவதன் எசசப் பெயர் முதலில் வாராதாதலால் உ
னக்கு வேந்தனெனக் கொண்டு கூட்டிக், செங்கோல் செம்
மையாகிய கோல்போலக் குடிகளை ஆளும் முறைமை. நிலம்
இடவாகுபெயர். என்பான் செயப்பாட்டு வினையுற்று; என்
பகுதி, ன் சந்தி, அசாரியை, ப் சந்தி, படு செயப்பாட்டு வி
னையப்பொருண்மை விசுதி, அனைத்து மொருபகுதி, வ் எதிர்
கால இடைநிலை, ஆன் ஆண்பாற்படர்க்கை விசுதி. இவ்
வாறு முடிந்தசொல் படு விசுதி தொகுத்தலாகியது. இவ்வி
னையுற்றும், மிக்கானென்னும் இறந்த காலவினை முற்றும்
வினையெச்சமாயின. இரண்டாவது என்பான் அனைவினை;
“பற்றறப்படிப்பதன்னான், பேரென்பானவன் செய்வான்”
பெரும்பிணக்கொருங்குதேர்வான், ஆரென்பானவன் முகந்தி
தி” எனக் கம்பநாடர்செய்யுளாலுங் காண்க. நடுநிலம்மென்

புத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித், தொகைக்கா
ரணப்பெயர்; விரிந்தால் நான்காகிய நிலங்கையுடையதென
விரியும்; நிலம் ஐந்தனுள் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல்
இவற்றில் நன்மக்கள் வசித்தவின், மறவர்க்கிடமாகிய பூரிலை
யை ஒழித்து, நிலவான்கையே சிறப்பாகக் கொண்டனரா
தலின் பூமி நாளிலமெனப்பட்டது. (சுச)

அறங்கிடந்த நெஞ்சு மருளொழுது கண்ணும்
'மறங்கிடந்த திண்டோள் வலியும் - திறங்கிடந்த
செங்கண்மா லல்லனேற் தேர்வேந்த ரொப்பரோ
அங்கண்மா ஞாலத் தவற்கு.

(இ - ன்.) அங்கண் - அழகிய இடமகன்ற, மாஞாலத்தவ
ற்கு - பெரிய பூமியையுடைய நன்னுக்கு, அறம் கிடந்த-அறம்
தங்கிய, நெஞ்சும் - மனத்தினாலும், அருள் ஒழுது - கருணை
பெருகி வழிகின்ற, கண்ணும் - கண்களினாலும், மறம் கிட
ந்த - வீரம் தங்கிய, திண்டோள் - வன்மையாகிய தோள்களி
னது, வலியும் - வலியினாலும், திறம் கிடந்த - இவ்வகைத்
தன்மைகளுள்ள, செங்கண்மால்-செந்தாமராமலர்போன்ற
கண்களையுடைய திருமால் ஒப்பாவான், அல்லன் எல் - ஒப்
பாகாணாயின், தேர்வேந்தர் - தேராசர்கள், ஒப்பரோ - ஒப்
பாவார்களோ, எ - று.

நெஞ்சு, கண், வலி என்பவற்றினீற்றில் மூன்றனுருபு
தொகுத்தல்; தொகையன்று. செங்கண் ஓர் குறிப்பு, நன் -
பொது, கு, ஞ. மால் பண்பாகு பெயர்; அடியார் பக்கல்
மிக்க ஆசையுடையான்; எல்லாப் பொருள்களிலும் பெரி
யேன் என்பனபொருள். எல் எனிலென்பதன் மருஉ; இது
தானதேத்த வினாமூற்றை வினையெச்ச மாக்கும். ஒப்பர் உவ
மையிடைச் சொலடியாகப் பிறந்த எதிர் காலவினமூற்று;
கு, பகுதி, ப் சந்தி, ப் எதிர்கால இடைகிலை, அர் பல்லோர்
புடர்க்கை விசுதி, ஓ எதிர்மறை, ஞாலத்தவன் இடமடியா
கப்பிறந்தபெயர்; ஞாலம் பகுதி, ஆத்து, அ சாரியை, அன்

ஆண்பாற்படர்க்கை லீகுதி, பகுதியீற்று மகரமும், அத்துச
சாரியையின் முதல் அகரமும், ஈற்றுக்கரமும் கெடுதலும், வகர
மெய்தோன்றலும் சந்தி. நளன் சககரவாத்திகளிலொருவனாத
லால், ஞாலத்தவனென்றார். குவ்வுருப்பு ஒப்புப் பொருளது.
நெஞ்சு இடவாகு பெயர். (சஎ)

புள்ளின் மொழியினொடு பூவாளி தன்னுடைய
உள்ளங் கவர வெளியிழந்த - வெள்ளை
மதியிருந்த தாமென்ன வாய்ந்திருந்தான் வண்டி
பொதியிருந்த மெல்லோதிப் பொன்.

(இ - ள்.) வண்டின்பொதி - வண்டின் கூட்டம், இரு
ந்த - தங்கிய, மெல் ஒதி - மென்மையாகிய கூந்தலையுடைய,
பொன் - பொன்னை யோத்த தம்புத்தி, புள்ளின் - அன்னப்
பறவையினது, மொழியினொடு - சொல்லோடு, பூவாளி -
(மன்மதனுடைய) மலராகிய அம்பு, தன்னுடைய உள்ளம் -
தன் மனத்தை, கவர-கொள்ளை கொண்டதனால், ஒளி இழந்த-
ஒளியை இழந்துவிட்ட, வெள்ளைமதி - வெண்மையாகிய கந்தி
ரன், இருந்தது எனன் - (அசைவற்று) இருந்ததுபோல, வா
யந்து (இனமை நிறம் இழத்தல்) அமைந்து, இருந்தாள - அ
சைவற்று நின்றனள். எ - று.

மனம் நளன்மேற்கொண்ட ஆசையின் வசப்படுதலும்,
உடல் வரடி, செயலற்றானென்பது நருத்து. கவர காரணப்
பொருட்டாகிய இறந்தகாலசெயவெனச்சம். ஆம்அசைச
சொல். வாளி பண்படியாகப்பிறந்த ஒன்றன்படர்க்கைப்பெ
யர்; வான் பகுதி, இ ஒன்றன்படர்க்கைவிகுதி. தன்னுடைய
உள்ளம் சினைத்தற்கிழ்மைப் பொருளதாகிய ஆறும்வேற்று
மைத் தெரகாநிலைத்தொடர்; உடையவென்பது ஆறும்வே
ற்றுமைச்சொல்லுருபு. அவனுடைய விறலியர்என்பதை மூன்
றுசொல், மூன்னது எழுவாய்த்தொகாநிலைத் தொடரும், பின்
னது குறிப்புப்பெயரெச்சத் தொகாநிலைத் தொடருடு
இரண்டுசகதியென்பாருமுனர்; அவர்க்குத்தன்னுடைய புள்

ளமென்பதியையாமையாகாண்க; இதில் தன்னையுடைய என
ப்பொருள்கொண்டு இரண்டாம்வேற்றுமைச் சத்தியெனின்
முதல் உடையதும், சினை உடைமையுமாகக் கொள்ளுதலே
மரபாதலால் என்னலாகாதென்க. உள்ளத்தைக்கவர்வதில்
புள்ளின்மொழி முற்பட்டதாதலால், அதற்கு ஒடுவுருபு தந்
துகூறினார். 'பொனை பண்புப்பெயர்; வெள்பகுதி; ள் சந்தி,
ஐ பகுதிப் பெருள்விசுதி; பச்சை, தொல்லை என்பனவும்
அவ்விசுதியன. 'பொதி முதனிலைத்தொழிற்பெயர்; (பொ
திதல் நிறைதல்) அதுதொழிலாகுபெயராய்நின்றது. பொன்
உவமையாகுபெயர். (சஅ)

* மன்னன் மனத்தெழுந்த மையுடைய யத்தனையும்
அன்ன முனாகக வகமுருகி - முன்னம்.
முயங்கினான் போற்றன் முலைமுகத்தைப் பாரா
மயங்கினான் எனசெய்வான் மற்று.

(இ - ள்.) மன்னன்மனத்து - (தமயந்தியைக்குறித்து) ந
ளராகுது மனத்தில், எழுந்த - தோன்றிய, மையல்லோய்
அத்தனையும் - ஆசைநோய்வவளவையும், அன்னம்உரைக்க -
அன்னம்சொல்லியதனால், அகம்உருகி - மனம்கரைந்து, முன்
னம் - அன்னம்சொல்வதற்குமுன்னே, முயங்கினான்போல -
தழுவினவன்போல, தன்முலைமுகத்தைப்பாரா - தன்முலைக
ளினது முனையைப்பார்த்து, மயங்கினான் - அறிவுகுலைந்தான்
மற்றுஎன்செய்வான் - வேறுயாதுசெய்வான். எ.று.

காதல்பெருகியதனால், இதற்குமுன் தழுவினவன்போல
முலைமுகத்திப்பார்த்து, அத்தழுவியகுறி சிறிதுங்காணப்
படாமையால், இதற்குக் காரணம்யாதோவென்று மயங்கு
வாளாயினென்க. உமமைமுற்றுப்பொருளதாதலால் அத்
தனைஞ்சாமைப்பொருளது. போல போலென்னும் உவமை
யிடைச்சொல்லியாகப் பிறந்தசெயவெனெச்சம்; இதில்அக
ரவிசுதிதொகுத்தலாயிற்று. என் எவனென்ப தன்மருஉஅன்
று விசுதிப்பெயர். மற்று பிறிதென்னும் பொருளது. (சக).

ராசனுடைய தோள்கள், நின்றுநம்முலைக்கு. உன்னுடைய அழகியமுலைகளுக்கு, கச்சாவுக்கும் என்ன - அணிந்தகஞ்சுக்கமாகுமென்று கொல்லும்படி, முயங்குவிப்பேன் என்று - அணைவிப்பேனென்று சொல்லி, பின்னும் மேலும், பொருந்த - (அவள் மனத்தில்) பதியும்படி, அன்பால் ஒதி - அன்பினால் சொல்லி, மலர்ப்பூங்களைகள் பாய - மலராகிய பொலிவுள்ள அம்புகள் பாய்வதினால், இருந்தவன்பால் - ஒரு முயற்சியுமில்லாமல் இருந்த நளராசனிடத்து, எழுந்துபேரனது - பறந்துபேரனது. எ - று.

புயம் கச்சாகுதல் நீங்காதிருத்தல். என்று இடைச்சொலடியாகப் பிறந்த இறந்தகாலவினையெச்சம்; எஃபுகுதி, ற் இறந்த கால இடைநிலை, உ வினையெச்ச விகுதி. உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. முயங்குவிப்பேன் தன்மையொருமைப் பிறவினையாகிய எதிர்காலவினையுமற்று; முயங்கென்னும் தன் வினைப் பகுதியைப் பிறவினைப்படுத்தவந்த விகரம் புணர்ந்த முயங்குவி பகுதி, ப் சந்தி, ப் எதிர்கால இடைநிலை, என் தன்மையொருமை விகுதி. (ருக)

தொற்றவன்றன் தேவிக்குக் கோமகடன் ரோழியர்கள் உற்ற தறியாவுளநடுங்கிப் - பொற்றொடிக்கு வேறுபாடு இன்னென்றார் வேந்தனுக்கு மற்றதனைக் கூறினான் பெற்ற கொடி.

(இ - ள்.) கொற்றவன் தந்தேவிக்கு - வீமராசனுடைய மனைவிக்கு, கோமகள் தன் தோழியர்கள் - இராசபுத்திரியாகிய தமயநதியினுடைய தோழிமார்கள், உற்றது அறியா - (அவளுக்கு) நேரிட்ட காமநோயைத் தெரிந்து, உளநடுங்கி, மனநடுங்கி, பொற்றொடிக்கு - பொன்வளையலணிந்த தமயந்திக்கு, வேறுபாடு உண்டு என்றார் - முன்னிலைமை மாறுதலுளதாயிற்றென்றார்கள், அதனை - அச்செய்தியை, பெற்றகொடி - தாயானவள், வேந்தனுக்குக் கூறினான் - வீமராசனுக்குச் சொல்லினான். எ - று.

தோழியர்கள் கன்னித்தன்மையழியாதபடி காவலிருப்ப வராதலின் தமயந்தியினிடத்துண்டாகிய வேறுபாட்டைக் கண்டு உள்ளம் நடுங்குவாராயினார். கணவன்மேல் கொண்ட விருப்புமென்பதனை மறைத்து வேறுபாடென்றாராதலின் இது இடக்காடக்கலாமென்க. முதலிலும், சுற்றிலுமுள்ள நான்கனுருபுகள் கொடைப் பொருளன. இடையிலுள்ளது ஏழாவதனிடப்பொருளது. தேவிக்கென்னும் நான்காவது என்றொன்னும் இடைச்சொல்லியாகப் பிறந்த இறந்தகர லப்பல்லோர்படர்க்கை வினைமுற்றைக் கொண்டது. தோழியர்கள் பண்படியாகப் பிறந்த பல்லோர் படர்க்கைப்பெ யர்; தோழமை பகுதி, இ பெண்பாற் படர்க்கை விருதி, மையீறும், இனையவுமென்பதனால் அகரமும் கெட்டது சந்தி, இவ்வாறு முடிந்து நின்ற தோழியென்னும் பெண்பாற்ப டர்க்கைப் பெயர், அர் என்னும் பல்லோர்படர்க்கைவிரு திபெற்று, விருதிமேல் விருதியாய்க்கள் விருதியேற்றது. உ ற்றது ஒன்றன்படர்க்கை பிறந்த காலவினையாலினையும் பெ யர். பொற்றொழு மூன்றும் வேற்றுமைத் தொகைப்புறத்து ப் பிறந்த அன்மொழித் தொகைக் காரணப் பெயர்; பண் புத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்ததெனினும் அமையும். வேறுபாடு முதனிலைநிரந்ததொழிற்பெயர்; வேறென்னும் ப ண்புப்பெயரை வினைப்படுத்தப்படு என்னும் வினைமுதனிலை புணர்ந்த வேறுபடு பகுதி, தல் விருதி புணர்ந்து கெட்டமா த்திரையில் வேறுபாடெனமுதனீண்டது. கொடி பண்படி யாகப் பிறந்த பெயர்; கொடுமை பகுதி, (வளைவு) இ ஒன் றன்படர்க்கை விருதி, மகர ஐகாரககேடும், உகரக்கேடும் சந்தி; இது இங்குப் பூங்கொடி யென்க; இது உவமையாகு பெயராய்ப் பெண்ணையுணர்த்திற்று. (ருஉ)

கருங்குழலார் செங்கையினால் வெண்கவரிப் பைங்கால்
மருங்குலவ வார்முரசு மார்ப்பு - நெருங்கு
புரிவளைநின் றேங்கப் போய்ப்புக்கான பெற்ற
பரிவளைக்கை கல்லாண் மனை.

(இ - ள்.) கருங்குழலார் - கருமையாகிய கூந்தலையுடைய மாதர்களது, செம் கையினால் - அகங்கையினால், வெள்கவரி - வெண்மையாகிய சாமரைகளினது, பைங்கால் - குளிர்காற்று, மருங்கு உலவ - இரு பக்கங்களிலும் உலாவவும், வார்வாராவினுகக்கட்டிய, முரசம் ஆர்ப்ப - முரசவாத்தியும் ஒலிக்கவும், நெருங்கு - நெருங்கிய, புரிவனோ - சுழிந்துள்ள சங்குகள், நின்று ஏங்க - இடைவிடாமலொலிக்கவும், போய் - நடந்து, பெற்ற - தன்னால் பெறப்பட்ட, வரிவளைக்கை - கீற்றமைந்த வளையலணிந்த கைகளையுடைய, நல்லாள்மனை - நற்குண நற்செயல்களையுடைய தமயநதியினது மாளிகையில், புக்கான் - புகுந்தான். எ-று.

முதலடியின் நான்கு சீர்களின் முதலிலும் முறையே கருமை, செம்மை, வெண்மை, பசுமைவரத் தொடுத்தமைபால் தொடையில் முற்று முரண்; அணியில் விரோதாலங்காரத்திலொருவகை, மூன்றனுருபு ஏதுப்பொருளது. உலவமுதலிய மூன்றுசெயவெனெச்சத்துக்குப் போதலைக் காரணமாகக் கொள்ளின் அவை காரியப்பொருளுணவாகிய எதிர்க்கால எச்சங்களென்க; உலவுதல் முதலிய அம்மூன்றும் நடக்கையில் போதலும் நடந்ததெனக் கொள்ளின் திகழ்காலத்தன்வென்க. பெற்ற செயல் பாட்டுவினையாகிய இறந்த காலப் பெயரொச்சம். (ருந)

கோதை சுமந்த கொடிபேர லிடை நுடங்கத்
தாதை திருவடிமேற் றுன்வீழ்ந்தாள் மீதெல்லாம்
காந்தாரம் பாடிக் களிவண்டு நின்றரற்றும்
பூந்தாரம் மெல்லோதிப் பொன்.

(இ - ள்.) களிவண்டு - (மதுவுண்டு) களிக்கின்ற வண்டுகள், மீது எல்லாம் - மேலிடமுழுதும், காந்தாரம்பாடி - காந்தாரமென்னும் இசையைப்பாடாகின்று, கின்று அரற்றும் - நீங்காமலொலிக்கின்ற, பூதார் - மலர்மாலையணிந்த, அம்மெல் ஓதி - அந்த மென்மையாகிய கூந்தலையுடைய, பொன் - பொன்னையொத்த தமயந்தி, கோதை சுமந்த - பூமாலையைச்

சுமந்த, கொடிபோல - பூங்கொடியைப்போல, இடை துடங்க - இடைதுவளும்படி, தாதை திருவடிமேல்-தந்தையினுடைய திருவடிமேல், தான் வீழ்ந்தாள் - தான் விழுந்துதொழுதாள். எ-று.

தாதையென்னும் பொதுப் பெயர் இங்குப் பொதுமை நீங்கி உயர்திணையாய் நின்றது; தாதை திருவடி வருமொழித் தகரம் இயல்பானது, நன் - உயர், கூ - கு. கோதை சுமந்த என்பதில் நிலைமொழி அஃறிணைப் பெயராதலாலும் இஃது இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையாதலாலும், நன், உயர், கு, கடு. இன்படி மிகாமல், உருபு - கு, கசு. இன்படி விகாரத்தியலபாயிற்று. மீது பண்படியாகப் பிறந்த ஒன்றன்படர்க்கைப் பெயர்; 'மேலுள்ள இடமென்பதுபொருள். மீதெல்லாம் ஒருமையிற் பன்மை வந்த பால் வழுவமைதி; எல்லாம் தனித்தனியாக எண்ணப்படும் பொருள்களின் பன்மையையுணர்த்துஞ் சொல்லாதலால் பால் வழுவமைதியாயிற்று. இஃதுணராத ஒருவர் உரிச்சொலென்பர், உரிச்சொல் பால்பகாஅஃறிணைப் பெயராயிருத்தல்வேண்டுமாதலாலும், இருதிணைப்பொருளையுமுணர்த்தின் ஆகு பெயராகல் வேண்டுமாதலாலும், எல்லா ஆசிரியர்களும் திணையிடங்களுக்குப் பொதுவாகிய பன்மைப் பெயராகக் கொண்டதனாலும் உரிச்சொலெனல் குற்றமாம், பாடி பாடா நின்றென்பதன் திரிபு. (ருசு.)

பேரழகு சோர்கின்ற தென்னப் பிறைநுதன்மேல்
நீரும்பத் தன்பேதை நின்றானைப் - பாராக்
குலவேந்தன் சிந்தித்தான் கோவேந்தர் தம்மை
மலர்வீவய்ந்து கொள்ளு மணம்.

(இ - ள்.) குலவேந்தன் - சிறந்த வீரராசன், பேர் அழகு-
மிகுதியாகிய அழகானது, சோர்கின்றது என்ன - பெருகி
வழிகின்றதுபோல, பிறைநுதல்மேல் - பிறைச் சந்திரனை
ஒத்த நெற்றியில், நீர் அரும்ப - வேர்வைநீர் தோன்றித்
துளிக்கும்படி, நின்றான் தன்பேதையை - நின்றவளாகிய

தன் குமாரத்தியை, பாரா - பார்த்து, கோவேந்தர் தம்மை-
கோவாகிய அரசர்களில், மலர்வேய்ந்து-(ஒருவனுக்கு) பூமா-
லையைச் சூடி, கொள்ளும் மணம் - பெறுகின்ற மணத்தை,
கனன். எ - று.

நெற்றியில் அரும்பிய வேர்வையினால் இவளுக்குக் கண-
வன் விருப்பமுளதாயிற்றென்பதை உணர்ந்து திருமணஞ்
செய்தலைக்கருகினுனென்பது கருத்து. நின்றாள் பெண்பாற்
படர்க்கை இறந்த காலவினையாலணையும்பெயர். நின்றாள்
பேதை இருபெயரொட்டிப் பண்புத் தொகை நிலைத்தொ-
டர். கோவேந்தரென்பதும் அது. கோ உயர்கிணை ஆண்
பால் ஒருமை பன்மைகளுக்கு வழங்கும் பெயராயினும் இங்-
குப் பன்மையாய் நின்றது. வேந்தர் தம்மையென்னும் ஐ-
யுருபை ஏழாவதாகத்திரித்துக் கொள்க. நுதல்மேல் அரும்பு
என்றதனால் நீர் வேர்வைக்காயிற்று. பிறை தொழிலடியா-
ப்பிறந்த பெயர்; பிற பகுதி, ஐ வினமுதற்பொருண்-
விகுதி, பகுதியிற்று அகரக்கேடு கடைக்குறை; பொதுன்
காணப்படுதலுடையதென்பது, பேதை பண்பாகு டெய
மலர்கருவியாகுபெயர்; சினையாகுபெயருமாம். (௧௩)

மங்கை சுயம்வரநாளேழென்று வாரமுரசம்
எங்கு மறைகென் நியம்பினான் - பைங்கழுகின்
கூந்தன்மேற் கங்கைக் கொழுந்தோடு நன்றான்
வேந்தர்மேற் றாதோட விட்டு.

(இ - ள்.) பைங்கழுகின் - பசுமையாகிய கழுகமரத்தினது,
கூந்தல்மேல் - பாளைகளின்மேல், கங்கைக்கொழுந்து - கங்-
காநதியின் நீர்க்கொழுந்து, ஓடுதல் நாடன் - ஓடுகின்ற நல்ல
விதர்ப்பநாட்டையுடையான், வேந்தர்மேல் - அரசர்களிட-
த்து, தூது - தூதுவர்கள், ஓடவிட்டு - வினாந்துசெல்லும்
படி அனுப்பி, மங்கை - தமயந்தியினது, சுயம்வரநாள் - சுயம்
வரத்தைக் குறித்தநாள், ஏழ் என்று - எழாநாளென்று, வரச்
முரசம் - வாராஸிறுக்கிய முரசத்தை, எங்கும் - நகரமுழுமை

யும், அறைக என்று - கொட்டுங்கோளென்று, இயம்பினான். (வள்ளுவர்களுக்கு) சொல்வினான். எ - று.

சுயம்வரம் ஒரு பெண் ஒருவேனக் கணவனாகக் கோரித் கொள்ளுதல். ஏழ் எண்ணலனவையாகுபெயர்; ஏழென் மென்பதை ஏழு என்று என உகரவீற்றதாகப் பிரிப்பினும் பொருந்தும். கூந்தல், கொழுந்து உவமையாகு பெயர்; கொழுந்து ஓடி நீரின்குழை. தூது பண்பாகு பெயர். எங்குமென்பதில் உம்மை முற்றும்மையாதலால் எகரவினா எஞ்சாமைப் பொருளது. அறைக என்னும் வியங்கோளின் நறுதொகுத்தல், வேந்தர்களுக்குத் தூதுவரையனுப்பியது தன் பெண்ணின்மேல் விருப்பங்கொண்ட அரசர்கள் வரவும், எங்கும் முரசு அறைக என்றது நகரத்துள்ளார் நகரை அலங்கரிக்கவும் ஆம். (10சு)

காமுத்த வெண்குடையான் மால்களிற்றான் வண்டினாக்கும் வமைத் தரிச்சந் திரன்கவர்க்கி - நாமத்தார் பார், வேயந்த செந்தமிழா மென்னப் பரந்ததே ண்டி, வேந்தர் செல்வக் குழாம்.

௭ (இ - ள்.) மாமுத்தம் - பெருமுத்துகளாற் செய்யப்பட்ட, வெண்குடையான் - வெண்கொற்றக்குடையையுடையானும், மால்களிற்றான் - மதமயக்கத்தை யுடையயானைச் சேனையை யுடையானுமாகிய, வண்டி இரைக்கும் - வண்டிகள் ஒலிக்கின்ற, தாமத்து - மலர்மாலையணிந்த, அரி-இந்திரனை ஒத்த, சந்திரன் சுவர்க்கி - சந்திரன் சுவர்க்கியினது, நாமத்து ஆர் - பெயரைப் பொருந்திய, பாவேயந்த - செய்யுள்களை அழகாகச் செய்த, செந்தமிழ் என்ன - செந்தமிழைப்போல, கோவேந்தர் - கோவர்கிய அரசர்களது, செல்வக்குழாம் - சிறப்பாகிய கூட்டம், பரந்தது - பரவி எழுந்தது. எ - று.

திருவேங்கடம், குமரியாறு, கீழ்கடல், குடகராடு என்னும் நான்கெல்லைக்குள் சந்திரன் சுவர்க்கிமேல் செய்த சேய்யுள் வழங்கும் செந்தமிழ் பெருவி யெழுந்தாற்போலச் சுய

ம்வரத்தைக்குறித்து அரசர் கூட்டம் எழுந்ததென்க. இது எடுத்துக் காட்டுவமை. பா வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பாணையுணர்த்தும் சிறப்புப் பெயராகாமல் செய்யுளென்னும் பொதுப்பெயராயின்தது; “காட்டியயாப்புத்தூக்குக் கவி செய்யுள் கவிதைபாவே, பாட்டென்பபெயர்” என்னும் நிகண்டாலுமுணர்க; இது முதனிலைத்தொழிலாகு பெயர்; தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயருமாம்; பா பகுதி, (பாவுதல்) இ வினாமுதற் பொருண்மை விருதி புணர்ந்துகெட்டது; பாவுதலுடையதென்பது பொருள். ஆம் அசை. தமிழ் வடமொழிச் சிதைவு. குழாம் பண்பாகு பெயர். முத்தமென்பதில் அம்சாரியை. முத்தவெண்குடை என்பதற்கு முத்துக்குச்சுகளமைந்த வெண்குடையெனினும் பொருந்தும்; முத்தம் கருவிபாகு பெயர். (குள)

செந்தடையும் வண்டுறைதார்ச் செய்பாள் வளர்மார்பன் கந்தடையும் வேழக கடைத்தலைவாய் - வந்தடைந்த பூவேந்தர் தங்கள்கிளை பொன்னகரி லீண்டிற்றே கோவேந்தன் மாதைக குறித்து.

(இ - ள்.) செந்துஅடையும் - புஷ்பத்தின் பராகம்படிகின்ற, வண்டுஉறை - வண்டுகள்வசிக்கின்ற, தார் - மலர்மாலையணிந்த, செய்பாள் - திருமகள், வளர்மார்பன் - தங்குகின்றமார்பையுடைய விதர்ப்பராசனது, கந்துஅடையும் - கட்டுதிறியை அடைகின்ற, வேழம் - யானைகளையுடைய, கடைத்தலைவாய், தலைவாயிலில், கோவேந்தன் - கோவேந்தனாகிய அவ்வீமராசனது, மாதைக்குறித்து - மகளிர்க்கருதி, வந்துஅடைந்த - வந்துசேர்ந்த, பூவேந்தர் தங்கள்கிளை - பூமியிலுள்ள அரசர்கூட்டம் (தலைவாயிலிடம்பெறாமல்) பொன்னகரில் - அழகியகுண்டின்புரத்தில், ஈண்டிற்று - நெருங்கியது. எ - று.

செந்துஅணு; அதுபூந்துகளின்மேலது. செய்பாள் பண்டியாகப் பிறந்தபெயர்; செம்மைபகுதி, ஆன்பெண்பால்விருதி, “ஈறுபோதல்” என்பதனால்மைகெட்டு, “முன்னின்றமெய்திரிதல்” என்பதனால் பகுதியீற்றுமகரம் ய்கரமாகி, “தனிக

குறில் முன்னொற்று உயர்வரின் இரட்டிம்” என்பதனால்பகரம் இரட்டிமுடிந்தது. செம்மை நடுநிலைமை; தீமையுள்ள இடத்துச் சேராளென்பது பொருள். கடைத்தலை இலக்கணப்போலி. தாரென்னும் விசேடணம் மார்புக்காக்குக. ஈண்டிற்று- ஒன்றன்படர்க்கை இறந்தகாலவினேமுற்று; ஈண்டுபகுதி, இன்ன இறந்தகால இடைநிலை, று ஒன்றன்படர்க்கை விசுதி, உகரக்கேடும், னகரத்திரிபும்சந்தி. (௫௮.)

புள்ளுறையுஞ் சோலைகளும் பூங்கமல வாவிகளும்
உள்ளும் புறமு மினிதுறைந்தார் - தெள்ளரிக்கட்
பூமகளைப் பொன்னைப் பொருவேல் விதர்ப்பனறன்
கோமகளைத் தம்மனத்தே கொண்டு.

(இ - ள்.) தென் - குற்றமற்ற, அரி - செவ்வரிகளைப் பொருந்திய, கண் - கண்களையுடைய, பூமகளை - திருமகளை ஒத்தவளை, பொன்னை - பொன்னை ஒத்தவளை, பொரு-பொர்செய்வனற, வேல் - வேலைத்தாங்கிய, விதர்ப்பன்தன் - விதர்ப்பராசனையுடைய, கோமகளை - சிறந்தபுத்திரியை, தம்மனத்துக் கொண்டே - தம்மனத்தில் அடையப்பெற்றே, புள்உறையும் - பறவைகள்வசிக்கின்ற, சோலைகளும் - சோலைகளிலும், பூங்கமலவாவிகளும் - தாமரைமலர்களையுடைய தடாகங்களிலும்; உள்ளும் - (சிலர்) உள்ளிடத்தும், புறமும் - (சிலர்) புறத்திடத்தும், இனிது உறைந்தார் - சுகமாய்வசித்தார்கள். எ - று.

சோலைகளில் உள்ளும், வாவிகளில்புறமும் உறைந்தாரெனமுறை நிரனிறையாகக் கொள்க. புள்ளுறைதலை வாவிகுங்கொள்க. முன்னுள்ள உம்மைகளிரண்டும் எண்ணுப்பொருளோடு இழிவுசிறப்பில்வந்தன. பின்னுள்ளன எண்ணுப்பொருளன. பறவைகள்வசிப்பதற்குரிய அவ்விரண்டிடங்களும் இனிபன ஆதற்குக்காரணம் விதர்ப்பன்தன்கோமகளைத் தம்மனத்துக் கொண்டமை, பூமகளை, பொன்னை, கோமகளை என ஒருபொருண்மேல் வந்தபெயர்கள் கொண்டென்னும் ஒருமுடிக்குஞ்சொல்லிக் கொண்டன. மனத்தேயென்னுந்தேற்

தேகாதத்தைக் கொண்டென்பதனோடு கூட்டுக. நகரத்திடம் போதாமையால் இவ்விடங்களிலும் சிற்சிலர்வசித்தனரென்க. கொண்டு இறந்தகால வினையெச்சம்; கொள்பகுதி, ட் இறந்தகால இடைநிலை, உவினையெச்சவிசுவகி, ளகரம்டகரமாதல்சந்தி, அது ணகரமாதல் மெலித்தல்விகாரம். இனிதுகுறிப்புவினையெச்சம்; இனிபகுதி, த்ளழுத்துப்பேறு, உவினையெச்சவிசுவகி; இதுஇனிமையென்னும் பண்புப்பெயரடியாகப் பிறந்தது; தெரிநிலைவினையெச்சம் இனித்தெனவரும்.

வழிமேல் விழிவைத்து வாணுதலாணம்
மொழிமேற் செவிவைத்து மோகச் - சுழிமேற்றன்
நெஞ்சோட வைத்தயர்வான் கண்டா நெடுவானில்
மஞ்சோட வன்னம் வர.

(இ - ள்.) வழிமேல் - அன்னஞ்சென்ற வழியில், விழிவைத்து - பார்வையை வைத்து, வாள்றுதலான் - ஒளிதங்கிய நெற்றியையுடைய தமயங்கியினது, நாமமொழிமேல் - பெயராகிய சொல்லில், செவிவைத்து - கேட்குத்தொழிலைவைத்து, மோகச்சுழிமேல் - மோகமாகிய நீர்ச்சுழியில், தன்கெஞ்சு ஓடவைத்து - தன்மனத்தை ஓடும்படிவைத்து, அயர்வான் - மயங்குகின்ற நளராசன், நெடுவானில் - பெரிய ஆகாயத்தில், மஞ்சு ஓட - (தன்சிறைக்காற்றால்) மேகங்கள் விலகிச் செல்லும்படி, அன்னம்வரக்கண்டான் - அன்னம்வரப்பார்த்தான். எ-று.

நாமமொழி பண்புத்தொகை நிலைத்தொடராம். அன்னம்வந்து அவளதுஇணக்கமாகிய சொல்லைச் சொல்லவேண்டுமோனாதலால், வழிமேல்விழிவைத்து, நாமமொழிமேல் செவிவைத்தெனக் காரணகாரியமுறையே வைத்தாரென்க. நாமமொழியென்பதற்கு அச்சத்தைத் தருகின்ற சொல்லென்னுரைப்பினும் பொருந்தும். தன்னை மணப்பனோ? மனைக்காளோ? என ஐயப்பட்டுக்கொண்டிருப்பவனாதலால், மணப்பேனெனுஞ் சொல்தரும் களிப்பினும் மணக்கேனென்னு

ஞ்சொல்தரும், துன்பம் பெரிதாகக்கொண்டவனாதல்பற்றி
ராமமொழியென்றார். இது ஈறு திரிந்த உரிச்சொற்றொகாநி
லைத்தொடர், விழியென்னுங் கண்ணின்பெயர் அதன்காரி
யமாகிய பார்வைத்தொழிலுககாதலால் காரணவாகுபெயர்,
செவியும்இது. தன்னியல் பிற்செல்லுமனத்தை ஓடவைத்
தென்றது இலக்கணை. (௬௦)

முகம்பார்த் தருணைக்கி முன்னிரர்து செல்வர்
அகமபார்க்கு மற்றோரைடபோல - மிகுங்காதல்
கேளா விருந்திட்டா னன்னத்தைக கேளாரா
வாளால் விருந்திட்ட மன்.

- (இ. எ.) கேளாரா - பகைவரை, வாளால் - தன்வாளி
னால், விருந்திட்ட - (பறவைகளுக்கு) விருந்துசெய்த, மன் -
எளராசன், செல்வர்முகம்பார்த்து - செல்வருடைய இனியமு
கத்தைப்பார்த்து, அருளரோக்கி - அருள்காரணமாக உண்
டாகும் இன்சொல்லை ஆராய்ந்து, அகப்பார்த்து - உன்னக்
கருத்தைத்தெரிந்து, முன்னிரக்கும் - எதிர்த்து யாடுக்கும்,
அற்றோரைடபோல - பொருளில்லாரைப் போல, அன்னத்
தை - அன்னத்தினிடத்து, மிகுங்காதல் - (தன்மேல் தமயந்தி)
மிகுவின்றஆசையை, கேளா - கேட்காநின்று, இருந்திட்டான்
இருந்தனன். எ-று.

தூரத்தில் தம்மைக்கண்டபோது இனியமுகத்தையுடைய
ராதலைக்கண்டு நெருங்கியஅளவில், அருள்காரணமாக உண்
டாகும் இன்சொல் சொல்லலைஅறிந்து, இககுறிகளால் உட்க
ருத்தைத்தெரிந்து இரக்கவுடன்படுதலால் முன்னிரந்து அகம்
பார்க்கும் என்பதில் தொடர்மொழிகளைப் பின்முன்னாகநிறு
த்தி, விசுவாசியித்கூட்டிஉரைக்க, உவமையில்சூறிய வி
சேடணத்தைப் பொருளுக்குங்கூட்டி, அன்னத்திறுடைய
இனியமுகத்தைப்பார்த்து, தனக்கு இனிமையாகத் தேறுதல்
சொல்லுதலைஅறிந்து இவைகளால்அதனதுட்கருத்தை அறி
ந்து தன்மேல் தமயந்திகொண்ட காதலைப்பலமுறை கேட்
கிக்கொண்டிருந்தன னென்க. 'அருள் தான்காரணமாகஉண்

டாகும் இன்சொல்லின்மேலது. அற்றேரேன்றது பொரு
ளில்லாரை; முன்னே செல்வொன்றமைபால், கேளா கே
ளாநின்றென்பதன்திரிபு. அன்னத்தை உருபுமாக்கம். கே
ளார் எதிர்மறைவினையா லீனையும்பெயர்; இதில்கேட்டல் த
ன்காரணமாகிய மதித்தலின்மேலது. விரூந்தைவற்றுக் கோ
டற்பொருள் ஈனனுண்ணும் பறவைகளாதலால் அதுவருவித்
துரைக்கப்பட்டது. இருந்திட்டான் ஆண்பாற்படர்க்கை இற
ந்தகாலவினேமுற்று; இரு பகுதி, த் சந்தி, து சாரியை, இடு
பகுதிப்பொருள்விசுதி, சந்தித்தகரம் நகரமாதல் மெலித்தல்
விகாரம், உகரக்கேடுசந்தி, அனைத்துமொருபகுதி, ஆன் ஆ
ண்பாற்படர்க்கைவிசுதி, பகுதிஒற்றீரட்டியது சந்தி, அது
வே காலங்காட்டியது, உகரக்கேடுசந்தி. (சுக)

அன்னக் குலத்தி னரசே யழிகின்ற
என்னுயிரை மீள வெனக்களித்தாய் - முன்னுரைத்த
தேமொழிக்குத் தீதுஇவ்வே யென்றான் திருந்தாரை
எமொழிகும் வேலா னெடுத்தது.

(இ - ள்.) 'திருந்தாரை - பகைவர்களை, எமம்ஒழிக்கும் -
செருக்கைநீக்குகின்ற, வேலான் - வேலைத்தாங்கியவளான், அ
ன்னக்குலத்தின்அரசே - அன்னக்குலத்தினதுஅரசே, அழிகி
ன்ற என்உயிரை - (தமயந்தியை அடையப்பெறாமையால்)
அழிகின்ற எனதுயிரை, மீள -அழியாதிலைபெறும்படி, என
க்கு அளித்தாய் - எனக்குத்தந்தாய், முன் உரைத்த - (மாதர்க
ளுக்குள்) முதலில்சொல்லப்பட்ட, தேமொழிக்கு - தேன்
போலுஞ் சொல்லையுடைய தமயந்திக்கு, தீதுஇவ்வே என்
றான் எடுத்த - தீமைகள் இல்லனவாவென்று எடுத்துவினா
வினான்: என்று.

என்னுயிரை எனக்களித்தாயென்றது தன்மேல் தமயந்தி
யைக்காதல் கொள்ளும்படிச்செய்ததை. முன்னுரைத்தலா
வது - அழிகினாலும், நற்குண - நற்செய்கையாலும் அறிவுடை
யோரால மாதர்களுக்குள் முதன்மையாக எடுத்துச்சொல்ல
ப்படுதல்; உரைத்த செயப்பாட்டு வினையாகிய இறந்தகாலப்

பெயரொச்சம், தமயந்தியைக் காணாணியினும் அவளுடைய சொல்லைக்கேட்டு உயிர்தரித்தானாதலால் தேமொழியென்றான். இது உவமைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகைக்காரணப்பெயர். மெல்லினமுதன்மொழி - வந்த மையரல் தேமொழியெனத் தேனென்னுஞ்சொல் ஈறுகெட்டது; தேன்மொழியென ஈறு கெடாதுமவரும். தீது பண்புப் பெயர்; துபகுதிப்பொருள்விகுதி; இவ்விகுதியைமுழுதென்பதிலுங் காண்க. இதுபால்பகா அஃறிணைப் பெயராதலாகிய பொதுமை இல என்னும் பன்மைவினையால் நீங்கினது. தீதி லவேயென்றதுகேஷமமா என்றபடி. ஏமமென்பதில் அம்மென்பது, தொகுத்தல்விகாரம், திருந்தார் எதிர்மறைவினையாலணையும்பெயர்; திருந்து பகுதி, ஆ எதிர்மறைவிகுதி, உகாக்கேடுசுநதி, அனைத்துமொருபகுதி, ஆர்பல்லோர் படர்க்கைவிகுதி, விகுதிஆகாரக்கேடு முதற்குறை. திருந்தாரை உருபுமயக்கம்; பசுவைப் பால்கறந்தா எனப்பதிற்போல ஏ மொழிக்குமென்பதை ஒருசொல்லாகக் கொள்ளின் திருந்தாரையென்பது உருபுமயக்கமன்று. (சுஉ)

கொற்றவன்ற னேவலினுற் போயக் குலக்கொடிபால் உற்றதுவு மாங்கவடா னுற்றதவும் - முற்றும் மொழிந்ததே யன்ன மொழிகேட் டரசற் கழிந்ததே யுள்ள வறிவு.

(இ - ள்) கொற்றவந்தன் - நளராசனுடைய, எவலினால் - கட்டளையால், போய் - சென்று, அக்குலக்கொடிபால் - உயர்குடியிற் பிறந்த பூங்கொடியை ஒத்த அத்தமயந்தியினிடத்து, உற்றதவும் - தான்சேர்ந்ததையும், ஆங்கு - (இவனுடைய அழகுமுதலியவற்றை) சொல்லியகாலத்தில், அவள்உற்றதுவும் - அவளடைந்தகாதற் றுண்பத்தையும், முற்றும் - முழுதும், அன்னம்மொழிந்தது - அன்னஞ்சொல்லியது, மொழிகேட்டு - அச்சொல்லைக்கேட்டு, அரசற்கு - நளராசனுக்கு; உள்ள அறிவு உம் - இருந்த அறிவும், அழிந்தது - கெட்டது., ஏ-று.

சுஉ - ஆம் செய்யுளில் தான்சென்றகாரியம் பயன்பட்டதென்பதற்குத் தமயந்திகொண்டமிக்க காதலைக்கூறியது; இச

செய்யுளில் தான்போய் அவளைக்கண்டு பேசியதையும், இவன்மேற்கொண்ட காதலையும், அதனால் அவளடைந்த அவதையையும் கூறியதென்க. உள்ள அறிவாவது.— தமயந்தியினுடைய அழகைக்கேள்விப்பட்ட காலத்தில் ஒழிந்ததுபோக மிகுதியாயுள்ள அறிவு; அஃது ஐம்புலவுணர்வு. இதனீற்றில் இறந்தது தழீஇயதனோடு இழிவுசிறப்பில் வந்த உம்மைதொகுத்தலாயிற்று. அன்னமொழி என்பதை அன்னம்மொழி எனப் பிரித்துப்பொருளுரைத்தலே அன்றி, அன்னமொழி எனப்பிரித்து, அப்படிப்பட்ட சொல்லை என உரைத்தலுமாம்; இங்ஙனம் கொள்கையில் அன்னம்தோன்று எழுவாயென்க. கொற்றவன் தொழிலடியாகப்பிறந்தபெயர்; கொற்றம்பகுதி, அன்ஆண்பாற்படர்க்கை விசுவதி, மகரக்கேடும், வகரத்தோற்றமுஞ்சந்தி; கொற்றம்தொழிற்பெயர்; கொல்பகுதி துசாரியை, அம்புடைபெயர்ச்சிவிசுவதி, லகரதகரங்கள் நகரமாதலும், உகரங்கெடுத்தலும்சந்தி. உற்றதென்னும் இரண்டில்முன்னது இறந்தகாலத்தொழிற்பெயர்; பின்னது அக்காலவினையாலணையும் பெயர்; இவற்றினீற்றுக்குற்றியலுசரம், ஈன் - உயிர் கச-ஆம் - கு. இல்கேட்டே வருமென்னமல், ஊடுமென்றமையால், கெடாமல் பொதுவீதியால் வகரஉடம்படுமெய்பெற்றன. தன்சாரியை, தான், ஏ அசை, (சுங்)

கேட்ட செவிவழியே கேளா துணர்வோட
ஓட்டை மனத்தோ டியிர்தாங்கி - மீட்டும்
குழியிற் படுகரிபோற் கோமான் வடந்தான்
தழலிற் படுதளிர்போற் சாய்ந்து.

(இ - ள்.) கேட்ட - (தமயந்தியின் செய்தியை) கேள்விப்பட்ட, செவிவழியே - காதின்வழியே, உணர்வுகேளாது ஓட - அறிவு (தன்னை) கேளாமல் ஓடியதனால், கோமான் - ஈனராசன், ஓட்டை மனத்தோடு - உடைந்ததாகிய மனத்துடனே, உயிர்தாங்கி - உயிரைத்தாங்கி, மீட்டும் - மேலும், தழலில் - தீயில், படுதளிர்போல - விழுந்ததனிரைப்போல, சாய்ந்து - (படுக்கையிலே) சாய்ந்து, குழியில் - படுகுழியில், படுகரிபோல -

அகப்பட்டயானையைப் போல, கிடந்தான் (செயலற்று) கிடந்தான். எ - று.

அன்ன மொழிந்ததைக் கேட்டது செவியாதல்பற்றி மற்றபொற்களினின்றும் பிரிக்கப்பட்ட ததுவாதலால் ஏ பிரிநிலை. கேளாதோடவென்பது இலக்கணை; தன் வசத்தில் நில்லாமல் ஐம்புலவுணர்வும் தாமே நீங்கவென்பது கருத்து. மீட்டென்பது சாய்ந்து, கிடந்தானென்பவற்றைச் சார்ந்து நின்றமையால் வினைமாற்றுப்பொருளது. உம்மை இறந்தது தழீஇயது. உயிர் தாங்கப்பட்டபோது மனமும் தாங்கப்பட்டதெனக் கொள்ளின் ஓடுருபு உடனிகழ்ச்சிப்பொருளது; இவ்வாறு கொள்ளாக்கால் விசேடணப் பொருளதெனக் ஓட்டை பண்பாகு பெயர். ஓட்டை மனம் இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகைநிலைத் தொடர். உணர்வு சரதியொருமையாதலால், கேளாதென்பதை வினைமுற்று வினையெச்சமானதெனக் கொள்ளினும் அமையும்; வினையெச்சத்துக்கு உகரவிருதி, த் எழுத்துப்பேறு; வினைமுற்றுக்குத் சுவ்விருதி என்க. கரி கரமுடையதென்பது. (சுசு)

கோதை சுயம்வரநாள் கொற்றவனுக் குற்றுரைப்ப எதமில்லாக் காட்சியர்வந்தெய்தினார் - போதில் பெடையோடு வண்டுறங்கும் பேரொலிநீர் நாடன் அடையாத வாயி லகம்.

(இ - ள்.) கோதை - தமயந்தியினது, சுயம்வரநாள் - சுயம் வரத்துக்குரியநாளே, கொற்றவனுக்கு - அரசனுக்கு, உற்று உரைப்ப - நெருங்கிச் சொல்வதற்கு, எதம் இல்லாக் காட்சிபர் - குற்றமற்ற அறியுடைய தூதர்கள், போதில் - தாமரை மலரில், பெடையோடுவண்டு உறங்கும் - பெடையுடனே ஆண்வண்டு உறங்குகின்ற, பேர் ஒலி நீர் - பேரோசையை முடைய நீர்வளமுள்ள, நாடன் - கிடதநாட்டையுடையானது, அடையாத - முடப்படாத, வாயிலகம் - வாசலில், வந்து எய்தினார் - சென்று சேர்ந்தார்கள். எ - று.

பகைவரில்லான், குறையிரப்போர் காணலுக்கு எளிய னென்பதைக் குறிப்பிக்க அடையாதவாயிலென்றார். கோ

தை சிணையாகுபெயர். எதமில்லா எழுவாய்த் தொகாநிலைத் தொடர். இல்லாக் காட்சி பண்புத் தொகைநிலைத் தொடர்; இதில் ஆசாரியை; உரையாசிரியர்கவிலொருவர் அத்தொகை நிலையென்றுகூறி, இல்லாமையாயிய காட்சியென விரிப்பர்; இல்லாத என்னும் எதிர்மறைக் குறிப்புப் பெயரொச்சம் இல்லா என ஈறு தொக்கதெனக்கொண்டு, இல்லாக் காட்சி குறிப்புப் பெயரொச்சத் தொகா நிலைத்தொடொனினுமமையும். காட்சியர் தொழிலடியாகப் பிரந்த பெயர். பொழுதென்பதன் மரூவாகியபோது தமக்குரிய பெரும் பொழுது, சிறுபொழுது தவறாமல் மலர்கின்ற மலர்களுக்கும் காலவாகுபெயராய் நின்றது; அது தலைமைபற்றித்தாமண்மலர்க்காயிற்று. நீர்க்குப்பேரொலி மதகுமுதலியவற்றினின்றும் ஒழுகுதலால் உளதர்வது. (சுரு)

காவலன்றன் தூதர் கடைக்கா வலர்க்கறிவித்
தேவலிற்போய்தென் றியம்புதலும் - மாவின்
பொலிந்ததேர் பூட்டென்றான் பூவாளி பாய
மெலிந்ததோள் வேந்தன் விராந்து.

(இ - ள்.) காவலன்றன் தூதர் - வீமராசனுடைய தூதர்கள், கடைக்காவலர்க்கு - வாயில் காப்புவர்க்கு, அறிவித்து - (தாங்கள் வந்த செய்தியை) தெரிவித்து, எவலின் - (நளராசனுடைய) கட்டளையினால், டோய் - உள்ளேசென்று, ஈது என்று - இன்னதென்று, இயம்புதலும் - சொல்லுதலும், பூவாளி - மலரம்புகள், பாய் - பாயந்ததினால், மெலிந்த-இளைத்த, தோள்வேந்தன் விராந்து - தோள்களையுடைய அவ்வரசன் விராந்து, மாவின்-குதிரைகளினால், பொலிந்த-விளங்கிய, தேர் பூட்டு என்றான் - தேர்பூட்டென்று (சாத்திக்கு) கட்டளையிட்டான். என்று.

விரைந்தென்பதற்கு நளன்வினைமுதலானால் அது என்று நென்னும் வினைகொண்டது; சாரதிஆனால் பூட்டென்னும் வினைகொண்டதென்க. கடைக்காவலர் செயப்படுபொருளில் வந்த ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர் ஆதலால்

ககரமிக்கது. தூயம்புதலும் இறந்ததாலவினையெச்சம்; இதில் உம்விகுதி காலத்தையும், வினையெச்சப் பொருண்மையையும் உணர்த்தியது. எவலினென்னும் ஐந்தனுருபு ஏதுப்பொருளது. மாவினென்பது செயப்படுபொருளில்வந்தது. பூட்டுபிற வினையாகிய எவலொருமைவினை; - பூண் தன்வினைப்பகுதி பிறவினைப்படுத்தும் விகுதி, ணகரம் டகரமாதல்சந்தி, இவ்வாறுமுடிந்து நின்றபூட்டுபகுதி, ஆய்வலொருமை எதிர்காலவிகுதி, உகரக்கேடுசந்தி, பூட்டாயென்பது விகுதிக்கெட்டு நின்றது. வாளி பண்படியாகப்பிறந்தபெயர்; வாள்பகுதி, (கூர்மை.) (கூகூ).

கெட்ட சிறுமருங்குற் கீழ்மகளிர் நீள்வரம்பில்
இட்ட புகங்குவளை யேரடித்த - கட்டி
கரையத்தே னூறுங் கடனாட னூர்க்கு
விரையத்தே ஞரென்றான் வேந்து.

(இ - ள்.) கெட்ட - இளைத்த, சிறுமருங்குல் - சிறிய இடையையுடைய, கீழ்மகளிர் - இழிகுலப்பெண்களாகிய பள்ளப்பெண்கள், நீள்வரம்பில் - நீண்டவரப்புகளில், இட்ட - (களைபிடுங்கி) எறிந்த, புகங்குவளை - ஈரமாகிய குவளைமலர்கள், ஏர்அடித்த - (உழவர்) ஏரடித்ததனாலுண்டாகிய, கட்டி - மண்ணாங்கட்டிகள், கரைய - கரையும்படி, தேன்ஊறும் - தேன்சுரக்கின்ற, கடல் - கடலைச்சாரந்த, நாடன் - விதர்ப்பதேசத்தரசனது, ஊர்க்கு - ஊருக்கு, விரைய - விரைவாக, தேர் ஊர் என்னுன் - தேரை நடத்தென்று சொல்லினான், வேந்து - நளராசன். எ -று.

கீழ்பண்பாகுபெயர். கீழ்மகளிரென்றது கடைசியரை. வரம்பும் அவ்வாகுபெயர். மக பகுதி, அன்பெண்பால் விகுதி, பகுதி அகரங் கெட்டதெனின் கடைக்குறை, விகுதி அகரங் கெட்டதெனின் முதற்குறை, அல்லது ளகரமெய் பெண்பாற்படர்க்கைவிகுதி; இங்ஙனம் முடிந்து நின்ற மகள் இரன்னும் பல்லோர்படர்க்கைவிகுதி பெற்று நின்றது. ஏரடித்த என்னும் இறந்தகாலப் பெய்ரெச்சம் சுட்ட புண்பகுதிபோலச் செய்வதாதிஅறுபொருட் பெய்ருளடங்கா

தகட்டியென்னும் பிறபெயர்கொண்டது. குவளைமுதலாகு
பெயர். (௬௭)

சடைச்செம்நெல் பொன்விளைக்குந் தன்னாடு பின்னாக்
கடற்றாளை முன்னாகக் கண்டான் - அடற்கமைந்த
வில்லியரும் பொற்றாம வீமன் நிருமகளாம்
நல்லுயிரும் வாழு நகர்.

(இ - ள்.) சடைச்செம்நெல் - சடைபேரலத்தாள்களடர்
ந்த செந்நெற்பயிர், பொன்விளைக்கும் - பொன்போன்ற கதி
ர்களை விளைக்கின்ற, தன்னாடுபின்னாக - தனதுநிடதநாடு பின்
னாகவும், கடல்தாளை - கடலைஒத்தசேனை, முன் ஆக - (தன்
க்கு) முன்னேசெல்லவும், அடற்கு அமைந்த - போருக்குத்
தகுந்த, வில்லியரும் - வில்வீரரும், பொன்தாமம் - அழகியம
லர்மாலையணிந்த, வீமன் திருமகள்ஆம்-வீமராசனுடையசெல்
வப்புத்திரியாகிய, நல்லுயிரும்-தன் உரியஉயிரும், வாழும்நகர் -
வாழ்கின்ற நகரத்தை, கண்டான் - சென்றுகண்டனன். எ.று.

வீமன் திருமகளையே தனதுண்மையாகிய உயிராகக்கருதி
யிருக்கின்றமையால் அவள் நல்லுயிரென்னப்பட்டாள். நல்லு
யிரென்பதில் நல் நற்றயென்பதிற்பேரல உரிமையையுணர்
த்திற்று. விளைக்கும் பிறவினையாகிய எதிர்காலப்பெயரொச்
சம்; தன்வினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவாகிய விளையெ
ன்னும்பகுதி இவ்வுப் பிறவினைக்குரியது, க்சந்தி, கு சாரி
யை, உம் எதிர்காலப் பெயரொச்சவிகுதி, உகரக்கேடுசந்தி;
தன்வினையில் விளையுமெனவரும். அடல்தொழிற்பெயர்;
அடுபகுதி, அல்புடைபெயர்ச்சிவிகுதி, உகரக்கேடுசந்தி, வில்
லியர் பல்லோர் படர்க்கைப்பெயர்; வில்பகுதி, ல்சந்தி,
இ ஆண்பாற்படர்க்கை விகுதி, இவ்வாறுமுடிந்த வில்லிதன்
பன்மையையுணர்த்த அர்என்னும் பல்லோர்படர்க்கை விசு
தியும், அதுபற்றிவந்த சந்தியும் பெற்றுநின்றது. (௬௮)

நெற்றித் தனிக்க நெருப்பைக் குளிர்விக்கும்
கொற்றத் தனியாழ்க் குலமுனிவன் - உற்றடைந்தான்

தேனாகத் தெய்வத் தருவுந் திருமணியும்
வாளுநிங் காத்தான் மருங்கு.

(இ - ள்.) நெற்றி - (சிவனது) நெற்றியிலுள்ள, தனிக்க
ண்நெருப்பை - ஒப்பற்ற கண்ணினது நெருப்பை, குளிர்விக்
கும் - (தண்ணிசையால்) குளிரச்செய்யும், கொற்றம் - வெற்
றியமைந்த, தனியாழ் - ஒப்பற்ற மகதியென்னும் யாழையு
டைய, குலமுனிவன் - சிறந்த நாரதமுனிவன், தேன்நாடும் -
வண்டுகள்நாடிச் செல்கின்ற, தெய்வத்தருவும் - தெய்வத்த
ன்மையுள்ள கற்பகத்தருக்களையும், திருஉம் - சங்கதிபக்தும
நிதிசனையும், மணியும் - சிந்தாமணியையும், வான்நாடும் - சுவர்
க்கலோகத்தையும், காத்தான்மருங்கு - ஆளுந் தொழிலமை
ந்த இன்திரன்பக்கத்து, உற்று - மனம்பொருந்தி, அடைந்தா
ன் - சென்றனன். எ-று.

நெற்றிக்கண்ணி நெருப்பைக் குளிர்வித்தலாவது தனனி
சையைக்கேட்டவளவில் உள்ள மகிழ்ச்சியால் அக்கண்ணிலும்
நீரரும்பல். குளிர்விக்குமென்னும் பிறவினையாகிய பெயரொச்
சம் நின்முகங்காணு மருந்தினேன் என்பதுபோலக் கொற்ற
மென்னும் செயற்பெயர்கொண்டது. திருவென்றது சங்கதிநி
பதுமநிதிகளே; இதுகாரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தது.
திருமணியென்னும் உம்மைத் தொகைநிலைத் தொடர் ஒரு
மொழிபோல நின்று எண்ணும்மைபெற்றது. கற்பகத்தருக்
களே தீர்வன. — சந்தானம், அரிசந்தனம், மந்தாரம், பாரிசா
தம், கற்பகமென்பன. (சுசு)

வீரர் விற்றலேவந்தர் விண்ணாடு சேர்வென்றார்
ஆரு மிலராலென் றையுற்று - நாரதனார்
நன்முகமே நோக்கினு னாகஞ் சிறகரிந்த
மின்முகவேற் கையான் வினாநது.

(இ - ள்.) நாகம் - மலைகளோ, சிறகுஅரிந்த - சிறகு வெட்டி
ய, மின் - பிரகாசிக்கின்ற, முகம் - கூர்மையையுடைய, வேல்-
வச்சிராயுதத்தைத் தாங்கிய, கையான் - கையையுடைய இந்நி

ரன், வீரர்விறல்வேந்தர் - வீரர்வெற்றியையுடைய அரசர் இருவரிலும், விண்ணாடு-சுவர்க்கத்தில், சேர்கின்றார் - ஜேர்வின்றவர், ஆரும் இலர் என்று ஒருவருமில்லையென்று, ஐயற்று-சந்தேகப்பட்டு, (வாயால்வினாவாமல்) நாரதனார் - நாரதமுனி வருடைய, நல்முகமே - நல்லமுகத்தையே, விரைந்துமோக்கினான் - விரைவாகப் பார்த்தான். எ - று.

வீரர்விறல்வேந்தரென்பதனீற்றில் இருவருமென்னுஞ்செவ்வெண்ணின் தொகையோடு முற்றும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. முகமேஎன்னும் பிரிநிலைஏகாரத்தால் வாயால்வினாவாமை பெறப்பட்டது. ஐயற்று ஒருசொல்லின்தன்மையது; இதுஇறந்தகாலவினையெச்சம்; ஐயமென்னும்பெயர்ச் சொல்லை வினைப்படுத்த உறு என்னும் உரியடியாகப் பிறந்த முதனிலை புணர்ந்தபோது, நிலைமொழி கடைக்குறையாய் நின்ற ஐயறுபகுதி, உ வினையெச்சவிசுதி, பகுதி ஒற்றிரட்டலும், உகரக்கேடும்சந்தி. ஆர் யாவொன்னும் வினாப்பெயரின் மருஉ; உம்மைமுற்றும்மையாதலால் யா எஞ்சாமைப் பொருளது. நாரதனாரென்றது உயர்வினாவந்த பால்வழுவமைதி. இவ்வாறு உயர்திணைப்பெயரின் ஒருமை விசுதிமேல் பன்மை விசுதி வருதலையும், பன்மைவினையோடுமுடிதலையும், ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் “இயற்பெயர் முன்னர் ஆரைக்கினவிபலர்க்குரியெழுத்தின் வினையொடுமுடிமே” என்னுஞ்சூத்திரத்தில் ஒன்றெனமுடித்த லென்னும் உத்தியால் கொள்ளவைத்தார். நாகஞ்சிறகரிந்த என்பதில் சிறகரிந்த என்பதை ஒருவினையாகக்கொண்டால், நாகத்தையென விரித்து, இரண்டாம்வேற்றுமைப் புணர்ச்சியென்க. சிறகையரிந்த என இரண்டாவதை விரிக்கின்றாகத்தின்கண் என எழாவதையும், சிறகின்கண் என எழாவதை விரிக்கின்றாகத்தை என இரண்டாவதையும் விரிக்க. நன் - பெயர் - சூ, ருஅ. வீரர்விறல்வேந்தர் விண்ணாடு சேர்தல்.—பேரார்முகத்தில் அஞ்சாது நின்று போர்செய்து உயிரைவிடின் சுவர்க்கம்பெறுதல். (௭0)

வீமன் மடந்தை மணத்தின் விளைதொடுத்த
தாமம் புனைவான் சயம்வரத்து - மாமன்னர்
போயினு ரென்றான் புரந்தரற்குப் பொய்யாத
வாயினுன் மாதவத்தோர் மன்.

(இ - ள்.) பொய்யாதவாயினுன் - பொய்க்காத சொல்லை
யுடையானும், மாதவத்தோர்மன் - பெருந்தவத்தின ரரச
னுமாகிய நாரதமுனிவன், புரந்தரற்கு - இந்திரனுக்கு, வீமன்
மடந்தை - வீமராசன் புத்திரியினுடைய, மணத்தின் - கவி
யாணத்தினது, விளைதொடுத்த - வாசனையைச்சேர்ந்த, தா
மம்புனைவான் - மாலைபை அணிந்துகொள்ளும்படி, சயம்வ
ரத்து - சயம்வரத்துக்கு, மாமன்னர் - பெருமையாகிய வெ
ற்றியரசர், போயினுர் என்றான் - போயினுர்களென்று சொ
ல்லினன். எ-று.

எனவே சயமந்தியினுடைய சயம்வரத்தின் மாலைபெறும்
முயற்சியின்போரன்றி, பேரின்வெற்றிபெறும் முயற்சியில
ரென்று சூறிப்பாக விடைகூறினன். மன்னர்களைக்கூறவே
அவர்களிடத்துள்ள வீரர்களைக் கூறவேண்டாதாயிற்று. வாய்
கருவியாகுபெயர். அருளால்கொல்லினும், கோபத்தால்கொ
ல்லினும், அவ்வப்பயனைத் தந்தேவிடுதலால் பொய்யாதவா
யென்றார். பொய்யாதவாயினுனென்பதைக் கருவிப்பொ
ருளதாகிய மூன்றாம் வேற்றுமை விரியெனவைத்து, என்ற
னென்னும் வினைகொண்டதெனினும் பொருந்தும். புரந்தர
ன் பகைவருடலைச் சேதிப்பவன். சயம்வரம் வடமொழித்
திரிபு. (எக)

அழகு சுமந்திளைத்த வாகத்தாள் வண்டு
பழகு கருங்கூந்தற் பாவை - மழகளிற்று
வீமன் குலத்துக்கோர் மெய்த்தீப மற்றவளே
காமன் றிருவுக்கோர் காப்பு.

(இ - ள்.) (வீமராசன் புத்திரி) அழகுசுமந்து - பேரழ
கைச் சுமப்பதினால், இளைத்த ஆகத்தாள் - இளைத்த உடலி
னள், வண்டு - (மணத்தைவிரும்பி)வண்டுகள், பழகு - விட்டு

நீங்குத லில்லாத, கரு கூந்தல்பாவை-கருமையாகிய கூந்தலை யுடைய பிரதிமைபோன்றவள், மழகளிறு - இளமையாகிய மானைச் சேனையையுடைய, வீமன்குலத்துக்கு - வீமராச னுடைய குலத்துக்கு, ஓர் மெய்த்தீபம் - ஒப்பற்ற மெய்ம்மை யாகிய தீபம்போன்றவள், அவளே - அப்பெண்ணே, காம ன்திருவுக்கு - மன்மதனுடைய செல்வத்துக்கு, ஓர்காப்பு - அழியாமல் சிறந்தகாவலானவள் என்றனன். எ-று.

என்றனென்பது சொல்லெச்சம். சுமந்தென்றதனால் அழகு பேரழகென்பதும், வண்டு பழகென்றதனால் இயற்கை மணமுள்ள கூந்தலென்பதும், அவளே என்னும்பிரிநிலை ஏகா ரத்தால் மங்கையர்களுக்கெல்லாம் சிறந்தவளென்பதும், விளங்குகின்றன. வீமராசன்குலத்தை இவளால் யாவரும் அறிதலால் தீபமென்றும், நெய்திரிகுறையினும், காற்றுவி சினும் இலதாகும் தீபம்போலாமையால் ஓர் மெய்யென அடைகொடுத்துத் தீபமென்றும், அவளது கட்டழகைக்கண்டு புருடர்கள் யாவரும் காமனது வசப்படுதலால் காமன்திருவுக் கோர் காப்பென்றுங்கூறினான். சுமந்துகாரணப் பொருட்டா கிய இறந்தகால வினையெச்சம், பாவை உவமையாகுபெயர், காப்புதொழிலாகுபெயர். (௭௨)

மால்வரையை வச்சிரத்தா லீர்த்தானும் வானவரும் கோல்வளைதன் மாலை குறித்தெழுந்தார் - சால்புடைய விண்ணுடு நீங்கி விதர்ப்பன நிருநகர்க்கு மண்ணுடு நோக்கி மகிழ்ந்து.

(இ - ள்.) (நாரதமுனிவன் சொல்லியதைக்கேட்ட) மால் வரையை - பெரியமலைகளை, வச்சிரத்தால் - வச்சிராயுதத்தி னால், ஈர்த்தானும் - சிறகரிந்த இந்திரனும், வானவரும் - அக் கினி, யமன், வருணனாகிய தேவர்களும், கோல்வளைதன் - அழ கிய வளையலணிந்த தமயந்தியினது, மாலைகுறித்து - சுயம்வர மாலையைக்கருதி, சால்பு உடைய - (எல்லாசெல்வமும்) நின்ற தலையுடைய, விண்ணாடுநீங்கி - சுவர்க்கத்தினின்றுநீங்கி, விதர்

ப்பன் திருநகர்க்கு - வீமராசனுடைய சிறப்பாகிய நகரத்திற்
செல்லுதற்கு, மண்ணாடு நோக்கி - மண்ணுலகத்தை நோக்கி,
புகிழ்ந்து எழுந்தார் - களித்தெழுந்தார்கள். எ-று.

இந்திரன் அரசனாதலால் அவனை எடுத்துக்கூறி, அக்கினிமு
தலிய மூவரையும் அச்சிறப்பின்மை கருதிவரன்வரென்றார்.
கோலமென்பதில் அம்தொகுத்தல்; கோலெனத்தனித்துவழ
ங்காமையால், வரை பண்பாருபெயராய்க்கணுவை யுணர்த்
திற்று; அதுமூங்கிவுக்குச் சினையாருபெயர்; அதுமலைக்குத்
தானியாருபெயர். சால்பு உரிச்சொலடியாகப்பிறந்ததொழி
ற்பெயர். நாடு உலகத்தின்மேல் நின்றது. ஈரந்தான் ஆண்பா
ற்படர்க்கை யிறந்தகாலவினையாலணையும் பெயர்; வினைமுற்
றுப் பெயரென்னலாகாதானின், பெயரெச்சம்பெயராத
லும், வினையெச்சம் பெயராதலும் உண்டாயின் என்னலாமெ
ன்க; இலக்கணக்கொத்தார் வினைமுற்றுப்பெயரென்ற ரு
னின், அவர் கருத்தறியாமல் வினாவியும்; வினை முதனிலை, தொ
ழிற்பெயர், வினைமுற்று, பெயரெச்சம், வினையெச்சமென ஐந்து
வகைப்படுமென்றுகூறி, முதனிலை இன்ன ஆகும், தொழிற்
பெயர் இன்ன ஆகும், வினைமுற்றுப்பெயர் இன்ன ஆகுமெ
ன்க கூறியதே அன்றி, வினையாலணையும் பெயரென்னலாகா
து, வினைமுற்றுப்பெயரென்னுங் குறியீடேகூறல் வேண்டு
மென்றமையாலும், இந்நான்வரையும் வினைமுற்றுப் பெய
ரென்பது ஒருவரும் வழங்காமையாலும் என்னலாகாதென்க,
நம்போலியர் கூறினாலென்னெனின், “கங்கையாடி, ஊரு
டே, தேரோட்டி என்பவற்றில் முறையேவினைமுதற் பொரு
ண்மை, செயப்படுபொருண்மை, கருவிப்பொருண்மையாகிய
பயர்வினையென்னுமல் அவர்கூறியாடி வினைமுற்றுப்பெய
ரானின்று இகர்மாயினவென்ன உடன்படி என்னலாமெ
அவர்கூறியதும் பிறந்தமென்க. (௪௩)

தபந்தேரியல் வேல்வேந்தன் பாவையாற் போயினதன்
சிந்தை கெடுத்ததனைத் தேடுவான்-முந்தி

வருவரன்போற் தேர்மேல் வருவானைக் கண்டார்
பெருவானிற் தேவர் பெரிது.

(இ - ள்.) ஐபநதேரியல் - பசுமையாகியமலர்மாலையணி
ந்த, வேல்வேந்தன் - வேலைத்தாங்கிய வீரசேனனுடைய, பா
வைபால் - புத்திரியாகிய தமயாகியினிடத்து, போயின - செ
ன்ற, தன்சுந்தைகெடுத்து - தன்விந்தையை யிழந்து, அதனைத்
தேடுவான் - அதைத்தேடுப்படி, முந்திவருவான்போல - முற்
பட்டுவருபவனைப்போல, தேர்மேல்வருவானை - தேரின்றமே
ல் வருகின்றவனை, பெருவானில் - பெருமையாகிய சுவர்க்க
த்திலுள்ள, தேவர்பெரிதுகண்டார் - (இந்திரன்முதலிய) தே
வர்கள் மிகுதியாகக்கண்டார்கள். எ - று.

மாலேக்குப் பசுமையாவது ஈரம்நீங்காமை. தேடுவான்.
வான்விகுதிக் காரியப்பொருட்டாகிய எதிர்காலவினையெச்
சம். வினேமுற்று வினையெச்சமான தெனக்கொண்டு, தேடு
வானாகி என உரைத்தலுமாம். முந்தி பண்புப்பெயரடியாகப்
பிறந்த இறந்தகாலவினையெச்சம், முந்துபகுதி, உகரத்தின்
திரிபாகிய இவிகுதி, உகரக்கேடுச்சந்தி; பிந்தியென வினை
யெச்சமுண்டோ எனின், இது கிராமியமாவதன்றி, உயர்ந்
தோர்நூலுள் அருகியும் வராமையால் அதுகுற்றமென்ஊ பெ
ரிது வினையெச்சக்குறிப்பு. (எசு)

காவற் குடைவேந்தைக் கண்ணுற்று விண்ணவர்கோன்
ஏவற் றொழிலுக் கிசையென்றான் - ஏவற்கு
மன்னவனு நோர்தான் மனத்தினுன் மற்றதனை
இன்னதென வோராதிகைத்து.

(இ - ள்.) காவல் - (உயிர்களுக்கு) காவலாகுதையுடைய
குடைவேந்தை - குடையையுடைய நளராசனை, விண்ண
கோன் - தேவர்களரசன், கண்ணுற்று - கண்டு, ஏவல்நீ
ழிலுக்கு - (எங்கனாலு) ஏவப்படுதலாகிய தொழிலுக்கு, இய
என்றான் - உடன்படென்று கேட்டுக்கொண்டான், மன்
வனும் - அரசனும், அதனை - இந்திரன்சொல்லியதை, இன்

னது என - இப்படிப்பட்டதென்று, மனத்தினால் - தன்மனத்தில், ஓராது - ஆராய்ந்து துணியாமல், இசைத்து - (இசைவேனென்று) வாயாற்சொல்லி, எவற்கு - அத்தொழிலுக்கு நேர்ந்தான் - உடன்பட்டான். எ - று.

மனத்தினால் உருபுமயக்கம். எவற்றொழில் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடர்; இங்ஙனமன்றி, எவப்படுங் தொழிலைச் செய்தற்கு என உரைப்பின், செயப்படு பொருளின்கண் வந்த ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடரொணினுமொக்கும். உம்மை ஒருபுடையிறந்ததுதழீஇய எச்சவும்மை. இன்னது இடைச்சொலடியாகப் பிறந்த குறிப்புமுற்று; இன்பகுதி, ன்சந்தி, அசாரியை, து ஒன்றன் படர்க்கை வினைமுற்றுவிசுதி; இன்ன எனப்பெயரச்சத்திலும் இன் என-னகரம் நித்தியமாய் வருதலால் இ என்பது பகுதியன்று. ஓராது எதிர்மறைவினையெச்சம்; ஓர் பகுதி, ஆ எதிர்மறைவிசுதி, அனைத்துமொருபகுதி, த் எழுத்துப் பேறு, உ வினையெச்சவிசுதி. கண்ணுற்று ஒரு சொல்லின் தன்மையதாகிய இறந்தகாலவினையெச்சம். (எடு)

செங்கண் மதயானைத் தேர்வேந்தே தேமாலே
எங்கனிலே சூட்ட வியல்வீமன் - மங்கைபால்
தூதாக வென்றானத் தோகையைத்தன் னாகத்தால்
கோதாக வென்றானக் கோ.

(இ - எ.) செம்கண் - சிவந்தகண்களையுடைய, மதயானை, மதயானையையும், தேர்வேந்தே - தேரையுமுடைய அரசனே, தேன்மாலே - மணமமைந்த மாலையை, எங்கனில் சூட்ட - ஆகனில் (ஒருவருக்கு) சூட்டும்படி, இயல்வீமன் - மங்கைபாப - நந்தனமுள்ள வீமராசனது புத்திரியினிடத்து, தூதுவன் என்றான் - தூதுவனாகக்கடவை யென்று (இந்திரன்) கரால்லினான், அக்கோ - அச்சொல்லைக்கேட்ட நளராசன் த்தோகையை - தன்னுயிராகக் கருதியிருந்த தமயந்தியை, ன் ஆகத்தால் - தன்மனத்தால், கோதாக - கோதுபோல வன்றான் - வெற்றிகொண்டான். எ - று.

தமயந்தியைக் கோதாகவென்றதாவுது.—அவளைத் தன் உயிர்போலக் கருதிச்செய்த காதலை ஒழித்தல்; கோதாகவென்றனென்பதை கோதாக என்றனென்பிரித்து, கோது போல ஆகக்கடவளென்று கருதினெனினுமமையும். ஆகம் இடவாகுபெயர். ஆக இரண்டனுள் முன்னது வியங்கோர்வினை; பின்னதுமுறையே உவமவுருபாகிய செய்வெனச்சொல்லும், மேலேவினமுற்றுமாம். தோகை கலாபம்; அது மயிலுக்குச் சினையாகுபெயர்; அது பெண்ணுக்கு உவமையாகுபெயர். கோது சாரம்நீக்கியபொருள்; அதுபோலக் கருதலாவது அவளுடைய அழகுமுதலியவற்றையும், தன்மேல் கொண்ட காதலையும் மகியாமை. (எசு)

தேவர் பணிதலைமேற் செல்லுந் திரிந்தொருகால்
மேவுமிளங் கன்னிபான் மீண்டேகும் - பாவில்
குழல்போல நின்றழலுங் கொள்கைத்தே புவின்
நிழல்போலுந் தண்குடையா னெஞ்சு.

(இ - ள்.) புவின் - பூமியிலுள்ளோர்க்கு, நிழல் - நிழலைத் தருகின்ற, தண்குடையான் - எஞ்சு - தண்மையாகிய குடையையுடைய நுனனு மனம், தேவர்பணி - தேவர்களுடைய கட்டளையை, தலைமேல் - தலைமேல் தாங்கி, செல்லும் - போகும், ஒருகால் - ஒருமுறை, திரிந்து - மாறி, மேவும் - (தன்னால்) விருட்பப்படும், இளங்கன்னிபால் - இளங்கன்னியாகிய தமயந்தியினிடம், மீண்டு ஏகும்-மீளச்செல்லும், பாவில் - பாவினிடத்தில், குழல்போல - எய்குழல்போல, நின்று - (அங்கங்கு) நின்று, உழலும் - திரிகின்ற, கொள்கைத்தே - செய்கையையுடையதே. எ - று.

தலைமேலென்பதனீற்றில் தாங்கியெண்ணுஞ்சொல் எஞ்சி நின்றது. பூ, எஞ்சு இடவாகு பெயர். தலைமேல் தாங்குதலாவது சிறப்பாக ஏற்றல். மீண்டு இறந்தகால வினையெச்சம்; மீள் பகுதி, ட் இறந்தகால இடைநிலை, உ வினையெச்சவிருதி, ளகரம் டகரமாதல் சர்தி, அது ணகரமாதல் மெலித்தல்; இது மீள என்பதன் திரிபு. பணி முதனிலைத்தொ

ழிற் பெயர்; செயப்படுபொருண்மைவிகுதியாகிய ஐகாரம் புணர்ந்து கெட்ட தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயரொணினும் பொருந்தும். அங்கங்கென்றது தேவர்களுடைய கட்டளை யையும், தமயந்தியையும். ஏ இரக்கப்பொருளது. போலும் அசைச்சொல், உடையானது தண்மையைக் குடையின்மே

லேற்றிக் கூடியது ஓர்மரபு வருவமைதி. (எஎ)

ஆவ துனாத்தா யதுவே தலைநின்றேன்
தேவர்கோ னேயத் திருநகரில் - காவல்
கடக்குமா நென்னென்றான் காமநீ ராழி
அடக்குமா றுள்ளத் தவன்.

(இ - ள்.) காமநீர் ஆழி-ஆசையாகிய நீர்வளமுள்ள கடலை, அடக்கும் ஆறு. (பெருநாமல்) அடங்கச் செய்யும்படி, உள் ளத்தவன் - ஊடகமுடைய நான், தேவர்கோனே - தேவ ரரசனே, ஆவது - (உங்களுக்கு) வேண்டியதை, உனாத் தாய் - சொல்லினாய், அதுவே - அவ்வேவலிலேயே, தலை நின் றேன் - சிறப்பாக நின்றேன், அத்திருநகரில் - அந்த அழகிய ரகரத்திலுள்ள, காவல்-காவலாளர்களை, கடக்கும் ஆறு-கடந்து செல்லும் விதம், என் னன் றான் -யாதென்று கேட்டான். எ-று.

ஆவது ஒன்றன்படர்க்கை எதிர்காலவினையாலணையும்பெ யர். அதுவே யென்பதில் ஏழும்வேற்றுமையுருபு தொகுத் தல், ஏ பிரிநிலை; இதனால் அவளிடத்து விருப்பங்கொண்டு செல்லுதலொழிந்தே னென்னும் பொருள் போந்தது. தலை நின்றேனென்பது ஒருசொல்லிந்தன்மையது. காவல் தன் னைச் செய்பவருக்காதலால் காரியவாகுபெயர்; தொழிலாகு பெயருமாம். உள்ளத்தவன் ஈறுதிரிந்த குறிப்பு வினையா லணையும் பெயர். (எஅ)

வார்வேஞ் சிலையொழிய வச்சிரத்தான் மால்வரையைப்
போர்வெஞ் சிறகறுத்த பொற்றோளான் - யாருழினைக்
காணார்போய் மற்றவளைக் கண்ணென்றான் கார்வண்டின்
பாணைந் காராணைப் பார்ச்சு

(இ - ள்.) வார் - நீண்ட, வெம்சிலை, ஒழிய - கொடுமை யாகிய வில்லினுல்லாமல், வச்சிரத்தால் - வச்சிராயுதத்தால், மால்வனையை - பெரியமலைகளை, போர் - போர்செய்தற்கு ரிய, வெம் சிறகு அறுத்த - கொடுமையாகிய சிறகறுத்த, பொ ன்தோளான் - அழகிய தோளையுடைய இத்திரன், கார்வண் டின் - கருமையாகிய வண்டுகளினது, பாண்நாறும் - இசை தோன்றுகின்ற, தாராணைப்பார்த்து - மாலையணிந்த நளனை ப்பார்த்து, உன்னையாரும் காணார் - உன்னை எவர்களும் கா ணார்கள், போய் அவனைக்காண் - நீபோய் அவனைக் காண், என்றான் - என்றுசொல்லினான். எ - று.

வார்வெஞ்சிலை என்பதில் சிலை முதனிலைத்தொழிற்பெய ரொனக்கொண்டு, நீண்ட கொடுமையாகிய ஓசை நீங்கும்படி எனவுடைப்பினும் பொருந்தும்; ஓசையாவது மலைகள் அச ரருக்கும் அரக்கருக்கும் இடங்கொடுத்துப் பறந்துவிழுவதி னால் மக்கள் செய்யும் கூக்குரல்; இவ்வாறன்றிச் சிலையென் பதைக் கருவியாகுபெயரொனக்கொண்டு, நீண்ட கொடுமை யாகிய மைந்நாகமலையென உரைத்தலுமாம். போர்வெஞ்சிற கென்பதற்குப்போர்த்தவெஞ்சிறகென உரைத்தலுமாம். யா ர்யாவொன்பதன் மருஉ. யாருமுனைக் காணொன்றது எவ ர்களுக்கும்நீதோன்றையென்பதை. மற்று அசை. (எக)

இசைமுகந்த வாயு மியறெரிந்த நாவும்
திசைமுகந்தா லன்ன தெருவும் - வசையிறந்த
வெள்ளினுடு போந்திருந்தாற் போன்றதே போர்விதர்ப்
நீன்னுடர் கோமா னகர்.

(இ - ள்.) போர் - போரில் சிறந்த, விதர்ப்ப நல்லாடர்- விதர்ப்பமாகிய நல்ல தேசத்தாருக்கு, கோமான நகர் - அர ங்னுடைய குண்டினபுரம், (தன்னிலுள்ள) இசைமுகந்தவா யும் - கீர்த்தியைமுற்றும்பெற்ற வரவிலாவும், இயல்தெரி ிந்நாவும் - (சிற்பதூலில் சொல்லிய) இலக்கணத்தோன்றிய ித்திய பிரதேசத்தாலும், திசைமுகந்தால் அன்ன-திக்குகளை

த்தன்னுளடக்கினால் போன்ற, 'தெருவும்-பெருந்தெருக்களி
னாலும், வசை இறந்த - சிந்தையில்லாத, பெரன்றாடி - சுவர்
க்கம், போந்து இருந்தால் போன்றது - வந்து தங்கியதுபோல
(நளனுக்கு) காணப்பட்டது. எ - று.

போந்து இறந்த காலவினையெச்சம்; புது என்பதன் மருஉ
ஆகிய போ பகுதி, த் சந்தி, த் இறந்த கால இடைநிலை, உ
வினையெச்சவிசுவதி, சந்தித் தகரம் நகரமானது மெலித்தல்;
இயற்கையாகிய போ என்பதுபோய் எனவும், குச்சாரியை
பெற்றுப்போகி எனவும் வரும். முகந்த இறந்த காலவினையெச்சம்;
முகபகுதி, த் சந்தி, த் இறந்தகால இடைநிலை, அ பெயரெச்சவிசுவதி,
சந்தித் தகரம் நகரமாதல் மெலித்தல் வீகாரம். அன்ன இடைச்சொலடியாகப் பிறந்த செயப்படு
பொருள் குன்றாத குறிப்புப் பெயரெச்சம்; அன்பகுதி, ன்
சந்தி, அ பெயரெச்சவிசுவதி; இதற்குச் செயப்படுபொருள்
முகந்தாலென்னும் வினையெச்சத்திலுள்ள முகத்தல், முகத்தல்
மொள்ளல். (அ)

தேங்குவளை தன்னிலே செந்தர மமாமலரப்
பூங்குவளை தாமரைக்கே பூத்ததே-ஆங்கு
மதுநோக்குந் தாரானும் வாணுதலும் தம்மில்
பொதுநோக் கெதிர்நோக்கும் போது.

(இ - ள்.) ஆங்கு - அந்நகரத்துக் கண்ணிகாமாடத்தில், மது
நோக்கும் - (வண்டிகள்) தேனைக் கருதிச்செல்லுகின்ற, தா
ரானும் - மலர்மாலையணிந்த நளனும், வாணுதலும் - ஒளித்
தங்கிய நெற்றியையுடைய தமயந்தியும், தம்மில் - தங்களில்,
பொதுநோக்கு - பொதுவாகிய பார்வையாக, எதிர் நோக்
கும்போது - எதிரில் பார்த்தகாலத்தில், தேங்குவளை தன்
னிலே - (தமயந்தியின் கண்களாகிய) மணமுள்ள குவளைமல
ர்களிலே, செந்தாமரைமலர - (நளனு கண்களாகிய) செந்
தாமரைமலர்கள் மலர்ந்ததனால், பூங்குவளை - அவ்வழகிய குவளை

மலர்கள், 'தாமரைக்கே - (மேற்சொல்லிய) செந்தாமரை மலர்களிலே, பூத்தது - மலர்ந்தன. எ-று.

பொதுநோக்கு வீருப்பத்தாலன்றி இயற்கையாய் நோக்கு ம்பார்வை. முன்னுள்ள ஏ இரண்டும் பிரிநிலை. பின்னது ஈற் றசை. பூங்குவளை சாகியொருமையாதலால் பூத்ததென்னும் ஒருமை வினையொன்றது; தன் என்சாரியை ஒருமைப்பெ யர்க் குரியதாதலால் தேங்குவளையும் அது. தாமரைக்கென் னும் நான்கனுருபு ஏழாவதனிடப்பொருளது. வானுதல் பண்புத்தொகைப புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயர். நோக்கு முதனிலைத்தொழிற்பெயர். (அக)

நீண்ட கமலத்தை நீலக் கடைசென்று
தீண்டு மளவிற றிறந்ததே - பூண்டதோர்
அறபின்றூழ் கூடதலாள் வேட்கை யகத்தடக்கிக்
கற்பின்றூழ் வீழ்த்த கதவு.

(இ - ள்.) தாழ்கூடதலாள் - நீண்டகூடதலையுடைய தமய 'தியானவள், வேட்கை - விருப்பத்தை, அகத்து - உள்ளமா யெ (அறையில்), அடக்கி - வெளிப்படாமல்வைத்து, கற்பின் னாழ் - கற்பாகிய தாழக்கோலை, வீழ்த்த - பூட்டிய, கதவு- ிறையாகிய) கதவு, நீண்டகமலத்தை - (நளன் கண்களாகிய), றெடியதாமரை மலர்களை, நீலக்கடை - நீலேற்பல மலர் போன்ற (தன்கண்களினது) கடைப்பார்வையானது, சென் ற - இப்பாய், தீண்டும்அளவில் - தீண்டும்போதே, பூண்டது - நான் மூன்கொண்டதாகிய, ஓர் அன்பின் - ஒப்பற்ற அன்பி னிலே, திறந்தது - திறந்துகொண்டது. 'எ-று.

நிறை புறத்தேசெல்லாமல் மனத்தை நிறுத்துங்குணம். அ ர்பினென்பதில் பெயரின்னகரம் நகரமானது வலித்தல், உ ருபின்றகரம் நகரமானதுமெலித்தல், இவ்வகாரங்கள் எது கைத்தொடைநோக்கிவந்தன. கற்பின்றூழ் உருவுகமாதலால் இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகையென்க; இன்சாரியை. வீழ்த்தபிறவினையாகிய இறந்தகாலவினையெச்சம்; வீழ் என்

பதன்மருட ஆகிய வீழ்பகுதி; இதுதன்வினை பிறவினை
ஞக்குப்பொதுவாயினும் இங்குப் பிறவினைபாய் நின்றது; தீ
ன்வினை வீழ்ந்தஎன்பது. வேட்கை தொழிற்பெயர்; லே:
ன்பகுதி, கை புடைபெயர்ச்சிவிசுதி, ளகரம் டகரமாதல்ச
தி; இம்முதனிலையடியாக, வேட்ட, வேட்டு, வேட்டானொ
ன்வினை விகற்பங்கள்பிறக்கும். நீலம் கண்ணுக்கு உருவகமா
தலால் நீலக்கடை சினைத்தற்கிழமைப் பொருளதாகிய ஆறும்
வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். 'நீலம், கடை பண்பாகு
பெயர். அஉ.

உய்ஞ்சு கரையேற வொட்டுங்கொ லொண்டொடியாள்
நெஞ்சு தடவு நெடுங்கண்கள்-விஞ்சவே
நீண்டதோ வங்ஙனே யிங்ஙனே நீண்மலராள்
ஆண்டதோண் மன்ன னழகு.

(இ - ள்.) நெஞ்சுதடவு - (நளனுடைய) மார்பைப்பரிசு
க்கின்ற, 'ஒள்தொடியாள் - ஒளியுள்ளவளையலணிந்த தமயந்தி
யினது, நெடுகண்கள் - நெடியகண்கள், அங்ஙனே - அம்மார்
பினிடத்தே, விஞ்சவே நீண்டதோ - மிகுதியாகவே பதிந்தன
வோ, (அல்லதானால்) நீண்மலராள் - பெரியதாமரை மலரிலுள்ள
திரும்புகள், ஆண்ட - இடமாகச்செய்து கொண்ட, தோள் -
தோள்களையுடைய, மன்னன் அழகு - அரசனுடைய அழகாகிய
கடல், இங்ஙன் - இங்கே, உய்ஞ்சு - தப்பி, கரைஏற ஒட்டும்
கொல் - கரையேறுதற்கு இசையுமோ. எ-று.

நளனுடையமார்பை இடைவிடாது பார்த்துக்கொண்டே
யிருந்தன என்பதை உணர்த்துதற்கு, அவளுடையகண்கள்
அவன்மார்பில் பதிந்தனவோ? அவனுடையகட்டமுகின் கட
ல் அவளுடைய கண்களைக்கரையேற விடுக்குமோ எனத்தாம்
ஐயங்கொண்டன ராகக்கூறினர். நளனுடையபேரழகை நி
யந்துகூறுகின்றமையால் இங்ஙனென்னுஞ் சுட்டுப்பெயர் நள
ன்மேலது. நீண்டதுபுண்மையினொருமைவந்தபால் வழுவுமை
தி. உய்ஞ்சு இறந்தகாலவினையெச்சம்; உய்ப்பகுதி, த்சந்தி, த்

இறந்தகால இடைநிலை, உவினைபெச்சவிஞ்சி, சந்தித்தகரம்
ககரமாதல் மெலித்தல் விகாரம்; ககரத்துக்கு ஞகரமும், தகர
த்துக்குச் சகரமும் போலியாகவந்தன; மஞ்சன், அஞ்சஎன்ப
ன வற்றிலுங்காண்க. அங்ஙன், இங்ஙன் என்பனகடைக்கு
றை. கொல், ஓ ஐயப்பொருளன. ஏதேற்றம். (அ௭)

* மன்னாகத் துள்ளமுந்தி வாரணிந்த மென்முலையும
பொன்னாணும் புக்கொளிப்பப் புல்லுவனென்-றுன்னு
எடுத்தபே ரன்பை யிடையே புகுந்து
தடுத்ததே நாணந் தறி.

(இ - ள்.) வார்அணிந்த - கச்சைஅழகுபெறச்செய்த, மெ
ன்முலையும் - இளமுலைகளும், பொன்னாணும் - (தரித்துள்ள)
பொன்னாலும், மன்ஆகத்துள் - அரசனுடையமார்பில், புக்கு-
புகுந்து, அழுந்தி ஒளிப்ப - அழுந்திமறையும்படி, புல்லுவன்
என்று - அணை வேனென்று, உன்னு - நினைத்து, எடுத்த - தான்
கொண்ட, பேர் அன்பை - பேராசையாகிய யானையை, நாண்
புத்தறி - நாணமாகியதறி, இடையேபுகுந்து - நடுவேபுகுந்து,
தடுத்தது - தடுத்துவிட்டது. எ - று.

தறியென்றது யானையைத்தடுக்குமரமாகிய கணையத்தை,
தமயந்தி நளனை அணையும்படி கொண்ட ஆசைப்பெருக்கம்
நாணத்தால்ஒழிந்த தென்பதுகருத்து. இஃதுஏகதேச வருவ
கம். தறி தொழிலடியாகப்பிறந்தபெயர்; தறிபகுதி, ஐசெய
ப்படுபொருண்மை விஞ்சி, புணர்ந்துகெட்டது. மென்மைஇ
ளமை, ஒளிப்ப காரியப் பொருட்டாகிய எதிர்காலச்செய
வெனெச்சம்; ஒளிபகுதி, பச்சுதி, பவிரித்தல்விகாரம், அஎதி
ர்காலவினைபெச்சவிஞ்சி. (அச)

காவல் கடந்தெங்கள் கன்னிமா டம்புகுந்தாய்
யாவனே விஞ்சைக் கிறைவனே-தேவனே
உள்ளவா சொல்லென்ற ஞ்சம் குழைமீது
வெள்ளவா ணீர்சோர விட்டு.

(இ - ள்.) ஊசல் - உஞ்சலைப்போல அசைகின்ற, குழை
மீது - குண்டலத்தின்மேல், வெள்ள - கூர்மையாயுள்ள, வான்

நீர் - வரன் பொன்ற கண்ணினது தன்மை யாகிய கருமை, சோரலிட்டு - விழும்படி விட்டு, (அதாவது கடைக்கண்ணுற்பார்த்து) காவல்கடந்து - காவலைத் தாண்டி, எங்கள் கண்ணிமாடம் - எங்களுடைய கண்ணிமாடத்தில், புருந்தாய் - உந்துழைந்தாய் யாவனோ - நீ எத்தன்மையனோ, விஞ்சைக்கு இறைவனோ - மந்திரங்களுக்குத் தலைவனோ, தேவனோ - தேவன் தானோ, உள்ள ஆறுசொல் என்றான் - உள்ளபடி சொல்லென்று கேட்டான். எ - று.

ராணத்தால் கடைக்கண்ணுல் பார்த்து வினாவுவாளாகி, தன் தோழியர்களையும் தன்னொடுபடுத்தி எங்களென்றான். ஒழுன்றனுள் முன்னது உயர்வு சிறப்பிலும், மற்ற இரண்டும் உயர்வு சிறப்போடு வினாவிலும் வந்தன. விஞ்சைவடமொழிச்சிதைவு. ஆறென்பதில் றுதொகுத்தல். வெள்ளபண்டிப்பெயரடி யாகப் பிறந்தகுறிப்புப்பெயரெச்சம்; வெண்மையென்னும் பண்டிப்பெயர், அகரப்பெயரெச்ச விசுவப்பணர்ச்சியில், “ஈறுபோதல்” என்பதனால் மையீறுகெட்டு, தளிக்குறில் முன்னொற்று இரட்டி முடிந்தது; வெண்மை வெள்வேலென்பதி ற்போலக் கூர்மையையுணர்த்திற்று. இறைவனென்பதில் வகரம்பெயரிடைநிலை. காவல்கடந்து நிலைமொழி அஃதீணைப்பெயராதலாலும், இரண்டாம்வேற்றுமைப் புணர்ச்சியாதலாலும், நன் - மெய், சூ, உச - இன்படி, லகரந்திரியாமல், உருபு - சூ, கசு - இன்படி வீகாரத்தியல்பாயிற்று. முன்பொதுமையாக யாவனென்றும், காவல்கடப்பதற்குச் சாதனம் விஞ்சையாதலால் விஞ்சைக்கிறைவனென்றும், அதனோடு பேரழகையும் உடைமைபற்றி, தேவனென்றும் முறைமையெ ருவப்பட்டான். (அரு)

திநாத காமத் தழைத்தன் செம்மையெனும்
கீரா லவித்துக் கொடுகின்று-வரராத
பொன்னாட ரோவலுடன் போந்தவா சொல்லித்தன்
நன்னாடுஞ் சொன்னா னான்.

(இ - ள்.) தீராத - தணியாத, கர்மத்தழலை - காமத்தி
யை, தன்செம்மைஎன்னும் - தன்னுடையிலைமையென்று சொல்
லப்படும், கீரால் அலித்துக்கொடுகின்ற - கீரினாலலித்துக்கொ
ண்டுகின்ற, வாராத - வருதலருமைபான், பொன்னாடர் - சுவ
ர்க்கலோகத்தாருடைய, எவனுடன் - எவியசெய்தியையுடைய
யானாகி, போந்தஆறுசொல்லி - வந்தவிதத்தைச்சொல்லி, தன்
கல்நாடும் - தனதுகல்லநாட்டையும், சொன்னான் நான் - சொ
ல்லினன்னரரசன். எ - று.

செம்மை இங்கு நடுகிலைமைக் காயிற்று; அதாவது - தே
வர்களுக்குத்தூதுவாக ஆமைந்து, தூதுசொல்லவந்தகாலத்
தில் இவனாவிரும்பிநிறல் முறைமையன்றேன மனத்தையி
றுத்தல். “வாராவிருந்தான்” என்பதுபோலவாராத என்பதி
ல் எதிர்மறைஆ அருமை குறித்துின்றது. உடனென்னும்
மூன்றாவதன் சொல்லுருபு விசேடணப்பொருளது. எவல்
தொழிலாகுபுயர். உம்மை. இறந்ததுதழீஇயஎச்சவும்மை.

என்னுளையை யாதென நிகழா திமையவர்வாழ்
பொன்னுலகங் காக்கும் புரவலனை-மென்மாலே
சூட்டுவா யென்றான் றெடையிற்றேன் றும்பிக்கே
ஊட்டுவா னெல்லா முனாதது.

(இ - ள்.) தொடையில்-(தனதுதோளின்) பூமாலையிலுள்
ள, தேன் - தேனை, தும்பிக்கே - வண்டிகளுக்கே, ஊட்டுவா
ன் - உண்பிக்கின்ற நளராசன், எல்லாம் உரைத்து - (சொல்ல
வேண்டிய) யாவற்றையும்-சொல்லி, என் உரையை - என்னு
டையசொல்லி, யாதுஎன்று - எத்தன்மையுதென்று, இகழா
து - அவமதிக்காமல், இமையவர் - தேவர்கள், வாழ்பொன்
உலகம் - வாழ்கின்ற சுவர்க்கத்தை, காக்கும்புரவலனை - ஆளுகி
ன்ற அரசனாகிய இந்திரனை, மென்மாலேசூட்டுவாய்என்றான்
மெல்லியமலர்மாலே சூட்டென்று சொல்லினான். எ - று.

யமன், அக்கினி, வருணன்மூவரையு மொழித்து, இந்திர
எடுத்துக்கூறியது, இவன் தன்னைத் தூதுக்கிண்சுயம்படி

கேட்டுக் கொண்டவனாதலாலும், தேவர்களுக்கு அரசுநா
தலாலும், இவனை இவன் விரும்பல் செய்யினுஞ்செய்ய
மென்றெண்ணினனாதலாலுமென்க. யாது வினாவடியாக
பிறந்த ஒன்றன்படர்க்கைக் குறிப்புவினைமுற்று. மரீ
யை என இரண்டாவதை விசிக்கின், புரவலனை யெ
னும் இரண்டாவதைநான்காவதாகத்திரிகக, ஏபிரிநிலை, சூட்
டுவாய் பிறவினையாகிய எவலொருமைவினை; சூடென்னுந்
தன்வினைப்பகுதி, தன்னொற்றிரட்டி நின்றசூட்டு பகுதி, வ்
யிர்வரின் உக்குறன்மெய்விட்டுக் கெடுமென்னுமல் ஓடுமென்
றமையால் உருங்கெடாமல், “இஃ ஐவழி” என்னும் பொது
விதிப்படிவந்ததாகாமல், உடம்படுமெய்யல்லாததாயவந்த வ்
சந்தி, ஆய் எவலொருமை எதிர்காலவினா; சூட்டாயெனவ
ம்வரும். ஊட்டுவான் பிறவினையாகிய வினையாலையுமெ
யர்; உண்பகுதி, பிறவினைப்படுத்தும் வினா, ஆதிநீளும்
ணகரம் டகரமாதலும் சந்தி; இது இலக்கண இமையவா
மங்கலவழக்கு. (அ)

இயமரின் ஈர்ப்ப வினவோரின் நேறங்க
வயமருதோன் மன்னு வகுத்த - சுயம்வரநதான்
நின்பொருட்டா லென்று நினைகென்ற ணீன்குடையான்
தன்பொருட்டா னைவா டளர்நது.

(இ - ள்.) நீன்குடையான் தன்பொருட்டு - வளர்கின்ற
குடையையுடைய நாளினிமித்தம், நைவான் - வருநதுமியல்பின
ளாகிய தமயநதி, தளர்நது - மனந்தளர்ந்து, வயம்மரு - வெ
ற்றியமைந்த, தோள்மன்னு - தோள்களையுடைய அரசனே
இயம் - தோற்குவிழுதலியவாத்தியங்களும், மரம் - ஊது
கொம்பும், நின்று ஆர்ப்ப - நிலைத்து ஆரவாரிக்கவும், வரை
இனம் - சங்கின்கூட்டம், நின்று ஏங்க - நிலைத்தொலிக்க
வும், வகுத்த சுயம்வரநதான் - செய்துள்ள சுயம்வரமானது
நின்பொருட்டுத்தான் என்று உன்னிமித்தமேயென்று, நினைக
என்றான் - நினைக்கக் கடவாயென்று சொல்லினான். எ - று.

ஆலிரண்டும் அசை. தேற்றப்பொருளதாகிய தானென
னும் இடைச்சொல்லை நின்பொருட்டென்பதனோடு கூட

டுக. வளர்கின்ற குடையென்றது இவனது வளரும் ஆளுகையை, மரம் கருவியாகுபெயர்; இயத்தைச் சாரநின்றமையால் இது ஊது கொம்புக்காயிற்று. வளைபின்மென்னும் ஒன்றன் கூட்டத்தற்கிழுமைப்பொருளதாகிய ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடர் பின்முன்னாகமரநி நின்றது. மருதோள் வினைத்தொகைநிலைத்தொடர். (அஅ)

போதரிக்கண் மாதரான் பொன்மாலே சூட்டத்தான் ஆதரித்தார் தம்மோர் டவையகத்தே - சோதிச் செழுந்தரள வென்னகுடையாய் தேவர்களு நீயும் எழுந்தருள்க வென்று எழுதித்து.

(இ - ள்.) போது - தாமரைமலர்போன்ற, அரி. செவ்வரிபடர்ந்த, கண்மாதரான் - கண்களையுடைய தமயந்தி, சோதி - ஒளியமைந்த, செழுந்தரளம் - செழித்த முத்துகளால் சமைத்த, வென்னகுடையாய் - வென்னகுடையையுண்டிய அரசனே, பொன்மாலே சூட்டத்தான் - அழகிய மாலையைச் சூட்டுதற்கே, ஆதரித்தார் தம்மோடு - விரும்பிய அரசர்களோடு, தேவர்களும் நீயும் - அந்நான்கு தேவர்களும் நீயும், அவையகத்து - சபையினிடத்து, எழுந்தருள்க எழுத்து என்றான் - எழுந்தருளக் கடவீரென்று எழுத்துச்சொல்லினான். எ - று.

மாதரான் காரியவாகுபெயராய் நின்றமரது அர்போலிபெற்று, மாதரென்றாகி, ஆளென்னும் பகுதிப்பொருள் விசுதிபெற்றது. மாதென்பதே பெண்ணொருமையை யுணர்த்தலால் ஆள் பகுதிப்பொருள் விசுதியாயிற்று. தான் தேற்றப்பொருளது. ஏ அசை. ஆதரித்தார் இறந்தகால வினையாலணையும் பெயர். (அக)

வானவர்கோ னேவல் வழிச்சென்று வாணுதலைத் தானணுகி மீண்டபடி சாற்றவே - தேன்முரலும் வண்டார் நளன்போனது வசகிராயு தற்றொழுதான் கண்டா ருவப்பக் கலந்து.

(இ - ள்.) தேன்முரலும் - பெண்வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற வந்தார் - வளமாகிய மலர்மாலையணிந்து, நளன் - நளராசன்,

வான்வர்கோன் - தேவராசனாகிய இந்திரனது, ஏவல்வழி. எவலின்படி, சென்று - போய், வாள்சூதலை, ஒளியாகியநெற்றியையுடைய தமயந்தியை, தான் அணுகி - தான்சேர்ந்து, மீண்டப்படி - திரும்பினவிதத்தை, சாற்றி- சொல்லுதற்கு, போந்து - வந்து, கண்டார் - (தேவர்கள்) கண்டவர்களாகி, உவப்ப-களிக்கும்படி, கலந்து - சேர்ந்து, வசசிராயுதன் தொழுதான்-வசசிராயுதத்தையுடைய இந்தியினப்பணிந்தான்.எ-று.

தானணுகியென்பதைத் தான்நணுகியெனவும் பிரிக்கலாம். கண்டாரொன்றும் 'வினைமுற்று வினையெச்சமானது. இவ்வினைக்குத் தேவர்கள்தோன்றா எழுவாய். நளன்தமயந்தியினிடத்துப்பேசியதை இவன்சொல்லாமலே இன்னதென உணரவல்லவர்களாதலால் கண்டுவிப்பவர்களாயினார்கள். வானுதல் பண்புத் தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அனமொழித் தொகைக்காரணப்பெயர், கோனென்பதில் னகரம்சாரியை, வசசிராயுதற்றொழுதான் என்றது நிலைமொழி உயர் திணைப் பெயராதலாலும், இது இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகை நிலைத் தொடராதலாலும், நன் - உயர் - சூ, அ - இன்படி, நிலைமொழியீற்று னகரம் இயல்பாகாமல், உருபு - சூ, கக - இன்படி இயல்பின் விகாரமாயிற்று; வருமொழித்தகரம் திரிந்ததற்கு, மெய் - சூ, ஈச. இவகுஇரண்டனுருபுதொகுதல் தகுதியாயிற்று. ஏ ஈற்றசை. (௧0)

விண்ணவர்த மேவலுடன் வீமன் றிருமகன்பால் நண்ணு புகழ்நளனு நன்குரைத்த-பெண்ணணங்கின் வன்மொழியுந் தேவர் மனமகிழத் தான்மொழிந்த மெய்மொழியுஞ் சென்றுரைத்தான் மீண்டி.

(இ - ன்.) வீமன் - வீமராசனுடைய, திருமகன்பால் - செல்வப்புத்திரியி னிடத்தில், விண்ணவர்தம் - தேவர்களுடைய, ஏவலுடன் - ஏவலையுடையானாகி, நண்ணு - சேர்ந்த, புகழ்நளனும் - புகழையுடைய நளராசனும், நன்கு உரைத்த (தேவர் செய்தியைத்தான்) நன்றாகப்பேசிய, பெண் அணங்கி

ன் - பெண்களுக்குள் தெய்வத்தை ஒத்ததமயந்தியினது, வல்
மொழியும் - உறுதிகொல்லையும், தேவர்மனமகிழ - தேவ
ர்கள் மனம் மகிழும்படி, தான்மீண்டும்தொழிந்ததா
ன்மீளவுஞ்சொல்லிய, மெல்மொழியும் - மெல்லியசொல்லி
யும், சென்று-நெருங்கி, உரைத்தான் - சொல்லினான். எ-று.

திருமகள்பால் நண்ணுகழாவது தன்னுல்பிறர்க்குப் பேறு
வருவதாயின தன் பேற்றைஎண்ணுதானென்னும்புகழ். நள
னுமென்றவுமமை உயர்வுசிறப்பு. பெண் சாதியொருமை. உ
ரைத்தஎன்னும் பெயரெச்சம் அணங்கென்னும் நிலப்பெயர்
கொண்டது; பேசியதுஅவளிடத்தாதலால், அவன்மனமிள
குமபடி பேசியமொழியாதலால் அது மெனமொழியாயி
றறு. மீண்டு மீளஎன்பதன்கிரிபு; இதனீற்றில் இறந்தது
தழீஇய எச்சவுமமை தொகுத்தலாயிற்று, தேவர்மனமகிழ்
தல இவனது மெயநிலைமையைக்கருகி.

அங்கி யமுதநீ ரம்பூ வணியாடை
எங்குநீ வேண்டினமற் றவ்விடத்தே - சங்கையறப
பெற்றா யெனவருண னாகண லுவன்றருமன்
மறநேரு மீந்தார் வரம.

(இ - ள்.) வருணன் - வருண்ணும், ஆகண்டலன்-இங்கி
ரனும், தருமன்-யமனும், மறநேரும் - தீக்கடவுளும், அங்கி.
நெருப்பையும், அமுதம் - அன்னத்தையும், நீர் - நீரையும்,
அம்பூ - அழகியமலர்மாலையையும், அணிஆடை - அழகியவ
ஸ்திரத்தையும், எங்கு - எவ்விடத்தில், நீவேண்டின - நீவி
ரும்பினாய், அவ்விடத்தே - அவ்விடத்திலே, சங்கையற -
சந்தேகமில்லாமல், பெற்றாய்என - பெற்றாயென்று, வரம்நீ
தார் - வரத்தைக் கொடுத்தார். எ-று,

ஸ்ரீமகாபாரதத்தில் வருணன் நீரையும், நல்ல பூமாலையையும்
பெறுவாயென்றும், இங்கிரன் நீ செய்யும் யசுதத்தில்
நண்ணுக்குநீதோன்றும்படி வந்து, அவ்விடத்திலேயுள்ள
தும், உன் வாழநான் முடிவில் உத்தமபதவியை அடைவாய்

யென்றும், யமன் மனம் தருமத்தில் நிலைத்திருப்பாயென்றும், வேண்டியவிடத்து அன்னரசும் பெறுவாயென்றும் அக்கினிதேவன் விரும்பிய இடத்தில் நெருப்பைப் பெறுவாயென்றும், சோதிலோகம் பெறுவாயென்றும் வரங்கொடுத்தனர்களென்று உள்ளதென உபயகலிகள் கூறுவர். தம்முடைய சொல் தவறாமல் பலித்தேவிடுமென்னும் துணிவினால் பெற்றாயென்றனர்; இது எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகவங், காலவழுவமைதி. இந்திரன் முதலானோர்க்கும் யாகத்தில் சொரிந்த அவியைச் சுத்தஞ்செய்துகொடுக்கும் உயர்வுகருதித் தீக்கடவுளை அவர்களோடு கூட்டாமல் மற்றோருமென்றனர்; மற்றென்னும் பகுதி பிறிதென்னும் பொருளது. கூஉ

அங்கவர்கள் வேண்டும் வரங்கொடுக்கப் பெற்றவர்கள் தங்கனொடுங் தார்வேந்தன் சார்ந்தனன்மேல்-மங்கை வயமருவு கின்ற மணக்கா வலர்க்குச் சயம்வரந்தான் கண்டதோர் சார்பு.

(இ-ள்.) அங்கு-அவ்விடத்தில், அவர்கள் - அத்தேவர்கள் வேண்டும் - தான் விரும்பத்தகும், வரங்கொடுக்கப் பெற்று-வரத்தைக் கொடுக்கப்பெற்று, மேல் - அதன்பீன்பு, மங்கை வயம் - தமயந்தியினது வசத்தில், மருவுகின்ற - தங்குகின்ற, மணக்காவலர்க்கு - மணத்தையுடைய அரசர்கள் வந்துசேர்வதற்கு, சயம்வரந்தான் - சயம்வரத்தை, கண்டது - தோற்றுவித்ததாயிற்று, ஓர்சார்பு - ஒப்பற்றஇடத்தில், அவர்கள் தங்கனொடும் - அத்தேவர்களோடு, தார்வேந்தன் - பூமாலையணிந்த நளன், சார்ந்தான் - சேர்ந்தான். எ-று.

மேல்மங்கை மேன்மையாகிய மங்கை யெனப்பொருள் கொண்டு, பண்புத் தொகைநிலைத்தொடராக்கினும் பொருந்தும். கண்டது பிறவினையாகிய அஃறிணை ஒன்றன்படர்க்கை இறந்தகாலவினையா லணையும்பெயர்; இதில் பிவ்விசுதி தொகுத்தல்; இதனோடு சார்பென்னும் தொழிலாகுபெயர் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடராகப் பு

ணர்ந்தது. தான் அசை. இங்குக்காணல் தோற்றல், காண்
பித்தல் தோற்றுவித்தல். இப்பற்று செய்தென் வாய்பாட்டிற்
தகால் வினையெசசம்; பெறுபகுதி, உ வினையெச்சவிருதி
பகுதிமுற்றிய வுகரமாதலால் தன்னொற்றிரட்டல் விரித்தல்,
உகரக்கேடு சக்தி. (கூரு)

தூதுவந்த காதலனைச் சொல்லிச் செல்விடுத்த
மாதுவந்து பின்போன வன்னெஞ்சரில் - யாதும்
அயிர்த்தா ஞாயிர்த்தா ளணிவதன மெல்லாம்
வியர்த்தா ஞுரைமறதோள் வீழ்ந்து.

(இ - ள்.) தூதுவந்த - (தன்னிடத்து) தூதுவனாகவந்த,
காதலனை - (தன்னால்) விரும்பப்பட்ட நளராசனை, சொல்
லி - (சொல்லுதற் குரியவற்றை) சொல்லி, செல்லவிடுத்த -
பேரமபடி விடுத்த, மாது - மாதாகிய தமயாதி, வந்துபின்
போன - (அவனோடு) வந்து (அவன்) பின்னேசென்ற, வல்
நெஞ்சால் - வன்மையாகிய மனத்தினால், யாதும் - எதையும்,
அயிர்த்தாள் - சந்தேகத்தாள், உயிர்த்தாள் - பெருமூச்சுவி
ட்டாள், அணிவதனம் எல்லாம் - அழகிய முகமுழுமையும்,
வியர்த்தாள் - வெயர்த்தாள், வீழ்ந்து - (மெய்யம்மற்றது) வீழ்
ந்து, உரை உம மறந்தாள் - பேசுகையுமறந்தாள். எ-று.

நெஞ்சுக்கு வன்மையாவது. — அன்னம் நளனைக்குறித்துச்
சொல்லியகாலத்தில் தன்னையுடையாளேவிட்டி, நன்னிடஞ்
சென்று, அவன் வந்தபோது இவளிடம் வந்து, அவன் போன
போது அவனுடன் சென்றமை. யாதும் அயிர்த்தாவது. —
நளன் தன்னிடம் வந்ததும், தாமிருவரும் ஒருவனாயொரு
வர் கண்டதும், ஒருவரோடொருவர் பேசியதும், கனவோ
கனவோவென எண்ணல். யாதுமென்னும் உய்மை இழிவு
சிறப்போடு முற்றுப்பொருளது. உரையென்பதன்றில்
இறந்தது தழீஇய எச்சவுய்மை தொகுத்தல். வதனமெல்ல
ாம் ஒருமையில் பன்மைவந்த பால்வழுவமைதி; எல்லா
மன்பது தனித்தனியாக எண்ணப்படும்பொருட் பன்மை

யையுணர்த்தும் பெயராய்த் திணையிடங்களுக்குப் பொது வாய்வருவது; இஃதுணராது இஃனை உரிச்சொலென்பாரு ளராயின், பால்படா அஃறிணைப் பெயராய்வராமையாலும், உரிச்சொல் திணையிடப்பொருளையுணர்த்தின் ஆகுபெய ரொன்னல்வேண்டும்; அங்ஙனங் கூறுவாரின்மையாலும் உ ரிச்சொலெனல் பெருங்குற்றமென்க. (௧௪)

உள்ளம்போய் நாண்போ யுரைபோய் வரிநெடுங்கண், வெள்ளம்போய வேகின்றமென்றளிர்போல் - பிள்ளைமீன் புள்ளரிக்கு நாடன் நிருமடந்தை பூவாவி

(இ - ள்.) பிள்ளைமீன்-சிறுமீன்களை, புள் - கொக்குப்ப றவைகள், அரிக்கும்-உண்ணுதொழிக்கின்ற, நாடன் . விதர்ப பராசனுடைய, திருமடநதை - செல்வப்புத்திரி, பூவாவி மலரம்புகள், உள் - தன்னுள் (பாய்ந்து) அரிக்க - வருத்துத லால், உள்ளம்போய் - எண்ணம்நீங்கி, நாண்போய் - நாணம நீங்கி, உரைபோய் - பேசுதல்நீங்கி, வரி - செவ்வரிபடர்ந்த, நெடுகண் வெள்ளம்போய்-நெடியகண்ணீரிழந்து, வேகின்ற- (தீயில்விழுந்து) வேகின்ற, மெல்தளிர்போல - மென்மை யாகிய தளிரைப்போல, உயிர்சோர்ந்தாள் - உயிர்ச்சோர்வை யடைந்தாள். எ - று.

நினைப் பென்பதில்லாமையால் உடைசோர்தலையறியாம ல், பேசுதலொழிந்து, நளன்மறைந்தமையால் அழுதுகொ ண்டிருந்த செயல்நீங்கி, மெயம்மறந்துகிடந்தா ளென்பதுக ருத்து. ஈறுதொகுக்கப்பட்ட செயவெனெசச மாகியபோ லென்பது சோர்ந்தாளென்னும் வினைகொண்டது. உள்ள மென்பதில் அம்சாரியை; இதுஇடவாகுபெயர். வென்பகு தி, ன் சுந்தி, அம் பகுதிப்பொருள்விசுதி, இவ்வாறுமுடிந்து நின்ற வெள்ளமென்னும் பண்புப்பெயர் ஆகுபெயராய் நீரை யுணர்த்திற்று. அரித்தலென்பது வேண்டாதவற்றை யொழி த்து வேண்டியவற்றைப் பெறுதற்குச்செய்யுத்தொழில். (௧௫)

பூவின்வாய் வாளி புகுந்த வழியேயென்
ஆவியார் போனாறு மவ்வழியே-பாவியேன்
ஆசைபோ காதென் றழிந்தா ளணியாழின்
ஓசைபோற் சொல்லா னுயிர்த்து.

(இ - ள்.) அணி - அழகிய, யாழின் ஓசைபோல - யாழி
ன் ஓசையைப்போல. சொல்லாள் - பேசுதலையை யுடையத
மயந்தி, பூவின்வாய் - பூவாலமைந்த, வாளி - அம்பு, புகுந்தவ
ழியே - துழைந்தவழியாகவே, என் ஆவியார் - என்னுயிர்,
போனாறும் - சென்றாலும், அவ்வழியே - உயிர்சென்றவழி
யாகவே, பாவியேன் ஆசைபோகாது என்று - ஆசைசெல்
லாதென்று சொல்லி, உயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டு, அழிந்
தாள் - (அறிவு) அழிந்தாள். எ - று.

நளனை அடையப்பெறாமைக் காரணத்தால் உயிர்நீங்கினும்
நான் அவன்மேற்கொண்ட ஆசை யொழியே னென்பது கரு
த்து. உடலினும் சிறந்ததாயிருத்தலையன்றி, நளன்மேல் விரு
ப்பவனொன்றும் பரக்கியமுமுடைமைபற்றி ஆவியார் என்
றது திணைவழுவமைதி. உமமை உயர்வு சிறப்பு. ஈறுதொ
குத்தலாய நின்ற போலவென்னும் செய்வென்பாய்பாட்டெ
திர்க்காலவினையெச்சம் சொல்லாநென்னும் தொழிலடியாகப்
பிறத்த பெண்பாற் படர்க்கைப் பெயரின் பகுதியாகிய சொ
ல்லென்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர்கொண்டது. எ
இரண்டும் பிரிநிலை; பாவியேன் தன்மை யொருமைப்பெ
யர்; பாவியென்னும் இருதிணை முக்கூற்றொருமைப் படர்க
கைப்பெயராகிய பாவி பகுதி; திணைபாற் பொதுமையை
யும், படர்க்கை யிடச்சிறப்பையும் நீக்குப்படி என் விசுதி
புணர்ந்தது, ய் சந்தி. தொண்டனென், பாணரேம் என்
பவற்றில் என், ஏம் விசுதிகள் படர்க்கையிடச் சிறப்பை
ஒழித்தல் காண்க. என்று என்னென்னும் இடைச்சொல்லி
யாகப் பிறந்த இறந்தகாலவினையெச்சம். (௯௯)

வையம் பகலிழப்ப வான மொளியிழப்பப்
பொய்கையு நீங்கழியும் புள்ளிழப்ப-பையவே

செவ்வாய வன்றி றுணையிழப்பச் சென்றடைந்தான்
வெவ்வாய் விரிகதிரோன் வெற்பு.

(இ - ள்.) வையம் - பூமி, பகல் இழப்ப - பகற்பொழுதை இழக்கவும், வானம் - ஆகாயம், ஒளி இழப்ப - ஒளியை இழக்கவும், பொய்கையும் - தடாகங்களும், நீள் கழியும் - நீண்ட கழிகளும், புள் இழப்ப - பறவைகளே யிழக்கவும் செம்வாய - சிவந்தவாயுள்ள, அன்றில் - அன்றிற் பறவை, பைய - மெள்ள, துணை இழப்ப - சேவலையிழக்கவும், வெம்வாய - வெப்பம் அமைந்த, விரிகதிரோன் - விரிந்த கிரணங்களையுடைய சூரியன், வெறபு - அஸ்தமயமலையில், சென்று அடைந்தான் - போய்ச்சோந்தான். எ - று.

வையம் இழப்ப, வானம் இழப்ப, பொய்கையும் கழியுமிழப்ப, அன்றிலிழப்ப என்பது வினைச்செவ்வெண் ஆதலால் தொகையொடு முற்றும்மைபெறவில்லை. பையபண்படியாகப் பிறந்த உடன்பாட்டுக் குறிப்புவினையெச்சம்; இது துணையிழப்ப என்னும்வினையொன்றைத் துணைபுர்த்து, புட்களாவன தாமரை வளையங்களையுண்டு அம்மலர்களில் வசிக்கின்ற அன்னமும், மச்சங்களையுண்ணும் கொக்கு முதலியனவும். வாய்வினையடியாகப் பிறந்த குறிப்புப் பெயரெச்சம். செவ்வாய் பண்புத் தொகையிலேத்தொடர்; செம்மையென்னும் பண்புப்பெயர்வாயென்னும் வருமொழிப் புணர்ச்சியில் மையீறுகெட்டு, “முன்னின்ற மையிரிதல், என்பதனால் நிலைமொழியீற்றுமகரம் வகரமாகத் திரிந்தது; உயிர்முதன்மொழிப் புணர்ச்சியிலும் செவ்வடியென இவ்வாறுதிரியும்; வெவ்வாயென்பதும் இது; செம், வெம் என்னும் முதனிலைகள் பெயர்களாதலால் “எகரம் மெய்யோடேலாது,, “ஏ, எனவருமுயிர் மெய்யீறுகாது” என்பனவற்றோடு மாறுபடச்செ, வெ என்பன முதனிலைகளென்னல் அறிவாமைக் குற்றமே ஆம். பகல் தொழில்லாகுபெயர். (கூஎ)

மாயிரு ஞாலத் துயிர்காண வானரங்கில்
பாயிரு ளென்னும் படாம்வாங்கிச - சேய்கின்

மறைந்தா ரணம்பாட வாடிப்போய் வெய்யோன்
மறைந்தான் குடபால் வரை.

(இ - ள்.) வெய்யோன் - வெப்பமுடைய சூரியன், மா
இருஞாலத்து - மிகப்பெருமையாகிய பூமியில், உயிர்காண-
உயிர்கள் காணும்படி, வான் அரங்கில் - ஆகாயமரங்கிய நாட-
கசாலையில், பாய் - பரவுகின்ற, இருள் என்னும் - இருளே
ன்று சொல்லப்படும், படாம்வாங்கி - திரைச்சீலையை நீக்கி,
செய்தின்று - தூரத்தில் நின்று, ஆரணம் - (அந்தணர்கள்)
வேதங்களை, அறைந்துபாட - சொல்லிப்பாடா நிற்க, ஆடிப்
போய் - ஆடிச்சென்று, குடபால்வரை - மேற்றிசைமலையி-
ல், மறைந்தான் - மறைந்தனன். என்று.

மாயிரு ஒருபொருட்பன்மொழி; இடையே யகரமெய்த்
தோற்றம், ஈன் - மெய், சூ - ஈசு - ஆல் அம்மாதேயு. வெய்-
யோன் பண்படியாகப்பிறந்த ஆண்பாற் படர்க்கைப்பெயர்
வெம்மைபகுதி, ஆன்விசுதிப் புணர்ச்சியில் மையிறுபெட்-
டதும், முன்னின்ற மகரம் யகரமானதும், யகரம் இரட்டிய
தும் சூதி; ஆ ஓ வானது செய்யுள் வழக்கு. பாலென்பதை
ஏழனுருபாகக் கொள்ளாமல், இடப்பெயராகக் கொள்ளின்
குடபாலென்பதை இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை
நிலைத்தொடராகக்கொள்க; விரிந்தால் குடக்காகிய புர
லெனவிரியும். வரைதானியாகுபெயர். படாமென்னும்
ஆடையின் பொதுப்பெயர் இங்குத் திரைச் சீலையின்
மேலது. இது தற்குறிப் பேற்றவணி. (ஈஅ)

மல்லிகையே வெண்சங்கா வண்தே வரன்கருப்பு
வில்லி கண்தெரிந்து மெய்காப்ப - முல்லையெனும்
மென்மலை தோளசைய. மெல்ல நடந்ததே
புன்மலை யந்திப் பொழுது.

(இ - ள்.) மல்லிகையே - மல்லிகைப்போதே, வெள்சங்
கு ஆக - வெண்மையாகிய சங்காக, வண்நி ஊத - வண்டிக
ன் ஊதவும், வரன்கரும்பு - உயர்ந்தகரும்பாகிய, . வில்லி.

வில்லையுடைய மன்மதன், கணைதெரிந்து - அம்புகளை ஆராய்ந்தெடுத்து, மெய்காப்ப - (தன்) உடம்பைக் காத்துவரவும், முல்லை யென்னும் - முல்லைமல் ரென்று சொல்லப்படும், மெல்மாலை - மென்மையாகிய மலர்மாலை, தோள் அசைய - (தன்) தோள்களில் அசையவும், புல்மாலை - சிறியமாலையாக காலமாகிய - அந்திப்பொழுது - அந்திப்பொழுதென்னும் அரசு, மெல்லகடந்தது - மெள்ளகடந்தது. ௭-று.

மல்லிகை, முல்லைபொருளாகுபெயர். ஏ இரண்டில் முன்னது பிரிநிலை; பின்னது ஈற்றசை. மெல்ல பண்படியாகப் பிறந்த உடன்பாட்டுக் குறிப்பு வீனையெச்சம். பகலிரவுகளைப் போல நீண்டதல்லாமையால் அந்தியைப் புன்மாலையென்றார். மாலை பகல் இரவென உணரப்படாத மயக்கத்தைத் தருவதாதலால் காரியவாகுபெயர்; பகலும் இரவும் தம்மில் கலத்தலெனக் கொள்ளின்தொழிலாகுபெயருமாம்; மால்பகுதி, ஐயுடைபெயர்ச்சி விசுதி; மான்றான், மான்று, மான்ற என வீனையெச்சம் வரும். அந்தி பகற்காலத்தின் முடிவானதென்பது; மாலையந்தி இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகைநிலைத்தொடர்; இது ஒருமொழிபோல நிற்க, இதனோடு பொழுதென்பதும் அத்தொகை நிலையாகப் புணர்ந்தது. இடைச்சொற்களவியென்பதும் இது. கருப்புவில்லிகரும்பாகிய வில்லி எனின் பண்புத் தொகை நிலைத் தொடராகவும், கரும்பாற் சமைத்தவில்லி எனின் மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகை நிலைத் தொடராகவுங் கொள்க. மென்றொடர் வுன்றொடராதற்கு - ஈன் - உயி - சூ, ஈச. இப்புணர்ச்சி வில்லியென்னும் பொருளடியாகப் பிறந்த பெயரின் வில்லென்னும் முதனிலையின் மாத்திரைக்கே கொள்க. (௬௬)

புற்கென்ற ரந்தி புனைமலர்க்க ணீரரும்ப
நிற்கின்ற தந்தோ நிலங்காப்பான் - முற்கொண்டடைகின்ற வேந்தர்க்கு மாண்டஞ்சி னோர்க்கும்
இடைநின்ற கரலம்போ லின்னு.

(இ - ள்.) சிலம் காப்பான் - உலகத்தைக் காக்கும்படி, முற்கொண்டு - முற்பட்டு, அடைகின்ற - வருகின்ற, வேந்தர்க்கும் - அரசர்களுக்கும், ஆண்டு - அவர்கள் வருன்கயில், அஞ்சினோர்க்கும் - அஞ்சின் சிற்றரசர்களுக்கும், இடைநின்ற காலம்போல - இடையில் நின்ற காலத்தைப்போல இன்று - இத்தினத்திலு, புற்கு என்று - புற்கென்னும் நிறமுடையதாய், ஆர் அந்தி - நிறைந்த அந்திப்பொழுதானது, புனை - அலங்கரிப்பதற்குரிய, மலரககண் - மலர்களாகிய கண்களில், நீர் அரும்ப - (தேனாகிய) நீருண்டாக, நிற்கின்றது - நிறகின்றது, அந்தோ - ஐயோ. எ - று.

போககு வருகின்ற பேரரசா நாம் வெற்றிகொள்வோமென்னும் துணிவாற் களிப்பும், அவர்களது வரவையறிந்த சிற்றரசர்கள் இனி சிலவுரிமை யிழப்போமென்னும் அவலத்தால் துன்பமும் கொள்ள இடமாய், வெற்றிக்கும் தோல்விக்கும இடையில் நின்ற காலத்தைப்போல ஒளியும் இருளுங் கலந்ததாயிருந்தமையால் புற்கென்னுரந்தியென்றும், பகலுக்கும் இரவுக்கும் இடையில் சிறிதுபொழுது இருப்பதாதலால் மலர்க்கணீரரும்பவென்றும், அந்தோவென்றும் கூறினார். புற்கெனுநிறம் பொன்மையும் கருமையுங் கலந்த நிறம். அந்தோ இரககக் குறிப்பிடைச்சொல். காப்பான் காரியப்பொருட்டாகிய பானீற்று எதிர்கால வினையெச்சம். சிலங்காப்பானென்றமையால் வேந்தர் பேரரசொனவும், அஞ்சினோர் சிற்றரசொனவுங்கொண்டாம். இன்றென்றது தமயந்தி வீரகநோயடைகின்ற காலத்தை. (க00)

* பைந்தொடியா ளாவி பருகுவா னிற்கின்ற அந்தி முறுவலித்த தாமென்ன - வந்ததால் மையார்வேற் கண்ணுள் வனமுலைமே லாரமுலைப் பெயவா னமைந்த பிறை.

(இ - ள்.) மை ஆர் - மைதங்கிய, வேல் கண்ணுள் - வேல்போலுங் கண்களையுடைய தமயந்தியினது, வனமுலைமேல்

அழகிய முலைகளின்மேல், ஆர் அழலை - நிறைந்த நிலவாகிய
நெருப்பை, பெய்வான் - சொரிவதற்கு, அமைந்த பிறை-
எற்பட்ட பிறைச்சந்திரன், பைந்தொடியாள் - பசும்பொன்
வளைபணிந்த தமயங்கியினது, ஆவிபருகுவான் - உயிரையுண்
ணும்படி, நிற்கின்ற அந்தி - நிற்கின்ற அந்திப்பொழுது,
முறுவலித்தது ஆம் என்ன - சிரித்ததாமென்று சொல்ல,
1. உதித்தது. எ - று.

வேற்கண்ணாள் சுட்டுப்பொருளது. முறுவலித்தது இறந்த
காலத்தொழிற்பெயர்; முறுவலென்னும் பெயரடியாகப்
பிறந்த முறுவலி பகுதி, த் சந்தி, த் இறந்தகால இடைநிலை,
அசாரியை, து புடைபெயர்ச்சி விசுதி. ஆல் சாரியை. பருகு
வானென்பது, வானீற்றுக் காரியப்பொருட்டாகிய எதிர்கா
ல வினையெச்சம். பெய்வானென்பதும் இது. பிறைதொழி
லடியாகப் பிறந்த பெயர்; பிறபகுதி, ஐ வினையுதற்பொரு
ண்மை விசுதி, பகுதியீற்று அகரக்கேடு கடைக்குறை. (க0க)

* கூட்டுமை போற்சிறந்த கூரிருளைக் கூன்கோட்டால்
கோட்டுமண் கொண்ட குளிர்நிங்கள்-ஈட்டுமணிப்
பூணிலா மென்முலைமேற் போரச் சொரிந்தது,
நீணிலா வென்னு நெருப்பு.

(இ - ள்.) கூட்டு - கூட்டிய, மைபோல - மையைப்போ
ல, சிறந்த - மிகக்கறுத்த, கூர்இருளை - பேரிருளை, கூன்கோ
ட்டால் - வளைவாகியதுனியினால், கோட்டு - சாயச்செய்து, ம
ண்கொண்ட - பூமியைவசப்படுத்திக்கொண்ட, குளிர்நிங்க
ள், குளிர்ச்சியாகிய பிறைச்சந்திரன், (தமயங்கியினது) ஈட்டு.
தேடத்தகுந்த, மணிப்பூண் - இரத்தினபரணங்கள்; நிலாம்.
விளங்குகின்ற, மென்முலைமேல் - மென்மைபாகிய முலைகளி
ன்மேல், நீநிலா என்னும் நெருப்பு - வளர்கின்ற சந்திரிகை
யாகிய நெருப்பை, போரச்சொரிந்தது - மிகுதியாகச் சொ
ரிந்தது. எ - று.

கோட்டுஎன்னும் வினையுதனிலை வினையெச்சப்பொருள்
படநின்றது. பிறைபூமியைக்கொள்ளல் நிலாவைஎங்கும் வீசு

தல். கூரிருளைச் கூன்கோட்டால் கோட்டு மண்கொண்ட குளிர் திங்களைன்பதற்கு - மிகுந்தஇருளை கூனியதந்தத்தி னால் திண்டிவிட்டகுளிர்ந்த பிறைச்சுந்திரனாகிய யானையெ னவும் உரைக்கலாம். கோடுதந்தம். கோட்டுமண்கொள்ளல் ஒருசொல்லின் தன்மையது; பொருள்யானைமுதலியின மதத் துத்தரையைக் கிண்டல். கூட்டு, சுட்டென்பன வினைத்தொ கைவினைச் சொலாகக்கொள்ளலே அன்றி, கூட்டும், சுட்டும் எனவைத்துப் பெயரெச்ச வினைச்சொலாகவுங்கொள்க. நிலாம் இடையிலுள்ள உயிர்மெய்சேட்டது. பூண்தொழி லடியாகப் பிறந்தபெயர்; பூண்பகுதி, செய்யப்படுபொருண் மை விசுவாக்ஷிய இகரம்புணர்த்துகெட்டது; இவ்வாறு கொள்ளாமல் முதனிலத்தொழிலாகுபெயராகவுங்கொள் ளலாம். பூணிலாமென்முலை என்பதைப் பூண் இலாதமென் முலையெனப்பதம் பிரித்து, பூண்கள் இல்லாத மென்முலை யென உரைத்தலுமாம். விரகவேதனைபடுகின்றவளாதலால் ஓரணியும் அணிரதிலொன்பது கருத்து. போரசெய்வென் வாய் பாட்டெதிர்கால வினையேசசம். இச்சொல்போத என வும் வழங்கும். (302)

அன்னங்கா ணீங்களுமப் வாதித்தன் றுணும்போய் மன்னும் படியகலா வல்லிரவின்-மன்னும் மழைத்தாரா வல்லிருட்கும் வாடைக்கு நாங்கள் பிழைத்தாலவா தே னென்னும் பேர்.

(இ - ள்.) அன்னங்காள் - அன்னங்களே, ணீங்களும் - நீ ண்களும், அவ்வாதித்தன்தானும் டோய்-அசுருரியனும்பேரக, மன்னும்படி - தான் நிலபெறும்படி, அகலாத - நீங்குதலில் - லாத, வல்லிரவில் - வன்மையாகிய இராவில், மின்னும் - மி ன்னுகின்ற, மழை - மேகங்களினது, தாரைக்கும் - துளியினி ன்றும், வல்லிருட்கும் - வலியிருளினினின்றும், வாடைக்கும் - வாடையினின்றும், நாங்கன்பிழைத்தால் - நாங்கன்பியிரு ந்தால், வந்தேன்என்னும் - பிறந்தேனென்று சொல்லப்பட டும், பேர் - கீர்த்தியுண்டு. எ - று.

தன்னைப்பற்றி வருந்துகின்ற உயிர்த்தோழியைத் தன் னெடுபடுத்தி நாங்களென்றும், அவர்கள் தன்னைப்போல விர கங்கொண்டவர்களல்ல ராதலால் நான் பிழையேனென்னு ங்கருத்தால் வந்தேனென்றும், பிழைத்தலினருமைகருதிப் பேரென்றுங் கூறினான். பேரென்னும் எழுவாய்க்கு உண் டென்னும் பயனிலே குறைந்து நின்றது. ஆதித்தன் - அதிதி புத்திரன். அஎன்னுஞ்சுட்டி இருளைக்கடிகின்ற உயர்வைச்சு ட்டி நின்றது. தாரைவல்விருள் அஃறிணை யும்மைத்தொ கையாதலால் பன்மையீறுபெற்றிலது. இருட்குமென்றவும் ,மை வாடையென்பதைக் குறித்துவந்தஎண்ணும்மை, 'குவ வருபிரண்டும் ஐந்தாவதனீங்கற் பொருளன, போய்போக என்பதன்திரிபு. அகலாதஎன்னும், எதிர்மறைப்பெய ரெச சம் ஈறு தொகுத்தலாய்நின்றது; இதனை "சாவவென்மொ ழியீற்றுயிர் மெய்சாதலும்விதி" என்னும் விதியை உபலக்க ணமாகக்கொண்டு, இப்பெயரொச்சத்தீறு கெட்டதெனின், தொல் - "சாவவென்னுஞ் செயவெனெச்சத், திறுதிவகரங் கெடுதலுமுரித்தே" என்னுஞ்சூத்திரத்துக்கு உரையாசிரிய ரும், நச்சினுர்க்கினியாரும், நன் - "சாவவென்மொழியீற் றுயிர் மெய்சாதலும்விதி" என்பதற்கு உரைகாரரும், இவ் வாறு கொள்ளாமையாலும், நன்னூலுரைகாரர் இப்புணர் ச்சிசாவக்குத்தினை னென்பதுபோலச்சிறந்த தல்லாமையால் சாதலும்விதியென்ற ரென்றமையாலும், இதுசாவஎன்னும் சொல்லுக்கே கூறியசிறப்பு விதியாதலாலும், சுழற்றாததடி திரியாச்சக்கரம், உடையாச்சட்டி என எதிர்மறைப்பெயரே 'ச்சம் யாவும்ஈறு கெட்டுவருமாதலாலும், சாவ வினையெச்சம் அகலாத பெயரெச்சமாதலாலும், அது உடன்பாடு, இது எதிர்மறையாதலாலும், இதுபிரயோகவிவேக விதியெனின், இத்தால் தொல்காப்பியவுரையினும், நன்னூலுரையினுஞ்சிற ந்ததன்றாதலாலும், இங்ஙனங்கொள்ளல் குற்றமென்க. (305)

* செப்பினங் கொங்கைமீர் திங்கட் சுடர்பட்டிக்
கொப்புணங் கொண்ட குளிர்வாளை - இப்பொழுதும்

மீன்பொதிந்து நின்ற விசும்பென்ப தென்கொலோ
தேன்பொதிந்த வாயாற் றெரிந்து.

(இ - ள்.) செப்பு - சிமிழ்போன்ற, இன்கொங்கைமீர்-
இளமையாகிய முலைகளையுடையமாதர்களே, திங்கன்கடர்-
சந்திரனுடையநிலா, பட்டி - பட்டதனால், கொப்புளங்கொ
ண்ட-கொப்புளங்களைக்கொண்ட, குளிர்வானே - குளிர்ச்சி
யாகிய ஆகாயத்தை, இப்பொழுதும் - இப்போதும், தேன்
பொதிந்தவாயால் - தேன்போலுஞ்சொற்கள் நிரம்பியவாயி
னால், தெரிந்து - துணிந்து, மீன் - விண்மீன்கள், பொதிந்து
நின்ற-நிறைந்துநின்ற, விசும்புஎன்பது - ஆகாயமென்று சொ
ல்லுதல், என்னோ - யாதுகாரணமோ. எ -று.

இப்போது மென்றது உமதருகிலுள்ள நான் நிலாவால்
உடல்வெதும்புவதைக் கண்கூடாகக் காணுங்காலத்துமென்
பதை. உம்மை உயர்வு சிறப்போடு இறந்தது தழீஇயது.
செப்பென்பதைப் பெயர்ச்சொலாகக் கொள்ளாமல், வினைத்
தொகை வினைச்சொலாகக் கொண்டு, புகழப்படுகின்ற என
உரைப்பினும் பொருந்தும். பட்டி செயவெனெச்சத்திரிபு
கொப்புளமென்னும் பெயரினடியாகக் கொப்புளி, கொப்
புளித்தல், கொப்புளித்த, கொப்புளித்து, கொப்புளித்தான்
என வினைவிகற்பங்கள் பிறக்கும். குளிர்வானென்றது நிலா
வின் வெப்பத்தைச் சிறப்பித்தற்கு. கொல் அசை. ஓ இரக்
கப்பொருளது. (கட்ச),

காணுந் தடங்காவுங் காமன் படை வீடு
வாணுந்தேர் வீதி மறிகடலும் - மீனக்
கொடியாடை வையமெல்லாங் கோதண்ட சாலை
பொடியாடி கொன்றதெல்லாம் பொய்.

(இ - ள்.) காணும், காடும், தடம் - தடாகங்களும், கர்
வும், - சோலையும், காமன் படைவீடு - மன்மதனுடைய ஆயு
தங்களுள்ளவீடு, வாணும் - ஆகாயமும், தேர்வீதி - தேர்
ஒடுகின்ற வீதி, மறிகடலும் - அலைகள் மடங்குகின்ற கடல்.

லும், மீனம் - மீனெழுதிய, கொடி ஆடை - கொடிச்சீலை, ன்வயம் எல்லாம் - பூமிமுழுமையும், கோத்தண்டசாலை - வில் லெடுத்துப் பழகுமிடம், (ஆதலால்) பொடி ஆடி - மேனி முழுமையும் திருநீற்றையணிந்த சிவன், கொன்றடி எல்லாம், கொன்ற சரித்திரமுழுமையும், பொய் - பொய்யார்ம். எ-று.

மன்மதனுடைய மலரம்புகளில் முல்லைமலர் காட்டிலும், தாமரைமலர், நீலோற்பலமலர் குளத்திலும், மாமலர், அசோ கமலர் சோலையிலும் உள்ளன ஆதலால் அவை மூன்றையும் படைவீடாகவும், அவன் தேராமிய தென்காற்று உலாவுவ தாகையால் ஆகாயத்தைத் தேரோடும் வீதியாகவும், மகர மீன் உலாவுகின்றதாகையால் கடலைக் கொடிச்சீலையாகவும், எல்லாவுயிர்களையும் எப்பவனாதலால், அவற்றுக்கிடமாகிய பூமியை வில்லெடுத்துத் திரியுமிடமாகவுங் குறித்தனள். தட ம்பெரும்பாலும் காலைச் சார்த்தேயிருத்தலால் காவோடெ ண்ணப்பட்டது; தடங்கா என்பதற்குப் பொருட் புணர்ச்சி யிலக்கணம் - க௦௩ - ஆம் செய்யுளில் தாளைவல்லிருளென்ப தற்குரைத்தாங்குரைத்துக்கொள்க. வையம் “ஒருமொழி யொழிதன், இனங்கொளற்குரித்தே” என்பதனால் மற்ற புவனங்களையுங்கொள்ள நின்றது; வையமெல்லாம், கொன் றதெல்லாம் என்பன ஒருமையில் பன்மைவந்த வழுவ மைதி. பொடியாடி என்பதில் இகரவிகுதி வினைமுதற் பொருண்மை விகுதி. (க௦௫)

கொள்ளைபோ கின்ற துயிரென்னுங் கோளரவின் முள்ளையிரே மூரி சிலாவென்னும் - உள்ளம் கொடிதிரா வென்னுங் குழையும் தழல்போல் நெடிதிரா வாய்புலரா நின்று,

(இ - ள்.) நெடிது - நெடுநேரம், இரா - உட்கார்ந்து, வாய்புலரா நின்று - வாய் உலரா நின்று, உயிர் - என்னுயிர், கொள்ளைபோகின்றது - கொள்ளைபோகா நின்றது, என் னும் - என்கின்றாள், மூரி - வலியமைந்த, சிலா - பிறைச் சந்

திரன், கோள் அரவின் - இராகுக் கோளாகிய பாம்பினது, முள் எயிரோ - முள்பேரன்ற பல்லோ, என்னும், என்கின்றான், (என்பாலிரங்கிச் செல்லாமையால்) இரா - இராப் பொழுது, உள்ளம் கொடிது - மனம் கொடியது, என்னும் - என்கின்றான், தழல்போல - தீயில் விழுந்தாற்போல, குழையும் - சோர்கின்றான். எ - று.

தழல்போல் நெடிதிரா என்பதற்கு, தழல்போல் - தீய் விருப்பதுபோல, நெடிது இரா - (பூவணியில்) நெடுநேரம் இருந்து, என உரைத்தலுமாம். கொள்ளைபோகின்ற துயி என்பதுமுதலியனவற்றைத் தனித்தனிப் பலமுறை கூறுகின்றன என்பதுணர்த்தற்கு ஆங்காங்கு என்னுமென முடித்துக் கூறினர். என்னும், குழையுமென்னும் செய்யுமென்வாய்பாட்டு நிகழ்கால வினைமுற்றில் உம் விசுதி காலங்காட்டியது. நிரா பண்பாகுபெயர். இரா உள்ளங்கொடிது நன் - பொதுஞ். உசு-இல், சொற்றொறுமிற்றிதன் பெற்றி என்பதனால் வந்த பால்வழுவமைதி. ஓ உயர்வு சிறப்பேர்டு ஐயப்பொருளது. இரா என்னும் செய்யா என்னும் வாய்பாட்டிறந்த காலவினையெச்சத்தால் நெடிது காலத்தின்மேலது; இது பண்படியாகப் பிறந்த ஒன்றன்படர்க்கைப் பெயர்; நெடுமை பகுதி, து ஒன்றன்படர்க்கை விசுதி, மையீறுகெட்டதும், பகுதியீற்றுகரம் இகரமாதலும் சூதி. புலரா நின்றென்னும் நிகழ்கால வினையெச்சமாகிய சினைவினை என்னுமென்னும் முதல்வினைகளைக் கொண்டது. (க0சு)

* வெங்கதிரோன் தன்னை விழுங்கிப் புழுங்கியோ கொங்கை யனலிற் கொளுந்தியோ - திங்கள் விரிகின்ற வெண்ணிலவால் வேகின்ற தேயோ எரிகின்ற தென்னோ விரா.

(இ - ன்.) இரா - இராப்பொழுதானது, வெங்கதிரோன் தன்னை - வெப்பமாகிய கிரணங்களையுடைய சூரியனை; விழுங்கிப் புழுங்கியோ - விழுங்கி (அதனால்) கொதிப்பெடுத்தோ, கொங்கை அனலின் - என்முலைகளின் வெய

பத்தால், கொளுந்தியோ - எரிக்கப்பட்டோ, திங்கள் - சந்திரனது, விரிகின்ற - பரவுகின்ற, வெள்ளிலவால் - வெண்மையாகிய நிலாவினால், வேகின்றதோ - வேகாநின்றதினாலோ, எரிகின்றது - எரிகின்றதற்குக் காரணம், என்னோயாதோ. (அறியேன்) எ - று.

புழுங்கி, கொளுந்தியென்னும் காரணப்பொருளான ஆகியவினையெச்சம் இரண்டடிக்கி எரிகின்ற தென்னும்வினைகொண்டன. ஏ ஈற்றசை. முதலிலுள்ள ஒழுன்றும் ஐயப்பொருளான; மற்றது இரக்கப் பொருளது. கொளுந்தியெய் பாட்டிறந்தகாலவினை யெச்சம்; கொளுந்துபகுதி, அசாரியை, படுசெயப்பாட்டு வினைப்பொருண்மைவிசுதி, உகரக்கேடும், பகரத்தோற்றமுஞ்சந்தி, அனைத்துமொருபகுதி, உ வினையெச்சவிசுதி, பகுதி ஒற்றிரட்டலும், உகரக்கேடும்சந்தி, ஒற்றிரட்டலே காலங்காட்டியது, இதில் படு விசுதி தொகுத்தலாயிற்று. என்னவென்னும் வினாவினைக்குறிப்பு முற்றின்மீறல். நிலவு நிலாஎன்பதன் விகாரமொழி; இராஎன்பதும் இரவுஎனவரும். (க0எ)

ஊழி பலவோ ரிரவாயிற் றோவென்னும்
கோழி குரலடைத்த தோவென்னும்-ஆழி
துயிலாதோ வென்னுஞ் சுடர்மதியங் கான்ற
வெயிலா லுடலுருகா வீழ்ந்து.

(இ - ள்.) சுடர்மதி - ஒளியுள்ளதூதிரன், கான்ற - வீசிய, வெயிலால் - வெப்பமாகியநிலவால், உடல்உருகா - உடல்மெலிந்து, வீழ்ந்து - விழுந்து, பலஊழி - பலஊழிகாலத்தால், ஓர்இரவு - இவ்வோரிராத்திரிப்பொழுது, ஆயிற்றோ - சமைந்ததோ! என்னும் - என்னொகின்றான், கோழி - (சாமமறிந்துகடவுகின்ற) சேவற்கோழி, குரல் அடைத்ததோ - குரல் அடைக்கப்பட்டதோ, என்னும் - என்னொகின்றான், ஆழி-நடல், துயிலாதோ - நித்திரிக்காதோ, என்னும் - என்னொகின்றான். எ - று.

மற்றாள் களனுக்குமாலேசூடு ஈளாதலால் விடியிலேநோ
 டி யிருப்பவளுக்கு இரானீண்டதாகத்தோன்ற, பல ஆழி
 இரவாயிற்றே வென்றும், எண்ணம் அவன்மேலிருத்தலால்
 கோழியின்குரல் கேளாதவளாய்க் கோழிகுரலடைத்ததோ
 வென்றும், கடல் இரவில் இடைவிடாது ஒலிக்கும் பேரொ
 லியைத் தன் எண்ணம்போர்த போவெல்லாம் கேட்கின்ற
 வளாய், அது துயிலாதோவென்றும் கூறுகின்றாளாயினாள்.
 பல ஊழியென்பது ஊழிபலவென்று பின்முன்னாக நின்ற
 லால் இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகைநிலைத் தொடரில்
 தழாத் தொடரென்க. இதனீற்றில் மூன்றனுருபு தொகுத்த
 லாயிற்று. பல பண்படியாகப்பிறந்த புலவின் படர்க்கைப்
 பெயர். கோழிசாதியொருமை. ஆழி ஆழமுடைய தென்னும்
 பொருளில் ஆழ்பகுதி, இ வினைமுதற் பொருண்மைவிசுதி;
 வட்டமாயிருப்ப தென்னும்பொருளில் பண்பாகுபெயர்.
 மதியமென்பதில் அம்சாரியை. கான்ற காரியப்பொருளதா
 கிய இறந்தகாலப் பெயரெச்சம். கால்பகுதி, ற் இறந்தகால
 இடைநிலை, அ பெயரெச்சவிசுதி, லகரம் றகரமாதல்சுநதி,
 அது லகரமாதல் மெலித்தல் இலக்கணை, வெயில்
 பண்புப்பெயர்; வெம் பகுதி, இல் பகுதிப்பொருள் விசுதி,
 மகரம் யகரமாதல்சுநதி; இதுபண்பாகுபெயராய்ச் சூரியனொ
 ளியை உணர்த்திற்று; இவ்வில் விசுதியை சூறில், றெடி
 லென்பவற்றிலுங் காலாக, நிலவு தமயாதியின் கட்டலை வெது
 ப்புதலால் அதனைவெயிலென்றார். ஓ மூன்று வினாவோடு
 இரக்கப்பொருளன. (கௌ)

* ஆடி வரிவண் டருகே பறக்கவே
 வாடி மெலிவாள் வனமுலைமேல்-ஆடிப்
 பொறையாகச் சோர்வாள் பொறுககுமோ காழ்த்
 துறைவா டட்டங்காத சூயர்.

(இ-ள்.) வரிவண்டு - கீற்றுகளையுடைய வண்டிகள், ஆடி-
 ஆடிக்கொண்டி, அருகு - தன்பக்கத்தில், பறக்கவே - பறத்
 தலினாலேயே, வாடி - டட்டல்வாடி, மெலிவாள் - மெலிகின்

நனவென்பா.

நவனும், வனமுலை - அழகியமுலைகள், மேலேலடி - மேலே
- ஈர்ந்து, பொறைஆக, சுமையாகுதலால், சோர்வான் - தள
ர்ச்சியடைபவனாகிய தமயந்தி, கர்மத்துறைவாய் - காமமா
கியதுறையில், (உண்டாகிய) அடங்காததுயர் - தணியாதது
ன்பத்தை, பொறுக்குமோ - சகிக்கவல்லவளோ. எ - று.

பறக்கவே வாடிமெலிதல்லவது - பறத்தலாறுண்டாகும்
காற்றுக்குப் பொறுக்காமல் வாடிமெலிதல். முதலிலுள்ள எ
ஈற்றைச்; மற்றதுபிரிவிலை, பொறைதொழிலடியாகப் பிற
ந்தபெயர்; பொறுபகுதி, ஐ செயப்படுபொருண்மை விசுவதி,
உகரக்கேடுசந்தி, பறக்க, ஆக என்னும் இரண்டெச்சமும்
காரணப்பொருளானவாகிய இறந்தகாலச் செயவெனெச்சம்.
ஓ எதிர்மறை. (க0க)

ஈர மதியே யினிலவே யிங்ஙனே
சோர்குழலின் மீதே சொரிவதெவன் - மாரன்
பொரவளித்தான் கண்ணி யுனக்குப் புலரா
இரவளித்தா னல்லனே வின்னு.

(இ - ள்.) ஈரமதியே - குளிர்ச்சியாகிய சந்திரனே, மா
ரன் - மன்மதன், இன்று இத்தினம், பொர - போர்செ
ய்யவே, கண்ணி - தும்பைமாலையை, உனக்கு அளித்தான்
அல்லனே - உனக்குக் கொடுத்தான், புலராத - விடியாத,
இரவு அளித்தான் அல்லனே - இராவையே கொடுத்
தான், (அவ்விரண்டும் பெற்று) இளநிலவே - மென்மையா
கிய நிலாவையே, இங்ஙனே - என்னிடத்திலேயே, சோர்
குழலின்மீது - அவிழந்த கூந்தலின்மேலிடத்து, சொரிவது
எவன் - பொழிவது யாது காரணம். எ - று.

சந்திரனே! போர்செய்தற்காகத் தும்பைமாலையையும்,
அப்போர்மெம்பொழுது செய்வதற்கு விடியாத இராவை
யும் மன்மதனால் கொடுக்கப்பெற்றுவந்த நீவேறு கன்னிக
ளிடத்திலும் செல்லாமல் என்னொருத்தியினிடத்திலேயே
நின்று போராடுவதென்னவென்று எனப்பது கருத்து. அம்

மாலையையும், காலத்தையும் பெறுவிடின் என்னொருத்தியை யே பெறுதல் தகுதியுண்பது குறிப்பெச்சம். மூன்னுள்ள ஏ இரண்டும் பிரிநிலை. பின்னதொன்றும் ஈற்றைச். ஊல்லு னே என இரண்டெகிரம்றையாற்கூறல் தேற்றப் பொருள்படுதற்காதலால் அதேதேற்றத்தைப்பொர, இரவென்பவற் றோடு சேர்த்துப்பொருள் கூறிலும். (கக0)

தாங்கு நிலவின் தழல்போய்த் தலைகொள்ளத் தேங்குமல்கேர் வண்டு சிறைவெதும்ப - ஓங்குயிர்ப்பின் தாமங் கரியாத் தனியே தளர்கின்றாள் யாமங் கரியாக வினறு.

(இ - ள்.) தாங்கு - தான் ஏற்கின்ற, நிலவின் தழல் - நிலா வாகிய தீ, போய் - மேலெழுந்து, தலைகொள்ள - தலையைப் பற்றியதனால், தேன்குழல் - மணமமைந்த கூந்தலில், சேர் வண்டு - மொய்த்த வண்டிகள், சிறைவெதும்ப - சிறைகள் வேகவும், ஓங்கு உயிர்ப்பின் - நீருகின்ற சுவாசத்தால், தா - மம் கரியா - பூமாலைகள் கரிநலுபோகவும், இன்று - இத்தி னம், யாமம் கரியாக - இராப்போது சாட்சியாக, தனியே தளர்கின்றாள் - ஒன்றியாகவே தளர்கின்றாள். எ - று.

கரியா என்னும் செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டுவினையெ ச்சம் கரியவென்பதன்திரிபு. தாமம் புறத்துறுப்புளொன்று தலால், அதன்வினையாகிய கரியாவென்னுஞ் சினைவினை தளர் கின்றாள்ளென்னும் முதல்வினைகொண்டதெனினும் பொருந் தும். யாமங்கரியாகத்தனியே தளர்கின்றாள்ளென்றமையால், தோழியர் துயின்றனர்களைப்பது விளங்கிற்று, ஏ பிரிநிலை. தாங்கு நிலவு வினைத்தொகைநிலைத்தொடர்; 'தாங்கும் நில வெனப்பதம் பிரிககின் பெயொச்சத் தொகாநிலைத் தொட றென்க. (ககக)

மையுற்ற கண்ணருவி வார வளைசோரக் கையிற் கபோல்த் தலழ்வைத்து - மெய்வருந்தித் தேனிருந்த பூங்கணையே தியாகத் தேமொழியாள் தானிருந்து செயவா டஹ்.

(இ - ள்.) தேன்மொழியாள் - தேனிணினிமைபோலும் இனிமையாகிய சொல்லையுடையாள், மை உற்ற - மைதங்கிய, கண் அருவி - கண்களினது நீர்ப்பெருக்கு, வார - ஒழுகவும், வளைசோர - (உடல்மெலிந்ததனால்) வளையல்கள் கழலவும், கையில் - உள்ளங்கையில், கபோலத்தலம் வைத்து-கன்னத்தினது இடத்தைவைத்து, தேன் இருந்த - வண்டிகள் மொய்த்த, பூகணையே, புஷ்பயானைகளே, தீயாக - தீயைப்போல, தான் இருந்து - தான் அதிலிருந்து, மெய்வருந்தி-உடல்வருந்தி, தவம்செய்வாள் - தவத்தைச்செய்வாள், எ-று.

மன்மதனுக்கு அம்புகள் மலராதலால் அணையிற் பரப்பிய மலர் பூங்கணை யென்னப்பட்டது. கருதிய ஒன்றை அடையும்படி தீயிலிருந்து, கண்களில் ஆந்தக் கண்ணீர் வடிய உடல் மெலியா நின்று தவஞ்செய்வாராப்போல, ஈளை அடையுங் கருத்துடையாளாய்ப் பூவணையிலிருந்து கண்ணீர் வடிய, கையினின்றும் வளையல்கள் கழலும்படி உடல் இளைத்து வருந்துகின்றனளாதலால், அவளிருப்பைத் தவச்செயலாகக் குறித்தனர். கபோலத்தலம் ஒற்றுமைப்பொருளதாகிய ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடர். பூங்கணை மூன்றும் வேற்றுமையுருபும்பயனும் உடன் தொக்க மூன்றும் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடராகவும், பண்புத் தொகைநிலைத் தொடராகவும் - கொள்ளக் கிடந்தது; விரிந்தால் பூவாற் சமைத்தகணை, பூவாகிய கணை யெனமுறையேவிரியும். (ககஉ)

அள்ளிக் கொள்ளலா யடையத் திரண்டொன்றாய்க் கொள்ளிக்கும் விள்ளாத கூரிருளாய்-உள்ளம் புதையவே வைத்த பொதுமகளிர் தங்கள் இதயமே போன்ற திரா.

(இ - ள்.) இரா - இராக்காலமானது, அள்ளிக்கொள்ளல் ஆய் - அள்ளிக்கொள்ளுநதற்குத் தகுதியுடையதாகி, அடைய-உலகமுற்றும், ஒன்றாய்த்திரண்டு, ஒருதன்மையதாய்திரா

ண்டு, கொள்ளிக்கும் - திக்கொள்ளியினாலும், விண்ணாத - பேதிக்கப்படாத, கூர்இருளாய்-மிக்கஇருளையுடையதாகி, பொதுமகளிர் - வேசியர்கள், - தங்கள்உள்ளம் - தங்கள் கருத்தை, புதையவேவைத்த - பிறருக்குத் தோன்றாமலேவைத்த, இதயமேபோன்றது - மனத்தையே ஒத்திருந்தது. எ - று.

பொதுமகளிர் இதயம்போலுதலாவது.— அவர்களுடைய மனம் இன்னதென யாவருக்கும் அறியக்கூடாததுபோல உலகப்பொருள்களில் ஒருபொருளுந்தோன்றாதபடி இருளடர்ந்ததாயிருந்ததென்பது. கொள்ளாய், ஒன்றாய், இருளாய் என்பனகுணியைக் குணமாகக்கூறுவதோர் மரபுவழுவமைதி. அடையவென்பது செயவெனெச்சமாயினும் இங்கு எஞ்சாமைப்பொருளது. கொள்ளிதொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்ச்சொல் ; கொள்பகுதி, ள் சந்தி, இ செயப்படுபொருண்மைவிசுவாசம் ; பொருள்நீயால் கொள்ளப்பட்டதென்பது. நானகனுருப மூன்றாவதன்கருவிப் பொருளில்வந்தது. உள்ளம் இடவாகுபெயர். ஏ இரண்டில் முன்னதுதேற்றம் ; பின்னது பிரிபிலை. (ககரு)

ஊக்கிய சொல்ல ரொலிக்குந் துடிக்குரலர்
வீக்கிய கச்சையர் வேல்வாளர்-காக்க
இடையாமங் காவலர்கள் போந்தாரிருளின்
புடைவா யிருள்புடைத்தாற் போன்று.

(இ - ள்.) இடையாமம் காவலர்கள் - நடுச்சாமத்தில் காவல்செய்வோர், ஊக்கியசொல்லர்-உரத்த சொல்லையுடையாராய், ஒலிக்கும் - ஒலிக்கின்ற, துடிக்குரலர்-பறையினது ஓசையையுடையாராய், வீக்கியகச்சையர் - 'இறுக்கப்பட்டியகச்சையுடையாராய், வேல்வாளர் - வேலையும்வாளையுமுடையாராய், காக்க- (நகரத்தை) காவல்செய்யும்படி, இருளின்புடை- இருளில், வாய்-அமைந்த, இருள் புடைத்தால்போன்று. இருள் தடித்து உருக்கொண்டாற் போன்று, போந்தார் - வந்தார்கள். எ - று.

புடைத்தல் - பருத்தலாதலால், அதற்குத்தித்து உருக்
தோடலென்றும். இடையாமங்காவலர்கள் கறுப்புச்சட்டை
அணிந்தவராதலால் இருள்புடைத்தாற் போன்றென்றார்.
இவ்வாறன்றி, 'இருளின்வாய்ப்புடை - வந்த இருளினதுதா
டையில், இருள்புடைத்தால் போன்று - வேறு இருள் அறைந்
தாற்போன்று என உரைப்பினும் பொருந்தும். அக்காவலர்
கள் பறையடிக்குமொலி வந்தஇருள் தமயந்தியை வருத்து
வதைச் சகிக்காமல் வேறிருளானது அவ்விருளின் தாடையில்
அறையும் ஒலிபோல இருந்ததென்பது கருத்து. வாய்ப்புடை
யென்னும் பண்புத்தற்கிழமைப் பொருளதாகிய ஆற்றும்வேற்
றுமைத்தொகைநிலத்தொடராக நின்றசொற்றொடர் புடை
வாயென நின்றலால், அவ்வேற்றுமைத்தொகையில் தழாத்
தொடராய், இலக்கணப்போலியாயிற்று. புடை - பக்கம்.
சொல்லர்முதலிய நான்கு குறிப்புவினமுற்றுக்களும் வினை
யெச்சமாய்ப் போந்தாரென்னும் வினைகொண்டன. (ககசு)

ஸ்ரீ

சீராமமயம்.

புகழேந்திப்புலவர் சரித்திரம்.

புலவர்திலக்ராகிய புகழேந்திப்புலவர் கம்பநாடர், ஐளவை
ஒட்டக்கூத்தர் இவர்கள் காலத்தில் இருந்தனராகத் தமிழ்ப்பு
லவர்கள் சொல்லிவருகையால் அவருடையகாலம்சற்றேறக்கு
றையச் சாலிவாகன சகாப்தம் - அகசு-ஆம்-வரு - அதாவது -
ககசு-வருடத்துக்கு முற்பட்டது. அவர் பிறந்த இடம், செங்
கற்பட்டையடுத்த பொன்விளைந்த களத்தூரென்பதும், குலம்
தொண்டமண்டல வேளாளரென்பதும், படிக்காசுப் புலவர்
பாடியதொண்டமண்டல சதகத்தால் விளங்குகின்றன. இவர்
செய்த நூல்கள், நளவெண்பாவும், இரத்தினச்சுருக்கமுமாம்.

இப்புலவர்திலகர், தென்மதுரையை ஆண்டுவந்த சண்பக மாறனென்னும் பாண்டியனிடத்தில் தமிழ்ப்புலவராயிருந்த னர். வேறு கூறுவாருமுள்ர். இதன் உண்மைதெளிந்து கூறக் கூடாமையாயிருக்கின்றது. அந்தக்காலத்தில் உறையூரில் அரசு புரிந்து கொண்டிருந்த குலோத்துங்கச்சோழராசனுக்குப் பெண்கேட்கும்படி, அவனுக்கு வித்தியாகுருவும், அவனுடைய சமத்தான வித்துவானும் ஆகிய ஒட்டக்கூத்தப்புலவர், சண்பகமாறனிடத்தில்கொண்டு அவனோடு பேசிக்கொண்டிருக்கையில், பாண்டியராசன் பரிகாசமாய்ச்சோழராசன் பாண்டியரு லத்துப் பெண்ணைக்கொள்ளத்தக்க பாத்திரனோ எங்களிலும் அவனுக்குள்ள எற்றமென்ன சொல்லுமென்றான். அதுகேட்டு ஒட்டக்கூத்தப்புலவர், 'சோழராசனுடைய பெருமை தோன்ற அவனுடைய குதிரை, நதி, மாலை, குலம், வீரம், கொடி, நகர், தேசம், இவைகளுக்குப் பாண்டியராசனு டைய குகிளாமுதலிய அவ்வெட்டும் ஒப்பாகமாட்டா வெ ன்னும் பொருளை அமைத்து:—

எண்ணிக்கழிநெடிலாளிரியவிருத்தம்.

கோரத்துக்கொப்பொகனவட்டம்மானே
கூறுவதுங்காவிரிக்குவையையோவம்மானே
ஆருகுலேம்புபிகராகுமோவம்மானே
ஆதித்தனுக்குரிகரப்புலியோவம்மானே
வீரர்க்குநாயீரனெருமீனவனோவம்மானே
வெற்றிப்புலிக்கொடிகுமீன்கொடியோவம்மானே
ஊருக்குறந்தைநகர்கொற்கையோவம்மானே
ஒக்குமோசோனாட்டைப்பாண்டிநாடம்மானே.

என்னும் பாடலைச்சொல்லினர். அதுகேட்ட பாண்டிய ராசனுடைய சமத்தான வித்துவானாகிய புகழேந்திப்புலவர், ஒட்டக்கூத்தப்புலவனோடு நோக்கி அதற்குமாறாக,

ஒருமுனிவனேரியிலோவுரைதெளித்ததம்மானே
ஒப்பரியதிருவினையாட்டுறந்தையிலோவம்மானே
திருநெடுமாலவூதாரஞ்சிறுபுலியோவம்மானே
சிவன்முடியிலேறுவதுஞ்செங்கதிரோவம்மானே

கரையெதிரல்காவிரியோவையையோவம்மானே
கடிப்பகைக்குத்தாதகியங்கண்ணியோவம்மானே
பரவைபணிந்ததுஞ்சோழன்பதந்தனையோவம்மானே
பாண்டியனாற்பராக்கிரமம்பகர்வரிதேயம்மானே.

என்ற பாடலைச்சொல்லினர். அதுகேட்டுப்பின்னர் ஒட்
டக்கூத்தப்புலவர் சோழனைப்புகழவேண்டி.

வெண்பா.

வென்றி வளவன் விறல்வேந்தர் தம்பிரான்
என்று முதுகுக் கிடான்கவசம் - ஆன்றும்

எனக்கூறிச் சற்று ஆலோசித்தனர்; இதற்குள் புகழேந்
திப்புலவர்,

வெறியார் தொடைகமழு மீனவர்கோன் கைவேல்
எறியான புறங்கொடுக்கி நென்று.

எனக்கூறி முடித்தனர். தாம்சொல்லியவற்றிற்கெல்லாம்
பிரதிகூலமாய்ப் பேசினானே யென்று அவர்மேல் ஒட்டக்
கூத்தருக்கு வருத்த முண்டாயிற்று. பின்பு பாண்டியராசன்
தன்புத்திரியைக் கொடுப்பதற்குச் சம்மதித்தான். ஒட்டக்கூத்
தர் உடனே புறப்பட்டு வந்து குலோத்துங்கச சோழனுக்கு
இது செய்தியைத் தெரிவித்தனர். சோழராசன் தன் போ
தகாசிரியராகிய ஒட்டக்கூத்தரை நகரையாளும்படி வைத்
துத் தான் தென்மதுரைக்குச்சென்று பாண்டியராசனவடைய
மகளி மணம்புணர்ந்தான். பாண்டியன், தன் குமாரத்
திக்குச் சீதனமாகப் பொன்னணிமுதலியவற்றையும், புக
ழேந்திப் புலவரையும் கொடுத்தான். சோழராசன் சீதனப்
பொருள்களையும் அப்பொருள்களி லொருவராகிய புகழேந்
திப்புலவரையும் முன்னதாகத் தனது நகரத்திக்கு அனுப்பி
னன். உறையூரில் அரசு புரிகின்ற ஒட்டக்கூத்தப்புலவர், புக
ழேந்திப் புலவரைக்கண்டமாத் திரத்தில் முன்னே தம்மைக்க
ல்லியறிவால் அவ்மதித்தபுலவர் திலகரைச் சிறைசகாலையில்
அடைவித்துச்சற்றேனும் இரக்க மென்பதில்லாமல், நாளொ
ன்றுக்கு ஆழாக்கு அரிசியும் உழுக்கு உப்பும கொடுக்கும்படி

உத்தரவு செய்தனர். புகழேந்தியாரும், அவ்வாறே சிறைச்சாலையி லிருந்துகொண்டு அந்தக்காரா இருகத்தின் பக்கத்துமார்க்கமாகத் தண்ணீர்க்குச்செல்கிற பெண்களைச் சர்ஸரத்தின் வழியாகப் பார்த்து, அவர்கள் காதுக்கு இனிமையாய் எளிதிற் பொருள் விளங்கும்படி ஸ்ரீமகாபாரதத்தில் சிற்சிலசரித்திரங்களை எடுத்துச்சுருக்கி, இக்காலத்தில் தெருக்களில் சில எளிய சணங்கள் உடுக்கை தட்டிப் பாடிச் சீவனஞ்செய்து கொண்டுவருகிற அல்லியரமொலையீடு, பவளக்கொடிமாலையீடு, புராதரன் களவுமாலையெனச் செம்பாகமான பாடல்களாகப்பாட, அவைகளைக்கேட்டு மகிழ்ந்த பெண்கள் தங்கள் தங்கள் வீட்டிலிருந்து கொண்டுவந்து கொடுக்கும் அரிசி காய்கறிமுதலியவற்றில் தமக்குப் போதுமாயினவற்றை எடுத்துக்கொண்டு சமைத்துண்டு மிகுதியைக்காவற்சேவகர்களுக்குக் கொடுத்துவருவர். இதுகாரணத்தால் அவர்களும் இவர்மேல் மிகுதியும் அன்புவைத்து மரியாதையாய் நடத்திவந்தார்கள்.

இப்படியிருக்கையில் சோழராசன் கலியாணகாரியம் யாவும் நிறைவேறினமாத் திரத்தில் தன்மனையாளோடு நகரமே வந்துசேர்ந்து, ஒருநாள் யானைமேல் பவனிவந்தான். சிறைச்சாலைத் தளத்தின்மேல் நின்று புகழேந்தியார், அச்சிறப்பைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்க, சோழன் தன்னருகிலுள்ள ஒட்டக்கூத்தருக்குக்காட்டி இடோ மேன்மாடத்தில் நிற் கின்ற புகழேந்திப்புலவர் சிறந்த புலவரன்றோ வென்றான். அச்சொல்லுக்குப் பொறுக்காமல் ஒட்டக்கூத்தர், புகழேந்திப்புலவரையிகழ்ந்து.

கட்டளைக் கலித்துறை,

மானிற்குமோவந்த வானரிவேங்கைமுன் வற்றிச்செத்த
கானிற்குமோவவ் வெரியுந்தழன் முன்கனைகடலின்
மீனிற்குமோவந்த வெங்கட்குறையுன் வீசுபனி
தானிற்குமோவக் கதிரோனுதயத்திறார் மன்னனே.

என்ற பாடலைச் சொல்லினர். அது கேட்டுப் புகழேந்திப் புலவர், இவன் அவ்வளவு சமர்த்தனாவென்று புன்னகை செய்து சோழனைப் பார்த்து இக்கவிதை வெட்டிப் பாடவோ அல்லது ஒட்டிப் பாடவோவென்று கேட்க, அரசன் ஒட்டக்கூடத் தரிடத்தில் வைத்த அன்பால் வெட்டிப் பார்ட்வேண்டுமெனில் ஒட்டியே பாடுமென்ன.

இதுவும் அது.

மானவனானந்த வாளரிவேங்கையும் வற்றிச்செத்த
கரணவனானவ் வெரியுந்தழுவங் கனைகடலின்
மீனவனானந்த வெங்கட்குறவமும் வீசுபனி
தானவனானக கதிரோனுதயமுந் தார்மன்னே.

என்று அப்பாடலையே ஒட்டிப்பாடினர். பாடியும் அரசன் ஒட்டக்கூத்தரிடத்தில் வைத்த அன்பின் மிகுதியால் சிறை மீட்கக்கருதாமற் போயினன்.

இதுநிற்க, ஒட்டக்கூத்தப்புலவர் சோழராசனுடைய சமூகத்தில் பரிசுபெறவரும் தமிழ்ப்புலவர்களில் தாம்கேட்டவினாக்களுக்குத் தக்கவிடைதராதவர்களைச் சிறைச்சாலையை அடைவித்து நவராத்திரியுற்சுவத்தில் இருவர் இருவராகக் குடுமியோடு குடுமியுடிபோட்டு அங்குள்ள பிடாரிக்கு முன்பாக நிறுத்தி, அவர்களைப் பவிகொடுப்பது வழக்கம். அவ்வழக்கப்படி புகழேந்திப்புலவர் சிறையிருந்தகாலத்திலும் பலபுலவர்கள் அடைபட்டிருந்தனர். அஃதறிந்து புகழேந்திப்புலவர் இக்கொடிய வழக்கத்தை நிறுத்தவேண்டுமெனக் கருதிச் சிறையிலிருக்கும் புலவர்களில் குயவன், அம்பட்டன், கருமான், தச்சன், தட்டான், வண்ணன், வேளாளன், ஆவிய எழுவர்களைத் தெரிந்தெடுத்துச் சிறைச்சாலையிலேயே சம்பிரதாயத்தோடு இலக்கிய இலக்கணங்களைப் பயிற்றுவித்துச் சமர்த்தர்களாகச் செய்தனர். நவராத்திரியுற்சுவமுஞ் சமீபித்தது. அக்காலத்தில் வழக்கப்படி அடைபட்டிருக்கிற இரம் புலவர்களைச் சிறையிலிருந்து கொண்டு வரும்படி ஏ. 2, என்னா அனுப்ப, புலவர், திலகராசன்

புகழேந்திப்புலவர், தம்மிடத்தில் கல்விபயின்று தேர்ந்த எழு வர்களையும் முன்னே செல்லவும், மற்றையோர்களை அவர் கள் பின்னே செல்லவும், உறுதிசொல்லி அனுப்பினர். அவர்கள் னுன் முன்னே குசவன்போய் மிகுதியுமிடுக்கரக நின்றான். ஒட்டக்கூத்தர் அவன் மிகுகர்க் கிற்கிறதைககண்டு செய்யுள் செய்யுந்திறத்தை அறியும்படி.—

கவிவிருத்தம்.

மோனைமுத்தமிழ் மும்மதமும்பொழி
யானைமுன்வந தெதிர்த்தவனாடா

என்றனர் - அதற்குக்குசவன்

கூனையுங்குடமுங் குண்டிசட்டியும்
பானையுஞ்செயு மங்குசப்பையல்யான்

என்றான். ஒட்டக்கூத்தர், தம்மை யானையெனச்சொன் னதற்கு, யானையை யடக்குவது அங்குசமாகையால் அங்குசம் போன்ற பையலெனவும், தான்குசவனாதலால், அழகிய குசப் பையலெனவும் சிலேடையாகப் பொருள்பட அங்குசப்பைய லென்றான். ஒட்டக்கூத்தப்புலவர் அஃதுகேட்டுச் சற்றுவா ட்டமுற்று மற்றொருவனை அழைப்பிக்க, ஒருகண்ணூப்பட்டு நின்ற அம்பட்டன் வந்தனின்றான். அவனைககண்டு:—

‘கட்டளைக்கவித்துறை.

விண்டிட்டகொக்கு வல்லூறு கண்டென்ன விலவிலக்கப்,
புண்பட்டநெஞ்சொடு மிங்குநின்றாய்பொட்டையாய்புகலாய்.

என - அதற்கு அம்பட்டன்.

கண்பொட்டையாயினு மம்பட்டனான் கவிவாணர்முன்னே
பண்பட்டசெந்தமிழ் நீயுந்திடுக்கிடப் பாடுவனே.

என்றான். அதைககேட்டுக் கலங்கி மற்றொருவனை அழை ப்பிக்க, அவன்பின் கருமான் வந்து நின்றான். முன்னேக வியா ல் வினாவினாற்போல் வினாவாமல் நீயாடுன்ன, அதற்கவன்.

இதுவும் அது.

செல்வன்புதல்வன் றிருவேங்கடவன் செகதகுரு
கொல்லுன்கவியைக குஹொசானனபேரைக் குறடுகொண்டு

பல்லைப்பிடுங்கிப் பருந்தாட்டமாட்டிப் பகைவர்முன்னே
அல்லும்பகலு மடிப்பேன்கவி யிருப்டரணிகொண்டே.

என்று சொல்லின்ன். 'இலேசங்கொண்டு அவுனை அப்புறப்
படுத்தி, வேறொருவனை அழைப்பிக்க, தச்சன் வந்து 'நீர்க
அவனை நீயாரொன்ன,

கட்டளைக்கலித்தூறை.

சொன்னசத்தக்கவி யாவருஞ் சொல்லுவர் சொற்குவைசேர்
இன்னசந தக்கவி யேதென்றபோதி லெதிர்த்தவரை
வன்னசந்தங்கெட வாயைக்கிழித்திந்தவாடசசியினால்
கன்னசம் தங்கவ களிற்கவி யாப்பைக்கடாவுவனே.

என்றான். வருத்தமுற்று, அவனை அடுத்து நின்றவனை
யழைக்க, வண்ணன் வந்து தைரியமாக நின்றான். நீ யாரடா
என்று செருக்காகக்கேட்க,

சேலேய்விழிமடவாரிற் செங்காலன்னஞ்சேர்பழனப்
பாலேய்மணவயிற்சூத்த நின்போலியர்பாப்புணைநத
நூலேய்துகளறத்தூய் தாக்குளோன்மைநுவல்வதல்லால்
மேலேய்தமிழ்ப்புலவோ னென்னையென்னேவிளம்புவதே.

தான் வண்ணனும், ஒட்டக்கூத்தர் கைக்கோளருமாத்
லால் பாப்புணைநத துகளற எனச்செய்யப்பட்ட நூல்களிலுள்
ள குற்றங்களற எனவும், பாவோட்டி ரெய்த வஸ்திரத்திலு
ள்ளமாக நீங்க. எனவும் சிலேடைபடக்கூறினன். இதுகே
ட்டு இவன் யாவுநிலங் கெட்டவனென்று அப்புறப்படுத்தி
அவனுக் கயலில் நின்றவனை அழைக்க, வேளாளன் ஒழுக்க
மாகவந்து எதிரே நின்றான். அது கண்டு ஒட்டக்கூத்தர்
பெருங்கவிஞர்கள் முன் சிறுகவிஞர்கள் வந்து நிற்பது தகுதி
யோவென்றனர். கேட்ட வேளாளன்.—

கோக்கண்டுமன்னர்குரை கடல்புக்கிலர்கோகாகப்
பூக்கண்டுகொட்டியும் பூவாதொழிந்திலுபுதலமேழ்
காக்கின்றமன்னகவி யொட்டகசூத்தநுங்கட்டுரையாம்
பாக்கண்டொளிப்பர்குளோ துமிழ்பாடுறுபாவலரோ.

என்கூறி, இவனை இம்மட்டிலே விடுத்தல் தகுதியின்றெ
ன்றுகருதி, நீர் சோழாரசன்மேற்பாடிய அண்டத்துப்பரணி

யென்னும் தூலில், இவ்வண்டத்தையே நகரமாகவும், சக்கர
வாள்கிரியையே மதிலாகவும், அதற்குட்புறத்துள்ள கடல்களையே
அகழாகவும், பூமி நடுவிலுள்ள மகமேருவையே கோட்
டைக் கொடிக்கம்பமாகவும், உருவகப்படுத்தி வருணித்திருக்
கிறீரோ அகழ் மதிலின்புறத்திலன்றோ இருக்கவேண்டும்.
அகத்திலிருப்பதாகக் கூறியது குற்றமன்றோ? பெரும்புறக்
கடலையே அகழெனக்கூற மறந்தீர்போலும். கவிச் சக்கரவர்
த்தியாகிய கம்பநாடன் அயோத்தியா நகரவருணனையில்.

கலிவிருத்தம்.

நேமிமால்வரைமகி லாகளீன்புறப்
பாமமாகடல் கிடங்காகப்பன்மணி
வாமமாளிகை மலையாகமன்னற்குப்
பூமியுமயோத்திமா நகரம்போலுமே.

என்றசெய்யுளைப் பார்த்ததும், கேட்டதும் இல்லையோ
என்றான். அந்தமட்டிலே அக்கினிதேவனுக்கு அபிடேகஞ்செ
ய்தாற்போல ஓட்டக்கூட்தர் முகங்கருகி வாளாவிருந்தனர்;
அவரைப்பிடித்திருந்த அகங்காரத்துட்டப்பேயோ விட்டுத்
தொலைந்தது. நமக்குச்சம்பவித்த இந்தமானக்கேடெல்லாம்
புகழேந்தியால் சம்பவித்ததென்று உணர்ந்துகொண்டு, மற்ற
கவிஞர்களையும் வரவழைத்து அவர்கட்குத்தக்க பரிசுஅரசனை
க்கொண்டு கொடுப்பித்து, அவர்கள் யாவரையும் தங்கள் தங்
கள் இருப்பிடஞ் சேரும்படி செல்வு கொடுத்தனர்.

இச்செய்திகளை யாவும் பரிசாரகப்பெண்களால் சோழன்
மனைவிகேள்வியுற்றுப் புகழேந்திப்புலவரை இன்னும் அரசன
சிறையினின்றும் விடுதல் செய்யவில்லை என மனவருத்தமுற்
றுப் பள்ளியறைக்குத் தன்னையகனாகிய சோழராசன் வரும்
போது விட்டுவாயிற் கதவைச்சார்த்தித் தாழ் பூட்டிக்கொண்
டாள். தான் பற்பல இனிய மொழிகளைக்கூறியுந் திறவா
மையால், அரசர்கள் தங்களுக்கும் தங்கள் மனைவிமாருக்கும்
| ஊடல்முதலியன நிகழ்ந்தபோது தங்கள்பா லுள்ள புலவரைக்

கொண்டு தீர்த்துக்கொள்ளுதல் வழக்கமாதலால் இவளுடைய துனியைத்தீர்க்கும்படி ஒட்டக்கூத்தரை அனுப்பினான். அவர்போய்,

நானே யினியுன்னை வேண்டுவதில்லை நளினமலர்த்
தேனேகவாடந் திறந்திடுவாய் திறவாவிடினே
வானேறனைய விரவிசுலாதிபன் வாசல்வந்தால்
நானே திறககு நின்கைத்தலமாகிய தாமனாயே.

என்ற கவியைக்கூறினர். அவர்பாடலைக்கேட்ட உடனே மிகுதியுஞ் சினங்கொண்டு ஒட்டக்கூத்தன் பாட்டுக்கு இரட்டைத் தாழ்ப்பாளென்று மற்றொரு தாழ்ப்பாளும் போட்டான். ஒட்டக்கூத்தர் உடனேவந்து அரசனுக்கு அதைத்தெரிவித்தனர். நம்முடைய மனைவிக்குயாதொருவழுவுதலு மின்றி வேண்டியதை வேண்டியபடியே நடத்திவருகையில், இப்படிப்பட்ட துனியுண்டாவதற்கு என்னிமித்தமெனத் தனக்குள்ளே எண்ணிப் புகழேந்திப்புலவரைச் சிறையில் வைத்திருக்கின்றோமே இதுவே யாமெனத்துணிந்து, சிறை நீக்கித்தன்மனை யாளுடைய துனியைத் தீர்க்கும்படி அனுப்பினன் ; அவரும் அவ்வாறேசென்று :—

இழையொன்றிரண்டுவகிர்செய்ததுண்ணிடையெந்தியபொற்
குழையொன்றிரண்டுவிழியணங்கேகொண்டகோபமெனனோ
முழையொன்றிரண்டு கைம்மாளுபரணனின் வாசல்வந்தால்
பிழையொன்றிரண்டு பொறுரோகுடியிற் பிறந்தவனோ.

என்ற கவியைக்கூறினர். இக்கவியைக் கேட்டவளவில் மனமகிழ்ந்து சோழன்மனைவி துனிதீர்த்தாள். அதுமுதல் சோழராசன் புகழேந்திப்புலவரை மேம்பர்டாகவே தன்னுடைய சமத்தானத்தில் வைத்துக்கொண்டு பரிபாவித்து வந்தான். ஆயினும் ஒட்டக்கூத்தர் முன்தம்மைச் சிறையில் அடைவித்ததையும், இப்போதுத் தம்மேல் பொறுமையா யிருப்பதையும் தெரிந்துகொண்டு, அக்கருத்தை அரசனுக்குத் தெரிவிக்காமற்சென்று உறையூரைச்சீர்த்த மன்னுவமென்னும் ஒருசீறிய நாட்டில் முரணூரிலிருந்த சந்திரன் சுவர்க்கியென்னும் அரச

விடஞ்சேர்ந்து, அவனுடைய வேண்டுகோளால் நனவெண்பா வாடிய நூலைச் செய்து தக்க பரிசுபெற்று வாழ்ந்திருந்தனர்.

இலநாள் கழிந்த பின்னர்க் குலோத்துங்கச்சோழன் புகழேந்திப்புலவர் நனவெண்பா நூலைச் செய்து முரணாகரில் சுத்தி ரன்சுவர்க்கி பென்பவனால் ஆதரிக்கப்பட்டிருக்குஞ் செய்தி யைக் கேள்வியுற்று, அதிமரியாதையோடு அவரை வரவழைத் துத் தன்னுடைய சமூகத்தில் பீரசங்கிக்கும்படிக்கேட்டுக்கொ ண்டனன். அவரும் ஓமென ஒத்துக்கொண்டு, கம்பநாடர், ஓனவையார், ஒட்டக்கூத்தர் முதலிய தமிழ்ப்புலவர்கள் முன் னிலையில் உபநியாசஞ் செய்கையில்.—

மல்லிகையே வெண்சங்கர வண்டேத வான்கருப்பு
வில்லிகணை தெரிந்து மெய்காப்ப - மூல்லைமலர்
மென்மலை தோளசைய மெல்லநடந்ததே
புன்மலை யந்திப் பொழுது.

இப்பாடலைச்சொல்லும்போது, ஒட்டக்கூத்தப்புலவர் மல் லினகயரும்பைச்சங்கராகவும், வண்டைச் சங்கராதஞ்செய்பவ -
னாகவுங் கற்பித்தது உசிதமே. சங்கூதுவோன் அதன் அடி யை யன்றோ வாயில்லைத்து ஊதுவான் அப்படி வண்டு அம் மலரின் அடிப்புறத்தி லாதுகிறதில்லையே ஆதலால் இந்தவரு ணனை குற்றமென்றார்.

உடனே கம்பநாடர் புகழேந்திப்புலவரை நோக்கிக் கண்சை கை செய்தனர். அதையுணர்ந்துகொண்டு புகழேந்தியார் கட் குடியனுக்குச் சூத்தென்றும் வாயென்றுத் தெரியுமாவென் னார். அப்புறம் மேலுள்ள பாடல்களைச் சொல்லிப்பொருள் சொல்லுகையில்.—

செப்பினங் கொங்கைமீர் திங்கட் சுடர்பட்டுக்
கொப்புளங் கொண்ட குளிர்வானை—இப்பொழுதும்
மீன்பொதிந்துநின்ற விசும்பென்ப தென்கொலோ
டேன்பொதிந்த வாயாற் றெரிந்து.

இச்செய்யுளில் ஒட்டக் கூத்தர் நீர் விண்மீன்கள் அடர் ந்த வானத்தைத் திங்கட்குடர்பட்டுக் கொப்புளங்கொண்ட

குளிர்வானென்றது வியக்கதக்கதே; அக்கொப்புளத்திலிருந்து சீயாவது சிலை நீராவது வடியுமே அது யாதோவென்க்குசோத்தியமாய்க் கேட்க, புகழேந்தியானவர் சீவடியல்லலை சிலைநீர் வடிவதுண்டு அது தான் பனியென்றார். இவ்வாறு அவர் செய்யும் துராட்சேபங்களுக்கெல்லாம் உத்தரஞ் சொல்லி அவர் நாவையடக்கினார். கம்பநாடரும் ஓளவையாரும் புகழேந்திப்புலவர் சார்பாகவே சார்ந்து புகழ்ந்தனர் கள்; அரசனும் புகழேந்திப் புலவருக்குத் தக்க பரிசுகொடுத்தனன்.

ஓளவையார் சோழனுடைய சபையினிடத்தில் தாம் இரண்டிகார்க்களையும் நீட்டிக்கொண்டு உட்கார்ந்திருப்பார். அக்காலையில் கம்பநாடர் அங்கு வருவாராயின் அவர் வரவைக் கண்டமாத்திரத்தில் இரண்டு கார்க்களையும் முடக்குகிறதும், புகழேந்திப்புலவர் வருவதைக்கண்டால், வலக்காலையும், சோழனைக்கண்டால் இடக்காலையும் முடக்குகிறதும், ஒட்டக கூத்தனாக் கண்டால் இரண்டு காலையும் நீட்டுகிறதும் வழக்கம். இதைப் பலமுறை ஒட்டக்கூத்தர் கண்டு, இந்த ஓளவையானவன், சிறந்தவராகிய கம்பநாடருக்கும், உனக்கும் செய்யும் மரியாதையைப்பற்றி யான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. புகழேந்திக்கு வலக்கால் முடக்குகைக்கும், எனக்கு இருகாலையும் நீட்டியபடியிருத்தலுக்கும் யாதுகாரணம்? இதை நீ ஓளவையினிடத்தில் கேட்டறியென்று சோழராசனிடத்தில் ஒட்டக்கூத்தர் சொல்லிக்கொண்டனர். அவ்வாறு ஓளவையார் செய்வதைச் சோழராசனுங்கண்டு எம்பெருமாட்டியே ஒட்டக்கூத்தரும், புகழேந்தியாரும் ஒத்த புலவர்களாயிருக்க ஒட்டக்கூத்தருக்கு இரண்டு காலையும் நீட்டியபடியிருத்தலும், புகழேந்தியாருக்கு வலக்கால் முடக்கலும் உமக்குத் தகுதியன்றையென்றனன். நான் செய்வது தகுதிதானென்று சொல்லி, இருவரையும் அழைத்துத் தமது கையால் சில 'குறிகளைக்காட்டி, இவற்றிற் கிணங்க ஒரு வெண்பாச்செய்யாயென்று ஒட்டக்கூத்தனாக் கேட்க, உடனே, —

இவ்வளவு கண்ணினு ளிவ்வளவு சிற்றிடைப்பான்,
இவ்வளவே பேர்ன்ற வினமுலையாள் - இவ்வளவு
நைந்தவுடலா ணலமேவு மன்மதன்கை
ஐந்துகணையால் வாடுவான்.

என்று பாடினார். அப்புறம் புகழேந்திப் புலவரைப்பார்க்க,
அவர் உடனே,—

ஐயமிடுமி நறநெறிநயக் கைப்பிடிமின்
இவ்வளவே யாயினுநீ ரிட்டினெயின—ஒத்யவம்
ஒருவனேயென னுள்ளுணர வல்லீரோல
அருவினைக ளோந்து மறும்.

என்று கூறினார். சோழனை நோக்கி இவ்விருவருடைய
கருத்தும் இன்னவென்று தெரிந்துகொண்டாயினவென்று
கூறி, 'மீண்டும் அவ்விருவரையும் நோக்கி, அறுசீர்க்காடிலெ
டிலாகிரியவிருத்தத்தினிறுகியடியில் கிங்குளின் பெயரிலொ
ன்றுபொருள்' வேற்றுமையாய முன்றுமுறைவரப்பாடுக என
ஒட்டக்கூத்தர் —

வெள்ளத்தடங்காச் சினவாளை வேலிக்கமுதின் மீதேறித்
துள்ளிமுக்கிலைகிழித்துமழைத் துளியோடிநயகுஞ்சேனாடா
கள்ளக்குறுமபர் குலமறுத்தகண்டா வண்டர்கோபாலா -
பிள்ளைமதிகண் டெம்பேதை பெரியமுகியு மிறாதாளே.

என்றனர். கேட்டஒளவையார் ஒட்டா ஒருமதிகெட்டா
பென்றனர்.

உடனேபுகழேந்திப்புலவர்,

பங்கப்பழனத் துழுழுழவர் பலவின்கனியைப் பறித்ததென்று
சங்கிட்டெரியக குரங்கினீர் தனைக்கொண்டெறியுந் தமிழா
கொங்கைக கமராபகியளித்த கோவேராச குலதிலகா [டா
வெங்கட்பிறைக்குவ கரும்பிறைக்குமெலிதப் பிறைக்குமலே
[லவிழியே.

என்றனர். இக்கவலைக்கேட்டு இவ்விருவருக்குமுள்ள
தாடரதம்மியத்தை இன்னமும் நீ உணர்ந்திலையேர் வென்று
சோழராசனைக்கேட்டனர். அரசன் ஒன்றும்பேசாமலிருந்து
விட்டனன். ஒட்டக்கூத்தர் இப்பாடல் கமக்கவேகிய, வல

நான் தைப் பொதா எண்ணுமல், புகழேந்திப் புலவருடைய
 ஸ்வித்திரத்தைத் தமக்குள்ளே வியந்துகொண்டு, ஒருநாள்
 இராத்திரி படுத்திருக்கையில் அவர்மனைவி போசனகாலமா
 வறதென்றாள். ஆயினும் நான் புகியேனென்றார். சர்க்கரை
 தேர்ந்தபால்கொண்டு வருகிறேனென்றாள். அதுகேட்டு, சர்க்
 கரையோடு சேர்ந்தபாலன்று புகழேந்திசெய்த னவெண்பா
 வில் நாலேந்துபாடலை எடுத்துப் பிழிந்து அந்த இரசத்தைக்
 கொண்டுவந்தாலும் உண்ணென்போவென்றார். தம்மையும்,
 தம்முடையபாடலையும் வியக்காமையால் ஒட்டக்கூத்தனாக்
 கொல்ல வெண்ணித்தற்செயலாய் அன்றுவந்து ஒளித்திருந்த
 புகழேந்திப்புலவர், பொருக்கென வெளிப்பட்டு நின்று, அவர்
 பாற்கொண்ட பகைமையைவிட்டுச் சினேகத்தைப்பாராட்ட,
 அவரும் மனமொத்து நடப்புப்பாராட்டினார். குலோத்துங்கச்
 சோழனும் இச்செய்திகேட்டு மனமகிழ்ந்து அவ்விருவரையு
 றோக்கி, நெய்த்தானமென்னுந் தலத்தி லெழுந்தருளியிராந்
 து சிவமூர்த்திமேல், நெய்த்தானத்தாலேச் சேவித்தே என்
 பது கடைசியாக எண்சீர்க்கழிநெடில் வண்ணவிருத்தம்
 பாடுமபடிக்கேட்க, ஒட்டக்கூத்தர்.

விக்காவுக்கா வித்தாவிப்போய்
 விட்டானட்டார் சுட்டேர்புக்கார்
 இக்காயத்தாசைப் பாடுற்றே
 யிறேடிப்போய் வைப்பீர்நிப்பீர்
 அக்காடப்பேய் தொக்காடச்சூ
 முப்பாடித்தீ வெப்பாடப்பூண்
 நெக்காடக்கா னத்தாடப்போ
 நெய்த்தானத்தா னைச்சேவித்தே.
 என்று பாடினார்.—புகழேந்திப்புலவர்.
 தற்கோலிப் பூசற்பாசத்தே
 தப்பாமற் றாகைக்கேநிற்பீர்
 முற்கோலிக் கோலிப்பாவித்தே
 முட்டாமற் பூரித்தேநிற்பீர்
 வற்றாநெட்டோடைப் பானாச்சேல்
 மைப்பூகத்தேறித் தாவிப்போய்
 நெற்றாநற்றலைப் பாடிற்சேர்
 நெய்த்தானத்தா னைச்சேவித்தே.

என்றுபாடினர், மற்றொருநாள திருக்குறுங்குடியென் னுந்தலத்தில் எழுந்தருளி யிராநின்ற எம்பெருமான் மேல்வல் லோசையுள்ள கட்டளைக்கவித்துறை பாரும்படி அடிசன்கேட் டிக்கொள்ள, ஓட்டக்கூத்தர்.

திக்குளெட்டுக் கயந்துக்கமுற்றுத்திடுக்கிட்டலற
மைக்கடற்குட் சரந்தைக்கவிட்டோற் கிடமாமழர்
இக்குமுற்றிக் கணுச்சற்றுவிட்டுத் தெறித்திட்ட முத்தைக்
கொக்குமொக்கிக் கக்கிவிக்குமச் சோலைக்குறுங்குடியே.

என்றொருபாட்டும், புகழேறிப்புவவர்.

எட்டெழுத்தைக் கருத்திற் குறித்திட்டு ரித்தம்பரவும்
சிட்டர்கட்குத் திருப்பொற்பதத்தைச் சிறக்கத்தருமல்
வட்டநெட்டைப் பணித்தற்பரித்தற்கிடம் வாரிசப்பொ
குட்டினத்துக் குலந்தத்திமுத்தினுங் குறுங்குடியே.

என்றொருபாட்டும் பாடினார்கள், குலோத்துங்கச்சோ முன் உள்ளங்கறித்து இருவருக்கும் சர்வோபசாரங்களையுஞ் சமமாகவே நடப்பித்துவந்தான். இவ்வாறு சோழநாட்டி லிரு ந்து காலங்கழித்தனர். இச்சரித்திரத்தைச் சென்னை இயற்ற மிழாசிரியரும், ஏமக்குப் போதகாசிரியரும் ஆகிய அ-வீரா சாமியெட்டியாட்வர்கள் எழுதிய விநோதரசமஞ்சரியென்னும் நூலில் சுருக்கமொழியக்காண்க.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீமத்பராங்குசாயா

முதற்பாவியற் சுருக்கம்.

பா - நான்குவகைப்படும்.

வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என.

பாவிற்குரிய உறுப்புகள் அறுவகைப்படும்.

எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை என.

எழுத்து இன்னதென்பதும், அதன்வகையும் எழுத்திலகக ணத்துள் கண்டுகொள்க.

முதற்பாவிடற் சுருக்கம்.

அசை - எழுத்தால் ஆக்கப்படுவது.

அது இரண்டிவகைப்படும்; நேரசை, நிரையசை என.

நேரசை, ஒருகுறிலாவது ஒரு நெடில்வது தனித்தும், ஒற்றித்தும் வருவது.

உதாரணம், நீ, உன், உண், உண்ண.

தனிக்குறில் மொழிமுதலில் விட்டிசைத்துநின்றால் நேரசையாகக் கொள்ளப்படும். உ-ம், வழங்கான் பொருள்காத் திருப்பானேல் அ ஆ.

நிரையசை, குறில் இணைந்தாவது குறில்இணைந்து ஒற்று அடித்தாவது, குறில் நெடில் இணைந்தாவது, குறில்நெடில் இணைந்து ஒற்று அடித்தாவதுவருவது.

உ-ம், நில, நிலம், நிலா, நிலாம்.

சீர் - அசைகளால் ஆக்கப்படுவது.

அது நான்குவகைப்படும்.

ஓரசைச்சீர், ஈரசைச்சீர், மூவசைச்சீர், நாலசைச்சீர், என.

உ-ம். ஓரசைச்சீர் நேர் - நாள். நிரா - மலர். அசைச்சீரெனவும் பெயர்பெறும்.

ஈரசைச்சீர் நேர்-நேர், தேமா, நிரா - நேர், புளிமா, நிரா-நிரா, கருவிளம். நேர்-நிரா, கூவிளம். இயற்சீரெனவும், ஆசிரிய்யுரிச்சீரெனவும் கூறப்படும்.

மூவசைச்சீர் இருவகைப்படும். நேர் இறுதிச்சீர், நிரா இறுதிச்சீர், என.

நேர் இறுதிச்சீர்.

நேர்	நேர்	நேர்	தேமாங்காய்	} காய்ச்சீரெனவும், வெண்பா வுரிச்சீ ரெனவும் படும்.
நிரா	நேர்	நேர்	புளிமாங்காய்	
நிரா	நிரா	நேர்	கருவிளங்காய்	
நேர்	நிரா	நேர்	கூவிளங்காய்	

நிராயிறுதிச்சீர் - நேர் நேர் நிரா, தேமாங்கனி முதலிய நான்கு. இவை வஞ்சியுரிச்சீரெனப்படும். இவ்வஞ்சியுரிச்சீர்

ரும், நேர் நேர் நேர் நேர் தேமாந்தண் பூமுதலிய பதினாறு
காலசைச்சீரும் வெண்பாவில்வரப்பெறு. ஆதலால் அவற்றை
இங்கே காட்டினோமில்லை.

தளை, கின்ற சீரின் ஈற்றசையும், வருஞ்சீரின் மதலசையும்
தளையப்பட்டு நிற்பது.

அது எழு வகைப்படும்.

.நேரொன்றொளியத்தளை, நிரையொன்றொளியத்தளை, இய
ற்சீர்வெண்டளை, வெண்சீர்வெண்டளை, கலித்தளை, ஒன்றி
ப வஞ்சித்தளை, ஒன்றாத வஞ்சித்தளைகள்.

இயற்சீர்வெண்டளை, வெண்சீர்வெண்டளை இரண்டுமே
வெண்பாவிற்குரியன.

இயற்சீர் வெண்டளை, மாமுன் நிரையும், விளமுன் நேரும்
வருவது.

(௨ - ம்.)

இனையலென்	னெஞ்சே	யெழுதியாற்	பூதூர்
நிராநிரா	நேர்நேர்	நிராநிரா	நேர்நேர்
கருவினம்	தேமா	கருவினம்	தேமா.
முனைவன்	கழலை	முயங்கு	
நிராநேர்	நிராநேர்	நிராநேர்	
புளிமா	புளிமா	பிறப்பு.	

வெண்சீர் வெண்டளை-காய்முன்னேர்வருவது.

(௨ - ம்.)

றிதனி னூங்கில்லைப் பேதைநெஞ்சே தண்பூதூர்
நேர்நிராநேர் நேர்நேர்நேர் நேர்நிராநேர் நேர்நேர்நேர்
கூவினங்காய் தேமாங்காய் கூவினங்காய் தேமாங்காய்
வீற்றுனி பூங்கழலை வேண்டு
நேர்நிராநேர் நேர்நிராநேர் நேர்நேர்
கூவினங்காய் கூவினங்காய் காசு.

அது - தலை அடுத்து நடப்பது.

அது ஐந்துவகைப்படும்.

ளடி, சிந்தடி, அளவடி, அல்லது நேரடி, அகடிவடி, கழு
படி என.

வெண்பாவிற்கு உரியன-சிந்தடியும், அளவடியுமே ஆம். மு
ச்சீருடைத்தாய் வருவது சிந்தடி. நார்ச்சீருடைத்தாய்வருவது
அளவடி என்க. இவ்விரண்டடியும் மேலேசெய்யுள்களிற
காள்

தொடை தொடுக்கப்படுவது.

அத்தொடை இருவகைப்படும், எதுகைத் தொடையும்
மோனைத்தொடையுமென.

எதுகைத்தொடை, அடிகள் தோறும் முதலெழுத்து அள
வொத்து நிற்க, இரண்டாமெழுத்து ஒன்றி வருவதும், அது
வே அன்றி மூன்றாமெழுத்து முதலியன ஒன்றி வருவதும்
ஆம்.

இரண்டாம் எழுத்தொன்றி வருவதற்கு, உ - ம். மாமனு
நூல் வாழவரு சந்திரன் சுவர்க்கி, தாமரையாள் வைகுந் தட
ந்தோளான். முதலெழுத்தள வொத்தலாவது, மாம என்பத
ற்கு ஏற்கத் தாம என வருதலன்றித் தம என வாராமை.
ஐகார ஒளகாரங்களாயின் அவ்வெழுத்தகளே அல்லாமல்
குறிலும் வரலாம். உ - ம். பைங்கூட்தல் வல்லியர்கள் பற்றிக்
கொடுபோந்து, தங்கோவின்முன்வைத்தார் தாழ்ந்து. ஒளகா
ரத்திற்கு வந்த விடத்திற்காண்க,

மூன்றாமெழுத்து முதலியன ஒன்றி வருவதற்கு. உம்.

கத்திப்பிணிப்பர் களிறறைக் கதந்தவிர, மத்திரத்தினுற்
பிணிப்பர் மாநாகம். எனவும், போககினை நென்றுரைத்தான்
பூதலத்துமீதலத்தும், வாக்கினேரில்லாதமன். எனவும், தா
ளிரண்டு நேர்வத் தனித்தனியே யோடியார்கள், தோளிரண்டு
மன்றோதுணை எனவும் வரும்.

காட்டாதவற்றிற்கு இந்துவில் வந்தவிடத்தில் கண்ணீர்.

நான்கடியும் ஒரொதுகையாய்வரின் அச்செய்யுளை ஒருவிகற் பத்தால் வந்ததெனவும், முதலிரண்டடியும் ஒரொதுகையாயும், ஈற்றிரண்டடியும் ஒரொதுகையாய்வரின் இருவிகற்பத்தால் வந்ததெனவும் வழங்குவர். இவற்றிற்குச் செய்யுள், நான்மணிக் கடிக்கையில் முறையே இருபத்தாருவதும், அதை அடுத்ததும் ஆம்.

இஃது அல்லாமல் இனவெதுகையெனவும், ஆசெதுகை எனவும் இரண்டுவழங்குவர். இவற்றிற்கு முறையே, உ-ம். பொற்புள்ளதனைப் பிடிப்பானனன்புருதக், கைக்குள்வருமா மபாற் கழன்றோடி. இது வல்லின எதுகை. இந்நகர்க்கீதென்பொருட்டா வந்ததென வுரைத்தான், மன்னகற்றுங்கூரிலேவேனமன். இதுமெல்லினவெதுகை. இனி ஆசெதுகையாவது ஒன்றிவரும் இரண்டாமெழுத்தின்முன் யரலமு இவ்வெழுத்துகளில் ஒன்று வந்திசைவது. உ-ம், மெய்த்திரு வந்துறறாலும் வெந்தயர்வததுற்றாலும், ஒத்திருக்குமுள்ளத் துரவோனே என யகரவொற்றும், சேர்ந்தருளி சின்றதனிச் செங்கோலாயிங்கொழியப், போந்தருளுகென்றான் புலர்ந்து, என யகரவொற்றும் வந்தமைகாண்க. இடையின் வெதுகைக்குப், லகரமுதரங்கள் ஆசாய்வருமெதுகைக்கும் இந்நூலுள் வந்த இடத்திற்காண்க.

மோனைத்தொடை.

ஒரடியின்கணுள்ள முதற்சீரின் முதலெழுத்தோடு அவ்வடியின்மற்ற இரண்டு, மூன்று, நான்காஞ்சீர்களின் முதலெழுத்து ஒன்றிவருவது.

இரண்டாஞ்சீரின் முதலெழுத்து ஒன்றிவருவதற்கு, உ-ம். கொள்ளற்ககொள்ளார் கைம்மேலவா. இது இஃண்மோனைத் தொடை என்பபபிம்.

மூன்றாஞ்சீரின் முதலெழுத்து ஒன்றிவருவதற்கு, உ - ம், முக்காற்கடந்தான் முழுநிலமக்காவத்து, பொழிப்பு, மோனைத்தொடை.

நான்காஞ்சீரின் முதலெழுத்தொன்றி வருவதற்கு, உ-ம், கள்வமென்பார்க்கு துயிலில்லை காதலிமாடு. ஒருஉ மோனைத்தொடை.

முதல் முச்சீர்களின் முதலெழுத்தொன்றி வருவதற்கு-உ - ம், வெந்தறுகண் வேழத்தை வேரிக்கமலத்தின், கூழை மோனைத்தொடை.

முதலிரண்டாஞ்சீரின் முதலெழுத்தொழிய மற்ற மூன்று சீரின் முதலெழுத்தொன்றி வருவதற்கு-உ - ம், இனனாமை வேண்டினிரவெழுக லிங்கிலத்து. மேற்கதுவாய் மோனைத்தொடை.

ஈற்றிரண்டாஞ்சீரின் முதலெழுத்தொழிய மற்ற மூன்று சீரின் முதலெழுத்தொன்றி வருவதற்கு-(உ-ம்,) நான்குணமு நார்படையா வைப்புலனு நல்லமைச்சா, கீழ்க்கதுவாய் மோனைத் தொடை.

நான்குசீரின் முதலெழுத்துகளும் ஒன்றி வருவதற்கு-உ-ம் எள்ளற்கவென்று மெளியொன்றென்பெறினும். முதல் மோனைத்தொடை.

மோனை இரண்டாவது முதலிய சீர்களின் இடையே டத்தும் பலவிடத்தும் வருதல் உண்டு. இது சிறுபான்மை உ-ம், அறையும்பறையரவங் கேட்டழிந்துறையும், பலவிடத்து வந்தன, ஓரிடத்து வருதலுக்கு இந்நூலுள் வந்த இடத்திற கரண்க.

மோனைக்குரிய எழுத்துகள்.

அ, ஆ, ஐ, ஒ. } இம்மூவகையில் ஒவ்வொருமுத்தும்-தன்
இ, ஈ, எ, ஏ. } முந்தான் வருதலேபன்றி துவ்வவ்வகையி
உ, உஊ, ஒ, ஓ. } ல் ஒன்றுக்கு மற்றொன்று ஒன்றியும்வரும்

முதற்பாவிற்ற சுருக்கம்.

ச, த } இவையும் அவ்வாறும்.
 ஈ, ஞ }
 ம, வ }

க, ப, ய- [இம்மூன்றுக்கும் மேலினையில் இனமாகக்
 க, ப, ய- [கும் மெய்யெழுத்தில்லாமைப்பால், ஒவ்வொ
 க, ப, ய- [ன்றும் தனமுன தானேவரும். யகரமொன்
 க, ப, ய- [க்கும் உயிரில் இரண்டாவது வருக்களமு
 க, ப, ய- [த்களில் ஒன்று ஒன்றிவரும்.

வெண்பா-மேற்கூறிய தளைதவறாமல் முதலடி அளவடியு
 யும், ஈற்றடி கிந்தடியாயும் வந்து காசு, பிறப்பு என்னுங் கு
 றியலுக்காமும், நாள், மலன்னும் அசைச்சேரும், ஆகிய வ
 ய்பாடு நான்கனுள் ஒன்றை ஈற்றடியின் இறுதிச்சீராகப்பெ
 ற்று முடிவது.

உ - ம். உடனுறையுங் காலமுமில், நாளென்னும் வாய்பாடு.
 புதுமலரொககு நிறம், மலன்னும்வாய்பாடு. மற்ற இ
 ண்டி வாய்பாடும பேறிதனி, இனையலென் என்னும் இர
 ண்டி செய்யுளிலும முறையே காண்க. சிறுபான்மை முற்றிய
 லுக்கரவாய்பாட்டாலும முடியும். உ - ம். போற்றுதரர் முன்
 னர்ச்செலவு. இதுபிறப்பினுளடங்கும்.

வெண்பா அறுவகைப்படும்.

குறள்வெண்பா, சிறுதியல்வெண்பா, நேரிசைவெண்பா,
 இன்னிசைவெண்பா, பஃறொடைவெண்பா, சவலைவெண்
 பா என்பன.

நளவெண்பாவில் வருவன நேரிசைவெண்பாவும், நான்
 மணிக்கடிகையில் நேரிசை வெண்பாவும், இன்னிசைவெண்
 பாவும், பஃறொடைவெண்பாவும் தலால் அவை இவையா
 மெனக்காட்கினாரும்.

நேரிசைவெண்பா இருவகைப்படும்.

இருகுறநேரிசைவெண்பா, ஆசைநேரிசைவெண்பா என்பன.

வருகுந்நேரிசைவெண்பா, இரண்டுமுதன்வெண்பாவா
ய்த்இடையில் முதற்குறன்வெண்பாவின் எதுகைகேற்ற தனி
ச்சொல்லால் இரண்டாய் அடி நிரம்பிச் செப்ப லோசை வழ
வாமல் வருவது.

(உ.ம்.)

புல்புகையின் வீடிப் பொருமுதிர்கு நெஞ்சே
நலத்துணைமற் றியாதுளதோ நாடுபலப்பலநீ
கொள்ளற்க வண்பூதூர்க் கோதிலெதி ராகன்றான்
விள்ளற்க செந்தமிழால் வேய்.

ஆசிடையேரிசைவெண்பா முதற்குறட்பாவும், தனிச்சொ
ல்லும் இடையில் வேறுபட்டிவிட்டிசைத்தால், அக்குறட்பாவி
ன்றித்தியில் ஓரசையையாவது, இரண்டசையையாவது கூட்
டி உச்சரிக்கப்படுவது.

ஓரசைகூட்டி உச்சரிக்கப்பட்ட ஆசிடையேரிசைவெண்
பா-கல்லிறபிறக்குவ கதிர்மணிகாதவி, சொல்லிற் பிறக்கு
முயர் மதம் - மெல்லென். இது இரண்டாய் அடியினீற்றில்
மதம் என்னும் ஓரசை கூட்டப்பட்டது.

இரண்டசைகூட்டி உச்சரிக்கப்பட்ட ஆசிடையேரிசைவெ
ண்பா - நனவெண்பாவில் முதற்காப்புச் செய்யுள். இதுமுதற்
குறட்பாவின்றித்தியில், துணையா என் இரண்டசைகூட்டி உச
சரிக்கப்பட்டது. இவ்வாசிடையேரிசை வெண்பாவை நேரி
சைவெண்பாவெனப் பொதுப பெயரார் கூறுதலே பெரு
வழக்கு.

. இன்னிசை வெண்பா ஒரு விகற்பத்தாலும், இரண்டு
முதலிய பல விகற்பத்தாலும், முதல் மூன்றடியும் அளவடியா
யும், ஈற்றடி சிந்தடியாயும் தனிச்சொல்லல்லாமல் வருவதும்,
முதலடி தனிச்சொல் பெற்றதும், இரண்டாமடி தனிச்சொல்
பெற்றதும், மூன்றாமடி தனிச்சொல்பெற்றதும், நான்கடியும்
ஒரு உத்தொடைபெற்றதும், வருவதும், நேரிசை வெண்பா
வில் சிறிது வேறுபட்டி வருவதும் ஆம்,

முதற்படிவியற் கருக்கம்.

தனிச்சொலின் றி ஒரு விகற்பத்தால் வந்த செய்யுள்-நான் மணி-உச - வது. தனிச்சொலின் றி இருவிகற்பத்தால் வந்த செய்யுள் ச-ஆவது. மூன்று விகற்பத்தால் வந்தது. எ. முதலடி தனிச்சொல் பெற்றது—கஉ. இரண்டாமடி தனிச்சொல் பெற்றது-ச. மூன்றாமடி தனிச்சொல் பெற்றது உச-இரண்டடி தனிச்சொல் பெற்றது—காபயில் உ. மூன்றடி தனிச்சொல் பெற்றது—கடு. நான்கடியும் ஒருஉதெதொடை பெற்றது—சஎ.

பஃறொடைவெண்பா நான்கினமிகக் அடியால் வருவது, காபயில் - முதலாவதும், நூலில் இருபத்தெட்டாவதுமாம்.

செப்பலேரசை மூன்றுவகைப்படும்.

தூங்கிசைச்செப்பல், எந்திசைச்செப்பல், ஒழுகிசைச்செப்பல் என.

இயற்சீர் வெண்டளையால் வருவது தூங்கிசைச்செப்பல் (உ-ம.) இன்னயலென என்னுமபாட்டு.

வெண்சீர் வெண்டளையால் வருவது எந்திசைச்செப்பல் (உ-ம.) பேறிதனி என்னுமபாட்டு.

இவ்விரண்டு தளையுமவிரவீவருவது ஒழுகிசைச்செப்பல் (உ-ம.) புலப்பகையின் வீடி என்னுமபாட்டு.

சீருந்தளையுங் கெடவருமானால் குற்றிய லிகரமும், குற்றிய லுகரமும், உயிரளபெடையும் அலகுபெறு. ஐகாரக்குறுக்கம் மொழிமுதலில் ஒன்றாமாததிரையாயும், இடையிலும், கடையிலும் ஒருமாததிரையாயும், ஐகாரக்குறுக்கம் மொழிமுதலில் ஒன்றாமாததிரையாயும் வரும். இவ்வாறு கொள்ளாவிட்டால் சீருந்தளையும் சினைபுமென்க.

வெண்காவினுள் மூவகைச்சீரினிடையேஒரொற்றுத்தோன்றிக் கனியிற்றுதிச் சீராவதாயின் அவ்வொற்றை நீக்கிக் காவிற்றுதிச் சீராகக்கொள்க. உ-ம. இவ்வுகையத்தான் விளக்கத்தாபாவ

ரின் மறுத்தான் கண்டு இவ்வடியில் மூன்றாஞ்சீரினிடையிலும், “தாயின்முலை தானுகூர்ந்து தண்பாற் கடலிடையே” இதில் முதற்சீரினிடையிலும், “அடியாற்கெளியன்” என்னும்பாட்டில் “படியின்மீசை” என்னுந் தனிச்சொல்லி னிடையிலும் னகரவொற்றும், “நதல்றந் தீவினைவிட்டிட்டல்பொருளெருளான்றும்” “திருந்துநதளிர் காட்டித் தென்றல்வராதேமா” இவற்றில் மூன்றாஞ்சீரினிடையில் லகரவொற்றும் தள்ளுண்டு முறையே கூவினங்காய், கருவினங்காய், கூவினங்காய் என நிறற்றல்காண்க. இப்பெற்றி அநியாது, “புன்கலவி கொண்டு பெரியோரைப் பெருஞ்செய்யாமல், வன்கண்மை பேசுமனமாசசரமாகக்” ஆகிய ஏழைமதிகள் வெண்பாவில் தனிச்சீர்வந்ததெனக் குழறித்தம் புல்லறிவை வெளிப்படுப்பர்.

முதற்பார்வியற் சுருக்கம்.

முற்றிற்று.

வெண்பாப்பாடுவதில் புகழேந்திப்புலவா சிறுதவ

ரென்பது அடியில் குறிக்கும் அறுசீர்கழிநெ

டிலாசிரிய விருத்தத்தாலுணர்க.

வெண்பாவிற்புகழேந்தி பரணிககோசெயவகொண்டான

விருத்தமென்னும்

ஒண்பாவிற்குயர்க்கும்பன் கோவையுலாவந்தாதிக

கொட்டக்கூத்தன்

கண்பாபகலம்ப கத்திற்குட்டையுத்தன்வசைபாடக்

காளமேகம்

பண்பாய்பகர்ச்சந்தம்புக்கீர சுலாலொருவர்

பாடொருதே.

ஸ்ரீமதேதராமாதுஜாயநம:.

நான்மணிக்கடிகை யுரைபாடம்.

நான்கென்னும் வரையறைப்பண்புப்பெயரோடு, சினை த்தற்கிழமைப் பொருளதாகிய ஆறும்வேற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடராகப் புணர்ந்து, ஒருசொல்லின் தன்மைப்பட்டு நின்ற மணிக்கடிகை என்னும் பெயர் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடராகப் புணர், நிலைமொழியீற்றுயிர்மெய் கெட்டுப் பலசொற்கள் தொக்குநின்ற நான்மணிக்கடிகை என்பது அடியளந்தான், அரவணச்செல்வன் என்பனபோல ஒரு சொல்லின் தன்மைப்பட்டு, இரத்தினத்துணடம் நான்கினுலமைந்ததோ ரணி எனப் பொருளபடநிறலால் ஆறும்வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை ககாரணப்பெயர்; இவ்வணி தன்னைஅறிந்து உயர்வுபொருளாகக் பிகாண்டணிர்தாருடலை அழகுபெறச் செய்தல்போலச் செய்வனவுந் தவிர்வண்வுமாகக் கூறப்படும் பொருள் நான் கினுலமைந்த செய்யுள் தன்னையறிந்து உறுதிப்பொருளாக மேற்கொண்டாருயிரா அழகுபெறச்செய்தலால் அச்செய்யுளுககு உவமையாகுபெயராய், அச்செய்யுளின்பெயர் அது பலதொக்க தொகையாகிய நூலுக்குச் / சினையாகுபெயராய் நின்றது. அச்செய்யுள் பலவற்றால் அமைக்கப்பட்டது நூலாதலால் கருவியாகுபெயரொன்றும் ஒக்கும்.

அடியளந்தான், அரவணச்செல்வன் என்பன அடியளந்தனை, அரவணச்செல்வனின் அன் உருபேற்றலும், அடியளந்தான் பெரியோன், அரவணச்செல்வன் உயர்ந்தோன் எனப்பயனிலை கொள்ளும்போல இந்நான்மணிக்கடிகை

நான்மணிக்கடிகை யுணர்பாடம்.

என்பது அவ்வாறு உருபேற்றலும், பயனிலைகொள்ளலுமி
ல்லாமையால் அப்பெயர்களை உவமையாகக் கொள்ளல் கு
ற்றமன்றோ எனின்; தன்பெயர் நான்மணிக்கடிகை என இப்
பெயர் பயனிலையாக நின்றும்போல இறைவன் அடியளந
தான், தனிமூதல்வன் அரவிணச்செல்வன் என அப்பெயர்
கள் பயனிலையாகநின்றால் உருபேற்றலும், பயனிலைகொள்
ளலும் இல்லையாதலும், இப்பெயர் பயனிலையாகாமல், நின்ற
போது, நான்மணிக்கடிகையை முடித்தேன், நான்மணிக்க
டிகை முடிந்தது என உருபேற்றலும், பயனிலைகொள்ளலுங்
காண்க. நான்மணிக்கடிகை என்பதுபோல அவை பலசொ
ற்கள் தொக்கு ஒருசொல்லின் தன்மைப்பட்டிடுகின்ற பெயா
களாதலால் உவமையாகக்கொள்ளப்பட்டன என்பதுமறிக.
இப்பெற்றியறியாதார் குற்றமெனல் குற்றமென்க. மணிக்
குக்கடிகை சீனையாவது எவ்வாறெனின், சீனப்பொருளு
ன்பது முதற்பொருளின் ஏகதேசமாதலால் கடிகைமணிககு
ஏகதேசமா யமைதலின் சீனையாமென்க. மரத்தில் கவடு,
கோடு, கொம்பு முதலியனபோல மணியில்கடிகை அவ
வாறு தோன்றாமையால் சீனையென்றல் பொருந்தாதெனி
ன், அற்றன்று; நையாயிகர் அகண்டகாலம், திகடு, ஆத்து
மா, ஆகாயம், மனம், பரமானு, அபாவம் இவையே நிரவயவ
ப்பொருளுனவும், வேதாந்திகள் ஆத்மா, அபாவமென்பன
வே நிரவயப்பொருளுனவும் கொண்டிருக்க, அவற்றின்வே
றாய் அவயவியாயுள்ள மணிக்குக்கடிகை அவயவமன்றெனல்
பருப்பொருளாராய்ச்சியுடையாரது கூற்றென்க. மணிக்க
டிகையென்பதை மணியாகிய கடிகையென உரைத்துப் ப
ன்புத் தொகைகிலத்தொடொன்ன வாகாதோ வெனின்,
மணியினின்றும் வேறுபடுத்திய கடிகைபோலக் குப்பையி
னின்றும் வேறுபடுத்திய நெல்லைக் குப்பை நெல்லென்றால்
இதனை உறுப்புத்தந்தமிழமை யென்னுமல் பண்புத்தொகை கி
லைத்தொட என்பதுபோலுங் குற்றமாகம். இதன்கிலும் இன்
னும்விரிக்கின் விரியுமாதலால் விடுத்தனம்.

நான்மணிக்கடிகை யுரைபாடம்.

டவுள்வாழ்த்து - வெண்பா.

மதிமன்னு மாயவன் வாண்முக மொக்கும்
கதிர்சேர்ந்த ஞாயிறு சக்கர மொக்கும்
முதுநீர்ப் பழனத்துத் தாமரைத் தாளின்
எதிர்மலர் மற்றவன் கண்ணொக்கும் பூவைப்
புதுமல ரொக்கு நிறம்.

(இதன்பதப்பொருள்) மதி - சந்திரனை, மன்னும்-அழி
யாத, மாயவன் - விசித்திர சக்தியையுடைய இறைவனது,
வாள்முகம் ஒக்கும்-விளக்கமாகிய முகம் ஒத்திருக்கும், கதிர்
சேர்ந்த ஞாயிறு - கிரணங்கள் நிரம்பிய சூரியனை, சக்கரம்
ஒக்கும்- அவனது சுதரிசனமென்னும் சக்கரம் ஒத்திருக்கும்,
முதுநீர் - நிலையாயுள்ள நீரையுடைய, பழனத்து - வயலில்
முளைத்த, தாளின் - தாளிலிருந்து, எதிர் - மேலெழுந்த, தா
மரைமலர்- தாமரைப்பூவை, அவன்கண் ஒக்கும் - அவனது
கண்களொத்திருக்கும்-பூவைப் புதுமலர், காயாவினது புதிய
மலரை, நிறம்-ஒக்கும் - அவளது திருமேனி ஒத்திருக்கும்
என்றவாறு.

எல்லாநூலுள்ளும் மங்கலமொழி முதல்வகுத்துக் கூறு
வேண்டிலால் மதி என்றும், நூற்பெயர்க்கொப்ப, இதனுள்
வரும் செய்யுளொவ்வொன்றும் நந்நான்குபொருளையே கூ
றுகின்றமைதோன்ற எடுத்துக்கொண்டதால் இனிது முடித
ற்பொருட்டிச் செய்யும் இக்கடவுள் வாழ்த்திலும் இறைவனு
டைய திருமுகமுதலிய நான்கும் மதிமுதலிய நான்கையும்
ஒக்குமென்றுக்கூறினர். விரோதவுவமை யணியாகக்கொண்
டு சந்திரன் இறைவனுடைய முகத்தை ஒக்கும், சூரியன் சுக்
கரத்தை ஒக்கும், தாமரைமலர் கண்களைஒக்கும், காயாம்பூ
நிறத்தை ஒக்குமென உரைப்பினும் பொருந்தும். நீனைப்ப
தற்கு முது என விசேடணந்தந்தமையால் அதற்கு நிலை நீநொ
ன்ப பொருள் சொல்லப்பட்டது. தாளின் என்னும் ஐந்த
துருபு நீங்கற்பொருளது. எதிர் என்னும் வீணத்தொகை
மலரென்னும் செய்வதன்பெயரைக் கொண்டது. (க.)- 11

நான்மணிக்கடிகை யுரைபாடம்.

படையை மடியகத் திட்டா னு
முக்காற் கடந்தான் முழுநில மக்காலத்
தாபனி தாங்கிய குன்றெடுத்தான் சோவின்
அருமை யழித்த மகன்.

(இ-ள்.) படையை - (அவ்விறைவன் தனதுசுதரிசன மென்னும்) ஆயுதத்தை, மடியகத்து - (பாரதப்போரில்) ஒளியின்சிறுமையில், திட்டான் - வைத்தான், அடியினால் - தனது சீர்பாதங்களினால், முழுநிலம் - எல்லாவுலகங்களையும், முக்கால் - மூன்றுமூறை, கடந்தான் - தாவியளந்தான், அக்காலத்து - இந்திரன் மழைபெய்வித்தகாலத்தில், ஆப்பனிபசுக்களினது நடுக்கத்தை, தாங்கிய - ஏற்றுக்கொள்ள, குன்று எடுத்தான் - கோவந்தனகிரியைக் குடையாக எடுத்தான், சோவின் அருமை - (பாணசுரனுடைய) நெருப்புமதிலினது அருமையை, அழித்தமகன் - அழியச்செய்த பெரியான். எ - று.

சுதரிசனத்தை ஒளியின் சிறுமையில்வைத்தது அருச்சுனன் சயிந்தவனைக் கொல்லும்படிச் சூரியனைமறைக்க அப்படையின் ஒளியைநீக்கி எவினது. முழுநிலத்தை முக்காற்கடந்தது மாவலியினிடத்து மூன்றடிமண் இரந்து பூமியையும், சுவர்க்கத்தையும் தனதிரண்டு சீர்பாதங்களாலும் அளந்து மற்றோரடிக்கு அவனைப் பாதானத்தி லழுத்தியது. குன்றெடுத்தது ஆயர்பாடியிலுள்ளார் மகரசங்கிராந்தியில் இந்திரனைக் குறித்து இட்டபொங்கலைத் தானேற்றுக்கொண்டமையால், அவன் கோபங்கொண்டு பெய்வித்தமழையைக் கோவர்த்தனத்தால்தடுத்தது. சோவினருமையழித்தது உஷாகன்னிகையினிடத்திருந்த அநிருத்தனை மீட்டும்படி சென்றபோது அவன் தந்தையாகிய பாணசுரன் உருத்திரமூர்த்திமுதலிய பரிவாரங்களோடு எதிர்க்கையில் அவர்கள் யாவரையும் முறியடித்து அவனது அக்கினிக்கோட்டையைஅழித்தது. கோவினருமையழித்த மகனெனப் பாடமாயின், பொருள் நப்பினைப் பிராட்டிக்காக ஏழு நிஷபங்களின் அருமையையழி

த்தீ பெரியானென்பது. மகான் என்பது மகனெனக்குறுக்கலாயிற்று. ஆப்பணி ஆ பணி எனத்தொடைநோக்கிப் பகர்த்தொகுத்தலாயிற்று. பணிமுதனிலைத் தொழிற்பெயர். படியை மடியகத்திட்டான், ஆனினாதாங்கிய எனவும் பாடமுண்டு. முறையே பூமியைவயிற்றினுள் வைத்தானெனவும், பசுக்கூட்டத்தைத் தாங்கும்படி எனவும் உணாக்க. படியென்றாராயினும் ஒருமொழியொழிதன் இனங்கொளம் குரித்தே என்பதனால் மற்றவுலகங்களையுங்கொள்க. மடிதொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர்; மடுபகுதி, இவ்வினை முதற்பொருண்மைவிருதி, உகரக்கேசெந்தி; மடுத்தல்-உண்ணல்; அதாவது தன்னிலடக்கலென்பது. (உ.)

நூ ல்.

எள்ளற்க வென்று மெளியாரென் நென்பெறினும்
கொள்ளற்க கொள்ளார்கைம் மேலவா-உள்சுடினும்
செறற்க செற்றிற் பிறந்தாரைக் கூறற்க
கூறல் லவற்றை வினாந்து.

(இ-ள்.) என்றும்-நட்பாகவருங் காலத்திலும், எளியார் என்று - (வலிமுதலியன) குறைந்தவனென்று, எள்ளற்க - (பகைவரை ஒருவன்) இகழாதிருக்கக்கடவன், என்பெறினும்-சிறந்தபொருளைப் பெறுவதாயிருந்தாலும், கொள்ளார்கை-கொள்ளத்தகாதவருடைய கைகள், மேல ஆ-(தன்கைகளுக்கு) மேற்பட்டன ஆகும்படி, கொள்ளற்க - (அப்பொருளை) இரவாதிருக்கக்கடவன், உள்சுடினும் - (வறிய குடியிற்பிறந்தார் செய்கை) மனத்தைவருத்தினும், சிறுஇல் பிறந்தாரை-அவ்வறிய குடியிற்பிறந்தவரை, செறற்க - சீர்திருக்கக்கடவன், கூறுஅல்லவற்றை - சொல்லத்தகாத சொற்களை, வினாந்துகூறற்க-(சொல்லவில்) வினாந்து சொல்லாதிருக்கக்கடவன். எ-று.

பகைவரை இகழ்தலாவது திங்குசெய்யாரெனத் தேறி மகிழ்தல். என்று வினாடியாகப்பிறந்த காலப்பெயர்; எபகுதி, து காலப்பொருண்மைவிருதி, நகரம் சுந்தி, அது ன்கர

மானது, மெலித்தல்விசாரம். உம்மை முற்றுப்பொருள் தீர்தல் வால் எக்ரவினா எஞ்சாமைப்பொருளது. என் என்பது எவ னென்பதன்மருஉ அன்று; இஃதோர் வினாப்பெயர். இத னொடு பெறினென்பது இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடராகப் புணர்ந்தது. “என்னனும்” “என்னுக்கு” என மூன்றாவதனுருபும், நான்காவதனுருபும் ஏற்றுவருதலுங் காண்க. பெறினுமென்ற உம்மை உயர்வுகிறப்பு. சிற்றில் எ ன்பதில் சிறுமை வறுமைக்காயிற்று. சொல்லைத்தகாத சொ ற்கள்பொய், குறளை, வன்சொல், பயனிலாச்சொல். என்ன ற்க எதிர்மறை வியங்கோள்வின்; என் பகுதி, ன் சந்தி, அல் எதிர்மறைவிசுதி, அனைத்துமொருபகுதி, க வியங்கோள்வி குதி, லகரம் தகரமானது சந்தி. (க.)

பறைபட வாழா வசனமா வள்ளம்
குறைபட வாழார் பெரியோர் - நிறைவனத்து
நெறப்பட்டக் கண்ணே வெதிர்சார் தனக்கொவ்வாச்
சொற்பட வாழாதாஞ் சால்பு.

(இ - ள்.) அசனமா - கேகயப்பறவைகள், பறைபட - பறையினொலி (செவியில்) பட்டால், வாழா - உயிர்வாழா, பெரியோர்-மிக்க மான்முடையோர், உள்ளம்குறைபட-(மா னக்கேட்டால்) தமதுஊக்கம் சுருங்கும்படி, வாழார் - உயிர் வாழார், நிறைவனத்து - (மரங்கள்) அடர்ந்தவனத்தின், வெ திர் - மூங்கில்கள், நெறப்பட்டக்கண்ணே - நெல்லுண்டான போதே, சாம் - அழியும், சால்பு - (பலநற்குணங்களாலும்) நிறைந்தவன், தனக்குஒவ்வாத-தன்னிறைவுக்குத்தகாத, சொ ல்படவாழாது - சொல்லுண்டாக உயிர்வாழான். எ-று.

அசனமாவையும், வெதினையும் பெரியாரோடும், சால்பு னையானோடும் வைத்து உடனெண்ணியபடியால் இதுபுக ழொப்புமைக் கூட்டமென்னும் அணி, முதல்வாக்கியத்தினி றுதியினும், மூன்றாம் வாக்கியத்தி னிறுதியினும் அதுபோல ன்னுஞ் சொற்களை இசை யெச்சமரசக்கொண்டு பொருளு ள்வின அவ்விரண்டும் முக்கிய வாக்கியங்களாகாமல் உவ

நான்மணிக்கடிகை அடிப்பாடம்.

மைந்திரியங்களுக்கல் வேண்டும்; ஆகவே இச்செய்யுள் நான் குப்பொருளைக்கூற வந்ததாதாமல் நூற்பெயரோடு முரண இரண்டிப்பொருளைக்கூறியதாருமாதலால் குற்றமென்க. உண்மணக்கம். பட்டக்கண இறந்தகாலவினையெச்சம்; படு பகுதி, கண் இறந்தகாலவினையெச்சவிசுவதி; அ சாரியை, பகுதி முற்றியனுசாரமாதலால் டகரம் இரட்டியது விரித்தல் விகாரம், உகரக்கேடும், ககரத் தோற்றமுஞ் சந்தி. வாழாதென்னும் பொருளின் தெற்றில் சால்பென்னும் அப்பொருளின் பண்பின் மேலேற்றப்பட்டது. ஏ தேற்றம். ஒவ்வாத என்பது ஒவ்வா என் ஈறு தொகுத்தாலாய் நின்றது. ஒ பகுதி, (இடைசசொல்) ஆ எதிர்மறைவிசுவதி, உடம்படு மெய்யாகிய வகாரமும், தனிக்குறின் முன்னெற்றாகிய வகாரம் இரட்டிய வகாரமும்சந்தி, அனைத்துமொரு பகுதி, த்விரித்தல் விகாரம், அ பெயரசெச்சவிசுவதி. குறைபட வாழாருரவோரொனவும், சொற்பட்டாற்சாவதாஞ் சால்பெனவும் பாடமுண்டி. உரவோர-அறிவுடையோர். (உ.)

மண்ணி யறிப மணிநலம் பண்ணமைத்
தேறிய பின்னறிப மாநல மாசறச்
சுட்டறிப பொன்னி நலங்காண்பார் கெட்டறிப
கேளிரா லாய பயன்.

(இ - ள்.) மணிநலம் காண்பார் - இரத்தினத்தினது குணத்தை அறியுமியல்பினர், மண்ணிஅறிப - கழுவியறிவார் கள், மாநலம் காண்பார் - குதிகையினது குணத்தை அறியுமியல்பினர், பண் அமைத்து-சேணத்தை (அதன்மேல்) பொருந்தவைத்து, ஏறியபின் - ஏறினபின், அறிப - அறிவார்கள், பொன்னின் நலங்காண்பார் - பொன்னினது குணத்தை அறியுமியல்பினர், மாச அற - குற்ற நீங்கும்படி, சுட்டு அறிப - தீயிற்சுட்டு அறிவார்கள், கேளிரால் - உறவினரால், ஆய பயிண்காண்பார் - உண்டாகும்பயனை அறியும் இயல்பினர், கெட்டு அறிய - (தமதுசெல்வம்) கெட அறிவார்கள். எ - று.

காண்பாரென்னும் வினையாலினையும் பெயரை முன்னின்றுங்கூட்டிக். இது இடைநிலையொருட்டவகவணி.

இச்சொல்லில் பகரம் தன்மையையுணர்த்தியது. இவ்வாறன்றி நிகழ்காலம் இயல்பினால் எதிர்காலமாகவந்த காலவழுவமைதி பெணினும் ஒக்கும். அறிப பல்லோர் படர்க்கை எதிர்கால வினைமுற்று; இதில் பல்லோர்படர்க்கை எதிர்காலத்தை உணர்த்தியது விருதியாகிய பகரமாம். ஆய என்பது செல்வங்கெட்டகாலத்துக்கேளிரால் ஆகும்பயன் தோன்றியே விடுமென்னுந் துணிவுபற்றி எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகவந்த காலவழுவமைதி. பண்ணமைத் தென்றதனால் மா குதினாக் காயிற்று. பொன்னுக்குமாசாவது வெள்ளிமுதலிய உலோகத்தோடு கலந்தகுற்றம். கேளிர் பண்படியாகப்பிறந்த பல்லோர்படர்க்கைப்பெயர்; கேள் பகுதி, இர் பல்லோர்படர்க்கை விருதி. கெட்டு கெட என்பதன் திரிபு. பயன்குறிலிணை மகரவீற்றுமொழியாதலால் மகரத்துக்கு னகரம் போலியாக வந்தது. (ந.)

கள்ளி வயிற்றி னகில்பிறக்கு மான்வயிற்றின்
ஒள்ளரி தாரம் பிறக்கும் பெருங்கடலுள்
பல்விலைய முத்தம் பிறக்கு மறிவார்யார்
நல்லாள் பிறக்குங் குடி.

(இ - ள்.) அகில - அகிற்கட்டை, கள்ளிவயிற்றின் பிறக்கும் - கள்ளிமுரத்தினுள்ளே பிறக்கும், ஒள் அரிதாரம் - ஒன்மையாகிய அரிதாரம், மான் வயிற்றின் பிறக்கும் - மான்வயிற்றிற் பிறக்கும், பல் விலையமுத்தம் - மிக்க விலையுள்ளமுத்துகள், பெருங்கடலுள் பிறக்கும் - பெருமையாகிய கட்டலிற் பிறக்கும், நல் ஆள்-நற்குண, நற்செய்கைகளை ஆளுதலுடையான், பிறக்கும் குடி - பிறக்குங் குடியை, அறிவார்யார்-முன் அறியவல்லவர் யாவர் ஒருவருமில்ர். - எ - று.

அகில்பிறக்கும், நல்லாள்பிறக்கும் என்பன எழுவாய் த்தொகா நிலத்தொடர்களாதலால் நிலை மொழியீற்று மெய்கள் இயல்பாயின. அகில வேறுமரமாயினும் முதிர்ந்த கள்ளியினுள்ளீடு அகிற்கட்டை போல மணமுடையதாதலால் அதனை அகிலென்றார். இதனை "பெய்பிளந்தொக்க

கின்றுவர் பெருங்களினியின், தாய்பிளந்துக்க காரகில்கு
ளும்². இன்னுங் கம்பநாடர் செய்யுளாலுமுணர்க. கன்னி என்ற
து சதுரக்கள்ளியை. அதனுள்ளிடத்தை வயிறென்றது இல
க்கணை. பல்விலைய என்பதில் பல்என்பது குடத்துள்ள நீரை
ச்சிறிதென்னுமல் சிலவென்பதுபோல மிக்கதென்னும் பொ
ருள்பட்ட வந்ததாதலால் வழக்கென்க. விலைய பொருளடியா
கீழ் பிறந்த குறிப்புப்பெயரொச்சம்; வில் பகுதி, ஐ தொழிற்
பெயர்விருதி; இது பொருளுக்குத் தொழிலாகுபெயராய் நி
ன்றது; இதுவே பகுதி, ய் சந்தி, அ பெயரொச்சவிருதி. ஆள்
தொழிலாகுபெயர். நற்குண நற்செய்கையுடையானை நல்
லாளென்றது ஓர்குறிப்பு. யார் யாவொன்பதன் மருஉ,
“யாஅருவகத்தோர் சொல்லில்லார்” என்பதுபோல இது
இலாளென்னும் பொருளில் வந்தது. (ச.)

கல்லிற் பிறக்குங் கதிர்மணி காதலி
சொல்லிற் பிறக்கு முயர்மதம் - மெல்லென்
றருளிற் பிறக்கு மறநெறி யெல்லாம்
பொருளிற் பிறந்து விடும்.

(இ - ள்.) கதிர்மணி - கிரணங்களை யுடைய இரத்தினம்,
கல்லில்பிறக்கும் - மலையில் பிறக்கும், உயர்மதம் - மிக்க காம
மயக்கம், காதலி - விரும்பப்பட்ட நாயகியினது, சொல்லில்
பிறக்கும், இன் சொல்லிலேபிறக்கும், அறநெறி - அறம் நட
க்கும் வழி, மெல் என்ற - மென்மையான, அருளில் பிறக்
கும் - கருணையில் பிறக்கும், எல்லாம் - (அறமுதலிய) எல்
லாம், பொருளில் பிறந்துவிடும் - செல்வப்பொருளில் பிற
ந்துவிடும். ஏ-று.

அறமுதலிய ஆவண அறமும், இன்பமும், கருதியது முடி
த்தனும், மதிப்பும், புகழுமென்பன. கல் கருவியாகுபெயர்.
மெல்லென்ற இடைச்சொல் ஸடியாகப்பிறந்த இறந்தகாலப்
பெயரொச்சம்; மெல்லென் பகுதி, ற் இறந்தகால இடைகலை,
அபெயரொச்சவிருதி. இது ஈறுதொகுத்தலாயிற்று. இது
உயர்முதலிய சொற்களை அடுத்தேயரும். பிறந்துவிடும் எ.

சீர்காலச் செய்யுமென்றும்; பிற்பகுதி, த் சந்தி, து -
யை, விடுதலையிப் பொருண்மைவிருதி, அனைத்துமொரு
குதி, உம் எதிர்காலமூற்றுப்பொருண்மைவிருதி, உதகட்டு -
சந்தி. (இ.)

திருவொக்குந் தீதி லொழுக்கம் பெரிய
அறனொக்கு மாற்றி னொழுகல் - பிறனைக்
கொலையொக்குந் கொண்டுகண் மாறல்புலையொரு -
போற்றாதார் முன்னர்ச் செலவு.

(இ-ள்.) தீது இல் ஒழுக்கம் - (ஒருவர்தம்வருணத்துக்கு)
குற்றம் உண்டாகாத ஒழுக்கம், திரு ஒக்கும் - செல்வத்தை ஒக்
கும், ஆற்றின் - இல்லறவழியில், ஒழுகல் - (தவறாமல்) நடத்
தல், பெரிய அறன் ஒக்கும் - சிறந்த துறவறத்தை ஒக்கும்,
பிறனைக்கொண்டு - (ஆராயாமல்) பிறனொருவனை நட்புக்கொ
ண்டு, கண்மாறல் = புறங்கூறல், கொலைஒக்கும் - கொலையை
ஒக்கும், போற்றாதார் முன்னர்ச் செலவு - (ஒரு பயன்பெறவே
ண்டி) பகைவரிடத்துச் செல்லுதல், புலை ஒக்கும் - (கீழா
னோது) இழிதன்மையை ஒக்கும். எ-று.

துறவறம் உடம்பினிடத்தும் செல்வத்தினிடத்து முள்
ளபற்றை விடுவதாதலால் அதனருமைநோக்கி அதனைப் பெ
ரிய அறனென்றார். கண்மாறல் நான்காம் வேற்றுமைத்
தொகை நிலைத்தொடர்; விரிந்தால் கண்ணுக்கு மாறலென
விரியும், பொருள் ஒருவனுக்கு எதிரில் இன்சொற்கூறிப்புற
த்தில் அதற்கு மாறாகக் குற்றங்கூறல். புலை பண்புப்பெயர்,
புல்பகுதி, ஐ பகுதிப்பொருள் விருதி. இவ்விருதியை வெ
ள்ளி, தொல்லை என்பவற்றிலுங்காண்க. முன்னர் பண்புப்
பெயர்; முன்பகுதி, ந் பகுதிப்பொருள் விருதி, நகரம் என்க
மானது சந்தி. ஐ விருதி ஏற்றுமுன்ன எனவும், அம் விருதி
ஏற்று முன்னம் எனவும், பு விருதி ஏற்று முன்பு எனவும் வ
ரும். பின்னென்பதும் ஐ விருதி ஒழிந்த மற்றவிருதிகளை ஏ
ற்றுவரும். இம்முன்னொன்யது பண்புப் பொருளொழிந்து
ஏழாவதனிடப் பொருளாகவந்தது. போற்றாதார் பல்வேக

.படர்க்கை எதிர்மறை வினையாலினையும்பெயர்; போற்று
புகுதி, (பொருள்வணங்கல்) ஆ எதிர்மறை விருதி, உகரக்
-டி சந்தி, அனைத்துமொருபுகுதி, த் எழுத்துப்பேறு, ஆர்ப
லோர் படர்க்கைவிருதி. தகர எழுத்துப்பேறு அச்சொல்
ருபேலாதபோதும் வினையாலினையும் பெயரொன்பதற்குச்
ற்றந்தகுறி என்க. பிறனைக் கொலையொக்குங் கொன்றுண்
பாற்றல் எனவும் பாடமுண்டு. பிறனைக்கொன்று - அய
னை வருத்தி, உன்னும் ஆற்றல் - (அவனிடத்தில் பறித்த
பொருளால்) சீவனம் பண்ணுகின்ற வல்லமை, கொலைஒக்
கும் - (அவனை) கொல்லுதலை ஒக்கும். ஏ-று. உன்னுமெ
ன்னும் பெயரொச்சம் ஆற்றலென்னும் கருவிப்பெயர் கொ
ண்டது. (சு.)

கள்வமென் பார்க்குந் துயிலில்லை காதலிமாட்
டுள்ளம்வைப் பார்க்குந் துயிலில்லை யொன்பொருள்
செய்வமென் பார்க்குந் துயிலில்லை யுப்பொருள்
காப்பார்க்கு மில்லை துயில்.

(இ-ள்.) கள்வம் என்பார்க்கும் - (பிறர்பொருளை) கள
,செய்வோமென்று டோர்வு பார்ப்பவருக்கும், துயில் இல்
லை - நித்தினாயில்லை, காதலிமாட்டி - விரும்பப்பட்ட நாயகி
வினிடத்து, உள்ளம்வைப்பார்க்கும்-உள்ளத்தை (இடைவி
ராது) வைப்பவருக்கும், துயில் இல்லை - நித்தினாயில்லை, ஒ
ப்பொருள் - ஒள்ளியபொருளை, செய்வம் என்பார்க்கும்-
தேடுவோமென்று கருதுவார்க்கும், துயில் இல்லை-நித்தினா
யில்லை, அப்பொருள் காப்பார்க்கும்-தேடியபொருளை (கள்
-க்கொள்ளாமல்) காப்பவார்க்கும், துயில் இல்லை-நித்தினாயி
ல்லை. ஏ-று.

இந்நால்வருக்குந் துயிலில்லை எனவே அருத்தாபத்தியால்
கள்ளே மென்பார்க்குந் துயிலுளது காதலிமாட், டுள்ளம்
வைப்பார்க்குந் துயிலுள தொன்பொருள், செய்யமென்பார்
துயிலுண்டுபொருள், காவார்க்குமுண்டு துயில். என்
ன்க. கள்வம் தன்மைப்புன்மை எதிர்காலவினைமுற்

று. இதன் முதனிலையடிப்பக்கங்கள், கட்ட, கட்டு, கட்டான் என வினைவிதம்பிறக்கும். துயில் முதனிலைத்தொழிற்பெயர். விசுதிபெறின்துயில், துயில்கை, துயில்வு, துயிறல் எனவரும். ஒருவினைப் பலருள்ளும் ஒளியுடையவனாக் குதலால் ஒன்பொருளென்றார். இது பண்புத்தொகை நிலைத்தொடர்; விரிந்தால் ஒண்மையாகிய பொருளென விரியும். இல்லை ஐம்பால் மூவிடங்கட்டும் பொதுவாயினும் இங்கு ஒன்றன்பாற் படர்க்கைக் குரியதாய்நின்றது. உம்மை நான்கனுள் முதலிலுள்ளது எதிரதுதழீஇய எச்சவும்மை; ஈற்றிலுள்ளது இறந்ததுதழீஇய எச்சவும்மை, இடையேன்ற இரண்டில் ஒவ்வொன்றும் முன்னின்றதைநோக்கிறந்ததுதழீஇய எச்சவும்மையும், பின்னின்றதை நோக்க வுய எச்சவும்மையுமாம். (எ.)

கற்றார்முற் றேன்றா கழிவரக்கங்
றுற்றார்முற் றேன்றா வுறமுதல் - தெற்றென
அல்ல புரிந்தார்க் கறந்தோன்றா வெல்லாம்
வெகுண்டார்முற் றேன்றா கெடும்.

(இ-ள்.) கற்றார்முன் - (நூல்களை) கற்றறிந்தவரிடத்து, கழிவு இரக்கம்-கழிந்தபொருளுக்கு இரங்குதல், தோன்றா-உண்டாகா, காதலித்த ஒன்று - விரும்பப்பட்ட ஒருபொருளை, உற்றார்முன் - தேடத்தொடங்கினரிடத்து, உறமுதல்-(அப்பொருள்) கிடையாதகாரணங்கள், தோன்றா-உண்டாகமாட்டா, தெற்றென - தெளிய, அல்லபுரிந்தார்க்கு - தீவினைகளை விரும்பிச்செய்தவர்க்கு, அறம்தோன்றா - அறசெய்கைகள் தோன்றமாட்டா, வெகுண்டார்முன் - கோபித்தவரிடத்து, எல்லாம் - (பிறர்கூறும்) நன்மைகளெல்லாம், தோன்றாகெடும்-தோன்றாதனவாகிக் கெடும். எ-று.

காதலித்த என்னும் பெயரடியாகப்பிறந்த பெயசொச்சம் ஈறுதொகுத்தலாய் நின்றது. கழிவு தொழிலாகுபெயர். காரணம் காரியத்தின் முன்புள்ளதாதலால் அதனைப் பண்பாகுபெயரால் முதலென்றார். ஒன்று எண்ணலளவை யா

குபேயர். பின்னே அந்மென்றமையால் அல்லஎன்னும் பண்படியாகப் பிறந்தபேயர் தவினைக்காயிற்று ; இது குறிப் வினைப்பெயருமாம், பொருள் கழியுமுன் பலவகையா லும் உபகார முடைமைபற்றி அப்பலவகையுங் கருதி யி ரங்குதலால் இரக்கத்தையும், காதலித்த ஒன்றை அடையா னமைக்கு இடையூறுகளாகிய ஏதுக்கள் பலவுண்டாதலால் மு தலையும் பலவின்பாலாற் கூறினார். முதல் தோன்றாமையா வது அடைய வேண்டுமென்னும் அவாவால் அவ்வேதுக்க ளை நினையாமை. அறமாவது மனுமுதலிய நூல்களில் விதித் தனசெய்தலும், விலக்கிய ஒழிதலுமேயாயினும் விலக்கிய வற்றை அல்ல என முற்கூறினமையின் "பின்னே அற மென்றது விதித்தனவற்றை எனக்கொள்க. தெற்றென அல் லபுரிதல் அறிந்தும் அல்லவற்றைச்செய்தல், சுற்றில் உள்ள தோன்றா வினைமுற்று வினையெச்சமானது. தோன்றாக்கெடு மெனப்பாடமாயின் தோன்றாதென்னும் வினையெச்சத்திற் றொருத்தலெனக்கொள்க. உற்றார் முற்றோன்றாவுறுமது எ னவும், உராவதல்எனவும் பாடமுண்டு. அவற்றிற்கு முறையே துன்பங்களும், கோபித்து உரத்துப்பேசுதலும் எனப் பொருளுரைக்க. அவை தோன்றாமையாவது விரும்பின பொரு ளொன்றைத்தேடத் தொடங்கினவர் துன்பங்களை இன்பங்களாகக் கொள்வாரொன்பதும், பிறர்செய்யும் அவ மகிப்புக்குக் கோபங்கொள்ளா ளொன்பதும் கருத்தாகக் கொள்க. (அ.)

நிலத்துக் கணியென்ப நெல்லுங் கரும்பும்
குளத்துக் கணியென்ப தாமரை பெண்மை
நலத்துக் கணியென்ப நாணந தனக்கணிதான்
செல்லு முலகத்த தாம்.

(இ-ள்.) நிலத்துக்கு- மருதநிலத்துக்கு, நெல்லும் கரும் பும்- நெற்பயிரையும் கரும்பின்பயிரையும், அணி என்ப-அழ் கென்றுசொல்லுவர், குளத்துக்குத்தாமரை - குளத்தினுக்குத் தாமரைமலரை, அணிஎன்ப-அழகென்று சொல்லுவர், பெ

ண்மை நலத்துக்கு-பெண்மையைக்கூறிய கற்பாகிய நண்மைக்கு, நாணம்-நாணமுடைமை, அணிஎன்ப-அழகென்று சொல்லுவார், தனக்கு அணி- (அக்கற்புடையாளோடுகூடிய) ஒருவனுக்கு அழகாவது, செல்லும் உலகத்தது என்ப - இனிச் செல்லும் உலகத்துக்குத் துணையாகிய அறமென்று சொல்லுவார். எ - று.

நெல்லுங்கரும்பும் அணிஎன்றமையால் நிலம் மருதகிலத்துக்காயிற்று. நெல்கரும்பு இரண்டும் காரணவாகுபெயர். தாமரை சாதியொருழை; அது முதலாகுபெயர். பெண்மை கட்டிலனாகியதோர் அமைதித்தன்மை என்பர் நச்சினர்க்கினியார். பெண்மையை முற்கூறியபடியால் தனக்கென்பது ஆண்மகனுக்காயிற்று. உலகத்தது இடமடியாகப்பிறந்த குறிப்பு விளைப்பெயர்; உலகம் பகுதி, அத்து, அ சாரியை, து ஒன்றன்படர்க்கை விகுதி, பகுதியிற்று மகரக்கேடும், சாரியை முதலீறுகளிலுள்ள அகர உகரக்கேடும் சந்தி. இது செல்லுமென்ற குறிப்பால் அறத்துக்காயிற்று. அழகைத்தருவனவற்றை அழகென்றது காரணத்தைக் காரியமாகக் கூறுவதோ ருபசாரவழக்கு. தாமரைப்பண்மை எனவும், நலத்துக்கணியென்ப நாணந்தனக்கணி, தான்செல்லுலகத்தறம் எனவும் பாடமுண்டு. (கூ.)

கந்திற் பிணிப்பர் களிற்றைக் கதந்தவிர
மந்திரத் தாற்பிணிப்பர் மாநாகம் - கொந்தி
இரும்பிற் பிணிப்பர் கயத்தைச்சான் றோரை
நயத்திற் பிணித்து விடல்.

(இ - ள்.) களிற்றை-யாணையை, கந்தின் பிணிப்பர்-(பாடர்கள்) கட்டுதறியினுலே தம் வசப்படுத்துவார், மாநாகம்-சிறந்த சர்ப்பத்தை, கதந்தவிர - அதன்கோபம் நீங்கும்படி, மந்திரத்தால் பிணிப்பர் - (மாந்திரியர்) மந்திரத்தினால் தம் வசப்படுத்துவார், கயத்தை-கீழ்மக்களை, கொந்தி- (அரசர் ஆயுதங்களால் அவருடலை) கொத்தி, இரும்பின் பிணிப்பர் - இருப்புவிடலங்கால் தம் வசப்படுத்துவார், சான்றோரை - (கல்வி

யறிவு ஒழுக்கங்களால்) அநாதைவனா, நயத்தின் பிணித்துவிடல் - (அறிவுடையோர்) இன்சொற்களால் தம் வசப்படுத்திவிடக்கடவர். எ-று.

பிணித்தல் கட்டுதல். இரும்பு காரணவாரு பெயர். கெர்ந்தி இறந்தகால வினையெச்சம்; இச்சொல்லைப் பெயர்ச் சொலாகக்கொண்டு கொந்தி யிரும்பென்பதனைக் கொந்தியாகிய இருப்பாயுதமெனப் பொருள்பட இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகைநிலைப் புணர்ச்சியெனக் சொள்ளலுமாம். கொந்து பகுதி, இ கருவிப்பொருண்மை விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி. கயம் பண்பாகுபெயர்; கயம் பெருமை, இது சீழ்மக்களுக்கானது வழக்கெனல் நச்சினர்க்கிணியார் மதம். நன்னூலார் மங்கல வழக்கென்பர். ஜந்தனுருபு மூன்றும், மூன்றனுருபொன்றும் கருவிப் பொருளில்வந்தன. இரும்பிற்பிணிப்பர் கயவர்ச் சான்றோரை எனவும் பாடமுண்டு. (க0.)

கன்றமை வேண்டிற் கடிய பிறர்செய்த நன்றியைக் கொல்லாக் கொளல்வேண்டுமென்றும் விடல்வேண்டித் தங்கண் வெகுளி யடல்வேண்டும் ஆக்கஞ் சிதைக்கும் வினை.

(இ - ள்.) பிறர்செய்தகடிய - (ஒருவர் தமக்கு) மற்றவர்செய்த அஞ்சத்தக்க தீச்செயல்களில், கன்றமை வேண்டும் - வயிரங்கொள்ளாதிருத்தலே தகுதி, பிறர்செய்த நன்றியை - (தமக்கு) பிறர்செய்த உபகாரத்தை, கொல்லாது - சிதைக்காமல், கொளல்வேண்டும் - மறவாதிருத்தலே தகுதி, என்றும் - (பிறர்) பொறுக்கக்கூடாத தீங்கு செய்த காலத்தும், தங்கண் வெகுளி - தம்மிடத்துண்டாகும் கோபத்தையும், விடல்வேண்டும் - ஒழிதலே தகுதி, ஆக்கம் - (தமது) செல்வத்தை, சிதைக்கும் வினை - கெடுக்குத் தொழிலை, அடல்வேண்டும் - கெடுத்தலே தகுதி. எ - று.

கடிய உரிச்சொல்லுபுகப்பிறந்தபெயர்; கடி பகுதி, ய்சந்தி, அ பலவின்படர்க்கை, விசுதி. யண்படியாகப்பிறந்த

பெயரெனின், அ என்னும் பலவின்படர்க்கை விருதிப்புணர்ச்சியில் கடுமை என்னும் பகுதி, மை விருதிக்கெட்டு, இடை உகரம் இகரமாகி, யகரமாகிய உடம்படு மெய்ச்சந்திபெற்ற தென்க. கொல்லாதென்னும் எதிர்மறைவினையெச்சம் ஈறு தொகுத்தலாய் நின்றது. உம்மை உயர்வுசிறப்போடு முற்றுப்பொருளது. வெகுளி தொழிற்பெயர்; வெகுள் பகுதி, இ புடைபெயர்ச்சிவிருதி. ஆகுதற்குக் காரணமாகிய செல்வத்தை ஆக்கமென்றது காரியவாசுபெயர். தொழிலாகு பெயருமாம். இயல்பாகிய ஆ என்னும்பகுதி குச்சாரியை பெற்று நின்றமையால் ஆம் விருதிப்புணர்ச்சியில் ஆக்கமென விகாரப்பட்டது. வினை முதனிலைபெறாததொழிற்பெயர். வேண்டும் தேற்றப்பொருள் பட்டேவரும் தொழிற்பெயர். நன்றியை நன்றாக்கொளல் வேண்டுமெனப் பாடமாயின், ஒருவர் செய்த உபகாரத்தை உறுதியாக மனத்தில்கொள்ளுதல்வேண்டுமென உரைக்க. (கக.)

*பல்லினு னோய்செய்யும் பாம்பெலாங் கொல்லேறு
கோட்டானோய். செய்யுங் குறித்தாரை யூழ்
முகத்தானோய் செய்வார் மகளிர் முனிவர்
தவத்தாற் றருகுவர் நோய்.

(இ-ள்.) பாம்பு எல்லாம் - எல்லாச்சாதிப்பாம்புகளும், பல்லினால் நோய்செய்யும்-(தீங்குசெய்த பிறரை) விஷப்பல்லால் துன்பஞ்செய்யும், கொல்ஐறு-கொல்லு மியல்புடைய எருதுகள், குறித்தாரை - (நோய்செய்ய) குறிக்கப்பட்டவரை, கோட்டால் நோய்செய்யும்-தம் கொம்புகளால் துன்பஞ்செய்யும், மகளிர் - பெண்கள், ஊழ் - பிணங்கி, முகத்தால் நோய்செய்வார்-(தம் கணவரை) முகக்குறியால் துன்பஞ்செய்வார், முனிவர் - முனிவர்கள், தவத்தால் - தவத்தின் வல்லமையால், நோய்தருகுவர்-(தம்மை அவமதித்தவருக்கு) துன்பத்தைக்கொடுப்பார். என்று.

பாம்பு, எருது, மகளிர்செய்யும் நோய்க்கும், முனிவர் செய்யும் நோய்க்கும் வேற்றுமையுள தென்பதும், எல்லா

வுயிர்களையும் தம்மோடொக்க நோக்குபவரென்பதுந் நோ
ன்றத் தவத்தினுற்செய்ருவர் நோயென்னுது தவத்தாற்றருரு
வர் நோயென்றார். அந்நோய்களோடு இந்நோயிடை வேற
துமையாவது பாம்புசெய்நோய் மந்திரமருந்துகளாலும், ஏரு
துசெய்நோய் மருந்தினாலும், மகளிர்செய்நோய் இன்செநற்
கூறியிரத்தல், வணங்கல்களினாலும், பரிசாரமுண்மையும், மூ
னிவர்செய்நோய்க்கு அவர்களருளன்றி அவ்வாறு வேறுபரி
சாரமின்மையுமாம். மகளிர் பொருளடியாகப்பிறந்தபெயர் ;
மகபகுதி, ஸ் விசுதி, இரண்டுறுப்பால் முடிந்துநின்ற பெ
ண்பாற்படர்க்கைப்பெயர் பகுதி, இர்பல்லோர்படர்க்கைவி
சுதி; ஸ்கரவிசுதி எனக்கொள்ளாமல் அள்விசுதி எனக்கொ
ள்ளின் விசுதிமுதல் அகரக்கேடு பெற்றதென்றாவது, பகுதி
யீற்று அகரக்கேடு பெற்றதென்றாவதுகூறலுமாம்; அக்கேட்
டைமுறையே முதற்குறை, கடைக்குறையென்க. நோய்செ
ய்யுமென்பதை ஒருசொல்போலக் கொள்ளாது நோய்ச்
செய்யுமென இரண்டாவதை விரிககின் குறித்தானை என்னும்
இரண்டாவதைக் குறித்தாருக்கு என நான்காவதாகவாவது
குறித்தாரிடத்து என ஏழாவதாகவாவது திரித்துக்கொள்க.
தருகுவொன்பது இடவழுவமைதி. நன்- பொ- ரு - “தரஸ்
வரல்கொடை செலல்சாரும்படர்க்கை, எழுவாயிரண்டும் எ
ஞ்சியஏற்கும்” கொல்களிறு கோட்டானோய்செய்யும் என,
வும் பாடமுண்டு. (கஉ.)

பறைநன்று பண்ணமையா யாழி னிறைநின்ற
பெண்ணன்று பீடி.லா மாந்தரின் - பண்ணழிந்
தார்தலி னன்று பசித்தல் பசைந்தாரின்
தீர்தலிற் தீப்புகுத னன்று.

(இ-ள்.) பண் அமையா-நரம்பினால்கட்டித் தலமையாத,
யாழின் - யாழிசையினும், பறைநன்று - பறையோசைநன்
மையுடையது, பீடி இல்லாதமாந்தரின்-பெருங்குணமில்லாத
ஆடவர் தன்மையினும், நிறை நின்ற - மனத்தைக்கற்புவழி
யில் நிறுத்தலமைந்த, பெண்ணன்று-பெண்தன்மை நன்மை

யுணர்யது, பன்அழிந்த-பதனழிந்த உணவுகளை, ஆர்தலின்-
உணவுதலினும், பசித்தல்-பசியால்வருந்துதல், நன்று-நன்
னுயுடையது, பசைந்தாரின் - உள்ளன்பு உடையாரினின்
னும், தீர்தலின்-நீங்கி உயிர்வாழ்வதினும், தீப்புருதல்-நனறு-
நீயில துழைதல் நன்மையுடையது. என்று.

பறை, யாழ்கருவியாகுபெயர். பெண், நித்திபபருவச
னாகியமாந்தர் பொருளாகுபெயர்கள். சுற்றிலுள்ள பண்
என்னும் முதலிலைத்தொழிற்பெயர் சமைத்தலால் ஆகும் ப
நத்தக்கு ஆதலால் காரணவாகுபெயர். தொழிலாகு பெய
ருடாம். ஐந்தனுருபுநான்கும் ஏல்லைப்பொருளான, பசைந்
தாரின்னென்னும் ஐந்தனுருபு நீங்கற்பொருளது. பெருங்கு
யார் செய்தற்கரியவற்றைச் செய்தல், கருவமில்லாமை, பி
றகுற்றங்குறமை முதலியநற்குணம். நன்று நான்கும்பண்
பாயாகப் பிறந்தகுறிப்புவினைமுற்று, மையீறுகெட்டுகின்ற
ரல்பகுதி, று ஒன்றன்பட்டர்கைவிசுதி, பகுதியீற்று லகரம்
ரத்தமாகத் திரித்தது சீங்கி, அது நகரமானது மெலித்தல்வி
சாரம். இங்கு நன்மை இன்பமெனக்கொள்க. நிறைதொழி
ற்பெயர்; நிறுபகுதி, ஐ புடைபெயர்ச்சிவிசுதி, உகரக்கேடு
சீங்கி. நில் என்னுந் தன்வினைப்பகுதியை பிறவினைப்பகுதி
யாக்கியது றுவ் விசுதிஎன்க. நிறைநின்ற எழுவாய்த்தொகா
நிலைத் தொடராகக் கொள்ளுதலே அன்றி, நிறையில்நின்ற எ
னப்பொருள்கொண்டு ஏழாம் வேற்றுமைத்தொகை நிலைத்
தொடராகக் கொள்ளினும் பொருந்தும். (கி.)

வளப்பாத்தி யுள்வளரும் வண்மை கினைக்குழாம்
இன்சொற் குழியு ளினிதெழுஉம் வன்சொலாம்
காவெழுஉங் கண்ணில் குழியு ளிரவெழுஉம்
இன்மைக் குழியுள் வினாந்து.

(இ-ள்.) வண்மை - ஈகையாகியபயிர், வளப்பாத்தியுள்
வளரும் - (நல்லோருடைய) செல்வமாகிய பாத்தியில் வள
ரும், கினைக்குழாம்-சுற்றத்தின் கூட்டமாகியபயிர், இன்சொ
ற்குழியுள்-இன்சொல்லாகிய பாத்தியில், இனிது எழும் - இ

டையூறில்லாமல்வளரும், வன்சொல் ஆம்கா - கடுஞ்சொல்
லாகியசோலை, கண்ணில் குழியுள் - கண்ணோட்டபின்மையா
கிய வினையிலத்தில், எழும்-வளரும், இரவு-இரத்தலாகியபயிர்,
இன்மைக்குழியுள் - வறுமையாகியபாத்தியில், வினாந்து எ
ழும்-வினாவாகவளரும். எ-று.

மூன்றாவது வாக்கியத்தவிர மற்றமூன்றுவாக்கியமும் எ
கதேச வருவகவணி. உணவுமுதலியனபெற்றே உயிர்வாழ
வேண்டுதலால் இரவு வினாத்தெழுமென்றார். பொருளுடை
யநல்லோரிடத்து ஈகையும், இன்சொல் கூறுவாணிடத்துப்
பலருமுறவாதலும், தாட்சிணியமில்லாதவனிடத்துக் கடுஞ்
சொற்பிறத்தலும், வறியாணிடத்து இரத்தற்றொழிலும் உள்
ளன ஆமென்பது கருத்தாகக்கொள்க. கிளை உவமையாகு
பெயர். கிளைக்குழாம் ஒன்றன்கூட்டத் தற்கிழமைப்பெ
ருளதாகிய ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை நிலத்தொடர். கண்
தனது தொழிலாகிய ஒதிதலுக்கானது காரணவாகுபெயர்;
அதுதான் சென்றபோது அவனோடுபழகினவர் சொல்லியவ
ற்றை மறுக்கமாட்டாத தன்மைக்கானதும் அவ்வாகுபெய
ரோ ஆம். கண் இல் எழுவாய்த்தொகாநிலைத் தொடராயினும்
ஒருசொல்போலநிற்க, இதனோடு குழிஎன்பது இருபெயரொ
ட்டிப் பண்புத்தொகை நிலத்தொடராகப்பணர்ந்தது. உரு
வகமாதலால் இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை நிலைத்
தொடரென்றும். வன்சொற், கரவெழுங்கண்ணில் குழியி
னெனவும்பாடமுண்டு. பொருள்.—வன்சொல்-கடுஞ்சொல்
லால், கரவு (உடையானாயிருந்தும்) இல்லையெனமறுக்கும்
பயிர், கண் இல்-தாட்சிணியமின்மையாகிய, குழியின் - பாத்
தியில், எழும்-வளரும் என உரைக்க. (௩௪.)

இன்னமை வேண்டி னிரவெழுக விர்திலத்த
மன்னுதல் வேண்டி னிசைநகிக தன்னொடு
செல்வது வேண்டி னறஞ்செய்க வெவ்வது
வேண்டி ன் வெகுளி விடல்.

(இ - ள்.) இன்னமாவேண்டி. ன் - (ஒருவன்) இழிவை
விரும்புவானானால், இரவு எழுக - (மானங்கெ-வரும்) இரத்

தலுண்டாகக்கடவன், இந்நிலத்து - இவ்வுலகில், மன்னுதன் வேண்டின், தான் நிலபெறுதலை விரும்புவானானால், இசை நடுக-புகழை நாட்டக்கடவன், தன்னொடுசெல்வது வேண்டின் - (மறுமைக்கு) தன்னுடனேசெல்லுந் துணையாகுவதனை விரும்புவானானால், அறம்செய்க-அறத்தைச்செய்யக்கடவன், வெல்வதுவேண்டின் - (தீயசின்தைகளை) வெல்லுங்கருவியை விரும்புவானானால், வெகுளிவிடல்-சினத்தை விடக்கடவன். எ-று.

இன்னுமை இங்கு இழிவுக்காயிற்று. எழுக என்பது ஐம்பால் மூவிடங்கட்கும் பொதுவினையாயினும், தன்னொடு என்றமையால் பொதுமைநீங்கி ஆண்பாற்படர்க்கைக் குரியதாய் நிற்கின்றமையால் இரவெழுக என்பதனைத் திணைவழுவமைதிஎன்க. நிலம் தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர்; நிலப் பகுதி, அம் வினைமுதற் பொருண்மைவிருதி; அச்சுலை என்னும் வடமொழிக்கும் இதுவேபொருள். மன்னுதல் இடைச்சொலடியாகப்பிறந்த தொழிற்பெயர்; மன்பகுதி. செல்வது, வெல்வது வினையாலணையும் பெயர்; வெல்வதொன்றும் வினைமுதல் வினையைக் கருவியின் மேலேற்றிக்கூறும் வினையாலணையும்பெயர். விடல் வியங்கோள் வினை; விருதிஅல். (கரு.)

கடற்குட்டம் போழ்வர் கலவர் படைக்குட்டம்
பாய்மா வுடையா னுடைக்கிற்குந் தோமில்
தவக்குட்டந் தன்னுடையா னீந்து மவைக்குட்டம்
கற்றான் கடந்து விடும்.

(இ-ள்.) கலவர் - மரக்கலமுடையார், கடல் - கடலினது, குட்டம் - ஆழமாகிய நீரை, போழ்வர் - ஊடறுத்துச் செல்வர், பாய்மா உடையான்-(போர்முகத்தில் அஞ்சாமல்) பாயுமியல்புள்ள குதிரையையுடையவீரன், படைக்குட்டம்-(பகைவரது) சேனையாகிய கடற்கரையை, உடைக்கிற்கும்-உடைக்கமாட்டிவான், தன் உடையான் - (ஐம்புலன்களிற் செல்லவிடாமல்) மனத்தைத் தன்னைப்படுத்தினவன், தோம்

- குற்றமில்லாத, தவக்குட்டம் - தவமாகியகடலை, நீர்
- நீந்துவான், கற்றான்-(தூல்களை ஐயமற) கற்றுணர்ந்த
ன், அவைக்குட்டம்-(கற்றவர்கூடிய) சபையாகிய கடலை,
-ந்துவிடும்- தாண்டிவிடுவான். ஏ-று.

குட்டம் பண்புப்பெயர்; குண்டு பகுதி, அம்பகுதிப்பொ
ள் விசுதி, ணகரம் டகரமானது மெலித்தல்விதாரம், உக
ரக்கேடுசந்தி. இவ்வாறு முடிந்துநின்ற பண்புப்பெயர்கடற்
குட்டம் என்றவிடத்துப் போழ்வர்கலவர் என்றகுறிப்பால்
ஆழநீருக்கும், தவக்குட்டம், அவைக்குட்டம் என்றவிடத்து
நீந்தும், கடந்துவிடும் என்றகுறிப்பால் கடலுக்கும் ஆனது ப
ண்பாகுபெயர். படைக்குட்டம் என்றவிடத்துக் கடலுக்குப்
பண்பாகுபெயராகி, உடைக்கிற்கும் என்றகுறிப்பால் கரைக்
கானது முதலாகுபெயர். மரக்கலம் நீரை ஊடறுத்துச்செல்
வதாதலால் இடத்தின்றொழிவை இடத்துநிகழ்பொருளின் மே
லேற்றிக்கலவர் போழ்வர் என்றார். படைக்குட்டத்தை உ
டைக்கின்றலாவது தம்சேனை ஊக்கத்தோடு நின்றுபோர் செ
ய்யும்படி எவிக் காத்து நின்ற படைச்சேனைத்தலைவரை அச்
சேனை கரை உடைந்த கடலினீர்போலப் புறங்கொடுத்தோ
டும்படி வெற்றிகொள்ளல். தவக்குட்டம் நீந்துதலாவது ம
னம் புலன்களிற்செல்லாமல் அடக்கவல்லான் கருதியதவம்
முற்றுப்பெறக்காணல், அவைகுட்டம் கடந்துவிடுதலாவது
தான் குற்றமில்லாமலும், சுருக்கமாயும், பொருள் விளங்கு
வதாயும், செவிக்கினியதாயும், சிறந்தபயன் தருவதாயுமுள்
ள சொல்லைச்சொல்லி அவையிலுள்ளோரை மகிழ்வித்தல்.
கலவர் பொருளடிபாகப்பிறந்தபெயர்; கலம் பகுதி, அர் ப
ல்லோர் படர்க்கைவிசுதி, மகரக்கேடும், வகரத்தோற்றமுஞ்
சந்தி. இது அறுமுகவ நென்பதுபோலவந்தது. உடைக்கி
ற்கும் செய்யுமென்முற்று; உடை பகுதி, க் சந்தி, கிவ் ஆற்
ற்ற பொருண்மைவிசுதி, அனைத்துமொருபகுதி, கு சாரியை,
உம் ஆண்பாற்படர்க்கை எதிர்காலமுற்றுப் பொருண்மைவி

குதி, உகரக்கேடு சந்தி. இவ்வினை பலர்பாலல்லாத மற்ற
ல்களுக்குப் பொதுவாயினும் உடையானென்னும் சிற்ப்
பெயரால் பொதுமைநீங்கி அப்பாதுக்குரியதாயிற்று. கட
துவிடம் அவ்வினைமுற்று; கட்பகுதி, த் சந்தி, து சாரின
விடுதுணிவுப் பொருண்மைவிசுதி, சந்தித்தகரம் நகரமான
மெனித்தல் விகாரம், அனைத்துமொருபகுதி, உம் விசுதியு
அப்பொருளது, உகரக்கேடு சந்தி. (கக.)

பொய்த்த லிறுவாய நட்டுக்கண் மெய்த்தாக
மூத்த லிறுவாய்த் தினைநலந் தூக்கிற்
மிகுதி யிறுவாய செல்வங்க டத்தம்
தகுதி யிறுவாய்த் துயிர்.

(இ-ள்.) நட்டி - நட்டிகள், பொய்த்தல் - பொய்யாக
ஒழுக்குலாகிய, இறுவாய - இறுதியுடையன, இளைநலம்-இ
ளமைப்பருவத்தினழகு - கண்மெய்த்து ஆக-(காண்போர்)
கண்களுக்கு மெய்யம்மையுடையதாக, மூத்தல் இறுவாய்த்தது-
மூப்பாகிய இறுதியையுடையது, செல்வங்கள்-செல்வங்கள்,
தூக்கு இல்-(இம்மை மறுமைப்பயன்களை) ஆராய்தலில்லா
த, மிகுதி இறுவாயு-வேண்டாத செய்கையாகிய-இறுதியை
யுடையன, தத்தம்-தங்கள் தங்களது இருவினைக்கும், தகுதி
இறுவாய்த்து உயிர் - தகுந்தவாழ்நாளாகிய இறுதியையுடை
யதுயிர். எ-று.

1 நட்டிக்கொண்ட இருவருள் ஒருவனிடத்துப் 'பொய்
யொழுக்க முண்டானவளவில் அந்நட்டிக் கெடுமென்பதும்,
இளமைப் பருவத்திலுண்டாகிய அழகு மூப்புலந்த வளவில்
பிரத்தியட்சமாகக் கெடுமென்பதும், பழியையும் பாவத்தையு
ய் தருவதாகியசெய்சை ஒருவனிடத்துண்டானவளவில் அ
வன் செல்வங்கெடுமென்பதும், இருவினைப்பயன்களையும், அ
துபவிக்கும்படி நியமித்த நான்முடிவில் உயிர் உடலைவிட்டு
நீங்குமென்பதும் கருத்தாகக்கொள்க. இறுவாய் இடமடியா
கப்பிறந்த பலவீனப்படர்க்கைக் குறிப்புவினைமுற்று. வினை
த்தொகைநிலைத் தொடராகிய இறுவாய் என்பது ஒருசொல்

தன்மைப்பட்டிப் பருதியாய்நின்றது. வாயென்பதை
உடச்சொடென்பாருமுள். இச்சொல் பெயர்த்தலென்
கனோடு பண்புத் தொகைநிலைத் தொடராகப் புணர்ந்தது.
ற்றவைகளையும் இவ்வாறேகொள்க. இளை பண்புப்பெயர்;
பருதி, ஐ பருதிப்பொருள் விருதி, பருதியீற்று அகரக்
கடு கடைக்குறை. தூக்கு முதனிலைத்தொழிற்பெயர். தத்
ம் பன்மைப்பொருட்டாகிய அடுக்கு. அது காரணவாகு
பெயர். (கவு)

மனைக்காக்க மாண்ட மகளி ரொருவன்
வினைக்காக்கஞ் செவ்விய னாதல் சினச்செவ்வேல்
நாட்டாக்க நல்லனில் வேந்தென்றல் கேட்டாக்கம்
கேளி ரொரிஇ விடல்.

(இ-ள்.) மாண்டமகளிர் - நற்குண நற்செய்கையுடைய
புண்புரிருத்தல், மனைக்கு ஆக்கம் - (கொண்டவனுடைய)
வினைக்கு உயர் வைத்தருவதாகும், சினம் - கோபம்மைந்த,
செவ்வேல் - (பகைவருதிரத்தில் தோய்ந்ததினால்) செந்நிற
மாகிய படைத்தொழிலில், ஒருவன் செவ்வியன் ஆதல் - ஒ
ருவன் தேர்ச்சியுடையவனாகுதல், வினைக்கு ஆக்கம் - பொரு
ளுக்கு உயர்வைத்தருவதாகும், இவ்வேந்து - இவ்வரசன், நல்
லன் என்றல் - நல்லவனென்று (குழிகளால்) சொல்லப்படு
தல், நாடு ஆக்கம் - (அவனாகும்) நாட்டுக்கு உயர்வைத்தரு
வதாகும், கேளிர் - சுற்றத்தாரா, ஒரிஇ விடல் - (ஒருவன்)
நீங்கிவிடுதல், கேடு ஆக்கம் - (அவனுக்குவரும்) கேட்டுக்கு
உயர்வைத்தரும் (மிக்ககேட்டை வினைக்கும்) என்று.

ஆக்கம் ஆகுதல்; அது உயர்த்துக்காயிற்று. பெரியன்
நாடு என்பதுபோல நின்றசெவ்வியன் செவ்வேல் என்பத
னைச் 'செவ்வேல் செவ்வியனெனக்கூட்டுக; பொருள்விளங்
கும்படி ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடராகவை
த்து உரைத்தாலும், செவ்வேல் செவ்வியன் என்பது திரிண
புணுவமைதியாக்கக்கொண்டு எழுவாய்த்தொகைநிலைத் தொட
ரான்க. செவ்வியன் பண்படியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைமு

ற்று; செவ்வி திருத்தம். 'அது தேர்ச்சிக்காயிற்று. என்றல் செயப்பாட்டு வினைத்தொழிற்பெயர்: இது படுவிகுதி முதலியன தொகுத்தலாய்நின்றது. கேடு முதனினைதிரிந்ததொழிற்பெயர். கேளிர் பண்படியசகப்பிறந்தபெயர்; கேண்மை என்னும் பகுதி, இர் என்னும் பல்லோர்படர்க்கை விசுதிப்புணர்ச்சியில், மை விசுதிக்கெட்டது. ஓரீஇவிடல் ஒரு பகுதி, இ சாரியை, உகரக்கேடு சந்தி, சாரியை இகரம் ஈகாரமானதும், அதுசொல்லினை நிறைக்க அளபெழுந்ததும் நீட்டல்விகாரம், விடுதுணிவுப் பொருண்மை விசுதி, அனைத்துபொருபகுதி, அல் புடைபெயர்ச்சி விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி. (அ.)'

பெற்றா னதிர்ப்பிற் பிணையன் னா டானதிர்க்கும்
கற்றா னதிர்ப்பிற் பொருளதிர்க்கும் பாரிய
மண்ணதிர்ப்பின் மன்னவன் கோலதிர்க்கும் பண்ண
பாட லதிர்த்து விடும். [திர்ப்பின்

(இ-ள்.) பெற்றான் - கொண்டகணவன், அதிர்ப்பின் - (இல்லறத்துக்குரிய ஒழுக்கத்தினின்று) கலங்குவானாயின், பிணைஅன்னாள் - பெண்மாணை ஒத்த அவன்மனையாளும், அதிர்க்கும் - (அவ்வொழுக்கத்தினின்று) கலங்குவான், கற்றான் அதிர்ப்பின் - (தூல்களை) கற்றுணர்ந்தவன் (அறிவு) கலங்குவானாயின், பொருள்அதிர்க்கும் - (அந்நூலா லுணர்த்தப்பட்ட) பொருள்களும் கலங்கும், பாரியமண் அதிர்ப்பின் - தன்பெரிய நாட்டிலுள்ளார் (தன் ஆளுகைக்குள் அமையாமல்) கலங்குவாரானால், மன்னவன்கோல் அதிர்க்கும் - அரசனுடைய ஆளுமுறையுங்கலங்கும், பண் அதிர்ப்பின் - யாழின் கட்டு நிலைகலங்குமானால், பாடல் அதிர்த்துவிடும் - பாடுதற்றொழிலும் கலங்கிவிடும். ஏ-று.

அதிர்ப்பு நடுக்கமாதலால் கலக்கமெனப்பொருள் உரைக்கப்பட்டது. பொருளதிர்த்தலாவது கற்றவன் அறிவின் கலக்கத்தால் தான் நூற்பொருளை முன்னோடு பின்முணரக் கூறல். அரசன் கொடுமைசெய்வானாயின், அவனாட்டுக்குடி.

கன்சலகத்தை யடைவார்கள்; அடையவே இவனது ஆளுகையைக்கடந்து நடப்பார்களாதலால் கோலதீர்ப்ப தாயிற்று. அதிர்ப்பின் என்பது காரணப்பொருட்டாதலால் இறந்தகாலத்தில் வந்தது: அதிர் புகுதி, ப் சந்தி, ப் விரித்தல்விசாரம், இன் வீனையெச்சவிசுதி, இதுவே தாலங்காட்டியது. பிணை மான், புல்வாய், நாய், பன்றி இவற்றின்பெண்ணுக்கு மரபுபற்றிய பெயராயினும் மாதருடைய கண்களுக்கு மான்கண்களையே தொழிலுவமமாகக்கூறுதல் மரபாதலால் அதற்குப் பெண்மானெனப்பொருள் கூறப்பட்டது. மரபுபற்றிய பெயரொன்பது “வடிவுள வுழைபுலவாய்நாய்வராகமே பிணையின்வைக்கும்” என்னும் நிகண்டாலும் காண்க. பாரிய பண்படியாகப்பிறந்த குறிப்புப் பெயரொச்சம்; அ என்னும் பெயரொச்சவிசுதிப் புணாச்சியில் டருமை என்பது மையீறுகெட்டு, பாருஎன ஆதிநீண்டி, பாரிஎன இடைஉகரம் இகரமாகி, யகர உடம்படு மெய்பெற்றது. மண் நாட்டுக்குக்கருவியாகுபெயராய், அது தன்னிலுள்ளாருக்கு இடவாகுபெயராய்நின்றது. மன்னவன் இடைச்சொலடியாகப் பிறந்தபெயர்; மன்பகுதி. கோல் உவமையாகுபெயர். அன்னாள் என்பதனீற்றில் எதிரது தழீஇயதும், பாடல் என்பதனீற்றில் இறந்தது தழீஇயதும், பொருள், கோல்என்பவற்றினீற்றில் எதிரது தழீஇயதனோடு இறந்தது தழீஇய எச்சஉம்மையும் தொகுகப்பட்டன. பற்றிய, மண்ணதீர்ப் பிணைவும் பாடமுண்டு. பற்றிய-கைக்கொண்ட எனவுணாக்க. (கக.)

மனைக்குப்பாழ் வாணுத வின்மைதான் செல்லும்
இசைக்குப்பாழ் நடனோரை யின்மை யிருந்த
அவைக்குப்பாழ் மூத்தோரை யின்மை தனக்குப்பாழ்
கற்றறி வில்லா வுடம்பு.

(இ-ள்.) மனைக்குப்பாழ் - வீட்டுக்குப்பொலி வின்மையாவது, வாணுதல் இன்மை - (நற்குணநற்செய்கையுடைய) மனையாணியுடைய தாயிராமை, தான்செல்லும் இசைக்குப்பாழ் - (ஒருவன்) தான்சென்ற இடத்துக்குப்பொலி வின்மை

யாவது, நட் டோரை இன்மை - (தன்னுடன்) நட்புக்கொண்டவரை உடையனாயிராமை, இருந்த அவைக்குப்பாழ் - (பலர்) கடின்சைபக்குப் பொலிவின்மையாவது, மூத்தோரை இன்மை - (கல்வியுறிவு கேள்விகளால்) முதிர்ந்தவரை உடையதாயிராமை, தனக்குப்பாழ் - தனக்குப்பொலி வின்மையாவது, கற்று அறிவு இல்லாஉடம்பு - (பலதூல்களையும்) கற்று அறிதலில்லாத உடம்பினனாயிருத்தல். ஏ-று.

கற்றறிவில்லாமை உடலொடுகூடிய வயிர்க்கே ஆதலால் அவ்வயிர்க்கும் உடம்புக்கும் உளதாகிய ஒற்றுமையைக்கருதி உடலின்மேலேற்றிக் கற்றறிவில்லா வுடம்பென்றார். வானுதல் பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகைக்காரணப்பெயர்; விரிந்தால் வாளாகிய துதலையுடையாளெனவிரியும். இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயருமாம்; பொருள் ஒளியைப்பெற்ற நெற்றியையுடையாள் என்பது. இன்மை குறிப்புத்தொழிற்பெயர். இது செயப்படுபொருள் குன்றியும், குன்றாதும்வரும். இங்குச்செயப்படுபொருள் குன்றாமல்வந்தது. இதற்குள்மூவாய் பாழ். மூத்தோர் இறந்தகால வினையாலணையும்பெயர்; பகுதி முகிளென்பதன் மருஉஆகிய மூ. விசுதி ஆ. ஒஆனது செய்யுள்வழக்கம். (உ௦.)

மொய்சிதைக்கு மொற்றுமை யின்மை யொருவனைப் பொய்சிதைக்கும் பொன்போலு மேனியைப் பெய்த கலஞ்சிதைக்கும் பாலின் சுவையைக் குலஞ்சிதைக் கூடார்கட் கூடி விடின. [கும்

(இ-ள்) ஒற்றுமைஇன்மை- (தகுந்தவரோடு) ஒருமைப் பாடில்லாமை, மொய்சிதைக்கும் - தன்வலியை அழிக்கும், பொய் - பொய்யானது, ஒருவனைப் பொன்போலும் மேன்மை - (தன்னைக்கூறிய) ஒருவனது பொன்னை ஒக்கும் (உடவ்வு) சிறத்தை, சிதைக்கும்-அழிக்கும், பெய்தகலம் - (பாலால்) வார்த்த (கெட்ட) பாத்திரமானது, பாலின்சுவையைச்சிதைக்கும்-அப்பாலினது மதுரத்தை அழிக்கும், கூடார்கண்

நட்புச்செய்யத் தகாதவரிடத்து, கூடிவிடின-நட்புச்செய்து விட்டால், குலம் சிதைக்கும்-(அந்நட்பானது) தன்குலத்தினது பெருமையை அழிக்கும். எ-று.

ஒருமைப்பாடு தான் அவனென்னும் வேறுபாடில்லாமை ஒருமைப்பாடிவராயின், இஃதறிந்துபகைவர் அவனை எளிதில்வெல்வராதலால் ஒற்றுமையின்மை. மொய்சிதைக்குமெனவும், பொய் மறைக்கப்படாதாதலால் பிறராலறியப்பட்ட போது அதற்குநானும் நாணத்தால் கூறினவன்மேனிவாழி அவ்வாட்டம் பொய்காரணமாக உண்டாவதாதலால் பொய் மேனியைச் சிதைக்குமெனவுங்குறினர், ஒற்றுமை பண்புப் பெயர்; பொருள் ஒன்றாந்தன்மை. ஒன்றுவலித்துநின்ற ஒற்றுபகுதி, மை பகுதிப்பொருள் விசுதி. இதனடியாக ஒற்றினான், ஒற்றி, ஒற்றின, ஒற்றுதல் எனவினைகள் பிறக்கும்மாறு காண்க. கண்ணுட்குத்தினான் என்பதுபோலக் கூடார்கடிகூடிவிடின என்பது செயப்படுபொருள் இடப்பொருளாய்நின்றது. பாலின்கவையை என்பதற்குப்பாலினது இனிய கவையை எனஉரைத்தலுமாம். (உக.)

புகழ்செய்யும் பொய்யா விளக்க மிகந்தொருவர்ப்
பேணுது செய்வது பேதைமை காணக்
குருடனாச் செய்வது மம்ம ரிருடர்ந்த
கண்ணராச் செய்வது கற்பு.

(இ-ள்.) பொய்யாவிளக்கம் - பொய் சொல்லாமையாகிய விளக்கம், புகழ்செய்யும் - புகழைஉண்டாக்கும், பேதைமை - யாதும் அறியாமை, ஒருவர்பேணுது - பெரியாரொருவரை (துணையாக) விரும்பாமல், இகந்து - (அறத்தினெல்லு) கடந்து, செய்வது - (தின்கினை) செய்யவல்லது, மம்மர் - (கல்லாமையால்வரும்) மயக்கம், காணுத - (செல்லும்வழியினியல்பை) அறியாத, குருடன் ஆக செய்வது - (ஒருவனை) குருடனாகச் செய்யவல்லது, கற்பு - கல்வியறிவு, இருள் தீர்ந்த மயக்கத்தினின்று கீங்கிய, கண்ணர் ஆக செய்வது - கண்களுடைய ராகச்செய்யவல்லது. எ-று.

தொழிலும் பண்பினுடங்குமாதலால் பொய்யாவிளக்கமென்பதனைப் பண்புத்தொன்கை நிலைத்தொடராகக் கொள்ளுதலே அன்றிப்பொய்யாத என்பது நுறுதொருத்தலாய்நின்றபெயரொச்சத் தொடராகவுங் கொள்ளலாம். விளக்கமென்றது பொய்யாமையாகிய செயலை ஆதலால் பொய்யாத என்னும் பெயரொச்சம்செயற்பெயர்கொண்டதென்க. பொய்யாமை யுடையான அது யாவரும் அறிந்து நன்குமதிக்கச் செய்தலால் விளக்கமென்றார். விளக்கம் தொழிலடியாகப் பிறந்த, பெயர்; விளங்குபகுதி, அம் வினைமுதற் பொருண்மையிசுதி, மெல்லொற்று வல்லொற்றுனது வலித்தல் விகாரம், உகரக்கேடு சந்தி. அதனைத் தொழிற்பெயராகக்கொண்டு விளக்கந்தருஞ்சுடரை விளக்கமென்றதனால் காரியவாகுபெயரொனவும், தொழிலாகுபெயரொனவும் கொள்ளலுமாம். விளக்கமென்பதில் அம் புடைபெயர்ச்சி விசுதி, மற்றவுறுப்புக்களை வினைமுதற்பொருண்மை விசுதிப்புணர்ச்சிக்குச் சொல்லியதுபோலவேசொல்லுக. கற்பு காரணவாகுபெயர்; தொழிலாகுபெயரொனினும் ஆம். குருடனாக, கண்ணராக என்பவற்றில் அகரவிசுதியும், அது பற்றிவந்தசாரியையும், சந்தியும்தொருக்கப்பட்டன. (௨௨.)

மலைப்பினும் வாரணம் தாங்கு மலைப்பினும்
அன்னேயென் றோடுங் குழவி சிலைப்பினும்
நட்டார் நடுங்கும் வினைசெய்யா ரொட்டார்
உடனுறையுங் காலமு மில்.

(இ-ள்.) மலைப்பினும் - (தன்னோடுபாகன்) போசெய்தாலும், வாரணம் தாங்கும் - யானை (அவனை) தாங்காநிற்கும், அலைப்பினும் - (தன்னைத்தாய்) அடித்து வருத்தினாலும், குழவி - பிள்ளை, அன்னேஎன்று ஒடும் - தாயேஎன்று சொல்லிக்கொண்டு (அவளபின்னே) ஒடும், நட்டார் - நட்புக்கொண்டவர், சிலைப்பினும் - (ஒருபொருளைப்பற்றித் தம்மில்லோபங்கொண்டு) உரத்துப்பேசினும், நடுங்கும் - வினைசெய்யார் - (ஒருவருக்கு ஒருவர்) நடுங்குதற்கேதுவாகிய தொழிலைச்செய்

யார், ஒட்டாரும் - பகைவரும், உடன்கூறையும் - (ஒருவரை ஒருவர் மனத்தால்) பிரியாமல் நட்புக்கொள்ளும், காலம் இல் - காலமில்லை. ஏ-று.

தாங்குமென்ற குறிப்பால் வரணமுன்னும் பலபொருளொருசொல் யாணக்காயிற்று. முன்னுள்ள உம்மைகள் மூன்றும் உயர்வுசிறப்பு. பின்னுள்ள உம்மையை ஒட்டாரொன்பதனோடு கூட்டுக. இது ஒருபுடையிறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. உடன் நீங்காமைப்பொருளதாகிய இடைச்சொல் அன்னை என்னும் பொதுப்பெயர் விளியுருபேற்றபோது நற்றைகாரங்கெட்டி ஏ மிகுந்தது. குழவி பண்படியாகப்பிறந்தபெயர்; குழவு பகுதி, (பண்புப்பெயர்) இ ஒன்றன்படர்க்கைவிகுதி, உகரக்கேடு சந்தி. இவ்வாறன்றிக்குழபகுதி, வ் உடம்படு மெய்யாகிய சந்தி, இ அவ்விசுதி என்னுமொக்கும் சிலைத்தல் ஒலித்தல். நடடார் இறந்தகால வினையாலணையும் பெயர்; நன்பகுதி, ட் இறந்தகால இடைநிலை, ஆர் பவ்லோர் படர்க்கைவிகுதி, எகரம் டகரமானது சந்தி. ஒட்டார் எதிர்மறை வினையாலணையும்பெயர்; ஒட்டி பகுதி, ஆ எதிர்மறை விகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அனைத்துமொருபகுதி, ஆர் பவ்லோர்படர்க்கைவிகுதி, விகுதி ஆகாரக்கேடு முதற்குறை விகாரம். ஒட்டிதல் மனம்பொருந்துதல். குழவி அலைப்பினுமன்னை யென்றோடு மென்னும்பாடமுமுளது. (உக.)

நகைநல நடடார்க ணந்துஞ் சிறந்த
அவைநல மன்பின் விளங்கும் விசைமாண்ட
தேர்நலம் பாகனாற் பாடெய்து மூர்நலம்
உள்ளான லுள்ளப் படும்.

(இ-ள்.) நகைநலம் - முகமலர்ச்சியின்று நன்மை, நடடார்கண் - நட்புக்கொண்டவர்களுக்குள், நந்தும் - சிறக்கும், சிறந்த அவைநலம் - (சற்றறிந்தவர் கூடியதனால்) சிறந்தசபையினது நன்மை, அன்பின்விளங்கும் - (அக்கற்றவர்கள் ஒருவர்பால் ஒருவரவைத்த) அன்பினாலே விளங்கும், விசைமா

ன்ட - விராந்தோதிதவ்யிருந்த, தேர்நலம் - தேரினதுநன்மை, பாகனல் - (நடத்துந்தேர்ச்சியுள்ள) சாரதியினல், பாமி எய்தும் - பெருமையடையும், ஊர்நலம் - நாட்டினது நன்மை - உள்ளானால் - உடைய அரசனால், உள்ளப்படும்-நன்கு மதிக்கப்படும். எ-று.

உள்ளானென ஒருமையாற் கூறியதனாலும், நாமின்னவன் அவனையாதலாலும் அச்சொல்லுக்கு அரசனெனப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. அவன் தண்ணளிசெய்து காப்பானால் குடிகள்பெருகி நாமிகிறக்குமாதலால் நாட்டினது நன்மையை அறிவுடையோர் நன்குமதித்தற்கு அவனைக்கருவியாக்கிக் கூறினார். உள்ளுதற்குக்கருந்தா அறிவுடையோரெனக்கொள்க. படும் தேற்றப்பொருள்தரும் தொழிற்பெயரென்று கொள்ளற்க. உள்ளப்படும் செய்யுமென்வாய்பாட்டுச்செயப்பாட்டு வினைமுற்று; உள்பகுதி, ன் சந்தி, அ சாரியை, ப்ச ந்தி, படு செயப்பாட்டு வினைப்பொருண்மைவிகுதி, அனைத்துமொருபகுதி, உம் எதிர்கால ஒன்றன்படர்க்கை வினைமுற்றுப் பொருண்மைவிகுதி, உகரக்கேடு சந்தி. நகை தொழிற்பெயர்; நகு பகுதி, ஐ புடைபெயர்ச்சிவிகுதி, உகரக்கேடு சந்தி. இவ்வாறன்றிமுதனிலைத் தொழிற்பெயராகக் கொள்ளலுமாம். விகுதிபெறின் நகைத்தல், நகைப்புஎனப் பெறும். அது முகமலர்ச்சியையுணர்த்தவந்த குறிப்புச்சொல். நசை நலமென்றும் பாடமுண்டு, பொருள்-விருப்பத்தினது நன்மைஎன்பது. விசைமாண்டதேர் பால்வழுவமைதி; முன்னது எழுவாய்த்தொகாநிலைத்தொடர். (உச.)

அஞ்சாமை யஞ்சுதி யொன்றிற் நனக்கொத்த
எஞ்சாமை யெஞ்ச லளவெல்லா நெஞ்சறியக்
கோடாமை கோடிப் பொருள்பெறினு நாடாதி
நட்டாரீகன் விட்ட விஜா.

(இ-ள்.) அஞ்சாமை - (பழிபாவங்களை) அஞ்சாதிருத்தலை, அஞ்சுதி - அஞ்சுவாய், அளவுஎல்லாம் - (தேகத்தோடுகூடிவாழ்) அளவுசெய்த நாளெல்லாம், ஒன்றின் - கூடுமா

யின்; தனக்கு ஒத்த - வருணத்துக்குத்தகுந்த ஒழுக்கங்களினின்று, எஞ்சாமை - சுருங்காமை, எஞ்சல் - சுருங்காதை, நெஞ்சு அறிய - மனமறிய, கோடாமை - (யாவரிடத்தும்) நடுவாகநின்றலை, கோடி - கொள்ளாய், பொருள்பெறினும் - மிக்கபொருள் பெறுவதாயிருப்பினும், நட்பார்கள் - (தேறிச் சிறுகித்த) நட்பினரிடத்து, விட்டவினை - செய்யவிட்டதொழிலை, நாடாதி-ஆராயாமலிரு. எ-று.

படர்க்கை ஒருமைப்பெயராயிருத்தலாலும், ஒத்த என்றதனாலும் தனக்கென்பதற்கு வருணத்துக்கெனப் பொருள் கொண்டாம். ஒருவன் நட்பார்கள் விட்டவினையை நாடினால் ஐயப்பட்டானென அவரது நட்பின்உறுதிகெடும்; செடவே அவ்வினை சோரவிடப்பட்டு முற்றுப்பெறாதாம். அஞ்சாமை, எஞ்சாமை, கோடாமை எதிர்மறைத்தொழிற் பெயர்கள்; அஞ்ச பகுதி, ஆ எதிர்மறைவிசுதி, உகரக்கேடுசந்தி, அனைத்துமொருபகுதி, மை பகுதிப்பொருள்விசுதி. மற்றவைகளுக்கும் இவ்வாறேபகுப்பத இலக்கணங்கூறுக. கோடுதல்-கோணுதல். அது இங்குப் பகைபாதத்துக்காயிற்று. அஞ்சுதி, கோடி என்பன எவ்வொருமைவினை. கொள்பகுதி, இ எவ்வொருமை எதிர்காலவிசுதி, த் எழுத்துப்பேறு, பகுதி முதல்நீண்டது நீட்டல்விகாரம், தகரம் டகரமானதும், எகரங்கெட்டதும் சந்தி. எஞ்சல், நாடாதி எவ்வொருமை எதிர்மறைவினை; எஞ்ச பகுதி, அல் எவ்வொருமை எதிர்மறைவிசுதி, உகரக்கேடு சந்தி. நாடுபகுதி, ஆ எதிர்மறைவிசுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அனைத்துமொருபகுதி, த் எழுத்துப்பேறு, இ எவ்வொருமை எதிர்காலவிசுதி. உம்மை உயர்வுசிறப்பு. அஞ்சுதி என்பது அஞ்சுவதெனவும், எஞ்சலள வெல்லாமென்பது எஞ்சுமளவெல்லாமெனவும், கோடியென்பது கோடாமையெனவும், கோடிப்பொன்னெனவும், நாடாதியென்பது நாடாமையெனவும் பாடபேதமுண்டு; அஞ்சுவது - அஞ்சுதல், எஞ்சும் அளவுஎல்லாம் - சுருங்குதற்குரிய காலமெல்லாம், எஞ்சாமை - சுருங்காதிருத்தல், கோடா

மை-நவொகநிற்றல், கோழிப்பொன்பொறினும்- அளவற்ற பொருள் பெறுவதாயிருப்பினும், நாடாமை - ஆராயாதிருத்தல், ஆதியான்கும் ஒருவனது கடமையாயிருத்தல் வேண்டி ம். இதுபுனைபெச்சம். அஞ்சுவது ஐம்பால் மூலிடங்களிலும் ஏவற்பொருள்கண்ணி வராமையால் விபங்கோளென ல்குற்றம். (உரு.)

அலைப்பான் பிறிதுயிரை யாக்கலுங் குற்றம்
விலைப்பாலிற் கொண்கேன் மினைதலுங் குற்றம்
சொலற்பால வல்லாத சொல்லுதலுங் குற்றம்
கொலைப்பாலுங் குற்றமே யாம்.

(இ-ள்.) பிறிது உயிரை-வேறொன்றினதுயிரை, அலைப்பான்-கொலைசெய்யும்படி, ஆக்கலும் - (தீன்முதலியவற்றால் அதனை) வளர்த்தலும், குற்றம் ஏ ஆம் - குற்றமேயாகும், விலைப்பாலில் - விலையின்வகையில், கொண்டு - வாங்கி, ஊன் மினைதலும்- மாமிசநினைதலும், குற்றம் ஏ ஆம்-குற்றமேயாகும், சொலற்பால அல்லாத - சொல்லுதலாகிய வகையுடையன அல்லாதசொற்களை, சொல்லுதலும் குற்றம் ஏ ஆம்- சொல்லுதலுங் குற்றமேயாகும், கொலைப்பாலும்-கொல்லுதலாகியவகையும், குற்றமே ஆம்-குற்றமேயாகும். ஏ-று.

சொலற்பால அல்லாதவை பொய், கோள், கடுஞ்சொல், பயனிலாச்சொல். கடைநிலைத்தீவகமாகநின்ற தேற்றே காரத்தையும், ஆமென்னும் வினைமுற்றையும் மேலுங்கூட்டுக. பிறிது இடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்தபெயர்; பிற புகுதி, து ஒன்றன்படர்க்கை விசுதி, புகுதியிற்று அகரக்கேடு கடைக்குறை, இசாரியை. அலைப்பான்காரியப், பொருட்டாகவந்த - எதிர்காலவினையெச்சம்; அலைபுகுதி, ப் சந்தி, பான் எதிர்காலவினை யெச்சப்பொருள் விசுதி. விலைதொழிற்பெயர் பொருளுக்காதலால், தொழிலாகுபெயர், விலை என்பது விற்கப்படும ஊனுக்காகாமையால் ஐ, செயப்புடு பொருள் விசுதியன்று. இச்செய்யுனின் பொருள்கோள் பொருள்வேறுபட்ட அடிமறிமாற்றுப்பொருள்கோள். நன்

பொது-சூ-கஅ. “ஏற்புதியெடுத்துடன் கூட்டிதும் அடியு
யும், யாப்பீறிடைமுதல் ஆக்கினும்பொருளினை, மாட்சியும்
மாறா அடியவும் அடிமறி”, (உக.)

கோனோக்கி வாழும் குடியெல்லாம் தாய்முலைப்.
பானோக்கி வாழும் குழவிகள் வானத்
துளினோக்கி வாழு மூலக மூலக
விளினோக்கி யின்புறா உங் கூற்று.

(இ-ள்.) குடி எல்லாம்-குடிகளெல்லாம், கோல்நோக்கி
வாழும் - (தம்மாசனது) செங்கோலைநோக்கி வாழாநிற்கும்,
குழவிகள் (எல்லாம்) இளம்பிள்ளைகளெல்லாம், தாய் - தங்
கள் தாயினுடைய, முலைப்பால்நோக்கி - முலைப்பாலையோ
க்கி, வாழும்-வாழாநிற்கும், உலகம்- (எல்லாம்) உலகத்துயிர்
களெல்லாம், வானத்துளினோக்கி- மேகத்தினதுபெயலையோ
க்கி, வாழும் - வாழாநிற்கும், கூற்று-யமன், உலகவிளினோ
க்கி - உலகத்துயிர்களினது சாநிலையோக்கி, இன்புறும்-மகி
ழாநிற்பன், எ-று.

கோலினாலாகிய காவலைக்கோலென்றதும், வானத்துளி
யினாலாகிய உணவை வானத்துளியென்றதும் கருவியாகுபெ
யர். குடிகளுக்குச் செங்கோலினதுகாவலும், இளம்பிள்ளை
ளுக்குத்தாய்முலைப்பாலும், உலகத்துயிர்களுக்குமழையினாலா
கிய வுணவும் இன்றியமையாப்பெருநள்க ளென்பதுகருத்து.
உடலோடுகுடி வாழ்ந்தகாலத்து உயிர்கள்கெய்த நல்வினை வி
வினைகளை நடுநிலையாக ஆய்ந்து தக்கவாறு தண்டம் விதித்
தல் தனக்குத் தொழிலாகக்கொண்ட யமனுக்கு உலகத்துயிர்
களிறத்தலிலவாயின் தன்தொழில் செவ்வனையாதாதலால்
உலகவிளினோக்கி யின்புறுவானாயினான். குடியெல்லாம் சொ
ல்லால் அன்றினையாதலால் வாழும்மென்னும் செய்யுமென்
முற்றைக்கொண்டது. வான்; உலகம் இடவாகுபெயர்; உ
லகம் அன்று; உலோகமென்பது வடமொழியாதலால் அது
ஆகுபெயரே ஆம். துளி, விளி முதலிலைத்தொழிப்பெயர்கள்.
அளபெடை இன்னிசையளபெடைய் இன்னிசை அளபெ

டைக்குக் குறினெய்வாயளபெடுப்பது இலக்கணமெனின்
“கடாஅயினுஞ் சான்றவர்சொல்லார்” நெடிலளபு இன்னி
சை நிறைக்கவந்ததாதலால் அது குற்றமென்க. இது செய்
யுளிகை, சொல்லிசைநிறைக்கவரும் அளபெடைபோலானது
செவிக்கினிமையாகிய இசைநிறைக்க வருவதென்க. இன்பு
பண்புப்பெயர்; இதில்பு வ் விசுதி; விசுதிமேல் விசுதியாய்
அம் விசுதிபெற்று இன்பமெனவும்வரும். (உஎ.)

கற்பக் கழிமட மஃகு மடமஃகப்
புற்பந்தீர் திவ்வுலகின் கோளுணருங் கோளுணர்
தத்துவ மான நெறிபடரு மந்நெறி [தான்
இப்பா லுலகி னிசைநீஇ யுப்பால்
உயர்ந்த வுலகம் புகும்.

(இ-ள்.) கற்ப - (ஒருவன்துல்களை) கற்பதினால், கழிமட
ம் - மிகுதியாகியபேதைமை, அஃகும்-குறைவான், மடம்
அஃக - அறியாமை நீங்குவதினால், புற்பந்தீர்து - புல்லறி
வுநீங்கி, இவ்வுலகின்கோள் - இவ்வுலகத்தினது இயல்பினை,
உணரும் - அறிவான், கோள் உணர்ந்தான் - அவ்வியற்கை
யை உணர்ந்தவன், தத்துவம் ஆனநெறி - உண்மையாகியபவ
ழியில், படரும் - செல்லுவான், அந்நெறி - சென்ற அவ்வழி
யினால், இப்பால்-இம்மையில், உலகின்-உலகத்தில், இசைநி
ரீஇ-புகழை கிடைப்பெறச்செய்து, உப்பால்-மறுமையில், உயர்
ந்தஉலகம் - (எல்லாவுலகங்களினும்) உயர்ந்தமுத்தியுலகத்தி
ல், புகும்-புகுவான். எ-று.

புற்கந்தீர்த்தெனவும் பாடமுண்டு. புற்கமென்னுஞ்சொ
ல்லும் புற்பமென்பதன்பொருளதே. புற்பம் பண்புப்பெ
யர்; புல் பகுதி, பம் பகுதிப்பொருள் விசுதி, லகரம் நகரமா
னது சந்தி. புற்கம் அய்யுண்புப்பெயரோ ஆம்; புல் பகுதி,
கு பகுதிப்பொருள் விசுதி, லகரம் நகரமானது சந்தி, மாட்
கிமை; என்பதிற்போலப் பகுதிப்பொருள் விசுதியாகிய அம்
விசுதிமேல் விசுதி. இச்சொல்லை ஒற்கமென்பதுபோலத்
தொழிற் பெயராகக்கொள்ளின் புல்கு பகுதி, அம் புடைபெ

யர்ச்சிப்பொருள்விருதி, இவ்விருதிப்புணர்ச்சியில் லகரம் நகரமானதும், உகரக்கேடும் சந்தி எனக்கூறல்வெண்டும். தொழிற்பெயராகக் கொள்ளின் உலகத்தோடு சம்பந்தப்படுதலை எனப்பொருள்படும். பொருள்படின் உலகின்கோளுணர்ந்த பின்புற்கமந்தீருமே அன்றிப்புற்கந்தீர்ந்து உலகின்கோளுணர் தலென்பது பொருளன்மையால் தொழிற்பெயராகக் கொள்ளலாகாதென்க. உகரச்சுட்டு இங்கு “உப்பக்கங்காண் பர்” என்பதுபோல அகரச்சுட்டுக்குரிய சேய்மைப்பொரு ளது. இது காரணமாலையணி. (உஅ.)

குழித்துழி நிற்பது நீர்தன்னைப் பல்லோர்
பழித்துழி நிற்பது பாவம் - அழித்துச்
செறிவுழி நிற்பது காமந் தனக்கொன்
றுறுவுழி நிற்ப தறிவு.

(இ-ள்.) நீர் - நீரானது, குழித்தழி - குழிசெய்யப்பட்ட இடத்திலே, நிற்பது - நிற்கும் இயல்புடையது, பாவம் - பாவமானது, பல்லோர் - (அறிவுடையோர்) பலரானும், பழித்தழி - பழிக்கப்பட்டவனிடத்து, நிற்பது - நிற்கும் இயல்புடையது, காமம் - காமமானது, அழித்து - (ஒருவன்தவ்வொழுக்கத்தை) கெடுத்து, செறிவுழி - (நியொழுக்கத்தில்) சேர்ந்தவனிடத்து, நிற்பது - நிற்கும் இயல்புடையது, அறிவு-கல்வியறிவானது, தனக்கு ஒன்று - கற்றதனக்கொருதுன்பம், உறுவுழி-வந்தகாலத்தில், நிற்பது-உதவிநிற்கும் இயல்புடையது. எ-று.

குழித்த, பழித்த என்னும் இறந்தகாலச் செயப்பாட்டு வினைப்பெயரொச்சங்கள் ஈறும், பழிவுகுழிமுதலியவும் தொகுக்கப்பட்டன. செறிவுழி, உறுவுழி என்பன இறந்தகாலவினையெச்சமாகவைத்துப் பொருள்களினும் அமையும்; செறிபகுதி, வ் உடம்படு மெய்யல்லாத மெய்யாகிய சந்தி, உழி இறந்தகாலவினை யெச்சவிருதி, உறுவுழி என்பதிலும் வகரம் சந்தி. ஒன்று எண்ணலளவையாகுபெயர். (உக.)

திருவிற் நிறனுடைய தில்லை யொருவற்குச்
கற்றலின் வாய்த்த பிறவில்லை-எற்றுள்ளும்
இன்மையி னின்றாத தில்லையில் லென்னாத
வன்மையின் வன்பாட தில்.

(இ-ள்.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, திருவின் - செல்வப்
பொருள்போல, திறல் உடையது இல்லை - வலியுடையது (பி
றிது) இல்லை, கற்றலின் - கல்வியறிவுபோல, வாய்த்த - நீங்
காததுணைகள், பிறவில்லை - வேறில்லை, எற்றுள்ளும் - (துன்ப
ந்தருவன ஆகிய) எல்லாவற்றிலும், இன்மையின் - வறுமை
போல, இன்னாதது இல்லை - துன்பந்தருவது ஐயு இல்லை, இ
ல் என்னாத - (அவ்வறியவர்க்கு) இல்லை என்று சொல்லாத,
வன்மையின்-வல்லமைபோல, வன்பாடது இல்-வேறு வல்
லமையானது இல்லை. என்று.

இல்லென்னாத வன்மையென்றது ஈகைத்தன்மையை.
இல்லையில்லென்னாத என்பதை வறியார்மேலேற்றி (எமக்கு
இப்பொருள்) இல்லையென்று இரவாத என உரைத்தலுமா
ம். இலதென்னும் வன்மையின் எனவும் பாடமுண்டு. பொ
ருள் இல்லையென்றுசொல்லும் கடுமைபோலக் கடுமைவே
று இல்லை என்றவாறு. அங்நனமன்றி இல்லையென்று சொ
ல்லும் வலியின்மையினும் வேறுவலியின்மை இலதெனவும்
உரைக்கலாம். இங்கு வன்மைவன்பாடதென்னும் இரண்டும்
இலதென்னும் கன்றகுறிப்பால் வலியில்லாமையை உணரத்
தீன. ஐந்தனுருடிகள் ஒப்புப்பொருளான. எல்லைப்பொருளான
ஆக்கொண்டால் திருவிற்நிறனுடையதில்லை என்பதற்குச்
செல்வத்தைப்பார்க்கினும் வலியுடையதில்லை என்க. மற்ற
வற்றிற்கும் இவ்வாறே உரைக்க. கற்றல் தொழிலாகுபெயர்.
காரணவாகு பெயராகவுங் கொள்ளலாம். வாய்த்த பலவின்
படர்க்கை இறந்தகாலவினையா லுணையும்பெயர். பிற இடை
ச்சொலடியாகப்பிறந்த பலவிற்படர்க்கைப்பெயர்; பிற ப
ருதி, அ பலவிற்படர்க்கைவிருதி, பருதி அகரக்கேடு கடை
க்குறை. என்று இடைச்சொலடியாகப்பிறந்த ஒன்றன்படர்.

க்கைக்குறிப்புவினைப்பெயர், என் பகுதி, று ஒன்றன்படர்க்
கைவிருதி, னகரம் நகரமானது சந்தி; என்ன என்னுங்குறி
ப்புப்பெயசொச்சத்திலும் னகரம் நித்தியமாய்வருதலால் என்
என்பதே பகுதி, ஏகரமன்று. உம்மை முற்றம்மை யாதலா
ல் என் என்பது வினாப்பொருளைவிட்டு எஞ்சாமைப்பொரு
ள்தந்தது. இச்சொல்தொகுதியொருமை. இல்லை என்பது
குறிப்புவினையாதலால் அது இல் என்றானது தொகுத்தல்;
கடைக்குறைவிகாரமெனக் கூறுவாருமுள். வன்பாடது எ
ன்பதில் து பகுதிப்பொருள்விருதி, அ சாரியை. இலம்பா
டென்பது போன்றவன்பாடென்பதற்கு வலியுண்மை என்
பதுபொருள். இது முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர். வன்
பாட்டது எனப்பாடங்கூறின் அதைக்குறிப்பு வினைப்பெய
ராகக் கொள்ளல்வேண்டும். வன்மைகுணமன்றே? அதைக
குணியாகக்கூறுதல் குற்றமாமாதலால் கூறலாகாதென்க.

புகைவித்தாப் பொங்கழ றேன்றுஞ் சிறந்த
நகைவித்தாத் தோன்று முவகை-பகையொருவன்
முன்னம்வித் தாக முனைக்கும் முனைத்தபின்
இன்னாவித் தாகி விடும்.

(இ-ள்.) பொங்குஅழல் - (அடுக்களையில்) எரிகின்ற தி
யினது இருப்பு, புகைவித்து ஆக - (புறத்தில்) புகைகாரணமாக,
தோன்றும் - விளங்கும், உவகை - (உள்ளத்தில்) மகிழ்வி
னது இருப்பு, சிறந்தநகை - (புறத்தில்) மிக்கமுகமலர்ச்சி, வி
த்து ஆக-காரணமாக, தோன்றும்-விளங்கும், பகை-(உள்ளத்
திலுள்ள) பகைமைக்குணம், ஒருவன்முன்னம் - ஒருவனது
குறிப்புச்செய்கை, விததுஆக, காரணமாக, முனைக்கும் - (பு
றத்தில்) தோன்றும், முனைத்தபின் - தோன்றினபிறகுலத்து,
இன்னாவித்து ஆகிவிடும் - (செய்யப்படும்) துன்பந்தருஞ்செ
ய்கைகளுக்கு (அப்புகைமை) காரணமாய் முடியும். எ-று.

அழலுக்குப்புகையும், உவகைக்கு நகையும், பகைக்கு மு
ன்னமும் காரியங்களாயினும், சுண்ணுக்குப் புலப் பட்டால்
நின்ற அழல் முதலியவற்றினிருப்பை ஒடுவன் உணர்தற்குப்

புன்குமுதலியன கருவியாயிருத்தலால் அவற்றை வித்தேன்
நா. வித்துக்காரணத்தை உணர்த்துவதோர்குறிப்புச்சொல்லு.
புகை தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர்; புகுபுகுதி, ஐ வினை
முதற் பொருண்மைவிருதி, உகரக்கேடு சந்தி. புகை தொ
ழிற்பெயர்; புகு புகுதி, ஐ புடை பெயர்ச்சிப்பொருள் வி
ருதி, உகரக்கேடு சந்தி; மனம் வேறுபடுத லென்றுதுபொ
ருள். முன்னம் தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர்; முன் ப
குதி, (குறி) ன் சந்தி, அம் செயப்படுபொருண்மைவிருதி.
பொருள் குறிக்கப் படுவதென்பது. தொழி லாறுபெயருமாம்.
முனைத்தபின் வினையெச்சமாகிய ஒருசொல் லன்று, தொடர்
மொழியாகக்கொண்டு பெயரொச்சத் தொகாநிலைத்தொடரொ
னக கூறுக. ஆகஎன்பதில் குச்சாரியையும், அதுபற்றிவந்த
சாரியை முதலியவும் தொகுக்கப்பட்டன. ஆகிவிடு மென்ப
தில் விடு துணிவுப்பொருண்மை விருதி. (106.)

பிணியன்னர் பின்னோக்காப் பெண்டி ருலகிற்
கணியன்ன ரன்புடை மாக்கள் - பிணிபயிரின்
புல்லன்னர் புல்லறிவி னுடவர் கல்வன்னர்
வல்லென்ற நெஞ்சத் தவர்.

(இ - ள்.) பின்னோக்காதபெண்டிர் - மேலவினைவை ஆ
ராயாத பெண்டிர்கள், பிணிஅன்னர் - (கொண்ட கணவரு
கரு) நோயை ஒப்பாவர், அன்பு உடையமாக்கள் - (சம்பந்த
முடையாரிடத்து) அன்புடையமணிதர், உலகிற்கு - உலகத்
துயரிகளுக்கு, அணி அன்னர் - ஆபரணத்தை ஒப்பாவர், புல்
அறிவின் ஆடவர் - சிற்றறிவையுடைய ஆணமக்கள், பிணிப
யிரின் - (நீரை) கட்டுகின்ற பயிரிலுள்ள, புல் அன்னர் - புல்
லைஒப்பாவர், வள்ளன்ற - இளகுதலில்வாத, நெஞ்சத்தவர்
மனமுடையார், கல்அன்னர் - கல்லை ஒப்பாவர். எ-ஆ.

மேல்வினைவை ஆராயாமையாவது கொண்ட கணவரு
கரு வருவாய்ப் பொருளுக்கு மிகுதியாக உண்டமுதலிய
வற்றிற்குச் செலவிட்டுப் பின்பும் இடுக்கினை உணராமையு
பின் பண்பாகுபெயர். நோய் ஒருவினை வேறுகளியத்திற் செ

நான்மணிக்கழை யுரைபட்டம்.

வலுவாட்டாமல் தட்டுதலால் அதனைப் பிணிஎன்றது தொழிலாகுபெயர்; வினைமுதற் பொருண்மையதாகிய இகரவிருகி புணர்ந்துகெட்ட தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயரெனினும் ஓக்கும். புணர்ந்துகெட்ட இகரவிருகி சுருவிப்பொருண்மையதெனின், இக்கருவியைக்கொண்ட வினைமுதல் எப்பொருளை வினாவியதுக்க. அணி என்பதையும் இவ்வாறுகொள்க. இதில் புணர்ந்துகெட்ட ஐ செயப்படுபொருண்மையிருகி. பெண்மார் பண்படியாகப் பிறந்தபெயர்; பெண்டு.பகுதி, இரபல்லோர் படர்க்கையிருகி, உகரக்கேடு சந்தி. பெண்டு பண்புப்பெயர்; பெண் பகுதி, து பகுதிப்பொருள் விருகி, தகரம் டகரமானது சந்தி. உலகு இடவாகுபெயர்; இது தமிழ்மொழி. உடைய என்னுங் குறிப்புப்பெயரெச்சம் ஈது தொத்தலாய் நின்றது. அன்புடைமாக்களை உலகிற்கு அணியன்னொன்றது, மனைவி, புத்திரர் முதலிய சம்பந்த முடையாரி-த்துவைத்த அன்புமுற்றியபின் மற்றையிர்களிடத்து அருள் நிறத்தலால் அவ்வுயிர்கள் இவரைச் சிறப்பாகக் கொள்ளலை. வல்லென்ற என்பது இடைச்சொ லடியாகப்பிறந்த ஹந்தகாலப் பெயரெச்சம். என் என்னும் பகுதிக்குப்பொருள் தானடுத்தவல் என்னும் பண்பின் பொருளே ஆம். பிணிபெணும் புல்லன்னொனப் பாடங்கொள்ளின், நோயைக்காமல் வளர்க்கின்ற விஷப்புல்லை ஒப்பாவ்ளன வுரைக்க.

அந்தணரி னல்ல பிறப்பில்லை யென்செயினும்
தாயிற் சிறந்த தமரில்லை யாதும்
வளமையோ டொக்கும் வணப்பில்லை யெண்ணின்
இளமையோ டொப்பது உமில்.

(இ - ள்.) அந்தணரின் - பார்ப்புரரைப்போல, நல்லபின்பு உயர்ந்த பிறப்பினர், இல்லை - இலர், என்செயினும் - கன்கு) என்னதீங்கைச் செய்தாலும், தாயின் - தாயைப்போல, சிறந்ததமர் இல்லை - சிறந்த உறவினரிலர், யாதும் - சிறும், வளமையோடு - செல்வத்தோடு, ஒக்கும் - ஒப்பாக்கும், எனப்பு இல்லை - அழகு இல்லை, எண்ணின் - ஆராய்ந்தால், இ

ள்மையோடி - (எல்லா, இன்பங்களையும் அதுபவித்தற் றூரிட-
தாகிய) இளமைப் பருவத்தோடு, ஒப்பதும் - ஒத்த பருவமும்

v. எ - று:

1 அந்தணரினென்ற குறிப்பால் பிறப்புத்தொழிலாகுபெய
ராய் மற்றவரையுணர்த்திற்று: அந்தணர் அழகிய தண்மையு
டையாரொனவும்; அந்தம்அணொனப், பதம்பிரித்துவேதமுடி
வின்பொருளை அறிந்து சேர்தலுடையாரொனவும் பொருள்
கொள்க. இது இடுகுறிமாத்திரத்தால் பார்ப்பார்க்கும், கார
ணங் கருதியபோது அக்குணமுடையபிறர்ச்சும் ஆதலால்
காரண விடுகுறிப்பெயரென்க. 'என் வினாப்பெயர். செயி
னுமென்ற உம்மை உயர்வுகிறப்பினோடு எதிர்மறைக்கண்
வந்தது. உயர்வு சிறப்பொன்றேகொண்டு, தமர்மேலேற்
றி என் செயினுமென்பதற்கு என்ன நன்மைசெய்தாலும் எ
னவும் உடைக்கலாம். அழகில்லாராயும் யாவரும் விரும்ப
ச்செய்யவல்லது 'செல்வமாதலால் அதனோடொக்கும் அழ
கிலதாயிற்று. சுகங்களை அதுபவிப்பதற்குரியதும், கல்விடு
தலியவற்றைப் பெறுதற்கும், உடல்வலி உடமைக்கும் உர்
யதுமாதலால் இளமையோடொத்த பருவமிலதாயிற்று. ஓடு
ருபிரண்டும் ஒப்புப்பொருளான, ஒப்பது எதிர்காலவினையால
னையும் பெயர்; பகுதி ஓ. உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்ச
வும்மை. யாதுமென்பதில் உம்மை முற்றும்மையாதலால்
யாவென்னும்வினா சிறுமையை யுணர்த்தியது. வளமைஎன்
னும் பண்புப்பெயரினிடையே அகரம்சாரியை. (நக.)

இரும்பி னிரும்பிடை போழ்ப பெருஞ்சிறப்பின்
நீருண்டார் நீரான்வாய் பூசுப - தேரின்
அரிய வரியவற்றாற் கொள்ப பெரிய
பெரியரா னெய்தப் படும்.

(இ-ள்.) இரும்பு-இரும்பினை, இரும்பின்-இரும்புற்செ
ய்த கருவியால், இடைபோழ்ப + (கொல்லர்) நடுவில் ஊண்
டிப்பர், பெருசிறப்பின் - மிக்கசிறப்பினையுடைய, நீர் - சோ
ற்றோடுகூடிய நீரை, உண்டார் - உண்டவர்; நீரான் - நீரினா

சே, வாய்ப்பூசுப-உண்டவரயினக் கழுவவர், தேரின் - ஆரா
புமிடத்து, அரிய - (பிறரால் அடைதற்கு) அரியபொருள்க
ள, அரியவற்றான்-அருமையாகிய முயற்சிகளால், கொள்ப-
(அறிவுடையோர்) செய்துகொள்வர், பெரிய- பெரும்பேறு
கள், பெரியரான் எய்தப்படும்-பேரறிவுடையோரால் அடை
யப்படும். எ-று.

நீர்மிகுதியும், சோறுசிறிதுமாதலால் மிகுதிபற்றி நீரொ
ன்றார். அந்நீரைப்பெற்ற காலத்தினருமைநோக்கிப் பெரு
ஞ்சிறப்பினின்றார். வெறுநீருண்டார் நீரால் வாய்கழுவா
ராதலால்சோற்றோடு கூடியநீரொன்றும். நீருண்டாரொன்ப
தற்கு முக்குடிநீருண்டவனொன உரைத்தலும் பொருந்தும். இ
தனை ஆசமனமென்பர்; பொருள் உள்ளங்கையினனெனில் உ
ழுந்துமுழுக்கத்தக்க நீராவார்த்து உட்கொள்ளலென்பது. வா
ய்ப்பூசுப இடக்கரடக்கல். முதலிலுள்ள இரும்பு கருவியாகு
பெயர். அரிய பெரிய பண்படியாகப்பிறந்த பலவின்படர்க்
கைப்பெயர், இரும்பினென்னும் ஐந்தனுருபும், நீரான், அரி
யவற்றான் என்னும் மூன்றனுருபுகளும் கருவிப்பொருளை
பெரியரானென்பது கருத்தாப்பொருளது. (நசு.)

மறக்களி மன்னர்முற் றேன்றுஞ் சிறந்த
அறக்களி யல்லாதார்க் கீயுமுற் றேன்றும்
வியக்களி நல்குந்தார் மேற்றங் கயக்களி
ஊரிற் பிளிற்றி விடும்.

(இ-ள்.) மறக்களி-(வீரர்களுக்கு) வீரத்தால்வரும் களி
ப்பு, மன்னர்முன்-(தம்மையுடைய) அரசர்க்குமுன்னே,தோ
ன்றும் - உண்டாம், சிறந்தஅறக்களி - (ஒருவன்மனத்தில்)
பிக்க அறத்தால்வருங்களிப்பு, அவ்வாதார்க்கு- (மாறுபாடு) வ
ல்லாதவர்க்கு, ஈயுமுன் - ஈயுமிடத்து, தோன்றும்- உண்
டாம், வியக்களி - (பொருளுடையானுக்கு) ஏவுதலால்வருங்
கிப்பு, நல்குந்தார் மேற்று ஆம் - (அவ்வேவுதல்) வறியா
த்ததானால் தோன்றும், கயக்களி - கீழ்கமைக் குணத்தால்

வருங்களிப்பு, ஊரில் - (அக்குணமுடையோன்வாழும்) ஊரில், பிளிற்றிவிடும் - பலரும் அறியத்தோன்றும். எ-று.

இங்கு அறமென்றது அறச்செய்சை பலவற்றுள்ளும் சிறுத்தாகையை. உயர்ந்தோரையும், ஒப்போரையும் பொருளுடையானொருவன் ஒன்றினைச்செய்ய ஏவான், ஏவின் அவ்வேவல் பயனைத்தராமல் அவமதிப்பைத் தருதலால் ஏவறகளிப்பு நல்கூர்ந்தார் மேற்றாமென்றார். கீழ்மைக்குணத்தால் வருங்களிப்பு ஊரில்பலருமறியத் தோன்றுதலாவது கீழ்மகன் சிறுகாரியத்தைச்செய்து அதனைப் பெருங்காரியமாகக் கருதிப்பலரிடத்துஞ் சென்று இளையாநின்று சொல்லி மகிழ்தல். பிளிற்றிவிடல் பேரொலிசெய்துவிடல்; அது இவ்ருப்பலரறியச் செய்தலுக்காயிற்று. இவ்வாறுவருதல் “முசிலின், விம்மி முழங்கின எங்கணும்” “புன்கணீர் பூசறரும்” என்பவற்றுள்ளுங் காண்க. கீழ்மகன் பலரும் அறியச் சொல்லாம விராளுதலால் பிளிற்றிவிடமென்றார்; விடுதுணிவுப் பொருண்மை விசுவாசம். ஏவலென்னும் பொருள்படன்ற வியம்முதனிலைபெறாத தொழிற்பெயர். யுக்களினல்கூர்ந்தார் மேற்றென்பதற்கு வியக்களி - (யாதேனுமொரு பொருளைப்பெற்றால் அதைக்கண்டு) அதிசயிக்குங்களிப்பு, நல்கூர்ந்தார் மேற்றுஆம்-வறியாரிடத்துத் தோன்றும் எனவும் உரைக்கலாம். அவ்வாறுரைக்கின் வியஎன்னும் உரியாகிய முதனிலைத்தனிவினை பெயொச்சப் பொருளில் வந்ததென்க. களி முதனிலைத்தொழிற்பெயர், ஈயமுன் இறந்தகால வினையெச்சம்; ஈ பகுதி, ய் சந்தி, உம் சாரியை, இதன் மகரக்கேடு சந்தி, முன் இறந்தகால வினையெச்சவிசுவாசம். நல்கூர்ந்தார் மேற்றும் ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகாநிலைத் தொழில். மேல் ஏழாம்வேற்றுமை உருபு; அதற்குத் து பகுதிப்பொருள் விசுவாசம், வகரமுந்தகாரும் றகரமானதுசந்தி. கீழ்மகனைக்கயவனென்னும் வழக்குநோக்கி அவனது குணமும் கயவு எனப்பட்டது. (நடு.)

மையாற் றளிர்க்கு மலர்க்கண்கண் மாலிருள்
நெய்யாற் றளிர்க்கு நிமிர்சுடர்-பெய்யல்
முழங்கத் தளிர்க்குங் குருகிலை நட்டார்
வழங்கத் தளிர்க்குமா மேல்.

(இ-ள்.) மலர்க்கண்கள்-(மாதர்களுடைய நீலோற்பலத் தின்) மலர்போலுங்கண்கள், மையால் தளிர்க்கும்-மையினால் நன்குவிளங்கும், மால் இருள்-பேரிருளில், நிமிர்சுடர் - ஒளியி குகின்றவிளக்கம், நெய்யால் தளிர்க்கும் - நெய்யினால் நன்குவி ளங்கும்; குருகு-குருக்கத்தி, பெய்யல்முழங்க- (மேகம்) பெ ய்தலுக்கு முழங்கினால், இலைதளிர்க்கும் - இலைகள் தளிர்க்கும், மேல் - மேன்மைக்குணமுடையோர், நட்டார்வழங்க - உற வாயினர்க்கு வழங்கும் பொருட்டு, தளிர்க்கும் - பொருள் சிறப்பா. எ - று.

மேகமுழக்கம் மின்னவில்லாமல் உண்டாகாமையால் முழங்கத்தளிர்க்கு மென்பதற்கு மின்னலால் தளிர்க்குமெ ன்பது கருத்தாகக்கொள்க. பிறர்க்கு உதவுதற்பொருட்ட ன்றி உதவதற்கும், வைத்திழப்பதற்கும் பொருள்தேடுங் கீழாய் உத்தினர்போலன்றி மேலாய் குணத்தினர் நட்டா ர்முகலிய பிறர்க்குதவுதற்பொருட்டே பொருள் மிகுதியாகத் தேடுவொன்பது. மாலிருளென்பதனைப் பண்புத் தொகை நிலைத் தொடராகக்கொள்ளுதலே அன்றி வினைத்தொகைநி லைத் தொடராகவுங் கொள்ளலாம். பொருள் யாவரும் மய னகுகின்ற இருள்என்பது. மேல் பண்பாகுபெயர். ஆம் அ சைநிலை. முழங்க என்பது காரணப்பொருட்டாதலால் இற ந்தகாலத்தில் வந்த செயலென் வினையெச்சம். வழங்க என் பது காரியபொருட்டாதலால் ஏதிர்காலத்தில் வந்த அவ்வி னையெச்சம். (நக.)

நகையினிது நட்டார் நடுவடி பொருளின்
தொகையினிது தொட்டு வழங்கின் வகையுடைப்
பெண்ணினிது பேணி வழிபடிந் பண்ணினிது
பாட ளுணர்வா ரகத்து.

(இ - ள்.) நகை - முகமலர்ச்சி, நட்பார்நடுவன் - நட்பாயினார்க்குள், இனிது - (அவர்க்கு) இன்பந் தருவதாகும், பொருளின்தொகை - பொருளின்திரள், தொட்டு - (வெறுப் பிலலாமல்) எடுத்து, வழங்கின் - (உடையோரால் அறத்தி ன்பொருட்டு) கொடுக்கப்பட்டால், இனிது - இன்பந்தருவ தாகும், வகைஉடைய - (குணத்தின்) வகையையுடைய, பெண் பெண்ணினது தன்மை, பேணி - (கணவனை உண்டி முதலி யவற்றால்) காத்து, வழிபடின் - (அவனை தெய்வமாகக்கருதி) வழிபாடுசெய்தால், இனிது - (அவருக்கு) நன்மைதருவது, பண் - பாலையாழ் முதலியவை, பாடல் உணர்வாரகதது - பாடுதற்றொழிலை அறிபவரிடத்து, இனிது - இன்பந்தருவன ஆகும். எ - று.

இனிது பண்படியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைமுற்றி, இதில் பகுதி இனிமை. இதனடியாக இனித்தது, இனிகின்றது; இனிப்பதெனத் தெரிநிலைவினை பிறக்கும். பொருளின் தொகையினிதாதல் இம்மையில் புகழையும், மறுமையில் துறக்கநாட்டுச் சுகத்தையுந்தருதல். இன்பெனகதொள்ளிள் புவ் விசுகிகெட்டு, மெலிது, வெளிது என்பனமே. இகர ச்சாரியை பெற்றதெனினும் பொருந்தும். நகை என்பது போதைத் தொகைதொழிற்பெயர்; தொகு பகுதி, ஐ புடை பெயர்ச்சிப் பொருள்விசுகி, உகரக்கேடு சந்தி. தொட்டு இறந்தகாலவினையெச்சம்; தொடு பகுதி, உ வினையெச்சவிசுகி, முற்றியலுகரமாதலால் பகுதி ஒற்றிரட்டியது விரித்தல் விசாரம், உகரக்கேடு சந்தி. குணவகை அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு எனநான்கு. பெண் பொருளாட்பெயர். பண் சாதியொருமை. (௩௭.)

கரப்பவர்க்குச் செல்சார் கவிழ்தலெஞ் ஞான்றும்
இரப்பவர்க்குச் செல்சாரொன் றீவார் பரப்பமைந்த
தானைக்குச் செல்சார் தறுகண்மை யூனுண்டல்
செய்யாமை செல்சா ருயிர்க்கு.

(இ-ள்.) எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளிலும், கரப்பவர்க்கு - (இரந்தவர்க்கு ஒன்றும்சயாமல்) ஒளித்துவைக்கு மியல்புடை

பார்க்கு, செல்சார் - செல்லுதற்குரிய பற்றுக்கோடு, கவிழ்
தல் - (அவரைக்கண்டவளவில்) முகங்கவிழ்தலாம், இரப்பு
பார்க்கு - யாசிக்கு மியல்புடையவர்க்கு, செல்சார் - செல்லு
தற்குரிய பற்றுக்கோடு, ஒன்று ஈவார் - (அவர்வேண்டியதா
ய) ஒருபொருளைக்கொடுக்கு மியல்புடையார், பரப்பு அ
மூந்த - (போரில்) சோம்பலின்மையுள்ள, தானைக்குச்செ
சார் - சேனைக்குச்செல்லுதற்குரிய பற்றுக்கோடு, தறுகண்
மை - (போர்முகத்தில்) இரக்கமின்மை, உயிர்க்குச்செல்சார் -
ஒருவனது உயிர்க்குச்செல்லுதற்குரிய பற்றுக்கோடு, ஊன்
உண்டல்செய்யாமை - (மற்றவயிர்களினது) தசையை உண்
றுமை, ஏ-று.

கரப்பவர், இரப்பவர், ஈவார் இவ்வினையாலணையும்பெ
யர்களில் பகரவகரங்கள் இயல்பினை யுணர்த்தின.
வங்காட்டுவன ஆகக்கொண்டு, இயல்பினால் நிகழ்கால
காலமாகவந்த காலவழுவமைதி எனினும் ஒக்கும்.
பொது, கு-நக. சார் முதனிலைத்தொழிற் பெயர், சார்த
ணையாகிய கோலினை உணர்த்தலால் தொழிலாகுபெய
இது இவ்வினையாகத் துணையாயமைந்தபொருளை யுணர்
று. சாரொன்னும் முதனிலையோடு செய்யப்படு பொருண்
மையாகிய ஐ விசுதி புணர்ந்துகெட்ட தொழிலடியாகப் பிற
தபெயரொனினும் ஒக்கும். கரப்பவர்க்கும், இரப்பவர்க்கும்
செல்லுவனவாவன கரத்தலும், இரத்தலுமாம்; தானைக்குச்
செல்லுவதாவதுவெற்றி. உயிர்க்குச் செல்லுதலாவது மறு
மைக்குரிய அறம். செல்சாரொன்பதில் செல்லென்று வினை
தொகைக குறிப்பாயினும் புணர்ச்சியிலக்கணம் வினைத்
தொகை நிலத்தொடரொன்று கூறுக. (கஅ.)

கண்டதே செய்பவாங் கம்மிய ருண்டெனக்
கேட்டதே செய்ப புலுனாள்வார் லேட்ட
இனியவே செய்ப வமைந்தார் முனியாதார்
முன்னியவே செய்யுந் திரு.

(இ-ள்.) கம்மியர்-கம்மாளர், கண்டதே - (தாம்) கண்
பொருள்போல்வதனையே, செய்ப - செய்யவல்லார், புல

ன் ஆள்வார் - அறிவினை யாளுதலுடையார், உண்டுஎன
(பெரும்பயன்) உள்ளதென்று, கேட்டதே (ஆசிரியர்பால்)
கேட்ட அறத்தையே, செய்ய-செய்யவல்லார், அமைந்தார்-
(நற்குணங்களால்) நிறைந்தவர், வேட்ட-(தாம்) விரும்பின
வற்றுள், இனியவே - (பிறர்க்கு) இனிமையாயின வற்றை
யே, செய்ய - செய்யவல்லார், திரு - திருமகள், முனியு-
தார் - (தம்மின் எளியாரிடத்தும்) கோபஞ்செய்யாதவர், மு-
ன்னியவே-கருதினவற்றையே, செய்யும்-செய்வள். ஏ-று.

கேட்டதே என்பதைப் பாடங்கேட்ட பொருளையே
எனப் பொருள்கொள்ளின் அது இடைமாணக்கரது தொழி
தலால் புலனாள்வார்க்கு இய்யயாமைகாண்க. தேற்றே
தால் இந்நால்வரும் கண்டது முதலிய நான்கிற்கும்மா
வற்றைச் செய்யாரென்க. கண்டது, கேட்டது, முன்
வேட்டஇந்நான்கு சொற்களும் வினைமுதல் வினையை
பெறு பொருளின்மேலேற்றிக் கூறும் வினையாலண
யவர்கள். இங்ஙனங்கொள்ளாமல் செயப்பாட்டு வினை
பெறுபதைப் படுவிருதி புணர்ந்துகெட்டு நின்றவினையா
தலால் பெயர்களெனினும் ஒக்கும். வேட்டஎன்பதற்கு
செயப்பாட்டு வினைப்பெயர் வேட்கப்பட்டன என்பது.
இதன்வினையேசெய்யுமென்றது கோபமில்லாதார்க்கு அ
வர்கள் நினைத்தநற்கருமங்களையே இடையூறி
யென்பது. இவ்வேகாரத்தை பிரிநிலையாக
பிரிந்துவரும்பொழுது இடையூறுகள் செய்யாதெனவு

இவ்வகையானவகையா னில்லா பெருவலிக்
கருமமுடைய செய்துண்ணு-தாற்ற
தக்கமற்றயாதாங் காம முறையும்
இவ்வகையானவகையா னின்று விடும்.

இவ்வகையானவகையா னில்லா - செல்வங்களும், திணவகையால்-
குணவகையானவகையால், தில்லா - (தக்கபடி) நிலைபெறா, பெ
ருவலிக் கருமமுடைய, கூற்றமும் - யமனும், கூறு

